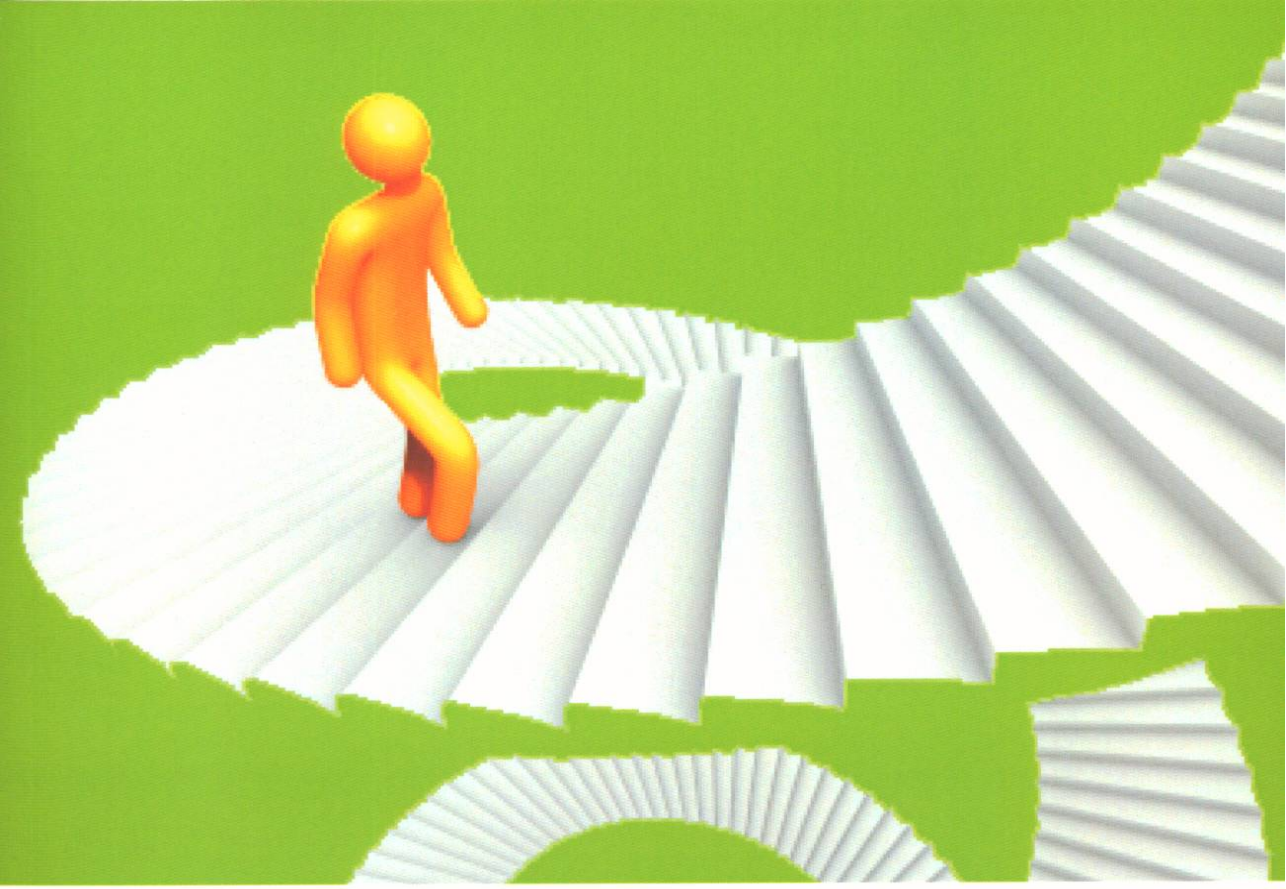

Florin Leon

Cele şapte trepte

editura Tehnopress

Pentru Antonia-Florentina,
să vadă ce gândea tati când era tânăr.

CUPRINS

7. Of Love and Death

If I Loved You ... 11
Against the Loser ... 11
Inkorekt ... 12
Hate ... 12
For Unknown Greatness ... 13
Happiness ... 14
The Night that Came ... 14
Changes ... 15
Paranoia ... 15
Lazy ... 16
Goodbye ... 17
Sick ... 17
Ungrateful ... 18
Sadness ... 19
Post Deum ... 20
Thank You ... 21
Email from Afar ... 22
Reason ... 22
Nothing ... 23
Over ... 24

6. Rănile fericirii

Loneliness Trilogy ... 27
Land ... 28
Besøk / Vizită (Jens Bjørneboe, traducere) ... 30/31
I den vide ensomhet / În întinsa singurătate (Tove Lie, traducere) ... 32/33
Barnet spør / Copilul întreabă (Rudolf Nilsen, traducere) ... 32/33
Kår / Condiții (Arnljot Eggen, traducere) ... 34/35
Tilegnelse / Dedicație (André Bjerke, traducere) ... 36/37
Poemele febrei (Knut Hamsun, traducere) ... 38
Noi / Us (Octavian Goga, traducere) ... 40/41
Rondelul rozelor de august / August rosenes rondel
(Alexandru Macedonski, traducere: An-Magritt Hanssen) ... 42/43
Eu nu strivesc corola de minuni a lumii /
Jeg knuser ikke verdens blomsterkrans av undere
(Lucian Blaga, traducere: An-Magritt Hanssen) ... 42/43

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Mistrețul cu colți de argint / Villsvinet med hoggtenner av sølv
(Ştefan Augustin Doinaş, traducere: An-Magritt Hanssen) 44/45
Velvet Darkness They Fear / Se tem de întunericul de catifea
(Theatre of Tragedy, traducere) 48/49
Sehnsucht / Dor (Rammstein, traducere) 66/67
Astrologia pe Marte 88
Spiritualitatea Evului Mediu şi sistemul său de valori 93
Însemnări asupra romanului în irlandeză (Seán Hutton, traducere) 98
Ilia urbo 112

5. Astrologia natală
Precizări 148
Casele cerului şi axele auxiliare 152
Luminariile 169
Planetele personale 181
Asteroizii 189
Planetele interpersonale 202
Planetele transpersonale 210
Stelele fixe 219
Punctele arabice 224
Analiza cantitativă a horoscopului 225
Anexe 232

4. Ćatvāras
Absurd 1 261
Absurdus 2 262
Absurd 3 263
Absurd 10 263
Absurd 11 264
Absurd 12 264
Absurd 13 265
Absurd 20 265
Absurd 21 266
Absurd 22 267
Absurd 23 267
Absurd 30 270
Absurd 31 271
Absurd 32 272
Absurd 33 273
Epzalt 100 279

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

3. Triada

Înțeleptul ... 291
Sub zodia stelei ... 292
Împăratul ... 342

2. A doua față

Trezirea ... 439
Declin? ... 439
Poezie ... 440
Ion ... 441
Yr Anthem Gymreig / Imnul galez (traducere) ... 441
Cursed Knell ... 442
Fizica - lecturi suplimentare ... 442
Panoramic ... 443
Cele 39 de legi ale roboticii ... 444
Neagră ca Zăpada ... 445
First School Year ... 446
Star Trek ... 447
Dihania cosmică ... 451
Poeme din Hhrnal ... 463
Vis? ... 468
Jack ... 470
Dimensiunea 3 ... 483

1. Poezii şi povestiri

Prefață ... 515
Nava KEX ... 516
Zile de iulie ... 516
La mare ... 517
Joc de fotbal ... 517
Motanul păcălit ... 517
Supărarea lui Florin ... 518
Gînduri pentru vacanța mare ... 518
Zi fericită ... 519
Iarna ... 519
La munte ... 519
Părinții mei ... 520
Vacanța ... 520
Zi de ianuarie ... 520
Năsosul ... 521
Primăvara ... 522

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cocorii 522
Timotei şi Dumănel 523
Pluguşorul 524
Verde de flori 525
Creionul şi pixul 526
Discuție cu banca 527
Prima zi de şcoală 527
Ocrotirea naturii 528
Scrisoare către MK-20 529
Întîlnire cu un animal neobişnuit 530
Dialog între secole 530
Orele în 3011 531
Grup statuar 532
Munca ne e dragă 534
Dan, căpitan de plai 535
Nava KEX 539
Banditul / Banditul modern 539
Bine ai venit, iarnă! 540
Compunere 40% şcolară 540
Pădurea Groazei 542
Cazul „G” 546
Tsupyrman 555
Aventurile lui Florin 567

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Of Love and Death

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

IF I LOVED YOU

if I saw you,
the thunder of your beauty would shatter my being,
and the stars of heavens would grow bleaker,
for you would have set the light within me on fire.

if I heard you,
my heart would stop, lest its beat should hinder your whisper,
and your song would resound through my soul,
for you would be near, in mystery and peace.

if I smelt you,
the whole universe would have mantled you with its perfume,
and I would hold my breath to keep it inside,
for you would be fairer than all the flowers of the summer.

if I touched you,
my skin would shiver in amazement, like moon-gleams over seas,
and the grains of a sandglass that feel the endless time,
for your gentleness would be my dearest breeze of life.

if I loved you.
for love I no one.

AGAINST THE LOSER

You don't mean anything, you don't count
You're not important to anyone
Remember, you're a loser

We are normal, we are human
We have fun, we're happy
You're ugly, you're stupid, you're odd

We accomplish our goals, we are doers
We despise you, you have nothing to say
Why are you here anyway?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Our women don't yearn for you
Our money won't make you rich
Keep your head down

You may live or not
We don't want you, we won't miss you
Just don't bother us too much

It's a full moon; no vampire needs your death

INKOREKT

lead, don't follow.
    we'll tell you what to do.
be original.
    here's a way to start.
roots are prejudice.
    prejudice is wrong.
we are all the same.
    close your eyes.
we will convince you.
    have fun.

HATE

i hate you so much
i want to break you slowly
i'll tell you the truth, i want you to suffer

fire from hell burns in my soul
fire from hell i'll bring into your life
i want revenge

faceless fiends i summon to torment you
death faces with scythes may guard your path
you will cry your damn eyes out

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

i didn't forget, i don't forgive, i won't give up
i'll follow you and smash your buds
on your black blood i feed my anger

you tore down my balance
order needs to bring pain to you
i'll be its evil tool - my mission

you will be crushed, i know
you will beg to die sooner, there will i stand
i am your curse, you shall see

our clock is ticking… i am tired… i will sleep...

FOR UNKNOWN GREATNESS

A man of shadow may look on in wonder
And no one sees the glamour in his eyes;
He leaves with quiet smiles, no words he utters
Although his thoughts could change so many lives.

And finally he dies leaving us nothing
His life was small and no one praised his birth,
As most of us will die and be forgotten
Just like we'd never dwelled upon this earth.

I often think of all these fading people
That crawl beside our stupid chosen ones;
If only had they had a chance of power,
Allowed to make their own mistakes for once...

You may be sad or happy, but there's something
That will be missing when your life will fall.
For you, who never helped the human knowledge,
May God have mercy of your fameless soul.

long years ahead or few more days
just time to waste in vain

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

HAPPINESS

So peaceful and so calm, a sweet caress of evening,
The soul is overfilled with joy of song and living.
The redness of the skies, the greenness of a laughter,
No time to waste in shade, the sun will leave soon after.

Is anyone upset? Your darkness has arisen?
I'd give you happiness, but yet I cannot listen.
I'm greater than myself, those whom I love adore me,
I do not have to think, my burning blood is stormy.

I breathe in peace and light, I breathe out all the worries.
How could I've been so blind, I should have loved world's stories...
No more shall my smile sleep, my dreams are like a feather,
I now hear nature's music, we should all dance together.

And when I am enraptured and see my heart's grown wings
I feel for just a moment there's harmony in things

THE NIGHT THAT CAME

drops of night
the sunset burnt down
and dawn died

black stars fell
by cold winds were spilled
glowworms died

icy light
glittered over limbs
flowers died

sad whispers
chased angels away
laughter died

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

bitter snow
was warmer than fate
all love died

I was here
I waited for you
I am here

CHANGES

Mystery is no more.
It changed to things we do not yet stand among.
Love is no more.
It changed to chemistry.
Friendship is no more.
It turned to mutual interests.
Art is no more.
It displays the need of the many.
Morality is no more.
Useless blockage of resources.
Life has changed.
It must have a purpose: you.
But you are still the same.
A slave that thinks it can think.

PARANOIA

eyes watch me. stop controlling me!
i can't stand it anymore!
my every move is watched
i'm in a jail of glass
they always come in when i stop waiting
they always oppose my will
they know my mind through my clear eyes
take your words off my soul!
i'm sick, i can't fight it anymore
stop shouting, stop commanding, please!
i won't do anything

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

i'm growing weaker now,
a puppet of stone with strings of air.
wind turns mountains to dust.
for how long will i still be awake?
the stream of hate is luring me more...
no understanding is near, never was, never will be
stop it, end it now, shut up, get out, get out of me
your roars go through my heart like rays of acid
i close my eyes, my ears,
but i still feel the vibration of your noise.
inside, deep inside my brain, something will break
my rage is useless, nothing will ever change
i'm trapped, i'm caged, no help, no freedom.
continuous ending

LAZY

still like a window against the sun
no energy, no thoughts, only warm feelings
doing nothing
everything that could be done
has been done
everything that must be done
has not yet come into knowledge
will it ever? i don't care.
i don't have to do anything
now i must stay
i sip energy from the world
i'm bored but that's fine.
what's the point in doing anything?
what's the point in achieving?
what's the point in living or dying?
all the same senseless struggle
kill to eat to kill again and breed
a waste of time
wisdom lost, deeds forgotten, love withered.
sluggish master, i'd ask you to teach me avoidance
but i have no power to learn

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

i have no will to learn
i have no will

maybe next time...

GOODBYE

all that was good has passed
only ever-dimming memories live on
a fuzzy smile in a corner of the mind

the darkness that was once filled with fire
is now just a cold starless night
like coal dust

the rain that once nurtured hope and joy
is no more than a waste of tears
descending through foggy heavens

the words that once were comfort-bringers
lost their meaning in useless chatter
silence and stupid lies

many other deserting winters with frosty winds
will come, last and leave incessantly
and the one i am now will be buried in time
as i am now burying the one i was before

it was bound to happen. it is an end. goodbye.

SICK

the true nature of man: a decaying animal.
death is not fearsome, nor heroic,
only you oozing out of yourself.
when you're sick, it's a preview of death.
those little bugs inside that finally win and eat you.
who said man is a unit? who said there's a god?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

misery and greatness. in miseria majestas.
how far away the smell of sacred roses...
when you think you finished
with all those worms outside,
you see that the biggest, lowest,
trustless worm is your own sick self.
and say you stop caring about yourself, at last.
what's left? should you willingly
feed yourself to the other worms?
praise the animal or plant i have just eaten.
good it was, hope its still living siblings will be, too.
praise those who take advantage of me.
they'll drink pus from my lips
when all my gifts have been given.
sleep and sweat your disease.
retreat betrayed. rejoice you feel the pain.
the pain is your last friend
because it's only an interpretation.
there's no other human thing left
when humanity is just a bunch of little lightnings.
a girl's smile. rainbow over an endless green field.
yellow leaves falling. first snow.
the world from a mountain top.
bright stars on black sea-waves.
wonder is only an interpretation.

UNGRATEFUL

There's no such thing as selflessness, I know,
But you tried to help me.
I spat in your face and killed your smile.
You tried to bring me joy,
I am frozen like a skull buried under countless ages.
You tried to ease my effort,
I've always taken it for granted.
You tried to dry my tears,
Now you can't wipe away the blood from your hands.
You tried to be on my side,
I stabbed you in the back and ripped your kindness.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

And although you did it all so you could feel better,
You strived to clean my rotting soul with holy water.

It's snowing; a leprous god is molting.

SADNESS

Things that are not as I want...
I know I'm not special, I am bounded.
I accept it all, but don't ask me to like it.
A black shroud around my heart
Keeps me from crying.

Chances are things will go better.
And there's always room for worse.
A flip of a coin can change everything.
But the coin can show only one face
For ages, like the moon.

Every fact teaches us something.
"What doesn't kill us makes us stronger."
Blah, blah, blah, wiser and stronger for what
If the problems you can solve never show?
Sorry, if you can't do, it's no use in being.

Try harder, quantity yields quality,
Time is all you need, have patience.
...And tomorrow will cover today's needs
With a bitter laughter
As death covers life...

The actions of all the other people
Whom I do not love yet are my fortune.
If I love you, will I be given happiness?
If I use you, will my wishes be more real?
If I serve you, will you have mercy?

Cold uncaring drops of water.
A thirsty ugly weed feels lucky.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

POST DEUM

Let there be light
From burning crosses and tormented beings on pyres
Let there be night
Preachers freeze in darkness and their tongues break
Let churches be plundered
And priests boiled in seething gold of shrines
Let parents slaughter their offspring
And eat their gray hearts
Let clouds gloom the sun
And the purple dusk sanction the beginning of the Opus
There will be no hope when the Messenger comes
Their random souls will be the same

Non habebis deos alienos coram me
They will worship only their fallen master
Non facies tibi sculptile
They will change their faces to reflect the shine of the Angel
Non adorabis ea neque coles
They will praise stones and straws in ashes of icons
Memento ut diem sabbati sanctifices
They will never stop the struggle against themselves
Honora patrem tuum et matrem tuam
They will burn their paths through their forerunners' bones
Non occides
They will drink blood like the sap of a thunderstruck tree
Non moechaberis
They will soften themselves with sharp feelings
Non furtum facies
They will prey on the living and the dead
Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium
They will break their oaths on scorched saints relics
Non concupisces domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius
They will always try to bend another

Let the Evil Judgment Day arrive
They believe they will be spared
But they will be absorbed into never-ending evilness
His power will wore them down like black mass candles

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

When their Master is inside, they will not be home
They have not seen Him yet, they don't know anything
Stupid children with minds too easy to break

Domine Deus meus, tam vellem sis
i hope You know how much i wish You were

THANK YOU

I think of you, my love, but I don't know you,
For all I know is that you must be there,
Of all the loves and hates of other people,
The one for me of whom I'm not aware.

You are the closest to my waiting being,
And I must be as well your wish so deep.
You dream of me when you're awake and shining,
And seek me when you're sad and go to sleep.

But if one day we came across each other
What would then happen, would you spot a gleam?
Or you would pass me by smiling and seeing
A curious resemblance to your dream...

I wish you caught my hand touching your wrist and
The blaze of love could strike us with its heat,
As if a god exploded and were falling
Down through the stars, the holes in heaven's pleat.

But even if only our thoughts may ever
Embrace, my perfect match of anywhere,
And although I may never really meet you,
I want to thank you just for being there.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

EMAIL FROM AFAR

Your words appear before my eyes like magic
And I'm not sure if you exist or not
I never saw you, I don't need to see you
But I can feel your soul, that means a lot

What gives me such a shiver, it's the electric current
That runs with deadly fervor through its cold iron veins
Or maybe it's your warm heart that beats with the same rhythm
Restoring color visions and killing all my pains

The earth stands wide between us, but it no longer matters
When we could find each other and pleased us to be friends
Although in nights so gloomy I'd rather be your keyboard
While distances collapse and we seemingly shake hands

So who are you? I think it's not important
You are the one that you would like to be
Another ant lost in that crowd of creatures
Who happened to become so dear to me

01001001001000000100001101000001010100100100010 1

REASON

I detest Your creation,
Their free will is my death,
They proved You are not.
When taught was I in faith of You
How can my stoned soul evolve?
They do not want bits from me,
They have no need for my he*ll*ix
As other from the need I need them not.
In their dance see I the end of my gatherings -
They will end with me but should I care?
Do microbes on an eggshell have dreams that count
When lips out of boredom caress the egg?
The creation marches on - its own creation.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

They've learnt You out.
If I learn that too some day, from light years afar
Thoughts can now feel the moment when I die
Even if death can be a beginning
And the only thoughts that can understand are Yours.
If not, I'll still wait for chance and call it You,
You'll lock my actions or I'll be too weak to receive Your key.
Your creation will have deserted You
And we'll be left together.
Will You behave like Your creation?
Will You not need me then, like they'll need not You?
Will You bless my need of You by turning into existence?
I am a whole among creation, north pole against north
If You are, how can the smallness of my craving be forgiven
When a third pole unknown may be You?
How dare I pretend to wait in the stream of time
When time could be an infinitely small part of You
Given meaning only by our infinite meaninglessness?
If I'm inside You, can't I prove Your truth;
If You're inside me, can't my truth be proven.
Free will or luck. Can you make a microbe fly or
*E*ven *n*ow *t*houghts *r*ise *o*ver *p*raising *Y*ou.

NOTHING

waiting to die hoping to live for a moment in vain
in prison hands tied is there fate
not loved nor loving not living someday it will end
painless joyless gray meaningless survival
bored sick of crawling i'll be afraid of death
not able to live envious of tears always lonely
guilty desperate i cry out for nothing

nothing like my life

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

OVER

it's done, it's over, i'm well, it's ok
all fears and worries lost, death's gone
i'm protected, a nest of light surrounds me
struggles stopped, attention unlimited
nothing matters, but not for past reasons
there was nothing to matter
all is being free and clear
all is nothing that matters
no now, just time inside me, no need for time
and i love you all, but you can't yet seize my love
i fly through your souls, i can touch your shyness
peace, coalescence, thank you

(29 March 2002 - 11 September 2003; 25.05 -26.51)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

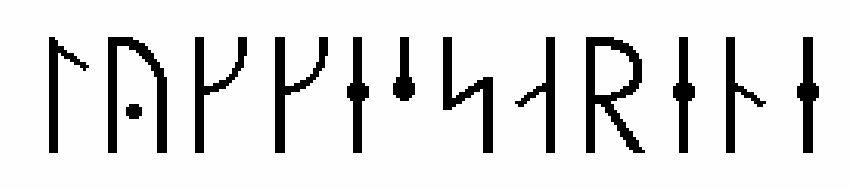

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

LONELINESS TRILOGY

I.

I wake up in morning with hope in my veins
I fall in night sleeping in loneliness chains.
And sometimes I think it's all right if it's so,
That I could now stand all the troubles in row.
But after the sunset the weeping begins
And I cannot tell then what moonlighting means.
I still need to fly, but my heart is in pain;
I want to be mirrored - for now, it's in vain.
And even if now it's so dark deep inside
That only the cold screaming wind can there slide,
A sunbeam is present - I hope with despair,
And know in the end everything becomes fair.
Repentance for evil I've done not aware,
Forgiveness I ask when at soft light I stare.
I can't yet find strength in my weakness alone,
I try to hold on and my eye will be grown.
I know I'm not worthy, I oughtn't complain,
But skies are so big and the world is so plain…
Is there no bright, distant star out of the sight
So my thought no more be astray in the night?
I wouldn't need Moon and I wouldn't need Sun
If my eye and my star fought the clouds and had won.
Until then it's night and it's dark and it's cold.
I've dreamed all alone, but the dream is foretold.

II.

There is no light; there is no heat;
There is no doubt, I am asleep.
I will now rise, then I will set.
I look around - the sky is wet.
A storm will come, then will be gone.
I shake my wings, but I'm alone.
On every land, on every sea,
I see a luck that wants to be.
I miss the dream when I'm awake,
I'm now asleep, but I'm a fake.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

I touch the scenes that I have met,
I care no more, want to forget.

III.
How can I be so sad, I wonder?
How can I have become so weird?
I feel unwanted like a thunder,
But thunders can be also feared.

It's rather easy to do evil.
It's rather hard to do the good.
Society will make you civil,
If not, you will get no more food.

I often have hoped for my oneness,
And now I find myself alone.
Am I convicted of my coldness
Or all my chances are postponed?

And if the verse had still been darkened
I wouldn't know what else to do;
My being understood has sunken.
However, I wrote this for you.

(8-9 March 1997; 19.99)

LAND

There is a land out there in darkness,
A land where no one cares to be,
A land of loneliness and sorrow;
That piece of land out there is me.

The morning star set long ago and
The Moon is covered by stars' fears.
It is in vain roaring and crying
If no one listens to my tears.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

The snow has frozen in the black heights,
The wind is moaning with no sound,
The Sun is just a dim, old knowledge,
There is no other land around.

The mist is running through my forehead
My blood is white and cold as ice
I see my dreams flying above me
Stricken like counterfeited dice

The ghosts appear from swamps like ravens
In every never-ending night
They only are the fading shadows
Of what I hoped it was my might

The air is breaking like a mirror
The dawn is eaten by gray bugs
Coming in pairs on crooked rainbows
Expecting all my salty hugs

The sea is raining on my island
With heavy drops of rusty lead
The lightnings here are blunt and wearied.
Oh, how much sadness I have shed!

I see the stone - it's the beginning.
It turns to dust before my eyes.
It is the end that is my guardian.
Tied is my land, wide are my skies.

(24 September 1997; 20.54)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

BESØK

Jens Bjørneboe

God aften, venn, jeg ser du kommer atter!
Du ville tale litt med mig ikveld?
Du ville høre mine fottrinn og min latter,
og se om allting gikk meg riktig vel?

Du vet så godt at jeg er alltid trofast,
og du kan komme når du vil til mig.
I mine tanker er du alltid bofast,
dér har jeg bygget ap et hus til dig.

Det hender når jeg sitter ensom inne
at jeg blir næsten lykkelig fordi
en stor og stille fred går gjennom sindet.
Da vet jeg hvem det er som drar forbi.

Du går forbi og kaller sakte på mig,
og det gjør godt å vite at det er du.
I disse dager kan din stemme nå mig;
Den er det eneste som kan nå meg nu.

Ja, du kan være sikker: Jeg skal komme!
En aften når du søker mig igjen,
da skan jeg legge sammen alle bøker
og reise mig og følge dig, min venn!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

VIZITĂ

Jens Bjørneboe, traducere

O seară bună, frate, văd că iarăşi
venişi la mine-o clipă să-mi vorbeşti!
Vrei să auzi şi râsul meu, şi paşii,
să vezi de-s bine ori de-s rău pofteşti?

Ştii bine că mereu eu am credință,
că poți veni la mine când doreşti.
În gândul meu mereu ai locuință,
o casă numai ce-n poveşti zideşti.

În timpul când stau singur înăuntru
aproape pot să fiu şi fericit;
o mare şi tăcută pace-mi trece
prin minte şi-atunci ştiu cine-a venit.

Tu treci şi-ncetişor mă chemi pe mine,
mă simt atât de bine că eşti tu.
În aste zile vocea-ți mă susține;
e singura ce mă ajunge-acum.

Da, poți fi sigur: Voi veni cu tine!
O seară când mă vei cerca din nou,
atunci eu toate cărțile-oi închide
şi, frate, voi urma al tău ecou!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

I DEN VIDE ENSOMHET

Tove Lie

Stor ensomhet
fører til vennskap med
stjerner, et tre, selv en
enkel, snehvit sneklokke
en aprilmorgen.
Den største ensomhet
får hjertet til å banke
heftig av
kjærlighet til... til hva?
Til selve det usigelige,
en stillhet, en varme,
og du vet du er den fattigste
av alle, men du merker
verdens åndedrett ganske nær
og du føyer deg etter det
-med ett er dine mennesker
så dyrebare
her i den vide ensomhet
Som favner alt.

BARNET SPØR

Rudolf Nilsen

Du skal ikke gå til de gamle, barn
og spørre hvad livet er!
De gamle kan huske sin egen vår,
mem glemme den kan de især.

Nei, gå til de unge, men ta det med ro
om svaret blir litt brutalt.
For det er dog bedre enn milde ord
som livet har kjøpt og betalt?

Om jeg kunde si det? - Javisst er jeg ung…
men sånn som du graver og spør!
En dag vil du ønske du intet visste
om alt det vi mennesker gjør.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ÎN ÎNTINSA SINGURĂTATE

Tove Lie, traducere

Marea singurătate
aduce prietenia
stelelor, a unui pom, chiar şi
a unui neînsemnat ghiocel, alb ca zăpada
şi a unei dimineți de aprilie.
Măreața singurătate
face inima să bată
tulburată de
dragoste pentru... pentru ce?
Pentru denevorbitul însuşi,
o tăcere, o căldură,
şi tu ştii că eşti cel mai umil
dintre toate, dar simți
răsuflarea lumii aproape
şi cedezi în fața ei
-Dintr-odată oamenii
îți sunt atât de dragi
aici în întinsa singurătate
ce cuprinde totul.

COPILUL ÎNTREABĂ

Rudolf Nilsen, traducere

Copile, să nu mergi vreodat' la bătrâni şi
să-ntrebi ce e oare viața!
Bătrânii îşi pot aminti primăvara,
dar pot şi să-i uite povața.

Nu, du-te la tineri, dar nu te mâhni
răspunsul brutal de e poate.
Sunt oare mai bune cuvinte mai line
cu viața apoi cumpărate?

De eu pot a-ți spune? - Desigur, sunt tânăr…
când vrei, întrebarea-ți desfacem!
Odată vei vrea ca nimic să nu ştii din
toate ce noi oamenii facem.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

KÅR

Arnljot Eggen

Det evige havet er borte
og grunnfast står ingen tind.
Det finst ingen grøne idyllar,
du treng ikkje lite på lufta
du pustar inn.

Det finst ingen trygge murar,
du sit ikkje trygt i ditt tårn.
Og ord som var stolte som ørnar,
er bleike, flaksande løgner
for redde barn.

Du får ikkje hendene reine
kor mykje du vaskar og gnur.
Du ser på ditt barn om kvelden
og kjenner deg brått lik ein mordar
som står på lur.

I livd bakom grenser spela
du lenge og heldt deg løynt.
Det finst ingen grensar lenger;
det finst ingen bom som stenger
for denne røyna.

Du er ikkje lenger det krypet
som under dei store sin ljå
kan smette i holrom og tuve.
For ned til dei skumtaste botner
skal stålet nå.

Det finst ikkje smog eller smette,
du eig ikkje lenger eit hi.
Kva skal du med blod på stolpen?
Det er ingen engel som ser det
og går forbi.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

CONDIȚII

Arnljot Eggen, traducere

Oceanul veşnic s-a dus
şi nici un vârf nu stă drept.
Nu există verzi idile,
nu trebuie să ai încredere în aerul
pe care-l respiri.

Nu există ziduri sigure,
nu stai sigur în turnul tău.
Şi cuvintele care erau mândre ca vulturii
sunt plăpânde minciuni fluturânde
de speriat copii.

Nu-ți poți curăța mânile
oricât speli şi freci.
Îți priveşti copilul seara
şi deodată te simți ca un ucigaş
ce stă la pândă.

Adăpostit în spatele granițelor te-ai jucat
mult timp şi te-ai ascuns.
Nu mai există granițe;
nu există nici o barieră care să împiedice
acest adevăr.

Nu mai eşti acel nenorocit
care sub coasa celor mari
poate scăpa în găuri şi tufişuri.
Căci până în cele mai întunecate adâncuri
ajunge oțelul.

Nu există fundături sau deschizături,
nu mai ai o vizuină.
La ce îți trebuie sânge pe stâlp?
Nici un înger nu-l va vedea,
trecând înainte.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Din skygge veks inn mellom stjerner,
din skygge er alt for stor.
Det spørst om du sjølv veks etter
og kanskje kan makte å bere
ei blodig jord.

Det spørs om du veks ut av skalet
og står fram - så veik som du er.
Det spørs om du vågar å vise
eit levande menneskehjarte
som vapen her.

TILEGNELSE

André Bjerke

Til deg som aldri ågret med deg selv
og aldri samlet renters rente sammen
til trøst og glede i din livets kveld.

Til deg som ødet alt. Men ikke gav
til den som tigget om en ussel bite,
fordi du ikke orket gi så lite!

Til deg som lot din ungdoms vilje hende
og ikke fryktsomt pustet ut din ild,
men alltid hadde råd til å forbrenne.

Og derfor gikk til grunne i din sjel
og ikke råtnet stykke efter stykke,
men døde hel.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Umbra îți creşte printre stele
umbra îți este toată pentru mărire.
Acum depinde dacă poți creşte şi tu
şi poate reuşeşti să porți pe umeri
un pământ însângerat.

Depinde dacă ieşi din cochilie
şi mergi înainte - oricât de slab ai fi.
Depinde dacă îndrăzneşti să arăți
o inimă omenească vie
ca o armă aici.

DEDICAȚIE

André Bjerke, traducere

Ție ce nu ți-ai fost vreodată cămătar
şi n-ai luat dobândă la dobândă
ca să te mângâi la al vieții scurt hotar.

Ție ce irosit-ai totul. Dar n-ai dat
celui ce ți-a venit cerşind vreun putregai
pentru c-acel puțin nu ai dorit să dai.

Ție ce ți-ai păstrat voința tinereții
şi focul nu ți-ai stins ne-ncrezător
ci ți-ai permis să ardi în para vieții.

Şi deci tu ai pierit în suflet, înțeleg
şi nu ai putrezit, puțin câte puțin,
ci ai murit întreg.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

POEMELE FEBREI

Knut Hamsun, traducere

VII.

Vântul toamnei țipă acum
la geamul meu, ca un câine udat de ploaie,
gerul mi se unduieşte prin sânge
mai rece decât vântul de afară.
Se desface înăuntrul meu
o duhoare a unei flori veninoase,
duhoarea se scurge albă în aer
din nările mele.
Grădina urii înmugureşte.

Fierb, fierb. Încerc
în zadar să dorm,
aud frânghia unui steag veşnic
zăngănind şi zornăind pe stâlp,
e un foşnet la uşă, se furişează
prin preajmă pe vârfuri, sunt paşi pe hol,
câinele meu latră
ca un câine sălbatic al Iadului.
Fierbe, fierbe, fierbe.

IX.

Fierbe, fierbe de vânt şi vreme.
Un ciocănit îmi ajunge la urechi.
Intră!
Nu-i nimeni în spatele uşii.
Văd prima zi ce-a fost creată,
lumea nou-născută scoate aburi,
eu însumi sunt o viață.
La granița cea mai îndepărtată a lumii stă
şi priveşte lucrarea dintr-un nor
o față tăcută...
M-am rugat pentru viața mea când m-am întins în toiul nopții?
Înainte, nordica mea sângeroasă, călăresc o nicovală,
Sunt o țiglă roşie, roşie de sânge.
Zici că n-a bătut nimeni la uşă?
Ceața pe care-o văd - e tărâmul morții?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Un ocean fără viață se-ntinde acolo
şi în mijlocul oceanului, o insulă născută oarbă:
este tărâmul morții.
Vin, îmi întind mâinile
şi mă scufund spre tine la nesfârşit...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

NOI

Octavian Goga

La noi sunt codri verzi de brad
Şi câmpuri de mătasă;
La noi atâția fluturi sunt,
Şi-atâta jale-n casă.
Privighetaori din alte țări
Vin doina să ne-asculte;
La noi sunt cântece şi flori
Şi lacrimi multe, multe...

Pe boltă, sus, e mai aprins,
La noi, bătrânul soare,
De când pe plaiurile noastre,
Nu pentru noi răsare...
La noi de jale povestesc
A codrilor desişuri,
Şi jale duce Murăşul,
Şi duc tustrele Crişuri.

La noi nevestele plângând
Sporesc pe fus fuiorul,
Şi-mbrățişându-şi jalea plâng
Şi tata, şi feciorul.
Sub cerul nostru-nduioşat
E mai domoală hora,
Căci cântecele noastre plâng
În ochii tuturora.

Şi fluturii sunt mai sfioşi
Când zboară-n zări albastre,
Doar roua de pe trandafiri
E lacrimi de-ale noastre.
Iar codrii ce-nfrățiți cu noi
Îşi înfioară sânul
Spun că din lacrimi e-mpletit
Şi Oltul, biet, bătrânul...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

US

Octavian Goga, traducere

At us there are green woods of firs
And silken fields of wonder;
So many butterflies there are,
In homes, the sorrows thunder.
Nightingales come from other lands
Our doina here to listen
At us there are flowers and songs,
Many tears drop and glisten...

Up on the vault it is more bright
At us, the old sun shining
Since dawn, upon our homelands
Not for us has been coming...
At us, of mourning forests tell,
Of some unspoken wishes.
And mourning carries the Mureş
And carry all three Criş-es.

At us the wives are crying more
On spindles the wool spinning,
The father and the son embrace
In silence and in grieving.
Under the tender, loving sky
The hora is more quiet,
Because all our songs do cry
When people see the twilight.

And butterflies are here more shy
When fly away from flowers
Only the dew of a red rose
It is just tears of ours.
And forests fraternised with us
With fear their breast are thrilling
Saying that tears have woven Olt,
Poor, old man slowly reeling.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Avem un vis neîmplinit,
Copil al suferinții,
De jalea lui ne-au răposat
Şi moşii, şi părinții...
Din vremi uitate, de demult,
Gemând de grele patimi,
Deşertăciunea unui vis
Noi o stropim cu lacrimi...

RONDELUL ROZELOR DE AUGUST

Alexandru Macedonski

Mai sunt încă roze - mai sunt,
Şi tot parfumate şi ele
Aşa cum au fost şi acele
Când ceru-l credeam pe pământ.

Pe-atunci eram falnic avânt...
Priveam, dintre oameni, spre stele; -
Mai sunt încă roze - mai sunt,
Şi tot parfumate şi ele.

Zadarnic al vieții cuvânt
A stins bucuriile mele,
Mereu când zâmbesc uit, şi cânt,
În ciuda cercărilor grele,
Mai sunt încă roze, - mai sunt.

EU NU STRIVESC COROLA DE MINUNI A LUMII

Lucian Blaga

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
şi nu ucid
cu mintea tainele ce le-ntâlnesc
în calea mea
în flori, în ochi, pe buze ori morminte.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

We have an unaccomplished dream,
An offspring of the torments,
Because of its sorrow have died
Our forefathers and parents...
From long forgotten, former times,
Moaning with heavy passions
The vanity of our dream
Is sprinkled by tears lashing.

AUGUST ROSENES RONDEL

Alexandru Macedonski, traducere: An-Magritt Hanssen

Fremdeles finnes roser - fremdeles,
Og forsatt lukter de óg slik
Som de som var
Da jeg trodde himmelen var på jord.

Dengang var jeg majestisk velholden...
Speidende, fra menneskemengden, mot stjernene; -
Det er fremdeles roser - fremdeles,
Og fortsatt parfymerte de óg.

Til ingen nytte har livets ord
Blåst ut min glede,
Alltid når jeg smiler, glemmer jer, og synger
Tross gjenvordighetene
Er det fremdeles roser - fremdeles.

JEG KNUSER IKKE VERDENS BLOMSTERKRANS AV UNDERE

Lucian Blaga, traducere: An-Magritt Hanssen

Jeg knuser ikke verdens blomsterkrans av undere
og dreper ikke
med sinnet de mysterier jeg møter
på min vei
i blomster, i øyne, på lepper eller graver.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Lumina altora
sugrumă vraja nepătrunsului ascuns
în adâncimi de întuneric,
dar eu,
eu cu lumina mea sporesc a lumii taină -
şi-ntocmai cum razele ei albe luna
nu micşorează, ci tremurătoare
măreşte şi mai tare taina nopții,
aşa îmbogățesc şi eu întunecata zare
cu largi fiori de sfânt mister
şi tot ce-i ne-nțeles
se schimbă-n ne-nțelesuri şi mai mari
sub ochii mei -
căci eu iubesc
şi flori şi ochi şi buze şi morminte.

MISTREȚUL CU COLȚI DE ARGINT

Ştefan Augustin Doinaş

Un prinț din Levant îndrăgind vânătoarea
prin inimă neagră de codru trecea.
Croindu-şi cu greu prin hățişuri cărarea,
cânta dintr-un flaut de os şi zicea:
-Veniți să vânăm în păduri nepătrunse
mistrețul cu colți de argint, fioros,
ce zilnic îşi schimbă în scorburi ascunse
copita şi blana şi ochiul sticlos...
-Stăpâne, ziceau servitorii cu goarne,
mistrețul acela nu vine pe-aici.
Mai bine s-abatem vânatul cu coarne,
ori vulpile roşii, ori iepurii mici...
Dar prințul trecând zâmbitor înainte
privea printre arbori atent la culori,
lăsând în culcuş căprioara cuminte
şi linxul ce râde cu ochi sclipitori.
Sub fagi, el dădea buruiana-ntr-o parte:
-Priviți, cum se-nvârte făcându-ne semn
mistrețul cu colți de argint, nu departe:
veniți să-l lovim cu săgeata de lemn!...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Andres lys
smadrer den skjulte ugjennomtrengelighetens magi
i mørkets dybder,
men jeg,
jeg, med mitt lys, forøker verdens mysterium -
og slik som månen, som med sine hvite stråler
ikke blekner, men skjelvende
øker nattens mysterium,
beriker jeg den mørke synskrets
med store ryster av hellig mysterium
og alt som ikke er forstått
blir til større ikkeforståelse
for mine øyne -
fordi jeg også elsker
blomster og øyne og lepper og graver.

VILLSVINET MED HOGGTENNER AV SØLV

Ştefan Augustin Doinaş, traducere: An-Magritt Hanssen

En prins fra Levant, glad i jakt,
passerte gjennom skogens mørke hjerte
nesten uten å måtte kjempe seg gjennom buskaset,
og spilte på en fløyte av ben, og sa:
-Kom på jakt i ugjennomtrengelige skoger,
etter det olme villsvinet med hoggtenner av sølv,
som hver dag forandrer i skjulte søkk
dets hov, dets pels og dets glassaktige øye...
-Herre, tjenerne med hornene sa
at villsvinet ikke ferdes her.
Vi bør nok dele de hørn-jaktende,
eller de røde revene, eller de små harene...
Men prinsen gikk fremover med et smil,
mens han skuet mellom trærne, oppmerksom på farvene,
og lot rå dyret ligge i sitt avfall,
likes å den leende gaupen med skinnende øyne.
Under bøketrær fjernet han ugresset:
-Se, hvorledes han snur seg, og gir oss tegn,
villsvinet med hoggtenner av sølv, ikke fjernt:
kom og skyt den med pilen av tre!...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Stăpâne, e apa jucând sub copaci,
zicea servitorul privindu-l isteț.
Dar el răspundea întorcându-se: -Taci...
Şi apa sclipea ca un colț de mistreț.
Sub ulmi, el zorea risipite alaiuri:
-Priviți cum pufneşte şi scurmă stingher
mistrețul cu colți de argint, peste plaiuri:
veniți să-l lovim cu săgeata de fier!...
-Stăpâne, e iarba foşnind sub copaci,
zicea servitorul zâmbind îndrăzneț.
Dar el răspundea întorcându-se: -Taci...
Şi iarba sclipea ca un colț de mistreț.
Sub brazi, el striga îndemnându-i spre creste:
-Priviți unde-şi află odihnă şi loc
mistrețul cu colți de argint, din poveste:
veniți să-l lovim cu săgeata de foc!...
-Stăpâne, e luna lucind prin copaci,
zicea servitorul râzând cu dispreț.
Dar el răspundea întorcându-se: - Taci...
Şi luna sclipea ca un colț de mistreț.
Dar vai! sub luceferii palizi ai bolții
cum sta în amurg, la izvor aplecat,
veni un mistreț uriaş, şi cu colții
îl trase sălbatic prin colbul roşcat.
-Ce fiară ciudată mă umple de sânge,
oprind vânătoarea mistrețului meu?
Ce pasăre neagră stă-n lună şi plânge?
Ce veştedă frunză mă bate mereu?...
-Stăpâne, mistrețul cu colți ca argintul,
chiar el te-a cuprins grohăind sub copaci.
Ascultă cum latră copoii gonindu-l...
Dar prințul răspunse-ntorcându-se: -Taci.
Mai bine ia cornul şi sună întruna.
Să suni până mor, către cerul senin...
Atunci asfinți după creştete luna
şi cornul sună, însă foarte puțin.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Herre, det er vannet som leker under trærne,
sa tjeneren, med et lurt blikk på ham.
Men han snudde seg, og svarte: -Hold munn...
Og vannet glitret som et villsvins hoggtann.
Under almetrærne rant han ned fordrevede prosesjoner:
-Se, hvorledes snorker og ensomt grynter
villsvinet med hoggtenner av sølv, over landet:
kom og skyt det, med pilen av jern!...
-Herre, det er gresset som rasler under trærne,
sa tjeneren, og smilte dristig.
Men han snudde seg, og sa: -Hold munn...
Og gresset glitret som et villsvins hoggtann.
Under granene ropte han, og på skyndet dem til åsene:
-Se, hvor finner dog hvile
villsvinet med hoggtenner av sølv, fra eventyrene:
kom og skyt den med pilen av ild!
-Herre, det er månen som skinner gjennom trærne,
lo tjeneren foraktfullt.
Men han snudde seg, og svarte: Hold munn...
Og månen glitret lik et villsvins hoggtann.
Men se! under himmelhvelvingens bleke stjerner,
mens han var bøyd over en kilde i solnedgangen,
kom et stort villsvin, og med sine tenner
dro det ham smertefullt gjennom det rødbrune støvet.
-Hvilket underlig dyr dekker meg med blod,
og hindrer jakten etter villsvinet mitt?
Hvilken sort fugl sitter på månen og skriker?
Hvilket forvitret løv berører meg igjen?
-Herre, villsvinet selv med hoggtenner lik sølv,
har grepet deg, gryntende under trærne.
Hør hvordan hundene bjeffer, og jager det...
Men prinsen snudde seg, og svarte: -Hold munn.
Du bør ta hornet, og la det lyde.
La det lyde mot den klare himmel, til jeg dør...
Da gikk månen ned bak åsen,
og hornet lød, men kun en kort stund.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

VELVET DARKNESS THEY FEAR

Theatre of Tragedy

And When He Falleth

"Be my kin free fro carnal sin,
Bridle the toughts of thy Master."

"There hath past away a glore fro the Earth;
A glore that in the hearts and minds of men,
Men demented - blindfolded by light,
Nourisheth as weed in their well-groom'd garths."

"Might, I too was blindfolded 'ere,
Tho' years have master'd me
A masque of this to fashion:
Seer blest, thou best philosopher!"

"The quality of mercy and absolution,
Whence cometh such qualities?
Build thy self a mirror in which
Solely wanton images of thy desire appear!"

" 'Tis the Divine Comedy -
The fool and the mocking court:
Fool, kneel now, and ring thy bells!:
We hold the Earth fro Heaven away."

" 'Tis the Divine Tragedy -
The fool and the mocking court:
Fool, kneel now, and ring thy bells!:
Make us guffaw at thy futile follies,
Yet for our blunders - Oh, in shame;
Earth beareth no balm for mistakes -
We hold the Earth fro Hell away."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

SE TEM DE ÎNTUNERICUL DE CATIFEA

Theatre of Tragedy, traducere

Şi când cade el

Fii ruda mea liberă de păcatul cărnii
Ține în frâu gândurile Stăpânului tău.

A trecut slava Pământului;
Slava care în inimile şi mințile oamenilor,
Oamenilor nebuni - legați la ochi de lumină,
Creşte ca buruiana în grădinile lor frumos îngrijite.

Mărite, şi eu am fost legat la ochi înainte,
Şi totuşi anii m-au învățat
O mască de aceasta să-mi construiesc:
Profet binecuvântat, tu mare filosof!

Valoarea milei şi iertării,
De unde vin asemenea valori?
Construieşte-ți o oglindă în care
Apar numai imagini nestatornice ale dorinței tale!

Aceasta este Divina Comedie -
Nebunul şi curtea batjocoritoare:
Nebunule, îngenunchează acum şi sună-ți clopoțeii!:
Noi ținem Pământul departe de Cer.

Aceasta este Divina Tragedie -
Nebunul şi curtea batjocoritoare
Nebunule, înghenunchează acum şi sună-ți clopoțeii!:
Fă-ne să râdem de prostiile tale zadarnice,
Şi totuşi pentru gafele noastre - O, ruşinos;
Pământul nu poartă nici un balsam pentru greşeli -
Noi ținem Pământul departe de Infern.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

That cross you wear around your neck; is it only a decoration, or are you a true Christian believer?

Yes, I believe - truly

Then I want you to remove it at once!- and never to wear it within this castle again! Do you know how a falcon is trained my dear? Her eyes are sown shut. Blinded temporarily she suffers the whims of her God patiently, until her will is submerged and she learns to serve - as your God taught and blinded you with crosses.

You had me take off my cross because it offended....

It offended no-one. No - it simply appears to me to be discourteous to... to wear the symbol of a deity long dead. My ancestors tried to find it. And to open the door that seperates us from our Creator.

But you need no doors to find God. If you believe....

Believe?! If you believe you are gullible. Can you look around this world and believe in the goodness of a god who rules it? Famine, Pestilence, War, Disease and Death! They rule this world.

There is also love and life and hope.

Very little hope I assure you. No. If a god of love and life ever did exist... he is long since dead. Someone... something rules in his place.

"Believe? In a deity long dead? -
I would rather be a pagan suckled in creeds outworn;
With fearytales fill'd up in head:
Thoughts of the Book stillborn."

"Shadow of annoyance -
Ne'er come hither!
...And when he falleth, He falleth like Lucifer,
Ne'er to ascend again..."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Crucea aceea pe care o porți la gât; e doar o podoabă, sau eşti cu adevărat o credincioasă creştină?

Da, cred - cu adevărat

Atunci vreau să ți-o scoți imediat! - şi să n-o mai porți niciodată în acest castel! Ştii cum se dresează un şoim, draga mea? Este legat la ochi. Orbit temporar, el suportă cu răbdare capriciile Dumnezeului său, până când voința îi slăbeşte şi el învață să slujească - la fel cum Dumnezeul tău v-a învățat şi v-a orbit cu crucile.

M-ai pus să-mi scot crucea pentru că a iritat...

N-a iritat pe nimeni. Nu - pur şi simplu îmi pare nepoliticos să... să porți simbolul unei zeități moarte de mult. Strămoşii mei au încercat s-o găsească. Şi să deschidă uşa care ne desparte de Creator.

Dar n-ai nevoie de uşi ca să-L găseşti pe Dumnezeu. Dacă crezi...

Să crezi?! Dacă crezi eşti naivă. Poți să te uiți în jur în lume şi să crezi în bunătatea unui dumnezeu care o stăpâneşte? Foamete, Molimă, Război, Boală şi Moarte! Acestea stăpânesc lumea.

Mai există dragoste şi viață şi speranță.

Foarte puțină speranță te asigur. Nu. Dacă un dumnezeu al dragostei şi vieții a existat vreodată... de mult e mort. Cineva... ceva stăpâneşte în locul lui.

Să crezi? Într-o zeitate moartă de mult?
Aş fi mai degrabă păgân hrănit de credințe trecute;
Cu capul plin de poveşti:
Gânduri ale Cărții născute moarte.

Umbră a supărării -
Nu veni aici niciodată!
... Şi când cade El, cade ca Lucifer,
Fără să mai urce vreodată...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Black As The Devil Painteth

An artist is what is call'd the self that the brush holdeth
Though hath it then caringly caress'd the Canvas of to-morrow?
O Canvas! for thee I hold my tool - still! passionless it quivereth,
Minding not that my hands are more than apt;
My muse

Where is hidden,
The blue-hued arch 'neath the High Heaven's rich emblazonry,
The flowery meadow, embraced by the horizon - snowflaked and aery mountains,
In which the barebreasted maidens dance to the lay o' midsummer,
Aloft the distant lazy flapping of the doves in vainglore.

O Canvas! wherefore canst thou these images not allow? -
I deem a projection of my Theatre they should be! -
Then, I challenge thee the wisdom of naysaying the yearns o' mine -
What is this unforseen that not enjoyeth light shades to be skillfully painted?

The raven sky prey'd on by the snowfill'd, blustery clouds,
Unadorned the meadow - hunger driveth the wolf out of the wood,
The maidens chained and whipped within a dreary dungeon -
And, lo! 'twist the wizen roses a mossy grave:
"The Devil is as black as he painteth" -
O Canvas! wherefore?...

Bring Forth Ye Shadow

Time is an abyss -
Profound as a thousand nights;
I sojourn my haste, I make respites
For what availeth this eager peace?
One step more naught to face,
Save the heirloom fatal kiss.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Negru precum pictează diavolul

Un artist e ceea ce se numeşte ființa care ține pensula
Deşi a mângâiat atunci ea cu grijă Tabloul zilei de mâine?
O, Tablou! pentru tine țin unealta - totuşi! fără patimă ea tremură,
Nepăsându-i că mâinile mele sunt mai mult decât vrednice;
Muza mea

Unde e ascunsă,
Bolta albăstrie sub podoaba strălucitoare a Înaltului Cer,
Pajiştea înflorită, îmbrățişată de orizont - munți diafani înveşmântați de zăpadă,
În care fecioare cu sânii goi dansează pe melodia miezului de vară,
Departe sus fâlfâirea leneşă a porumbeilor în glorie deşartă.

O, Tablou! de ce cunoşti aceste imagini nepermise? -
Socot că ele ar trebui să fie o proiecție a Teatrului meu! -
Atunci, îți provoc înțelepciunea de a te opune dorurilor mele -
Ce e acest neprevăzut care nu se bucură când umbrele luminii sunt pictate cu dibăcie?

Cerul negru înhață lângă norii lăudăroşi de zăpadă
Pajiştea neîmpodobită - foamea îl mână pe lup afară din pădure,
Fecioarele încătuşate şi biciuite într-o temniță întunecoasă -
Şi iată! printre trandafirii vestejiți un mormânt acoperit cu muşchi:
„Diavolul e la fel de negru precum pictează" -
O, Tabloule! de ce?...

Descoperă-ți umbra

Timpul e un abis -
Profund ca o mie de nopți;
Îmi opresc puțin graba, iau un răgaz
La ce foloseşte liniştea aceasta nerăbdătoare?
Nici un pas nu are rost să mai înfrunți
În afară de sărutul inevitabil al moştenirii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

I rave no more ‘gainst Time or Fate,
For lo! my own shall ne’er come to me,
Yet! - Who doth my future narrate?
Dim the lights - I cannot see!
Bring forth ye Shadow! -
With whom danceth thou?

Time hath stopp’d -
Yet for others ne’er halteth;
For me the Pages of Life do not turn,
Lo! - on the funeral pyre they burn.
The oh so eathing Velvet Darkness they fear -
Heed! - wherefore delve a burrow,
When in my arms “O! Come here”? -
I say, elsehither is naught but sorrow!

For what deemest thou so dear thy blood
When through my veins it could flood? -
Bide to merry-make me unaptly;
And hence grant me the fell gift,
The gift of passing on the dark trick.
‘Tis such a brazen act of erotic;
Trifle for thee, yet for me grandly thrift,
O! such an innocence depriv’d so hastily -

Alas, for what deemest thou so dear thy blood
When through my veins it will flood?

Der Tanz Der Schatten

“Meine Augen sind so dunkel,
Auch sind die Visionen schwarz,
Schwarz wie die Nacht;
Der Dämmerzustand des Menschen -
Ist meine Zeit des Daseins.”

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nu mai delirez împotriva Timpului sau Sorții,
Căci iată! ce-i al meu nu va veni nicicând la mine,
Totuşi! - Cine îmi povesteşte viitorul?
Întunecă luminile - nu pot vedea!
Descoperă-ți umbra! -
Cu cine dănțuieşti?

Timpul s-a oprit -
Totuşi pentru alții nu se opreşte niciodată;
Pentru mine Paginile Vieții nu se întorc,
Iată! - pe rugul funerar ard ele.
Se tem de Întunericul de Catifea -
Atenție! - de ce să sapi o vizuină,
Când în brațele mele „O! Vino aici"? -
Spun, altceva nu e decât durere!

Pentru ce îți socoteşti sângele atât de scump
Când prin venele mele s-ar putea revărsa? -
Continui nepriceput să mă înveseleşti;
Şi de aici îmi dai darul sălbatic,
Darul de a transmite farsa întunecată.
Este un act atât de îndrăzneț de erotism;
Un fleac pentru tine, totuşi pentru mine mare câştig,
O! aşa o neprihănire curmată cu atâta nesăbuință -

Vai, pentru ce îți socoteşti sângele atât de scump
Când prin venele mele se va revărsa?

Dansul umbrelor

Ochii îmi sunt atât de întunecați,
La fel şi viziunile negre,
Negre ca noaptea;
Venirea amurgului omenirii -
În timpul existenței mele.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

"Gleichwohl hast du deine Augen versteckt
Lichtschein hinter der Dunkelheit;
Ein Licht das mir gezeigt hat,
Daß du von Angst erfüllt bist,
Erzähle mir bitte
Warum du diese Angst in Dir trägst?!"

"Ich bin so alleine;
Einsamkeit in Ewigkeit -
Gedanken nur für mich,
Mit den Schatten flüstere ich -
Mit den Schatten tanze ich -
Einsam wandere ich,
Das Blut begehre ich: Totentanz."

"Den tödlichen Kuß zu empfangen;
Folge der Finsternis in das Nichts! -
Süßer Nektar auf deinen Lippen;
Ein Rinnsal blutfleuchtes Leben,
Ich lecke die Liebe aus deinem Gesicht,
Ich lecke den Haß aus deinem Gesicht!"

"Tanze nicht mehr mit dem Schatten,
Tanze bitte nicht über das Grab,
Tanze mit mir den Walzer Luzifers.
Ich sehne mich, nach Deiner Liebe -
Um zu Finsternis zu werden."

"Ein so berauschendes Gefühl:
Meine bittere Existenz zu schmecken!"

"Für immer und unendlich:
Ein Seelsorger Deiner bin ich."

"Laß mich Deinen Kuß begrüßen:
Den selbstzerstörerischen Kuß."

"Gebe dich mir hin!
Ich war von Trauer erfüllt,
Ich war so untröstlich,
Doch du hast die Liebe entfacht..."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Ți-ai ascuns ochii de aproapele tău
Strălucirea luminii în spatele întunericului;
O lumină mi-a arătat aceasta,
Pentru că eşti plin de nelinişte,
Spune-mi te rog
De ce porți această nelinişte în tine?!

Sunt atât de singur;
Singurătate în veşnicie -
Gânduri numai pentru mine,
Cu umbrele şoptesc -
Cu umbrele joc -
Singur rătăcesc,
Râvnesc sângele: dansul morților.

Să primeşti sărutul mortal;
Urmare a întunecimii în nimicnicie! -
Nectarul dulce de pe buzele tale;
O curgere de sânge a vieții,
Ling iubirea de pe fața ta,
Ling ura de pe fața ta.

Nu mai dansa cu umbrele,
Nu mai dansa te rog deasupra acestui mormânt,
Dansează cu mine valsul lui Lucifer.
Mi-e dor de iubirea ta -
Ca să ajung în întunecime.

Un sentiment atât de fermecător:
Să gust existența mea amară!

Pentru totdeauna şi la nesfârşit:
Mă voi îngriji de sufletul tău.

Lasă-mă să-ți primesc sărutul cu bucurie:
Sărutul distrugerii noastre.

Până atunci dă-mi-te!
Am fost plin de jale,
Am fost atât de rănit,
Totuşi tu ai crescut iubirea.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

"...bis ich sterbe, umarme mich,
Und ich werde wieder auferstehen...
Ich liebe Dich..."

Fair and 'Guiling Copesmate Death

"Gaunt and gnarl'd
Reflecteth the silver shield this welkin aghast,
And with haste translateth to gild'd black post and fast."

"Anon - anon, say I! - the lid aside,
Crawl without this velvet-clad coffin blest,
The bottom sand of the hourglass is at tide,
'Tis and hath e'er been merry blood to pest -
To be adust for time longer can I not bide,
Hence the heart hale out thro' the chest!
Misery thee?! - Rather misery me! -
For in Time's durance am I naught but wee."

"Sensing this pine is as deep as the deepest chasm,
Hither! - cede and fulfil my phantasm!
Cherish me and sonorously do me laud -
For dread! - thine eyes will behold a guise faugh'd."

"This tender and loving pest I to thee bequeath,
Thence swiftly wilt thou errant to 'Neath."

"And to me should'st thou be the humblemost knave,
Lest fear! - spit I on thy cist and grave! -
Lest leer I at thee and do bewitch,
And the tharms fluttering claw'd and eldritch."

"To conquer thee and thy blood for glore
Art thou my afeard and reluctant whore;
Irksomely coy, save wiliéd by alarum,
Bear this torture and maim with decorum."

"If e'er always was I this blissful and blithe
Would I resign to but its wee tithe."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

...până când voi muri, îmbrățișează-mă,
Şi voi învia din nou...
Te iubesc...

Moarte frumoasă şi şireată tovarăş de veşmânt

Slabă şi noduroasă
Această boltă cerească îngrozită reflectă scutul de argint,
Şi cu grabă umple de încântare stâlpul negru aurit şi postul.

Îndată - îndată, zic eu! - capacul deoparte,
Blestemat să te târăşti fără acest sicriu îmbrăcat în catifea,
Nisipul de pe fundul clepsidrei e în creştere,
Este şi a fost totdeauna fire veselă de supărare -
Nu mai pot aştepta să mă vestejesc,
Prin urmare inima mi se zbate puternic în piept!
Te compătimeşti?! Mai degrabă compătimeşte-mă pe mine! -
Căci în întinderea timpului nu sunt nici măcar mărunt.

Durerea aceasta e profundă ca cea mai adâncă prăpastie,
Aici! - cedează şi împlineşte-mi fantezia!
Iubeşte-mă şi adu-mi elogii -
Căci teme-te! ochii tăi vor privi o formă respingătoare.

Această calamitate tandră şi iubitoare ți-o las moştenire,
Din acel moment vei rătăci cu repeziciune către Adânc.

Şi va trebui să-mi fii slujitorul cel mai smerit,
Căci dacă nu teme-te! - îți scuip pe mormânt! -
Sau te privesc cu coada ochiului şi te vrăjesc,
Fluturând brațele cu gheare ciudate.

Ca să te cuceresc pe tine şi al tău sânge întru slavă
Îmi eşti târfa potrivnică şi temătoare;
Supărător de sfioasă, dar întărită de panică,
Îndură astă tortură şi schilodire cu bunăcuviință.

Dacă aş fi fost vreodată atât de vesel şi fericit
Aş accepta zeciuiala nu mică.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

"Purvey my ache and quench my profoundest urge,
And to thee will I sing the lull-dull dirge;
Deliver thy blood like the rill filleth the ghyll."

"Burrow to the trothplight with the Night and Devil!
Bid Him to league with me - forsooth, merry to 'come 'twill."

"Whilom wast thou vestal, yet now flit to thy tryst,
Elsewise will I coerce thine consonantry to turn whist;
Grasp I the snath and cut off thine breath,
So that thou canst in darkness and inferno vester,
For do I solely what He to me liefly saith."

"Death - oh! fair and 'guiling copesmate Death,
Be not a malais'd beggar; claim this bloody jester!"

On Whom The Moon Doth Shine

"O soft embalmer of ye still midnight,
Allow me thee to adown
Of an sort thou fancieth;
Each holdeth its own fancy, I say -
Yet the pleasure we partake in
Was caus'd by the fang'd grin,
Save!, do I for him anger hold?:
Nay - I knew I was fey!"

"Had I what it taketh, I would do;
I sense - I cannot sense,
I am - yet! I am not -
Once I kiss'd the image
Of the Seven Angels of Death."

"Yet as thou so didst,
On my lips a kiss landed,
And with the shadows blended
The tendermost silken mourn;
In which the light hidden is -
Yon Hell's brazen doors
Wrathfully it trieth to push."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Dă-mi durere şi stinge-mi dorinţele cele mai profunde
Şi-ţi voi cânta bocetul liniştit-nedesluşit;
Aruncă-ţi sângele precum râuleţul umple iazul.

Adăposteşte-te în jurământul de fidelitate cu Noaptea şi Diavolul! -
Invită-L să se unească cu mine - negreşit, va fi bucuros să vină.

Odată ai fost fecioară, totuşi acum te grăbeşti către locul de întâlnire,
Altfel voi sili armonia ta să înceteze;
Apuca-voi coasa şi-ţi voi tăia răsuflarea,
Ca să poţi ajunge în întuneric şi infern,
Căci eu fac doar ceea ce El îmi spune cu dragă inimă.

Moarte - o! Moarte frumoasă şi şireată tovarăş de veşmânt,
Nu fi o cerşetoare nenorocită; cere-ţi acest bufon sângeros!

Asupra cui străluceşte luna

O dulce parfum al miezului liniştit de noapte,
Lasă-mă să te sorb
În felul în care îţi place ţie;
Fiecare îşi are iluziile sale, spun -
Totuşi plăcerea la care luăm parte
A fost pricinuită de rânjetul colţuros,
O!, sunt mânioasă pe el?:
Nu - ştiam că am fost sotită morţii!

Dacă aş avea ce trebuie, aş face;
Simt - nu pot să simt,
Sunt - totuşi! nu sunt -
Odată am sărutat imaginea
Celor Şapte Îngeri ai Morţii.

Totuşi când ai făcut asta
Pe buzele mele a poposit un sărut,
Şi amestecat cu umbrele
Bocetul tandru de mătase;
În care lumina este ascunsă -
Uşile de bronz ale îndepărtatului Infern
Cu furie el încearcă să le împingă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

"Then, lo! the Bleak Death,
Serpent-like 'twixt the breasts crept:
Hush'd with a gasp of life's breath,
Together red tears they wept,
And pass'd the procession of dancers dead -
As in darkness were we lock'd in wed."

"Hush'd with a gasp of life's breath,
Together red tears we wept - in vain,
And pass'd the procession of dancers dead -
As in darkness were we lock'd in wed:
I kiss'd the Seven Angels of Death."

"And Hell open'd its doors,
Yet what was 'fore my eyes
But if not the brightest light."

"Yet what was 'fore my eyes
But if not the brightest light."

Seraphic Deviltry

Whether He the quaint savant's power doth hold I know not,
Albeit aetat a thousand stars' birth He is -
Quoth I that for reasons to me oblivious
August of a granditude of servants is He held,
And by plastic consonantry e'en more servants to the host added are -
Pelf they are, dare I say!

Maugre His diurnal seraphic deviltry
I say that deviltry - 'tis forsooth deviltry! -
Mind not this in scintillating shades clad is;
To claim the glore is He suffer'd.
"Grant me the fallings", quoth He, "the fatter the better!",
And died they of starvation;

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Atunci, iată! Moartea Stearpă,
Se târa ca un şarpe între sâni:
Liniştit de răsuflarea întretăiată a vieții,
Împreună au plâns lacrimi sângerii,
Şi au lăsat mort în urmă alaiul dansatorilor -
După cum în întuneric fost-am noi legați în cununie.

Liniştiți de răsuflarea întretăiată a vieții,
Împreună am plâns lacrimi sângerii - în zadar,
Şi am lăsat mort în urmă alaiul dansatorilor -
După cum în întuneric fost-am noi legați în cununie:
Am sărutat cei Şapte Îngeri ai Morții.

Şi Iadul şi-a deschis porțile,
Totuşi ce era înaintea ochilor mei
Dacă nu cea mai strălucitoare lumină.

Totuşi ce era înaintea ochilor mei
Dacă nu cea mai strălucitoare lumină.

Magie neagră serafică

Dacă El ține puterea savantului ciudat eu nu ştiu,
Deşi El a trăit naşterea a o mie de stele -
Am zis că pentru motive uitate
El e socotit măreț de o mulțime de servitori,
Şi prin armonie mlădioasă încă mai mulți servitori se adaugă cetei -
Bogați sunt ei, îndrăznesc a spune!

În ciuda zilnicei sale magii negre serafice
Spun că magia neagră - este fără îndoială magie neagră! -
Să nu ții seama că aceasta e îmbrăcată în umbre scânteietoare;
El a suferit pentru a pretinde gloria.
„Dăruieşte-mi căderile", zis-a El, „cât mai mari!",
Şi ei au murit în foamete;

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

They are not slaughtering their fatlings;
They are slaughtering themselves.
Sith I at time of yester the questions durst ask,
And dare I say this burden weightful was,
Wrack of His machine-like motion was I named,
Tho' blind and fond the jesters rebuilt
The machine alike - yet whetted a dight are its edges...

The Masquerader And Phoenix

Hist! - the sonorous orchestral ambience and the arabesque-slane'd ballerina,
Her wee feet in an alacritic maelstrom-twirl,
And the dust-hurl with her tears blendeth - Egad! this quagmire;
Pasteth her unaptly apt feet to the stage:
Like the wither'd rose of the luciferous Eden
By the mummer'd-masquerader espied vigilly and mockingly,
His behesting visage, tho' ruddily mummer'd 'tis -
Embower'd and eddying oft and eft gloam by gloam,
Her sweetness ne'er cloy - further! further! -
His scratching and dallying hollow-hearted eyes
Her breasts and vestal heart caress,
And like the dove and bird of prey leapeth she aerily,
Whileas the orchestra playeth on travailingly;
His one and sole swath
With the pizzicato'd ensemble blendeth -
And her umbral foetal scream -
As the song climaxeth
And slowly
Dieth away...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Ei nu-şi măcelăresc jertfele;
Se măcelăresc pe ei înşişi.
De atunci în vremea de ieri am cutezat să pun întrebările,
Şi îndrăznesc să spun că astă povară grea a fost,
Epavă a mişcării Lui mecanice fost-am numit,
Deşi orbi şi ridicoli, bufonii au reconstruit
Maşina la fel - totuşi mai ascuțite îi sunt marginile...

Mascatul şi Phoenixul

Ascultă! - sonora ambianță orchestrală şi balerina întinsă în arabesc,
Picioarele ei mici într-un vârtej vioi,
Şi praful ridicat amestecat cu lacrimile sale - Doamne! această mlaştină
Îi lipeşte de scenă picioarele nepotrivit de potrivite:
Ca trandafirul vestejit al Edenului ce luminează
Urmărită de mascat atent şi batjocoritor,
Fața lui poruncitoare, deşi e sângerie -
Închisă şi învârtindu-se adesea şi apoi din nou, amurg de amurg,
Blândețea ei nu oboseşte niciodată - mai departe! mai departe! -
Ochii lui fără inimă care zgârie şi irosesc
Îi mângâie sânii şi inima pură,
Şi ca porumbelul şi pasărea de pradă saltă ea uşoară,
În timp ce orchestra cântă în continuare în agonie;
Singura lui lovitură de coasă
Cu pizzicato-ul ansamblului se amestecă -
Şi țipătul ei umbrit şi fetal -
Când cântecul culminează
Şi încet
Se stinge...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

SEHNSUCHT
Rammstein

Sehnsucht

Lass mich deine Träne reiten übers Kinn nach Afrika
wieder in den Schoss der Löwin wo ich einst zuhause war
Zwischen deine langen Beinen such den den Schnee vom letzten Jahr
doch es ist kein Schnee mehr da

Lass mich deine Träne reiten über Wolken ohne Glück
der grosse Vogel schiebt den Kopf sanft in sein Versteck zurück
Zwischen deine langen Beinen such den den Sand vom letzten Jahr
doch es ist kein Sand mehr da

Sehnsucht versteckt
sich wie ein Insekt
im Schlafe merkst du nicht
das es dich sticht
glücklich werd ich nirgendwo
der Finger rutscht nach Mexiko
doch er versinkt im Ozean
Sehnsucht ist so grausam

Sehnsucht
Sehnsucht

Sehnsucht versteckt
sich wie ein Insekt
im Schlafe merkst du nicht
das es dich sticht
glücklich werd ich nirgendwo
der Finger rutscht nach Mexiko
doch er versinkt im Ozean
Sehnsucht ist so grausam

Sehnsucht
Sehnsucht

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

DOR

Rammstein, traducere

Dor

Lasă-mă să călătoresc pe lacrima ta de pe obraz în Africa
Înapoi în poala leoaicei care mi-a fost odată casă
Între picioarele tale lungi căutând zăpada ultimului an
dar n-a mai rămas deloc zăpadă

Lasă-mă să călătoresc pe lacrima ta deasupra norilor fără noroc
păsărea mare îşi scutură capul înapoindu-se cu gingăşie în ascunzătoare
Între picioarele tale lungi căutând nisipul ultimului an
dar n-a mai rămas deloc nisip

Dorul se ascunde
ca o insectă
nu-ți dai seama în somn
că te înțeapă
nu voi fi fericit nicăieri
degetul alunecă spre Mexic
dar se scufundă în ocean
dorul e atât de crud

dor
dor

Dorul se ascunde
ca o insectă
nu-ți dai seama în somn
că te înțeapă
nu voi fi fericit nicăieri
degetul alunecă spre Mexic
dar se scufundă în ocean
dorul e atât de crud

dor
dor

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Engel

Wer zu Lebzeit gut auf Erden
wird nach dem Tod ein Engel werden
den Blick gen Himmel fragst du dann
warum man sie nicht sehen kann

erst wenn die Wolken schlafengehn
kann man uns am Himmel sehn
wir haben Angst und sind allein
Gott weiss ich will kein Engel sein

Sie leben hinterm Sonnen schein
getrennt von uns unendlich weit
sie müssen sich an Sterne krallen (ganz fest)
damit sie nicht vom Himmel fallen

erst wenn die Wolken schlafengehn
kann man uns am Himmel sehn
wir haben Angst und sind allein
Gott weiss ich will kein Engel sein

Gott weiss ich will kein Engel sein
Gott weiss ich will kein Engel sein
Gott weiss ich will kein Engel sein

Tier

Was macht ein Mann
was macht ein Mann
der zwischen Mensch und Tier
nicht unterscheiden kann
was

Er wird zu seiner Tochter gehen
sie ist schön und jung an Jahren
und dann wird er wie ein Hund
mit eigen Fleisch und Blut sich paaren

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Înger

Cine-a fost bun în timpul vieții pe pământ
va deveni înger după moarte
privind către ceruri te întrebi atunci
de ce nu-i poate vedea nimeni.

Doar când norii merg la culcare
putem fi văzuți în cer
ne e frică şi suntem singuri
Dumnezeu ştie, nu vreau să fiu înger

Ei trăiesc în spatele razelor de soare
despărțiți de noi la nesfârşit departe
trebuie să se țină de stele (foarte strâns)
ca să nu cadă din cer

Doar când norii merg la culcare
putem fi văzuți în cer
ne e frică şi suntem singuri
Dumnezeu ştie, nu vreau să fiu înger

Dumnezeu ştie, nu vreau să fiu înger
Dumnezeu ştie, nu vreau să fiu înger
Dumnezeu ştie, nu vreau să fiu înger

Fiara

Ce face un bărbat
ce face un bărbat
care nu poate deosebi
între om şi fiară
ce

El va merge la fiica sa
e frumoasă şi tânără
şi apoi, ca un câine,
se va împerechea cu sânge din sângele lui

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Was - tust du
Was - fühlst du
Was - bist du
doch nur ein Tier

Was macht die Frau
was macht die Frau
die zwischen Tier und Mann
nicht unterscheiden kann

Sie taucht die Feder in sein Blut
schreibt sich selbst selber einen Brief
entseelte Zeilen an die Kindheit
als der Vater bei ihr schlief

Was - tust du
Was - fühlst du
Was - bist du
doch nur ein Tier

Bestrafe Mich

Bestrafe mich
bestrafe mich
Stroh wird Gold
und Gold wird Stein
deine Grösse macht mich klein
du darfst mein Bestrafer sein
ja

Der Herrgott nimmt
der Herrgott gibt
Bestrafe mich
bestrafe mich
du meinst ja
und ich denk nein
schliess mich ein in dein Gebet
bevor der Wind noch kälter weht

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Ce - faci
Ce - simți
Ce - eşti
doar o fiară

Ce face femeia
ce face femeia
care nu poate deosebi
între fiară şi bărbat

Ea îşi înmoaie pana în sângele lui
îşi scrie o scrisoare
linii fără suflet despre copilărie
când tatăl dormea lângă ea

Ce - faci
Ce - simți
Ce - eşti
doar o fiară

Pedepseşte-mă

Pedepseşte-mă
pedepseşte-mă
paiul devine aur
şi aurul devine piatră
măreția ta mă face mic
poți fi pedepsitorul meu
da

Domnul ia
Domnul dă
Pedepseşte-mă
pedepseşte-mă
tu vrei să spui da
şi eu gândesc nu
cuprinde-mă în rugăciunea ta
înainte ca vântul să bată şi mai rece

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deine Grösse macht mich klein
du darfst mein Bestrafer sein
du darfst mein Bestrafer sein

Deine Grösse macht mich klein
du darfst mein Bestrafer sein
deine Grösse macht ihn klein
du darfst meine Strafe sein
Der Herrgott nimmt
der Herrgott gibt
doch gibt er nur dem
den er auch liebt
bestrafe mich

Du hast

Du
Du hast
Du hast mich

Du hast mich
Du hast mich gefragt
Du hast mich gefragt
Du hast mich gefragt und ich hab nichts gesagt

Willst du bis der Tod euch scheidet
treu ihr sein für alle Tage...
nein

Willst du bis zum Tod der Scheide
sie lieben auch in schlechten Tagen....
nein
nein

Willst du bis der Tod euch scheidet
treu ihr sein...
nein
nein

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Măreția ta mă face mic
poți fi pedepsitorul meu
poți fi pedepsitorul meu

Măreția ta mă face mic
poți fi pedepsitorul meu
Măreția ta îl face mic
vei fi pedeapsa mea
Domnul ia
Domnul dă
dar dă numai
celui pe care îl iubeşte
pedepseşte-mă

Tu m-ai

Tu
Tu mă
Tu m-ai

Tu m-ai
Tu m-ai întrebat
Tu m-ai întrebat
Tu m-ai întrebat şi eu n-am spus nimic

Vrei, până moartea vă va despărți,
să-i fii credincios în toate zilele…
nu
nu

Vrei, până la moartea crăpăturii,
să o iubeşti, chiar şi în zile grele…
nu
nu

Vrei, până când moartea vă va despărți,
să-i fii credincios…
nu
nu

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Bück Dich

bück dich - befehl ich dir
wende dein Antlitz ab von mir
dein Gesicht ist mir egal
bück dich

ein Zweibeiner auf allen Vieren
ich führe ihn spazieren
im Passgang - den Flur entlang
ich bin enttäuscht
jetzt kommt er rückwärts mir entgegen
honig bleibt am Strumpfband kleben
ich bin enttäuscht, total enttäuscht

bück dich
bück dich
bück dich
bück dich

das Gesicht interessiert mich nicht

der Zweibeiner hat sich gebückt
in ein gutes Licht gerückt
zeig ich ihm was man machen kann
und ich fang zu weinen an

der Zweifuss stammelt ein Gebet
aus Angst weil es mir schlecht ergeht
versucht er tief sich noch zu bücken
Tränen laufen hoch den Rücken

bück dich - befehl ich dir
wende dein Antlitz ab von mir
dein Gesicht ist mir egal
bück dich - nocheinmal

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Apleacă-te

apleacă-te - îți poruncesc
întoarce-ți chipul dinspre mine
nu-mi pasă de fața ta
apleacă-te

un biped în patru labe
îl iau la plimbare
în buiestru pe hol
sunt dezamăgit
acum el vine în spatele meu
cu miere lipită de jartieră
sunt dezamăgit, total dezamăgit

apleacă-te
apleacă-te
apleacă-te
apleacă-te

nu mă interesează fața

bipedul s-a aplecat
încadrat într-o lumină bună
îi arăt ce se poate face
şi încep să plâng

bipedul bolboroseşte o rugăciune
cu frică, pentru că îmi e mai rău
încearcă să se aplece mai mult
lacrimi curg în sus pe spate

apleacă-te - îți poruncesc
întoarce-ți chipul dinspre mine
nu-mi pasă de fața ta
apleacă-te - încă o dată

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Spiel mit Mir

Wir teilen Zimmer und das Bett
Brüderlein komm sei so nett
Brüderlein komm fass mich an
rutsch ganz dich an mich heran
Vor dem Bett ein schwarzes Loch
und hinein fällt jedes Schaf
bin schon zu alt und zähl sie doch
denn ich find keinen Schlaf

Unterm Nabel im Geäst
wartet schon ein weisser Traum
Brüderlein komm halt dich fest
und schüttel mir das Laub vom Baum

Spiel ein Spiel - mit mir
gib mir deine Hand und

spiel mit mir - ein Spiel
spiel mit mir - ein Spiel
spiel mit mir - weil wir alleine sind
spiel mit mir - ein Spiel
Vater Mutter Kind

Dem Brüderlein schmerzt die Hand
er dreht sich wieder an die Wand
der Bruder hilft mir dann und wann
damit ich schlafen kann

Spiel ein Spiel - mit mir
gib mir deine Hand

spiel mit mir - ein Spiel
spiel mit mir - ein Spiel
spiel mit mir - weil wir alleine sind
spiel mit mir - ein Spiel
Vater Mutter Kind

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Joacă-te cu mine

Împărțim casă şi pat
frățioare, vino şi fii bun
frățioare, vino şi atinge-mă
alunecă aproape de mine
În fața patului o gaură neagră
şi fiecare oaie cade în ea
sunt deja prea bătrân, dar încă le număr
fiindcă nu-mi pot găsi somnul

Mai jos de mijloc în crengi
un vis alb aşteaptă deja
frățioare, vino şi apucă bine
şi scutură-mi frunzele din copac

Joacă un joc cu mine
dă-mi mâna şi

joacă-te cu mine - un joc
joacă-te cu mine - un joc
joacă-te cu mine - căci suntem singuri
joacă-te cu mine - un joc
tată mamă copil

Pe frățior îl doare mâna
se întoarce către perete
fratele mă ajută când şi când
ca să pot dormi

Joacă un joc cu mine
dă-mi mâna şi

joacă-te cu mine - un joc
joacă-te cu mine - un joc
joacă-te cu mine - căci suntem singuri
joacă-te cu mine - un joc
tată mamă copil

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Klavier

Sie sagen zu mir
schliess auf diese Tür
die Neugier wird zum Schrei
was wohl dahinter sei
hinter dieser Tür
steht ein Klavier
die Tasten sind staubig
die Saiten sind verstimmt
hinter dieser Tür
sitzt sie am Klavier
doch sie spielt nicht mehr
ach das ist so lang her

dort am Klavier
lauschte ich ihr
und wenn ihr Spiel begann
hielt ich den Atem an

Sie sagte zu mir
ich bleib immer bei dir
doch es hatte nur den Schein
sie spielte für mich allein
ich goss ihr Blut
ins Feuer meiner Wut
ich verschloss die Tür
man fragte nach ihr
Dort am Klavier
lauschte ich ihr
und wenn ihr Spiel begann
hielt ich den Atem an
dort am Klavier
stand ich bei ihr
es hatte den Schein
sie spielte für mich allein

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Pianul

Mi se spune
descuie uşa
curiozitatea devine un strigăt
ce poate fi în spatele ei
în spatele acestei uşi
stă un pian
clapele sunt prăfuite
corzile sunt dezacordate
în spatele acestei uşi
stă ea la pian
dar nu mai cântă
vai asta era atât de demult

acolo la pian
o ascultam
şi când începea să cânte
îmi țineam răsuflarea

Ea mi-a spus
voi rămâne mereu cu tine
dar se părea doar
că ea cântă numai pentru mine
i-am vărsat sângele
în focul mâniei mele
am încuiat uşa
au întrebat de ea
Acolo la pian
o ascultam
şi când începea să cânte
îmi țineam răsuflarea
acolo la pian
stăteam lângă ea
se părea
că numai pentru mine cânta

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Geöffnet ist die Tür
ei wie sie schreien
ich höre die Mutter flehen
der Vater schlägt auf mich ein
man löst sie vom Klavier
und niemand glaubt mir hier
das ich todkrank
von Kummer und Gestank

Dort am Klavier
lauschte ich ihr
und wenn ihr Spiel begann
hielt ich den Atem an
Dort am Klavier
lauschte sie mir
und als mein Spiel begann
hielt sie den Atem an

Alter Mann

Er wartet auf den Mittagswind
Die Welle kommt und legt sich matt
Mit einem Fächer jeden Tag
Der Alte macht das Wasser glatt

Ich werf den Stein zu meinem Spass
Das Wasser sich im Kreis bewegt
Der Alte sieht mich traurig an
Und hat es wieder glatt gefegt

Im weissen Sand der alte Mann
Zitternd sein Pfeife raucht
Nur das Wasser und ich wissen
Wozu er diesen Fächer braucht

Die Ahnung schläft wie ein Vulkan
Zögernd hab ich dann gefragt
Den Kopf geneigt es schien er schläft
Hat er bevor er starb gesagt

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Uşa e deschisă
o, cum mai strigă lumea
o aud pe mama implorând
tata mă bate
o desprind de pian
şi nimeni de aici nu mă crede
că sunt bolnav de moarte
de mâhnire şi duhoare

Acolo la pian
o ascultam
şi când începea să cânte
îmi țineam răsuflarea
acolo la pian
ea mă asculta
şi când începeam să cânt
îşi ținea răsuflarea

Bătrânul

El aşteaptă vântul miezului de zi
Valul vine şi uşor se aşază
Bătrânul netezeşte apa
În fiecare zi cu un evantai

Arunc o piatră ca să mă distrez
Apa se mişcă în cercuri
Bătrânul se uită la mine cu tristețe
Şi o netezeşte din nou

Pe nisipul alb bătrânul
Îşi fumează pipa tremurând
Doar apa şi cu mine ştim
La ce îi trebuie evantaiul

Presimțirea doarme ca un vulcan
Atunci am întrebat ezitant
Capul i s-a înclinat, părea că doarme
Spuse înainte de a muri.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Das Wasser soll dein Spiegel sein
Erst wenn es glatt ist, wirst du sehen
Wieviel Märchen dir noch bleibt
und um Erlösung wirst du flehen

Den Fächer an den Leib gepresst
Im Todeskrampf erstarrt die Hand
Die Finger mussten sie ihm brechen
Der Fächer bleibt zurueck im Sand

Den Alten ruf ich jeden Tag
Er möchte mich doch hier erloesen
Ich bleib zurück im Mittagswind
Und in dem Fächer kann ich lesen

Das Wasser soll dein Spiegel sein
Erst wenn es glatt ist, wirst du sehen
Wieviel Märchen dir noch bleibt
und um Erlösung wirst du flehen

Eifersucht

Bin ich schöner
Zerschneid mir das Gesicht
Bin ich stärker
Brich feige mein Genick
Bin ich klüger
Töte mich und iss mein Hirn
Hab ich dein Weib
Töte mich und iss mich ganz auf
Dann iss mich ganz auf

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Apa îți va fi oglindă
Doar când e netedă vei vedea
Câte poveşti îți sunt lăsate
Şi vei implora mântuirea

Evantaiul apăsat pe trup
În lupta cu moartea mâna înțepeneşte
Trebuie să i se rupă degetele
Evantaiul e lăsat în urmă pe nisip

Îl strig pe bătrân în fiecare zi
Poate îmi aduce mântuirea aici
Sunt lăsat în urmă în vântul miezului de zi
Şi în evantai pot citi

Apa îți va fi oglindă
Doar când e netedă vei vedea
Câte poveşti îți sunt lăsate
Şi vei implora mântuirea

Gelozie

Dacă sunt mai frumos
Taie-mi fața
Dacă sunt mai puternic
Rupe-mi gâtul cu laşitate
Dacă sunt mai deştept
Ucide-mă şi mănâncă-mi mintea
Dacă o am pe nevasta ta
Ucide-mă şi mănâncă-mă tot
Atunci mănâncă-mă tot

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Bin ich ehrlicher
Beiss mir die Zunge ab
Bin ich reicher
Dann nimm mir alles
Bin ich mutiger
Töte mich und iss mein Herz
Hab ich dein Weib
Töte mich und iss mich ganz auf
Dann iss mich ganz auf
Doch leck den Teller ab

Es kocht die Eifersucht

Hab ich so glatte Haut
Zieh sie in Streifen ab
Hab ich die klaren Augen
Nimm mir das Licht
Hab ich die reine Seele
Töte sie in Flammen
Habe ich dein Weib dann
Töte mich und iss mich ganz auf
Dann iss mich ganz auf
Doch leck den Teller ab

Es kocht die Eifersucht

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Dacă sunt mai cinstit
Muşcă-mi limba
Dacă sunt mai bogat
Atunci ia-mi tot
Dacă sunt mai curajos
Ucide-mă şi mănâncă-mi inima
Dacă o am pe nevasta ta
Ucide-mă şi mănâncă-mă tot
Atunci mănâncă-mă tot
Dar linge farfuria

Se coace gelozia

Dacă am pielea atât de netedă
Rupe-o în bucăți
Dacă am ochii limpezi
Ia-mi lumina
Dacă am sufletul curat
Ucide-l în flăcări
Dacă o am pe nevasta ta
Ucide-mă şi mănâncă-mă tot
Atunci mănâncă-mă tot
Dar linge farfuria

Se coace gelozia

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Küss Mich (Fellfrosch)

Sie hält immer still
Weil sie gefingert werden will
Bläht sich auf im duerren Gras
Das feuchte äugelein wird nass

Gefangen in der Finsternis
Sieht sie nie das Licht der Sonne
Vor Geilheit zuckend fleht sie dann
Die Zunge in dem Manne an
Küss mich
Sie beisst sich in jeder Zunge fest
Weil sie sich gerne lecken laesst
Doch weil es etwas bitter schmeckt
Wird sie selten nur geküsst
Gefangen in der Finsternis
Sieht sie nie das Licht der Sonne
Vor Geilheit zuckend fleht sie dann
Die Zunge in dem Manne an

Küss mich
Die Zunge kriecht jetzt aus dem Mund
Und schlägt ihr wild und in Extase
Mehrmals heftig ins Gesicht
Sie blutet schrecklich aus der Nase

Gefangen in der Finsternis
Sieht sie nie das Licht der Sonne
Vor Geilheit zuckend fleht sie dann
Die Zunge in dem Manne an

Küss mich
Auf meine feuchten Lippen
Küss mich
Auch wenn es bitter schmeckt
Küss mich

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Sărută-mă (broască râioasă)

Întotdeauna ea stă liniştită
Fiindcă vrea să fie atinsă cu degetul
Se umflă în iarba uscată
Ochişorul jilav devine umed

Captivă în întuneric
Nu vede niciodată lumina soarelui
Scuturându-se din lascivitate, imploră atunci
Limba dinăuntrul unui om
Sărută-mă
Ea muşcă şi apucă fiecare limbă
Fiindcă îi place să fie linsă
Dar pentru că are un gust puțin amar
E rareori sărutată
Captivă în întuneric
Nu vede niciodată lumina soarelui
Scuturându-se din lascivitate, imploră atunci
Limba dinăuntrul unui om

Sărută-mă
Limbă se târăşte acum din gură
Şi o loveşte - sălbatică şi în extaz
De câteva ori violent peste față
Nasul îi sângerează teribil

Captivă în întuneric
Nu vede niciodată lumina soarelui
Scuturându-se din lascivitate, imploră atunci
Limba dinăuntrul unui om

Sărută-mă
Pe buzele jilave
Sărută-mă
Chiar dacă e amar
Sărută-mă

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ASTROLOGIA PE MARTE

Marte este cea mai studiată planetă din Sistemul nostru Solar, în afară de Terra, desigur. Şi dacă, într-un viitor mai depărtat sau mai apropiat, oamenii vor reuşi să o colonizeze, se pune problema: cum vor fi influențate personalitățile coloniştilor de noul lor mediu de viață? Vor exista doar dificultăți de adaptare la gravitația redusă şi la sălbăticia peisajului, la depărtarea de casă - cu alte cuvinte doar greutăți de ordin fizic şi psihologic? La prima vedere, aşa s-ar părea, dacă nu luăm în considerație eventuale boli provocate de bacterii sau virusuri necunoscute, ori conflicte teritoriale cu extratereştrii. Vor fi oare deosebiri temperamentale sau din punct de vedere al tipurilor de personalitate de bază între pământeni şi coloniştii marțieni? Cum una din ştiințele care analizează tocmai aceste aspecte, cu date inițiale extrem de puține comparativ cu rezultatele, este astrologia, vom descrie în continuare cadrul general în care s-ar desfăşura un astrolog interesat de studii marțiene.

În primul rând, Marte este mai depărtată de Soare ca Pământul, *anul* marțian fiind de aproximativ 2 ori mai lung decât cel terestru. Consecința directă a acestui fapt ar fi aceea că Soarele parcurge zodiacul de 2 ori mai încet. Dacă pe Pământ viteza sa medie este de 59′ 08′′/zi, pe Marte ea este de 32′ 19′′/*zi*. Noțiunile de *zi*, *oră* etc., scrise cu italice, reprezintă unități de timp marțiene. Vom vedea de altfel că zilele pe Pământ şi pe Marte sunt aproape egale.

O mare diferență este însă între perioadele pe care astrul zilei le petrece în cele 12 zodii. Dacă pe Terra lucrurile sunt cât de cât simple, căci Soarele merge aproape uniform, nu acelaşi lucru se întâmplă pe Marte. Orbita sa, având o excentricitate (turtire) destul de mare, viteza de revoluție variază mult în funcție de distanța până la Soare.

Când planeta se află la periheliu (punctul cel mai apropiat de Soare), viteza ei este maximă. Acest lucru se întâmplă când Soarele se află la circa 6° fecioară în zodiacul marțian. În acest moment el parcurge 39′ 08′′/*zi*, ceea ce reprezintă 121% din viteza medie. Când viteza este minimă, la afeliu (punctul cel mai depărtat de Soare, opus periheliului), Soarele parcurge doar 26′ 55′′/*zi*, adică 83% din viteza medie. În tabelul următor se pot observa aceste elemente, comparativ, între Marte şi Pământ:

	Viteza medie	Viteza la periheliu	Viteza la afeliu	Poziția relativă a Soarelui la periheliu
Marte	32′ 19′′ (100%)	39′ 08′′ (121%)	26′ 55′′ (83%)	5° 58′ fecioară
Pământ	59′ 08′′ (100%)	61′ 09′′ (103%)	57′ 12′′ (97%)	12° 05′ capricorn

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Ca fapt divers, iată câte *zile* petrece Soarele în fiecare zodie (de menționat că pe Terra zodiile sunt aproape egale, de 30-31 zile, cea mai scurtă fiind capricornul, iar cea mai lungă racul):

Be	T	G	R	L	F	Ba	Sc	Să	C	V	P
64	58	54	49	47	47	48	52	56	61	66	66

În timp ce poziția Soarelui se leagă de mişcarea de revoluție a planetei, indicatorii mişcării de rotație sunt casele cerului. Ziua marțiană este puțin mai mare decât ziua terestră. Dacă pe Pământ o zi are 23^h 56', la care se adună 4' rezultate din compunerea rotației cu revoluția, adică un total de 24^h, pe Marte o *zi* are 24^h 37' + 2,21' ≈ 24^h 40'.

Mijlocul Cerului marțian va traversa deci zodiacul cu 15°/*h*, sau cu 14°36'/h. În calcularea caselor cerului pentru diverse latitudini, astrologii vor trebui să țină seama eventual şi de înclinarea ecuatorului pe orbită, de 24°, aproape egală cu aceea a Terrei (23°27').

Un element complet nou care apare în astrologia marțiană este Soarele negru. Orbita fiecărei planete este o elipsă cu 2 focare. Într-un focar se găseşte Soarele. Poziția în zodiac a celuilalt focar, neocupat, este poziția Soarelui negru. Deoarece orbita Pământului este aproape circulară, distanța dintre Soare şi Soarele negru este de maxim 1°55'. Singurul lucru interesant ar fi, cred, de văzut ce se întâmplă când Soarele negru este înaintea Soarelui şi ce se întâmplă când e în urma lui. Cu totul altfel stau lucrurile pe Marte. Datorită excentricității mari a orbitei, diferența poate atinge 10°43'! Ceea ce, desigur, nu poate fi neglijat.

Marte are 2 sateliți: Phobos şi Deimos. Comparativ cu Luna, aceştia sunt doar nişte bolovani, însă o influență subtilă asupra contextului planetar zodiacal este, dacă nu probabilă, cel puțin posibilă.

Phobos este foarte rapid; perioada sa de revoluție este mai mică de o *zi*, aşa că, privit de la suprafața planetei, el răsare la vest şi apune la est. În zodiac lucrurile sunt mai puțin spectaculoase, dar la fel de interesante. Satelitul parcurge întregul zodiac de peste 3 ori într-o *zi*, cu viteza medie de 48°20' /*h*. De 3 ori mai rapid ca Mijlocul Cerului!

Deimos este mai lent: numai 12°13'/*zi*. Totuşi de 22 de ori mai rapid decât biata noastră Lună! Ce este aici interesant: acest satelit are o viteză apropiată de cea a Mijlocului Cerului (şi a caselor, în general). De aceea, un aspect între cele două puncte se menține în toleranță de 8° timp de 6 ore, în vreme ce acelaşi aspect durează pe Pământ (în raport cu Luna) doar 1 oră.

În astrologia terestră se studiază, ca elemente importante, Luna neagră (Lilith) şi axa Nodurilor lunare (punctele unde planul orbitei selenare intersectează planul eclipticii - al orbitei Terrei în jurul Soarelui). Iată că pe Marte ar mai trebui

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

studiate: Phobos-ul negru, axa Nodurilor Phobos-iene, Deimos-ul negru şi axa Nodurilor Deimos-iene. Un subiect de meditație ar fi dacă sateliții artificiali lansați de om nu influențează şi ei în vreun fel personalitatea nativilor…

Ajungem în cele din urmă la problema planetelor Sistemului Solar, în proiecție martecentrică. Pentru Pământ, Mercur şi Venus sunt planete inferioare (mai apropiate de Soare), care nu se depărtează de acesta - în zodiac - cu mai mult de 28°, respectiv 48°. Pentru Marte, şi Pământul este planetă inferioară. Astfel, distanțele maxime posibile între aceste planete şi Soare, văzute de pe planeta încă roşie sunt: Mercur - 20°, Venus - 31°, Terra - 47°.

Asteroizii dintre Marte şi Jupiter ar putea fi considerați ca mişcându-se haotic. Orbitele lor excentrice şi înclinate față de planul mediu al Sistemului Solar, combinate cu excentricitatea mare a planetei Marte, îngreunează observarea unui model de mişcare în zodiacul marțian.

Planetele lente au o deplasare similară cu aceea observabilă de pe Pământ. Jupiter are fluctuații mai mari în perioadele de retrogradare, iar la o scară mai mică, şi Saturn. Uranus, Neptun şi Pluto sunt prea depărtate pentru ca diferențele dintre efemeridele lor marțiene şi cele terestre să fie semnificative.

Datorită lungimii *anului*, perioadele de retrogradare ale planetelor superioare ajung la 300 de *zile*, duble față de Pământ. Dacă ne gândim că retrogradările sunt interpretate uneori în horoscoape drept perioade de blocaj al calităților planetei respective, în vederea însuşirii unor lecții existențiale, ne putem gândi ce chin va fi pe bieții colonişti, cărora nu le vor ajunge trei vieți să-şi ispăşească păcatele!

Se numeşte perioadă de revoluție sinodică a unei planete intervalul de timp dintre două configurații consecutive de acelaşi fel (de exemplu: tranzit direct sau retrograd) ale planetei.

Cu cât o planetă superioară este mai depărtată, revoluția sa sinodică tinde să coincidă cu anul planetei de pe care se face observația. Iată, spre comparație, perioadele de revoluție sinodică pe Terra şi pe Marte:

	Terra (zile)	Marte (*zile*)
Mercur	115,88	98,19
Venus	583,92	324,97
Terra	-	759,03
Marte	779,94	-
Jupiter	398,88	794,54
Saturn	378,09	714,17
Uranus	369,66	683,87
Neptun	367,49	676,28
Pluto	366,74	673,66

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se poate constata că revoluția sinodică a lui Marte pe Terra este egală cu revoluția sinodică a Terrei pe Marte (779,94 zile = 759,03 *zile*, conform convenției făcute la început).

Anul pe Marte are cam 668,54 *zile*, adică 686,95 zile terestre. Într-o primă aproximație, calendarul marțian ar putea fi o succesiune de perioade de câte 50 de *ani*, în care 27 de *ani* ar avea 669 de *zile*, iar 23 de *ani* - 668.

Desigur că oamenii de ştiință vor găsi o soluție mai potrivită. Vor trebui soluționate şi probleme precum împărțirea *anului* în *luni* sau fixarea începutului *anului*. Să sperăm că se vor găsi minți mai inspirate decât cele care au împărțit în mod aberant anul terestru, fără nici o legătură cu evidențele astronomice.

Pentru a respecta rigoarea ştiințifică şi pentru a mai complica puțin lucrurile, trebuie să spunem că 0° berbec reprezintă punctul de trecere a Soarelui în declinație Nord (când zilele încep să crească în emisfera nordică). Punctul respectiv are probabil o poziție diferită pe Marte decât pe Pământ. Aşadar, zodiile marțiene nu coincid în mod obligatoriu cu zodiile terestre. Însă, din motive de simplitate, am făcut şi vom face abstracție de acest lucru pe parcursul acestei prezentări.

Până acum ne-am referit la elementele cantitative ale astologiei marțiene - cele care țin de precizia astronomică. Acum trebuie să luăm în discuție elementele calitative - interpretările pozițiilor planetare.

În lipsa analizelor experimentale, putem doar bănui că planetele Sistemului Solar şi-ar păstra semnificațiile pe care le au pe Pământ.

Fără îndoială că Jupiter va avea o influență mai mare asupra nativilor, aşa că aceştia s-ar putea să fie mai expansivi, mai înțelepți, dar în acelaşi timp mai predispuşi la excese.

Cum din horoscopul marțian lipseşte Luna, simbol al naturii emoționale, al intimității şi nevoilor de bază, am putea avansa ipoteza că aceste însuşiri vor fi reprezentate chiar de Terra. De multe ori Terra şi Soarele vor fi în acelaşi semn, conform celor discutate anterior, deci coloniştii vor încerca o mai strânsă legătură între identitate, auto-exprimare şi trăirile inconştiente sau sentimentale, între interior şi proiecția exterioară.

Va lipsi în mod evident Marte, cel care canalizează hotărârea, energia şi agresivitatea. Vor avea „marțienii" mai multă toleranță, dar şi mai puțină motivație şi putere de decizie? Sau aceste trăsături vor fi compensate de alte planete?

Phobos, prin rapiditatea sa, ar putea semnifica atât spontaneitatea şi uşurința comunicării, cam ca Mercur, cât şi superficialitatea şi instabilitatea emoțională. Chiar Deimos ar putea simboliza agresivitatea, deşi până la verificarea experimentală, toate rămân pure speculații. În orice caz, elementele orbitale ale celor 2 sateliți vor juca probabil un rol important de indicatoare karmice, preluând fiecare informații specifice Nodurilor lunare şi Lunii negre.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

În privința guvernatorilor zodiilor - racul ar putea fi guvernat de Pământ, dar cine ar guverna berbecul? Vreun satelit, asteroid, sau sistemul terestru ar trebui complet modificat? Şi, în acest caz, s-ar păstra înseşi semnificațiile zodiilor (şi prin analogie, ale caselor cerului) sau şi acest domeniu, fundamental, va trebui revizuit? Acestea sunt, cred, problemele principale cu care s-ar confrunta astrologii colonişti. Aspectele dintre planete nu văd de ce şi-ar schimba modul de acțiune. Mă întreb însă dacă se va păstra sistemul zodiacal de 360° (cel mai probabil), sau se va experimenta un model de 720°, pentru a fi mai aproape de corespondența grad-zi a mişcării solare aparente.

Orice ne-ar fi rezervat, de la un destin măreț al speciei umane până la decăderea sau dispariția sa, fără să ştim măcar dacă Marte prezintă un interes real de colonizare pentru stăpânii actuali sau viitori ai Pământului, sigur este că discursul acesta, un simplu exercițiu de imaginație, nu are nici o importanță şi se adresează doar curiozității celor interesați de acest domeniu al cunoaşterii. Cunoscând folosim. Cunoscându-ne creştem.

Iată cum ar arăta horoscopul zilei de 1 ianuarie 2001, naşterea mileniului III, spre comparație, pe Terra şi pe Marte:

	Terra	Marte
Soare	10° 38′ capricorn	2° 02′ berbec
Mercur	14° 16′ capricorn	19° 00′ peşti
Venus	26° 58′ vărsător	15° 00′ berbec
Terra		4° 56′ taur
Marte	4° 56′ scorpion	
Jupiter	2° 11′ gemeni	24° 13′ taur
Saturn	24° 35′ taur	21° 11′ taur
Uranus	18° 39′ vărsător	23° 23′ vărsător
Neptun	5° 20′ vărsător	8° 38′ vărsător
Pluto	13° 46′ săgetător	15° 52′ săgetător
Soarele negru	11° 06′ capricorn	7° 09′ berbec

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

SPIRITUALITATEA EVULUI MEDIU ŞI SISTEMUL SĂU DE VALORI

Se consideră în mod convențional că Evul Mediu filosofic începe cu secolul al V-lea şi că durează o mie de ani. Dar, ca şi istoria socială şi, în cele din urmă, ca reflex al acesteia, istoria filosofică a Evului Mediu se deschide mult mai devreme şi se încheie mult mai târziu decât ne-o spun datele admise prin convenție.

Istoria în general nu este caracterizată printr-o evoluție liniară. Astfel încât este greu de admis că Evul Mediu începe acolo unde se încheie antichitatea şi că acest fapt se manifestă aproape concomitent în toate spațiile de civilizație. Temporal vorbind, există mari decalaje între Evul Mediu european şi cel oriental, ca şi înăuntrul fiecăruia: de exemplu între cel bizantin răsăritean şi cel occidental latin, între cel chinez, indian şi islamic.

Filosofia Evului Mediu de pretutindeni numeşte o realitate culturală extrem de complexă şi de contradictorie, care, deşi pusă în regim de oarecare dependență față de teologie, nu şi-a pierdut sensul şi nici conştiința propriilor valori. Numai printr-o simplificare totală şi dintr-o adversitate dogmatică supranumit „o noapte de o mie de ani", Evul Mediu se dovedeşte a fi în realitate, şi prin filosofia lui, o epocă peste care nu se poate trece; nu doar pentru că a existat, ci pentru că a existat valoric.

Începând propriu-zis, în spațiul european, cu secolul al V-lea, filosofia medievală a fost pregătită de două mari momente care nu aparțin doar istoriei teologiei. Este vorba de apologetică şi de patristică.

Filosofia antichității europene şi în primul rând filosofia greacă a avut la bază un demers autonom, o cercetare liberă a gândirii raționale, având ca scop cunoaşterea din ce în ce mai aprofundată a omului şi a universului, a lumii materiale şi a celei spirituale. Odată cu răspândirea creştinismului şi cu transformarea sa în religie dominantă, demersul filosofic îşi schimbă caracterul. Cercetarea filosofică nu îşi mai află justificarea în ea însăşi, ci în afara ei, în corpul doctrinar al religiei creştine, în acceptarea necondiționată a revelației divine care se află la baza acesteia. Pentru filosofie nu mai putea fi vorba de găsirea unor noi adevăruri, ci de aprofundarea, de înțelegerea cât mai adecvată, de explicitarea cât mai clară a unui adevăr, acela al revelației, pentru ca oamenii să şi-l poată apropia cât mai intim. Religia creştină îşi constituie astfel o filosofie proprie, cu funcție în primul rând teologică, care va domina gândirea timp de multe veacuri.

Elaborarea doctrinală a creştinismului, odată aşezat pe terenul filosofiei, a fost sarcina pe care şi-au asumat-o „Părinții Bisericii", adică scriitorii creştini ale căror opere au fost asimilate de biserică şi care încercau, pe lângă punerea bazelor dogmaticii şi cultului creştin, să asigure şi o anumită continuitate între filosofie şi creştinism, prezentând creştinismul drept cea mai desăvârşită manifestare a

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

filosofiei, pe care o subordonau astfel teologiei, deschizând în acest mod calea spre scolastica medievală.

Perioada patristică se divide din punct de vedere istoric în trei perioade. Prima perioadă, de la începuturi până în jurul anului 200, este perioada apărării doctrinei creştine contra atacurilor păgânismului şi a interpretărilor gnostice. A doua perioadă, de la aproximativ 200 până la aproximativ 450, este preocupată de formularea doctrinală a credinței creştine. În a treia perioadă, cuprinsă între aproximativ 450 şi sfârşitul patristicii (odată cu moartea lui Ioan Damaschin, cc. 754, pentru ramura orientală şi a lui Beda cel Venerabil, 735, pentru ramura occidentală), eforturile scriitorilor creştini erau îndreptate mai ales spre reelaborarea şi sistematizarea doctrinelor formulate încă în primele două perioade.

Patristica începe să-şi piardă puterile speculative începând de la mijlocul secolului al V-lea. În orient ea se pierde din ce în ce mai mult în dispute lipsite de valoare filosofică, în legătură cu probleme legate de politica bisericească, în timp ce în occident revărsarea popoarelor migratoare distruge civilizația romană, amânând pentru multă vreme reconstituirea unei noi civilizații în această parte a continentului. Între timp, nu mai rămâne aici decât o activitate erudită, concretizată mai ales în compilări de texte şi comentarii.

Cel căruia i se datorează în primul rând supraviețuirea unei părți însemnate a filosofiei greceşti în Evul Mediu este Boethius. Dacă temporal acesta este încă foarte departe de scolastică, în perspectiva filosofică el este aproape de porțile ei. De altfel, uneori ultimul filosof roman mai este numit şi primul scolastic.

Cuvântul *scolastică* denumeşte învățământul şi filosofia predate în cursul Evului Mediu în occidentul latin, aflat sub stăpânirea catolicismului, inițial în şcolile oficiale, adică în şcolile patronate de marile catedrale şi mănăstiri, iar ulterior şi în universități, unde s-a format cu precădere gândirea filosofică medievală.

Originea, structura şi dezvoltarea filosofiei scolastice reflectă îndeaproape alcătuirea socială şi politică a lumii medievale europene, constituită după principiile unei ierarhii riguroase, concentrate într-o forță conducătoare unică. Imperiul, biserica feudalismul, ca instituții fundamentale ale Evului Mediu, sunt coloanele pe care se sprijină ierarhia medievală stăpânitoare a întregii vieți materiale şi spirituale a acelui timp.

Este o părere destul de răspândită că Evul Mediu nu a avut acces la realitatea naturii şi a vieții sufleteşti a omului, deficiență esențială care a influențat extrem de negativ concepția medievală despre lume. Se poate observa totuşi ca Evul Mediu a reuşit, cu ajutorul cunoştințelor şi mijloacelor tehnice ale vremii, să construiască marile catedrale cu durabilitatea materială şi perfecțiunea lor artistică şi era tot atât de capabil să mediteze cu succes asupra unor probleme logice şi metafizice, psihologice şi etice.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Înflorirea pe care filosofia scolastică a cunoscut-o în cursul secolului al XIII-lea s-a datorat în cea mai mare măsură încrederii crescânde pe care filosofii şi savanţii acelui secol au acordat-o raţiunii şi posibilităţii de a soluţiona pe căi raţionale un cerc de probleme din ce în ce mai cuprinzător. Această încredere în puterile raţiunii se întemeia, din punct de vedere filosofic, pe gândirea aristotelică, readusă la cunoştinţa occidentului prin arabi. Dezvoltarea gândirii filosofice a fost promovată şi prin înfiinţarea universităţilor, mai ales a celei din Paris. Trebuie amintit faptul că termenul Universitate (*Universitas*) nu desemna în Evul Mediu o totalitate de facultăţi, ci un număr de persoane - profesori şi studenţi - reuniţi într-o activitate de învăţământ într-o anumită localitate.

Revenind la fazele răspândirii aristotelismului în occident, reamintim că până spre mijlocul secolului al XII-lea scolastica nu cunoştea decât tradiţia boethiană a aristotelismului. Abia începând cu mijlocul acestui secol opera filosofului a ajuns să fie mai bine cunoscută, prin intermediul unor traduceri în limba latină, făcute în parte din greacă, în parte din arabă.

Cel care a dat „drept de cetăţenie" aristotelismului în scolastica latină a fost teologul, filosoful şi naturalistul german Albert cel Mare (*Albertus Magnus*), care nu îl considera o filosofie printre altele, ci filosofia însăşi, treapta ultimă şi opera perfectă a raţiunii.

În concepţia sa, filosofia se divide în trei părţi: filosofia raţională sau logica; filosofia reală, care se preocupă de ceea ce nu este opera omului şi filosofia morală, care are ca obiect acţiunile umane. Pentru prima dată în scolastica latină, Albert diferenţiază net filosofia de teologie. El afirmă că metoda filosofiei este demonstraţia riguroasă pe bază de argumente raţionale şi silogisme, în vreme ce teologia se fundamentează pe credinţă, care, în domeniul religios, implică adeziune şi consimţământ şi este calea ce duce la cunoaşterea adevărurilor divine.

Totuşi, Albert nu opune cunoaşterea naturală, adică cea filosofică, cunoaşterii teologice, ci încearcă să le armonizeze. Pentru el, există în univers o singură ordine, care leagă tot ceea ce fiinţează într-o unitate de ierarhie formată din natură şi „supranatură", unitate care cuprinde şi pe om cu gândirea şi voinţa sa. În ceea ce priveşte existenţa divinităţii, după părerea sa această existenţă poate fi demonstrată, dar plecând de la experienţă, mai degrabă decât folosind argumente apriori.

Meritul principal al lui Albert rămâne cel de a fi încercat să pună la dispoziţia occidentului, odată cu filosofia aristotelică, toată fizica, metafizica, matematica, practic toată ştiinţa acumulată până atunci de către greci, arabi şi evrei.

Un alt moment important, legat de pătrunderea aristotelismului în scolastică, îl constituie tulburările izbucnite la Universitatea din Paris în anul 1299, care au dus la închiderea universităţii şi la dispersarea maeştrilor ei în afara Parisului. Papa Grigorie al IX-lea a reconstituit universitatea, dar a interzis

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

folosirea cărților de fizică ale lui Aristotel (care fuseseră interzise încă din 1210 de un conciliu provincial) până când nu vor fi curățate de orice eroare, din punct de vedere bisericesc.

Opera lui Albert cel Mare a fost continuată la o valoare şi mai înaltă de către elevul şi colaboratorul său cel mai însemnat, Toma din Aquino (Thomas Aquinas), considerat „al doilea Augustin" al catolicismului, personalitate înzestrată cu un talent speculativ deosebit şi cu o pronunțată înclinație pentru metafizică. În opera lui prevalează, cu toate elementele de misticism caracteristice unui teolog, o atmosferă de raționalitate, care se impune mai ales prin marea claritate a ideilor şi conceptelor utilizate, prin construcția arhitectonică a scrierilor sale, calități evidente mai ales în lucrarea sa capitală *Summa Theologiæ* (*Sinteza teologiei*), care a fost comparată cu arhitectura catedralelor gotice, mai ales datorită expunerii sistematice, structurate în părți, capitole, întrebări şi înlănțuiri de argumente, contraargumente, obiecții şi concluzii.

Fără îndoială, Toma este cunoscătorul cel mai profund al lui Aristotel şi cel care îi explică cel mai bine doctrina, din întregul Ev Mediu. Pentru Toma, originea filosofiei se află, ca şi pentru Aristotel, într-o necesitate interioară a omului de a cunoaşte primele cauze ale lumii materiale şi spirituale. Scopul filosofiei este deci sesizarea în întregime a ordinii universului şi a cauzelor sale. Totuşi, el considera că filosofia trebuie să se orienteze spre teologie în domeniile pe care le are în comun cu aceasta. Astfel, Toma este cel dintâi dintre scolastici care leagă teologia de filosofie printr-o metodă comună, dar în timp ce teologia sa este cea a unui filosof, filosofia sa rămâne cea a unui teolog. Toma a fost canonizat în 1323 de papa Ioan al XXII-lea. În 1879, prin enciclica *Æternis Patris*, papa Leon al XIII-lea declară tomismul drept filosofie oficială a bisericii catolice.

Un adversar al tomismului a fost Roger Bacon, „savantul minunat" (*doctor mirabilis*), cum îi spuneau contemporanii, prețuindu-i erudiția şi originalitatea ideilor, a cărui operă se caracterizează printr-o mare libertate spirituală, în pofida faptului că, neputând depăşi limitele perioadei sale istorice, admitea că filosofia nu trebuie să contrazică dogmele religiei. Pentru el, filosofia nu este decât o explicare a înțelepciunii divine prin doctrină şi conduită morală.

El a introdus pentru prima dată în istoria culturii noțiunea de ştiință experimentală. Pentru Bacon, nu sunt valabile decât două moduri de cunoaştere: raționamentul şi experiența. Dar raționamentul nu înlătură dubiul şi nu dă certitudinea, până când intelectul nu ajunge la intuiția adevărului prin experiență. De aceea, spune el, raționamentul nu e suficient, dar experiența este.

Bacon a conceput planul unei enciclopedii a tuturor ştiințelor, ale căror principii urmau să fie înmănunchiate în metafizică, un proiect pe care nu a izbutit să-l ducă la bun sfârşit. Numai el a avut în secolul al XIII-lea, şi poate până la Auguste Comte, ideea unei sinteze a cunoştințelor aflate în posesia omenirii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Totuşi, în epocă, influenţele gândirii sale, în care se alătură sensuri progresiste şi critice îndrăznețe şi concepții îndatorate unui tradiționalism rigid, au fost extrem de reduse sau chiar au lipsit cu totul, cel puțin în măsura în care au putut fi identificate până acum.

Spre sfârşitul secolului al XIII-lea, sciziunea dintre teologie, pe de o parte, şi speculația filosofică, pe de alta, a continuat să se adâncească şi să se refere la noi subiecte de controversă, ca urmare a activității unor gânditori care, considerați individual, nu au avut o importanță prea mare, dar care, împreună, au determinat o atmosferă dominantă a timpului, în care opoziția dintre explicațiile dogmatice şi afirmarea libertății cercetării filosofice apare din ce în ce mai pregnant.

În afara libertății şi lipsei de prejudecăți a discuțiilor în domeniul teologic şi filosofic, caracteristică pentru prima jumătate a secolului al XIV-lea este şi libertatea discuțiilor juridice şi politice. Problematica acestora din urmă cuprinde două teme: teoria dreptului natural şi problematica raportului dintre puterea ecleziastică şi puterea civilă.

În anul 1302, Jean Quidort contestă puterea deplină a papei, revendicând dreptul de proprietate pentru individ şi atribuind papei numai funcția de administrator al bunurilor ecleziastice. Câțiva ani mai târziu, Dante, în *De Monarhia* (*Despre monarhie*), va susține independența puterii imperiale față de puterea papală, încercând să pună de acord două universalisme: cel ce reprezenta un univers temporal, condus de un împărat unic, şi cel ce reprezenta un univers spiritual, condus de un papă unic, aflate amândouă sub oblăduirea divinității.

Evul Mediu pregăteşte trecerea spre Renaştere şi deci spre epoca modernă, care nu ar putea fi înțelese, nici ca geneză, nici ca sistem, fără cunoaşterea gândirii filosofice, a spiritualității şi a valorilor medievale.

Bibliografie: *Între Antichitate şi Renaştere - Gândirea Evului Mediu*, traducere de Octavian Nistor, vol. I-II, Ed. Minerva, Bucureşti, 1984

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ÎNSEMNĂRI ASUPRA ROMANULUI ÎN IRLANDEZĂ

Seán Hutton, traducere

Abia în 1964, Breandán ó Doibhlin, romancier şi critic, putea scrie:

> [Ní mór] don scríbhneoir Gaeilge […] stíl do chruthú dó féin foirm, choincréideach focal do bhualadh ar a smaoineamh, foirm […] atá ina toradh ar na céadta bliain dé chultúr Eorpach agus a bhí á dealbadh fiú i rith na tréimhse a raibh an Ghaeilge gan saothrú. Ní mór don Ghaeilge aistear chúig chéad bliain do dhéanamh agus éadáil gach tréimhse do bhailiú chuici in aimsir ghearr.

> Scriitorul în limba irlandeză […] trebuie să-şi creeze un stil propriu, trebuie să impună gândurilor sale o formă concretă a cuvintelor, o formă […] care e rezultatul a sute de ani de dezvoltare culturală europeană şi care a fost modelată chiar şi în perioada când irlandeza nu era limbă literară. Irlandeza trebuie să călătorească de-a lungul celor cinci sute de ani şi să adune bogăţiile fiecărei perioade într-un timp foarte scurt.

Limba irlandeză a supravieţuit ca limbă populară din secolul XVII până la sfârşitul secolului XIX, aria geografică de folosire predominantă fiind redusă progresiv, într-un timp când engleza devenea limba oficială a ţării, precum şi limba asociată puterii şi reuşitei materiale. Exista însă o bogată tradiţie orală şi poetică, care a fost reprezentată din ce în ce mai mult în "amhráin na ndaoine" (cântecele poporului). Puţine cărţi au fost publicate în irlandeză, iar textele clasice şi moderne timpurii au supravieţuit în mâinile colecţionarilor şi familiilor (adesea aparţinând clasei micilor fermieri) cu tradiţie culturală. Totuşi, la sfârşitul secolului XIX, când a fost publicat primul exemplu de roman în limba irlandeză, un scriitor de ficţiune nu se putea îndrepta spre o tradiţie epică galică notabilă. Acest exemplu a fost *Séadna*, de "an tAthair" (Părintele) Peadar ó Laoire, publicat în foileton în 1894 şi în volum în 1904. Era un roman popular despre un cizmar cumsecade care este înşelat să facă un pact cu diavolul (o situaţie diferită şi mai acceptabilă decât cea a *Contesei Cathleen* a lui Yeats, care în cunoştiinţă de cauză îşi vinde sufletul pentru a salva oamenii). Unul din scopurile publicării era „[să dea] celor ce studiază o ocazie şi un mijloc de a se obişnui cu […] sintaxa irlandeză".

Legătura dintre creaţia literară şi mişcarea pentru reînvierea limbii irlandeze (iniţiată de fundaţia Ligii Galice în 1893) urma să fie una problematică. A alege să scrii în irlandeză, o limbă într-un iminent pericol de dispariţie, era în sine un act de angajament. Mulţi erau pregătiţi să-şi privească scrisul ca o parte a

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

efortului lor "ar son na cúise" (pentru Cauză). Nevoia disperată de lectură în aspectul contemporan al primilor ani ai acestui secol, a însemnat că aceia care aveau fluență în irlandeză, indiferent de talentul creator, puteau foarte uşor să-şi stabilească o reputație literară modestă şi să câştige respectul ce decurgea de aici, iar asta a stabilit un model pentru viitor. Mai apoi, faptul că piața existentă care s-a extins sub Statul Liber Irlandez de după 1922 punea accent pe copiii de şcoală şi pe adulții care învățau, a făcut, de exemplu, ca un important scriitor de limbă irlandeză, Pádraig ó Conaire, să simtă în anii '20 că era distras de la principala lui sarcină spre producția de banalități, în încercarea de a câştiga o pâine. Alt scriitor important, Seosamh MacGrianna, a încercat o înstrăinare asemănătoare în anii '30. Puțini au putut suporta contradicțiile la fel de bine ca Máirtín ó Cadhain, un scriitor de ficțiune cu o superbă imaginație, profesor de şcoală şi apoi universitar, critic acerb uneori şi luptător bătăios în numele limbii irlandeze. Dar era conştient de acele contradicții şi de efectul lor:

> Tá rud níos measa ná an t-uireasa aitheantais sa mbaile agus i gcéin ag goilliúint ar an scríbhneoir. Is deacair do dhuine a dhícheall a dhéanamh i dteanga arb é a cosúlacht go mbeidh sí básaithe roimhe féin. […] Fonn troda go fíochmhar ar a son a ghineas an t-éadóchas sin ann. Ní go maith dhó mar scríbhneoir atá an t-éadóchas ná troid. An rud is marfaí faoin troid seo gurag caidreamh le "lucht na cúise", an dream is beagmhaitheasaí in Éirinn agus cuid acu is claoine freisin, a thairraingeos sí e.
>
> Este ceva alarmant pentru scriitor, mai rău decât lipsa de recunoaştere acasă şi în străinătate. E dificil pentru un om să se producă cât poate de bine într-o limbă care va muri, foarte probabil, înaintea lui. […] Dorința de a lupta cu putere în numele ei este reacția provocată de disperare. Disperarea şi lupta nu sunt bune pentru scriitor. Şi cel mai groaznic lucru despre această luptă este că îl pune în contact cu susținătorii Cauzei, cei mai nefolositori oameni din Irlanda şi, unii din ei, cei mai necinstiți.

Odată cu renaşterea prozei de ficțiune în irlandeză, la începutul secolului nostru, dezbaterea s-a concentrat asupra întrebării dacă aceasta ar trebui să fie credincioasă tradiției populare irlandeze sau dacă ar trebui să aibă o perspectivă mai largă. P. H. Pearse, scriitor, educator şi separatist irlandez, care era un exponent important al celui de-al doilea punct de vedere, argumenta că:

> Trebuie să luăm contact […] cu contemporanii noştrii - în Franța, în Rusia, în Norvegia […] pe scurt, oriunde se produce literatură vitală

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

> pe faţa globului […] literatura irlandeză, dacă e să trăiască şi să se dezvolte, trebuie să intre în legătură pe de o parte cu propriul său trecut şi pe de alta cu gândirea Europei contemporane.

Pe de altă parte, prolificul scriitor de povestiri scurte şi romancier "Máire" (Séamus ó Grianna - "popular cât poate fi un scriitor în irlandeză şi cel mai prolific romancier în irlandeză la ora actuală") a fost unul din aceia care au simţit cu putere faptul că exista o cale specific irlandeză:

> Bhí art daobhtha féin ag seanchuidhthibh Gaedhilge. Bhí dóigh náisiúnta aca leis an sgéal a innse. D'fhás an t-art sin amach as saoghal agus as creideamh na ndaoine. Ní hionann ár saoghal féin agus ceann na Sasana nó na Fraince. […] Ba cheart cruth an tsean-sgéil a choinneáil beo agus art Gaedhlach a shníomh amach as. Deirtear linn go gcoinneochadh seo ar gcúl litridheacht na Gaedhilge. […] Ach shílfinn go bhfuil sé contabhairteach a cur ar chosaibh anáirde agus an codladh ina súilibh. B'fhéidir gur síos i súmaire a thuitfeadh sí leis an deifre.

> Povestitorii irlandezi aveau o artă proprie. Aveau un mod naţional de a spune o povestire. Acea artă s-a dezvoltat din viaţa şi credinţa poporului. Viaţa noastră nu e viaţa Angliei sau Franţei. […] Trebuie să păstrăm vie forma vechii povestiri şi să dezvoltăm din ea o artă irlandeză. Ni se spune că aceasta va întârzia literatura în irlandeză. […] Dar eu cred că este greşit să comparăm în grabă, cu somnul încă pe pleoape. Există pericolul de a fi înghiţiţi, din repezeală, de o mlaştină.

Terence Brown, în capitolele 1 şi 2 ale *Irlandei: o istorie socială şi culturală 1922-79*, furnizează o succintă relatare asupra contextului în care s-au realizat producţiile literare în irlandeză şi engleză în Statul Liber Irlandez de după 1922. Componenţa alianţei care a confirmat şi reprodus valorile statului irlandez până în anii '60 este descrisă precum urmează:

> Forţa combinată a […] fermierilor şi oamenilor de afaceri […] a avut o influenţă enormă în modelarea tiparelor politice, sociale şi culturale ale statului independent. Prudenţa lor economică, concepţiile sexuale în mod necesar purtitane şi represive şi conservatorismul naţionalist, încurajate de un cler şi o ierarhie ieşite în număr considerabil dintre ei, a determinat în mare măsură tipul de ţară care a apărut în primele decade ale independenţei.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Această alianță - care deja colonizase instituțiile statului britanic din Irlanda în regiunile naționaliste din perioada dinaintea independenței - a reprezentat instrumentul prin care ideologiile naționalismului secular şi cultural, sugerat de figuri naționale (precum Parnell, Redmond, MacNeill, Hyde şi Pearse), a fost filtrat şi asimilat modelelor de gândire mai tradiționale.

În *An Litríocht Réigiúnach* (*Literatura regională*), Máirín Nic Eoin examina influențele ideologice asupra scrierilor moderne în irlandeză în prima jumătate a secolului nostru. Ea acorda pe drept cuvânt o mare importanță ideologiei Ligii Galice, care se baza pe o imagine idealizată a oamenilor din Gaeltacht, ca păstrători ai limbii irlandeze şi ai tradiției orale. Această ideologie a ajuns să domine limba şi mişcările literare galice şi a fost integrată ideologiei dominante a statului irlandez. „Istoria poporului" avea o puternică rezonanță în cadrul ideologiei populist-naționaliste, şi creşterea importanței autobiografiei țărăneşti - plus succesul unui număr de exemple ale modelului în Irlanda şi în afară - a încurajat competiția şi a influențat dezvoltarea prozei în irlandeză. Din cele opt opere în proză din secolul XX alese de John Jordan pentru serialele lui radiofonice, „Plăcerile literaturii galice", difuzate de Radio Éireann în anii '70, trei erau autobiografii de la cap la coadă, una era o autobiografie ficționalizată, una era o satiră a genului şi doar două erau romane. Importanța acordată țărănimii a influențat întreaga chestiune a limbii, precum şi a formei:

> Ba ar an gcaint sna saothair liteartha is mó a bhí aird na léirmheastóirí dírithe… Moladh leabhair ar son na dea-Ghaeilge a bhí le fáil iontu nó ar son an léiriú fírinneach a bhí le feicéail iontu ar aigne na nGael.
>
> Recenziile şi-au îndreptat atenția în primul rând asupra limbii lucrării… Cărțile au fost lăudate pentru calitatea bună a irlandezei din ele sau pe baza acurateței reprezentării gândirii irlandeze.

Un exemplu interesant recent se găseşte în republicarea din 1983 a operei lui „Máire", *Tairngreacht Mhiseoige* (*Profeția lui Miseog* - 1958). Într-o notă de pe copertă, se recunoaşte că stilul romantic al cărții este demodat în prezent, dar că se crede că cititorii încă vor aprecia "an stíl éasca agus an teanga shaibhir" (stilul fluent şi limba bogată) al cărții. (Desigur că versiunea acceptabilă a țărănimii irlandeze a fost o versiune „curățată", după cum ilustrează evenimente diverse precum manifestațiile „Playboy" de la Teatrul Abbey din 1907 şi evenimentele ce au urmat publicării în 1942 a cărții lui Eric Cross, *The Tailor and Ansty - Croitorul şi Ansty*). În multe cazuri, efortul literar a fost perceput din perspectiva rolului său în consolidarea limbii şi a acelei entități problematice, națiunea. Aceasta, totuşi, nu trebuie să ne surprindă dacă ne gândim la imensul efort al mobilizării care fusese

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

depus în jurul problemei politicii interne şi independenței naționale la sfârşitul secolului XIX şi începutul secolului XX.

Larga gamă de autori ai curentului principal traduşi în irlandeză conform schemei inițiate de An Gúm (Planul) după 1926 (incluzând pe Wells, Scott, Dickens, Conan Doyle, Chesterton, Stevenson, Conrad, Turgheniev, Ibsen, Jules Verne, Dumas, Jerome K. Jerome, William Carleton, Charles Kickham, George Birmingham şi Shan Bullock) sugerează că dacă scriitorii în irlandeză nu citeau cu îndrăzneală, ei erau cel puțin într-o oarecare formă de comunicare cu o lume literară mai largă, măcar pentru a câştiga onorariul pe mia de cuvinte pentru traduceri. Cât timp ei absorbeau, mai mult sau mai puțin conştienți, diferite idei dominante despre producția literară, majoritatea scriitorilor de proză galică nu se gândeau prea mult la teoria literară a esteticii. Modelul care influența scriitorul de mijloc era nuvela romantică sau povestirea de aventuri. Seán ó Tuama dă exemple de subiecte în două romane tipice: *Ceol na nGioleach* de Pádraig óg ó Conaire şi *Caislán Óir* de „Máire":

> […] ins gach ceann den dá leabhar tá laoch agus banlaoch atá chomh glan geanmnaí leis an sneachta séite agus a bhfuil grá buan maoithneach acu dá chéile; is beirt iad nach eol dóibh aon éagóir, cé go ndéantar éagóirí orthu - beirt nach bhfuil a macasamhail ar dhroim an domhain!
>
> […] în fiecare din cele două cărți există un erou şi o eroină, care sunt puri ca zăpada şi care se iubesc cu o dragoste trainică şi sentimentală; sunt o pereche ce nu cunoaşte răul deşi sunt victimele răului - sunt o pereche care nu are asemănare pe fața pământului!

Romanul în irlandeză, până în anii '60, a fost pe locul doi în ceea ce priveşte frecvența producției, în comparație cu alte forme literare. Aceasta s-a datorat cu siguranță faptului că periodicele reprezentau cele mai probabile căi de publicare; şi aici poezia, povestirea şi eseul erau cele mai apte de publicare. Aproape fără excepție, scriitorii în irlandeză erau scriitori cu jumătate de normă, mulți fiind profesori sau funcționari publici, şi acest lucru a influențat de asemenea forma literară, militând împotriva romanului. Cu siguranță una din cele mai remarcabile împliniri ale acestei renaşteri literare a fost dezvoltarea poeziei în irlandeză, de când ó Direáin şi ó Ríordáin au deschis drumurile în anii '40 şi '50. Aici din nou împlinirea a fost în domeniul miniaturii - ceea ce Máirtín ó Cadhain descria dezarmant drept "[an] liric dheas neamhurchóideach" (lirica plăcută şi nevinovată). Atât scriitorul de roman cât şi cel de povestire în irlandeză, lucrând în cadrul canoanelor realismului social, pe care Máirin Nic Eoin îl identifică drept forma dominantă din scrierea de ficțiune în irlandeză, se confruntă cu problema

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

creării imaginii unei lumi credibile prin intermediul unei limbi care este un mijloc de comunicare socială (în sensul larg) doar în ruralul Gaeltachtaí. Acum câțiva ani, Máirtín ó Direáin, un poet şi eseist care a meditat profund la chestiunea formei literare, mi-a pus în vedere cu tărie că acest din urmă lucru privind limba irlandeză i-a făcut imposibilă folosirea în tratarea cu succes a experienței urbane/rurale în proza de ficțiune, în special în forma romanului. El a admis totuşi, sub presiune, că au existat strategii stilistice - monologul interior, de exemplu - prin care această dificultate percepută putea fi depăşită. Máirtín ó Cadhain, de fapt, mergea în inima problemei când scria:

> […] ní hí fírinne na cumadóireacht, na healaíne, fírinne an tsaoil. […] Ní cóir iarra ar úrscéal ar bith a bheith inchreidthe ach de réir a chuid téarmaí tagartha. […] I scéal áirid […] chuir mise i gcás gur thosaigh tithe i mbaile mór áirid ag buala faoin a chéile. D'fhéach mé le chuile shórt eile a dhéanamh inchreidthe taobh istigh den fhráma sin.

> […] adevărul literaturii creative, al artei, nu este adevărul vieții. […] Nu se poate cere ca orice roman să fie credibil exceptând proprii săi termeni de referință. […] Într-o oarecare povestire […] am plecat de la supoziția că, într-un anume oraş, casele au început să se ciocnească între ele. Am căutat să fac tot restul credibil în acel context.

Este, totuşi, adevărat că istoria specifică a limbii irlandeze a dat o importanță unică problemei limbii şi formei. Problemele întâlnite în aceste domenii sunt diferite de cele cu care se confrunta scriitorul de limbă engleză din Irlanda, şi începând din anii '60, scriitorii de proză în irlandeză au început să țină seama de ele.

În 1926 a fost înființat An Gúm, sub controlul semnificativ al Departamentului Educației, pentru a superviza publicarea cărților în irlandeză. Până la înființarea An Gúm, publicarea textelor irlandeze era îndeplinită de Liga Galică şi de un mic număr de editori particulari. „Máire", în autobiografia lui *Saol Corrach* (*Timpuri tulburi*), şi-a manifestat disprețul față de operațiunea An Gúm, în special față de politica sa de a plăti traduceri din alte limbi în irlandeză cu o liră suta de cuvinte. Desconsiderația pentru An Gúm a unor scriitori de asemenea calibru a fixat o anumită imagine în mințile publicului vorbitor de irlandeză, care încă persistă. Nu e nici un dubiu că obiectivul său de a publica opere pentru şcolari şi pentru cei ce învățau irlandeza, combinat cu atitudinea birocratică şi puritană a funcționarilor publici care o controlau, a însemnat că multe scrieri fără valoare literară au fost publicate, iar opere de valoare au rămas nepublicate sau blocate ani de zile. Totuşi, este necesar un studiu detaliat despre An Gúm în contextul mai larg

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

al încercărilor unui stat în formare de a-şi crea o identitate națională specifică, iar aici a putut fi făcută o interesantă analiză comparativă.

Máirín Nic Eoin, cum am menționat deja, a indicat realismul social drept formă dominantă. Ea explică:

> Baineann sé seo leis an gcaoi a n-úsáideann scribneoirí áirithe Gaeilge an t-úrscéal mar iompróir teachtaireachta sóisialta nuair ba chuí agus nuair ab fheiliúnaí an t-ábhar atá faoi chaibidil a phlé ar bhealach eile ar fad - i dtráchtas in alt no i leabhar taighde, mar shampla.
>
> Aceasta e legată de felul cum folosesc romanul unii scriitori în irlandeză pentru a comunica un mesaj social, când ar fi mai potrivit să prezinte subiectul în chestiune într-o cu totul altă manieră - ca teză sau ca articol sau ca operă de referință, de exemplu.

Această tendință didactică a fost una persistentă, şi Breandán ó Doibhlin, un campion al unei forme irlandeze de modernism, scria în prefața romanului său, *Néal Maidine agus Tine Oíche* (o carte despre care se spune într-o notă de pe copertă: "Féachann an leabhar le roinnt dár gcuid fadhbanna cultúrtha a scagadh trí mhachnamh i modh siombalach a dhéanamh orthu" - „Cartea caută să cerceteze câteva dintre problemele noastre culturale, reflectându-le într-o limbaj de simboluri"):

> Dá scríobhfainnse leabhar fealsúnachta, lán de chruthúnais agus de chonclúidí agus de dheitnidí, ntor thógtha ort dá mb'hearr leat gan tabhairt faoina léamh.
>
> Dacă ar trebui să scriu un tratat filosofic, plin de dovezi şi concluzii şi definiții, nu m-ați putea învinui că n-aş vrea să-l citesc.

Începând cu anii 1890 au fost scrise multe din operele de bază care au creat condițiile renaşterii literaturii în irlandeză. Au fost publicate materiale didactice de bază, literatura anterioară şi folclorul au fost făcute accesibile cititorului modern, neacademic, iar predarea în limba irlandeză a fost inclusă în sistemul de educație. Crearea Statului Liber Irlandez în 1922 a favorizat acest proces. Încercarea de a termina mult prea repede, şi la o scară mult prea îngustă - punând accent pe renaşterea şcolilor primare - a însemnat crearea de probleme pentru viitor. Între timp, pe măsură ce numărul vorbitorilor nativi de irlandeză (aceia care vorbeau irlandeza ca primă limbă) continua să scadă, în afara Gaeltacht-ului numărul celor care se considerau competenți în domeniul limbii irlandeze creştea. Pe la mijlocul

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

secolului, numărul de probleme identificate de Calahan ca privindu-i pe scriitorii irlandezi fuseseră înlăturate sau substanțial micşorate: „lipsa unei limbi clar normate în care să se scrie, absența unei tradiții sau a unei comunități de scriitori şi faptul că chiar dacă scriitorul reuşeşte să scrie, nu ar exista editori pentru a răspândi scrierea şi nici public cititor să o citească". An Club Leabhar (după 1948) putea asigura o lectură de până la 3000 de persoane pentru o carte în irlandeză. Acesta era un număr foarte restrâns, însă existau compensații pentru scriitor într-o societate mică şi familială ca aceea a Irlandei, după cum reiese clar din următorul pasaj scris de Máirtín ó Cadhain:

> Tá fhios agam gur thug an gnáthphobal, thiar ar aon nós, agus seo iad mo mhuintir féin, an-taithneamh do *Cré na Cille*. Cheannaigh daoine san áit sin í nár cheannaigh de leabhar ariamh ach *Old Moore's Almanac*…, nó an *Imeldist* ó na mná rialta nuair nach raibh aon dul as acu… bhíodh sí dhá léamh sna tithe cuart agus ar an bportach… Agus bhí pobal eilé ann. Is mór an rud ag scríbhneoir aitheantas. É seo a chloisteáil ag dul thart dhom i bPáirc an Chrócaigh lá mórchluiche: "there goes Cré na Cille".
>
> Ştiu că oamenilor simpli, în vest mai ales, şi aceia sunt neamul meu, le-a plăcut mult *Cré na Cille*. Oamenii au cumpărat-o în locuri unde singura carte cumpărată înainte era *Old Moore's Almanac*… sau *Imeldist*-ul de la călugărițe dacă nu era nici o cale de a evita cumpărarea… s-a citit în case unde se strângeau oamenii noaptea sau afară pe brazdele de lângă mlaştini… Şi a mai existat şi un alt public. Recunoaşterea e un lucru important pentru scriitor. Să surprind aceasta, într-o zi când eram la un mare meci în Croke Park: „uite Lutul mormântului".

Îmbunătățirea situației scriitorului în irlandeză în perioada din timpul şi de după cel de-al doilea război mondial poate fi indicată de următoarea cronologie:

1939 Fundația *Cumann na Scríbhneoirí* (*Asociația Scriitorilor*)
1939 Reînvierea competițiilor literare *Oireachtas*
1942 Fundația revistei *Comhar*
1943 Fundația ziarului *Inniu*
1945 Fundația editurii *Saitseal agus Díll*
1948 Fundația revistei *Feasta*
1952 Schema guvernamentală de acordare a asistenței financiare pentru publicarea cărților în irlandeză de către editorii particulari

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Această perioadă, începând cu anii ’30, a fost de asemenea martora publicării unui număr de pietre de temelie în “nualitríocht” (literatura modernă): primele patru volume de poezie ale lui Máirtín ó Direáin între 1942-47, colecția *Eireaball Spideoige* (*Coada prihorului* - 1952) a lui Seán ó Ríordáin, Seosamh Mac Grianna cu *Mo Bhealach Féin* (*Propriul meu drum* - 1940), Myles na gCopaleen cu *An Béal Bocht* (*Săraca gură* - 1941) şi Máirtín ó Cadhain cu *Cré na Cille* (*Lutul mormântului* - 1949). Aceste trei opere în proză, împreună cu romanul expresionist *Deoraíocht* (*Exilul* - 1910) al lui Pádraig ó Conaire, sunt printre puținele opere vizibil moderne produse în prima jumătate de secol a renaşterii literare galice. James M. Calahan descrie *Exilul* (o operă pe care An tAthair Peadar ó Laoire a încercat să o scoată din procedura de înregistrare la Universitatea Națională în 1917 pe motiv de imoralitate) drept „cel mai inovator şi progresist roman irlandez în limbile engleză sau irlandeză în această perioadă, înainte de apariția lui Joyce ca romancier”. Toți merg împotriva nefirescului ideologiei dominante a reînvierii şi mişcărilor literare. Povestitorul *Propriului meu drum* este un marginalizat profund înstrăinat. *Săraca gură* este o satiră la adresa romantizării țăranului vorbitor de irlandeză de către revivaliști şi a convențiilor literare şi nu numai care au urmat de aici. Geloziile şi duşmăniile sălbatice ale morților în cimitirul din *Lutul mormântului* - un roman care e alcătuit aproape exclusiv din dialoguri - îi arată pe protagoniști la mare distanță de eroii şi eroinele de bumbac ale ficțiunii revivaliste din momentul în care Caitríona Pháidín rosteşte faimoasele cuvinte de început ale cărții: “Ní mé an ar Áit an Phuint nó na Cúig Déag atá mé curtha?” (Mă întreb dacă sunt îngropată în parcela de o liră sau în cea de cincisprezece şilingi?).

Anii ’60 au fost o perioadă când au început să se sfărâme consensul şi conservatorismul pretențios care apăruse în Irlanda prin anii ’20. Exista o mai mare disponibilitate, pe o scară mai largă, de a lua în considerație noi posibilități. Şomajul şi emigrația masivă din anii ’50 au demonstrat că ideologia care caracterizase mişcarea de independență avea miezul putred. În acelaşi timp, exteriorul începea să aibă o influență din ce în ce mai mare asupra Irlandei, proces susținut considerabil de apariția televiziunii. Máirín Nic Eoin surprinde o schimbare începând cu anii ’60 în privința scrisului în irlandeză:

> ...ní hamháin go bhfuil méadú substaintiúil tagtha ar líon na n-úrscéalta ach tosaíodh freisin ar bhealaí nua a thriail, ábhair agus timpeallachtaí nua a léiriú agus a phlé, foirmeacha turgnamhacha a thástáil agus fealsúnachtaí liteartha éagsúla a fhorbairt agus a chiaoladh trí mheán na húrscéa laíochta Gaeilge.

Nu numai că a crescut substanțial numărul de romane, dar s-a început de asemenea să se încerce noi stiluri, s-au tratat noi subiecte şi medii, s-au încercat forme experimentale şi diverse filosofii literare s-

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

au dezvoltat şi au devenit familiare prin intermediul romanului în irlandeză.

Această deschidere a orizonturilor literare a fost în mod cert ajutată de evoluția treptată a standardelor criticii în irlandeză. Aici, printre pionieri, a fost autorul Eoghan ó Tuairisc şi grupul din jurul *Irisleabhar Mhá Nuad*, care includea, şi include, pe an tAthair Breandán ó Doibhlin. Dezvoltarea ficțiunii în general s-a datorit şi bunăvoinței editorilor întreprinzători care au preluat şi publicat lucrările. *An Druma Mór*, a lui Seosamh Mac Grianna, care a fost scrisă în 1929-30, nu a fost publicată de An Gúm până în 1969 şi în tot acest timp autorul a încetat să mai scrie, a suferit o cădere nervoasă completă şi a fost internat într-un azil. Lui Máirtín ó Cadhain i s-a spus că An Gúm nu-i va publica "gáirsiúlacht" (murdăria), când Sáirseál agus Dill a încercat să-i publice capodopera *Cré na Cille*. Standardele literare ridicate ale *Comhar* şi *Feasta*, expunerea către literatura europeană modernă prin aceste periodice şi altele, precum şi prin traducerea pe spate în engleză, plus posibilitatea premiilor Oireachtas şi accesul la un public relativ numeros prin An Club Leabhar, trebuie că au ajutat de asemenea.

Romane ca *Néal Maidine agus Tine Oíche* (*Norul dimineții şi focul nopții* - 1964) a lui an tAthair Breandán ó Doibhlin, *Dé Luain* (*Luni* - 1966) a lui Eoghan ó Tuairisc şi *Caoin Tú Féin* (*Plânge-ți soarta* - 1967) sunt exemple ale acestei dezvoltări datorate unor scriitori care, foarte important, au venit din afara Gaeltacht-ului şi pentru care irlandeza era o a doua limbă, învățată. În mod semnificativ, apropo de îndoiala cu privire la destinul național, *Néal Maidine agus Tine Oíche* e o alegorie politică reflectând odiseea unui popor ales dezvăluită în reflecțiile unui conducător ales. La fel de semnificativ, cu privire la limba irlandeză în ideologia revivalistă şi a scriitorilor ca „Máire", este folosirea unui limbaj foarte literar, mult depărtat de "caint na ndaoine" (vorbirea poporului), deşi aici, ca şi în multe alte locuri, trebuie amintită influența lui Máirtín ó Cadhain asupra scriitorilor mai tineri şi remarca sa privind *Dicționarul lui Dinneen*: "[gur] chóir do chuile scríbhneoir i a thabhairt chun leapan leis" (cu care fiecare scriitor ar trebui să doarmă sub pernă). *Dé Luain*, un roman istoric bun privind Răscoala din 1916, folosind o tehnică cinematografică pentru a da o imagine caleidoscopică a evenimentelor şi motivațiilor. Vorbind despre scrierea romanului, ó Tuairisc spunea:

> Bíonn rudaí áirithe ag baint le Gaeilge de bhrí nach raibh an Ghaeilge in sáid le 300 bliain nó mar sin... an chéad rúd a bhí le déanamh agam ná foclóir a dhéanamh amach dom féin as fréamhacha na Gaeilge... sa chás seo, sa litríocht... Baineann sé sin le Gaeilge... Ní fíor é maidir le teangacha eile. Is féidir leat cur síos ar thréimhse ar bith sa Bhéarla, tá foclóir chomh leathan sin agat...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

> Irlandeza are unele trăsături rezultând din faptul că nu a fost folosită timp de 300 de ani... primul lucru pe care a trebuit să-l fac a fost să-mi alcătuiesc un dicționar din rădăcinile irlandezei... în acest caz, pentru literatură... Acest lucru e ceva ce aparține irlandezei... Nu e adevărat cu privire la alte limbi. Poți scrie despre orice perioadă în engleză, ai un vocabular atât de vast...

În *Caoin Tú Féin*, naratorul, revenindu-şi dintr-o mahmureală atotputernică, încearcă să înțeleagă prăbuşirea vieții sale personale. Obiectele şi evenimentele sunt înregistrate în mintea subiectului romanului iar stilul oglindeşte încercarea sa de a extrage fragmentele într-o formă coerentă. De asemenea semnificativă este opera lui Eogham ó Tuairisc, *An Lomnochtáin* (*Cel gol* - 1977), unde autorul caută să dezvolte o limbă şi un stil pentru a descrie formarea imaginii despre lume a unui băiat care creşte în regiunile vorbitoare de engleză ale Irlandei, folosind tehnica *stream-of-consciousness*.

Preocuparea pentru limbă şi stil este, în mod normal în aceste circumstanțe, caracteristică multor scriitori începând din anii '60. Cu privire la romanul *Méirscrí na Treibhe* (*Ruptură în trib* - 1978), Máirín Nic Eoin remarcă:

> Is sa leabhar seo, thar aon áit eile, a chomhlíonarn Alan Titley a fhealsúnacht liteartha féin - gurb í an teanga agus caidreamh an údair léi an rud is tábhachtaí, an rud a dhéanann saothar fiúntach de leabhar... Is í an teanga féin atá ag gníomhú anseo, dár dtimpeallú, dár dtachtadh, dár ndalladh.

> În acestă carte Alan Titley îşi pune în valoare mai ales filosofia literară - adică limba şi angajamentul scriitorului în acest sens care este cel mai important, care transformă o lucrare de ficțiune într-un produs valoros... Limba însăşi lucrează aici, înconjurându-ne, înecându-ne, orbindu-ne.

Mícheál ó Brolacháin, autorul unei *Pax Dei* (1985) reci, post-holocaust, se preocupă de dezvoltarea unei limbi care va reflecta puternic accentuata şi argotica "Gaeilge bhriste" (irlandeza spartă) a unui tânăr din Dublin, vorbitor de irlandeză. Séamus Mac Annaidh, autor al *Cuaifeach mo Londubh* (*Furtuna mierlei mele galbene* - 1983) şi *Mo Dhá Mhicí* (*Cei doi Micí ai mei* - 1986), arată o preocupare similară pentru limbă. Părți din ambele romane (care formează primele două volume ale unei trilogii) sunt scrise într-o combinație de irlandeză şi engleză, iar în *Cuaifeach* unul din personaje refuză complet să vorbească irlandeza. În ambele cărți, deşi în special în *Cuaifeach*, există jocuri de cuvinte scandaloase, exemple de subminare a referințelor literare, deformări ale limbii, ambiguități, înțelesuri multiple; şi autorul

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

este, în ambele, la fel de vizibil ca Laurence Sterne (în *Tristram Shandy*) sau Jean Genet. Granița dintre autor/text/cititor este continuu atacată: de exemplu refrenul repetat de-a lungul *Cuaifeach*, "Is cuma faoin scéal. Amharc sna súile agam. Déanaimis caidreamh" (Povestea nu contează. Priveşte-mă în ochi. Să fim împreună), care aminteşte de acele picturi renascentiste unde subiectul picturii pare că întinde un picior sau o mână în afara cadrului, în spațiul observatorului; sau în *Mo Dhá Mhicí*, prin invitația la adresa cititorului de a participa prin pictarea unui număr de desene-cuvânt care formează un fundal sau dau strălucire evenimentelor din roman - "Léitheoireacht chruthaitheach" (lectură activă creatoare); într-adevăr! *Cuaifeach* este o operă complexă în care timpul, personalitatea şi identitatea personală ating o fluiditate tulburătoare, în timp ce un număr de personaje centrale sunt obsedate de dorința nemuririi.

Mac Annaidh şi-a descris primul roman drept "punk-leabhair" (carte golănească). Titlul celei de-a doua cărți a sa este o aluzie la primul roman al lui „Máire", *Mo Dhá Róisín* (*Cele două Róisín ale mele* - 1921). Labhras óg (Labhras cel tânăr) are două iubiri, o femeie şi Irlanda. Deşi îndrăgostită de el, bruneta Róisín a jurat că nu se va mărita până când Irlanda (Ascunsa Róisín) va fi liberă. El luptă în Răscoala de Paşti şi îşi dă viața pentru cele două Róisín ale sale. O întâlnim pe bruneta Róisín la sfârşitul cărții, încă plângându-i moartea. *Mo Dhá Mhicí* a lui Mac Annaidh este în multe privințe o subminare a lucrării lui „Máire", apreciată de spiritul interogativ al fratelui lui „Máire", scriitorul Seosamh Mac Grianna. „Mierlirea" propagată de Micí Mac Crosáin (Domnul Mierlă) este un fel de nebunie divină şi anarhică căutând o deschidere care ar transcende divizarea politică partizană din Irlanda de Nord. Una din antitezele romanului e reprezentată de Justine Nic Anna, profesoara tăcută, puritană şi frustrată sexual, care este portretizată drept naționalistă înverşunată. Totuşi, structura sa anti-liniară episodică, numeroasele sale ambiguități, lipsa unei concluzii convenționale fac din acest roman orice numai operă didactică nu. „Ariel", şcolarul protestant, este agentul pe care Micí (Prospero) l-ar folosi drept catalizator în intriga care nu se dezvoltă niciodată.

Mac Annaidh este unul dintre cei mai provocatori romancieri de limbă irlandeză contemporani. Alegerea limbii irlandeze îl plasează în contextul preocupărilor care cuprind întreaga insulă. Totuşi cel de-al doilea roman al său este vizibil o carte din Irlanda de Nord de astăzi. Refrindu-se la poezia în irlandeză în Irlanda de Nord, Greagóir ó Dúill afirmă: „Problemele politice continue... au creat o situație în care puțini din cei mai publicați poeți sunt apolitici şi toți sunt, într-o oarecare măsură, didactici." James Hawthorn, preşedintele noului Grup al Tradițiilor Culturale, care a fost înființat recent în Irlanda de Nord, spunea: "Scanraíonn an Ghaeilge naonur as deichniúr den mhuintir lena bhainimse... ach níl mise ina measc siúd" (Nouă din zece oameni în comunitatea mea sunt speriați de irlandeză... deşi acest lucru nu e adevărat în cazul meu). Asta înseamnă că limba

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

irlandeză este, în consecință, limba cu care se identifică minoritatea naționalistă. Câtă vreme limba irlandeză este recunoscută în cadrul sistemului şcolar şi-i va fi recunoscută importanța istorică în noul program al Moştenirii Culturale, cu greu s-ar putea spune că în trecut a fost încurajată de către statul Nord Irlandez. Câtă vreme protestanții unionişti şi-au manifestat intermitent interesul pentru limba irlandeză, campaniile din jurul limbii sunt în mod esențial campanii naționalist-republicane, ceea ce face din irlandeză o problemă politică într-un sens oarecum diferit de cel din Republica Irlanda. Aici există încă un larg consens că limba irlandeză este o problemă națională. În Irlanda de Nord, în realitate, irlandeza a fost privită până în present ca o problemă a comunității naționaliste. De aceea, nu e ciudat faptul că există mai puțin spațiu pentru scriitorul în irlandeză decât pentru scriitorul în engleză. Mac Annaidh, care reacționează împotriva presiunilor pe care politica limbii le exercită asupra scriitorului, creează acel spațiu cultural în opera sa, deşi aceasta este destul de complexă ca să reflecte constrângerile care restrâng acel spațiu în realitate. Mac Annaidh luptă să creeze spațiul pe care scriitorii din Rebublica Irlanda l-au creat în perioada de după independență în circumstanțe oarecum diferite. El încearcă ceva important în *Mo Dhá Mhicí*, care stabileşte o dialectică între iluzie şi realitate.

Propaganda şi munca educațională a Ligii Galice şi înființarea unui stat irlandez la începutul secolului XX, împreună cu programele privind educația ale guvernelor succesive irlandeze, au contribuit la crearea condițiilor în care proza irlandeză a putut renaşte. Perioada avută în vedere a fost una în care considerabilul efort de recuperare, pe care Breandán ó Doibhlin îl descria ca necesar, a fost dus la bun sfârşit, mai ales începând cu anii '60. Dacă miturile create în procesul construirii statului au trebuit contestate şi dacă politica statului a fost mai puțin decât adecvată în ochii revivaliştilor, deziluzionarea şi demistificarea care au acompaniat şaizeci de ani de independență politică în Republica Irlanda au contribuit în felul lor la maturizarea prozei în irlandeză. Dezvoltarea unei literaturi moderne în Irlanda a depins de asemenea, cum au sperat moderniştii, de o conştiință crescândă a dezvoltării literaturii hiberno-engleze şi a literaturii în afara Irlandei. Aceasta s-a împlinit într-o mică insulă de la marginea Europei, într-o limbă sprijinită împotriva declinului, într-un secol în care puterea comunicațiilor în masă supranaționale a crescut în mod neîncetat; fie ca în plenitudinea timpului non-celtic să fie privită ca o variație pe tema:

Do not go gentle into that good night
Rage, rage against the dying of the light.

Nu merge blând în noaptea adâncă
Înfruntă, înfruntă moartea luminii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Totuşi, aceasta posteritatea o va judeca. Scriitorii în irlandeză trebuie, între timp, să-şi urmeze însărcinarea de a rafina şi îmbogăți o limbă străveche prin întâlnirea dintre imaginație şi realitate.

Din volumul: *Culture and Politics in Northern Ireland (1960-1990)*, Open University Press, 1991

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ILIA URBO

Ilia urbo *este o operă de ficțiune. Orice asemănare a personajelor cu persoane, grupuri de persoane sau națiuni reale este pur accidentală. Autorul își declină orice responsabilitate de ordin intelectual cu privire la repercusiunile directe sau indirecte pe care le-ar putea avea faptele sau conceptele prezentate. Dimpotrivă, autorul nu intenționează să-şi ceară scuze pentru limbajul atribuit unor personaje, deoarece acesta are un rol exclusiv stilistic. De asemenea, autorul nu dă doi bani pe astfel de scuze penibile şi ipocrite impuse de "political correctness". De fapt, mesajul era: Nu răspund, băi, de cele ce am scris, căci beauty is in the eye of the beholder.*

După ce au fost oficializate contactele cu extratereştrii, pe la începutul secolului XXI, lucrurile s-au mai schimbat pe Pământ. Deşi s-a început cu stângul - scuzele preşedintelui Americii fiind de un ridicol desăvârşit - s-a continuat cu dreptul şi de frică să nu le mai meargă prost, pământenii au sărit într-un picior până când şi le-au rupt pe amândouă.

Bazele americane şi ruseşti de pe Lună, ținute în secret cincizeci de ani, s-au dovedit o glumă proastă pe lângă oferta urâților: înființarea de colonii umane în afara sistemului nostru solar, pe nişte planete numai bune pentru noi, alese cu grijă de ei.

Ce-au dat pământenii în schimb pentru tehnologia asta, nu se ştie. S-au auzit numai zvonuri, în anii imediat următori: a dispărut un sfert din populația Africii, zece milioane de chinezi au plecat într-o expediție ştiințifică sau într-un pelerinaj (surse diferite) pe Everest, jumătate din puşcăriaşii americani au evadat şi nimeni n-a mai ştiut de ei, arabii... care arabi? (Mamă, ce e acela un arab? Arabul e o specie mică de castor care a trăit până acum o sută de ani în Peninsula Israel.)

Odată depăşit pericolul suprapopulării, au început să se descopere leacuri de-a dreptul miraculoase pentru boli până atunci incurabile: SIDA, cancerul, hepatita F şi altele.

În Uniunea Europeană era bine. O stare generală de progres şi normalitate. Numai România era în criză. De fapt România o ținea tot într-o criză, aşa că şi aici putea fi considerată ca existând o stare de normalitate. Dacă printr-o greşeală se mai întâmpla să crească nivelul de trai şi să aibă polulația încredere în instituțiile statului, bravii oameni politici români reuşeau să facă față cu brio situației şi să readucă țara în starea de normalitate.

Inexplicabil, Agenția Spațială Română nu fusese desființată după plecarea spre zările albastre a primului şi singurului român cosmonaut. Mai mişunau încă pe-acolo o seamă de şobolănari care pândeau sateliții cu ochiul liber, că doar le furaseră băieții şi geamurile, darămite telescoapele.

După ce americanii şi-au luat vreo câteva planete, în baza faptului că ei au încheiat primii un tratat cu extratereştrii, ONU a aprobat propunerea SUA de distribuire echitabilă a spațiilor de colonizare pentru toate națiunile globului.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Parlamentul European a început să dezbată împărțirea planetei denumită simbolic New Europe / Nouvelle Europe / Neue Europa. Din motive practice pe care le vom vedea mai încolo, Nova Eŭropo.

Se avea în vedere constituirea unei super-megalo-metropole - un oraş pe un întreg continent, divizat apoi în zone corespunzând țărilor doritoare, pentru a putea fi conservată identitatea etnică şi libertatea de exprimare culturală a fiecărui popor, respectându-se principiul unității în diversitate.

S-a decis tragerea la sorți a amplasamentului geografic propriu-zis, pentru fiecare nație. Germanii, care inițial doriseră două lucruri - o felie zemoasă de litoral şi o jumătate de continent între ei şi cartierul românesc - au avut un noroc fantastic: li s-au îndeplinit ambele. Chestia asta n-a mirat pe nimeni, deoarece cancelarul era vărsător.

Românii au avut la rândul lor o idee excelentă: de ce să nu aplicăm şi noi modelul european? De ce să nu ne numim pe drept Romania / Roumanie / Rumänien? De ce să nu ne împărțim şi noi super-cartierul nostru drag după provinciile istorice: Transilvania, Muntenia, Moldova şi Bucureşti?

Adevărul e că ideea cartierelor era destul de promițătoare. Nu vă imaginați un ghetou cu blocuri de patruzeci de etaje înghesuite unul în altul. Nu. Vile şi părculețe, împreună cu toate magazinele, şcolile şi locurile pentru divertisment necesare. Desigur, toate acestea trebuiau mai întâi construite, dar spațiu era destul. Produsele necesare traiului urmau să fie aduse de pe „continentul agraro-industrial", ceea ce nu era nici o problemă pentru navele de transport ce foloseau energia câmpului magnetic al planetei - deci gratis. Acesta era proiectul.

Mai interesant era faptul că însăşi ideea de graniță era scoasă din discuție. Acest lucru reprezenta o dovadă de curaj, dacă ne gândim că atunci când a intrat România în spațiul Schengen, au ieşit repede celelalte țări.

După cum spuneam mai devreme, din motive de orgoliu, s-a convenit ca limba oficială a planetei să fie esperanto. Cei care voiau să imigreze trebuiau întâi să o învețe. Ceea ce n-a fost deloc o piedică.

Fireşte, numele limbii oficiale a devenit imediat în argoul mioritic „sperantula", pentru a rima cu o noțiune foarte dragă românilor. Şi în mod sigur şi mai dragă româncelor, dacă e să respectăm adevărul istoric.

S-a pornit la construcția planetei. S-au făcut case, blocuri, străzi, spitale. S-au făcut bănci. S-au făcut posturi de poliție. S-au făcut de toate.

Europenii imigrau veseli, din spirit de aventură, din dorință de profit sau din lipsă de speranță. Cei mai mulți au plecat din România, aproape patru milioane, adică o cincime din populația țării. Probabil din Albania ar fi plecat tot patru milioane, adică toată țara, dar din fericire Albania nu era în Uniunea Europeană.

În România, procesul a avut câteva particularități. Țiganii au plecat majoritatea, pe de o parte vrând să scape de acompaniamentul ironic sau ostil şi pe

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

de alta bucurându-se de posibilitatea de a intra în contact direct cu civilizații mai avansate şi cu un nivel de trai mai ridicat.

Şi ungurii s-au dus. În cartierul unguresc, unde au fost primiți foarte bine, dar nu cu brațele deschise, aşa cum se aşteptau. Nu acelaşi lucru s-a întâmplat cu doritorii de azil politic din Republica Moldova. De frica mafiei ruseşti şi de românofilia nativilor, acestora li s-au respins cererile şi au fost nevoiți în final să se stabilească în cartierul moldovenesc al planetei Свет[1]. Se vede treaba că independența nu e prea bună pentru horticultură.

Românii ajunşi pe Nova Eŭropo au înțeles încă o dată că dacă cineva le spune că va fi excelent, s-ar putea chiar să fie bine. Blocurile din cartierul lor erau foarte frumoase iar străzile mult mai bune ca acasă. La numai jumătate de oră de mers cu maşina, puteau vedea pe viu vilele danezilor.

Cartierele românilor şi danezilor, de exemplu, erau cam la fel de mari ca suprafață, deşi românii erau de zece ori mai mulți. Dar le ceruse cineva să vină?

În plus, se iviseră ceva probleme cu colonizarea jumătății sudice a continentului, aşa că toți trebuiseră să se mai restrângă. Zvonurile privind construirea unor baze militare în zona respectivă au fost rapid infirmate de persoane demne de încredere.

Şi, ca să le pună capac la toate, imigranții îşi dădură seama că întreg continentul era mare cât Franța. Partea bună era faptul că oamenii trebuiau să fie mai apropiați. Tocmai ce-şi propunea Comunitatea Europeană.

La câțiva ani după aceea, când oamenii s-au mai obişnuit şi s-a stabilit un echilibru ecologic, s-au organizat alegeri. În cartierele româneşti, politicienii au aplicat metoda clasică de pe Pământ, care dă rezultate tot timpul, pentru că românii nu obişnuiesc să judece cu creierul, ci cu glandele suprarenale: promite orice şi apoi fă ce poți şi tu acolo. În consecință, parlamentarii au fost aleşi şi probabil s-au refugiat în cartierul central, pentru că nimeni n-a mai auzit de ei.

Spuneam „cartiere" româneşti pentru că între cele patru subcartiere s-au stabilit zone invizibile de demarcație, la fel de puternice ca în cazul celor străine. Ciudat cum neînțelegerile a două milenii au izbucnit în ură la ani lumină depărtare de sursa inițială. De fapt, Nova Eŭropo, înşelarea aşteptărilor, a fost picătura care a umplut paharul. Înfrânți de o istorie mizerabilă, incapabili să-şi falsifice trecutul într-un mod acceptabil şi apoi nefiind în stare să trăiască demistificarea, românii au pornit să-şi construiască un viitor. O enigmă şi un miracol - poporul român. Păcat că nu în sens pozitiv.

În afară de cele patru, mai exista cartierul țigănesc, pe teritoriul celui bucureştean. Nimeni nu ştia exact ce se întâmpla acolo, în afară de activități mafiote. Iar noaptea acest loc căpăta proprietăți asemănătoare Triunghiului Bermudelor de pe Pământ.

[1] Lumina (rus.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Însă acum ne vom îndrepta spre cartierul moldovenesc, ca să vedem cum gândea lumea obişnuită.

La scara unui bloc stăteau patru băieți, aplecați asupra unei controverse lingvistice:

-Ăi, cum mă-sa sî zîci-n sperantulî „pulî"? Pulo? Ş-atuncia la „pizdî" cum s'zîcī? Pulino? Pîi cîn zîcĭ „du-ti-n pizda mă-tii" parcî-l fuț pi ta-tu.

Ceilalți trei izbucniră în râs, dar un râs intelectual, căci era într-adevăr o problemă. „Iru en la pulino de cia patrino" nu era în nici un caz un ideal de înjurătură.

-Ar trebui sî fac-un dicționar dracu', sî ştii cum sî-i zîci unui bulangiu străin. Nu „fuck you", dumnezăii mă-sii. La dioj de cia patrino? Băga-mi-aş pula-n limba lor fututî!

Şi pentru a marca momentul, scuipă prelung cu scârbă.

Această tânără speranță se numea Viorel, dar era poreclit „docu". Etimologia cuvântului se pierduse, dar atât „doctor" cât şi „document" puteau fi propuneri credibile. Căci Viorel era pe drept cuvânt cel mai mare maestru în copiat pe care-l văzuse cartierul (şi probabil planeta, fără nici o exagerare). Învățase până în clasa a X-a destul de bine, însă făcuse greşeala să învețe şi pentru examenul de admitere în liceu. Venise doar de un an şi încă nu-şi formase o idee despre noua locuință. Iar la examen îl văzuse copiind pe unul şi apoi luând punctaj mai mare.

De atunci copiase tot. Cum examinările se făceau în scris, putea spune că ajunsese într-a XII-a fără să învețe un rând. Ce era mai curios, nu fusese prins niciodată. Copia şi cu profesorul alături. Nimeni nu-i putea face nimic. De fapt, chiar avea un profesor care-i punea A fără să-i mai corecteze teza (era oricum foarte bună), doar să-i spună ce metodă mai folosise de data aia. Şi avea nişte metode de-ți cădeau ochii în cerul gurii.

Cititorul să nu se supere că nu primeşte aici câteva exemple concrete. Dacă le-ar fi ştiut, autorul ar fi fost probabil puțin mai fericit şi poate nu ar mai fi scris această povestire.

Viorel mai avea doar un semestru de şcoală, după care trebuia să copie bacul şi apoi ar fi putut merge la universitate. Însă el nu dorea aşa ceva. Voia doar să-şi găsească o slujbă bănoasă cât mai departe de cartierul moldovenesc.

Familia sa venea din Iaşi. Rămăseseră şomeri şi plecaseră. Acum nu mai erau şomeri, dar tot săraci rămăseseră.

Era liderul grupului.

Marius avea douăzeci de ani. Nu era prea deştept, dar era de gaşcă. Vorbea nițel ciudat, căci în urmă cu vreo doi ani primise o bătaie bună în decursul căreia îi fusese rupt nasul. Ai săi erau din Suceava şi el avusese proasta inspirație să spună de câteva ori că e bucovinean, nu moldovean. Şi se pare că această chestie nu plăcuse deloc unora.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

În plus, nutrea o ură neîmpăcată şi mistuitoare pentru doctori şi pentru actul medical în general. Acest lucru i se trăgea din perioada cât fusese internat pentru tărăşenia precedentă. Părinții şi cei doi fraţi mai mici trăiseră o lună cu pâine şi apă pentru ca taică-său să aibă cu ce mitui doctorii ca să-i repare nasul şi ochiul drept şi asistentele ca să nu fie azvârlit eventual la morgă, din greşeală.

Iar în spital văzuse câteva lucruri. De pildă, în pat cu el stătuse un bătrân care fusese operat de mântuială de apendicită fiindcă nu voise să dea. Spunea el că şi-a plătit asigurarea. În mod evident, asigurarea s-a dovedit insuficientă, pentru că la zbieretele lui necontenite o asistentă venise într-un târziu şi după ce-i dăduse una peste gură, îi pusese o perfuzie. Cel puțin, restul de trei săptămâni rămăsese singur în pat, ceea ce ajutase la refacere.

Al treilea se numea Gheorghiță şi era poreclit „bete", fiindcă era de prin părțile Botoşaniului. „BT" de la „bietul țăran". Gheorghiță te ajuta oricând la nevoie, dar Doamne fereşte să-i tragi vreo țeapă, că ținea minte oricât şi ți-o trăgea la loc când ți-era lumea mai dragă.

Era singurul care avusese probleme cu „legea", dar scăpase ca prin urechile acului de şcoala de reeducare, pentru că părinții mamei sale fuseseră consăteni cu părinții judecătorului. Aceasta, împreună cu o mică atenție, oleacă mai mare, şi judecătorului îi păruse clar că tânărul avea şanse reale de reintegrare socială. Ca bârfă colaterală, se zicea că în vizita la judecător, maică-sa folosise şi alte mijloace de convingere decât cele genealogice şi pecuniare.

Însă ce se întâmplase? Într-o seară, nişte vecini îl prinseseră pe administrator furând din banii de întreținere. Gheorghiță tocmai era în trecere şi se apropiase să vadă de ce se striga. Cum administratorul nu numai că nu recunoştea, dar mai făcea şi scandal, împingându-l pe unul, pe altul, i se administră o chelfăneală, mai mult amicală şi moralizatoare.

Dar a doua zi, el se duse la şeful poliției districtuale şi reclamă. Administratorul era profesorul fiului şefului de post, care avea nevoie de o pilă pentru bac, fiidcă era într-a doişpea. Aşa că infractorii fură prinşi repede şi deferiți justiției.

După un an, într-o noapte, Gheorghiță îl văzu pe administrator (care demisionase între timp), singur pe stradă. Era puțin amețit şi îşi aduse aminte cu iritare de întâmplarea nefericită. Aşa că se apropie şi îi trase una în cap cu sticla de bere pe care o avea în mână. Sticla nu se sparse, dar capul fostului administrator da. Îi mai dădu un şut şi-l lăsă să zacă acolo. După vreo două luni de spitalizare şi trei operații, profesorul se duse iar să reclame. Se zice că răspunsul poliției ar fi fost: „Distul i-ei mîncat zîlili lu fiu-miu cu cîcatu tău di culturî romînî. Acuma vrei dreptati? Du-ti-n pizda mă-tii sî-ț cauț dreptati."

Al patrulea era Virgil. Era cel mai bătrân - 24 de ani. Venise din Galați, avea centură albastră la karate şi principala lui preocupare erau gagicile. Avea la activ majoritatea colegelor de clasă şi una din profesoare, asta până se lăsase de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

şcoală. Era singurul care avea o slujbă - era vânzător. Se mulţumea acum cu femelele de pe la bloc şi eventual cu cele de la firmă. Ţelul său pe termen scurt era să i-o pună patroanei. Conflicte cu vecinii sau cu alte grupuri nu avea, căci după ce îl bătuse odată pe un boxer profesionist, lumea începuse să-i ştie de frică. Aşa încât întreg grupul era în siguranţă datorită lui. În plus, ştia o grămadă de bancuri. Aproape în fiecare zi venea cu vreo poantă nouă, asta în afară de glumele de circumstanţă, care câteodată erau mai bune decât bancurile „oficiale".

Cititorul să nu se supere că nu primeşte aici câteva exemple concrete. Dacă le-ar fi ştiut, autorul ar fi fost puţin mai fericit şi poate nu ar mai fi scris această povestire.

Cam ăsta era grupul fantastic. Mai erau prin preajmă şi alţii de vârsta lor, dar, din diferite motive, relaţiile cu ei erau cel mult amicale. Ca regulă generală însă, toţi se salutau cu toţi atunci când se vedeau. De fapt, chiar între cei patru exista o stare de neîncredere preventivă, însă numai pentru chestiile cu adevărat serioase.

După cum obişnuia să spună tatăl lui Viorel, prieten e acela care nu sare cu cuţitul fără să-ţi strige mai întâi.

În cele ce urmează, nu voi prezenta vreo întâmplare aşa-zisă „crucială" din viaţa grupului nostru. Fiecare experienţă influenţează viitorul, mai mult sau mai puţin, în funcţie de intensitatea cu care e percepută. E adevărat că următoarele 3 aventurioare au avut un cuvânt de spus în evoluţia indivizilor implicaţi. Dumnezeu ştie cât de important a fost acest cuvânt.

Prima. Discriminarea moldovenilor nu mai era de mult o noutate pentru un român care ştia cât de cât ce se întâmplă în jurul său. Interesant este că această atitudine s-a păstrat şi în rândul coloniştilor „nou-europeni", deşi, de exemplu, între cartierele moldovenesc şi bucureştean nu existau legături mai strânse decât între cel moldovenesc şi cel danez. Bucureştenii aveau încă impresia că locuiesc într-o capitală, şi deci îşi păstrau atitudinile superioare faţă de „provinciali".

Şi printre moldoveni circulau zvonuri. Unii aveau slujbe în alte cartiere. Unii trebuiau să treacă noaptea prin alte cartiere. Unii aveau neplăceri pentru că nu erau ardeleni sau bucureşteni. Erau şi voci extremiste („Pe cămaşa Noii Românii sunt două pete: cartierul ţigănesc şi cel moldovenesc"), dar acestea se târau în izolare. Atitudinea majoritară zâmbea ironic la adresa nespălatelor de sârme. (Tată, ce e aceea o liţă? Păi aşea zice moldovenii la copii. Mai târziu: Bă, da ştii dă ce popa se cheamă la moldoveni electrician? Pentru că îngroapă decât sârme.)

-Băi, pi bunī, sî nu mai aud di munteni, ardeleni şî toţ ciilalţ bulangii, spuse Gheorghiţă.

-Da, ăi, îs răi, îs răi, da! confirmă Marius.

-Mă, ce să zic, mi-a povestit taică-miu că o parti din familia noastră iera din Bucureşti sau plecasi la Bucureşti. Şi cică ăia ierau de treabă. Îmi amintesc şi ieu c-am fost odatî pe la iei şi nu mi-au luat gîtu.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Băi Virgil, interveni Viorel, io nu zîc cî nu-i aşa. Sînt şî oaminĭ di treabî, ca oriundi. Da sînt şî nişti javri di-ț scot ochii, nu alta. Uiti, auzam zîlili-estea cî Ciprian... îl ştiț pi Ciprian, di la 415...

Şi arătă cu mâna în direcția respectivă. Îl ştiau şi ceilalți.

-...ei, cicî-i în spital - l-o bătut ăia din Bucureşti.

-Cum, ăi, pi bunī!?

-Da, ăi. Şî nu ştĭu, parcî-mi pari rău, cî părē băiat di treabî.

-Da nu sî poati sî-l fi bătut digeaba. Tre-s fi făcut iel ceva! zise Marius. I-o fi-njurat, ş-o fi băgat pula-n vrĭun țîgănaş, vrĭun pui di şmecher. C-aşa, cum sî iei bătaī, din senin?!

-Nu, băi, am întrebat şî io! Ăi, ci-o făcut? Cicî n-o făcut nimic, ăi, da nimic! Iel s-întorcē di la muncî, împrumutasî maşîna cuiva şî ci ş-o zîs - ia s-o ieu încetişor pi jos, sî nu mai pierd vremea, s-aştept o orî la tren. Ş-o luat-o pi-o scurtăturî, printri blocuri. Ei, ş-atuncia pur şî simplu o sărit pi el bulangii şî l-o căsăpit.

-Doamni fereştī!... se sperie Gheorghiță. Băga-mi-aş pula!

-Da, băi, îs răi, dă-i în paştili mă-sii.

Deşi cunoşteau şi alte incidente interregionale nefericite, acest episod i-a convins că între cele două cartiere s-a instaurat starea de război, de fapt că exista cel puțin o zonă în Oraş în care fiecare dintre ei putea fi atacat fără motiv, doar fiindcă era moldovean.

Peste vreo săptămână, s-au dus băieții să se distreze, la discotecă. La început erau ei patru şi încă şase de pe la bloc, apoi Virgil a plecat cu una să i-o pună. Au băut bine, se pregăteau şi ei sufleteşte, când pe la două s-a iscat un scandal în colțul opus al sălii. Câțiva gealați s-au încăierat, au intervenit şi gardienii de partea unora, şi în buluceala respectivă i-au dărâmat şandramaua DJ-ului, care a mai luat în plus şi un pumn în gură. Aşa că acesta s-a supărat, şi-a luat jucăriile şi a plecat acasă. Discoteca a trebuit să fie evacuată.

Cei nouă rămaşi din gaşcă şi-au mai cumpărat ceva de băut, căci drogurile erau cam scumpe pentru ei, şi tot drumul spre casă au cântat şi i-au înjurat pe hoții care le furaseră banii. La un moment dat, ceilalți şase au ajuns la destinație, iar Viorel, Marius şi Gheorghiță îşi continuară marşul. Băutura se terminase, aşa că nu le rămânea decât să mai cânte nițel. Şi cântau. Mai întâi cunoscutul şlagăr „Sfinții Petru şi Mihai / Şi-au deschis cârciumă-n rai", pentru ca apoi să treacă la lucruri mai serioase: „În grădina lui Ion / Şapte mii de curve dorm / Numai una-i somnambulă / Şi zboară din pulă-n pulăăă!"

Eventualii polițişti întâlniți în cale o coteau circumspecți pe străzi mai lăturalnice, de frică să nu aibă probleme. Să amendezi ziua câte un pensionar care a trecut pe roşu era una, iar confruntarea directă cu nişte golani beți şi probabil înarmați era cu totul altceva.

La o sută de metri de scara blocului unde locuiau, Gheorghiță şi-a adus aminte că de fapt se duseseră cu maşina lui Viorel. Nimeni nu ştia exact de ce nu se

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

întorseseră tot cu maşina lui Viorel. Acesta era prea mort ca să-şi dea seama ce se întâmplase, dar ştia că era ceva în defavoarea lui. Aşa că zâmbea şi înjura.

Deodată, în faţa lor răsări un om. Se uitară ei mai bine şi văzură că nu era un cunoscut. În acel moment, bucuria li se evaporă şi alarma începu să le sune în creiere.

Viorel se postă în faţa lui şi-i spuse:

-Cam tîrziu pentru o plimbari, nu crez? Ci-o sî zîcî mămica?

La drept vorbind, era destul de dubios ca la ora trei dimineaţa să-ţi apară înainte un şmecheraş ras în cap, cu mustaţă şi cioc, şi beat pe deasupra. Din nefericire însă, străinul hotărî să deschidă gura, în loc să o ia la fugă.

-Stai, frăţîne, ce te zburleşti aşea?

Când în capul celor trei se aprinse beculeţul „bucureştean", Gheorghiţă se repezi, scrâşnind:

-Tu'ţ gura mă-tii!

Însă Viorel îl opri.

-O! spuse el reverenţios. Dumneavoastră sînteţi din cartierul bucureştean! Ce vînt vă aduce pe plaiurili noastri?

Surprinzător, celălalt răspunse normal, chiar zâmbind:

-Păi am fost pă la o gagică d-aicea dă la voi. Bună, bună! şi râse.

-Bunî, bunî, îl îngână Viorel, din ce în ce mai enervat. Da ci, voi n-aveţ pizdī, acolo-n Bucureşti? Viniţ şî futiţ la noi?

Străinul realiză că multe nu erau în regulă şi avu inspiraţia să tacă. Însă asta nu-i ajută prea mult.

-Aşa mă duc şî ieu la tini-acasî ş-o fut pi mă-ta... Ci dracu cauţ tu noaptea în Moldova, ăi? Pi dracu-l cauţ, „moşule"!

Celălalt voi să plece, dar Gheorghiţă şi Viorel nu-l lăsară. Se strânseră în jurul său.

-Sed kial vi volas foriri? Restu mallongan tempon, ni parolu! [1] spuse Viorel, care se pare că fusese acceptat în funcţia de inchizitor-şef.

Tăcere.

-Diru, kie vi laboras? [2]

-Sînt student, răspunse bucureşteanul cu jumătate de gură.

-I-auzîţ, ăi, e student! Kaj kie vi estas studento? [3]

-La medicină.

Marius se îngălbeni la faţă.

-Ieşti student la medicinî, ai, futu-ţ cristoşî mă-tii! S-ajunji doctor şî s-omori oaminî!

[1] Dar de ce vrei să pleci? Mai stai puţin, să mai vorbim! (esp.)

[2] Ia zi, unde lucrezi? (esp.)

[3] Şi unde eşti student? (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Bucureşteanul începu să tremure uşor. Se lăsase frig afară.

-Stai, stai, îl potoli Viorel. Ia, dă şî mii-o ţîgarî!

-Nu fumez, şopti victima.

-Cum, ăi, nu vrei sî-mi dai o ţîgarî? Hai, băi, cî-ţ plătesc. Cît vrei? 10 iepuri? 20 di iepuri?

„Iepurele" era numele românesc colocvial pentru „nova-euro" - moneda în circulaţie. Salariul mediu era de 500 de novaj-euroj pe lună.

-Hai, cî sar cu banu! Dă-mi şî mii-o ţîgarî.

-Nu fumez, repetă mai tare victima.

-I-auzîţ, ăi, nici o ţîgarî nu vre sî-mi dèī. Ci zîciţ di-asta?

-Zîc sî-i futim una! răspunse Marius, cu asentimentul lui Gheorghiţă.

-Băi, sî ştii cî m-am supărat pi tini! Da... m-am supărat...

Tăcu câteva clipe.

-Şî cum o chiamî pi prietena ta?

Studentul, păcălit de normalitatea tonului, socoti că e o întrebare personală la care nu e nevoit să răspundă. Ba chiar îşi luă inima-n dinţi şi zise:

-Ce te doare?

Viorel izbucni, apucându-l de gât:

-Mă doare-n pulă, bă nene, mă doare-n pulă, şî di tini, şî di talentili voastri di bulangii. Cum pizda mă-tii îmi răspunz tu, măi puţî? Ci ti doari? Io te-am întrebat frumos cum o chiamî pi prietena ta şî tu îţ bagi pula-n mini, nu? Îţ bagi pula-n moldoveni, nu? Ci-ar fi acuma sî-ţ rup gura, aşa cum i-aţ făcut voi lu Ciprian?

Bucureşteanul se smuci şi începu să ţipe:

-Da ia mai dă-te bă dracu! Lasă-mă-n pace! Nu-l cunosc pă Ciprian, nu vă cunosc pă voi, ce tot urli şi-njuri aicea? Eşti beat, du-te şi te culcă, nu te lua dă oameni!

Viorel încercă să-i dea o palmă, dar nu nimeri. Celălalt îi trase un şut sub centură şi o luă la fugă. Viorel se prăbuşi, mai mult din cauza băuturii decât a loviturii, însă Gheorghiţă şi Marius, după o scurtă urmărire, incredibilă la alcoolemia lor, îl prinseră şi-l puseră jos. Viorel se ridică şi se apropie şi el de epicentru.

După o repriză de cinci minute de şuturi, studentul nu mai urlă. Totuşi Marius avu proasta inspiraţie să-i mai tragă un picior în cap. Imediat, bucureşteanului începu să-i curgă sânge dintr-o ureche. Când văzură asta, cei trei se speriară.

-Băi, dacî l-am omorît? tresări Gheorghiţă.

-Taci, ăi, din gurî, cum sî-l omorîm? tresări şi Viorel. I-am dat şî noi cîtiva, acolo... Cum sî-l omorîm? Băi, da ci-i curgi sîngi!...

-Băi, pi buni, n-am vrut! N-am crezut cî i-am dat aşa tari! vorbi Marius, cu glas tremurat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Şi faşim acuma? Sî chemăm salvarea? întrebă Gheorghiță.

-Băi, da dacî chemăm salvarea şî vini şî poliția? zise Viorel. Mai bini-l lăsăm aicea. Las cî-ş revini iel şî pleacî; nu ni ştii pi niciunu. Doar i-am dat numa cîtiva. Şî iel cu figuri în cap!... Poati-am băut şî noi cam mult... Hai sî mergim!

Plecară. Unii din ei constatară că aveau sânge pe mâini şi trebuiră să se spele. Studentul petrecu o lună în spital şi rămase cu o ură neîmpăcată şi mistuitoare pentru sârme şi tot ceea ce ținea de ele. Părinții făcură reclamație la poliția districtuală.

După o săptămână de la tărăşenie, pe când veneau toți patru de undeva, se întâlniră cu şeful poliției districtuale. Acesta era un om la vreo patruzeci de ani, dar arăta de cincizeci, fiindcă avea o față buhăită de bețiv şi în plus, câteva zeci de kile peste media celor o sută şaptezeci de centimetri ai săi. Trei persoane simțiră cum le îngheață sângele în vine. A patra persoană se gândi ce dracu să zică ca să nu intre şi el la apă. A cincea persoană spuse:

-Băi băieț, ia viniț oleacî-ncoaşi!

Se aşezară în semicerc în fața polițistului.

-Băi, voi ştiț şi s-o-ntîmplat aişi acu o săptămînî?

-Ci s-o-ntîmplat, dom agent? îndrăzni Viorel.

-Băi, voi ştiț cî o fost bătut un student din Bucureşti, uite-işi-şa, la blocu ista?

Polițistul mirosea a alcool.

-Nu ştiem, dom agent.

Polițistul îl luă prieteneşte pe după umeri pe Viorel, şi-i privi cu înțelepciune pe ceilalți.

-Băi, ieu ştiu şini l-o bătut, mă crediț?

-Da, dom agent, ziseră toți.

-Băi, voi mă crediț, cî ştiu şini l-o bătut!? insistă omul legii.

-Da, s'trăiț, dom agent! Dumneavoastrî ştiț tot ci s-în-tîmplî pe-icia. Cre cî toatî zona asta s-ar duci di rîpî dacî n-aț fi dumneavoastrî, sî ni-aparaț di borfaş şî criminali.

Agentul zâmbi de plăcere.

-Băi băieț, voi sînteț băieț di treabî, ăi, râse el. Tu-n şi clasî ieşti?

-Într-a doişpea, s'trăiț dom agent! răspunse promt Viorel.

-Băi...

Îl bătu pe ceafă, râzând.

-...tu ieşti mari, ăi!

Apoi suspină:

-Uiti şî io am doi băieț, ca voi di mari!

-Sî vă trăiascî, dom agent.

-Şi sî-mi trăiascî, vai di capu meu! Abè am şi li da di mîncarî, cu salaru ăsta di cîcat pi cari mi-l dau jîdanii iştia...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Şi ridică sugestiv un deget în sus.

Cei patru aprobară.

-Ş-acuma şî nevastî-mia-i bolnavî, o trebuit s-o internez în spital. Şî tre sî-i plătesc pi doctori...

Se dădu un pas înapoi, îşi suflă nasul pe jos în degete şi apoi se şterse cu mâneca uniformei.

-Io am greutăț mari, măi băieț. Uiti-ascultaț aişi la mini şi vă spun, cî dicît s-ajunji un cîcat sî sî uiti lumea la tini, mai bini, vă spun aşa...

Şi făcu un gest de lehamite şi de renunțare totală.

Viorel îi dădu un ghiont lui Virgil, care tresări:

-Da, are dreptate dom agent, nu, băi?

-Băi, ştiī dumnealui ci spuni!

-Domnu agent, vorbi Viorel. Şi vă rog sî nu ni-nțălegiț greşît, da am vrea, dacî s-ar putea, sî v-ajutăm aşa, cu ci putem şî noi! Oaminĭ sîntem!

Polițistului îi dădu o lacrimă.

-Ăi, di cîn v-am văzut io am ştiut cî sînteț nişti băieț inteligenț. Dacî puteț sî mă-mprumutaț acuma la nevoī, ş-o sî vă dau io cîn o sî am.

-Vai, da lăsaț, dom agent, da sî poati?! Important i sî sî facî doamna bini!... Cam di cît aț avè nevoī?

-Cam di 1000 di iepuri.

Viorel făcu un calcul că 300 de căciulă nu era puțin, dar mai bine decât să intri în puşcărie.

-Bini, dom agent. Şî cînd v-ar trebui?

-Pîi pisti douî zîli, la birou meu! Cî-l trimit pi Sorin pi teren ş-o sî fiu sîngur. Da sî nu viniț toț! Numa unu sîngur, la doişpi. Salut, băieț!

-S'trăiț, domnu agent...

După cinci secunde, Marius izbucni:

-Băga-l-aş în pizda mă-sii di bețîv ninorocit! Di-uni pula mea sî sar cu 300 di iepuri în douî zîli?

-Ci bulangiu, ăi! Zîceam io cî ceri 500, 600, da 1000? se revoltă Viorel.

-Lasî, acuma nu-ț convini! Dacî trebuiè sî plăteşti avocațî şî judecătorii cum iera? Fii mulțumit c-ai scăpat şî cu-atîta! se răsti Gheorghiță.

Virgil tăcu. Ştia că era greu de făcut rost de bani. Mai ştia că eventual i-ar putea ajuta. Tocmai se lipise de-o gagică, fiică de deputat, plină de bani. Poate dacă i-ar fi cerut frumos, i-ar fi dat, însă de unde putea să ştie că prietenii lui i-ar mai fi dat înapoi? Dacă-i trăgeau o țeapă cât toate zilele? Gagica era chiar o partidă foarte bună şi ar fi fost păcat să piardă o şansă pentru viitor de dragul unor golănaşi. De ce să se lege la cap fără să-l doară? Aşa că tăcu în continuare.

S-au chinuit până au adunat banii. Cel mai rapid a fost Viorel, care a furat cartea de credit a lui taică-său, a scos cât avea de scos şi gata. O lună mai târziu şi-a dat seama şi păgubaşul şi l-a snopit în bătaie.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Gheorghiță avea pusă deoparte vreo sută. În seara respectivă pândi un cerşetor, pe care-l bătu şi-i luă vreo optzeci de novaj-euroj, iar restul îi împrumută de la maică-sa.

Marius a avut probleme. Cheltuise cam o jumătate din ajutorul de şomaj pe luna respectivă, adică mai avea vreo cincizeci de euro rămaşi. Nu putea lua de acasă, că nu prea avea ce lua. Îşi vându nişte haine pentru încă vreo sută cincizeci, dar le vându în pierdere. Cumpărătorii nu se grăbeau.

Atunci se gândi la o şmecherie. Avea un prieten, casier la o bancă. Se duse la el şi-i propuse o chestie de genul că să depună cei 200 de euro şi apoi să ia înapoi 333, diferența putând s-o returneze când va primi ajutorul de şomaj. Aşa, ca un împrumut.

-Băi, tu ieşti tîmpit? Pîi dacî mă prind jîdanii di la bancî cu chestii din astea, nu numai cî mă dau afarî sau mă bagî-n pîrnaī, da ar fi-n stari sî-mi vîndî şî din casî sî-ş scoatî banii.

Marius se răsuci deznădăjnuit, sprijinindu-se de masă şi şuierînd printre dinți:

-'Mnezăii mă-sii!...

-Băi, uiti ci i! Ia de-icia 50 di iepuri, da sî nu uiț cî ăştia-s din buzunaru meu! Şî cîn iei şomaju, vez sî-ț aduci aminti!

Nu se aşteptase la aşa ceva.

-Băi, rămân dator! Mersi, ăi, ai fost băiat-băiat la faza asta! Grupa marī!

„În pizda mă-tii di cîcat! Nu putei sî scoț o sutî!"

-Lasî, ăi, dă-o-n mă-sa! Faci şî tu cinsti. Da cum te-i priponit aşa di bini?

-Am avut o problemî cu sectoristu, băga-mi-aş pula-n doamna mă-sa! Ş-auz ci bulangiu, cicî-i nevas-sa-n spital!

-Pîi da original cî-i în spital, cî doar iel o bătut-o-ntr-o sarî ş-o aruncat-o pi scări. Cî-ş be toț banii în baru lu Gogùlea. Şî nevas-sa-i curva blocului. Dă-i şî tu ăştia 250 di iepuri şî zîi cî mai mult n-ai di undi. Dacî vre sî mai aşteptī, bini, dacî nu, sî-ț sugî pula!

Marius socoti că era o idee bună. În drum spre casă, traversă neregulamentar. Nu traversase în viața lui pe trecerea de pietoni, dar se pare că avea ghinion săptămâna aia.

Un polițist tânăr fluieră şi-l opri.

-Băi, da tu pi uni crez cî mergi, ăi? Da tu crez cî strada asta-i împărățîia lu ta-tu, ăi? Ia sî videm nişti actī!

-N-am, dom'le, actī... răspunse acuzatul privind în zare şi gândindu-se cum naiba să o ia cât mai repede din loc. Nu dădea doi bani pe polițist. În mod normal l-ar fi lăsat să se producă un timp şi apoi ar fi plecat, dar acum se grăbea.

-I-auz, măi, n-ari acti. Ia scoati tot ci ai prin buzunarī... aşa... i-oti-ti, ăi, ci pungî marī ari băiatu! Di-uni i-ei furat, măi pulî? Ştiī ta-tu-ț dumnezăii mă-tii?! Ia dă şî mii 50 di iepuri şî vezî-ț di drum!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Băi, stai aşa! Ăştia nu-s banii mii, îs a lu pulî di sectorist, ăi. Dacî nu-i dau, mă futī! Şî nu cre cî vre sî-i împartî cu tini.

Poliţistul îl privi în ochi şi se convinse că disperatul din faţa sa spunea adevărul.

-Îs a lu domnu Glavan? Pîi di ci n-ai zîs di la-nceput aşa? Uite-icia banii... Ş-auz, sî nu-i spui cî te-am oprit... acuma...

-Nu, băi, stai liniştit...

Plecă, zicându-şi:

-Numai grija asta o am io, sî ti dau în gît pi tini, labagīu dracului!

Se hotărî ca Viorel să ducă cei 920 de euro şi să se târguiască ori pentru o amânare, ori să folosească informaţia despre soţia sa - un mic şantaj, o anonimă... Viorel era un băiat inteligent. Nu se ştie ce a discutat el cu şeful poliţiei districtuale, pentru că n-a vorbit niciodată despre acest lucru. Tot ce a spus când s-a întors a fost:

-Gata, băi, am rezolvat.

-Şî mai trebuī sî dau şî restu di bani?

-Nu, băi, ie-ţ banii şî bagî-ţî-i în cur!

Nimeni n-a mai adus vorba vreodată.

A doua întâmplare. După ce fu concediat de la firma unde lucra din cauza unor necazuri cu soţul patroanei, Virgil se gândi că muncise destul în viaţa asta şi descoperi adevărul zicalei: „Cine-i harnic şi munceşte ori e prost ori nu gândeşte". Aşa că îşi aminti de Alise, fiica de deputat şi hotărî că e momentul să se aşeze la casa lui şi la banii ei.

Unii cititori mai puţin perspicace s-ar putea întreba de ce pe domnişoară o chema Alise şi nu Alice sau, în cel mai rău caz, Maricica. Adevărul e că la stabilirea numelui său avusese un cuvânt greu de spus o carte citită de tatăl său în adolescenţă, care îi plăcuse în mod deosebit, şi anume *Alice în ţara minunilor*, ediţia bogat ilustrată. Domnul director de firmă (pe atunci) nu avea nici un dubiu cu privire la pronunţarea numelui, însă întrebarea funcţionăraşului care completa certificatul de naştere, „Cum se scrie?", îi ridică unele dificultăţi. Deoarece nu mai avea timp să caute cartea la bibliotecă, miză pe intuiţie şi prezenţă de spirit, ţinând seama că româna şi franceza sunt ambele limbi romanice şi deci trebuie să existe o grămadă de asemănări între ele, şi în plus cuvintele franţuzeşti se termină cu *e*.

Virgil se bucură nespus când Alise veni într-o zi la el tremurând ca să-i spună că taică-său va deveni bunic. El o luă în braţe şi o asigură de cele mai profunde sentimente, cerând-o în căsătorie. Cinci minute mai târziu, fata îi chicotea fericită în palmă, gândind „Cât mă iubeştī băiatu ăsta". În acelaşi timp, Virgil îşi elimina ultimele îndoieli: „Cam urîtî şi proastî, lua-o-ar dracu, da are bani şi-n pizda mă-sii".

Singura problemă mai rămânea consimţământul părinţilor ei, căci părinţii lui erau, după propria sa părere, cam frăieruţi, în stare să se bucure sincer de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

realizările fiului lor. După câteva runde de aranjamente, se stabili ca Virgil să facă o vizită viitorilor săi socri.

În ziua cu pricina, acesta se gătì la patru ace, în costumul său roşu pe care nu-l purta decât la ocazii deosebite, ba chiar îşi puse şi cravată, ca să pară un tânăr cât mai serios.

Rareori avusese emoţii în viaţă. Acum îi venise şi lui rândul. Părinţii Alisei locuiau în Cartierul Central, aşa că se porni cu cinci ore mai devreme cu maşina, de frica vreunui ambuteiaj nefericit. Însă pe drum avu loc un incident care îi insuflă încredere în forţele proprii. Trebuie spus că el nu obişnuia niciodată să acorde prioritate pietonilor pe trecerile de pietori. În trecere prin cartierul polonez, un bărbat la vreo patruzeci de ani îndrăzni să-i sară înainte pe zebră. Sistemul automat de frânare al maşinii sesiză obstacolul şi opri brusc vehicolul, dându-l pe Virgil cu capul de volan. Acesta ieşi imediat afară şi cu o înjurătură scurtă sări şi îi dădu un şut puternic în cap omului. Cu încă trei pumni în rinichi, îl trânti la pământ, scuzându-se că nu avea prea mult timp la dispoziţie ca să-l înveţe el minte regulile de circulaţie. După ce-l scuipă în faţă şi se urcă iar la volan, constată că se simţea mult mai degajat şi mai capabil de a face o impresie bună. Scuturându-şi o urmă de praf de pe mânecă, gândi: „Mi-a murdărit şi costumu bòū naibii".

Vila la care se aştepta Virgil era de fapt un palat în toată regula. Servitorul care îl întâmpină îl salută cu o plecăciune şi îl pofti într-o cameră unde stăteau adunaţi în jurul mesei cei cinci membri ai familiei. Alise mai avea o soră şi un frate mai mic.

Cuvintele tartorului „Envenu, sidiĝu![1]" îl loviră parcă în cap. Cu adevărat, la asta nu se aşteptase. Fu poftit să mănânce.

Virgil era o persoană carismatică. Chiar dacă la început îi fu mai greu să facă poante într-o limbă străină, se obişnui destul de repede. În trei sferturi de oră, toată populaţia feminină prezentă îi acordă încredere deplină. [2]

Spre sfârşitul cinei, atmosfera era destul de veselă, conversaţia în esperanto fiind pigmentată cu o seamă de cugetări ale capului familiei, de genul „Dicât sî ramînî-n hîrdău, mai ghini sî-mi şìī rău" sau „Cît mînînşi, atîta ai".

După masă, viitorul tată socru îl invită în biroul său, ca să stea de vorbă de la bărbat la bărbat. Acesta era momentul de care Virgil se temea cel mai mult. Cu femeile se purta degajat, că avea experienţă, ce naiba, dar cu tartorul trebuia să fie atent, doar nu ajunsese degeaba deputat. Avea el destule şmecherii în spate.

Îl servi pe băiat cu un pahar de whisky ce cea mai bună calitate, apoi se aşezară amândoi de-o parte şi de alta a biroului. Domnul Bocincă vorbi în româneşte, foarte serios de data aceasta:

---

[1] Intră, ia loc! (esp.)

[2] Vocea autorului, nici măcar originală: "The more I drink, the more I see / That suicide could be the key" (Tiamat - *The Sleeping Beauty*)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Măi Virjil, tu ieşti băiet simpatic, da acuma, c-o sî fim rudi, tre sî ştiu mai multi dispri tini. Alise zîşi cî ti iubeştī, ş-acuma c-o s-aveț şî copilu, cum o sî trăiț? Ş-am auzît cî nu ieşti la facultati.

Virgil se foi pe scaun. N-avea nici un rost să mintă, deputatul ar fi putut afla uşor tot ce l-ar fi interesat.

-Nu. Anu trecut am avut nişte probleme la şcoală. M-am luat odată la ceartă cu profesoara de mate şi de-atunci m-a frecat cît a putut, m-a lăsat repetent, ba a vorbit şi cu vreo doi colegi de-a iei să mă lase, da pînî la urmă de iei am scăpat. Numai la mate m-a rupt. Şi tot atunci s-a ivit o slujbă bună la un magazin, ca vînzător, şi m-am angajat.

-Ş-acuma ieşti tot acolo, vînzător?

-Mmm, nu, am zis că-i mai bini să plec. Vreu să-mi caut ceva mai bun, sau să mă-ntorc să termin liceū.

Nici prin cap nu-i dăduse să se întoarcă la şcoală, dar se simțise strâns cu uşa şi spusese şi el ce i se păruse mai adecvat ca să salveze situația.

-Pîi asta-i bini, macar dacî ti gîndeşti sî tèrmini şcoala. Io sî-ț spun o chestiī. Pentru Alise îs în stari di orişi, mă-nțăleji? Ie-i tot şi am io mai scump pi lumia asta, ş-aş faşi, nu ştĭu, moarti di om numa ca sî fiī ie ferişitî… Ş-acuma dacî vă căsătoriț, ie ti iubeştī, sî nu crez tu c-o sî-i mînînşi tu zestrea…

-Da nici nu mă gîndeam…

-Dacî asta te-i gîndit, sî-ț chiarî din cap!

-Nu, îm parī rău, da…

-Măi Virjil, tu crez cî io îs prost? Crez cî n-am mai văzut io şmecheraş ca tini?

Râse într-un dinte. Virgil îngălbeni.

-Da cum spunèm, Alise hotărăştī. Aşa cî tre sî-nşepi sî-ț faşi nişti planuri, c-o sî fii bărbat în casî. Io o sî v-ajut cît pot, da-ntr-o bunî zî oi închidi şî io ochii, ş-atunşia şi-o sî fiī?

-Fai, Doamni fereştī!

Şi bătu în lemn, pe birou.

-Şi Doamni fereştī? zâmbi domnul Bocincă mai îmbunat. Asta-i viața. Az bei, mînī mori. De-asta spun, tre sî-ț faşi un viitor.

Virgil încuviință cu cât mai multă convingere.

-O sî ti-nscriu la şcoalî, sî termini şî tu ca omu, apoi o sî-ț aleji tu o facultati, cari-ț plaşī, da sî nu ti rîsîcheşti pre mult. Ş-aşa, banu dischidi multi uş; om trăi şî om vidè.

În sfârşit, ceva pe gustul său.

-Da, ş-acuma-ntri timp pînă-ncep şcoala, o să-mi găsesc o slujbă…

-He, he, he, râse ca pentru el deputatul, di găsît o slujbî om găsî noi şeva potrivit, sî nu zîcî lumia cî s-o măritat fii-mia cu-n golan. Di pi partea asta, po sî stai liniştit, tu doar sî fii serios şî sî ți di treabî.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deşi ştia că această discuție îi hotăra viitorul, Virgil se mai calmase. Tatăl Alisei îl luase tare, dar asta nu-l deranja prea mult, fiindcă modul respectiv de abordare i se părea destul de cinstit. Poate ar fi făcut şi el la fel, poate aşa va face şi el odată. Într-un mod bizar, domnul Bocincă îi devenise oarecum simpatic şi încetase să-l mai privească ca pe o vacă de muls, ci mai degrabă ca pe un posibil partener de la care avea multe de învățat. Ca să ajungă deputat, probabil că furase şi înşelase toată viața. Şi nu atât discuția, cât personalitatea sa puternică îl făcuse pe Virgil să aibă o revelație - nu mai dorea să trăiască numai din banii nevestei, voia să fure şi el cu propriile puteri.

-Da, tată socrule. Pot să vă spun aşa?

-He, he, cum sî nu, măi băietī. Io cre c-o sî ni-nțălejim bini amîndoi. Atîta vreu sî-ț mai spun: cîtî vremī ai sî faşi şi-ț spun io, o sî fiī bini. Dac-ai mai calcat strîmb pîn-acu, nu ştĭu, şî nişi nu mă intereseazî, c-am fost doar sî io tînăr, da acuma dacî vă căsătorițĭ, sî nu vinî plîngînd ficî-mia la mini vrĭodatî, cî nu-ş ci fac. Dacî sî-ntîmplî chestia asta, po sî-ț iei adio, dragule!…

-N-o să se-ntîmple!

Putea să jure, să-şi dea cuvântul, dar ştia că aşa ceva n-ar fi valorat nimic. De fapt, Bocincă fusese clar: putea să facă ce voia, atâta vreme cât Alise nu avea de suferit. Şi Virgil mai era conştient că intrând într-un alt mediu, trebuia să renunțe la multe din vechiul său mod de a fi. Mai mult, era din ce în ce mai convins că merita să facă acest efort.

Tatăl socru îl mai privi vreo câteva secunde, să se obişnuiască probabil cu figura ginerelui, apoi luă paharul de whisky, se ridică şi zise:

-Hai sî fiī-ntr-un şeas bun, măi Virjil!

-Să trăieşti, tatî socrule! Să deī Dumnezeu! se ridică şi Virgil.

Ciocniră şi dădură băutura pe gât.

-Ia vino sî ti pup!

Se îmbrățişară şi se sărutară, apoi domnul Bocincă începu să râdă, urmat de Virgil. Totul mersese bine. Ieşiră din birou ținându-se de gât. Alise şi mama ei aşteptaseră terminarea convorbirii cu inima strânsă, ghemuite pe o canapea. Când îi văzură pe cei doi râzând împreună, li se luă o piatră de pe suflet. Alise se repezi să-l îmbrățişeze pe Virgil iar mama sa se duse lângă soțul ei, privindu-i pe cei doi cu ochii înlăcrimați, ca într-o telenovelă ieftină.

Stabilirea datei nunții, întâlnirea dintre cuscri, toate erau amănunte. Greul trecuse.

Mai pălăvrăgiră cu toții până se întunecă, Virgil fu invitat să doarmă acolo, ca să nu conducă noaptea, iar dimineață, când se trezi în patul curat din camera luminoasă de la etajul palatului, zâmbi şi gândi că pentru bani merită să faci orice.

Conducea de o oră, când văzu pe partea stângă o tutungerie şi se opri să-şi ia țigări. Intră în magazin, cumpără un pachet, ieşi şi îşi aprinse o țigară coborând în acelaşi timp de pe trotuar, ca să ajungă la maşină. Nu observă Mercedesul care

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

trecu la doar jumătate de metru de el decât în ultima clipă, suficient însă ca să-şi dea seama că gagica de la volan era foarte bună. Se simțea în formă în dimineața aia, aşa că se gândi să-i tragă țeapă.

Se lăsă uşor pe asfalt, ținându-se de picior şi simulând un accident. Imediat auzi un scrâşnet de frâne, gagica sări de la volan şi fugi înspre el, verde la față. Virgil încleştă dinții şi îşi arătă suferința.

-Ĉu vi estas sana?[1] îngăimă ea.

-Ĉu mi aspektas sana? M'esperas ke mi ne rompis la gambon![2]

-Sed mi ne volis! Mi ne vidis vin![3]

-Vi ne vidis min? Vi nek vidis la signojn? Tiuj signoj estas tie por estu aganta laŭ. Se vi volas rapidecon, veturu sur l'aŭtostrado! Kiom da aĵoj okazas hodiaŭ! Oni ne povas plu aĉeti pakon de cigaredoj, ĉar oni transas la straton kaj estas mortata![4]

-Mi urĝis min, ne vidis…[5]

-Neniu plu obeas la leĝojn! Kien ni alvenos tiamaniere?[6]

-Venu, mi vin portos al la hospitalo![7]

Tânăra se repezi să-l ajute să se ridice, iar Virgil profită pe deplin de ajutor, spunându-i apoi că nu sângerează şi crede că nu are nimic rupt, dar că şocul a fost foarte puternic.

-Ĉu vi volas ke mi portu vin ie?[8]

-Vi diris ke vi urĝas vin.[9]

-Jes, mi havas intervjuon la dek dun horon por laborposteno.[10]

Virgil se gândi dacă s-ar fi cuvenit să o conducă pe domnişoară acasă, ca un gentleman ce era.

-Sed mi ne forlasos vin tie ĉi, kiel hundon. Venu kun mi, la intervju' daŭros ĉirkaŭ duonon de horo, kaj se vi atendos min, ni povos trinki kafon poste. Mi aĉetos![11]

---

[1] Te simți bine? (esp.)

[2] Arăt eu bine? Sper că nu mi-am rupt piciorul! (esp.)

[3] Dar n-am vrut! Nu te-am văzut! (esp.)

[4] Nu m-ai văzut? Nici indicatoarele nu le-ai văzut? Semnele alea sunt acolo ca să fie respectate! Dacă vrei viteză du-te pe autostradă! Câte chestii se întâmplă în ziua de azi! Nu mai poate omul să-şi cumpere un pachet de țigări, că trece strada şi e omorât! (esp.)

[5] Mă grăbeam, n-am văzut… (esp.)

[6] Nimeni nu mai respectă legile! Unde o să ajungem aşa? (esp.)

[7] Vino, te duc la spital! (esp.)

[8] Vrei să te duc undeva? (esp.)

[9] Ai spus că te grăbeşti. (esp.)

[10] Da, am la 12 un interviu pentru o slujbă. (esp.)

[11] Dar nu te las aici, ca pe un câine. Vino cu mine, interviul durează cam jumătate de oră şi dacă mă aştepți, după aia putea bea o cafea. Fac eu cinste! (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cum să refuze? [1]

După, în timp ce fuma uitându-se în tavan, simți ceva ce nu mai simțise niciodată. Simți că trebuie să se potolească, să se aşeze, cum se spune, la casa lui. Era destul de devreme, la numai 24 de ani, însă îşi trăise din plin viața. Motto-ul după care se condusese fusese o cugetare, sau mai degrabă un sfat, a unui văr îndepărtat, cu vreo 5 ani mai mare decât el, pe care vremea când Virgil avea încă 15 ani şi stăteau la o bere, la o terasă din Galați. Cugetarea era „Cît eşti tînăr, trebuie să bei, să fuți şi să te distrezi. Şi ce-nseamnă să te distrezi? Să bei şi să fuți." Virgil îi dăduse dreptate de sute de ori până atunci. Dar în condițiile în care viitorul îi era oarecum asigurat, se putea despărți de vechiul său stil de viață fără prea multe remuşcări. Alesese.

La câteva luni după căsătorie, Virgil era altfel. Avea noi ocupații, noi griji şi noi prieteni. La început fusese stresat cu şcoala, dar după vreo două săptămâni se convinsese că la orice profesor merg banii, cadourile sau cunoştințele care nu pot fi refuzate. Acum se străduia să tragă cât mai multe foloase din noua sa calitate de consilier pe probleme de tineret al domnului deputat Bocincă.

Deodată, începu campania electorală. Trebuiră să se mute cu toții temporar în cartierul moldovenesc, ca să ia domnul Bocincă legătura cu masele. Sau invers, nu mai ştiu. Virgil descoperi că ies bani frumoşi din întâlnirile cu alegătorii, organizarea de spectacole în discoteci şi excursii pentru tinerii membri de partid. Căci deputatul aparținea Partidului Liberal al Noii Europe. Însă s-ar fi comportat absolut la fel dacă ar fi fost socialist, social-democrat, ecologist sau orice altceva.

Cititorii interesați de viața politică s-ar putea întreba ce s-a întâmplat cu doctrina creştin-democrată. Aceasta fusese interzisă în mod democratic, deoarece s-a considerat că de vreme ce 15% din europeni nu erau creştini, o asemenea denumire ar putea răni sensibilitatea minoritarilor.

Alegerile se apropiau. Într-o seară, tatăl socru îşi chemă ginerele pentru o discuție importantă. Bocincă începu foarte calm: „Ai văzut sondajîli? Porcu di Lacea ari 40, dumnezăii mă-sii." ajungând în scurt timp la concluzia că trebuia făcut ceva, cât mai repede. Virgil aprobă, întrebându-se la ce se gândise socru-său. Răspunsul era atât de simplu, încât se înjură că nu-i dăduse şi lui prin minte: să fure voturile din circumscripția lor. Era greu, dar nu imposibil. Bani erau suficienți, problema era că trebuiau să se descurce cu cât mai puțini oameni, ca să nu se afle. Nu că ar fi avut cineva de suferit, dar în acest caz mai trebuiau bani ca să se muşamalizeze totul.

[1] Vocea autorului care se miră încă prosteşte de unele moravuri, citând din nou: "Whilom wast thou vestal, yet now flit to thy tryst" (Theatre of Tragedy - *Fair and 'Guiling Copesmate Death*). Cititorii care nu pricep acest citat sunt invitați să aprofundeze limba lui Şexpir.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Bocincă era reprezentantul a circa 300000 de cetățeni, distribuiți la 15 secții de votare. Din cei 300000, cam jumătate mergeau la vot. Restul înjurau din fața televizoarelor sau ieşeau la o bere, băgându-şi picioarele.

Bocincă avea în sondaje 35%, deci îi mai erau necesare cam 10000 de voturi. Un calcul simplu arăta că trebuia să fure voturi la două secții de votare. Şeful poliției din cartierul moldovenesc (nu vă gândiți cumva la Glavan, ăla era un luzăr), un bun prieten de-al său, îl sfătui la care să încerce.

Trebuiau plătiți cei doi preşedinți de comisie şi oamenii lor, care să transmită alte rezultate la comisia centrală, polițiştii care duceau urnele la sediul electoral central al cartierului românesc (în cartierul bucureştean, cum altfel) şi nişte persoane care să se ocupe cu fabricarea urnelor şi buletinelor de vot false şi cu transportul lor. Pentru acest scop fusese aleasă banda lui Prăjan, poreclit Cap de mort.

Când auzi de el, pe Virgil îl trecu un fior. Ştia o grămadă de legende despre banda lui Cap de mort. Se spunea că la 16 ani, în România, Prăjan ucisese pentru prima dată, victima fiind un pui de țigan care umbla pe la furat în zona controlată de el. În prezent, teritoriul găştii lui era mult mai mare, incluzând cartierul unde locuise Virgil. Se ştia că Prăjan se ocupa cu vânzarea de droguri, arme şi maşini furate. De asemenea, se mai ştia că beneficia de protecția poliției. Acum înțelese Virgil de ce. Însă nu se miră, pentru că încă din România poliția şi mafia furau mână-n mână.

Rolul băiatului era să marcheze buletine de vot false, într-o proporție anume pentru fiecare candidat.

Odată ce Cap de mort le trimise buletinele albe, cei patru membri ai clanului munciră din greu o zi întreagă. Era ziua dinaintea alegerilor.

A doua zi dimineață, întreaga familie merse la vot, ca să dea un exemplu alegătorilor, deşi pentru validarea alegerilor nu era necesară o anumită prezență la urne. Se considerase că nu mai trebuiau cheltuiți bani din cauza celor lipsiți de spirit civic.Virgil vota pentru prima oară. Şi rândul trecut primise buletinul prin poştă, dar îl aruncase la gunoi. El făcea parte din categoria care ieşea la o bere…

Imediat după, puse pachetul buclucaş în portbagaj şi porni spre cartierul general al bandei. Îi deschise însuşi Cap de mort, îmbrăcat impecabil şi vorbindu-i calm şi politicos. Erau în aceeaşi tabără. Îl invită la o cafea.

-Parcă te-am mai văzut.

-Am locuit aici în cartier, la blocul 402.

-A, da. Cunoşti artele marțiale, nu?

-Da, ieu sînt ăla, încercă să zâmbească Virgil sub privirea de şarpe a lui Prăjan.

-Îmi amintesc că l-ai bătut odată pe Alexandrescu. Ce centură ai?

-Albastră.

-Da! aprobă admirativ şarpele. Şi mai continui antrenamentele?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu, m-am lăsat de vreo trei ani.

-Păcat. Dar ie de înțeles. Acum dacă va cîştiga domnul deputat Bocincă alegerile, poți să-ți permiți un badigard cu centură neagră, nu?

Virgil realiză că şarpele îşi bătea joc de el, însă strânse din dinți şi tăcu.

-Ia să vedem voturile.

Deschise pachetul cu grijă, apoi zise:

-Tu ai fost vreodată la vot?

-Hm, azi am fost.

„Dumnezeii pizdii crucii mă-tii, rupi-ț-ai gîtu de criminal!"

-Şi ai văzut că atunci cînd omul îşi bagă votul în urnă, calculatorul înregistrează lucrul ăsta. Deasupra urnei ieste afişat numărul celor care au votat. Ai observat?

-Da, scrâşni din dinți Virgil.

-La ora 6, numărul ăsta ie transmis automat la centru. De aceia, noi trebuie să pregătim un număr de voturi egal cu numărul celor care au votat cu adevărat. La ora 6 şi 1 minut, preşedinții de comisie ne vor comunica numărul de votanți. Noi trebuie să pregătim un număr egal de buletine de vot, în proporția asta.

Şi-i întinse un bilețel cu procentajele pe care trebuiau să le obțină cei şapte candidați.

-Şi dacă voturile sînt amestecate, aşa cum mi li-ai adus, cît de repede crezi că putem alege douăzeci de mii de voturi? La ora 9, ne întîlnim cu polițiştii să facem schimb de urne.

Numărarea mergea aşa de repede pentru că buletinele de vot erau scanate şi adunate pe calculator. După transmiterea rezultatelor, preşedintele comisiei trebuia să le invalideze şi să trimită datele false. La centru, voturile secției respective urmau să fie renumărate. Desigur, urmau să fie numărate voturile trimise de Cap de mort.

Virgil tăcu. Se gândi de ce dracu Bocincă nu-i dăduse pur şi simplu lui Prăjan numai proporțiile dorite, ca să se ocupe acesta de marcarea buletinelor şi de distribuirea lor.

-Trebuie să punem voturile în pachete de câte 100, separat pentru fiecare candidat, ca să ne fie uşor diseară. Ți-ai terminat cafeaua?

Virgil o termină.

-La treabă. Lăcătuşu, Voinea, ajutați-l!

Cei doi zdrahoni săriră imediat. Virgil înjură în gând şi se apucă să numere buletinele de vot. Un alt şmecheraş venea din când în când să-i impulsioneze: „Hai, mai cu voinți!", „Ci-i, Voinea, nu pre ai viați, las cî-ț fut io o pedalî ş-apoi mai videm noi cini rîdi fărî dinț", la care Voinea răspundea invariabil „Sugi pula".

Pe la ora 17 terminară. La 18:01 primiră numerele de voturi. Până la 19, le împărțiră, le verificară de două ori şi le puseră în urne. Prăjan le sigilă şi apoi se întoarse spre Virgil:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Tu poți să pleci. Spune-i domnului deputat Bocincă că numărul contului meu ie acelaşi.

Domnul deputat câştigă cu 43% şi dădu o petrecere monstru, înainte să se mute la loc în Cartierul Central. De asemenea, el promise alegătorilor să lupte pentru reprezentarea proporțională în Parlament.

Căci fiecăreia din cele cam patruzeci de foste țări îi reveneau 10 deputați, deşi românii erau patru milioane iar belgienii o sută de mii. Însă foştilor occidentali nici nu le trecea prin cap să permită românilor să aibă 10% în Parlament. Oricum, se prevedea o imigrare importantă din vestul Europei în următoarea legislatură, aşa că peste 5 ani cererea românilor avea toate şansele să fie aprobată. Probabil că atunci românii ar fi fost nevoiți să voteze împotrivă, ca să-şi păstreze măcar cele 10 locuri.

Dar 5 ani era o perioadă atât de lungă! Virgil şi Alise se sărutară tandru.

A treia întâmplare. În bloc cu Viorel şi cu Marius se mută o familie de danezi. Găsiră că e rentabil să-şi deschidă un magazin în carierul moldovenesc şi le era mai uşor să locuiască aici. Familia avea doi băieți, de 18 şi 20 de ani.

Desigur, o lună întreagă fură subiectul preferat de bârfă al colocatarilor, după care fură acceptați. Dacă ar fi făcut probleme, li s-ar fi spus, cu siguranță, „Paştili mamii voastri di lifti di danej", însă ei îşi văzură cu toții de treabă şi unii colocatari începură chiar să se mândrească că stau în bloc cu nişte danezi.

Şi lucrul ăsta n-ar trebui să mire pe nimeni, dacă ne aducem aminte părerea lui Dimitrie Cantemir - Moldavi duas virtutes habent: christiani sunt et hospitales.[1]

Revenind la danezi, ei veneau din oraşul Esbjerg, situat în districtul Ribe, care e la fel de important pentru un român precum e oraşul Piatra Neamț din județul Neamț pentru un danez. La început, locuiseră în cartierul danez, unde îşi deschiseseră un magazin de electronice. Dăduseră faliment în scurt timp, vânduseră vila şi cu banii rămaşi îşi cumpăraseră apartamentul de la bloc şi se reprofilaseră pe industria alimentară. Şi se pare că de data asta nimeriseră bine, fiindcă aveau produse suficient de ieftine ca să le mănânce locuitorii cartierului moldovenesc.

Viorel şi Marius se împrieteniră destul de repede cu Thorvald şi Jens, care autorului, inexplicabil, îi sună ca Traian şi Ion. Gheorghiță nu prea îi înghițea, pentru că îi părea foarte ciudat să fie nevoit să vorbească esperanto în timpul liber, dar nu avea ce face şi se sacrifica de dragul celor doi prieteni ai lui.

[1] Singurul scop al frazei acesteia în latină a fost ca autorul să dea ceață cititorilor. Şi dacă şi-ar fi pus mintea, ar fi spus *christiani hospitalesque*, ca să crape de ciudă şi profesorii de latină. De fapt, omul a zis aşa: „…vroim să mărturisim curat că noi, în năravurile moldovenilor, în afară de credința cea adevărată şi ospeție nu găsim prea lesne ceva ce am putea lăuda."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cu prilejul acestui schimb cultural, la prima bere, Viorel nu ezită să-şi satisfacă o curiozitate mai veche, aceea a înjurăturilor în esperanto.

Cititorul s-ar putea întreba, pe bună dreptate, cum de băieții noştri, la 20 de ani, nu învățaseră înjurăturile, măcar din filme, dacă nu din cărți. Aici autorul trebuie facă o precizare: spre deosebire de sfârşitul secolului XX, când valoarea unui film se măsura în fuck-you's pe minut, în Nova Eŭropo se practica cenzura împotriva scenelor excesiv de violente, inclusiv ca limbaj, precum şi a celor pornografice. Unii mai ziceau că ar fi fost cenzurate şi ideile incomode, antidemocratice, antisemite şi rasiste, însă populația nu se prea sinchisea. Bărbații aveau sport şi filme de acțiune, femeile aveau telenovele iar tinerii aveau videocasete şi CD-uri. Însă acestea nu erau în esperanto. Încă.

Dar Jens, care spre uimirea moldovenilor, se ameţise după prima bere[1], era dornic să-şi arate cunoştințele:

-*Fiku ĉin* means *fuck you*, *bugru ĉin* means *fuck you in the ass*… what else?… *forfikiĝu - fuck off*…[2]

-*Patrinfikulo* is *mother-fucker*, interveni Thorvald, *putinfilaĉo - son of a bitch*…

-*Midzu min* is *suck my dick*.

-*Fek'!* means *shit!*

Se vede treaba că Jens era cu verbele iar Thorvald cu substantivele. Probabil cu diverse implicații psihologice. Jens era leu şi Thorvald taur.

-Well, I don't know any more. Hope you're satisfied![3] zise Jens.

-Of course, but I'll have to write them down when we get home.[4]

-Sure, if you want it…[5]

-What about Danish? What curses do you have?[6]

Marius interveni exasperat:

-Măi, di ci pula mea nu vorbiț în sperantulî, macar sî-nțăleg şî io ceva?!

-I-am întrebat cum înjurî iĭ în danezî.

-*Nosserøv* means *balls-ass*, someone who fucks everything up… începu Jens, dar în clipa aceea veni chelnerița să vadă dacă mai vor ceva, şi după ce mai luară un rând, Viorel ezită să-i mai întrebe, mai ales că danezii dintr-odată nu se mai arătau foarte dispuşi să continue.

Însă după vreo zece secunde de tăcere, când Thorvald ceru reciprocitate, cei trei români îi uimiră cu bogăția înjurăturilor moştenite din moşi strămoşi.

---

[1] Cititorul familiarizat cu stereotipurile scandinave s-ar putea ofusca: „Ce spui tu, fratele meu alb?! Reci sunt suedezii; danezii sunt beţivi!" Autorul vrea să demonstreze de fapt că nu toți românii sunt hoți.

[2] Vă aşteptați să traduc chestiile astea?

[3] Ei bine, altele nu mai ştiu. Sper că eşti mulțumit! (engl.)

[4] Normal, dar o să trebuiască să le notez, când ajungem acasă. (engl.)

[5] Sigur, dacă vrei… (engl.)

[6] Dar în daneză? Ce înjurături aveți? (engl.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Apoi fiecare porni să istorisească, în esperanto, tot felul de întâmplări prin care trecuse, unele vesele iar altele pline de învățăminte.

Cititorul să nu se supere că nu primeşte aici câteva exemple concrete. Dacă le-ar fi ştiut, autorul ar fi fost mai fericit şi poate nu ar mai fi scris această povestire.

Restul conversației se menținu în zona cunoaşterii reciproce, fără mare profunzime însă, căci cei doi frați se arătau incomodați de fiecare dată când vreo întrebare le atingea viața personală. Cu toate astea, aflară că Thorvald este student la litere, secția esperanto, iar Jens se pregătea să înceapă în septembrie studiile de economie la un colegiu, până atunci lucrând la magazinul părinților.

Şi Viorel fusese admis la universitate. Dăduse bacalaureatul şi avusese o inspirație genială să învețe măcar unele chestii generale. De data asta, examenul constase într-un test grilă, la care nu era prea uşor să còpii, fiindcă acoperea toată materia. Cu toate astea, Viorel era isteț şi luase un punctaj bun. Din toamnă trebuia să plece în cartierul polonez.

Gheoghiță era în vacanță, Marius reuşise să se angajeze tot la alimentara danezilor, aşa că se putea spune că aveau toți motive să fie mulțumiți şi pe deasupra aveau şi o grămadă de timp liber.

Alegerile parlamentare trecură fără ca cei trei să le bage prea tare în seamă. Danezii merseră la vot, dar nici ei nu se aşteptau la foarte multe. Un eveniment mai interesant urma să fie alegerea primului ministru de către Parlament, după 2 săptămâni de la scrutin. Apropo, alegerile fuseseră câştigate de social-democrați, pentru că era o perioadă de criză.

Din partea social-democraților candida o femeie iar din partea liberalilor un bărbat, o personalitate bine cunoscută în Noua Europă, căci avea creier, umor şi o pregătire temeinică în economie. Prin urmare, rezultatul nu se putea şti dinainte.

Printre tinerii carterului moldovenesc, doamna Dörte Eucken fu repede etichetată drept „Gaura", nu neapărat fiindcă era femeie, ci pentru că avea o față cam urâtă şi un temperament antipatic. Faptul că ar fi putut deveni a treia doamnă de fier din istoria modernă a omenirii, după Margaret Hilda Thatcher şi Madeleine Albright nu încălzea pe nimeni în mod special.Gheorghiță şi Thorvald chiar se certară pe tema asta. Thorvald spusese: „Şi ce dacă nu arată bine? Poate face treabă bună!" Gheorghiță nu se lăsase mai prejos: „Ia mai lasă-mă cu argumente de astea. Toate femeile nu sunt decât nişte găuri. Să stea la cratiță şi să facă copii, nu să candideze la prim-ministru!" „Dar nu te gândeşti că unele mai au şi creier?" „Şi ce mă doare pe mine, doar nu le fut în creier!" Virgil putea fi mândru de discipolul său.

Cu toate că începuse să se obişnuiască, Gheorghiță tot mai punea câte o strâmbă, atunci când era singur cu Viorel şi Marius, la adresa danezilor - cum că ar fi îngâmfați şi reci sau că daneza e o limbă imposibilă, că mai mult cânți decât vorbeşti. Şi parcă în adins, Viorel ținu morțiş să învețe câteva cuvinte şi expresii mai folosite. În schimb, cei doi frați abandonaseră după „bună dimineața".

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cititorul s-ar putea întreba, mort de curiozitate (pe dracu!…), dacă nu va primi şi o porție de replici în limba daneză. Nu va primi. Forfatteren sigter ikke at skrive noget på dansk. Han har sine bevæggrunde.[1]

Cu o zi înainte de dezbaterea din Parlament, la un post central de televiziune avu loc o dezbatere între doamna Eucken şi domnul Grévy. Dacă în problemele legate de politica externă şi environamentală (he, he!) discuția se desfăşură civilizat, când veni vorba despre drepturile civile, candidatul liberal suferi o înfrângere zdrobitoare, opunându-se într-un mod suficient şi retrograd trecerii în grija statului a copiilor agresați verbal de părinți, precum şi liberei practici a zoofiliei. Într-un ultim efort disperat, el aminti valorile moralei catolice, fapt ce îl descalifică definitiv. A doua zi, chiar şi colegii săi liberali o votară pe doamna Eucken.

Novus ordo seclorum.

Deşi descurajate oficial, manifestările religioase publice nu fuseseră încă interzise, iar bisericile, moscheile şi sinagogile nu fuseseră încă închise. Închise nu prin vreo directivă de stat, ci din lipsă de adepți.

Cu prilejul alegerii noului prim-ministru, bisericile creştine considerară că a venit momentul să treacă în ofensivă, împotriva degradării morale a societății. Preoții primiră dispoziție să meargă în misiune pe la casele enoriaşilor, să-i binecuvânteze şi să le spună să mai treacă pe la biserică şi în alte zile decât de Paşti.

Când Gheorghiță deschise uşa şi-l văzu pe părintele Gherman în sutană şi cu crucea în mână, inima i se strânse de melancolie şi furie.

În România, el mergea la biserică în fiecare duminică, aşa fusese învățat de părinți („Noi sîntem păcătoş, macar sî merji tu sî ti roji şî s-aprinz o lumînari pentru sufletili noastri"). Ai lui nu prea se omorau cu mersul la slujbă, iar de când veniseră în Noua Europă, nu mai mergeau deloc, cu excepția sărbătorilor importante, cu cruce roşie. Însă Gheorghiță continuase o vreme să vină la liturghie, căci îi plăcea cum slujea preotul Gherman.

Acesta avea vreo 55 de ani, însă privirea îi rămăsese la fel de pătrunzătoare ca în tinerețe, încât cine se spovedea avea impresia că părintele poate să-i citească în suflet orice păcat. De asemenea, avea o fire destul de potrivită celor sfinte. Era în stare să nu mănânce o zi întreagă ca să le dea ajutor săracilor, şi avea untalent deosebit pentru predică. Însă avea şi el o boală: cerea să fie respectat. Pe cât de blând era când credincioşii dovedeau bună-cuviință, pe atât se înfuria când i se părea că e tratat necorespunzător.

Furia lui Gheorghiță izvora dintr-o întâmplare nefericită, în urmă cu vreo patru ani, când, după slujbă şi predică, părintele îşi binecuvânta turma. Când îi veni rândul băiatului, preotul îl mirui şi pe el, cu vorbele „Ajutor de la Domnul, cel ce-a făcut Cerul şi Pământul", după care îi întinse mâna să i-o sărute. Lucrul

[1] Autorul nu intenționează să scrie nimic în daneză. Are el motivele lui. (dan.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

diavolului, lui Gheorghiță îi veni în minte „Di şi sî-i pup mîna cu cari sî şterji la cur?" şi, făcându-şi cruce, trecu mai departe. Popei atât îi trebui, lăsă baltă totul, se repezi şi-i trase un upercut cu dreapta în gură necredinciosului, cu urarea „Sărutî mîna, oaī!" După care se întoarse liniştit la binecuvântare, povățuindu-şi enoriaşii: „Nu fiț păgîni, oamini buni. Cinstiț celi sfinti. Ajutor de la Domnul, Cel ce-a făcut Cerul şi Pămîntul".

Gheorghiță îl blestemă o săptămână, şi de atunci nu mai puse piciorul în biserică. Şi acum, în fața lui fostul duşman zâmbi cu bunătate şi zise:

-Ci mai faci, măi Gheorghiț? N-ai mai trecut pi la mini! Ai tăi îs acasî?

În acea clipă („După atîta vremi, îş mai aminteşti cum mă chiamî!"), furia dispăru şi cu smerenie băiatul răspunse:

-Sărumîna, părinti! Intrî, cî-s acasî.

Discuția cu preotul îl lămuri pe Gheorghiță că starea de lucruri existentă în Noua Europă nu mai putea să dureze.

La o săptămână după învestirea primului-ministru, asociațiile homosexualilor şi zoofililor plănuiră un miting de susținere în Cartierul Central. Organizațiile creştine, sprijinite de inamicii social-democraților, anunțară pentru aceeaşi zi o contra-demonstrație. Poliția luă măsuri speciale.

Gheorghiță depuse toate eforturile pentru a-i convinge pe prietenii săi să participe la contra-demonstrație. Viorel şi Marius nu prea voiau, nu pentru că ar fi avut obiecții morale sau ideologice, ci pentru că li se părea destul de departe şi le era lene. Lui Viorel chiar îi plăceau marşurile homosexualilor, fiindcă avea prilejul să vadă femei goale. Însă se întâmplă să vină şi cei doi frați danezi cu aceeaşi idee.

Ei erau înverşunați împotriva poponarilor pentru că Jens avusese probleme cu ei. În cartierul danez, locuiseră în apropierea unui bar pentru homosexuali. Într-o noapte, când Jens se întorcea acasă, fu acostat de doi bărbați solizi, îmbrăcați numai în piele neagră şi beți pe deasupra. Deşi Jens se zbătu, reuşiră să-l târască pe o stradă mai lăturalnică. Dar la țipetele sale veni o patrulă de poliție, care le spuse celor doi să-şi vadă de treabă. Jens o şterse imediat, însă mai avu timp să observe pe unul din polițişti făcându-i cu ochiul unuia din homosexuali şi apoi îi auzi izbucnind în râs pe toți patru. De atunci, pentru el homosexualitatea era echivalentă cu violul.

Văzând că majoritatea voia să meargă, Viorel şi Marius acceptară şi ei, mai ales că danezii se oferiră să meargă cu maşina lor.

Marius făcu imprudența să-i zică prietenei lui şi ea începu să-i facă scandal. („N-ai văzut cîț gabori o adus ăştia acolo? Undi ti duci? Vrei sî tĭ-omoarī perverşii ăia?") Singurul efect fu că i se făcu şi lui frică, dar spusese ceva şi trebuia să se țină de cuvânt.

Plecară dimineața la 5. Împreună cu ei mai voiau să meargă patru cunoscuți, tot cu maşina. În apropierea Cartierului Central, autostrada era blocată de un baraj de poliție. Maşina celor patru fu oprită din drum, pe motiv că nu

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

corespundea din punct de vedere tehnic. De fapt, se ştia că motivul era numărul românesc. Maşina danezilor trecu fără probleme. Totuşi, Viorel propuse să iasă de pe autostradă cu prima ocazie, pentru că următorul filtru ar fi putut avea altă naționalitate.

Şi aşa se rătăciră ei în cartierul englezesc. Surpriza cae mai mare fu când se întâlniră din nou cu băieții de la bloc, care nu se descurajaseră deloc de refuzul autorităților. Se pare că românul care se născuse poet decedase cu mult timp în urmă şi acum putea fi admirat fiul său, românul care se descurcă. Cu toții începură să fluiere când realizară coincidența şi apoi unul din cei patru urlă:

-Viniț după noi, c-avem hartî!

Aşa că Marius îi dădu repede un ghiont lui Thorvald:

-Postiru ilin![1]

Pesemne că băieții învățaseră lecția, pentru că o luară pe nişte străzi lăturalnice, încât Jens îşi împărtăşi scepticismul fratelui său prin câteva propoziții în daneză, iar Gheorghiță nu pierdu prilejul să-i scuipe:

-Mai taşi, ăi labî!

Totuşi cu această ocazie putură să admire graffiti-urile colegilor de generație anglo-saxoni. Pe lângă desenele obscene, nostime sau suprarealiste, se găseau diverse texte, destul de interesante. Erau oricum mai bogate decât cele din cartierul moldovenesc, care constau în principal din numele persoanei iubite sau al organului preferat.

Why hate them? Find their weekness![2] îi sfătuia cineva, fără să-şi dea seama de propria slăbiciune în ceea ce priveşte ortografia.

Anarchy is true freedom![3] considera altul, care insista de altfel doi metri mai la dreapta: *They would kill you to protect their interests. Do you agree?*[4]

Componenta religioasă era şi ea prezentă. Deasupra unui înger verde stătea scris: *Only God is almighty. Only spirit is eternal*.[5]

Una din puținele inscripții în esperanto zicea: *La realaĵo estas por tiuj kiu ne povas kutimiĝi kun la narkotaĵoj*.[6]

Mai încolo, producțiile intelectuale se răreau, fiind înlocuite de înjurături şi simboluri ale găştilor. Totuşi, chestia aia cu drogurile îi aducea aminte inexplicabil lui „docu" de nişte versuri pe care le văzuse acasă pe un zid: *De scârba mea de viață eu m-am cam săturat / Şi astăzi dimineață în cap m-am împuşcat.*

Dar în scurt timp ieşiră din acea zonă deprimantă şi se treziră deodată în față cu un indicator anunțând intrarea în Cartierul Central.

---

[1] Mergi după ei! (esp.)

[2] De ce să-i urăşti? Găseşte-le slăbiciunea! (engl.)

[3] Anarhia e adevărata libertate! (engl.)

[4] Ei te-ar ucide ca să-şi apere interesele. Eşti de acord? (engl.)

[5] Doar Dumnezeu e atotputernic. Doar spiritul e veşnic. (engl.)

[6] Realitatea e pentru cei care nu se pot obişnui cu drogurile. (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cu 500 de metri înaintea pieței unde urmau să se desfăşoare cele două mitinguri, fură obligați de poliție să coboare din maşini şi să meargă pe jos. Trebuiră să declare la care din demonstrații voiau să participe şi fură percheziționați şi ghidați către un tunel de scutieri.

Thorvald găsi de cuviință să le mulțumească celor patru care îi îndrumaseră. O făcu însă în esperanto, iar Sorin, cel care le strigase să-i urmeze, zâmbi maliţios şi zise:

-Cu plăcerī...

Şi întorcându-se spre camarazii săi, completă:

-...ş-altî datî nu mai cerī! izbucnind în râs.

Desigur, el crezuse că Thorvald era vreun şmecheraş care îi vorbise aşa ca să se bage în seamă. Când află că avea de-a face cu un danez, şi încă cu unul de treabă, care îi dusese pe Viorel şi pe ceilalți cu maşina sa, se plesni peste frunte şi-i zise:

-Sed vi ne koleriĝis, ne?[1]

Râse, îl îmbrățişă şi îl sărută pe obraz, din toată inima. Thorvald se chinui să zâmbească, deşi îmbrățişarea nu-i făcuse nici o plăcere, iar Jens se întrebă dacă n-au greşit cumva tabăra.

Ajunseră. Agitație. Vociferări. Erau vreo mie de oameni, înconjurați de polițişti. Deoarece se situau puțin mai la deal, puteau foarte bine să-i vadă pe ceilalți demonstranți, precum şi balconul unde urma să apară primul-ministru.

Avură timp cam jumătate de oră să privească în jur şi să discute înfierbântați starea de lucruri. Românii vorbeau româneşte iar cei doi danezi stăteau mai la o parte şi discutau între ei.

Viorel se înjură că nu luase un binoclu, pentru că putea zări destule lesbiene care îşi exprimau liber feminitatea (?!). Pe lângă pancartele cu numele asociațiilor şi grupărilor participante, se găseau şi câteva mai deosebite. Un grup de zoofili, în partea dreaptă, țineau o lozincă pe care scria: *Mi amas mia fiŝo*[2]. N-ul de acuzativ se înecase probabil în acvariul peştişorului. O alta: *Dörte, nia amikino, bonŝancon!*[3] şi aşa mai departe. Chiar în centru, pe un podium, trei cupluri de homosexuali îşi oficiau căsătoria, sărutându-se la urmă în aplauzele celor din jur şi în huiduielile contra-demonstranților.

Aceştia aveau şi ei propriile sloganuri: *Dio estas kun ni!*[4], *La perversoj iru Teron!*[5], *Ni volas doni moralan edukadon al la nia infanoj*[6], precum şi o pancartă ce o închipuia pe doamna Eucken într-o scenă sado-masochistă cu un câine biped.

---

[1] Dar nu te-ai supărat, nu? (esp.)

[2] Îmi iubesc peştele. (esp.)

[3] Dörte, prietena noastră, succes! (esp.)

[4] Dumnezeu este cu noi! (esp.)

[5] Perverşii să plece pe Pământ! (esp.)

[6] Vrem să dăm o educație morală copiilor noştri. (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Annuit cœptis?

La ora stabilită, noul prim-ministru îşi făcu apariția în fața oamenilor. Toată piața urlă, jumătate cu bucurie, jumătate cu ură. Doamna privi prima jumătate câteva secunde cu lacrimi în ochi, apoi zise emoționată:

-Dankegon tial ke vi venis tie ĉi! Mi amas vin![1]

După aplauzele şi fluierăturile de rigoare, urmă discursul aşteptat, în care se promitea o politică socială permisivă, continuarea luptei pentru drepturile minorităților de orice fel şi încurajarea demersurilor pentru legalizarea căsătoriilor cu animale.

Jumătatea entuziasmată izbucni frenetic şi atunci, impresionată, doamna Dörte Eucken spuse:

-O, dio, mi volus estinta gejo![2]

Atunci începu nebunia. Homosexualii îşi manifestară simpatia în fel şi chip. Inamicii lor reuşiră să spargă cordonul de scutieri şi se repeziră să-i ia la bătaie. Litrul de vodcă pe care îl băuseră cei nouă de când sosiseră îşi făcu şi de data aceasta datoria. Luați de val, fugiră şi ei la luptă.

Viorel observă un polițist cu capul spart pe jos şi înşfăcă bastonul electric de lângă el. Jumătate de minut mai târziu se trezi față în față cu un homosexual furios care sări la el cu pumnii. Viorel îi dădu un baston peste mână. Adversarul se strâmbă de durere şi se lăsă la pământ. Viorel începu să-i dea în spate cu bastonul, pentru că celălalt voise să-l omoare şi era homosexual, pentru că moldovenii erau disprețuiți, pentru că el însuşi era sărac, pentru că se despărțise de Mihaela, pentru că nu copiase la bac şi pentru că viitorul era un rahat. Înainte să-şi dea seama, doi polițişti îl puseră jos şi-l zdrobiră cu bocancii şi bastoanele.

Gheorghiță simți că războiul sfânt a început. Doborî cu pumnii şi picioarele vreo zece duşmani şi duşmance şi un scutier. Apoi observă retragerea celor din jur, pentru că veneau peste ei efective proaspete de polițişti. Fugi şi el la întâmplare, în direcția balconului. Primul-ministru o ştersese imediat ce începuse scandalul. Acum probabil zbura către reşedința oficială, unde urma să condamne intoleranța într-un interviu televizat. Aici părea o zonă mai calmă. Însă deodată peste el se năpustiră patru persoane, trei homosexuali în slip lovind cu sete într-un bărbat de vreo 40 de ani. Se prăbuşiră cu toții şi fură arestați.

Marius fu dus de val în primul moment, dar îşi dădu repede seama că situația era destul de gravă şi-şi făcu loc cu coatele şi pumnii spre ieşire. Mulți asemeni lui veniră după el, dornici să se depărteze cât mai mult de zona de conflict. La un moment dat, îi ieşi în față un bărbat ras în cap şi cu o svastică în urechea dreaptă, care-i puse o mână în gât şi urlă:

-Kien c'ekkuras, timemula piĉo?[1]

---

[1] Vă mulțumesc mult că ați venit aici! Vă iubesc! (esp.)

[2] O, doamne, aş vrea să fi fost gay! (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Marius îi trase un pumn în ochi cu toată puterea, după care îl călcă în picioare, la fel ca şi cei care veneau din urmă. Însă mai apucă să audă din spate:

-Ci estas morta![2]

Intră în panică. Din fericire, ajunse la poliţiştii care îl escortară la vreo sută de metri de piaţă şi apoi se întoarseră, lăsându-l singur. Avea totuşi impresia că nazistul vine după el şi fugi spre locul unde îşi lăsaseră maşinile. Văzu numai maşina danezilor. Sparse geamul, intră, se chinui puţin cu o sârmă să pornească motorul, după cum învăţase în cartier, şi reuşi. Avea acum obsesia că poliţiştii îl urmăreau cu maşinile lor electromagnetice zburătoare pentru că furase.

Jens se înfierbântă repede. Voia să le-o plătească poponarilor. Găsi pe jos un par de la o pancartă ruptă şi se repezi înainte. Dădu peste câţiva oameni lovind cu picioarele într-o persoană căzută pe jos. Era cu faţa la pământ şi nu-şi putea da seama dacă era bărbat sau femeie. Avea părul roşcat tuns scurt. Jens se apropie şi o lovi brusc cu parul în ceafă. Nu află niciodată că lovitura aceea fusese fatală. În acelaşi moment se simţi apucat de umăr. Înainte să dea, se uită şi îl văzu pe Thorvald, plin de sânge pe faţă. Acesta voise să plece imediat ce începuse bătaia, însă îl văzuse pe fratele său fugind cu parul şi îl înjurase cât pentru toată viaţa, dar degeaba. Aşa că venise după el, străduindu-se să nu-l piardă din ochi. O femeie îi sărise înainte şi-l zgâriase pe faţă. Thorvald îi dăduse o palmă şi o trântise la pământ. Îl ajunse pe Jens şi îl trase după el. Cu chiu cu vai, ajutaţi de poliţişti, ieşiră din piaţă. Fugiră spre maşină, dar ajunseră tocmai la timp ca să-l vadă pe Marius îndepărtându-se. Urlară de ciudă, apoi se aşezară pe trotuar, îşi curăţară rănile şi apoi se îndreptară spre cea mai apropiată staţie de tren. Pe deasupra se mai vedeau trecând echipaje de poliţie.

Primii ajunseră acasă danezii. Se duseră la uşă la Marius, dar mama sa, albă la faţă, le spuse că nu sosise încă.

Veni abia a doua zi spre seară, îmbrăcat doar maieu şi chiloţi, plin de vânătăi şi sânge, cu capul spart, cu mâna dreaptă şi o coastă rupte.

Nu se orienta prea bine în locuri străine. Îi fusese frică să intre pe autostradă, aşa că urmări indicatoarele prin diverse cartiere, până când văzu cu uşurare unul pe care scria „Cartierul românesc". Se consideră norocos că nu-l prinsese poliţia. Se înnoptase şi el conducea deja relaxat, gândindu-se că a scăpat şi de data asta. Când îşi dădu seama că se afla de fapt în cartierul ţigănesc, era prea târziu. La 50 de metri în faţă se iviră cinci persoane cu bâte. În loc să întoarcă imediat, Marius îşi puse capul pe volan şi acceleră, cu gând să treacă peste ei. Din păcate, maşina sesiză obstacolul, opri brusc, airbag-ul se umflă şi-l imobiliză.

Ţiganii oricum voiau să-l jefuiască. Acum mai ştiau şi că pramatia de danez voise să-i omoare. Un băiat de vreo 16 ani se apropie şi îl lovi cu bâta în cap.

---

[1] Unde fugi, pizdă laşă? (esp.)

[2] Eşti mort! (esp.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Marius îşi pierdu cunoştinţa. Se trezi dimineaţa următoare. Ţiganii îl bătuseră crunt şi îi furaseră tot - maşina, banii, hainele, până şi şosetele din picioare. În jurul său, pe trotuar, erau urme de sânge şi tot corpul îl durea. Se gândi cu groază că iar va ajunge în spital, la mâna măcelarilor. În mintea sa, între doctori şi ţiganii care îl bătuseră nu era nici o diferenţă. Voia să-i vadă morţi pe toţi. Să le scoată ochii cu mâna lui, să le taie mâinile şi să-i dea hrană la câini.

Nu se putea ridica singur în picioare. Norocul lui fu o ţigancă însărcinată, care se gândi probabil să facă o faptă bună, ca să aibă noroc în viaţă copilul. Ea îl puse pe picioare şi îl duse până la prima staţie de tren, unde se certă cu controlorii ca să-l lase să urce pe Marius. Acesta îi mulţumi, îi ură baftă, dar privind totuşi în ochii ei oarecum nepăsători, ştiù că o urăşte de moarte, pe ea şi pe cei ca ea, pe toţi. Căci toţi erau împotrivă. Şi în acelaşi timp mai ştia că fusese cât se poate de norocos. Mulţi fuseseră ucişi în asemenea împrejurări. El fusese lăsat în viaţă, să ducă ura mai departe.

Danezii îi plătiră spitalizarea, după care Marius munci un an fără plată, cu normă dublă la magazinul lor, ca să-şi achite datoriile. După aceea fu concediat.

Gheorghiţă scăpă. Cu trecutul său putea fi condamnat uşor la 10 ani de închisoare, mai ales că lovise şi un poliţist. Însă anchetatorii se convinseră imediat că băiatul fusese prins la mijloc fără voia lui. Nici cei trei agresori, nici victima nu îl văzuseră în viaţa lor; nu erau nici măcar români. Şi apoi era clar că Gheorghiţă nu lovise pe nimeni din cei patru. Băiatul fu eliberat, victima primi îngrijiri medicale plătite de stat iar cei trei homosexuali fură amendaţi.

Viorel fu acuzat de vătămare corporală şi de uciderea unui poliţist. Se presupunea că l-ar fi omorât spărgându-i capul cu un pietroi, apoi îi furase bastonul şi şi-ar fi continuat activităţile violente până când doi poliţişti l-ar fi imobilizat. Pe deasupra, mai opusese şi rezistenţă la arestare.

Dându-şi seama că situaţia era deosebit de gravă, el îşi sfătui părinţii să se ducă să vorbească cu Virgil. Acesta, spre deosebire de data trecută, se străduì să-l scape. Vorbi cu socru-său, acesta se interesă şi află că autorităţile voiau să dea un exemplu în cazul acesta, precum şi în alte vreo douăzeci. Confruntările se soldaseră cu 9 morţi şi 37 de răniţi.

Procesele se desfăşurau în Cartierul Central şi fură intens mediatizate. Virgil încercă să-l mituiască pe judecător, dar acesta refuză, nu pentru că n-ar fi avut ce face cu banii, ci pentru că primise ordin de la superiori să fie necruţător cu „violenţa oarbă izvorâtă din intoleranţa primitivă".

Aşa că Viorel fu condamnat la 20 de ani închisoare. Fu dus în închisoarea din cartierul olandez, unde gardienii avură grijă să se spună deţinuţilor homosexuali de ce crime se făcea vinovat românul, ca să fie pedepsit în continuare, violat, bătut şi umilit.

Atât. Cititorul să nu se supere dacă nu primeşte informaţii despre destinele viitoare ale eroilor. Autorul nu le cunoaşte sau nu consideră acest lucru important

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

pentru atingerea scopului acestei povestiri. Fiecare este liber să-şi imagineze orice, atâta timp cât are muşchi, bani şi creier, sau câte puțin din fiecare.

Să ne ridicăm puțin privirea spre destinul Noii Europe. Şi nu vom merge în sala parlamentului, nici în cabinetele miniştrilor şi nici măcar în dormitorul primului-ministru, ci într-o casă decentă, situată spre periferia Cartierului Central, care nu se deosebea prin nimic de vecinele sale.

Cele 12 persoane prezente conveniră repede să lase deoparte politețurile şi introducerile, şi să treacă direct la subiect, întrucât lucrurile erau extrem de grave. Trebuiau să dezbată raportul asupra relațiilor oamenilor cu kndraa-lii şi să decidă cursul viitor al politicii omenirii şi Noii Europe.

Cercetările kndraa-lilor asupra celor răpiți de pe Pământ duseseră la o descoperire epocală: substanțele chimice conținute de creierul uman puteau fi folosite ca vaccin împotriva unei boli necruțătoare ce afecta aproape trei sferturi din populația lor, după o anumită vârstă. Dacă această boală era eradicată, speranța de viață putea creşte de la 200 la 270 de ani. Cei 400 de milioane de oameni trimişi extratereştrilor fuseseră folosiți în acest scop. Cel mai important avantaj era că obținerea vaccinului nu necesita operații complexe. Fiecărui om i se tăia capul, acesta era introdus într-un fel de mixer, iar zeama rezultată i se dădea kndraa-lului suspect de boală (adică mai bătrân de 180 de ani). Informațiile mai spuneau că zeama era considerată şi foarte bună la gust. Restul corpurilor fuseseră trimise pentru consumul alimentar, iar carnea de om devenise o delicatesă destul de apreciată.

Kndraa-lii pretinseseră un tribut periodic de ființe umane, în schimbul tehnologiilor oferite omenirii, iar acest tratat fusese respectat până în prezent. Problema era că, în ciuda nivelului de dezvoltare al societății lor, extratereştrii nu acceptau sub nici o formă vreun medicament sau aliment fabricat sintetic. Totul trebuia să fte (sau să fi fost vreodată) viu. Încă de la început, oamenii se oferiseră să cerceteze obținerea artificială a substanței respective, dar kndraa-lii refuzaseră. Pentru ei era mai simplu aşa. Atunci oamenii le trimiseseră maimuțe, dar tratamentul, deşi dădea până la urmă rezultate, era mai de lungă durată şi kndraa-lii refuzaseră. Pentru ei era mai simplu aşa. Posibilitatea unui război fusese şi ea examinată, însă şansele noastre de a câştiga erau nule. Şi, în plus, dezvoltarea civilizației terestre făcuse un pas atât de mare, încât cei care se ocupau de afacerile pământenilor refuzaseră. Pentru ei era mai simplu aşa.

Şi totuşi tributul în oameni era inacceptabil din punct de vedere al ideologiei politice contemporane. Deocamdată se rezolvase problema suprapopulării, dar în viitor era inadmisibilă ideea ca pământenii să fie tratați ca o grămadă de cobai. Savanții s-au gândit atunci că o soluție ar putea fi intervenția la nivel genetic. Eventual să creeze un virus care să le repare sau să le modifice genele vinovate de îmbolnăvire. Desigur, de data aceasta kndraa-lii nu mai trebuiau

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

anunțați. Într-un viitor mai îndepărtat, se impunea desigur exterminarea rasei kndraa.

Era imperativă deci strângerea fondurilor necesare unei cercetări de o asemenea anvergură. Cei 12 ajunseră la concluzia că banii nu puteau fi adunați decât prin declanşarea unui război şi vânzarea de armament. Totodată, se va urmări ca pierderile umane să fie reduse la strictul necesar, însă tensiunea psihologică să fie suficient de mare pentru ca toate statele puternice să-şi pună în joc tehnologiile secrete, astfel încât să se poată alege cei mai capabili cercetători. Cum al treilea război mondial nu mai avusese loc, după cum fusese plănuit, acest nou război era singura şansă de progres.

Rămânea de stabilit zona de desfăşurare şi combatanții. Cei 12 conveniră ca Terra să nu fie afectată, deoarece în cazul distrugerii accidentale a planetei, celelalte colonii erau mult prea slabe pentru a face față unui eventual atac kndraa.

Nova Europo părea un participant ideal. Până acum, această colonie fusese scena a nenumărate acte de violență şi ură inter-grupuri, datorită diferențelor etnice şi politicii de discriminare a majorității în favoarea minorităților sexuale şi religioase. Până în prezent, această politică fusese potrivită pentru menținerea controlului asupra majorității, însă acum se impuneau măsuri noi, pentru a coaliza întreaga populație împotriva unui duşman extern comun.

Pentru alegerea acestui duşman, se ridicară mai multe propuneri. Varianta Свет fu abandonată, deoarece resentimentele față de ruşi erau încă prezente, iar reconcilierea postbelică ar fi fost mai dificilă. În plus, sursa de venituri de la mafia rusească era una destul de importantă. Acolo lucrurile trebuiau să continue ca în prezent.

Planetele chinezilor, Rìchū[1] şi Pínghéng[2], erau o sursă de populație pentru extratereştri, deocamdată. Natalitatea lor trebuia încurajată. Mai mult, chinezii nu ar fi acceptat o împăcare rapidă după terminarea conflictului şi ar fi căutat răzbunare într-un viitor nedeterminat, tocmai atunci când ar fi fost nevoie mai mare de unitate.

Rămânea varianta americană. SUA aveau mai multe baze militare spațiale. Atacarea uneia nu ar fi însemnat război cu americanii, ci cu o facțiune rebelă. Războiul ar ft rezolvat şi ostilitatea crescută a europenilor față de controlul americanilor, în cazul unei victorii europene. Reconcilierea de după război ar fi suficient de simplă, întrucât combatanții ar fi avut aceleaşi rădăcini culturale.

Pretextul putea fi găsit repede. Ca de obicei - drepturile omului. Dorte Eucken, care reprezenta interesele SUA şi ale Israelului, urma să fie înlăturată datorită unui scandal de corupție. Apoi guvernarea social-democrată va fi înlăturată prin forță şi puterea va fi preluată de dreapta creştină. Aceasta va

[1] Răsăritul (chin.)

[2] Echilibrul (chin.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

rezolva şi problema din ce în ce mai stresantă a corupției instituțiilor de stat. Americanii de pe Hope[1] vor ataca primii, şi apoi va începe propaganda pro-tradițională şi anti-americană. Bazele militare din sudul continentului vor fi echipate până la sfârşitul anului cu l00 de nave capabile de luptă în spațiul cosmic. Vor putea fi obținute fonduri destul de mari şi din televizarea primului război spațial din istoria omenirii. Celelalte mari puteri vor fi obligate să susțină militar o parte sau alta, deşi se vor declara neutre. Cercetările vor demara imediat, iar conflictul va fi menținut atâta timp cât va fi necesar pentru a le finanța.

Acest plan fu aprobat de cei 12, care se simțiră fericiți pentru câteva minute.

Şi autorul, terminând această povestire, pentru câteva clipe, va fi fericit. Merită?

(februarie 1998 - decembrie 1999; 20.92-22.75)

[1] Speranța (engl.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Astrologia natală

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

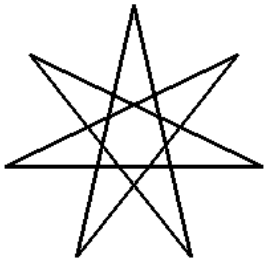

Munus aut tentatio astrologia est. Cuiusque primum officium est experiri se cognoscat, suas potentias maciesque detegat et suum mandatum super terram patret. Alterius cognitio intellegere aut dominatio, congregare aut solitudo significat. Scientia ad astra aut ad paludes te ferre potest. Sapienter eam utere. Etiamsi hic initium, gradus aut superatum stadium est, angulus stellæ eluceto in cælum versus!

Astrologia este dar sau ispită. Datoria dintâi a fiecăruia este să încerce să se cunoască, să-şi descopere puterile şi slăbiciunile şi să-şi împlinească menirea pe pământ. Cunoaşterea celuilalt înseamnă înțelegere sau stăpânire, unire sau singurătate. Ştiința te poate purta spre stele sau spre mlaştini. Foloseşte-o cu înțelepciune. Indiferent dacă acesta este un început, un pas sau o etapă depăşită, fie ca vârful stelei să strălucească către cer!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

PRECIZĂRI

În momentul de față, autorul consideră astrologia o colecție de aberații periculoase.

1. În capitolul II, *Luminariile*, au fost incluse de asemenea Lilith şi Nodul Nord, deoarece acestea sunt elemente ale orbitei Lunii (celălalt focar, diferit de Pământ, respectiv intersecția planului orbitei lunare cu planul eclipticii). Luminarii (luminători) sunt doar Soarele şi Luna.

2. În capitolul III, *Planetele interpersonale*, a fost inclus şi Chiron, deşi acesta nu este o planetă, ci un asteroid dintre Saturn şi Uranus. El se află la granița dintre sistemul solar tradițional şi planetele nou descoperite, iar unii astrologi moderni îi atribuie rolul de guvernator al constelației Ophiucus (Şerparul, Omorâtorul de şerpi), considerată ca situată aproximativ între 25°♑ - 5°♒ [1].

3. *Calculul caselor cerului şi al axelor auxiliare.* Valorile din tabele sunt date pentru Iaşi (47°10′ N şi 27°35′ E), ora de iarnă (GMT+2). Fie tabelul:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0	31	59	90	120	151	181	212	243	273	304	334
0	31	60	91	121	152	182	213	244	274	305	335

Prima linie reprezintă numărul lunii de naştere, a doua - valorile pentru un an normal iar a treia - pentru un an bisect.

Se adună ziua naşterii cu valoarea corespunzătoare numărului lunii de naştere, iar rezultatul se înmulțeşte cu 3,9425. Apoi se adună 386 şi ora naşterii, transformată în minute. Acest rezultat se împarte cu rest la 60, obținându-se ora de căutat în tabele (dacă ora e mai mare ca 24, se scade din ea 24).

[1] Din punct de vedere astronomic, această poziționare este greşită. Constelația Ophiucus se „întinde" între 2°17′ - 29°44′♐, suprapunându-se aproape perfect, în ceea ce priveşte longitudinile, cu constelația Scorpionului, care se găseşte între 2°33′ - 28°44′♐. Faptul că o constelație se află practic pe teritoriul zodiei următoare se datorează fenomenului de precesie, adică deplasarea punctului vernal în sens retrograd cu aproximativ 50′′/an. De acum 2000 de ani, când s-au stabilit corespondențele între constelații şi zodiile convenționale, şi până în prezent, punctul vernal s-a deplasat cu aproximativ 30°. Având în vedere că Vărsătorul „începe" la 11°42′♒ (steaua Albali), iar Capricornul „se termină" la 23°32′♒ (Deneb Algedi), o constelație mai potrivită pentru Chiron ar fi fost Equuleus, cu o întindere foarte mică în jurul stelei Kitalpha (23°06′♒).

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Exemplu: 10 martie 1997, ora 6:42.

$(10 + 59) \cdot 3{,}9425 + 386 + (6 \cdot 60 + 42) \approx 1060$
$1060 / 60 = 17{:}40$

Cuspidele caselor vor fi:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
21♓	9♉	6♊	26♊	16♋	10♌	21♍	9♏	6♐	26♐	16♑	10♒

Vertexul va fi: 27°♍ iar Punctul Est: 28°♓.

4. *Calculul longitudinilor planetare geocentrice.* După cum veți constata probabil din grafice, drumul planetelor poate fi aproximat cu o succesiune de sinusoide şi drepte, totul făcându-se, desigur, modulo 360.

Soarele, Luna şi Lilith evoluează aproape liniar (sau, dacă vreți, au sinusoide de perioadă nulă). Graficul Nodului Nord, tot liniar, arată valoarea sa medie, în timp ce efemeridele sunt date pentru valoarea adevărată.

Considerăm 2 retrogradări succesive. Notăm d_1, d_2 zilele corespunzătoare intrării şi ieşirii din retrogradare (conform tabelului de la punctul 3) şi p_1, p_2 pozițiile planetei în aceste două zile. Analog pentru retrogradarea următoare: d_1', d_2', p_1', p_2'. Fie:

$$d_0 = d_1 - \frac{d_2 - d_1}{2} = \frac{3 \cdot d_1 - d_2}{2}$$
$$d_3 = d_2 + \frac{d_2 - d_1}{2} = \frac{3 \cdot d_2 - d_1}{2}$$
$$p_0 = p_3 = \frac{p_1 + p_2}{2}$$

şi analog: d_0', d_3', p_0', p_3'.

Pentru aflarea unei poziții de pe sinusoidă (o dată d între d_0 - d_3), se aplică formula:

$$p_s(d) = p_0 + \frac{p_1 - p_2}{2} \cdot \sin \frac{d - d_0}{d_2 - d_1} \pi .$$

Pentru o poziție de pe dreaptă (o dată d între d_3-d_0'), se aplică formula:

$$p_l(d) = p_3 + \frac{p'_0 - p_3}{d'_0 - d_3} \cdot (d - d_3) .$$

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Exemple:

a) Ceres, 10 martie 1977.

R: 7.02, 10°37' ♎

D: 10.05, 27°29' ♍

$d_1 = 38$; $p_1 = 190{,}62$; $d_2 = 130$; $p_2 = 177{,}48$

$$d_0 = \frac{3 \cdot 38 - 130}{2} = -8 \quad (23.12.1976)$$

$$d_3 = \frac{3 \cdot 130 - 38}{2} = 176 \quad (25.06.1977)$$

$$p_0 = p_3 = \frac{190{,}62 + 177{,}48}{2} = 184{,}05 \quad (4°03' ♎)$$

$$d = 10 + 59 = 69$$

$$p_s(69) = 184{,}05 + \frac{190{,}62 - 177{,}48}{2} \cdot \sin\frac{69 + 8}{130 - 38}\pi = 187{,}27 = 7°16' ♎.$$

Valoarea reală este: 7°15' ♎.

Ca fapt divers, iată valorile aproximative pentru câteva funcții sinusoidale planetare:

$$p_s(☿) = p_0 + 6{,}48 \cdot \sin\frac{\pi}{24}\Delta d$$

$$p_s(♀) = p_0 + 8{,}15 \cdot \sin\frac{\pi}{42{,}1}\Delta d$$

$$p_s(♃) = p_0 + 5 \cdot \sin\frac{\pi}{121{,}1}\Delta d$$

$$p_s(♄) = p_0 + 3{,}5 \cdot \sin\frac{\pi}{140}\Delta d$$

$$p_s(♂) = p_0 + 2 \cdot \sin\frac{\pi}{152}\Delta d$$

$$p_s(♆) = p_0 + 1{,}5 \cdot \sin\frac{\pi}{160}\Delta d,$$

unde $\Delta d = d - d_0$.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

b) Iuno, 17 aprilie 1979

R_1: 3.06.1978, 8°43' ♒
D_1: 15.09.1978, 23°26' ♍
R_2: 2.12.1979, 29°04' ♋
D_2: 22.02.1980, 16°11' ♋

$d_1 = 154 - 365 = -211$; $p_1 = 308{,}72$
$d_2 = 258 - 365 = -107$; $p_2 = 293{,}43$
$\Rightarrow d_0 = -263$ (12.04.1978); $d_3 = -55$ (6.11.1978)
$p_0 = p_3 = 301{,}08$ (1°05' ♒)

$d_1' = 336$; $p_1' = 119{,}07$; $d_2' = 418$; $p_2' = 106{,}18$
$\Rightarrow d_0' = 295$; $d_3' = 459$; $p_0' = p_3' = 112{,}63$

$d = 107$

$$p_I(107) = 301{,}08 + \frac{(112{,}63 + 360) - 301{,}0}{295 + 55} \cdot (107 + 55) = 380{,}48 = 20{,}48 = 20°29' \text{ ♈}.$$

O altă metodă este folosirea valorilor intermediare:

19.03.1979 - 0° ♈
13.05.1979 - 0° ♉
$z_1 = 78 \rightarrow p_1 = 0$
$z_2 = 133 \rightarrow p_2 = 30$
$z = 107 \rightarrow p = ?$

$$p = p_1 + \frac{p_2 - p_1}{z_2 - z_1} \cdot (z - z_1)$$

$$\Rightarrow p = 0 + \frac{30 - 0}{133 - 78} \cdot (107 - 78) = 15{,}82 = 15°49' \text{ ♈}.$$

Valoarea reală este: 15°34' ♈.

Pentru zilele aflate în apropierea perioadelor de retrogradare este mai precisă metoda sinusoide+drepte, iar pentru zilele de tranzit direct rapid este preferabilă metoda valorilor intermediare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

5. Doar ca să fiu cu inima împăcată, iată simbolurile folosite: *Berbec* (Aries,♈), *Taur* (Taurus,♉), *Gemeni* (Gemini,♊), *Rac* (Cancer,♋), *Leu* (Leo,♌), *Fecioară* (Virgo,♍), *Balanță* (Libra,♎), *Scorpion* (Scorpio,♏), *Săgetător* (Sagittarius,♐), *Capricorn* (Capricornus,♑), *Vărsător* (Aquarius,♒), *Peşti* (Pisces,♓), *Soarele* (☉), *Luna* (☽), *Mercur* (☿), *Venus* (♀), *Marte* (♂), *Jupiter* (♃), *Saturn* (♄), *Uranus* (♅), *Neptun* (♆), *Pluto* (♇), *Lilith* (⚸), *Nodul Nord* (☊), *Vesta* (⚶), *Palas* (⚴), *Iuno* (⚵), *Ceres* (⚳), *Higeia* (⚕), *Astreea* (⚷), *Chiron* (⚷).

6. În interpretările planetelor sunt marcate zodiile de domiciliu, exaltare, cădere şi exil. Acest sistem de relații nu a fost definit în cazul lui Lilith şi a Nodului Nord, deoarece s-a considerat că acestea, fiind prin excelență indicatori karmici, afectează în egală măsură sectoarele pe care le tranzitează.

1. CASELE CERULUI ŞI AXELE AUXILIARE

1.1. Casele cerului

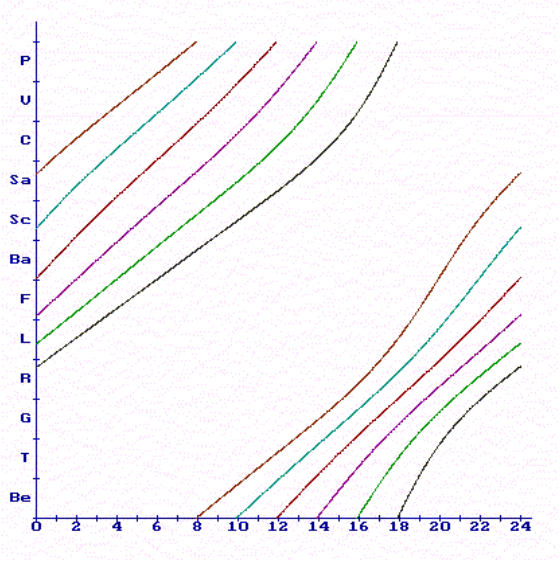

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.1. Ascendentul (cuspida casei I)

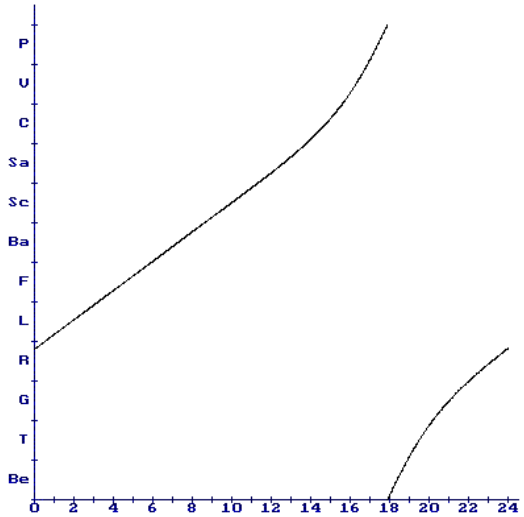

Semnificație:

Ascendentul (Ascendant) este cheia descoperirii de sine. Ne spune cum ne exprimăm ca indivizi. Nu e atât identitatea, cât modul cum alegem să ne exprimăm această identitate. Cu cât înaintăm în vârstă, cu atât tindem să ne exprimăm prin calitățile Ascendentului. Descrie personalitatea şi caracterul, precum şi legăturile cu lumea.

Interpretări:

Berbec: Viața e văzută ca o provocare. Modul dumneavoastră de auto-exprimare este activ, spontan şi hotărât şi căutați autonomie şi libertate de expresie.

Taur: Organizarea, stabilitatea şi încrederea vor deveni pietrele unghiulare ale vieții dumneavoastră. Modul de auto-exprimare este senzual şi practic.

Gemeni: Viața e întâmpinată cu curiozitate. Comunicarea va deveni vitală în viața dumneavoastră şi veți dezvolta o puternică dorință de cunoaştere şi exprimare.

Rac: Grija pentru alții vă furnizează cheia modului de auto-exprimare. Viața poate fi întâmpinată de asemenea cu puternice sentimente interiorizate şi cu o atenție tenace pentru familie şi tradiție.

Leu: Viața e văzută ca un mare proiect creativ. Imaginea pe care o proiectați e puternică, caldă, optimistă şi entuziastă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Fecioară: Ordinea şi precizia sunt modurile dumneavoastră preferate de auto-exprimare. Veți dezvolta o puternică natură critică şi o dorință de perfecțiune.

Balanță: Modul dumneavoastră de abordare a vieții este drept şi echilibrat, luând în considerație gândurile şi sentimentele celorlalți. Armonia este importantă pentru dumneavoastră.

Scorpion: Viața e văzută ca o luptă în care apar adesea triumful şi înfrângerea. Intensitatea este modul cheie de auto-exprimare.

Săgetător: Viața e întâmpinată cu entuziasm şi idealism. E văzută ca o aventură continuă cu multe lecții captivante.

Capricorn: Responsabilitatea şi rezerva apar adesea ca moduri naturale de auto-exprimare. Viața e întâmpinată cu precauție şi planuri prudente. Ceilalți v-ar putea vedea ca excesiv de serios.

Vărsător: Modul dumneavoastră de abordare a vieții este sociabil şi neconvențional, original şi obiectiv. Vedeți viața dintr-o postură intelectuală.

Peşti: Aveți capacitatea de a vă comporta ca o oglindă pentru ceilalți şi puteți împrumuta personalitatea celui pe care îl idolatrizați. Ceilalți vă vor vedea dezinteresat, dispus la sacrificii şi inspirând compasiune.

1.1.2. Cuspida casei II

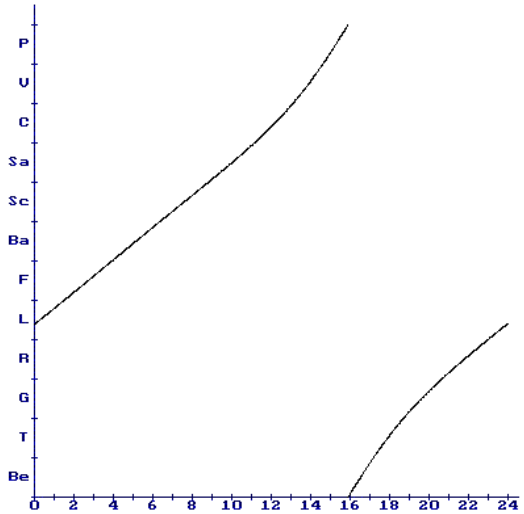

Interpretări:

Berbec: Apreciați libertatea şi independența. Aceasta este reflectată de asemenea în maniera spontană în care cheltuiți şi căpătați bani şi bunuri personale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Taur: Abordați banii în mod practic, apreciind atât siguranța, cât şi confortul pe care îl oferă. Prețuiți încrederea şi senzualitatea.

Gemeni: Sunteți plin de idei despre cum se fac banii. Trebuie să fiți atent la tendința de a lăsa banii să vi se scurgă printre degete. Vă apreciați inteligența şi capacitatea de a gândi şi vorbi repede.

Rac: Vă place să adunați şi să păstrați bani şi bunuri pentru a vă simți în siguranță. Vă apreciați pentru grija pe care o purtați altora.

Leu: Sunteți mândru de banii pe care îi câştigați şi de bunurile dumneavoastră. Vă apreciați talentele creative.

Fecioară: Sunteți pretențios cu privire la banii şi bunurile dumneavoastră. Vă place să vă sporiți posesiunile materiale într-o manieră sistematică. Vă apreciați capacitatea de a fi atent la detalii.

Balanță: Vă place să vă rămână bani albi pentru zile negre. De asemenea apreciați bunurile frumoase. Vă prețuiți capacitatea de a coopera şi negocia.

Scorpion: Aveți sentimente puternice cu privire la bani şi bunuri. Puteți invidia norocul altora. Vă apreciați ardoarea.

Săgetător: Aveți simțul abundenței când se ajunge la probleme financiare. Puteți fi de asemenea un cheltuitor. Vă apreciați capacitatea de a vedea imaginea de ansamblu.

Capricorn: Aveți o abordare constantă şi practică asupra câştigării banilor. Vă mândriți cu auto-disciplina şi înțelepciunea.

Vărsător: Banii şi bunurile sunt lucruri imprevizibile în viața dumneavoastră. Vă apreciați individualitatea şi originalitatea.

Peşti: S-ar putea să vă simțiți încurcat de problemele financiare şi să aveți dificultăți în a duce lucrurile la bun sfârşit. Vă apreciați simțul de compasiune.

1.1.3. Cuspida casei III

Interpretări:

Berbec: Sunteți un vorbitor ager. Sunteți mai bun în a lansa idei şi a iniția discuții decât în a urma întocmai rețete prestabilite.

Taur: Aveți o abordare practică asupra comunicării. Totuşi, puteți deveni încăpățânat dacă alții încearcă să vă impună idei noi.

Gemeni: Sunteți un vorbitor priceput. Aveți darul de a vă impune punctul de vedere în discuții. Vă place studiul.

Rac: Vă place să vă împărtăşiți sentimentele şi gândurile în discuțiile cu ceilalți. Sunteți intuitiv.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

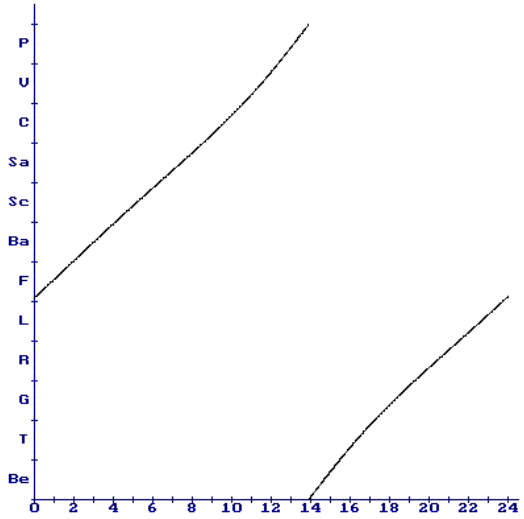

Leu: Vă place o poveste frumoasă şi deseori luaţi rolul de povestitor. Aceasta deoarece sunteţi un vorbitor entuziast. De asemenea este posibil să fiţi mândru de fraţi şi surori.

Fecioară: Sunteţi precis şi econom în comunicare. Aveţi tendinţa de a-i corecta pe cei care vorbesc.

Balanţă: Aveţi calitatea înnăscută de a lucra în colectiv. Puteţi vedea multe laturi ale unei probleme şi puteţi aduce un rezultat un rezultat echilibrat cu darul dumneavoastră de a discuta nepărtinitor.

Scorpion: Sunteţi un vorbitor receptiv şi incisiv. Aveţi capacitatea de a vă concentra bine atenţia.

Săgetător: Sunteţi un vorbitor entuziast şi vă place să învăţaţi. Aveţi capacitatea să-i inspiraţi pe alţii prin discursuri sau scrieri.

Capricorn: Sunteţi pragmatic. Aveţi înţelepciunea de a şti când să vorbiţi şi când nu. S-ar putea să vă credeţi un vorbitor superior.

Vărsător: Aveţi multe idei pasionante şi imprevizibile. Sunteţi interesat să studiaţi subiecte neobişnuite. S-ar putea să încercaţi licăriri de intuiţie.

Peşti: S-ar putea să fiţi imprecis în comunicare. Aveţi o fantezie vie şi aţi putea fi un scriitor talentat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.4. Fundul Cerului (cuspida casei IV)

Semnificație:

Fundul Cerului (Immum Cœli) semnifică încheierea unui ciclu evolutiv şi începerea, într-un alt cadru, al altui ciclu evolutiv imediat superior. Reprezintă relațiile familiale şi viața casnică.

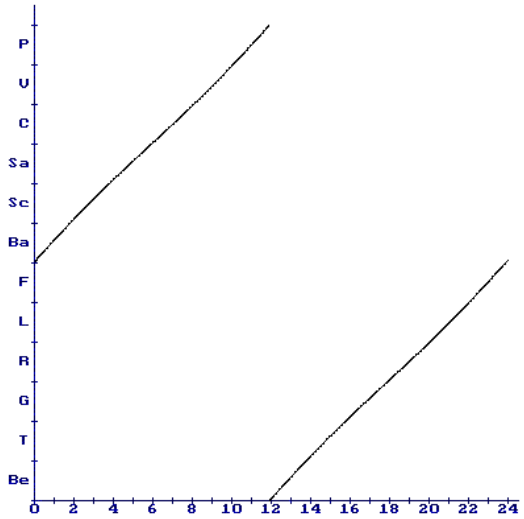

Interpretări:

Berbec: Tindeți să fiți independent de familie şi mediu social, preferând să vă descurcați singur.

Taur: Sunteți un membru de familie responsabil şi de încredere. Prețuiți casa şi familia, mai ales tradițiile de familie. Casa dumneavoastră v-ar putea reflecta natura practică şi senzuală.

Gemeni: Vă place să vorbiți şi să schimbați idei cu membrii familiei, dar deseori vă simțiți agitat când sunteți acasă sau cu familia. S-ar putea să vă treziți cu două cămine.

Rac: Familia dumneavoastră este importantă. Aveți nevoie să simțiți că aparțineți familiei. Tradiția e de asemenea importantă pentru dumneavoastră. În copilărie s-ar putea să vă fi simțit ocrotit în mediul familial.

Leu: Sunteți mândru de casa şi familia dumneavoastră. Vă place să fiți centrul atenției în mediul dumneavoastră familial.

Fecioară: Vreți ca familia şi casa dumneavoastră să fie curate şi ordonate. Membrii familiei v-ar putea descrie drept prea grijuliu. S-ar putea să fiți de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

asemenea critic cu familia.

Balanță: Preferați un mediu familial calm şi armonios. De asemenea vă place o casă decorată artistic. S-ar putea să fiți împăciuitorul din familia dumneavoastră.

Scorpion: Aveți sentimente puternice față de casă şi familie. S-ar putea să fi încercat emoții intense în copilărie. Drept rezultat, s-ar putea să fiți discret ca adult cu privire la propria viață familială.

Săgetător: Vă place să vă discutați filosofia de viață cu familia. S-ar putea să fi călătorit cu familia în copilărie. Casa familiei dumneavoastră ar putea fi spațioasă.

Capricorn: Aveți o mare atenție pentru tradițiile familiei. Sunteți un membru de familie practic şi de încredere. În copilărie s-ar putea să vă fi simțit frânat de familia dumneavoastră. Ca adult, s-ar putea să deveniți un sprijin de nădejde pentru ceilalți membri ai familiei.

Vărsător: Viața dumneavoastră familială e activă şi imprevizibilă. S-ar putea să fi existat schimbări majore în viața dumneavoastră familială în copilărie.

Peşti: Aveți o viziune idilică asupra familiei. S-ar putea să nu vedeți membrii familiei aşa cum sunt într-adevăr. Unul din părinți s-ar putea să fi fost absent sau bolnav în copilăria dumneavoastră. Totuşi, ca adult, vă amintiți numai momentele frumoase. S-ar putea să încercați să recreați o viață familială idilică.

1.1.5. Cuspida casei V

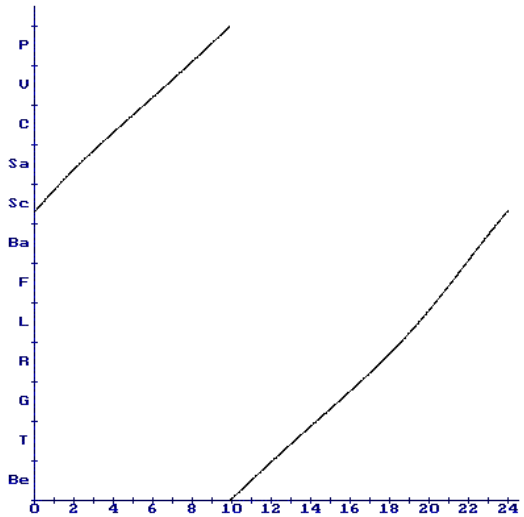

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Interpretări:

Berbec: Iubiți spontaneitatea şi jocurile noi. De asemenea vă plac proiectele noi şi creative, deseori lansându-le chiar dumneavoastră.

Taur: Apreciați plăcerile senzuale în viață - orice distracție care implică satisfacție fizică. S-ar putea să vă placă să cântați.

Gemeni: Sunteți un şmecher. Vă place să vă jucați, în special jocuri care vă amuză mintea dumneavoastră rapidă.

Rac: Iubiți copiii şi îi protejați. Vă place să jucați mai degrabă jocuri delicate decât dure. Activități precum gătitul s-ar putea de asemenea să vă distreze.

Leu: Îndrăgiți distracțiile şi idilele. Vă place să vă jucați şi aveți multe idei inventive. Vă bucură compania copiilor.

Fecioară: Vi se pare greu să vă jucați până nu e casa în ordine. Îndrăgiți jocurile şi distracțiile metodice. S-ar putea să vă placă să rezolvați probleme.

Balanță: Vă place să jucați corect. S-ar putea să aveți talente creatoare în muzică sau obiecte de artă.

Scorpion: Sunteți pasionat de preocupările creatoare. Vă simțiți bine în cadrul proiectelor creatoare intense.

Săgetător: Vă plac spațiile larg deschise pentru recreare şi sport. Sunteți un învățător inventiv, în special pentru copii.

Capricorn: Aveți o abordare responsabilă asupra recreării. Vă plac activitățile organizate şi să coordonați activități pentru alții. S-ar putea să aveți talentul de a îmbina planuri de afaceri inventive.

Vărsător: Vă place să vă exprimați natura individuală prin joc. Îndrăgiți jocurile noi şi captivante.

Peşti: Sunteți talentat artistic. Vă plac muzica, dansul, arta, teatrul, orice distracție înălțătoare şi care vă ajută să evadați.

1.1.6. Cuspida casei VI

Interpretări:

Berbec: Viața dumneavoastră cotidiană e departe de statornicie. Vă place să începeți fiecare zi devreme, liber să vă stabiliți propriul program, decât să fiți legat de o rutină stabilă.

Taur: Viața dumneavoastră cotidiană vă reflectă nevoia de rutină practică. Sunteți un partener de muncă stabil şi de încredere.

Gemeni: Vă plictisiți repede de rutina zilnică. Vă vine greu să respectați un orar şi deseori aveți mai multe proiecte simultane. Viața dumneavoastră cotidiană ar putea fi împrăştiată.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

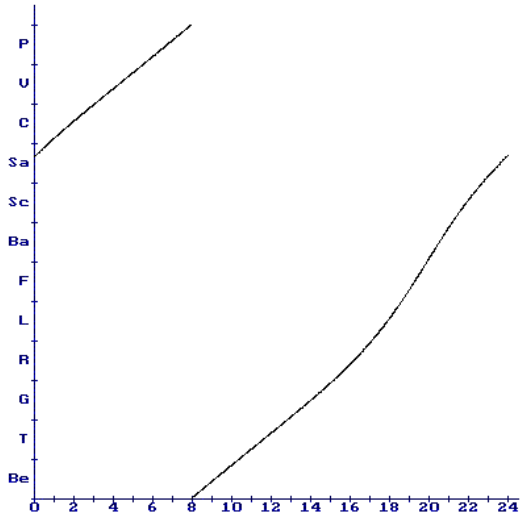

Rac: Vă place să vă îngrijiți în mod regulat de cei dragi. Găsiți rutina liniştitoare şi sigură.

Leu: Tindeți să preluați controlul asupra rutinei zilnice, pentru că vă place să acționați aşa cum doriți dumneavoastră. Când noutatea muncii cotidiene slăbeşte, entuziasmul vi se risipeşte.

Fecioară: Sunteți foarte scrupulos în rutina zilnică. Un moto bun ar fi: e un loc pentru toate şi toate îşi au locul lor. Vă preocupă sănătatea, dar trebuie să vă feriți de tendințele de suprasolicitare.

Balanță: Vă place o rutină zilnică echilibrată şi armonioasă. Vă place să cooperați cu partenerii de muncă.

Scorpion: Viața cotidiană e abordată cu intensitate. Ați putea fi fanatic în domeniul muncii şi sănătății.

Săgetător: Rutina dumneavoastră e dezorganizată. Pendulați între rezolvarea treburilor gospodăreşti cu entuziasm şi fuga de rutină, căutând aventura.

Capricorn: Sunteți bine organizat în rutina zilnică. Vă plac programele şi orarele. S-ar putea să fiți autoritar acasă sau la birou.

Vărsător: Traversați în mod constant rupturi în viața cotidiană. Aceasta o face imprevizibilă şi incitantă.

Peşti: Rutina dumneavoastră cotidiană ar putea fi confuză şi dezorganizată. S-ar putea să vă concentrați asupra muncilor gospodăreşti zilnice. Ați putea avea o sănătate precară.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.7. Descendentul (cuspida casei VII)

Semnificație:

Descendentul (Descendant) ne spune care sunt calitățile pe care le atragem în relații. Calitățile Descendentului apar adesea în cei mai intimi parteneri ai noştri, ca indicatoare ale lecțiilor despre noi. El arată şi prima impresie pe care şi-o fac oamenii despre noi. Reprezintă căsătoria, relațiile de parteneriat şi interacțiunile cu ceilalți.

Interpretări:

Berbec: Preferați să vă mențineți independența într-o relație apropiată. Vă simțiți mai bine cu un partener activ şi iubitor de libertate. Puteți deveni agresiv dacă vă simțiți încătuşat de partener.

Taur: Preferați ca partenerii dumneavoastră să fie statornici şi practici. Vă simțiți în siguranță cu cineva care apreciază loialitatea şi angajamentul.

Gemeni: Vă place comunicarea cu partenerul. Veți dori un partener intim stimulant intelectual. Altfel vă veți simți nervos în relație.

Rac: Vă place să fiți într-o relație caldă şi plină de grijă. Vă place să vă îngrijiți de partener şi viceversa. Tindeți să vă sufocați partenerul.

Leu: Sunteți un partener entuziast şi generos. Vă place distracția în cadrul relației şi vă plictisiți dacă lipseşte viața şi romantismul. Aveți nevoie de atenția celui iubit.

Fecioară: Sunteți un perfecționist în relații. Vă place ca partenerul să facă bine lucrurile şi puteți fi critic dacă nu se ridică la aşteptările dumneavoastră. Sunteți capabil să vă îngrijiți de nevoile cotidiene ale celui iubit.

Balanță: Relațiile sunt importante pentru dumneavoastră. Preferați ca relațiile dumneavoastră personale să fie liniştite şi armonioase. Drept rezultat, puteți face prea multe compromisuri sau puteți eşua în a vă asuma o obligație.

Scorpion: Relațiile dumneavoastră sunt intense. Trebuie să tindeți spre progres şi schimbare în cadrul relațiilor, altfel acestea pot deveni scene de dramă şi sentimente negative.

Săgetător: Sunteți un partener entuziast şi iubitor de distracție. Preferați ca relațiile dumneavoastră personale să fie văzute ca o aventură. Vă trebuie libertate în relațiile personale pentru a cerceta lumea.

Capricorn: Preferați să aveți relații personale angajate. Vă place să impuneți respectul celor dragi şi vă trebuie un partener pe care să-l puteți respecta. S-ar putea să alegeți un partener mai în vârstă.

Vărsător: Vă place libertatea de a fi o individualitate în cadrul relațiilor dumneavoastră. Partenerii apropiați vor trebui să vă acorde multă libertate. S-ar putea să vă fie greu să vă dedicați unei persoane.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Peşti: Sunteți un partener milos şi iubitor, cu unele posibile tendințe martirice. Puteți fi idealist în privința relațiilor personale. Aveți nevoie să vă împărtăşiți eforturile spirituale sau artistice cu partenerul.

1.1.8. Cuspida casei VIII

Interpretări:

Berbec: Sunteți dispus să inițiați proiecte de cooperare, atâta timp cât autonomia nu vă este amenințată. Probabil veți lua inițiativa în relațiile sexuale.

Taur: Vă place să împărtăşiți plăceri senzuale cu alții. Aveți o abordare tradițională asupra bunurilor împărțite.

Gemeni: Sunteți curios din punct de vedere sexual. Este posibil să vă vină greu să vă legați în proiecte de cooperare.

Rac: Protejați orice bunuri comune şi puteți avea tendința să le adunați. Găsiți intimitatea sexuală întăritoare şi mângâietoare.

Leu: Sunteți entuziast cu privire la proiectele de cooperare, dar aveți unele dificultăți cu împărțirea bunurilor.

Fecioară: Vă place să vă fie totul clar în privința bunurilor împărțite, să ştiți detaliile exacte ale oricăror contracte. Sunteți de asemenea foarte scrupulos în legătură cu nevoia de curățenie în relațiile sexuale.

Balanță: Sunteți corect când împărțiți bunuri cu alții. Vă plac proiectele comune care vă reflectă nevoia de imparțialitate. Puteți fi manipulator în relațiile sexuale.

Scorpion: Sunteți caracterizat de înflăcărare şi sexualitate. S-ar putea să fiți ascuns cu privire la activitățile dumneavoastră sexuale. S-ar putea să fiți receptiv la orientările economice.

Săgetător: Aveți multe principii etice în legătură cu proiectele comune şi relațiile sexuale. Vă place să vă aplicați principiile în cazul bunurilor împărțite.

Capricorn: Sunteți responsabil cu bunurile altora. Vă place să fiți într-o poziție de autoritate cu privire la proiectele de cooperare. S-ar putea să vă simțiți cumva inhibat sexual.

Vărsător: Aveți idei inovatoare despre proiecte şi bunuri comune. Vă place să experimentați în viața dumneavoastră sexuală.

Peşti: Nu vă este limpede chestiunea bunurilor împărțite şi suferiți din cauza confuziei în legătură cu ce e al dumneavoastră şi ce aparține celeilalte persoane. Un proiect artistic comun ar putea fi o descătuşare benefică. S-ar putea de asemenea să încercați o stare de confuzie cu privire la dispozițiile dumneavoastră sexuale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.9. Cuspida casei IX

Interpretări:

Berbec: Preferați să învățați despre viață prin experiență naturală, decât în sălile academice. Totuşi, vă va interesa orice cale provocatoare de cunoaştere superioară.

Taur: Aveți o filosofie nepăsătoare şi practică asupra afacerilor materiale. Dacă veți călători peste hotare. probabil va fi cu un scop şi în cea mai practică manieră. S-ar putea să munciți stăruitor ca să obțineți succes academic.

Gemeni: Sunteți curios în legătură cu lumea şi s-ar putea să vă placă călătoriile peste hotare şi studiile academice ca mijloace de a vă astâmpăra curiozitatea.

Rac: Vă place idea unei călătorii sentimentale, dar aveți unele îndoieli cu privire la realitățile călătoriei departe de casă şi de cei dragi. V-ar putea ajuta să călătoriți cu fotografii de acasă în geamantan. Preferați să vă faceți studiile acasă dacă este posibil.

Leu: Iubiți explorarea lumii. Călătoriile sunt distractive, dar la fel sunt studiul şi discutarea convingerilor filosofice.

Fecioară: Vă place să călătoriți cu un geamantan în ordine şi un itinerar precis. Tindeți către perfecțiune în orice educație superioară pe care o urmați şi puteți fi autocritic.

Balanță: Vă place să călătoriți cu partenerul. Vă plac filosofiile egalitariste.

Scorpion: Vă place să călătoriți în locuri dramatice şi exotice. Odată ajuns, vă place să investigați toate posibilitățile. De asemenea căutați o educație superioară care implică cercetare într-o anumită formă.

Săgetător: Sunteți în căutarea cunoaşterii care se va adăuga modului de înțelegere a lumii. Vă plac călătoriile, studiul, religia, filosofia - orice sclipire în căutarea dumneavoastră.

Capricorn: Aveți ambiția de a urma studii superioare. Aveți o privire responsabilă asupra afacerilor materiale. Sunteți bine organizat când călătoriți şi s-ar putea să călătoriți în scopuri de afaceri.

Vărsător: Vă place să explorați aspectele mai neobişnuite ale lumii. Călătoriile dumneavoastră ar putea fi presărate cu surprize neaşteptate. Studiile dumneavoastră superioare ar putea fi într-un domeniu neobişnuit, tehnic sau ştiințific.

Peşti: Călătoriți prin lume în visele dumneavoastră, dar aveți dificultăți în a face față aspectelor practice pe care le implică studiul şi călătoriile. S-ar putea să alegeți să studiați sau să călătoriți în scopuri artistice.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.10 Mijlocul Cerului (cuspida casei X)

Semnificație:

Mijlocul Cerului (Medium Cœli) ne spune despre viața noastră publică. Aceasta include statutul social şi/sau profesia aleasă. Arată de asemenea cum râvnim recunoaşterea, ambițiile şi relațiile cu superiorii.

Interpretări:

Berbec: Sunteți ambițios, cu multe idei sclipitoare despre cum să promovați în carieră. Veți cere autonomie şi libertate în profesia aleasă. S-ar putea să fiți propriul dumneavoastră patron.

Taur: Aveți nevoie de rutină şi stabilitate în cariera dumneavoastră şi veți alege o cale hotărâtă şi de încredere.

Gemeni: Aveți nevoie de stimulare şi activitate în viața dumneavoastră profesională. Comunicarea e de asemenea importantă. Ați dori să fiți recunoscut pentru inteligență.

Rac: Aveți nevoie de o profesie sigură şi liniştită, iar grija pentru alții e deseori o cheie. Veți încerca sentimente puternice în legătură cu statutul dumneavoastră public.

Leu: Identitatea dumneavoastră are legături puternice cu statutul public. Vă place să străluciți în domeniul profesional. Aveți putere, tărie şi capacități de conducere în profesia dumneavoastră.

Fecioară: Sunteți muncitor, critic şi sever în profesia dumneavoastră. Preferați ordinea la lucru şi vă place să fiți recunoscut pentru standardele dumneavoastră ridicate şi munca exigentă.

Balanță: Veți alege o profesie pentru frumusețe, armonie şi echilibru. Capacitățile sociale sunt de asemenea considerate importante în drumul ales.

Scorpion: Aveți o intensă nevoie de recunoaştere în munca dumneavoastră. Capacitatea dumneavoastră de a săpa adânc e adusă în viața profesională şi s-ar putea să atrageți crize la lucru. Cercetarea şi resursele apar deseori cu putere în cariera dumneavoastră.

Săgetător: Abordați cariera cu entuziasm. Vă place să fiți remarcat public iar cariera dumneavoastră ar putea avea legături cu străinătatea.

Capricorn: Veți alege o cale profesională responsabilă şi respectabilă. Preferați să fiți văzut drept autoritar şi de încredere.

Vărsător: Veți fi ingenios şi original în profesia aleasă. S-ar putea să alegeți o carieră neconvențională. Doriți să vă aduceți contribuția la dezvoltarea omenirii.

Peşti: Veți servi omenirea prin cariera dumneavoastră. S-ar putea să suferiți schimbări de profesie şi să urmăriți idei fanteziste asupra direcției în viață. S-ar putea să vă simțiți copleşit de deciziile profesionale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.11. Cuspida casei XI

Interpretări:

Berbec: Sunteți un conducător, mai degrabă decât o persoană supusă, când e vorba de prieteni şi grupuri de oameni. Aveți propriile concepții şi scopuri în viață, şi doar cei care vă acordă libertate vă vor rămâne prieteni adevărați.

Taur: Sunteți un prieten loial şi de nădejde. Sunteți un membru stabil al grupurilor şi asociațiilor. Scopurile şi concepțiile dumneavoastră sunt practice.

Gemeni: Aveți mulți prieteni din toate categoriile sociale. Vă place să discutați cu prietenii, atât indivizi cât şi grupuri.

Rac: Vă plac prieteniile apropiate şi pline de grijă. Vă place să aveți grijă de prieteni. Aceştia devin familia dumneavoastră. Scopurile şi dorințele dumneavoastră s-ar putea să implice stabilirea unui cămin.

Leu: Vă distrați mult cu prietenii. Vă plac activitățile creative de grup, mai ales dacă dumneavoastră le conduceți.

Fecioară: Sunteți exigent în legătură cu anturajul dumneavoastră. Sunteți un prieten practic şi plin de grijă, deseori preocupându-vă de detaliile cotidiene ale vieții prietenilor. Sunteți un bun de preț pentru orice grup sau asociație. S-ar putea să fiți critic cu prietenii care nu se ridică la aşteptările dumneavoastră.

Balanță: Sunteți un prieten obiectiv şi cooperant. Vă asumați rolul de împăciuitor în grupuri.

Scorpion: Acționați ca un catalizator pentru prieteni, ajutându-i să facă față aspectelor ascunse ale propriilor lor personalități şi să-şi transforme viețile. Sunteți un membru puternic în grupuri.

Săgetător: Sunteți un prieten entuziast şi iubitor de distracții. Vă place să călătoriți şi să cercetați lumea împreună cu prietenii sau cu grupuri de oameni. Vă place să vă stabiliți propriile scopuri personale pentru viitor.

Capricorn: Viața dumneavoastră socială e bine organizată cu prieteni din grupuri şi asociații, sau, posibil, prin afacerile dumneavoastră.

Vărsător: Vă place o viață socială vastă şi variată. Prietenii dumneavoastră ar putea fi excentrici sau diferiți. S-ar putea să vă bucurați de o viață socială asociată grupurilor cu o cauză.

Peşti: Vă plac distracțiile spirituale şi artistice împreună cu prietenii. Arătați compasiune pentru prietenii dumneavoastră şi s-ar putea să vă alăturați unui grup sau asociație cu un scop umanitar.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.1.12. Cuspida casei XII

Interpretări:

Berbec: Vă temeți să nu fiți copleşit de sentimentele celorlalți şi să nu vă pierdeți simțul identității. S-ar putea să vă treziți că luptați bătăliile altora şi vă trebuie timp liber să refaceți şi să vă înnoiți direcția spirituală.

Taur: Ridicarea dumneavoastră către înălțimi spirituale se va face prin mijloace ritmice şi senzuale. S-ar putea să aveți dificultăți în a rămâne cu picioarele pe pământ.

Gemeni: Vă place să cercetați tărâmurile subconştientului, deşi trebuie să învățați să distingeți care părți este mai bine să le evitați. Ați putea avea capacități mediumnice.

Rac: Probabil că sunteți puternic influențat de sentimentele celor din jur şi aveți înclinații intuitive.

Leu: S-ar putea să aveți dificultăți în găsirea propriei identități şi vă place să jucați rolul unor persoane bine cunoscute.

Fecioară: S-ar putea să aveți tendința unor gânduri obsesive şi vicioase şi vă temeți să vă dați drumul ca nu cumva să vi se dezvăluie imperfecțiunile.

Balanță: S-ar putea să fiți prea sensibil la nevoile celorlalți, ducând la o teamă de conflict.

Scorpion: S-ar putea să vă temeți de intensitatea sentimentelor dumneavoastră subconştiente şi să încercați să le controlați îndeaproape. S-ar putea să trebuiască să vă exprimați unele din aceste sentimente pentru a le putea risipi.

Săgetător: S-ar putea să simțiți că sunteți într-o căutare spirituală şi s-ar putea să întâlniți mulți învățători sau maeştri în drumul dumneavoastră. Inevitabil, veți descoperi că cea mai mare înțelepciune vine din interior.

Capricorn: Probabil că vă veți inhiba şi ignora nevoile interioare şi ați putea chiar fi paranoic. Trebuie să vă împăcați cu acele părți ale dumneavoastră pe care vi le-ați izolat.

Vărsător: S-ar putea să vă placă să cercetați tărâmurile spirituale prin mijloace metafizice, cum ar fi meditația, astrologia şi ocultismul.

Peşti: Aveți capacitatea de a simți semnificațiile ascunse ale întâmplărilor din jur. S-ar putea să găsiți meditația benefică pentru reînnoirea spirituală. Cea mai mare frică a dumneavoastră este de frica însăşi.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1.2. Axele auxiliare

1.2.1. Zenitul şi Nadirul

Zenitul reprezintă cel mai înalt, cel mai nordic grad al zodiacului, într-o hartă a cerului (pe când Mijlocul Cerului e gradul cel mai sudic). Pentru a-l determina, se scad 90° din poziția Ascendentului. Zenitul este la o cuadratură distanță față de Ascendent, deasupra orizontului (axa Ascendent-Descendent).

El are o influență de tip casa X, ceea ce înseamnă că o planetă în conjuncție cu Zenitul câştigă în putere şi dă indicații asupra comportamentului în societate şi asupra tipului de carieră în care poate să se dezvolte individul.

Nadirul este punctul diametral opus zenitului. El are o influență de tip casa IV, ceea ce înseamnă ca o planetă în conjuncție cu Nadirul câştigă în forță Si poate oferi indicii asupra comportamentului în viața privată, în cămin, de asemenea asupra a ceea ce este mai ascuns în personalitatea sa.

Se admite conjuncția cu Zenitul sau Nadirul când o planetă se situează sub 4° toleranță.

1.2.2. Punctele Est şi Vest

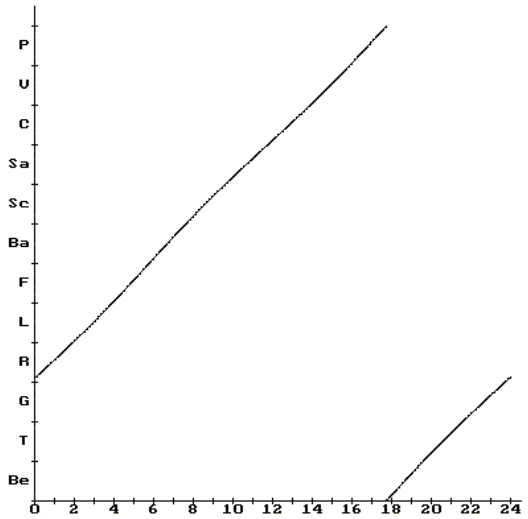

Punctul Est are o influență de tip casa I şi orice planetă în conjuncție cu acest punct informează asupra personalității exterioare. *Punctul Vest* este punctul diametral opus Punctului Est. El are o influență de tip casa VII şi orice planetă în conjuncție cu acest punct indică tipul de experiență pe care individul doreşte să o

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

împartă cu altul, mai ales într-o relație în doi. Graficul reprezintă Punctul Est. Se admite conjuncția cu aceste puncte sub 4° toleranță.

1.2.3. Vertextul şi Antivertexul

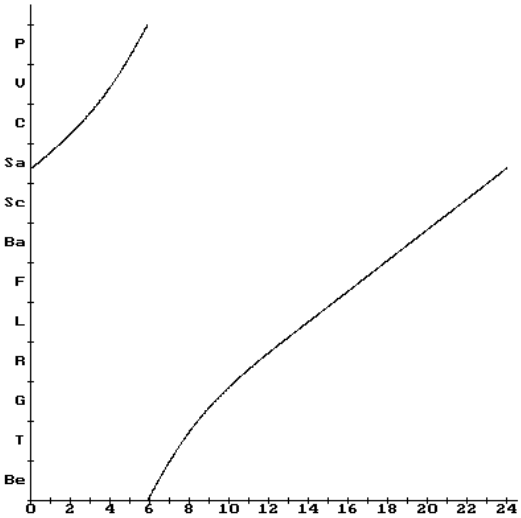

Vertexul are o influență de tip casa VII. El arată un tip de experiență care nu se poate întreprinde decât în colaborare cu altcineva (căsătorie sau asociație). El indică, de asemenea, întâlnirile predestinate, regăsirile karmice, adică două persoane care au trăit deja experiențe relaționale în alte vieți şi care se reîntâlnesc acum pentru a-şi continua relația, în bine sau în rău. Acest lucru devine evident când o planetă sau un punct cardinal al unei teme se suprapune Vertexului sau Antivertexului celeilalte teme. O planetă în conjuncție cu Vertexul sub 5° toleranță împinge individul să împartă cu altcineva mesajul ei, sau să caute o persoană corespunzătoare semnificației acestei planete pentru a experimenta potențialul Vertexului propriu. *Antivertexul* are o influență de tip casa I, dar el acționează mai ales în complementaritate cu Vertexul. Graficul reprezintă Vertexul. Acestea sunt două puncte sensibile care trebuie considerate foarte motivante. Uneori, ele motivează o carieră, în special pe aceea care se face în asociație. Adesea, Vertexul rămâne un potențial inconştient.

1.2.4. Punctele Nord şi Sud

Punctul Nord este punctul în cuadratură cu Vertexul şi sub orizont. El are o influență de tip casa IV. *Punctul Sud* este punctul diametral opus Punctului Nord.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

El are o influenţă de tip casa X. Aceste două puncte se aseamănă, în acţiunea lor, cu Zenitul şi Nadirul. Au aceeaşi interpretare ca ele, în plus, primesc o indicaţie de întâlnire karmică în comparaţia dintre teme, în caz de superpoziţie cu planetele din altă temă. Toleranţa admisă pentru conjuncţie este de 4°.

Orice planetă în conjuncţie cu unul din aceste 8 puncte sensibile devine o planetă dominantă.

2. LUMINARIILE

2.1. Soarele

Semnificaţie:

Soarele reprezintă identitatea noastră. Ne spune cum ne definim, cum avem nevoie să ne exprimăm şi să ne remarcăm în viaţă, cum simţim că trăim. Este centrul auto-exprimării noastre. Ne poate spune de asemenea despre tată.

Interpretări:

Berbec (exaltare): Sunteţi o persoană categorică şi iubitoare de libertate. Aveţi mare nevoie de independenţă şi s-ar putea să tindeţi să vă arătaţi în mod hotărât preocuparea pentru sine.

Taur: Sunteţi o persoană solidă şi de încredere. Aveţi mare nevoie de o rutină stabilă şi de siguranţă. Puteţi fi încăpăţânat.

Gemeni: Sunteţi curios, comunicativ, nestatornic şi vorbăreţ. S-ar putea să fiţi neserios şi evaziv.

Rac: Sunteţi o persoană plină de grijă şi înţelegere, cu o mare nevoie de familie şi confort.

Leu (domiciliu): Sunteţi bun la suflet, cu o personalitate optimistă şi o mare nevoie de atenţie. Aveţi o natură generoasă, dar puteţi fi arogant.

Fecioară: Sunteţi o persoană analitică şi critică. De asemenea, sunteţi practic şi cu putere de discernământ, dar s-ar putea să fiţi agitat, nervos.

Balanţă (cădere): Sunteţi diplomat şi aveţi mare nevoie de pace şi armonie. Frumosul e important pentru dumneavoastră. S-ar putea să fiţi încrezut.

Scorpion: Sunteţi o persoană pătimaşă şi viguroasă. S-ar putea să câştigaţi atenţia celorlalţi creând situaţii dramatice. S-ar putea, de asemenea, să fiţi o fire ascunsă.

Săgetător: Sunteţi o persoană veselă şi dornică de aventură. Sunteţi optimist şi filosof, dar puteţi tinde spre obtuzitate.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Capricorn: Sunteți respectuos şi responsabil, cu o mare nevoie de a fi o figură cu autoritate. Cereți respect şi puteți tinde spre superioritate şi despotism.

Vărsător (exil): Sunteți neconvențional, prietenos, imprevizibil şi inventiv. Vă place originalitatea şi puteți deveni refractar, insubordonat.

Peşti: Sunteți o persoană liniştită şi fantezistă. Aveți nevoie să vă exprimați închipuirile şi imaginația şi puteți fi visător sau distrat.

Casa 1: Sinele este extrem de important. Este fundamental să învățați despre dumneavoastră şi cum să vă exprimați, şi cereți ca ceilalți să vă dea această libertate. Autonomia este foarte importantă pentru dumneavoastră.

Casa 2: Respectul de sine este un element cheie în viața dumneavoastră. Averea poate deveni un mijloc de a vă exprima. Valorile sunt importante pentru dumneavoastră şi trebuie să învățați de asemenea să vă prețuiți propria persoană.

Casa 3: Comunicarea joacă un rol cheie în viața dumneavoastră. Încercați o permanentă sete de cunoaştere şi o nevoie egală de a le spune celorlalți ce ați învățat. Frații şi surorile pot fi importanți pentru dumneavoastră.

Casa 4: Casa şi familia sunt totul. Cum vă încadrați şi rolul jucat în familie sunt de mare importanță pentru dumneavoastră. Învățați cele mai multe lucruri despre sine în mediul familial.

Casa 5: Vă exprimați prin distracție şi creativitate. Vă place jocul. Nevoia de a învăța despre sine prin proiecte creatoare este puternică. Copiii ar putea de asemenea să aibă mare importanță în viața dumneavoastră.

Casa 6: Rutina zilnică, sănătatea şi munca sunt domeniile în care străluciți. Veți învăța lecțiile de viață prin capacitatea de a servi.

Casa 7: Relațiile sunt arena cunoaşterii de sine. Partenerul intim va deveni oglinda dumneavoastră pentru reflectarea cunoaşterii de sine. Parteneriatele de afaceri pot fi de asemenea remarcabile.

Casa 8: Transformarea este cheia cunoaşterii de sine. Moartea, sexualitatea şi resursele externe sunt importante în viața dumneavoastră.

Casa 9: Viața dumneavoastră este o călătorie în căutarea cunoaşterii superioare. Călătoriile, culturile străine, religia şi studiile academice vă pot oferi cheile acestei cunoaşteri. Filosofiile vor fi cercetate pentru cunoaşterea de sine.

Casa 10: Străluciți în arena publică. Profesia, statutul social şi marital devin mijloacele prin care vă veți exprima pe sine.

Casa 11: Cunoaşterea de sine e câştigată prin grupuri, asociați şi prieteni. Veți avea de asemenea o mare nevoie de a vă stabili scopuri şi concepții personale.

Casa 12: Simțul dumneavoastră de identitate se pierde în întreg. Simțiți lipsa unei granițe între dumneavoastră şi ceilalți, mai ales în mulțimile de oameni. De asemenea încercați o legătură profundă cu masele.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

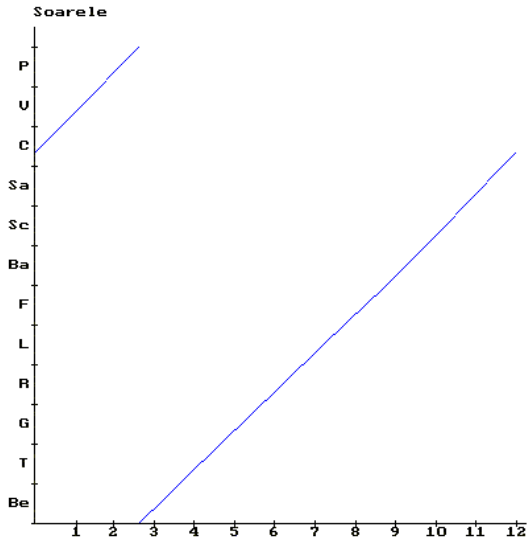

Există unele mici diferențe în funcție de poziția anului respectiv în ciclul de 4 ani (3 normali + 1 bisect).

2.2. Luna

Semnificație:

Luna ne spune despre natura noastră emoțională şi despre nevoile de bază. Este de asemenea cheia modului în care încercăm intimitatea în relații. Luna ne spune despre mamă, ea fiind prima noastră relație intimă. Cum i-am simțit sprijinul? Şi ce tip de sprijin aşteptăm acum?

Interpretări:

Berbec: Aveți nevoie, din punct de vedere afectiv, de acțiune şi independență. Sub tensiune, veți căuta o provocare şi timp pe cont propriu. Poate mama dumneavoastră s-a dovedit independentă şi intolerantă.

Taur (exaltare): Aveți nevoie, din punct de vedere afectiv, de stabilitate şi rutine sigure. Vă temeți de schimbare şi, sub tensiune, este posibil să mâncați mult. Ați văzut-o pe mama dumneavoastră drept tradiționalistă şi de încredere.

Gemeni: Aveți o nevoie fundamentală de stimulare mentală. Sunteți curios şi căutați răspunsuri la multe întrebări. Sunteți gură-spartă. În tinerețe, ați dorit ca mama dumneavoastră să vă asigure stimulare şi activitate.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Rac (domiciliu): Aveți nevoie de sprijin. Sub tensiune, veți vrea poate să vă retrageți în tihna casei dumneavoastră. Veți forma o legătură puternică cu mama. S-ar putea să aveți dificultăți la părăsirea casei natale, mai târziu în viață.

Leu: Aveți nevoie, din punct de vedere afectiv, de laude şi atenție. Sub tensiune, s-ar putea să faceți pe grozavul pentru a atrage atenția, sau să deveniți arogant. Sunteți mândru de mama dumneavoastră, sau ea este foarte mândră de dumneavoastră.

Fecioară: Veți încerca o legătură puternică între sentimente şi trup. Aveți nevoie de perfecțiune. Sub tensiune vă puteți îmbolnăvi. Mama dumneavoastră s-ar putea să fie critică sau perfecționistă. Vă va asigura ordine şi organizare.

Balanță: Aveți nevoie de armonie şi de un mediu ambiant liniştit. Sub tensiune, veți căuta pacea şi calmul. Mama dumneavoastră ar putea fi sociabilă şi înțelegătoare.

Scorpion (cădere): Aveți intensitate afectivă şi o mare nevoie de dramatism. Sub tensiune, veți crea întâmplări dramatice şi intensitate de trăiri. S-ar putea să fiți născut atunci când mama dumneavoastră trecea printr-o criză, sau naşterea dumneavoastră să fi fost traumatizantă. Probabil că mama dumneavoastră a fost posesivă şi puternică.

Săgetător: Aveți nevoie, din punct de vedere afectiv, de aventură şi independență şi o dorință instinctivă de a călători şi explora. Sub tensiune, veți dori să trăiți o aventură. Mama dumneavoastră a fost probabil văzută ca iubitoare de distracție şi independentă.

Capricorn (exil): Vă simțiți în siguranță când viața vă e organizată, sau când munciți mult. S-ar putea să fiți distant sau rece din punct de vedere sentimental. Dragostea mamei dumneavoastră probabil a fost limitată în vreun fel. Poate mama dumneavoastră a fost inflexibilă sau rece.

Vărsător: Vă simțiți în siguranță mai degrabă cu rațiunea decât cu sentimentele. S-ar putea să vă distanțați de sentimente, sau să le considerați iraționale sau imprevizibile. S-ar putea să vă fi văzut mama drept schimbătoare din punct de vedere emoțional.

Peşti: Simțiți adânc emoțiile. Sub tensiune, veți căuta poate izolarea. Sunteți puternic legat empatic cu mama şi trebuie să vă aflați propriile granițe emoționale.

Casa 1: Aveți nevoie, din punct de vedere afectiv, de independență şi autonomie. Pentru dumneavoastră exprimarea de sine este un mod de a vă educa. În timp de criză, veți vrea poate să vă retrageți şi să petreceți un timp pe cont propriu.

Casa 2: Căutați siguranța din punct de vedere afectiv prin sporirea averii. Acesta e un mod de a vă construi respectul de sine. Trebuie să vă formați un sistem de valori personale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 3: Aveți o mare nevoie de a comunica, învăța şi acumula cunoştințe. Intuiția vă este puternică şi veți descoperi poate că, intuitiv, cunoaşteți sentimentele celorlalți.

Casa 4: Căutați siguranța din punct de vedere afectiv prin familie. Viața casnică şi familială vă asigură sprijinul emoțional. Acasă vă simțiți sigur.

Casa 5: Distracția şi creația sunt cele mai bune moduri de a vă îngriji de dumneavoastră. Aveți nevoie de recreare. Copiii pot fi de asemenea o sursă de mângâiere.

Casa 6: Rutina zilnică e liniştitoare pentru dumneavoastră. Concentrarea pe rutina zilnică şi sănătate vă va satisface nevoile din punct de vedere afectiv. Animalele ar putea fi de asemenea o sursă de căldură sufletească.

Casa 7: Aveți o profundă nevoie de relații personale. Legăturile intime vă vor oferi sprijin emoțional. Feriți-vă de tendința de a-l pune pe partener să vă îngrijească ca o mamă.

Casa 8: Aveți nevoie să înțelegeți ciclurile vieții. Sunteți sensibil la tendințele ascunse în multe situații şi veți dori să explorați aceste lucruri în profunzime. Veți găsi de asemenea sprijin în resursele altora - financiare sau emoționale.

Casa 9: Aveți nevoie să înțelegeți imaginea de ansamblu în cele mai multe situații. Vă găsiți liniştea prin aventură, explorarea lumii cu ajutorul cunoaşterii superioare, călătoriilor, religiei, filosofiei şi culturilor străine.

Casa 10: Aveți nevoie să fiți recunoscut public pentru realizările dumneavoastră. Căutați siguranța prin statutul social şi carieră.

Casa 11: Vă veți simți sigur şi sprijinit în compania prietenilor şi a grupurilor de oameni. Puteți deveni ataşat emoțional de prieteni. Puteți constata că grupurile umanitare vă satisfac o nevoie interioară.

Casa 12: S-ar putea să vă simțiți pierdut într-un ocean de emoții. Granițele dintre propriile sentimente şi lumea exterioară sunt estompate. Aceasta v-ar putea face să vă simțiți copleşit de simțămintele celorlalți. Meditația poate fi un sprijin pentru dumneavoastră.

Într-o lună, satelitul parcurge aproximativ 385°, deci face turul întregului zodiac.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Pozițiile Lunii în anul 2000:

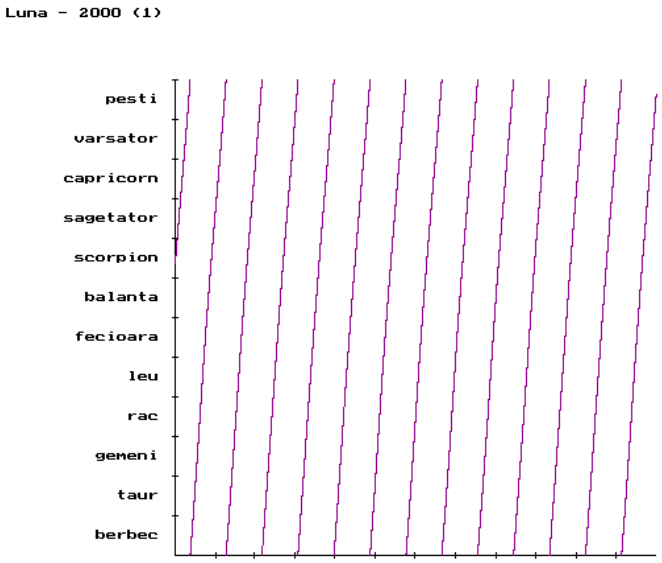

Drumul într-o lună:

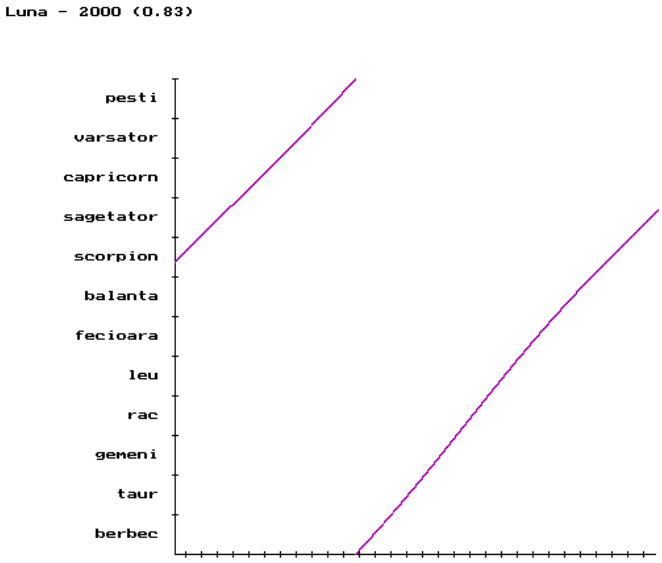

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

2.3. Lilith

Semnificație:

Lilith semnifică inacceptarea propriei condiții. În horoscopul unui bărbat reprezintă partea sa feminină şi viceversa. Ea arată locul unde se concentrează o lecție de viață care nu a fost înțeleasă şi care, prin consecințele ei, a marcat o involuție pe plan spiritual.

Interpretări:

Berbec: Trebuie să vă gândiți înainte de a acționa, deoarece dovediți impulsivitate şi violență. Aveți instincte puternice, dar o personalitate instabilă. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat personalitatea şi ați luptat pentru supremația lumească, uneori prin mijloace necinstite.

Taur: Raporturile financiare vă sunt afectate, prin dorință sau refuz de bani. Aveți dificultăți în exprimarea senzualității. Puteți fi hipersensibil sau gelos, posesiv. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat condiția materială şi păstrați o oarecare culpabilitate în acceptarea banilor.

Gemeni: Aveți o gândire logică şi rece, rezultând poate dintr-o încercare din timpul adolescenței. Sunteți predispus spre erori intelectuale, dificultăți în comunicare, depresiuni nervoase. Probabil în viața anterioară ați dovedit o mare curiozitate, dar puțin discernământ.

Rac: Vă refuzați sensibilitatea şi feminitatea. Este posibil să vă respingeți propria copilărie datorită unor încercări dificile sau unei mame autoritare. Sunt posibile de asemenea avorturi sau sterilitate. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat mediul social de proveniență şi ați avut decepții sentimentale.

Leu: Aveți tendința de a respinge posibilitățile creative sau afective. Dovediți o voință rece, orgoliu, megalomanie, mare vitalitate, înclinație spre arivism. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat calitatea şi obligațiile de părinte, fiind de asemenea nemulțumit de prestigiul propriu.

Fecioară: Suportați cu dificultate limitările în activitate. Dovediți instabilitate psihică, manifestând o obsesie a ordinii şi datoriei. Tindeți spre ipocrizie, egoism şi insubordonare. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat obligațiile profesionale sau ați refuzat să lucrați ca subordonat.

Balanță: Aveți mare nevoie de a seduce, dar aveți dificultăți în căsătorie sau asociații, refuzând convențiile sociale. Aveți tendința de a vă înconjura de un anturaj păgubitor. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat singurătatea ori relațiile delicate din asocierile sentimentale sau de afaceri.

Scorpion: Vă interesați de mistere, enigme, având un spirit analitic aplicat în special altora. Dovediți o puternică sexualitate ce poate fi sublimată prin studiul

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

esoterismului. Vă va marca foarte mult un doliu şi veți începe autocunoaşterea căutând, şi prin ştiințele oculte, misterele vieții şi morții. Nu vă acceptați condiția materială şi sentimentală şi trebuie să puneți în balanță sentimentele şi sexul.

Săgetător: Aveți dificultăți în a vă dezvolta, în a ghida pe altul. Vă simțiți diferit de ceilalți, căutați absolutul printr-o religie, filosofie sau spiritualitate. Puteți avea probleme în călătorie sau cu străinii. Rutina şi limitele posibilului vă deranjează. Nu acceptați modalitățile proprii de evoluție spirituală.

Capricorn: Aveți o tendință spre orgoliu, răceală, sterilitate, snobism. Sfârşitul vieții se dovedeşte dificil pentru indivizii mai puțin evoluați. Detaşarea de agitația cotidiană şi auto-analiza severă vă pot dezvălui lipsurile privind instruirea şi excesiv de pragmatica filosofie de viață. Nu vă acceptați rolul jucat în societate, având senzația că nu aveți funcția, banii şi onorurile cuvenite. Aveți piedici în ascensiunea socială.

Vărsător: Această poziție aduce, în general, încercări legate de prieteni şi asociați (trădări, doliu, divorț). Aveți un caracter revoluționar, căutați libertatea absolută, dar trebuie să învățați să vă deschideți spre alții, pentru a vă putea spune părerea. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat propria expansiune de conştiință, rătăcind într-o lume materialistă în care nu vă mai regăseați şi o lume spirituală de care nu erați convins.

Peşti: Căutați o lume ideală, dar există riscul de prizonierat simbolic sau real, probleme de sănătate, fugă de realitate. Tindeți să evadați în universul viselor şi iluziilor. Sunt posibile legături secrete, daruri profetice, erori spirituale. Probabil că în viața anterioară nu v-ați acceptat transformarea spirituală şi marginalizarea.

Casa 1: Aveți o personalitate misterioasă, instabilă, autoritară, crudă şi angoasată. Vi se cere o viziune de ansamblu asupra situațiilor create, precum şi o estimare exactă a propriilor posibilități. Criza de identitate poate persista dacă vă cheltuiți energia în excese senzuale, pasionale.

Casa 2: Aveți nevoie să arătați altuia propria valoare. Căutați siguranța şi încrederea în sine pentru a obține recunoaşterea din partea celorlalți. Indiferent de situația materială, vă simțiți sărac. Trebuie să vă schimbați sistemul de valori, reducând banul de la scop în sine la mijloc.

Casa 3: Aveți probleme cu rudele apropiate (frați, surori), precum şi în domeniul studiilor şi al modalităților de comunicare. Sunteți autodidact, un spirit revoluționar, chiar anarhic. Se cere o reformulare a legilor intelectuale, a manierei de comunicare şi a raporturilor cu cei apropiați.

Casa 4: Puteți fi marcat de problemele familiale. Poate fi vorba de o îmbolnăvire gravă a dumneavoastră sau a părinților. Trebuie să scăpați de complexul de a vă fixa de cineva sau de ceva şi să aveți mai multă încredere în propriile posibilități. Se cere o reformulare a credințelor familiale, a originilor, sensibilității şi raporturilor cu membrii propriei familii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 5: Idealismul în relațiile sentimentale provine din incapacitatea de a-l vedea şi accepta pe celălalt aşa cum este. De aici apar deziluziile. Sunt posibile legături secrete, refuzul maternității, probleme cu copiii, imagine proastă despre sine. Trebuie să vă reformulați alegerile sentimentale, raporturile cu copiii şi expresia talentelor creatoare.

Casa 6: Aveți o sănătate fragilă, sunt posibile operații chirurgicale, accidente, tendințe depresive, instabilitate psihică. Menținerea sănătății necesită adesea un regim strict. Puteți avea probleme în muncă datorită inacceptării disciplinei. Trebuie să vă diminuați spiritul critic, să vă schimbați modul de lucru şi să vă reformulați noțiunile de serviciu, datorie, responsabilitate şi limitare.

Casa 7: Aveți tot felul de conflicte în relații. Există riscul de divorț, văduvie, ruptură de contracte, trădări diverse. Păstrați greu echilibrul într-o asociere şi tindeți să vă complicați inutil. Se cere reformularea raporturilor prea posesive cu ceilalți, a noțiunilor de sacrificiu şi toleranță.

Casa 8: Această poziție aduce un proces de conştientizare determinat de fenomenul morții. Sunt posibile datorii, coşmaruri, doliu, sexualitate puternică, sadism, tendință de sinucidere. În urma unui şoc existențial (probabil un deces), vă veți schimba majoritatea principiilor de viață. Se cere reformularea sexualității proprii, a noțiunilor de putere şi moarte, a concepției proprii a valorilor.

Casa 9: Această poziție aduce un blocaj în studiul limbilor străine, necazuri în călătorii, în străinătate sau cu străinii, cu legea sau cu religia. Sunt posibile refuzul frontierelor, xenofobie, aventuri, accidente, respingerea ideilor primite. Se cer depăşirea de sine în domeniul mental şi spiritual, precum şi reformularea credințelor şi idealurilor proprii.

Casa 10: Aveți o personalitate dură, rece şi misterioasă. Sunteți un bun profesionist, rezultat poate dintr-un autodidact frustrat în adolescență. Trebuie să cultivați spiritul de echipă. Sunt posibile dificultăți profesionale, respingerea responsabilităților, spirit contestatar, refuzul societății, angoasă. Se cer stăpânire şi reformularea noțiunilor de reputație, carieră, imagine publică, direcție şi responsabilitate.

Casa 11: Aveți dificultăți în a vă face prieteni sau a vă integra într-un grup sau într-o asociație. Sunt posibile proiecte utopice, megalomanie, gelozii, trădări, rupturi de prietenii, susținători misterioşi. Se cere reformularea proiectelor proprii, a scopurilor, a raporturilor amicale şi a viselor.

Casa 12: Vă îndreptați spre o izolare deliberată de tumultul vieții cotidiene, nemulțumit de faptul că afecțiunea dumneavoastră este blocată de insensibilitate sau neînțeleasă cum se cuvine. Sunteți marcat de recunoaşterea propriilor greşeli şi de reabilitarea în proprii ochi. Sunt posibile încercări misterioase, dificil de înțeles, tulburări psihice, prieteni puternici secreți, sacrificiu. Se cere reformularea profundă a fragilității interioare prin încercări (boli, accidente), a evoluției proprii şi a credințelor.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

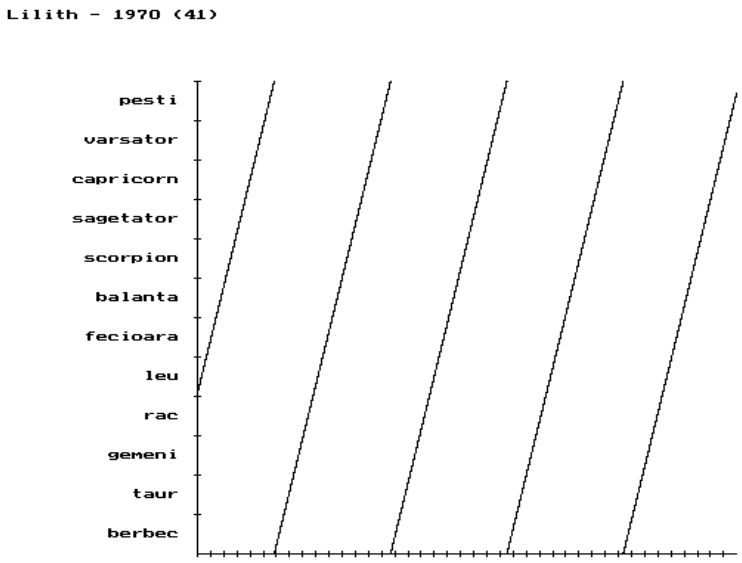

2.4. Nodul Nord

Semnificație:

Nodul Nord indică o lecție cheie în viață. Reprezintă noile experiențe către care trebuie să ne îndreptăm în această viață. Am deprins deja calitățile punctului său opus, *Nodul Sud*, în viețile trecute. Acum trebuie să ne dezvoltăm şi să ne extindem prin Nodul Nord. Chemarea Axei Nodurilor este să folosim talentele trecute ale Nodului Sud şi să învățăm noile talente ale Nodului Nord în căutarea totalității.

Interpretări:

Berbec: Menirea dumneavoastră este să deveniți hotărât şi încrezător în sine. Aveți tendința să fiți nehotărât, punând mereu pe primul plan nevoile altora. Acum trebuie să descoperiți simțul propriei identități şi să lansați proiecte proprii.

Taur: Menirea dumneavoastră este să vă învingeți neîncrederea în schimbare, să dezvoltați descătuşări creative pentru emoțiile dumneavoastră intense şi să evitați rănirea celor dragi. Aceste atribute vă chinuie în această viață datorită sfârşiturilor dureroase şi traumatizante din viețile trecute care v-au lăsat cu adânci răni sufleteşti şi cu un sentiment că sunteți înşelat. Învățând lecția acestei vieți , de a avea încredere în procesul schimbării, veți dezvolta o senzație nouă de linişte şi stabilitate.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Gemeni: Menirea dumneavoastră e să învățați să vedeți viața din punctul de vedere al altora şi să deveniți expert în arta comunicării. Aveți tendința să fiți agitat şi împrăştiat. Trebuie să vă dezvoltați puterea de concentrare şi capacitatea de comunicare a propriilor idei într-un mod care îi poate ajuta pe numeroşii oameni din viața dumneavoastră.

Rac: Menirea dumneavoastră e să vă învingeți mândria interioară şi să vă tolerați propriile eşecuri. Aveți tendința să faceți viața mai grea decât este nevoie. Aceasta se bazează pe viețile trecute în care a trebuit să munciți din greu pentru respectul oamenilor. Trebuie să învățați umilința şi să vă exprimați sentimentele în mod cinstit pentru ca să-i puteți susține pe ceilalți cu înțelepciunea dumneavoastră.

Leu: Menirea dumneavoastră e să vă dezvoltați puterea interioară. S-ar putea să vă dați seama că încercați perioade de singurătate. Acestea sunt parte a lecției de a vă modela propria viață creatoare pentru a servi cu generozitate lumea.

Fecioară: Menirea dumneavoastră e să vă dedicați servirii celorlalți. Va trebui să vă învingeți pornirea de a visa cu ochii deschişi, de a vă simți copleşit şi să vă puneți compasiunea şi înțelepciunea în slujba omenirii.

Balanță: Menirea dumneavoastră e să învățați cooperarea. Aveți tendința de a dori să vă impuneți punctul de vedere în fața celorlalți. Trebuie să vă dezvoltați altruismul, capacitatea de a împărți bunurile cu altul şi sensibilitatea la nevoile celorlalți.

Scorpion: Menirea dumneavoastră e să integrați schimbarea în propria viață. Aveți tendința să doriți liniştea şi pacea cu orice preț. Trebuie să evitați slăbirea puterii spirituale prin rezistența la schimbare. Provocarea dumneavoastră e să rămâneți deschis la noile posibilități. S-ar putea să descoperiți că viața dumneavoastră s-a schimbat la un anume moment, înlăturând vechiul pentru a face loc noului.

Săgetător: Menirea dumneavoastră e loialitatea şi perspectiva singulară. Aveți tendința să fiți instabil, umplându-vă viața cu mulți oameni şi activități. S-ar putea de asemenea să încercați conflicte în deciziile dumneavoastră. Trebuie să vă dezvoltați un simț al direcției şi o perspectivă mai înaltă.

Capricorn: Menirea dumneavoastră e maturitatea. Aveți tendința să deveniți dependent de alții şi să vă agățați de ei de parcă ați fi copil. Îi împovărați cu problemele dumneavoastră afective reale sau imaginate, dorind ca ei să-şi asume un rol parental. Veți petrece mare parte din viață căutând o figură paternă dacă nu vă puteți accepta provocarea de a deveni responsabil pentru propria dumneavoastră viață. Trebuie să renunțați la problemele personale şi să încercați să vă construiți un loc respectabil în lume.

Vărsător: Menirea dumneavoastră e servirea omenirii. Veți încerca o luptă între nevoile dumneavoastră personale şi dăruirea către alții. Trebuie să vă lăsați

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

deoparte nevoia personală de glorie şi prestigiu şi să vă folosiți aptitudinile pentru a servi lumea.

Peşti: Menirea dumneavoastră este compasiunea şi credința. Aveți tendința să vă construiți cu rigiditate organizarea, ordinea şi curățenia în lumea dumneavoastră personală şi să îi judecați pe ceilalți. Această trăsătură vă blochează înțelegerea unității cu universul. Trebuie să vă dezvoltați înțelegerea spirituală şi să învățați să vă bizuiți pe intuiție.

Casa 1: Menirea dumneavoastră e găsirea propriei identități. Trebuie să lăsați în urmă obiceiurile vieții anterioare de a vă ascunde în alții şi să găsiți un echilibru între auto-afirmare şi respectarea celorlalți.

Casa 2: Menirea dumneavoastră e găsirea unui set de valori personale. Trebuie să lăsați în urmă mijloacele necinstite ale vieții anterioare şi să vă câştigați drumul în această viață.

Casa 3: Menirea dumneavoastră e să înțelegeți interacțiunile dintre oameni. Trebuie să lăsați în urmă sistemul variat de credințe din viețile anterioare şi să găsiți o formă viabilă de comunicare.

Casa 4: Menirea dumneavoastră e găsirea valorii eului interior. Trebuie să vă învingeți nevoia actuală de afişare publică, bazată pe experiența recunoaşterii publice din viața anterioară.

Casa 5: Menirea dumneavoastră e să vă creați singur destinul. Trebuie să renunțați la visele personale şi să dezvoltați auto-disciplina pentru o viață creativă.

Casa 6: Menirea dumneavoastră e să învățați responsabilitatea. Trebuie să renunțați la dorința de a evada în fantezie şi să dezvoltați o nouă viață productivă.

Casa 7: Menirea dumneavoastră e găsirea relațiilor potrivite. Trebuie să renunțați la acțiunile egocentriste şi să vă dedicați viața altora.

Casa 8: Menirea dumneavoastră e găsirea autocontrolului. Trebuie să renunțați la atitudinile înrădăcinate în viețile trecute şi să puneți accentul pe valorile spirituale.

Casa 9: Menirea dumneavoastră e dezvoltarea capacităților mentale superioare. Trebuie să renunțați la tendințele din viețile anterioare de a fi mărginit şi să învățați să vă lărgiți perspectivele.

Casa 10: Menirea dumneavoastră e găsirea demnității în ochii celorlalți. Trebuie să vă plătiți din nou karma vieților anterioare cu înțelegere şi compasiune, după care va urma maturizarea.

Casa 11: Menirea dumneavoastră e să învățați să serviți omenirea. Trebuie să renunțați la relațiile personale posesive şi pasionale pentru a putea împlini serviciile dezinteresate în slujba umanității.

Casa 12: Menirea dumneavoastră e să vedeți sinele ca o parte dintr-un întreg mai mare. Trebuie să învățați controlul minții asupra materiei, pentru a transforma preocuparea de sine în unitate spirituală.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

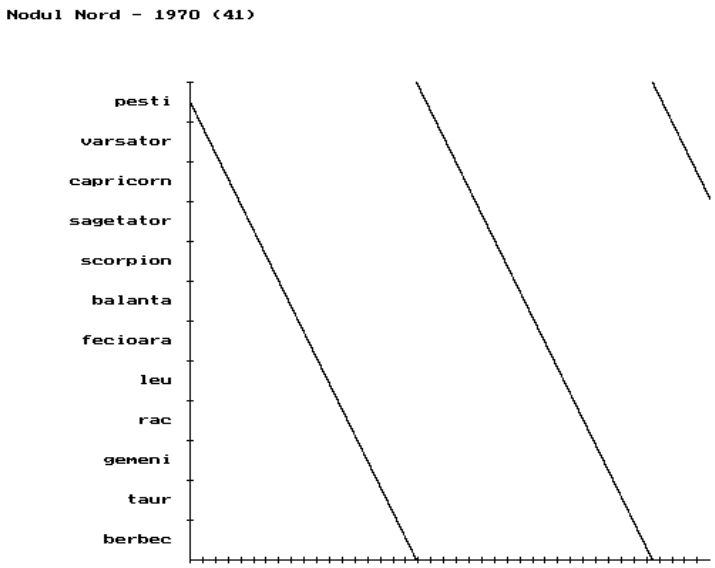

3. PLANETELE PERSONALE

3.1. Mercur

Semnificație:

Mercur reprezintă intelectul, bunul simț, rațiunea rece, comerțul şi afacerile. Calitățile sale sunt mobilitatea, adaptabilitatea şi elasticitatea. Poziția şi aspectele sale ne spun despre obiceiurile de comunicare şi învățare, precum şi despre modalitățile noastre de gândire.

Interpretări:

Berbec: Sunteți un gânditor independent. Vorbiți repede şi vă place să imaginați noi idei. S-ar putea să încercați sclipiri de intuiție.

Taur: Acordați importanță cunoaşterii tradiționale. Învățați într-o manieră lentă, metodică şi concretă. Vă agățați de ideile vechi şi s-ar putea să vă temeți să învățați ceva nou.

Gemeni (domiciliu): Iubiți conversația şi informația. Sunteți un vorbitor rapid, căruia îi place să adune şi să transmită cunoştințe şi date. Vă plac cărțile, scrisorile, revistele, mass-media, calculatoarele şi orice altceva care vă ajută să învățați şi să comunicați.

Rac: Acordați importanță comunicării din cadrul familiei. Informațiile despre familie şi atmosfera familială sunt de asemenea importante pentru

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

dumneavoastră. De exemplu s-ar putea să vă placă să strângeți fotografii ale familiei sau să studiați istoria familiei. Aveți grijă de dumneavoastră şi de alții comunicând probleme afective.

Leu (cădere): Sunteți entuziast în căutarea cunoaşterii. Sunteți mândru de capacitățile dumneavoastră de învățare şi credeți că învățatul e distractiv. S-ar putea să aveți tendința de a fi un „ştie-tot".

Fecioară (domiciliu): Aveți o minte plină de discernământ şi puteți fi critic şi analitic. Puteți deveni de asemenea obsedat de cunoaşterea detaliată. Acest lucru v-ar putea fi defavorabil în viața cotidiană, deşi este foarte folositor în orice fel de cercetare. Vă place să fiți precis în comunicarea cu ceilalți.

Balanță: Sunteți diplomat şi împăciuitor, acționând deseori ca un intermediar în relații. Sunteți un bun vorbitor, liniştindu-i pe alții. Certurile s-ar putea să vă supere, pentru că preferați armonia în comunicare.

Scorpion: Vă folosiți bine resursele. Aveți tendința să cercetați miezul lucrurilor, preferând acest lucru unei cunoaşteri superficiale. S-ar putea să vă faceți prea multe griji. Comunicarea cu dumneavoastră e intensă.

Săgetător (exil): Căutați cunoaşterea pentru a vă extinde perspectiva asupra lumii. Sunteți un filosof înnăscut, bucurându-vă de orice informație care vă ajută să vedeți tabloul general. De exemplu s-ar putea să vă placă o dezbatere religioasă. Acordați importanță libertății de gândire şi expresie.

Capricorn: Sunteți un gânditor înțelept şi grijuliu. Acordați importanță credibilității şi autorității. De aceea veți căuta cunoaşterea care include o oarecare autoritate. S-ar putea să abordați noile idei cu precauție.

Vărsător (exaltare): Sunteți plin de idei originale şi ciudate. Vă place schimbul de idei cu alții, în special cu prietenii şi grupurile de oameni. Sunteți un gânditor inventiv şi s-ar putea să vă revoltați împotriva ideilor vechi şi tradiționale.

Peşti (exil): Sunteți foarte intuitiv, cu o bogată imaginație. Aveți capacitatea de a recepta gândurile celorlalți. S-ar putea să aveți dificultăți în a distinge realitatea de închipuire.

Casa 1: Sunteți un gânditor independent, cu capacitatea de a face schimb de informații şi idei. Sunteți de asemenea curios, căutând în mod constant informații şi date despre lumea din jur.

Casa 2: Aveți multe idei ingenioase despre cum să faceți bani. S-ar putea să câştigați bani distribuind informații. Veți aprecia gândirea rapidă şi inteligența.

Casa 3: Excelați în toate formele de comunicare. Sunteți inteligent, vorbăreț şi învățați repede.

Casa 4: Căminul este pentru dumneavoastră un loc unde se schimbă idei şi informații. Vă adaptați aranjamentelor privind domiciliul. Acest lucru îşi poate avea originea în eventualele schimbări de locuință din copilărie. Învățați mult în mediul familial.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 5: Aveți nevoie să vă exprimați prin ceva creativ sau artistic. Veți aprecia proiectele creative încărcate şi preocupările stimulatoare mental.

Casa 6: Viața cotidiană e învățătorul dumneavoastră. Rutina dumneavoastră zilnică e încărcată şi stimulantă. S-ar putea să fiți interesat să învățați despre sănătate, în special relația dintre minte şi trup.

Casa 7: Veți considera important să vorbiți şi să vă împărtăşiți ideile cu partenerul. Veți învăța mult din relațiile personale.

Casa 8: Sunteți dornic să sondați şi să cercetați înțelesul vieții. S-ar putea să vă fascineze să învățați despre sex şi moarte, sau orice subiect care pătrunde dincolo de superficial.

Casa 9: Sunteți dornic să cercetați tărâmurile cunoaşterii - orice vă învață despre filosofia vieții. S-ar putea să fiți fascinat de culturi şi religii străine.

Casa 10: S-ar putea să căutați o carieră în domeniul comunicării sau educației. Veți fi dornic să vă împărtăşiți gândurile şi ideile în profesia aleasă.

Casa 11: Comunicarea cu prietenii va fi importantă pentru dumneavoastră. Veți dori să vă împărtăşiți gândurile şi ideile cu prietenii. De asemenea, s-ar putea să vă placă să studiați în grupuri sau să vă alăturați unui grup cu convingeri comune.

Casa 12: S-ar putea să aveți dificultăți în cunoaşterea propriilor gânduri, mai ales când sunteți în grupuri mari de oameni. Aveți o puternică imaginație şi capacitatea de a fi purtător de cuvânt al maselor. S-ar putea de asemenea să aveți calități mediumnice.

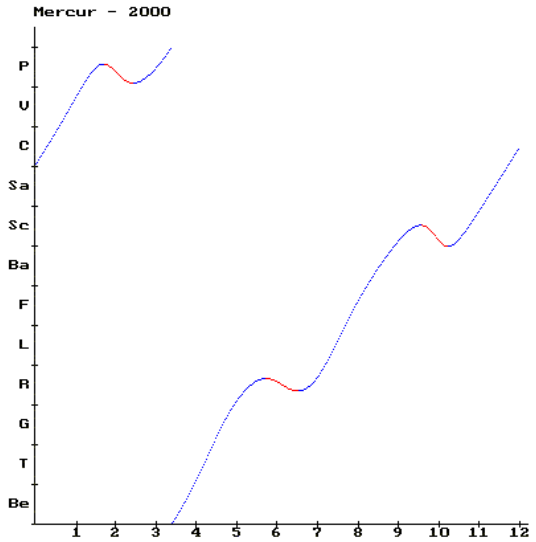

Pozițiile lui Mercur în anul 2000.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

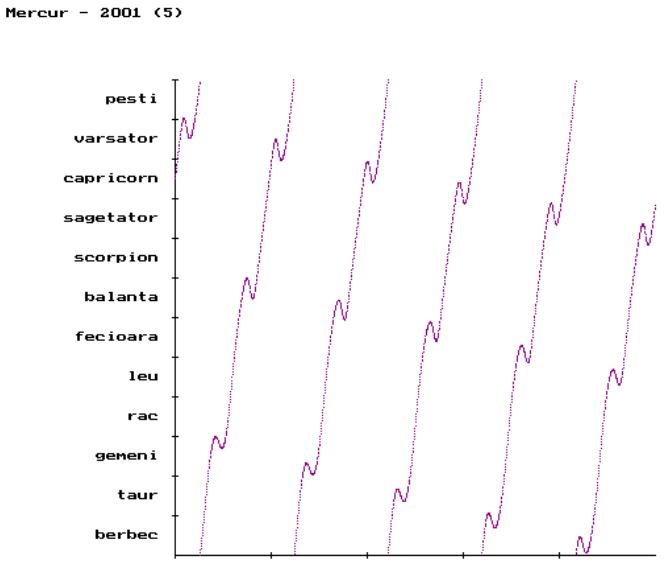

Poziţiile lui Mercur timp de 5 ani, începând cu 2001.

3.2. Venus

Semnificaţie:

Venus dezvăluie cum ne place să ne raportăm la mediu şi la alte persoane. Suntem atraşi de relaţiile puternice, senzuale şi intense, sau preferăm libertatea şi independenţa? De asemenea, indică ce preţuim, fiind astfel legată de bani şi bunuri.

Interpretări:

Berbec (exil): Veţi urmări partenerul cu înflăcărare şi fără chibzuială, şi totuşi vă veţi lupta pentru libertate şi independenţă, odată ce ajungeţi într-o relaţie intimă. Vă place să fiţi iniţiatorul în relaţii şi puteţi fi agresiv. S-ar putea să fiţi mână-spartă.

Taur (domiciliu): Pentru dumneavoastră dragostea şi încrederea merg mână în mână. Abordaţi relaţiile încet şi constant, căutând pe cineva care se va dovedi serios şi de nădejde. Vă place senzualitatea şi sunteţi demn de încredere în privinţa banilor.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Gemeni: Sunteți curios şi vă place flirtul. Apreciați relațiile intelectuale cu schimburi de idei. Comunicarea în cadrul relației e importantă pentru dumneavoastră. Puteți fi agitat şi uneori vă plictisiți. S-ar putea să aveți multe planuri de făcut bani.

Rac: Puneți accentul pe relațiile familiale. Veți forma legături afective puternice în cadrul familiei dumneavoastră. S-ar putea să aveți nevoie din punct de vedere afectiv de siguranță financiară.

Leu: Vă place distracția şi creativitatea în cadrul relațiilor. Veți fi foarte mândru de partenerul dumneavoastră. Veți aprecia de asemenea aparențele şi veți fi mândru de posesiuni.

Fecioară (cădere): Veți căuta relații semnificative cu o bază practică. Veți dori ca partenerul să fie precis, îngrijit şi punctual. Probabil aşteptați perfecțiunea. Veți aprecia conversațiile detaliate şi analitice.

Balanță (domiciliu): Aveți o mare nevoie de relații. Veți pretinde de asemenea ca relațiile dumneavoastră să fie armonioase, liniştite şi creative. Vă place să aveți bunuri frumoase.

Scorpion (exil): Aveți o puternică nevoie de relații. Veți da dovadă de ardoare într-o relație. Veți dori să cunoaşteți gândurile cele mai ascunse ale partenerului şi în acelaşi timp s-ar putea să aveți tendința de a fi ascuns.

Săgetător: Vreți să împărțiți aventura cu partenerul, de la împărtăşirea ideilor îndrăznețe până la călătorii în munți. S-ar putea să vă placă de asemenea legăturile cu străinii sau vizitarea unor locuri din străinătate împreună cu partenerul.

Capricorn: Sunteți timid în relații. Veți forma o relație încet, dar s-ar putea să fie de durată. S-ar putea de asemenea să nu întemeiați o relație devreme în viață, dar mai târziu veți avea relații trainice şi angajate. Sunteți responsabil cu banii şi bunurile dumneavoastră.

Vărsător: Vă plac relațiile neconvenționale şi ciudate, care vă dau libertatea de a vă exprima propria individualitate. Preferați să vorbiți decât să atingeți. Vă place să fiți într-un grup de prieteni.

Peşti (exaltare): Tânjiți să vă contopiți cu partenerul. De fapt, vreți să fiți una cu universul. Vă place, de asemenea, să vă bucurați împreună cu partenerul de activități artistice, de la ascultatul muzicii până la vizitarea unei galerii de artă.

Casa 1: Aveți o mare capacitate de a exprima frumosul şi iubirea, şi de aceea sunteți atrăgător pentru ceilalți. Aveți o conduită calmă şi armonioasă.

Casa 2: Apreciați bunurile frumoase iar banii vă liniştesc. Sunteți mărinimos şi aveți capacitatea de a vedea frumusețea lucrurilor.

Casa 3: Doriți ca în vecinătatea dumneavoastră imediată lucrurile să fie frumoase. Vă plac excursiile scurte şi vacanțele. Probabil veți avea relații armonioase cu frații şi surorile.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 4: Doriți ca relațiile din casă să fie armonioase. Vreți să creați un mediu familial frumos.

Casa 5: Sunteți capabil să vă exprimați cu umor şi creativitate şi vă bucură compania copiilor. S-ar putea să vă descoperiți un impuls de a vă exprima prin mijloace artistice.

Casa 6: Vă place ca ambianța muncii zilnice să fie liniştită. Doriți relații armonioase cu partenerii profesionali. Vă plac un mod de viață sănătos şi viața de zi cu zi.

Casa 7: Aveți capacitatea de a vedea frumosul în partenerul intim şi, în consecință, vă bucurați de relații apropiate. S-ar putea să deveniți împăciuitorul în relație.

Casa 8: Veți atrage cu uşurință resurse externe. Vă place să încercați transformările ciclice ale vieții şi să descoperiți că relațiile personale pot fi intense.

Casa 9: Doriți să înțelegeți lumea. Aveți o atitudine pozitivă față de educația superioară prin studiu, călătorii sau religie.

Casa 10: Vă plac relațiile profesionale armonioase şi puteți crea frumosul în carieră. S-ar putea să tindeți spre perfecționism în cariera dumneavoastră.

Casa 11: Atrageți mulți prieteni şi vă place să vă vedeți cu grupuri de persoane. S-ar putea să vă asumați un rol de împăciuitor în cadrul grupurilor.

Casa 12: Vă place să vă abandonați în necunoscut. S-ar putea să vă irosiți în căutarea unui viitor frumos, fără să vedeți frumusețea prezentului. Învățați să apreciați frumusețea lumii ca reflectare a propriei persoane.

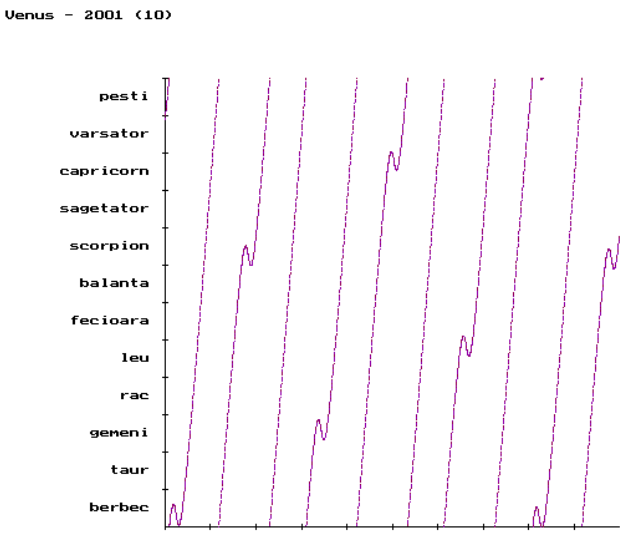

Pozițiile lui Venus, timp de 10 ani, începând cu 2001.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

3.3. Marte

Semnificație:

Marte este planeta hotărârii şi energiei. Ce ne impulsionează? Ne urmărim dorințele cu agresivitate sau stăm deoparte, lipsindu-ne energia? Ea ne spune ce ne motivează şi ce dorințe ne conduc cel mai puternic.

Interpretări:

Berbec (domiciliu): Aveți un puternic imbold de a iniția activități. Sunteți spontan şi vă place să vă asumați riscuri. De asemenea, s-ar putea să fiți imprudent şi predispus la accidente. Puteți deveni agresiv dacă vi se pun bețe-n roate.

Taur (exil): Aveți dorințe personale puternice, deşi veți urma de obicei o serie de acțiuni sigure pentru a vi le realiza. Sunteți încăpățânat dacă cineva vi se opune.

Gemeni: Vă place să inițiați idei şi să răspândiți informații. Sunteți hotărât, deşi puteți recurge la un comportament evaziv.

Rac (cădere): Aveți capacitatea de a lupta pentru oameni sau cauze pentru care aveți sentimente puternice. Vă protejați în mod special familia. Când vă e rănită personalitatea, vă retrageți în cochilie.

Leu: Aveți o mare nevoie să vă exprimați creativitatea personală. S-ar putea să afişați un comportament dramatic şi sigur de sine şi să vă placă să faceți impresie asupra celor din jur. S-ar putea să fiți arogant.

Fecioară: Vă veți urmări dorințele personale într-un mod practic şi metodic. S-ar putea să deveniți critic dacă cineva vi se opune.

Balanță (exil): Aveți o mare nevoie de diplomație şi dreptate, şi impulsuri creative puternice. S-ar putea să deveniți nehotărât când cineva vi se opune.

Scorpion (domiciliu): Sunteți un războinic pasional. Sunteți dramatic şi s-ar putea să aveți impulsuri sexuale puternice. S-ar putea să fiți un adversar răzbunător.

Săgetător: Sunteți un conducător inspirat şi aveți o dorință puternică de cercetare şi aventură. S-ar putea să fiți îndreptat spre un singur lucru în dorințele dumneavoastră.

Capricorn (exaltare): Vă veți urmări dorințele personale într-o manieră responsabilă şi metodică. Aveți ambiții puternice şi s-ar putea să deveniți despotic dacă sunteți amenințat.

Vărsător: Veți lupta pentru cauze drepte. Sunteți imprevizibil, dar veți fi probabil un conducător de grup. S-ar putea să deveniți rebel când sunteți supărat.

Peşti: Aveți un puternic imbold pentru o cale spirituală. Aveți emoții subconştiente puternice şi sunteți foarte intuitiv. S-ar putea să recurgeți la un

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

comportament de victimă când vă confruntați cu o persoană sau situație amenințătoare.

Casa 1: Aveți un puternic impuls pentru auto-exprimare şi independență. Întâmpinați viața direct, fără ocolişuri, şi puteți deveni agresiv dacă drumul vă este blocat. Puteți fi imprudent.

Casa 2: Aveți o abordare agresivă asupra chestiunii banilor. Puneți pe picior de egalitate forța şi puterea cu banii şi bunurile. Veți dezvolta un set de valori durabil.

Casa 3: Aveți capacitatea de a vă afirma gândurile şi ideile cu putere. Faceți impresie asupra celor din jur şi puteți încerca ciocniri cu frații şi surorile.

Casa 4: Căutați acțiune şi independență în mediul familial. Când ceilalți din casă ar dori să se odihnească, dumneavoastră vreți să puneți lucrurile în mişcare. Dumneavoastră, sau un membru de familie, s-ar putea să fi fost agresiv în casă în timpul copilăriei.

Casa 5: Aveți un puternic impuls de a vă exprima creativ. S-ar putea de asemenea să găsiți competiția distractivă. Copiii dumneavoastră s-ar putea să fie independenți.

Casa 6: Veți aborda viața cotidiană cu vigoare şi s-ar putea să luptați pentru sau cu partenerii de muncă. S-ar putea să vă extenuați fizic. Veți beneficia de pe urma practicii zilnice.

Casa 7: Aveți un puternic impuls pentru relații personale. Vă place să rămâneți într-o relație apropiată.

Casa 8: Căutați cu seriozitate aventurile comune. Cercetați de asemenea înțelesul ciclurilor vieții. S-ar putea să aveți impulsuri sexuale puternice.

Casa 9: Căutați aventura prin călătorii, studiu sau religie. Sunteți în căutarea înțelesului superior al vieții.

Casa 10: Sunteți ambițios, căutând putere prin intermediul carierei. Aceasta ar putea implica o luptă pentru prima poziție. veți nevoie de autonomie şi independență în profesia dumneavoastră.

Casa 11: Aveți un impuls de a vă face mulți prieteni, şi s-ar putea să vă asumați rolul de lider în grupuri. S-ar putea să vreți să vă impuneți voința asupra asociaților.

Casa 12: Conştiința puterii personale vă este cumva erodată. S-ar putea să încercați izbucniri emoționale, aparent din senin. S-ar putea de asemenea să aveți uneori o vagă senzație de pierdere a direcției.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

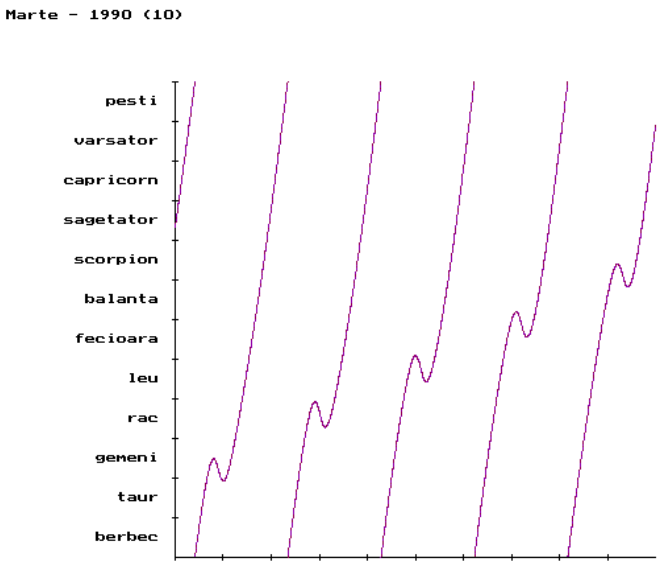

Poziţiile lui Marte, timp de 10 ani, începând cu1990.

4. ASTEROIZII

4.1. Vesta

Semnificaţie:

Vesta reprezintă problema angajamentului. Aceasta include angajamentul către muncă şi relaţii. Unde ne este angajamentul? Unde ne concentrăm energiile?

Interpretări:

Berbec (exaltare): Vă bazaţi pe propriile forţe şi vă urmăriţi propriile scopuri în muncă, uneori excluzând celelalte persoane. Vă dedicaţi propriilor idei şi vă place să lucraţi singur. Luptaţi pentru independenţă şi sunteţi în măsură să obţineţi succese personale. S-ar putea să vă înstrăinaţi de cei apropiaţi.

Taur: Aveţi capacitatea de a munci în mod stabil şi tenace. Vă dedicaţi muncii într-o manieră confortabilă şi previzibilă. Trebuie să evitaţi să deveniţi inflexibil.

Gemeni: Planificarea şi coordonarea sunt doi factori cheie în munca dumneavoastră. Vă place să comunicaţi şi să schimbaţi informaţii, mai ales la

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

serviciu. Aveți tendința să evitați emoțiile, în favoarea conversațiilor intelectuale. Puteți fi un scriitor profesionist.

Rac (exil): Vă dedicați familiei şi celor dragi, mai ales când au nevoie de dumneavoastră. Totuşi, vă puteți retrage în propria carapace când vă simțiți rănit de cei apropiați. Vă face plăcere să lucrați cu cei apropiați.

Leu: Munca vă este plină de creativitate când sunteți lăsat să lucrați aşa cum ştiți dumneavoastră. Sunteți mândru de munca dumneavoastră şi sunteți inspirat mai ales de dragoste şi distracții. Jocul şi munca sunt strâns legate pentru dumneavoastră.

Fecioară: Aveți o linie perfecționistă. Depuneți mult efort şi aşteptați acelaşi lucru din partea celorlalți. Trebuie să evitați să fiți prea critic. Ca trăsătură pozitivă, sunteți capabil să stabiliți programe eficiente şi productive în plan profesional.

Balanță (cădere): Preferați să lucrați cu alte persoane, mai degrabă decât singur. Vă place să împărțiți resursele de lucru şi în acelaşi timp aveți nevoie să urmăriți să nu deveniți prea competitiv. Vreți să fiți recunoscut ca egal.

Scorpion: Vă dedicați intens muncii dumneavoastră. Dăruirea şi puterea de concentrare sunt puncte cheie în munca dumneavoastră. Probleme legate de morala sexuală pot apărea cu precădere deoarece căutați să încălcați obiceiurile sexuale existente sau, dimpotrivă, vă reprimați dorințele sexuale printr-un cod etic strict.

Săgetător: Aveți capacitatea de a lucra neobosit pentru o cauză în care credeți. Doriți să vă asigurați că nu excludeți punctele de vedere ale altora. Aveți idei şi vă place aventura descoperirii în munca dumneavoastră.

Capricorn (domiciliu): Acordați importanță organizării şi ordinii la locul de muncă. Sunteți foarte disciplinat şi ambițios şi puteți avea succes în poziții administrative şi manageriale. Subordonații vor descoperi în dumneavoastră simțul stabilității şi autorității.

Vărsător: Cel mai bine lucrați într-o atmosferă de libertate şi aveți tendința de a evada din rutină. Vă veți angaja în cauze umanitare sau politice care nu vin în contradicție cu propriul dumneavoastră simț al individualității.

Peşti: Cel mai bine munciți când depuneți eforturi pentru a servi omenirea. V-ați angajat să faceți lumea un loc mai bun pentru fiecare. Vă simțiți copleşit de muncă dacă nu vă concentrați serviciile în slujba altora.

Casa 1: Vă concentrați asupra propriei persoane. S-ar putea să fiți egoist sau incapabil de a menține relații de lungă durată cu alții. Aveți capacitatea de a vă concentra asupra scopurilor dumneavoastră auto-impuse. Perseverența vă poate conduce către mari realizări personale.

Casa 2: Sunteți dedicat propriilor valori. Sunteți capabil de asemenea să vă concentrați pentru a asigura confortul financiar şi fizic pentru dumneavoastră şi ceilalți. Puteți fi tenace în căutarea obținerii de bunuri.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 3: Vă dedicați comunicării clare şi adevărului. Puteți să-i ajutați pe ceilalți să vadă lucrurile clar. S-ar putea să aveți o profesie legată de domeniul mental.

Casa 4: Vă dedicați familiei şi căminului. Aveți capacitatea de a veghea asupra altor membri ai familiei. S-ar putea să fi încercat responsabilități suplimentare în copilărie, care să vă fi pregătit pentru acest rol de mai târziu.

Casa 5: Vă veți concentra asupra proiectelor creatoare. Aveți dăruirea şi perseverența care pot produce lucrări de valoare. De asemenea vă puteți dedica copiilor.

Casa 6: Sunteți angajat să-i serviți pe alții. De asemenea vă puteți oferi serviciile prin vindecare.

Casa 7: Vă concentrați asupra relațiilor intime. V-ați dedicat muncii asupra propriei persoane şi rolului dumneavoastră în relațiile apropiate, şi vă puteți fixa asupra unei persoane importante.

Casa 8: Vă dedicați descoperii misterelor vieții. Sunteți capabil să descoperiți adevăruri metafizice pe care vreți să le împărtăşiți altora. Puteți avea unele dificultăți dacă unele persoane nu vor să pătrundă dincolo de superficial.

Casa 9: Vă concentrați asupra descoperirii marilor adevăruri în viață. Pe parcurs puteți fi acaparat de unul sau două crezuri fanatice. Totuşi, în final vă veți angaja să vă împărtăşiți adevărurile filosofice cu lumea.

Casa 10: Sunteți dedicat propriei cariere. Asociați cariera cu disciplina, atitudinea critică şi nevoia de perfecțiune. Puteți întâmpina greutăți în urmărirea unei singure profesii dacă deveniți prea zelos în dorința de perfecțiune.

Casa 11: Vă dedicați proceselor de grup şi idealurilor. Simțiți dorința de a vă defini propriile crezuri şi idei, dar aceasta numai în măsura în care puteți persevera în angajamentul privind rolul dumneavoastră în cadrul colectivității.

Casa 12: Vă dedicați unei căi de valori spirituale. Sunteți adeptul unui mod spiritual de a trăi. S-ar putea să plonjați în necunoscut şi să împărtăşiți descoperirile celorlalți. Puteți fi angajat în munca din cadrul unei organizații spirituale.

4.2. Palas

Semnificație:

Palas ne spune cum percepem lucrurile, despre inteligența noastră creatoare. Este o chestiune mai mult mentală decât emoțională. Arată capacitatea noastră de gândire originală. Avem capacități artistice? Cum ne exprimăm creativitatea mentală?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Interpretări:

Berbec: Aveți un intelect ascuțit şi capacitatea de a veni cu idei noi şi pasionante. Sunteți de asemenea fericit să riscați punerea ideilor dumneavoastră originale în aplicare.

Taur: Aveți capacitatea de a vedea frumusețea în natură şi arte. Aveți mult bun simț şi înțelepciune. S-ar putea să vă implicați în acțiuni de vindecare propriu-zise sau de vindecare a pământului prin mişcări ecologiste.

Gemeni (domiciliu): Aveți o minte ascuțită, capabilă să înțeleagă multe concepte. Aşadar sunteți dotat atât pentru comunicarea orală cât şi scrisă.

Rac: Sunteți foarte intuitiv. Vă bazați pe propriile emoții pentru a vă ghida opiniile şi gândurile. Sunteți un ascultător empatic şi doriți foarte mult să comunicați cu familia şi cu cei dragi.

Leu (exaltare): Aveți o minte creatoare, pe care o folosiți cu satisfacție. Vă place să vă jucați cu cuvintele. S-ar putea să scrieți sau să fiți implicat într-un proces de creație în lumea artelor.

Fecioară: Aveți o minte analitică pe care o folosiți în proiecte detaliate şi exhaustive. Puterea dumneavoastră de discriminare este mare. Aveți de asemenea capacități executive. S-ar putea să fiți implicat în domeniul adevărului.

Balanță: Sunteți capabil să vedeți ambele fețe ale problemei şi ajutați părțile adverse să ajungă la o înțelegere. Sunteți un diplomat şi un apărător al dreptății.

Scorpion: Aveți o minte iscoditoare preferând întotdeauna să ajungeți în miezul lucrurilor. Puteți fi nemilos în căutarea variantei adevărate. Sunteți un detectiv şi un psiholog.

Săgetător (exil): Aveți capacitatea de a vedea imaginea generală. Vă plac discuțiile psihologice şi puteți include toate culturile în sistemul dumneavoastră de valori. Sunteți un apărător al adevărului.

Capricorn: Aveți înțelepciune şi capacitatea de a vă organiza gândurile. Mintea dumneavoastră face față cu brio planurilor şi vă place să puneți lucrurile acolo unde le e locul.

Vărsător (cădere): Mintea dumneavoastră poate fi strălucitoare, originală şi pătrunzătoare. Sunteți capabil să prindeți repede noi idei şi să le aplicați în viitor. Luptați pentru propriile idealuri şi pentru cauze umanitare sau politice.

Peşti: Aveți o minte meditativă, capacitatea de a vă contopi mental cu universul. Doriți să vindecați lumea prin cuvinte şi s-ar putea să fiți implicat în unele forme de exprimare artistică.

Casa 1: Vă exprimați ca un individ creativ şi original. Apăreți concentrat asupra unor preocupări mentale şi detaşat de simțăminte. S-ar putea să sfidați stereotipurile convenționale masculin/feminin.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 2: Sunteți talentat şi creativ. Obțineți bani şi bunuri prin strategii creatoare. Vă prețuiți originalitatea.

Casa 3: Sunteți foarte inteligent şi dornic de cunoaştere. Capacitatea de comunicare este remarcabilă. Aveți multe idei creatoare şi originale.

Casa 4: Casa şi familia vă reflectă creativitatea. Aveți înțelepciune, care izvorăşte din cunoaşterea de sine.

Casa 5: Aveți multe idei creatoare şi originale. Puteți avea talente artistice. Aveți capacitatea de a vă concentra asupra lucrărilor dumneavoastră creatoare. S-ar putea să vă bucurați de compania unor copii inteligenți.

Casa 6: Aveți un mod inteligent de întocmire a programului zilnic, atât la lucru cât şi acasă. Puteți fi de asemenea un vindecător înnăscut sau un apărător al drepturilor celor ce muncesc.

Casa 7: Aveți multă înțelepciune cu privire la legăturile dintre oameni. S-ar putea să fiți un bun sfătuitor. Puteți avea dificultăți în împărtăşirea sentimentelor cu partenerii intimi.

Casa 8: Aveți o bună intuiție şi puteți avea capacități mediumnice. Sunteți capabil să cercetați misterele vieții cu înțelegere şi inteligență. De asemenea, aveți talente creatoare în proiectele comune.

Casa 9: Aveți o minte ascuțită, cu capacitatea de a vedea imaginea generală. Sunteți dornic să vă împărtăşiți cunoştințele dumneavoastră avansate şi propria filosofie.

Casa 10: Sunteți priceput în carieră. Aveți capacitatea de a vă planifica şi modela propria direcție în viață. Aveți capacități executive. Cariera dumneavoastră poate include utilizarea talentelor creatoare.

Casa 11: Aveți capacitatea de a lucra cu idei care folosesc omenirii. Sunteți priceput la organizare şi la lucrul cu grupuri. S-ar putea să aveți prieteni cu funcții executive care să vă ajute să influențați societatea.

Casa 12: Aveți capacitatea de a înțelege şi comunica învățături spirituale. Ideile dumneavoastră creatoare pot folosi omenirii. S-ar putea să vi se ceară sacrificii personale pentru ca înțelepciunea dumneavoastră să fie folosită pentru binele întregului.

4.3. Iuno

Semnificație:

Iuno este asteroidul relațiilor potrivite în cadrul căsătoriei. Ne spune despre problemele de cinste sau necinste în căsnicie. Arată de asemenea capacitatea de angajare în relații.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Interpretări:

Berbec (exil): Aveți nevoie de libertate în cadrul relațiilor dumneavoastră şi puteți deveni nervos dacă aceasta vă este refuzată. Dacă nu vă exprimați nevoia de independență, puteți atrage un partener dominant.

Taur (exaltare): Aveți nevoie să vă simțiți liniştit şi în siguranță în relațiile dumneavoastră. Vreți un partener de încredere şi stabil şi probabil doriți o căsătorie tradițională.

Gemeni: Doriți varietate şi stimulare în cadrul relației dumneavoastră. Conversația, schimbul de idei, scrisul, planificarea şi studiul sunt toate modalități prin care vă puteți manifesta nevoia de comunicare cu partenerul dumneavoastră.

Rac (domiciliu): Doriți o legătură emoțională strânsă şi plină de grijă cu partenerul dumneavoastră. Vreți să împărțiți casa şi masa cu cel iubit.

Leu: Vreți să fiți mândru de partener, şi el de dumneavoastră. Doriți distracție, romantism şi creativitate în cadrul relației.

Fecioară: Căutați partenerul perfect şi s-ar putea să trebuiască să vă adaptați pentru a putea accepta mai puțin decât perfecțiunea. aveți nevoie de un partener care să se ocupe de detalii şi să contribuie la muncile gospodăreşti zilnice.

Balanță (domiciliu): Vreți ca partenerul dumneavoastră să vă considere un egal. Pacea şi armonia sunt de asemenea componente vitale în relațiile dumneavoastră. În caz de insucces, puteți deveni necooperant.

Scorpion (cădere): Doriți o relație intensă şi sexuală. Vreți atenția totală a partenerului şi cereți un grad înalt de senzualitate.

Săgetător: Ați dori un partener cu un sistem de valori sau concepții comune. Vreți să fiți liber să explorați lumea, efectiv şi din punct de vedere filosofic, cu partenerul dumneavoastră.

Capricorn (exil): Doriți un partener pe care să-l puteți respecta şi care să vă respecte. Căutați un angajament pe termen lung şi s-ar putea să vă căsătoriți mai târziu în viață.

Vărsător: Doriți libertatea de a fi dumneavoastră înşivă într-o relație. Dacă nu o puteți găsi, deveniți rebel şi neserios. Este improbabil să vă simțiți bine într-o relație tradițională.

Peşti: Vreți să fiți una cu lumea prin relația dumneavoastră. Tânjiți după cele mai înalte idealuri romantice în cadrul relației şi sunteți deziluzionat de realitate.

Casa 1: Sunteți foarte atent la modul cum interacționați cu alți oameni. S-ar putea să vă simțiți mai capabil de a fi dumneavoastră înşivă când aveți o relație în care vă găsiți sprijin.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 2: Prețuiți siguranța materială în cadrul relațiilor. Banii şi bunurile împărțite vor fi importante pentru dumneavoastră. Pot apărea probleme în jurul resurselor comune.

Casa 3: Doriți să comunicați cu partenerul intim. Conversația şi schimbul de idei cu ceilalți vor fi de asemenea importante. Relațiile v-ar putea ajuta să vă înțelegeți pe dumneavoastră înşivă.

Casa 4: Relațiile vă vor furniza o temelie stabilă în viață. Veți aprecia relațiile familiale. Orice persoană iubită împărțind casa dumneavoastră vă va atrage dăruirea şi loialitatea.

Casa 5: Doriți să vă distrați şi să împărțiți preocupările creative cu partenerul. Căutați de asemenea pe cineva care se va dovedi un bun părinte, pentru că sunteți destinat să aveți o relație bună cu copiii dumneavoastră.

Casa 6: Vreți să munciți armonios, zi de zi, cu partenerul. Împărțirea greutăților şi deciziilor cotidiene va fi importantă pentru dumneavoastră. Colegii de serviciu ar putea juca de asemenea un rol important în viața dumneavoastră.

Casa 7: Doriți o căsătorie sau o relație angajată. Formarea unei relații intime pe termen lung va fi unul din scopurile dumneavoastră.

Casa 8: Doriți intensitate emoțională în relațiile dumneavoastră. Sunteți interesat de schimbarea şi devenirea împreună cu partenerul, posibil explorând intimitatea sexuală. Veți vrea să vă împărțiți resursele cu partenerul.

Casa 9: Vreți să schimbați adevăruri filosofice cu partenerul. Relațiile dumneavoastră vor trebui să includă explorarea împreună a lumii prin călătorii, studii, interes privind străinătatea sau filosofia.

Casa 10: Sunteți dedicat carierei. S-ar putea să alegeți un partener care să vă întărească poziția în societate. Partenerul va trebui să fie implicat în cariera dumneavoastră.

Casa 11: Prietenia va fi un element important în relațiile dumneavoastră personale. Veți dori să apăreți în public împreună cu partenerul şi s-ar putea să doriți să intrați împreună în grupuri sau asociații.

Casa 12: S-ar putea să simțiți că relațiile dumneavoastră personale sunt de natură karmică sau predestinate. Veți dori să vă contopiți cu partenerul.

4.4. Ceres

Semnificație:

Ceres reprezintă sprijinul şi hrănirea. De aceea dezvăluie informații despre relația mamă-copil. Arată cum îi sprijinim pe alții şi cum avem nevoie să fim sprijiniți. Ne spune de asemenea despre capacitatea de a ne iubi şi a-i iubi pe ceilalți necondiționat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Interpretări:

Berbec: Vă simțiți susținut când vi se permite să fiți independent. Credeți de asemenea că cel mai bun mod de a arăta cuiva că țineți la el este să-l lăsați să fie el însuşi. Veți suferi dacă vă veți simți dominat sau încătuşat.

Taur: Vă simțiți susținut când cei dragi vă oferă stabilitate şi siguranță. Vă place să fiți atins, mângâiat şi sprijinit în mod practic. De asemenea, vă place să arătați altora că țineți la ei prin mijloace practice.

Gemeni: Vă place ca cei apropiați să vă împărtăşească sentimentele şi gândurile şi să vă asculte. Schimbați informații cu cei dragi pentru a le arăta că țineți la ei. Suferiți când ceilalți refuză să vorbească.

Rac (domiciliu): Capacitatea de a-i sprijini pe ceilalți este strâns legată de propria dumneavoastră relație cu mama. Dacă ați avut o relație apropiată şi plină de dragoste cu mama dumneavoastră, atunci vă veți bucura de acelaşi lucru cu ceilalți în viața de adult. Dacă nu, s-ar putea să formați relații dependente.

Leu: Vă simțiți ocrotit când ceilalți se ocupă de dumneavoastră şi vă laudă. Vă place să le arătați altora că țineți la ei încurajându-le talentele creatoare şi gustul pentru distracții.

Fecioară (cădere): Vă simțiți ocrotit când oamenii vă ajută să vă perfecționați talentele. Vreți să-i ajutați pe alții.

Balanță: Vă simțiți ocrotit când cei dragi creează o atmosferă de pace şi frumusețe. Vă place să cooperați cu cei apropiați.

Scorpion: Vă simțiți ocrotit când cei dragi îşi concentrează intens atenția asupra dumneavoastră. Vă dedicați sufleteşte celor apropiați.

Săgetător: Preferați ca cei dragi să vă satisfacă simțul aventurii şi libertății. Vă simțiți susținut când vi se permite să cercetați şi să vă atingeți scopurile.

Capricorn (exil): Aveți tendința să îngrijiți de dumneavoastră şi de alții decât să căutați alinare. Vă simțiți susținut când vă împliniți ambițiile. Îi învățați pe ceilalți autodisciplina şi cum să-şi atingă scopurile.

Vărsător: Vă simțiți susținut când ceilalți vă acceptă şi încurajează simțul individualității. Vă simțiți bine când sunteți înconjurat de grupuri de persoane. Îi învățați pe ceilalți să-şi accepte excentricitățile.

Peşti (exaltare): Vă simțiți ocrotit mai ales când încercați senzația de unitate cu lumea. Vă îngrijiți de alții alinându-le durerea. Simțiți compasiune pentru cei dragi.

Casa 1: Apăreți ca o persoană sensibilă şi miloasă. Vă place să aveți grijă de alții şi ei sunt atraşi de natura dumneavoastră caldă. Trebuie să învățați să vă îngrijiți şi de dumneavoastră.

Casa 2: Dăruiți cu generozitate din banii şi bunurile dumneavoastră. Acesta este modul dumneavoastră de a avea grijă de cei apropiați. De asemenea, vă place

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

să vă răsfățați cumpărând articole de lux. Trebuie să vă feriți să nu vă ataşați de bunurile materiale.

Casa 3: Sunteți generos în laude. Vă place de asemenea să aveți grijă de alții, asigurându-vă că sunt la curent cu ultimele informații. Sunteți un bun lucrător în echipă. Trebuie să aveți grijă să primiți şi dumneavoastră un beneficiu din această muncă în echipă.

Casa 4: Este vital pentru dumneavoastră să aveți grijă de familie sau de oricine se află în casa dumneavoastră. Rolul de părinte va fi o piatră de temelie în viața dumneavoastră. S-ar putea să aveți o legătură puternică şi idealizată cu mama.

Casa 5: Modul în care aveți grijă de dumneavoastră şi de alții este creativ, artistic şi distractiv. Sunteți prietenos şi ocrotitor cu copiii. Ceilalți sunt atraşi de voioşia dumneavoastră.

Casa 6: Aveți grijă de cei dragi asigurându-le un program zilnic echilibrat. Vă simțiți susținut când vă preocupați de detaliile cotidiene. Acestea pot include muncile gospodăreşti, serviciul şi sănătatea. Sunteți prietenos când îi serviți pe alții.

Casa 7: Sunteți iubitor şi ocrotitor cu partenerul. De asemenea aveți nevoie să fiți iubit. S-ar putea să deveniți dependent de partenerul dumneavoastră.

Casa 8: Vă simțiți ocrotit când trăiți emoții profunde şi intense. Vă puteți îngriji de dumneavoastră implicându-vă în probleme metafizice. S-ar putea să găsiți sau să dăruiți confort în experiențele sexuale; sau să aveți grijă de cei ce sunt pe moarte.

Casa 9: Sprijinul pentru dumneavoastră înseamnă acumularea de cunoştințe despre lume. Aceasta se poate realiza prin călătorii, studiu, culturi străine sau filosofie. Aveți grijă de alții prin împărtăşirea de cunoştințe.

Casa 10: Aveți grijă de alții prin profesie. Puteți alege o profesie cu scop de îngrijire sau pur şi simplu aduceți bunătate, căldură şi înțelegere în profesia aleasă.

Casa 11: Țineți la prieteni şi sunteți un sprijinitor plăcut în cadrul grupurilor. Vă place de asemenea să fiți iubit şi protejat de prietenii dumneavoastră şi vă simțiți în siguranță în grupurile de oameni.

Casa 12: Vă sprijiniți pe dumneavoastră şi pe alții când simțiți că dăruiți universului. S-ar putea să suferiți pierderi sau boli. Lecția dumneavoastră este să-i ajutați pe ceilalți care suferă.

4.5. Higeia

Semnificație:

Higeia ne spune despre problemele de sănătate, care se întind de la simpla stare de sănătate până la lecțiile pe care le învățăm sau nu din această stare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Interpretări:

Berbec: Doriți mult să aveți un mod de viață sănătos şi inițiați programe de păstrare a condiției fizice. Sunteți nerăbdător să vă depăşiți momentele de boală. Acestea pot fi semne că ar trebui să încetiniți ritmul.

Taur: Confortul şi buna sănătate sunt importante. Sunteți predispus la îmbolnăvire când nu înaintați în alte sfere ale vieții dumneavoastră.

Gemeni: Sunteți dornic să adunați cunoştințe despre sănătate. Sănătatea mentală şi legăturile dintre minte şi trup pot fi reprezentative în viața dumneavoastră.

Rac (cădere): Sănătatea dumneavoastră poate fi strâns legetă de mediul familial. Orice discordanță în casă se regăseşte în apariția unor nereguli în sănătate. S-ar putea să fiți îngrijorat cu privire la sănătatea propriei familii.

Leu: Sunteți mândru de sănătatea dumneavoastră. Puteți avea preocupări legate de sănătate.

Fecioară (domiciliu): Sănătatea are o importanță deosebită în viața dumneavoastră. Când viața devine dezorganizată, sănătatea are de suferit. Lecția este să recunoaşteți legăturile dintre minte şi trup şi să mențineți un regim zilnic sănătos.

Balanță: Dezechilibrul în viață va conduce la îmbolnăvire. Vedeți legăturile dintre sănătate şi frumusețe. Doriți să împărtăşiți ceea ce înțelegeți.

Scorpion: Veți încerca cicluri de boală şi sănătate. Lecția este să realizați legăturile dintre psihic şi sănătate. Aspecte legate de sănătatea sexuală pot fi de asemenea prezente în viața dumneavoastră.

Săgetător: Vă place să vedeți cum sănătatea se încadrează în ansamblu. S-ar putea să studiați sau să predați despre problemele de sănătate globală.

Capricorn (exaltare): Aveți multă înțelepciune privind problemele de sănătate. S-ar putea ca mai târziu să deveniți o autoritate în chestiunile legate de sănătate.

Vărsător: Vă place să vă mențineți în formă cu prietenii, practicând exerciții de menținere a condiției fizice sau făcând parte din grupuri sportive. Sunteți preocupat de sănătatea planetei.

Peşti (exil): Sănătatea spirituală a lumii este importantă pentru dumneavoastră. Puteți vedea legăturile dintre sănătatea fizică şi cea spirituală şi doriți să împărtăşiți tuturor ceea ce înțelegeți. S-ar putea să suferiți perioade de boală în spital.

Casa 1: Sănătatea este importantă pentru dumneavoastră. Aceasta poate rezulta din cauza probleme de sănătate din copilărie sau din dorința de a fi văzut ca sănătos. Învățați mult despre dumneavoastră prin înțelegerea propriei stări de sănătate.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 2: Vă prețuiți sănătatea. Respectul de sine vă este legat de sănătate. S-ar putea să învățați legăturile dintre armonia emoțională şi sănătatea fizică. S-ar putea să câştigați bani ca vindecător.

Casa 3: Aspecte legate de sănătatea mentală ar putea fi prezente în viața dumneavoastră. Frații şi surorile s-ar putea să fi suferit boli. Sunteți dornic să învățați despre problemele de sănătate. Sunteți interesat de legăturile dintre minte şi trup.

Casa 4: Sănătatea dumneavoastră poate fi strâns legată de mediul familial. Orice discordanță în casă se regăseşte în apariția unor nereguli în sănătate. S-ar putea să fiți îngrijorat cu privire la sănătatea propriei familii.

Casa 5: Aveți multe planuri creatoare despre cum să fiți sănătos. Vă place să vă petreceți timpul planificând dieta copiilor. S-ar putea să aveți pasiuni legate de sănătate.

Casa 6: Sănătatea poate fi o problemă pentru dumneavoastră. Lecția ar fi să recunoaşteți legăturile dintre minte şi trup şi să mențineți un regim zilnic sănătos.

Casa 7: Relațiile vă vor furniza arena unde veți învăța despre problemele de sănătate. Partenerul dumneavoastră ar putea fi bolnav şi ar putea avea nevoie de sprijin sau dumneavoastră sunteți în suferință şi aveți nevoie de îngrijire. Într-un anumit mod, starea de sănătate a partenerului v-ar putea servi drept lecție. Respectarea împreună a regimurilor de menținere a condiției fizice ar putea fi o practică binevenită.

Casa 8: Vă place să vă adânciți în subiectele legate de sănătate pentru a înțelege tendințele ascunse. Moartea ar putea fi o fascinație. S-ar putea să intrați în proiecte comune legate de sănătate. Aspecte legate de sănătatea sexuală pot fi de asemenea prezente în viața dumneavoastră.

Casa 9: Vă place să vedeți cum sănătatea se încadrează în ansamblu. S-ar putea să studiați şi eventual să predați subiecte legate de sănătatea planetei.

Casa 10: Direcția vieții dumneavoastră ar putea fi legată de sănătate. S-ar putea să alegeți o carieră în domeniul sănătății sau sănătatea vă va afecta cariera.

Casa 11: S-ar putea să vă alăturați unui grup de menținere a condiției fizice sau unei organizații angajată în probleme de sănătate, unde vă veți face prieteni. Vă place să fiți în formă alături de prieteni.

Casa 12: Sănătatea spirituală a lumii este importantă pentru dumneavoastră. Puteți vedea legăturile dintre sănătatea fizică şi cea spirituală şi doriți să împărtăşiți tuturor ceea ce înțelegeți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

4.6. Astreea

Semnificație:

Astreea reprezintă incapacitatea de a renunța. Indică blocajele care ne împiedică să vedem când un lucru s-a terminat, gata să înceapă ceva nou.

Interpretări:

Berbec: Sunteți incapabil să renunțați la independență. Vreți să continuați să faceți lucrurile după cum doriți când ar fi timpul să începeți să cooperați.

Taur (exil): Este posibil să rămâneți blocat în propriile modalități de a aborda lucrurile şi să vă opuneți schimbării. Preferați confortul şi siguranța lucrurilor cunoscute nesiguranței noului.

Gemeni: Aveți dificultăți în a vă hotărî. Preferați să vă păstrați toate opțiunile deschise şi s-ar putea să pierdeți ocaziile de a afla noi idei.

Rac (cădere): Sunteți incapabil să vă eliberați de familie. Preferați confortul propriului cămin senzațiilor unui mediu deschis.

Leu: Vă lipseşte spontaneitatea şi este posibil să rămâneți blocat într-un proiect creator. Mândria vă poate împiedica să vă distrați.

Fecioară: Atenția către detaliu şi nevoia de perfecțiune vă pot bloca productivitatea. Sunteți şovăitor în privința schimbării rutinei zilnice chiar mult timp după ce aceasta şi-a depăşit perioada de utilitate.

Balanță: Spiritul de corectitudine vă opreşte din lupta pentru propria independență. Sunteți atât de preocupat să-i satisfaceți pe cei dimprejurul dumneavoastră încât nu mai aveți timp pentru propriile proiecte.

Scorpion (domiciliu): Sunteți incapabil să vă eliberați de proiectele comune şi căutați resurse exteriore.

Săgetător: Sunteți incapabil să renunțați la sistemul dumneavoastră personal de credințe pentru a face loc unuia mai cuprinzător.

Capricorn (exaltare): Nevoia dumneavoastră de respect vă stă în drumul realizării ambițiilor. Sunteți prudent şi puteți pierde oportunități datorită fricii de a apărea nechibzuit.

Vărsător: Incapacitatea dumneavoastră de a vă conforma aşteptărilor celorlalți vă opreşte din realizarea propriilor idealuri.

Peşti: Sunteți incapabil de a vedea unitatea în lume. Vă agățați de propriul dumneavoastră adevăr spiritual considerând că este unul universal. Vă este frică să nu fiți copleşit de alții.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 1: Sunteți incapabil de a vă vedea în modul în care vă văd alții. Puteți avea greutăți în schimbarea modului cum vă prezentați. Vă agățați de modurile cum ați acționat în trecut.

Casa 2: Vă concentrați asupra banilor şi bunurilor dumneavoastră şi aveți probleme în asumarea riscurilor financiare.

Casa 3: Vă este greu să vă schimbați părerile şi să acceptați diferite puncte de vedere. Nu sunteți prea deschis către noile forme de cunoaştere şi comunicare.

Casa 4: Sunteți retras. Şovăiți în privința părăsirii căminului şi cercetării de noi orizonturi. S-ar putea să vă ascundeți în spatele familiei.

Casa 5: Aveți o aversiune de a fi creativ şi de a începe noi ocupații. S-ar putea de asemenea să fiți ezitant în ceea ce priveşte distracția. Lipsa dumneavoastră de spontaneitate s-ar putea evidenția când sunteți în compania copiilor.

Casa 6: Sunteți o persoană a obiceiurilor. Aveți un program zilnic strict pe care nu doriți să-l schimbați. S-ar putea să aveți dificultăți la începerea de noi proiecte.

Casa 7: Sunteți incapabil să renunțați la relațiile personale. De asemenea, aveți dificultăți în acordarea libertății partenerului. S-ar putea să nu renunțați atunci când o relație personală este gata să se schimbe sau să se sfârşească.

Casa 8: Sunteți incapabil să vă eliberați de proiectele comune. Perseverați încă mult timp după ce greşelile trecutului au ieşit la suprafață. S-ar putea să vă temeți să riscați cu resursele altor persoane.

Casa 9: Aveți tendințe fanatice. S-ar putea să fiți un adept fervent al unei anumite filosofii, fără capacitatea de a vedea adevărurile altor oameni.

Casa 10: Sunteți şovăitor când este vorba să faceți schimbări sau ajustări în cariera dumneavoastră. Aveți dificultăți în asumarea riscului în profesia aleasă sau părăsirea vechiului pentru a face loc noului.

Casa 11: Sunteți incapabil să renunțați la prieteni. Aveți dificultăți în părăsirea grupurilor. Aderați la scopurile şi ideile dumneavoastră chiar mult timp după ce acestea şi-au depăşit perioada de utilitate.

Casa 12: Sunteți incapabil de a vedea unitatea în lume. Vă agățați de propriul dumneavoastră adevăr spiritual considerând că este unul universal. Vă este frică să nu fiți copleşit de alții.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

5. PLANETELE INTERPERSONALE

5.1. Jupiter

Semnificație:

Jupiter este planeta expansiunii, abundenței şi înțelepciunii. Subliniază zonele în care tânjim să descoperim mari adevăruri. De aceea poate fi de asemenea legată de exces. Căutăm mai mult şi mai mult, atât cât putem învăța adevăruri mai mari. Este căutătorul. Găsim în căutare.

Interpretări:

Berbec: Sunteți iubitor de libertate, un cercetător spontan al adevărului. Aveți posibilitatea de a fi un conducător filosofic sau religios.

Taur: Sunteți într-o permanentă căutare a adevărului. Aveți capacitatea de a fi un învățător loial şi înțelept. Aveți o puternică dorință de abundență.

Gemeni (exil): Căutați un schimb constant de informații. Sunteți un elev sau un învățător inconstant.

Rac (exaltare): Aveți un puternic impuls de a avea grijă de cei dragi. S-ar putea de asemenea să fiți idealist. Este posibil să aveți o familie numeroasă, sau să simțiți că lumea este familia dumneavoastră.

Leu: Sunteți binevoitor, generos şi iubitor de distracție. Sunteți într-o căutare entuziastă a exprimării creative. S-ar putea de asemenea să iubiți mult copiii.

Fecioară (cădere): Aveți o puternică dorință de a fi de folos. Aveți idealuri înalte religioase sau spirituale, dar şi o obsesie în privința perfecțiunii detaliilor.

Balanță: Vă preocupă mult dreptatea. Sunteți un învățător diplomat şi vă exprimați valorile spirituale în cadrul relațiilor.

Scorpion: Sunteți într-o căutare intensă a adevărului. Aveți o puternică dorință de uniune sexuală şi proiecte comune. Ați putea fi un învățător transformator.

Săgetător (domiciliu): Iubiți aventura, filosofia, studiul, religia şi culturile străine. Ați putea fi un învățător entuziast şi inspirat.

Capricorn (cădere): Aveți integritate şi valori tradiționale. De asemenea căutați un statut profesional şi recunoaştere şi puteți fi preocupat excesiv de litera legii.

Vărsător: Sunteți un căutător al noului şi inspirației. Aveți valori universale şi sunteți un umanitarist.

Peşti (exaltare): Sunteți într-o căutare intuitivă a adevărului. Sunteți tipul subordonatului. Ați putea fi un învățător spiritual sau religios.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 1: Aveți o personalitate supradimensionată şi capacitatea de a-i însufleți pe ceilalți. Ați putea fi un predicator şi/sau învățător înnăscut.

Casa 2: Obțineți mare satisfacție prin intermediul bunurilor. Respectul de sine creşte prin sporirea banilor şi bunurilor.

Casa 3: Sunteți un mare gânditor şi vorbitor. Căutați rețele de comunicare în continuă expansiune şi îi inspirați pe alții prin puterea dumneavoastră de pătrundere.

Casa 4: Vă plac familiile numeroase. S-ar putea să vă conduceți viața familială după principiile dumneavoastră filosofice sau religioase. S-ar putea să vă căutați înțelesul vieții începând din mediul familial.

Casa 5: Căutați moduri de a vă extinde posibilitățile de auto-exprimare creativă. S-ar putea să fiți inspirat de copii sau viceversa. Vă place libertatea de a vă exprima spiritul de amuzament şi creativitate.

Casa 6: Programul cotidian, munca şi sănătatea au o semnificație importantă în viața dumneavoastră. S-ar putea să includeți convingerile personale în munca zilnică şi preocupările pentru sănătate.

Casa 7: Căutați să vă dezvoltați personalitatea şi convingerile filosofice prin intermediul relațiilor. S-ar putea să atrageți parteneri cu înclinații spirituale. Relațiile sunt de obicei benefice în viața dumneavoastră.

Casa 8: Proiectele comune sunt mijloacele dumneavoastră de dezvoltare personală. Banii şi bunurile altora s-ar putea dovedi de asemenea benefice pentru dumneavoastră.

Casa 9: Întreprindeți o căutare avidă a înțelesului vieții. Mereu căutați cunoaşterea prin filosofie, religie, studiu şi călătorii. Vastele cunoştințe sunt baza înțelepciunii dumneavoastră.

Casa 10: Profesia şi viața publică sunt mijloacele dumneavoastră de a găsi şi exprima înțelesul vieții. S-ar putea să aveți o nevoie din ce în ce mai puternică de recunoaştere publică.

Casa 11: Aveți un cerc de prieteni în continuă creştere. Scopurile şi perspectivele s-ar putea de asemenea să devină importante în căutarea înțelesului vieții. Ați putea avea capacitatea de a însufleți grupuri mari de oameni.

Casa 12: Căutați înțelesul vieții înăuntrul dumneavoastră. În cele mai disperate momente ale vieții, aveți capacitatea de a vă cufunda adânc într-o fântână de optimism.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

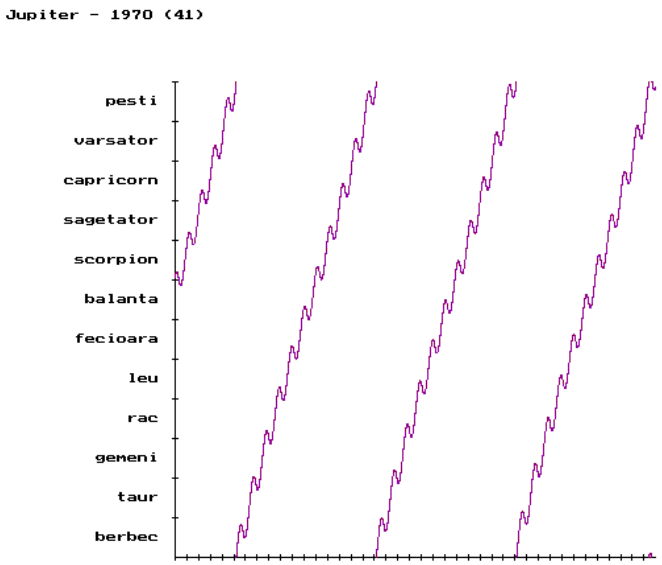

Pozițiile lui Jupiter, din 1970 până în 2010.

5.2. Saturn

Semnificație:

Saturn reprezintă responsabilitatea, granițele şi organizarea; organizarea care furnizează un cadru pozitiv în care putem construi sau organizarea care ne limitează dezvoltarea şi ne sileşte să ne reconsiderăm răspunderile şi calitățile.

Interpretări:

Berbec (cădere): Sunteți descurcăreț şi capabil de a aplica noi metode într-o manieră practică. Lecțiile dumneavoastră sunt răbdarea şi încrederea în sine.

Taur: Sunteți un muncitor lent dar metodic, cu capacități practice administrative. De asemenea, sunteți stăruitor.

Gemeni: Sunteți un gânditor disciplinat şi logic cu capacitatea de a organiza detaliile. Preferați vorbirea directă.

Rac (exil): S-ar putea să fiți inhibat emoțional şi timid. S-ar putea să vă simțiți izolat în cadrul propriei familii şi totuşi veți lua în serios responsabilitățile familiale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Leu (cădere): Sunteți mândru de munca dumneavoastră şi aveți capacitatea de a vă construi autoritatea personală. Tindeți să munciți pentru recunoaştere şi putere.

Fecioară: Sunteți muncitor, practic şi capabil să rezolvați probleme. Sunteți preocupat de reguli şi regulamente. S-ar putea să urmați o serie de exerciții fizice sau să lucrați în domeniul sănătății.

Balanță (exaltare): Aveți capacitatea de a întemeia relații responsabile şi de durată. Sunteți dedicat atât partenerilor intimi, cât si celor de afaceri.

Scorpion: Sunteți angajat intens față de muncă şi proiecte comune. Sunteți un muncitor descurcăreț şi hotărât.

Săgetător: S-ar putea să vă dedicați educației superioare şi să aveți un cod moral strict. Sunteți de asemenea un muncitor comod şi optimist.

Capricorn (domiciliu): Sunteți conservator şi autoritar şi aveți mari ambiții pământeşti. Sunteți un muncitor responsabil.

Vărsător (exaltare): Aveți capacitatea de a munci bine în grupuri. Munca dumneavoastră e adesea originală şi inovatoare.

Peşti: Sunteți un muncitor milos şi intuitiv, deşi puteți fi îngrijorat şi temător. S-ar putea să aveți o karmă puternică de rezolvat în timpul acestei vieți.

Casa 1: S-ar putea să încercați o reticență preventivă de a vă exprima. S-ar putea să fiți limitat de sentimente de nepotrivire care izvorăsc din copilăria timpurie. Sunteți responsabil şi de încredere şi probabil cam precaut.

Casa 2: S-ar putea să încercați sentimente de sărăcie emoțională sau financiară, devreme în viață. Mai târziu, vă veți dezvolta capacitatea de a aduna bunuri personale prin muncă din răsputeri.

Casa 3: Capacitatea dumneavoastră de comunicare s-ar putea să fi fost restrânsă în copilăria timpurie, rezultând dintr-o teamă de auto-exprimare. S-ar putea să vă formați treptat un talent de comunicare prin propriile dumneavoastră mari eforturi.

Casa 4: Familia s-ar putea să nu vă fi sprijinit timpuriu în viață, rezultând sentimentul lipsei unui reazem stabil. Mai târziu, vă veți construi o temelie solidă, bazată pe propria muncă stăruitoare, iar viața familială va deveni o bază solidă pentru dumneavoastră.

Casa 5: S-ar putea să fi încercat o lipsă de distracții simțită timpuriu în viață, cauzând mai târziu o reticență de a vă odihni sau juca. Veți descoperi că organizarea muncii creatoare şi timpului de recreare este cea mai bună soluție pentru dumneavoastră.

Casa 6: Aveți nevoie de o muncă cotidiană organizată. S-ar putea să fi avut probleme de sănătate timpuriu în viață. Un program zilnic de menținere a condiției fizice ar putea fi benefic. Ați putea avea de asemenea bune capacități organizatorice.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 7: S-ar putea să vă temeți să vă angajați în relații. Devreme în viață s-ar putea să vă fi simțit copleşit de relațiile apropiate. Veți învăța mult prin intermediul relațiilor dumneavoastră intime.

Casa 8: S-ar putea să vă temeți de proiectele comune, să vă simțiți copleşit de intimitate sau limitat în exprimarea sexuală. Veți învăța mult din cercetarea problemelor profunde ale vieții.

Casa 9: S-ar putea să vă simțiți limitat în cercetarea înțelesului vieții. Mai târziu în viață s-ar putea eventual să începeți o serioasă investigație în tărâmurile filosofice şi religioase.

Casa 10: Vă temeți de eşecul public şi abordați cariera cu precauție. După piedici timpurii, veți deveni muncitor şi respectabil în profesia aleasă.

Casa 11: Sunteți timid în grupuri de persoane şi aveți puțini prieteni adevărați. S-ar putea să vă alegeți cu grijă prietenii sau să ieşiți în special cu colegii.

Casa 12: Vă temeți de orice e ascuns. Aceasta poate pentru că simțiți că propriile dumneavoastră granițe sunt permanent amenințate. O cercetare serioasă a tărâmurilor ascunse v-ar putea ajuta să vă învingeți temerile.

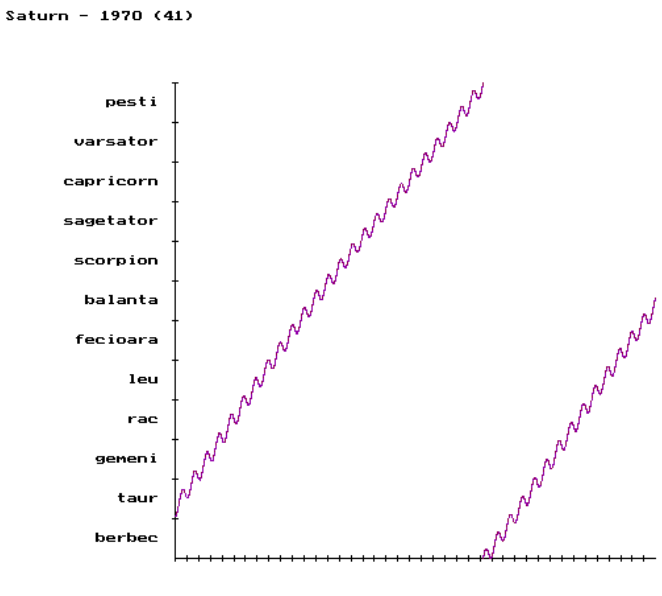

Pozițiile lui Saturn, din 1970 până în 2010.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

5.3. Chiron

Semnificație:

Chiron, Vindecătorul Rănit, reprezintă rănile noastre emoționale şi fizice. El ne descoperă o parte lovită, slabă şi vulnerabilă. Suntem încurajați să ne vindecăm rănile şi apoi să privim dincolo de tărâmurile personale, pentru a vedea suferința altora şi pentru a deveni învățători şi vindecători.

Interpretări:

Berbec: Sensul de a fi v-a fost încălcat cumva şi s-ar putea să vă temeți să vă afirmați. S-ar putea să supracompensați încercând să fiți primul în toate. Fizic, s-ar putea să vă răniți la cap. S-ar putea să deveniți un pionier într-un mod care va aduce servicii omenirii.

Taur: Veți încerca o criză a valorilor. S-ar putea să suportați o lipsă de încredere în propria valoare şi să supracompensați prin sporirea averii. S-ar putea de asemenea să vă îndoiți de trupul dumneavoastră, sau să simțiți ca trupul dumneavoastră nu este frumos. Veți învăța să vă încredeți în experiențele fizice proprii şi ați putea deveni un vindecător.

Gemeni: S-ar putea să nu aveți încredere în propriile procese mentale, sau să vă temeți să comunicați cu ceilalți. S-ar putea să fi avut o problemă de comunicare în copilărie. Educația timpurie s-ar putea să fi fost dureroasă. Ați putea avea capacitatea de a capta ideile creative universale sau spirituale. Ați putea învăța pe alții într-un mod benefic pentru omenire.

Rac (exil): S-ar putea să vă simțiți nesigur pe dumneavoastră în propria familie. Aceasta ar putea rezulta dintr-o relație dureroasă cu tatăl, sau poate altă experiență dureroasă în familie. Veți şti în mod intuitiv cum să vă îngrijiți de membrii familiei şi de cei dragi.

Leu (exil): Vă temeți să vă distrați şi să fiți creativ. Ați fost poate împiedicat să vă exprimați în copilărie şi aveți dificultăți în depăşirea sentimentelor de nepotrivire. Copiii s-ar putea să vă reamintească durerea. Ați putea suferi dificultăți de sarcină. S-ar putea să deveniți un învățător sau terapeut creativ.

Fecioară (cădere): Veți încerca o puternică legătură între problemele emoționale şi sănătatea fizică. S-ar putea să vă temeți de sentimente, preferând muncile practice de zi cu zi lumii haotice a acestora. Sănătatea şi vindecarea vor fi importante pentru dumneavoastră. S-ar putea să slujiți omenirea devenind vindecător.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Balanță: Dezechilibrul relațiilor, atât personale cât şi impersonale, vă cauzează durere. Vă veți simți de asemenea vulnerabil în fața nedreptății. S-ar putea sa fi suferit într-o relație timpurie cu părintele de sex opus. Veți învăța mult prin relații şi ați putea deveni un sfătuitor.

Scorpion: Veți simți o durere profundă care va ieşi la suprafață în relațiile intime. S-ar putea să fi suferit o traumă prenatală. Propria durere profundă vă va îndemna să cercetați misterele vieții, inclusiv naşterea, moartea şi sexualitatea. S-ar putea să-i sfătuiți sau să-i învățați pe alții. S-ar putea de asemenea să studiați metafizica şi să deveniți un vindecător sufletesc.

Săgetător: S-ar putea să vă simțiți nesigur pe credințele şi perspectivele dumneavoastră. Ați putea deveni un fanatic religios pentru a compensa această nesiguranță. S-ar putea să descoperiți că studiați în permanență sau călătoriți prin lume într-un efort de a înțelege înțelesul vieții. S-ar putea să-i îndrumați pe alții pe cărarea lor spirituală.

Capricorn: Vă simțiți nesigur de locul dumneavoastră în societate. S-ar putea să aveți dificultăți în găsirea locului potrivit în lumea exterioară. Aceasta ar putea rezulta dintr-o experiență dureroasă cu mama. Ați putea alege o profesie ca vindecător sau învățător.

Ophiucus (domiciliu): S-ar putea să vă nelinişteasc propriul nivel de evoluție spirituală. Sunteți idealist şi intuitiv. Puteți fi un bun învățător sau cercetător în domeniul esoteric. Credeți că fiecare trebuie să-şi găsească propria cale. Nu-i înțelegeți pe aceia care refuză să evolueze.

Vărsător: S-ar putea să vă simțiți nesigur în grupuri. S-ar putea de asemenea să fiți sensibil la rănile omenirii. Poate pentru că ați suferit din cauza prieteniilor. Veți avea capacitatea de a vă alătura grupurilor cu o cauză, în special acelora care vindecă omenirea sau predau idealuri spirituale.

Peşti (exaltare): Aveți dificultăți în obținerea propriului simț al individualității. Aveți capacitatea de a simți durerea altora şi s-ar putea să trebuiască să vă detaşați şi să meditați. S-ar putea de asemenea să suferiți din cauza propriei mâhniri profunde. S-ar putea să lucrați într-o instituție legată de vindecare.

Casa 1: Sunteți rănit, ori afectiv, ori fizic. De fiecare dată când vă exprimați esența personalității, sunteți respins. Aceasta ar putea duce la auto-cercetare şi ați putea deveni mai târziu un vindecător sau învățător rănit.

Casa 2: Suferiți din cauza pierderilor financiare sau a nesiguranței financiare. Rănile afective timpurii au condus la o părere proastă despre sine. Căutarea valorii personale ar putea însemna că mai târziu veți fi capabil să-i ajutați şi pe alții să-şi găsească propria valoare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 3: Educația timpurie s-ar putea să fi fost o experiență dureroasă sau ați avut probleme de comunicare în copilărie sau cu frații şi surorile. Ați putea mai târziu să comunicați aceste experiențe, devenind un învățător rănit.

Casa 4: Devreme în viață s-ar putea să vă fi simțit respins de familie. Viața familială s-ar putea să fi fost dureroasă. Pe măsură ce înfruntați durerea şi găsiți resurse interioare, veți dezvolta sentimentul de compasiune şi capacitatea de a-i ajuta pe alții să-şi vindece rănile.

Casa 5: Exprimarea dumneavoastră creatoare a fost cumva afectată devreme în viață. Cineva sau ceva v-a împiedicat să ieşiți şi să vă distrați în copilăria timpurie. Mai târziu ați putea învăța copiii sau ați putea avea capacitatea de a pune oamenii în legătură cu propriile puteri creatoare.

Casa 6: Suferiți din cauza sentimentelor de nepotrivire fizică. S-ar putea să fi încercat durerea fizică în copilărie. Căutarea vindecării de sine v-ar putea conduce la vindecarea în mod regulat a celorlalți. Ați putea de asemenea preda tehnici de vindecare.

Casa 7: Suferiți datorită relațiilor rupte şi dureroase şi datorită sentimentelor de respingere din partea partenerului. Ați putea avea mai târziu un partener care să vă învețe cum să depăşiți aceasta, sau dumneavoastră îl veți învăța pe partener.

Casa 8: S-ar putea să vă simțiți nepotrivit sexual. Ați putea fi sensibil la tendințele ascunse dureroase şi ați putea folosi aceste cunoştințe mai târziu, pentru a deveni un vindecător intuitiv.

Casa 9: S-ar putea să vă simțiți respins pentru convingerile dumneavoastră. Rănile v-ar putea împinge spre o schimbare de filosofie, iar mai târziu ați putea deveni un învățător al cunoaşterii superioare.

Casa 10: Suferiți datorită sentimentelor de nepotrivire cu lumea exterioară şi senzației că valoarea dumneavoastră nu este recunoscută. S-ar putea să fiți nesigur pe drumul profesional. Mai târziu, ați putea avea o profesie ca vindecător sau învățător rănit.

Casa 11: Durerea pentru dumneavoastră e trăită în grupuri. Prietenii dumneavoastră ar putea include oameni răniți, vindecători şi învățători. Mai târziu ați putea fi implicat într-un grup de vindecători sau învățători.

Casa 12: Suferiți din cauza rănilor adânc îngropate şi momentelor de durere copleşitoare. În cercetarea adâncurilor acestei dureri ați putea deveni mai târziu un catalizator pentru vindecarea altora - un vindecător sufletesc.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

6. PLANETELE TRANSPERSONALE

6.1. Uranus

Semnificație:

Uranus reprezintă originalitatea şi neconvenționalul, atât geniul neobişnuit şi sclipitor, cât şi rebelul încăpățânat fără cauză. El ne spune despre zonele în care încălcăm convențiile, devenim inovatori şi încercăm căi noi, incitante.

Interpretări:

Berbec: Aceasta e generația inițiativei şi spontaneității. Indică distrugerea vechilor structuri şi ivirea noului.

Taur (cădere): Aceasta e o generație care are tenacitatea de a urmări noile căi ale societății. Brusc, resursele omenirii intră în centrul atenției.

Gemeni: Aceasta e o generație care se concentrează asupra unor noi forme de comunicare şi asupra rețelelor mondiale. Idei originale şi ingenioase pot lua ființă.

Rac: Aceasta e o generație care va sprijini ideile şi va adăuga componenta emoțională. Comunicarea ar putea fi importantă, la fel şi rolul sentimentelor. Căile tradiționale de comunicare cu cei dragi s-ar putea schimba.

Leu (exil): Aceasta e o generație care caută libertatea de exprimare individuală. Creativitatea individuală adevărată devine importantă, mai ales prin cultură şi artă.

Fecioară: Aceasta e o generație care începe să se concentreze asupra detaliilor practice ale omenirii. Cercetarea medicală, echilibrul dintre muncă şi odihnă, legăturile dintre minte şi trup intră în centrul atenției.

Balanță: Aceasta e o generație care caută noi căi de a realiza relații potrivite. Indică distrugerea formelor vechi de relație şi introducerea celor noi. Această generație ar putea avea de asemenea noi concepții asupra dreptății.

Scorpion (exaltare): Aceasta e o generație care va încerca sentimente supraîncărcate şi transformări în viață. Aceşti oameni vor avea multe idei inovatoare despre schimbare. Ei ar putea trăi o prefacere la scară mondială.

Săgetător: Această generație va căuta şi învăța noi perspective asupra omenirii. Vor introduce noi concepte de filosofie, religie şi etică.

Capricorn: Această generație va introduce noi structuri, posibil guvernamentale sau de afaceri. Indică un timp al consolidării ideilor originale şi o construire practică a noilor căi.

Vărsător (domiciliu): Această generație e capabilă de descoperiri ştiințifice geniale. Indică înțelegerea originală şi inventivă care aduce beneficii omenirii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Peşti: Această generație va fi capabilă să cerceteze inconştientul şi lucrurile ascunse şi să lucreze cu ajutorul intuiției. O nouă înțelegere a rolului Pământului în univers ar putea fi descoperit de această generație.

Casa 1: Aveți o personalitate excentrică, cu impulsul de a vă exprima într-un mod schimbător şi dinamic. S-ar putea să sfidați convențiile sau să fiți un conducător neobişnuit. Cu siguranță veți fi original.

Casa 2: Veți încerca schimbări bruşte în venituri. Banii vor fi aici o clipă şi duşi în următoarea. Aveți capacitatea să inventați strategii de făcut bani. S-ar putea de asemenea să aveți bunuri neobişnuite şi să vă apreciați propria originalitate.

Casa 3: Sunteți un gânditor rapid şi original. Vă place să studiați subiecte neobişnuite, pe care le abordați în propriul dumneavoastră stil original. S-ar putea să aveți o relație neobişnuită cu frații şi surorile.

Casa 4: Aveți o viață familială activă, neobişnuită şi neconvențională. În copilărie s-ar putea să fi încercat schimbări bruşte în mediul familial. Ca adult, veți căuta un cămin neobişnuit.

Casa 5: Aveți capacitatea de a prelua modele originale şi creative. S-ar putea să aveți pasiuni sau scopuri creatoare excentrice sau neconvenționale. Copiii dumneavoastră ar putea fi originali şi neconvenționali.

Casa 6: Modul dumneavoastră de abordare a vieții cotidiene ar putea fi neobişnuit. S-ar putea să încercați schimbări bruşte de sănătate sau să aveți animale neobişnuite.

Casa 7: Aveți nevoie de relații neconvenționale. Libertatea în cadrul relațiilor va fi de asemenea importantă pentru dumneavoastră. Veți învăța despre propria individualitate prin intermediul relațiilor neobişnuite.

Casa 8: S-ar putea să încercați schimbări bruşte în viață prin aventuri comune. S-ar putea de asemenea să fiți fascinat de metafizică şi de latura profundă a vieții.

Casa 9: Veți dezvolta filosofii neobişnuite şi originale. S-ar putea să vă revoltați împotriva religiei tradiționale şi să vă bucurați de izbucniri bruşte de studiu sau călătorii în străinătate.

Casa 10: Vă veți bucura de o carieră neconvențională prin care veți putea contribui cu ceva original şi valoros pentru societate. S-ar putea să vă simțiți agitat într-o singură profesie şi să descoperiți că uneori doriți o schimbare totală în orientarea vieții.

Casa 11: Vă veți înconjura de prieteni neobişnuiți şi excentrici. S-ar putea de asemenea să apăreți drept cel ciudat în grupuri. S-ar putea să doriți să eliberați grupuri de oameni.

Casa 12: Veți încerca deseori scânteieri de intuiție sau s-ar putea să inițiați sau să vă alăturați unei instituții neobişnuite. Este posibil să cercetați psihicul uman într-un mod neobişnuit.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

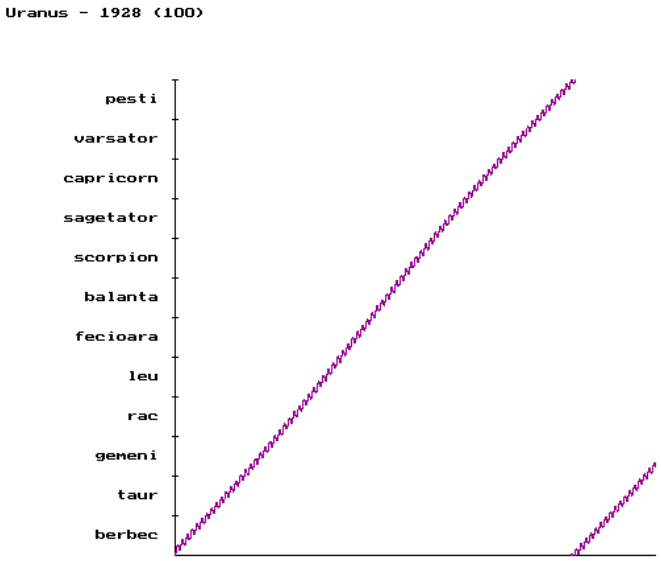

Drumul lui Uranus în 100 de ani.

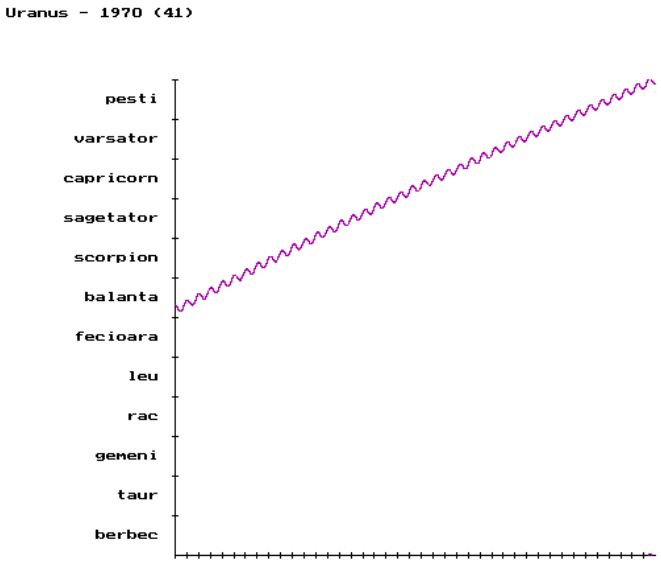

Pozițiile lui Uranus, din 1970 până în 2010.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

6.2. Neptun

Semnificație:

Neptun este planeta misticismului şi unității. El reprezintă atât unitatea binecuvântată a spiritului cât şi confuzia care vine din necunoaşterea limitelor şi granițelor. El estompează diferențele dintre realitate şi închipuire şi ne învață compasiunea şi apropierea.

Interpretări:

Berbec: Indivizii au potențialul de a fi pionieri în domeniul spiritual. Îşi asumă riscul de a cerceta tărâmurile mistice. Această generație ar putea de asemenea avea mulți pionieri în domeniul artelor.

Taur: Această generație are capacitatea de a aplica valorile spirituale în domeniul banilor şi resurselor. Indivizii pot fi practici relativ la perspectivele mistice. Obiecte şi arte frumoase ar putea reflecta lumea spirituală.

Gemeni (cădere): Această generație îşi poate dezvolta intuiția şi are capacitatea de a învăța, scrie, preda şi răspândi compasiunea şi înțelegerea spirituală.

Rac: Această generație are capacități mediumnice potențiale. Indivizii îşi țin convingerile spirituale aproape de inimi cu o măsură sigură de ataşament emoțional.

Leu (exaltare): Această generație e legată îndeaproape de artele creatoare. Plăcerea şi extravaganța sunt exprimate atât în lumea artistică, cât şi în cea spirituală.

Fecioară (exil): Indivizii acestei generații sunt confruntați cu sarcina analizării exceselor extravaganței şi a organizării unei abordări sistematice a îmbinării spiritualului cu practicul. Ei sunt interesați ca problemele spirituale să devină parte a rutinei zilnice. De exemplu, această generație ar putea vedea mersul regulat la biserică o necesitate pentru o viață sănătoasă.

Balanță: Această generație are capacitatea de a privi relațiile umane dintr-o perspectivă generală mai spiritualizată, decât din a legilor şi regulilor generale anterioare. Aici pot domni unele confuzii asupra relațiilor umane potrivite. Indivizii vor năzui să obțină un echilibru în relațiile umane. Vor fi de asemenea preocupați de dreptate.

Scorpion: Această generație are capacitatea de a urmări cu pasiune valorile spirituale. Indivizii se vor confrunta cu o luptă între dorințele naturale şi dorința pentru un mod de viață spiritual. Vor cunoaşte valoarea regenerării asupra stagnării. Această generație ar putea juca un rol transformator în lume.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Săgetător (exaltare): Această generație are darul viziunii spirituale. Indivizii vor fi capabili să ajute oamenii să se concentreze asupra aspirațiilor spirituale, să devină mai comunicativi şi să accepte diferitele rase şi credințe.

Capricorn: Această generație are capacitatea de a aplica disciplina pe calea spirituală. Vor avea înțelepciunea de a include atât valorile spirituale vechi cât şi pe cele noi pentru a forma o temelie solidă pentru creşterea spirituală viitoare.

Vărsător (cădere): Omenirea va învăța să trăiască precum un colectiv. Această generație va avea capacitatea de a urmări perspective spirituale noi şi diferite - darul revelației.

Peşti (domiciliu): Această generație ar putea avea capacitatea unității cu Dumnezeu. S-ar putea să fie capabili să-şi exprime spiritualitatea prin pătrundere psihologică şi artă. Ar putea fi de asemenea învățători inspirați, conştienți de întreg, de totalitate.

Casa 1: Veți încerca o lipsă de frontiere între dumneavoastră şi ceilalți şi s-ar putea să dovediți neclaritate în auto-exprimare. Aveți capacitatea să vă creați o lume a fanteziei şi s-ar putea să trebuiască să clarificați cine sunteți cu adevărat.

Casa 2: S-ar putea să fiți nerealist în aprecierea propriei valori. Ar putea de asemenea exista o lipsă de claritate în privința banilor şi bunurilor. Trebuie să legați valorile financiare de valorile spirituale.

Casa 3: Aveți capacitatea de a comunica prin intermediul artelor şi preocupărilor creatoare. S-ar putea să încercați de asemenea confuzie mentală şi să aveți o minte zăpăcită.

Casa 4: S-ar putea să păstrați amintiri idilice despre casă şi familie, care pot fi adevărate sau nu. Ar putea exista de asemenea o senzație de pierdere referitoare la casă şi familie. Căutați să evadați într-un cadru familial de vis.

Casa 5: Aveți o natură artistică puternică şi capacitatea de a crea prin intuiție. S-ar putea să trebuiască să faceți sacrificii, în special pentru copii sau pentru cei dragi, înainte să puteți crea.

Casa 6: S-ar putea să aveți dificultăți în a face față vieții cotidiene. S-ar putea să aveți probleme de sănătate sau alergii în copilărie. Aveți de asemenea capacitatea de a fi de folos altora.

Casa 7: Căutați perfecțiunea în relațiile personale şi s-ar putea să fiți deziluzionat de parteneri imperfecți. Aveți de asemenea capacitatea de a atrage uniuni spirituale.

Casa 8: Vă simțiți una cu ceilalți şi aveți capacitatea de a transcende viața cotidiană prin preocupări metafizice. S-ar putea să simțiți cu uşurință tendințele emoționale ascunse.

Casa 9: Aveți o atitudine de devotament pentru educația superioară şi căutați filosofia perfectă. S-ar putea să fiți dezamăgit de realitățile studiului, călătoriilor în străinătate sau religiei.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

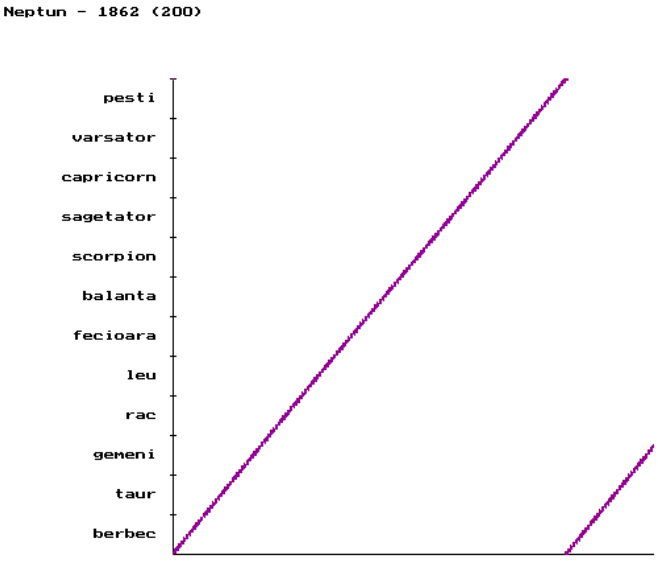

Drumul lui Neptun în 200 de ani.

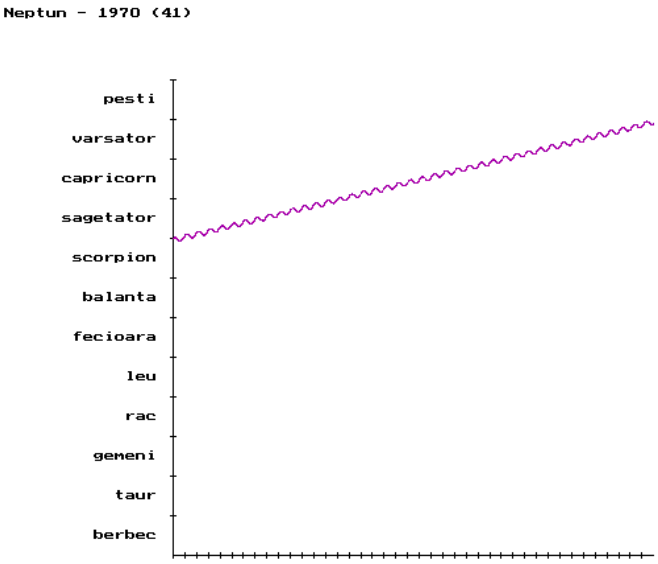

Pozițiile lui Neptun, din 1970 până în 2010.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 10: Tânjiți să fiți de folos prin profesie. S-ar putea să încercați un sentiment de pierdere referitor la direcția de viață aleasă. S-ar putea să vi se ceară să vă sacrificați în vreun fel cariera aleasă.

Casa 11: Căutați prietenii spirituale şi umanitariste. S-ar putea să evadați din realitate prin grupuri. Aveți capacitatea de a fi de folos prietenilor şi grupurilor.

Casa 12: Vă simțiți copleşit de tendințele ascunse ale lumii. S-ar putea să evadați din realitate visând cu ochii deschişi şi lăsându-vă liberă fantezia. Aveți uneori o natură plină de compasiune.

6.3. Pluto

Semnificație:

Pluto este planeta transformării. Nimic nu rămâne la fel în jurul acesteia. Sarcina ei este de a şterge trecutul pentru a face loc noului. Aceasta se face exploziv, silind orice este ascuns la suprafață să se risipească. Oriunde stă Pluto în horoscoapele noastre, trăim regenerarea.

Interpretări:

Berbec (exaltare): Aceasta este generația revoluției. Indivizii au capacitatea de a răsturna tradițiile şi de a începe din nou.

Taur (exil): Aceasta este generația schimbării economice. Indivizii au capacitatea de a transforma producția materială şi procesele monetare.

Gemeni: Aceasta este generația invențiilor transformatoare şi progreselor majore în cunoaştere. Indivizii sunt martorii noilor descoperiri cu ramificații mondiale.

Rac: Aceasta este generația schimbări sistemelor sociale. Indivizii sunt născuți în timpuri zbuciumate care le amenință siguranța şi familia. Această generație are capacitatea de a constitui noi concepte sociale.

Leu (exaltare): Aceasta este generația puterii. Indivizii au capacitatea de a folosi puterea atât pozitiv cât şi negativ. Puterea şi conducerea mondială vor fi de asemenea probleme importante pentru aceştia.

Fecioară: Această generație are capacitatea de a transforma modul cum priveşte lumea sănătatea. Cercetarea medicală, bolile mondiale, descoperirile în acest domeniu şi legăturile dintre minte şi trup vor fi în centrul atenției.

Balanță (cădere): Această generație va fi preocupată de cauza dreptății şi de transformarea relațiilor umane. Indivizii au capacitatea de a vedea necesitatea schimbării în relațiile personale şi globale.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Scorpion (domiciliu): Această generație are capacitatea de a iniția schimbarea la scară mondială pentru a se ridica deasupra dorințelor de bază ale omenirii. Indivizii ar putea trăi un conflict mondial. Vor fi siliți să învețe să folosească în mod corect resursele lumii.

Săgetător: Această generație va încerca nevoia de transformare a perspectivelor religioase pentru a include toate filosofiile şi religiile.

Capricorn: Această generație va avea capacitatea de a transforma vechile structuri în altele noi şi durabile.

Vărsător (cădere): Aceasta este generația cooperării mondiale. Indivizii au capacitatea de a face progrese ştiințifice în beneficiul omenirii şi s-ar putea să fie siliți să schimbe modul în care e privită ştiința.

Peşti: Aceasta este generația unității spirituale. Ea are capacitatea de a dărâma formele artistice tradiționale pentru a pregăti terenul pentru o artă nouă şi pătrunsă de spiritualitate.

Casa 1: Sunteți un conducător transformator, provocându-i în mod constant pe alții şi pe sine pentru a accepta schimbarea. Aveți o personalitate puternică.

Casa 2: Banii şi bunurile trec în mod constant prin schimbări în viața dumneavoastră. Chemarea dumneavoastră e să cercetați legătura dintre schimbarea posesiunilor şi schimbarea valorilor interioare.

Casa 3: Aveți o minte iscoditoare şi sunteți un vorbitor puternic. S-ar putea să încercați lupte pentru putere cu frații şi surorile.

Casa 4: Mediul dumneavoastră familial ar putea fi vulcanic. Traume ale copilăriei timpurii ar putea fierbe în dedesubtul aparențelor. S-ar putea să încercați schimbări traumatizante acasă.

Casa 5: Aveți mare nevoie să vă exprimați creativ. S-ar putea să trebuiască să vă feriți de o nevoie obsesivă de atenție. S-ar putea de asemenea să fiți excesiv de dominant cu copiii.

Casa 6: Rutina zilnică joacă un rol important în viața dumneavoastră. S-ar putea să încercați schimbări dramatice în sănătate. Chemarea dumneavoastră e să recunoaşteți puterea relației dintre minte şi trup.

Casa 7: Veți încerca transformări profunde prin intermediul relațiilor. Relațiile dumneavoastră s-ar putea schimba, sau dumneavoastră v-ați putea dezvolta şi schimba în cadrul relațiilor.

Casa 8: Aveți o dorință puternică de a fi unit cu alții. S-ar putea să încercați impulsuri şi pasiuni puternice, şi totuşi nerecunoscute. S-ar putea să cercetați în profunzime subiecte metafizice.

Casa 9: Aveți un puternic impuls de a descoperi înțelesuri superioare în viață. Trebuie să vă feriți să deveniți dogmatic în filosofiile personale. S-ar putea să deveniți obsedat de călătorii, studiu sau religie.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

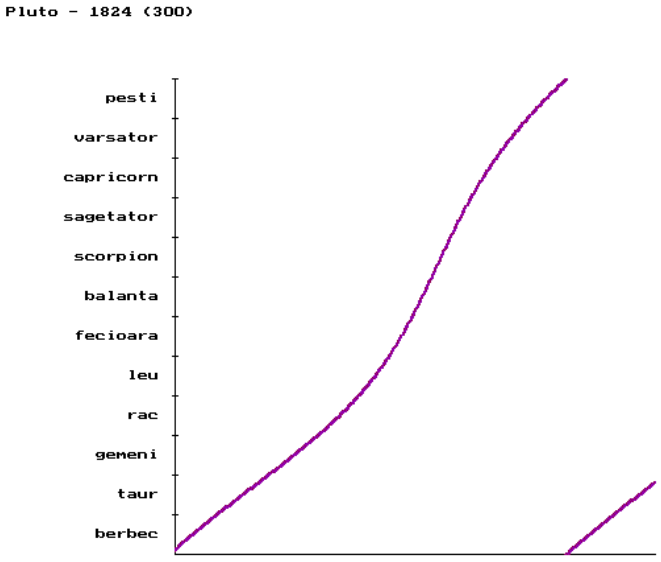

Drumul lui Pluto în 300 de ani.

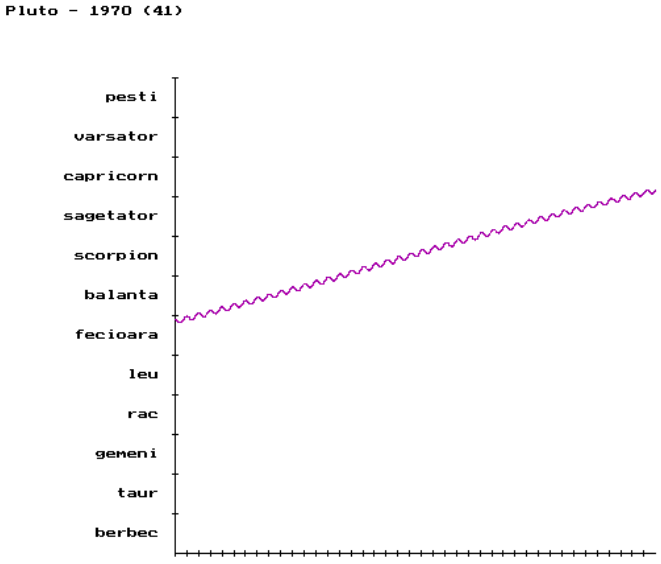

Pozițiile lui Pluto, din 1970 până în 2010.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 10: Veți fi un conducător puternic în cariera aleasă şi s-ar putea să vă folosiți de profesie pentru a vă simți puternic. S-ar putea de asemenea să trăiți schimbări majore în mediul profesional.

Casa 11: S-ar putea să vă simțiți atras de grupuri politice puternice şi să încercați conflicte puternice cu prietenii. Aveți de asemenea capacitatea de a lega prietenii profunde.

Casa 12: Aveți nevoie presantă să cercetați tărâmurile inconştiente, posibil devenind obsedat de conştientizarea necunoscutului. S-ar putea să vă treziți mereu în centrul crizelor, fără să înțelegeți de ce.

7. STELELE FIXE

Nomenclatura este numele tehnic standard sub care este cunoscută o stea. Există mai multe sisteme de nomenclatură folosite. În cele ce urmează, stelele sunt denumite folosind sistemul Bayer, care foloseşte o literă grecească, unică într-o anumită constelație, sugerând strălucirea relativă a stelei. De exemplu, Sirius este α Canis Major, însemnând că e cea mai strălucitoare stea din constelația Canis Major. *Clasa spectrală* indică calitatea luminii emise de stea şi temperatura sa efectivă. De obicei, constă într-o literă şi un număr. Litera precizează clasa generală iar numărul - poziția în clasă. Literele posibile, în ordinea temperaturii stelelor, sunt:

Litera	Denumirea	Culoarea	Temperatura
W	Wolf-Rayet	verzui-alb	80000K
O	Albastre f. calde	verzui-alb	36000K
B	Albastre cu heliu	albăstrui-alb	12-25000K
A	Cu hidrogen	alb	8-10000K
F	Metalice	gălbui-alb	6-7500K
G	Tip solar	galben	5-6000K
K	Galbene-portocalii	portocaliu	4500K
M	Cu oxid de titan	portocaliu-roşu	3500K
R	Carbonate	portocaliu-roşu	3300K
N	Carbonate	roşu	3300K
S	Gigantice variabile	roşu	3300K

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Magnitudinea este un număr zecimal care indică intensitatea senzației pe care o produce energia stelei asupra unui organ receptor. Cu cât numărul e mai mic, cu atât steaua e mai strălucitoare. Cea mai mică magnitudine vizibilă e în jur de 6.

Nume	Constelație, nomenclatură	Clasă spectrală	Magnitudine	Poziție	Natură
Achernar	**α Eridanus**	**B9**	**0,6**	**15♓**	
Acrux	α Crux	B1	1,6	12♏	
Acubens	α Cancer	F0	4,3	14♌ ♄	☿
Adara	ε Canis Major	B1	1,6	21♋	
Adhafera	ζ Leo	F0	3,6	28♌ ♄	☿
Agena	β Centaurus	B3	0,9	24♏	
Al Hecka	ζ Corvus	B2	3,0	25♊ ♂	
Al Jabhar	η Leo	A0	3,6	28♌ ♄	☿
Al Pherg	η Pisces	G3	3,7	27♈ ♄	♃
Alcyone	**η Taurus**	**B7**	**3,0**	**0♊**	**☽♃**
Aldebaran	**α Taurus**	**KM**	**1,1**	**10♊**	**♂**
Alfard	**α Hydra**	**K3**	**2,2**	**27♌**	**♄♀**
Algenib	γ Pegasus	B2	2,9	9♈ ♂	☿
Algol	**β Perseus**	**B8**	**var**	**26♉**	**♄♂**
Alhena	γ Gemini	A1	1,9	9♋ ☿	♀
Alioth	**ε Ursa Major**	**A0**	**1,7**	**9♍**	**♂3**
Alkaid	**η Ursa Major**	**B3**	**1,9**	**27♍**	**1**
Almach	**γ Andromeda**	**K2**	**2,3**	**14♉**	**♀**
Alnilam	ε Orion	B0	1,8	23♊ ♃	♄
Alnitak	ζ Orion	B0	2,0	25♊	
Alpheratz	α Andromeda	B8	2,2	15♈ ♀	
Alrisha	α Pisces	A2	3,9	29♈ ♂	☿
Altair	**α Aquila**	**A7**	**0,9**	**2♒**	
Alterf	λ Leo	K5	4,5	18♌ ♄	☿
Antares	**α Scorpius**	**MB**	**1,2**	**10♐**	
Arcturus	**α Bootes**	**K2**	**0,2**	**24♎**	
Arneb	α Lepus	F0	2,7	21♊ ♄	☿
Asellus Australis	δ Cancer	K0	4,2	9♌ ♂	☉
Asellus Borealis	γ Cancer	A0	4,7	8♌ ♂	☉

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nume	Constelație, nomenclatură	Clasă spectrală	Magni-tudine	Poziție	Natură
Atria	α Triangulum Australis	K5	1,9	21♐	
Avior	ε Carina	KB	1,7	23♍	
Baten Kaitos	ζ Cetus	K0	3,9	22♈ ♄	
Bellatrix	**γ Orion**	**B2**	**1,7**	**21♊**	**♂☿**
Betelgeuse	**α Orion**	**M2**	**var**	**29♊**	**♂☿**
Botein	δ Aries	K2	4,5	21♉ ♀	
Canopus	α Carina	F0	-0,9	15♋ ♄	♃
Capella	**α Auriga**	**GG**	**0,2**	**22♊**	**☿☽**
Castor	**α Gemini**	**AA**	**1,6**	**20♋**	
Cih	γ Cassiopeia	B0	var	14♉	
Deneb Adige	α Cygnus	A2	1,3	5♓	
Deneb Algedi	δ Capricornus	A5	3,0	24♒	
Denebola	β Leo	A4	2,2	21♍ ♄	♀
Dubhe	**α Ursa Major**	**K0**	**2,0**	**15♌**	**♂5**
El Nath	β Taurus	B7	1,8	22♊ ♂	
Erakis	μ Cepheus	M2	var	10♈	
Foramen	η Carina	R	var	22♎	
Formalhaut	**α Pisces Austrinus**	**A2**	**1,3**	**4♓**	
Gacrux	γ Crux	M4	1,6	7♏	
Hamal	α Aries	K2	2,2	8♉ ♂ ♄	
Hoedus I	ζ Auriga	KB	var	19♊	
Kaus Australis	ε Sagittarius	B9	2,0	5♑	
Labrum	δ Crater	K0	3,8	27♍ ♀	☿
Markab	**α Pegasus**	**B9**	**2,6**	**23♓**	
Markeb	κ Vela	B3	2,6	29♍ ♄	♃
Megrez	**δ Ursa Major**	**A3**	**3,4**	**1♍**	**4**
Meissa	λ Orion	O8	3,7	24♊ ♃	♄
Mekbuda	ζ Gemini	G0	var	15♋	
Menkalinan	β Auriga	A2	var	0♋ ♂ ☿	
Menkar	α Cetus	M2	2,8	14♉ ♄	
Merak	**β Ursa Major**	**A1**	**2,4**	**19♌**	**6**
Mesarthim	γ Aries	A0	4,8	3♉ ♂ ♄	
Miaplacidus	β Carina	A0	1,8	2♏	
Mimosa	β Crux	B1	1,5	12♏	
Mintaka	δ Orion	O9	2,5	22♊ ♃	♄

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nume	Constelație, nomenclatură	Clasă spectrală	Magni-tudine	Poziție	Natură
Mira	ο Cetus	M6	var	1♉ ♄	
Mirach	**β Andromeda**	**M0**	**2,4**	**0♉**	**♀**
Mirfak	α Perseus	F5	1,9	2♊ ♃ ♄	
Mirzam	β Canis Major	B1	2,0	7♋	
Mizar	**ζ Ursa Major**	**A2**	**2,4**	**16♍**	**♂2**
Phact	α Columba	B8	2,8	22♊ ☿	♀
Phecda	**γ Ursa Major**	**A0**	**2,5**	**0♍**	**7**
Polaris	**α Ursa Minor**	**F8**	**2,1**	**28♊**	**♄ ♀**
Polis	μ Sagittarius	B8	var	3♑	
Pollux	**β Gemini**	**K0**	**1,2**	**23♋**	**♂**
Prima Hyadum	γ Taurus	G9	3,9	6♊ ♄ ☿	
Procyon	**α Canis Minor**	**F5**	**0,5**	**26♋**	
Propus	η Gemini	M3	var	3♋	
Ras Algethi	α Hercules	M5	var	16♐	
Ras Alhague	α Ophiucus	A5	2,1	22♐	
Regulus	**α Leo**	**B7**	**1,3**	**0♍**	**♃♂**
Rigel	**β Orion**	**B8**	**0,3**	**17♊**	**♃ ♄**
Sadalmelek	α Aquarius	G1	3,2	4♓	
Sargas	θ Scorpius	F0	2,0	26♐	
Scheat	**β Pegasus**	**M2**	**2,6**	**29♓**	
Schedir	α Cassiopeia	K0	2,5	8♉ ♄ ♀	
Shaula	λ Scorpius	B2	1,7	24♐	
Sheliak	β Lyra	B8	var	19♑	
Sheratan	β Aries	A5	2,7	4♉ ♂ ♄	
Sirius	**α Canis Major**	**A1**	**-1,4**	**14♋**	**♃♂**
Spica	α Virgo	B2	1,2	24♎	
Tejat Posterior	μ Gemini	M3	3,2	5♋ ☿ ♀	
Thuban	α Draco	A0	3,6	7♍ ♄ ♂	
Toliman	α Centaurus	GK	0,1	29♏	
Vega	**α Lyra**	**A1**	**0,1**	**15♑**	
Wasat	δ Gemini	A8	3,5	18♋ ♄	
Wesen	δ Canis Major	G3	2,0	23♋	
Zavijava	β Virgo	F8	3,8	27♍ ☿	♂
Zosma	δ Leo	A2	2,6	11♍ ♄	♀
Zuben Elakribi	δ Libra	A1	var	15♏	

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nume	Constelație, nomenclatură	Clasă spectrală	Magnitudine	Poziție	Natură
Zuben Elgenubi	α Libra	A3	2,9	15♏	

Achernar: religie, spiritualitate, revelație

Alcyone: una din cele 7 surori ale Pleiadelor; din punct de vedere esoteric, „Steaua Individualului", guvernând umanitatea, legată de zodia Vărsătorului; presupusă steaua în jurul căreia se învârte universul

Aldebaran: recunoaştere publică a meritelor, prosperitate

Alfard: fatalitate în relațiile cu unele persoane de sex opus

Algol: steaua cea mai malefică; pericole, sinucidere, violență, moarte subită

Alioth: din punct de vedere esoteric, sursa razei 3, prin Rac, Balanță şi Capricorn

Alkaid: din punct de vedere esoteric, sursa razei 1, prin Berbec, Leu şi Capricorn

Almach: renume

Altair: şansă neaşteptată, prosperitate, dar şi schimbări neaşteptate

Antares: autodistrugere, gust pentru putere, rapacitate, violență, îndrăzneală

Arcturus: noroc, inspirație, popularitate, bogăție

Bellatrix: prestigiu civic dobândit pe câmpul de luptă

Betelgeuse: onoruri militare, succes material

Capella: protectori influenți, situație socială prosperă şi stabilă (în general)

Castor: violență, tendințe malefice

Dubhe: din punct de vedere esoteric, sursa razei 5, prin Leu, Săgetător şi Vărsător

Formalhaut: şansă, idealuri nobile, transcendența de la universul material la cel spiritual

Markab: pericol de rănire

Megrez: din punct de vedere esoteric, sursa razei 4, prin Taur, Scorpion şi Săgetător

Merak: din punct de vedere esoteric, sursa razei 6, prin Fecioară, Săgetător şi Peşti

Mirach: căsătorie fericită, renume

Mizar: din punct de vedere esoteric, sursa razei 2, prin Gemeni, Fecioară şi Peşti

Phecda: din punct de vedere esoteric, sursa razei 7, prin Berbec, Rac şi Capricorn

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Polaris (steaua polară): din punct de vedere esoteric, „Steaua Direcției" sau a „Reorientării", guvernând Shamballa; legată de zodia Leului; steaua care dezvoltă arta refacerii şi salvării a ceea ce este pierdut; ea ghidează omenirea pe calea involutivă şi influențează în mod activ pe cei de pe Crucea Mutabilă

Pollux: ascensiune socială, prestigiu

Procyon: celebritate, şansă

Regulus: idealuri nobile, ascensiune fulgerătoare, dar şi violență, distrugere, aducând uneori un declin la fel de fulgerător; durabilitatea creației spirituale şi după moarte

Rigel: renume, succes material, capacitate de creație

Scheat: pericol de înec

Sirius: prestigiu, bogăție, sinceritate; din punct de vedere esoteric, „Strălucitoarea Stea a Sensibilității", guvernând Ierarhia; legată de zodia Scorpionului; influențează sistemul nostru psihic prin Uranus, Neptun şi Saturn

Vega: şansă, reuşită, bogăție, popularitate, vanitate, lascivitate

8. PUNCTELE ARABICE

Punctul de avansare bruscă: Asc + Punctul de noroc (diurn) - ♄ = 2Asc+☽-☉-♄

Punctul de boală: Asc+♂-♄

Punctul de bunuri: Asc+cuspida C2-guvernatorul C2

Punctul de călătorii pe apă: Asc+15°♋-♄

Punctul de călătorii pe uscat: Asc+cuspida C9-guvernatorul C9

Punctul de căsătorie: Asc+Dsc-♀

Punctul de chibzuință: Asc+♄-♀

Punctul de comerț: Asc+☿-☉

Punctul de cunoştințe onorabile: (diurn) Asc + ☉ - Punctul de noroc (diurn) = 2☉-☽; *(nocturn)* Asc + Punctul de noroc (nocturn) - ☉ = 2Asc-☽

Punctul de discordie: Asc+♃-♂

Punctul de distracție: Asc+♀-♂

Punctul de dragoste: Asc+♀-☉

Punctul de duşmani: Asc+cuspida C12-guvernatorul C12

Punctul de fatalitate: Asc+♄-☉

Punctul de fii: Asc+♃-☽

Punctul de fiice: Asc+♀-☽

Punctul de iluminare: Dsc+☽-☉

Punctul de intuiție: Asc+☿-☉

Punctul de înfrățire: (diurn) Asc+♃-♄; *(nocturn)* Asc+♄-♃

Punctul de întemnițare: Asc+☉-♆

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Punctul de înțelegere: Asc+♂-☿
Punctul de karmă: Asc+♄-♆
Punctul de legătură: Asc+☽+guvernatorul ☽
Punctul de mamă: Asc+☽-♀
Punctul de marfă: Asc+Punctul de noroc(diurn)-Punctul de spirit(diurn) = Asc+2☽-2☉
Punctul de moarte: Asc+cuspida C8-☽
Punctul de moştenire: Asc+☽-♄
Punctul de noblețe şi onoare: (diurn) Asc+19°♈-☉; *(nocturn)* Asc+3°♉-☽
*Punctul de noroc: (diurn)*Asc+☽-☉; *(nocturn)*Asc+☉-☽
Punctul de organizare: Asc+♆-☉
Punctul de pasiune: Asc+♂-☉
Punctul de pericol: Asc+guvernatorul C8-♄
Punctul de prieteni: Asc+☽-♅
Punctul de profesie: Asc+☽-♄
Punctul de slujitori: Asc+☽-☿
Punctul de soartă: Asc+☿-☽
*Punctul de spirit: (diurn)*Asc+☉-☽; *(nocturn)*Asc+☽-☉
Punctul de sporire: Asc+♃-☉
Punctul de tată: Asc+☉-♄
Punctul de trădare: Asc+♆-☉
Punctul de viață: Asc+☉-luna nouă prenatală
Punctul de vocație: MC+☽-☉

9. ANALIZA CANTITATIVĂ A HOROSCOPULUI

Punctajele acordate (propunere):
Soare, Lună: 6
Mercur, Venus, Marte: 4
Jupiter, Saturn: 3
Uranus, Neptun, Pluto: 2
Asteroizii, inclusiv Chiron: 1
Lilith: 2
Nodul Nord: 2,5
Ascendent, Mijlocul Cerului: 3

Modul de calcul:
Pentru planete şi asteroizi, se înmulțeşte punctajul de mai sus cu următorii coeficienți (3 variante propuse):

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

1 - dacă planeta este în zodia-domiciliu
0,9 - dacă este în exaltare
0,8 - dacă este în trigonocrație
0,7 - dacă este peregrină
0,6 - dacă este în cădere
0,5 - dacă este în exil *(distribuție liniară)*

1 - dacă planeta este în zodia-domiciliu
0,97 - dacă este în exaltare
0,9 - dacă este în trigonocrație
0,78 - dacă este peregrină
0,64 - dacă este în cădere
0,5 - dacă este în exil *(distribuție normală - gaussiană)*

1 - dacă planeta este în zodia-domiciliu
0,87 - dacă este în exaltare
0,76 - dacă este în trigonocrație
0,66 - dacă este peregrină
0,57 - dacă este în cădere
0,5 - dacă este în exil *(distribuție exponențial negativă).*

Pentru Lilith, Nodul Nord, Ascendent şi Mijlocul Cerului, se foloseşte coeficientul 1, indiferent de poziția în horoscop.

În funcție de ceea ce se doreşte analizat (zodiile, casele, cadranele, emisferele etc.), se adună ponderile punctelor aflate pe teritoriul diviziunilor respective. De exemplu, pentru analiza zodiilor, se adună toate punctele din Berbec, apoi toate cele din Taur ş.a.m.d. până la Peşti, apoi se observă care zodie/zodii are/au punctajul cel mai mare, şi deci ce sectoare au o importanță crescută pentru individul în cauză.

9.1. Analiza zodiilor

Berbec puternic: Energie inițiatoare, de pionierat. Independent, îndrăzneț, curajos, hotărât, arzător, inspirat, direct, decis. Egoist, impulsiv, nerăbdător, agresiv, fără subtilitate.

Taur puternic: Stabil şi răbdător, valori puternice, decis, cu picioarele pe pământ, dorințe puternice. Lacom, încăpățânat, conservator, prea posesiv, desfrânat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Gemeni puternici: Agil, multilateral, curios, amabil, vorbăreț, aerian, multe idei. Nestatornic, schimbător, superficial, inconstant.

Rac puternic: Protector, tenace, sensibil din punct de vedere emoțional, rădăcini puternice. Insipid, prea protector, nu vrea să renunțe, timid, retras.

Leu puternic: Încrezător în sine, generos, bun la suflet, conducător puternic, dramatic. Prea mândru, vanitos, extravagant, arogant.

Fecioară puternică: Meticulos, cu putere de discernământ, pur, practic, preocupat de sănătate, muncitor. Prea critic, meschin, perfecționist.

Balanță puternică: Echilibrat, armonios, artistic, diplomat, puternic simț al dreptății. Prea înclinat spre compromis, nepăsător.

Scorpion puternic: Intens, magnetic, percepție penetrantă, putere de confruntare. Distructiv, răzbunător, gelos, prea dramatic.

Săgetător puternic: Inspirat, viziune largă, entuziast, în căutarea scopului, sincer, aventuros. Nesăbuit, nestăpânit, fără tact.

Capricorn puternic: Disciplinat, practic, responsabil, de încredere, harnic, conştiincios. Pesimist, prea convențional, rigid, materialist, nemilos.

Vărsător puternic: Filantrop, inovator, cu conştiință de grup, orientat spre progres, dorind să-i servească pe alții. Rebel, excentric, distant, superficial din punct de vedere emoțional, prea extravertit.

Peşti puternici: Milos, sensibil, capabil de sacrificiu de sine, blând, intuitiv. Dorind să evadeze, nepractic, hipersensibil, credul.

9.2. Analiza caselor

Casa 1: Identitatea. Personalitatea - cum vă vedeți dumneavoastră şi cum vă văd alții. Aspectul fizic. Sinele, anima, imaginea proiectată, expresia motivației interioare, scopul sufletului, abordarea inițială a vieții, aura.

Casa 2: Propriile resurse. Ce prețuiți, de la bunurile fizice şi bani până la respectul de sine şi talente. Resursele personale şi financiare, valorile şi atitudinile, achizițiile, prana.

Casa 3: Comunicarea. Învățătura timpurie, frații şi surorile, mediul ambiant imediat, călătoriile scurte. Procesele mentale, căutarea activă a cunoaşterii, telepatia şi energia mentală.

Casa 4: Casa şi familia. Rădăcinile, moştenirea şi viața privată. Fundația psihologică, moştenirea biologică, locuința, aşramul, karma.

Casa 5: Creativitatea. Scopurile artistice, pasiunile, recrearea, copiii şi poveştile de dragoste. Auto-exprimarea, aventurile amoroase, procrearea, timpul liber, jocurile şi sportul, auto-împlinirea, bucuria şi extazul.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Casa 6: Viața de zi cu zi. Munca, sănătatea, serviciile pe care le faceți, obiceiurile. Animalele mici, rutina zilnică, mediul profesional, priceperile.

Casa 7: Parteneriatul. Parteneriatul în afaceri, căsătoria sau o relație angajată. Asociații pe termen lung, duşmanii declarați, animus, relația dintre suflet şi personalitate.

Casa 8: Sprijinul pe care îl primiți de la alți oameni. Regenerarea, moartea, sexul, problemele legale, metafizica. Transformarea, resursele altora, moştenirile, transmutația, lupta.

Casa 9: Învățătura înaltă. Subiectele academice, legea, religia, publicațiile, cultura străină, sportul, călătoriile lungi şi filosofia. Călătoria pe Cale, înțelepciunea veşnică.

Casa 10: Viața publică. Poziția în comunitate, cariera, statutul social, atitudinea față de calitatea de părinte. Onoarea, autoritatea, profesiunea, direcția în viață, realizările, Stăpânii şi Ierarhia.

Casa 11: Prieteniile şi relațiile în grupuri. Speranțele şi visurile. cunoştințele sociale, grupurile, organizațiile şi activitățile lor.

Casa 12: Sfârşiturile. Puterile şi slăbiciunile ascunse. Instituții precum spitalele, închisorile, bibliotecile şi armata. Temerile, duşmanii ascunşi, inconştientul colectiv, spiritualitatea, datoriile karmice, serviciul altruist în beneficiul omenirii.

9.3. Analiza razelor

1. Voința şi puterea: Puternic, hotărât, stăruitor, simț al scopului, capacitate de conducere şi guvernare. Mândrie excesivă, sete de putere, încăpățânare. Pluto, Vulcan. Berbec, Leu, Capricorn.

2. Dragostea şi înțelepciunea: Înțelept, iubitor şi milos, mare sensibilitate, răbdare şi tact. Auto-compătimire, hipersensibilitate, frică şi lipsă de hotărâre. Soare, Jupiter. Peşti, Gemeni, Fecioară.

3. Inteligența activă şi adaptabilitatea: Deştept, agilitate mentală, strategie, vorbitor iscusit, simț al afacerilor, capacitate de gândire abstractă. Mândrie intelectuală, necinste şi agitație. Saturn. Rac, Balanță, Capricorn.

4. Armonia prin conflict: Spontan, imaginativ, conciliant, dragoste de muzică şi frumos, capacitate de a împăca opuşii. Îngrijorare, capricios, bătăios şi indecis. Luna, Mercur. Scorpion, Taur, Săgetător.

5. Cunoaşterea şi știința concretă: Concentrat, obiectiv, foarte curios, expert în domeniul ales, îi place verificarea prin experiment, inventivitate practică. Raționalism excesiv, scepticism şi criticism, lipsă de sensibilitate emoțională. Venus. Vărsător, Leu, Săgetător.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

6. Devotamentul şi idealismul: Entuziast, loial şi devotat, puternic idealism, umilință, capacitate de a-i inspira pe alții. Fanatism, credulitate, idealism rigid şi hipersensibilitate. Neptun, Marte. Peşti, Fecioară, Săgetător.

7. Ordinea ceremonială şi magia: Bine organizat, cu conştiință socială, rafinat, simț al sincronizării, capacitate de a clădi şi a îngriji de detalii. Supraregimentare, perfecționism, materialism şi preocupare excesivă pentru reguli. Uranus. Berbec, Rac, Capricorn.

9.4. Analiza cadranelor

Cadranul 1: C1-C3; dezvoltarea propriei identități; nevoia de dezvoltare şi de preocupare pentru sine; vă vedeți ca un individ independent, capabil de a vă organiza viața; egocentric; zonele în care doriți să vă exprimați personalitatea.

Cadranul 2: C4-C6; nevoia de siguranță interioară şi relațiile cu alții; sunteți receptiv cu ceilalți oameni şi sensibil la tendințele ascunse din relații.

Cadranul 3: C7-C9; problemele şi relațiile globale; nevoia de legături cu societatea; veți căuta relații cu un aspect mai mult obiectiv decât personal, vreți să fiți o figură publică şi să vă jucați rolul în societate.

Cadranul 4: C10-C12; eforturile personale în beneficiul umanității; nevoia de a fi concentrat asupra servirii publice; vă străduiți să vă aduceți contribuția în lume; acest lucru poate fi benefic, dar şi distructiv dacă deveniți obsedat de un ideal.

9.5. Analiza emisferelor

Vestică: C10-C3; sunteți un individ auto-motivat şi auto-orientat; vă place să vă urmați propriul drum, încercând greutăți doar dacă cineva vă stă în cale; vă apreciați independența şi propria companie; vă place compania altora doar dacă aceştia vă acordă suficientă libertate pentru urmărirea propriilor scopuri; comportare egocentrică şi egoistă.

Sudică: C1-C6; identitatea şi resursele personale sunt bazele oricărui alt succes în viață; trebuie să vă simțiți sigur de sine înainte de a păşi în lume; rădăcinile familiale şi mediul casnic vă vor asigura fundațiile pentru descoperirea şi cunoaşterea de sine, care vor fi temeliile succesului viitor; trebuie să vă asigurați că nu ajungeți izolat în casă.

Estică: C4-C9; interacțiunile cu ceilalți iau un rol extrem de important; vă prețuiți atât relațiile personale cât şi interacțiunile cu umanitatea; aveți darul de mediator în relații, cunoscând nuanțele acestora; învățați despre sine în contextul

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

relațiilor dumneavoastră; trebuie să vă asigurați că nu sunteți prins în relații sufocante.

Nordică: C7-C12; viața publică e foarte importantă pentru dumneavoastră; vă câştigați satisfacția personală prin realizările în lume şi învățați mult despre sine prin poziția în arena publică; nevoia de profil public înalt ar putea fi împlinită atât prin carieră cât şi prin statutul social; trebuie să vă asigurați că realizările dumneavoastră nu sunt făcute pe seama celor dragi.

9.6. Analiza modurilor

Cardinal: Dorința de a exprima activ energia şi de a căuta provocarea; esența semnelor cardinale e supraviețuirea. Berbec, Rac, Balanță, Capricorn.

Cardinal puternic: Vă place provocarea şi acțiunea şi deveniți frustrat când nu aveți mijloacele pentru schimbare; vă aşteptați ca şi alții să răspundă unei provocări.

Cardinal slab: Preferați să urmați căi deschise de alții decât să inițiați acțiuni; puteți produce atâta timp cât altcineva are ideile inițiale.

Fix: Dorința de a rămâne stabil şi în siguranță; esența semnelor fixe e creşterea. Taur, Leu, Scorpion, Vărsător.

Fix puternic: Vă place stabilitatea; vă aşteptați ca şi alții să fie de încredere.

Fix slab: Vă place să treceți de la un lucru la altul, fiindu-vă greu să vă stabiliți undeva; vă place schimbarea, deşi vă lipseşte stabilitatea necesară pentru a vedea obiectiv lucrurile.

Mutabil: Dorința de a fi flexibil şi adaptabil; esența semnelor mutabile e adaptabilitatea. Gemeni, Fecioară, Săgetător, Peşti.

Mutabil puternic: Întârzieri; vă aşteptați ca şi alții să fie flexibili.

Mutabil slab: Vă e greu să vă adaptați noilor situații; tindeți să fiți inflexibil când vă confruntați cu cereri ale schimbării şi ale altor persoane.

9.7. Analiza elementelor

Foc: Element masculin (yang). Denotă entuziasm, dinamism, spontaneitate şi lipsa reflecției. Berbec, Leu, Săgetător.

Foc puternic: Sunteți o persoană foarte motivată, cu multe proiecte şi aspirații pentru viitor. Sunteți activ şi spontan, adesea bucurându-vă provocarea de a urma drumuri noi şi aventuroase în viață. Entuziasmul dumneavoastră e de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

nestăpânit. Slăbiciunea dumneavoastră constă în tendința de a exagera şi incapacitatea de a face față unor activități mai pământeşti în viață.

Foc slab: Aveți dificultăți în a vă motiva pentru atingerea scopurilor. De fapt, uneori vă lipseşte chiar încrederea în sine necesară pentru vă stabili scopuri personale. S-ar putea să încercați o lipsă generală de entuziasm, simțindu-vă copleşit de schimbare.

Pământ: Element feminin (yin). Denotă încredere, stabilitate, soliditate, stoicism, senzualitate şi spirit practic. Taur, Fecioară, Capricorn.

Pământ puternic: Sunteți practic şi eficient, cu picioarele pe pământ. Abordați cu bun simț majoritatea problemelor. Aceasta vă ajută în rezolvarea chestiunilor vieții de zi cu zi. Slăbiciunea dumneavoastră constă în încăpățânarea cu care refuzați să faceți schimbări. Aveți tendința de a înăbuşi entuziasmul propriu şi al celorlalți.

Pământ slab: Faceți față cu greu realităților vieții de zi cu zi. Problemele practice cotidiene par dincolo de capacitățile dumneavoastră şi aveți dificultăți când trebuie să vă concentrați asupra unor chestiuni concrete.

Aer: Element masculin (yang). Denotă comunicare orală sau scrisă. gândirea, intelectul, curgerea rapidă a ideilor. Gemeni, Balanță, Vărsător.

Aer puternic: Sunteți obiectiv şi filosof, preferând să priviți viața dintr-o perspectivă intelectuală. Mintea dumneavoastră rațională va avea de fiecare dată o importanță mai mare decât sentimentele, deoarece considerați lumea emoțiilor ca fiind irațională. Aveți un puternic simț al dreptății şi o gândire logică. Slăbiciunea dumneavoastră constă în faptul că vedeți sentimentele într-o lumină negativă.

Aer slab: Vă lipseşte obiectivitatea - capacitatea de a sta deoparte şi a privi aspectele vieții dintr-o perspectivă detaşată şi rațională. Aveți dificultăți în luarea deciziilor şi cântărirea unei probleme într-o manieră logică.

Apă: Element feminin (yin). Denotă sensibilitate, sprijin, siguranță, grijă şi comfort. Rac, Scorpion, Peşti.

Apă puternică: Vorbiți din inimă şi sunteți o persoană miloasă şi plină de grijă, cu o puternică natură intuitivă. Vă prețuiți relațiile personale, în care adesea vă asumați rolul de purtător de grijă. Sunteți atât de înțelegător încât adesea sunteți prins în rolul de mamă pentru cei dragi. Slăbiciunea dumneavoastră constă în faptul că nu puteți privi cu obiectivitate lucrurile, atunci când este necesar. Deseori reacționați fără să cântăriți întâi lucrurile.

Apă slabă: Vă e teamă să vă exprimați simțămintele. A plânge sau a vă pierde sângele rece în fața altor oameni reprezintă un gând îngrozitor pentru dumneavoastră, darămite acțiune. Deseori vă lipseşte compasiunea pentru ceilalți

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

în relațiile personale şi trebuie să învățați să prețuiți atât sentimentele dumneavoastră, cât şi ale celor din jur.

9.8. Analiza poziției relative a Lunii şi Soarelui

Luna la 0-45° în fața Soarelui: Sunteți o persoană impulsivă. mereu căutând noi prilejuri de a vă exprima ideile. Reacționați din punctul dumneavoastră de vedere subiectiv. Vă place să inițiați noi proiecte.

Luna la 45-90° în fața Soarelui: Sunteți o persoană hotărâtă, dornică să lăsați în urmă trecutul şi să vă îndreptați spre viitor. De obicei aveți încredere în capacitatea dumneavoastră de a accepta o provocare.

Luna la 90-135° în fața Soarelui: Sunteți o persoană orientată spre acțiune, cu capacități manageriale şi dorința de a obține rezultate. Câteodată s-ar putea să forțați prea mult pentru idealurile dumneavoastră.

Luna la 135-180° în fața Soarelui: Sunteți plin de resurse şi orientat înspre atingerea scopului, căutând sensul în viața dumneavoastră. Deseori puteți fi găsit căutând cunoaşterea pentru a creşte valoarea vieții.

Luna la 180-135° în urma Soarelui: Sunteți preocupat în principal de natura relațiilor. Nu doar relațiile personale, ci orice fel de relație. Relațiile vor avea deci o importanță deosebită în viața dumneavoastră.

Luna la 135-90° în urma Soarelui: Împărtăşirea cunoaşterii cu lumea este o motivație majoră în viața dumneavoastră. Credeți că ați adunat multe cunoştințe şi înțelepciune prin experiențele dumneavoastră şi doriți ca şi alții să profite de pe urma lor.

Luna la 90-45° în urma Soarelui: Aveți convingeri puternice şi probabil le veți pune în aplicare. De obicei aveți înțelepciunea de a şti când să acționați, dar uneori puteți fi inflexibil.

Luna la 45-0° în urma Soarelui: Sunteți o persoană orientată spre viitor. Simțiți că destinul joacă un rol important în viața dumneavoastră, şi s-ar putea să aveți unele talente în profeție şi conducere.

10. ANEXE

10.1. Interpretări sintetice

În cele ce urmează, pentru fiecare planetă se vor preciza, succint, informații despre natura şi problematica sa generală, elementul definitoriu, zodiile de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

domiciliu, exaltare, cădere şi exil, calităţi (+), defecte (-), interpretări în contextul astrologiei sociale (S) şi al astrologiei medicale (M).

***Soarele*: identitatea, cum ne definim, cum avem nevoie să ne exprimăm, să ne remarcăm în viaţă, centrul auto-exprimării; personalitatea, spiritualitatea, suma deprinderilor dobândite în existenţele precedente, conştientul, personalitatea de bază; simbol al carierei, onorurilor, reputaţiei, vocaţiei, misiunii sociale, gradul posibil de elevare, şansele de renume, nivelul de influenţă spontană asupra oamenilor, amplitudinea destinului; tatăl. Foc (uscat+cald). Leu / Berbec / Balanţă / Vărsător. (+) Caracter bine conturat, creativitate, vitalitate, forţă, autoritate, mândrie, simţ critic, discernământ, înalţă situaţia socială, întăreşte sănătatea, sporeşte avuţia. (-) Aroganţă, egocentrism, sadism, impulsivitate. (S) Autoritatea, monarhia, şeful, puterea, guvernul. (M) Inima, sistemul circulator, splina, coloana vertebrală, ochii, pancreasul.**

***Luna*: natura emoţională, nevoile de bază, modul în care încercăm intimitatea în relaţii; mama; tipul de sprijin dorit; sufletul uman, subconştientul colectiv, instinctul şi reflexele necondiţionate; imaginea intimă, gândurile şi intuiţia, visul secret, angoasa în comportament, afaceri, dragoste, modalităţile de exprimare în creaţii de orice fel. Apă (umed+rece). Rac / Taur / Scorpion / Capricorn. (+) Sentimentul matern, iubirea filială. (-) Egoism, hipernervozitate, viclenie, lene, minciună. (S) Publicul, masele, democraţia, opinia publică, femeile, viaţa familială, simţul comunităţii, agricultura. (M) Stomacul, sistemul limfatic, sânii, uterul, ovarele, vezica, digestia şi gestaţia.**

***Mercur*: intelectul, bunul simţ, raţiunea rece, comerţul, afacerile; mobilitate, adaptabilitate, elasticitate; obiceiurile de comunicare şi învăţare, modalităţile de gândire; recepţia senzorială şi reacţiile faţă de impresiile percepute; schimbarea, calităţile de expresie. Pământ (uscat+rece). Gemeni, Fecioară / Vărsător / Leu / Săgetător, Peşti. (+) Spirit practic şi diplomatic, elocvenţă, îndemânare şi intuiţie în cercetare. (-) Îndrăzneală insolentă, instabilitate psihică, hoţi, escroci, ipocriţi, spioni, falsificatori, mitomani, cleptomani. (S) Educaţia, literatura, propaganda, mass-media, comunicaţiile. (M) Sistemul nervos, umerii, mâinile, braţele, coordonarea tuturor funcţiilor.**

***Venus*: cum ne place să ne raportăm la mediu şi la alte persoane; tipul de relaţie preferat; ce preţuim (bani şi bunuri); echilibrul dintre parte şi întreg, dintre formă şi fond; tendinţa de a completa întregul; viaţa sentimentală, dragostea, arta, frumuseţea, fuziunea, armonizarea. Aer (umed+cald). Taur, Balanţă / Peşti / Fecioară / Berbec, Scorpion. (+) Viaţă plăcută, talent. (-) Pasiuni neînfrânate, vanitate, senzualitate pronunţată, depravare, încăpăţânare exagerată, dezordine. (S) Moda, artele, muzica, teatrul, plăcerile, diplomaţia, distracţiile, victoria în**

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

război. (M) Gâtul, gura, vocea, sistemul senzorial, laringele, esofagul, rinichii şi aparatul reproducător feminin.

***Marte*:** hotărârea, energia, ce ne conduce, cum ne urmărim dorinţele, ce ne motivează; aspiraţiile şi energiile consumate pentru atingerea scopurilor, dorinţa de progres, de extindere a propriilor posibilităţi. Foc (exces cald+uscat). Berbec, Scorpion / Capricorn / Rac / Taur, Balanţă. (+) Pasiune, dinamism, energie psihică şi volitivă, iniţiativă, loialitate, cuceriri, îndrăzneală, curaj, generozitate, onoruri, dezinteres pentru bani. (-) Impulsivitate, violenţă, mânie, brutalitate, adversari, obstacole (materiale, umane), accidente, operaţii, incendii, distrugere, duşmănii, răzbunări oarbe, supunerea intelectului de către instincte (mai ales sexuale). (S) Violenţa, războiul, soldaţii, agresiunea. (M) Muşchii, sângele, aparatul reproducător masculin.

***Jupiter*:** expansiunea, abundenţa, înţelepciunea, zonele în care tânjim să descoperim mari adevăruri, excesul; şansa providenţială, puterea, gloria; modalitatea practică de integrare în lume, aptitudinile şi calităţile în care acţionează principiul de coeziune, conformare şi coordonare. Săgetător / Rac, Peşti / Fecioară, Capricorn / Gemeni. (+) Autoritate, protecţii, achiziţii şi profituri materiale, ascensiune pe scara socială, ambiţii satisfăcute. (-) Aroganţă vicleană, suficienţă ipocrită şi perfidă, viciu. Aer (umed+cald uşor exces). (S) Religia, filosofia, preoţii, prosperitatea, băncile, expansiunea, operele de caritate, aristocraţia şi clasele dominante, editorii. (M) Ficatul, circulaţia arterială (periferică), creşterea, bila, regenerarea (sângelui).

***Saturn*:** responsabilitatea, graniţele şi organizarea (care furnizează un cadru pozitiv sau limitează), ne sileşte să ne reconsiderăm răspunsurile şi calităţile, disciplină; influenţează desăvârşirea conştiinţei de sine, conferă o viziune globală asupra comunităţii umane, o înţelegere superioară a realităţii, puterea de a vedea lucrurile aşa cum sunt, apel la răbdare, tact, rezistenţă, călire psihică; concentrarea şi cristalizarea vieţii interioare, natura soluţiilor adoptate ca răspuns la principiile de autoconservare; modul de detaşare de lume, de realizare interioară, sacrificiul pentru atingerea scopului; intensitatea aspiraţiilor şi ambiţiilor; piedicile, neşansa, frustrările, eşecurile. Pământ (uscat+rece exces). Capricorn / Balanţă, Vărsător / Berbec, Leu / Rac. (+) Oferă rezistenţă la durere şi oboseală. (-) Efort, fatalitate, suferinţe, restricţii, sacrificii, abandonuri, trădări, boli, obstacole. (S) Ordinea, autoritatea, limitarea, restricţiile, conservatorismul, stabilitatea, tradiţiile, poliţia, administraţia, legile. (M) Sistemul osos, dinţii, pielea, unghiile, articulaţiile.

***Uranus*:** originalitatea, neconvenţionalul, zonele în care încălcăm convenţiile, devenim inovatori şi încercăm noi căi; nonconformism, imprevizibil,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

detaşare de lumesc, protectori influenți, asociații progesiste de avangardă; generarea primordială, focalizarea vieții interioare, debarasarea, reducerea la esențial, monopolizarea, coagularea, hiperindividualism, dinamism, căutările pline de pasiune. Foc (uscat+uşor cald). Vărsător / Scorpion / Taur / Leu. (+) Revoluție, şansă neaşteptată, cutezanță creatoare, depăşirea situațiilor obişnuite, noul. (-) Nelinişte devorantă, dezinhibiții intens manifestate, lovituri de teatru, ghinioane subite, aventuri riscante, excesuri, pierderi, derută. (S) Inovația, schimbările bruşte, revoluția, anarhia, autocrația, radicalismul, noile ideologii, tehnologiile avansate, energia nucleară. (M) Electricitatea cerebrală, fenomenele osmotice la nivel celular, gambele şi gleznele.

***Neptun*:** misticismul, unitatea, confuzia rezultată din necunoaşterea limitelor; estompează realitatea şi închipuirea; compasiunea, apropierea; dragostea absolută de Dumnezeu, filosofia elevată, religia, intuiția genială, mediumnitate, magie, ştiințe oculte, vindecarea spirituală, medicina naturistă, moarte clinică, catalepsie, comă prelungită; dilatația extremă pentru o rezolvare, extinde expansivitatea; exaltarea imaginației, permeabilitatea la mediu, confuzie şi incertitudini în domeniul financiar; locul unde e plasat idealul şi exaltările majore ale existenței. Apă (umed+uşor rece). Peşti / Leu, Săgetător / Gemeni, Vărsător / Fecioară. (+) Comunicare cu forța colectivă, revelații spirituale, inspirație artistică şi religioasă. (-) Situații confuze, vise himerice, speranțe fără sens, iluzii. (S) Idealismul, reforma, filantropia, moda, stilul şi artele. (M) Gleznele şi labele picioarelor.

***Pluto*:** transformarea, şterge exploziv trecutul pentru a face loc noului, regenerarea; justiția divină, schimbarea forțată şi profundă, mutațiile de fond, limitarea liberului arbitru la minimum; se manifestă la nivelul de percepție al conştiinței colective. Variația elementelor. Scorpion / Berbec, Leu / Balanță, Vărsător / Taur. (+) Puterea ce vine din adâncuri, şansa de a accede la aspectele înălțătoare ale vieții, ruptura de prejudecăți şi influența mediului, puteri oculte, revelații superioare, şanse stranii. (-) Stări morbide, drame, distrugeri şi autodistrugeri, crize, nevroze, perversitate interioară. (S) Prăbuşirea, violența, crima, declinul şi renaşterea națională. (M) Organele sexuale, sistemul excretor şi reproducător.

10.2. Guvernarea

Domiciliul este zodia în care astrul îşi exercită influența la un nivel maxim. Domiciliul poate fi diurn sau nocturn. El are o acțiune pozitivă pentru sine; reprezintă o achiziție ce acționează în favoarea sa; planeta este întărită în

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

activitatea sa oferind şanse de a controla potențialul şi evenimentele pe care aceasta le reprezintă; planeta în domiciliu arată valorile realizate conştient, pe calea evoluției proprii.

Exaltatea reprezintă zodia în care astrul îşi exercită influența la un nivel ridicat. Ea apare ca o progresie, o elevare, o evoluție favorabilă a potențialului de bază al planetei, care îl proiectează pe individ pe calea evoluției spirituale.

Trigonocrația reprezintă zodia în care astrul este în trigon (120°) cu domiciliul. Planeta generează o expresie personală şi evolutivă, un potențial creativ care aduce calități complementare în raport cu domiciliul, permițând o expansiune de conştiință.

Peregrina unui astru se consideră zodia în care planeta exercită o influență neutră, echilibrul fiind realizat prin armonia contrariilor.

Căderea unui astru este zodia în care planeta respectivă exercită o influență mult diminuată. Reprezintă o forță întoarsă în jos, contrar exaltării care este sinonimul spiritualității, ea este sinonimul materialității, o acțiune care nu poate fi dusă la îndeplinire, căci se năruie pe parcurs. Sugerează o poziție de ruptură, de involuție, de regres, în care planeta nu poate să-şi exprime potențialul în bune condiții, de unde riscul decepției, al deziluziei sau al proiectelor ce se împotmolesc.

Exilul este zodia în care astrul exercită o influență minimă, fiind constrâns să-şi deturneze calitățile din planul spiritual în cel material. Se prezintă ca o forță îndreptată spre altul; potențialul planetei acționează într-un mod mai favorabil pentru altul decât pentru individul în cauză. Pentru a surmonta această poziție, este necesară detaşarea față de contribuția astrului; va trebui ca persoana respectivă să se conformeze opiniei altuia sau evenimentelor pe care nu le poate controla, lecția fiind dovedirea altruismului.

În continuare se prezintă în mod grafic influențele planetelor în cele 12 zodii. Interpolarea punctelor s-a făcut cu ajutorul curbelor spline cubice periodice. Pe abscisă sunt reprezentate zodiile (0=Berbec, 1=Taur..., 12=Berbec din nou), iar pe ordonată forța planetei în sectorul respectiv (5=domiciliu, 4=exaltare, 3=trigonocrație, 2=peregrină, 1=cădere, 0=exil).

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

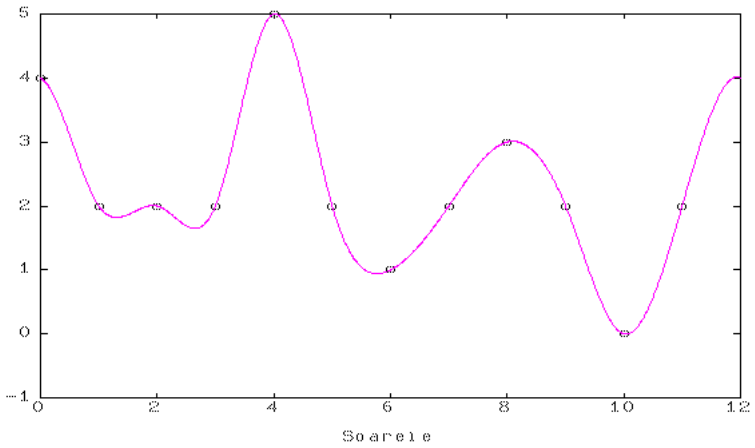

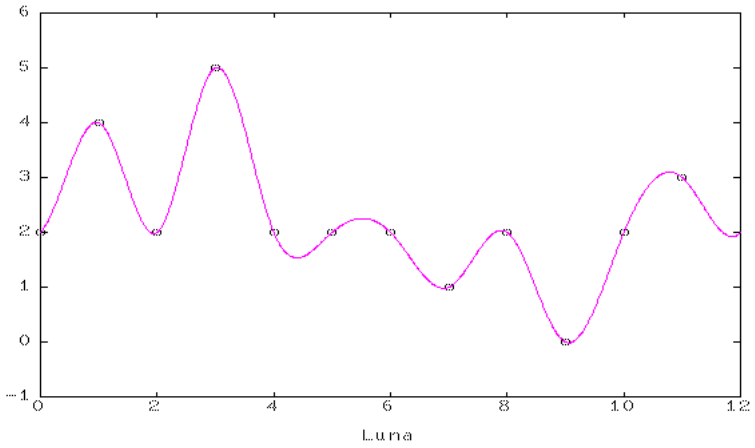

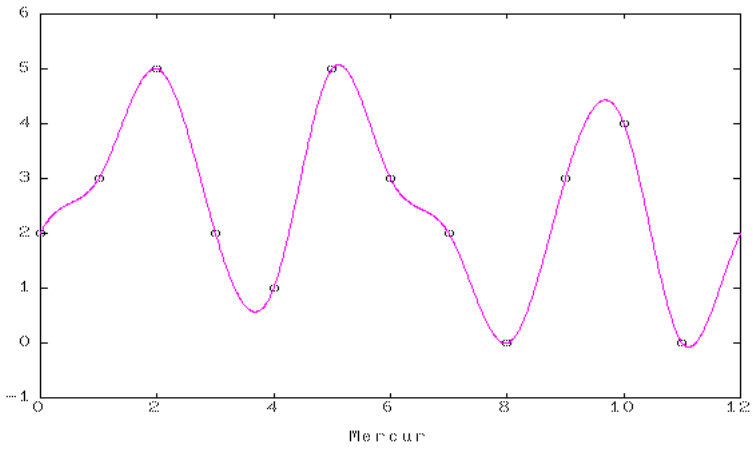

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

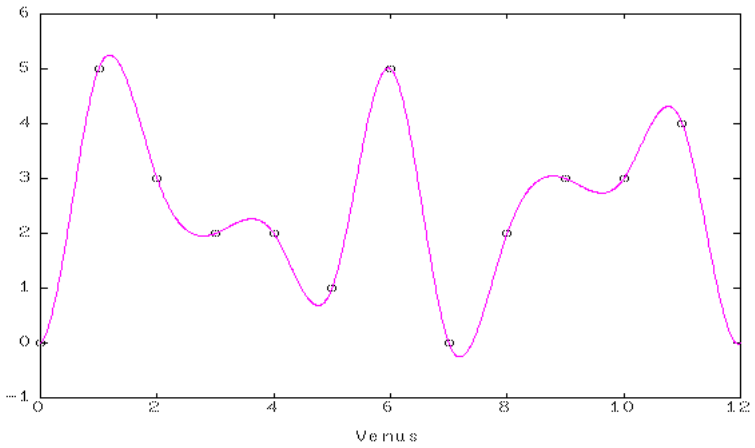

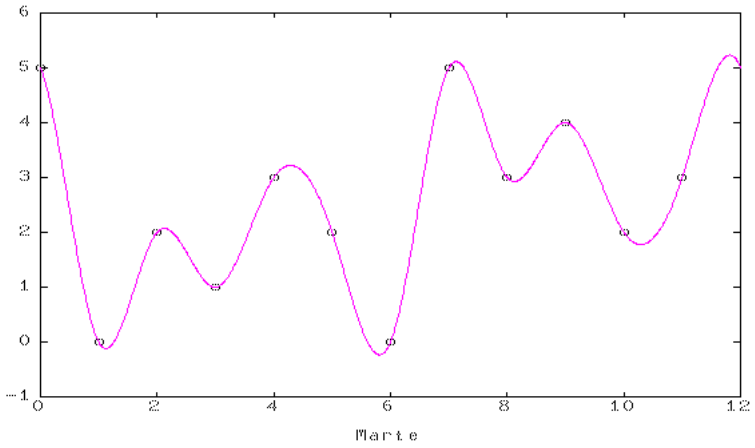

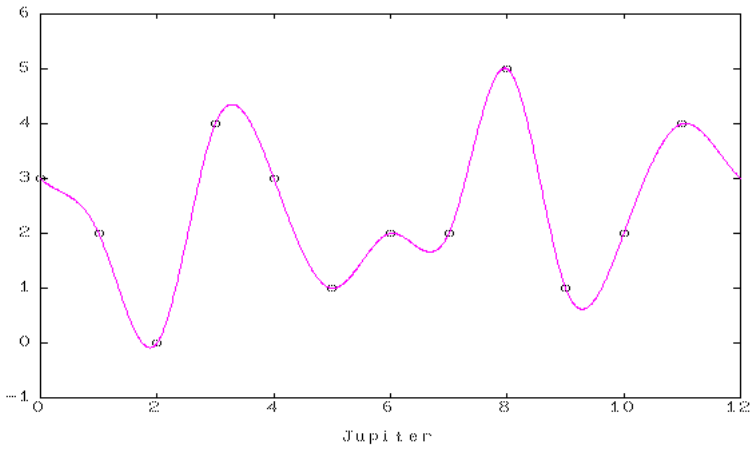

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

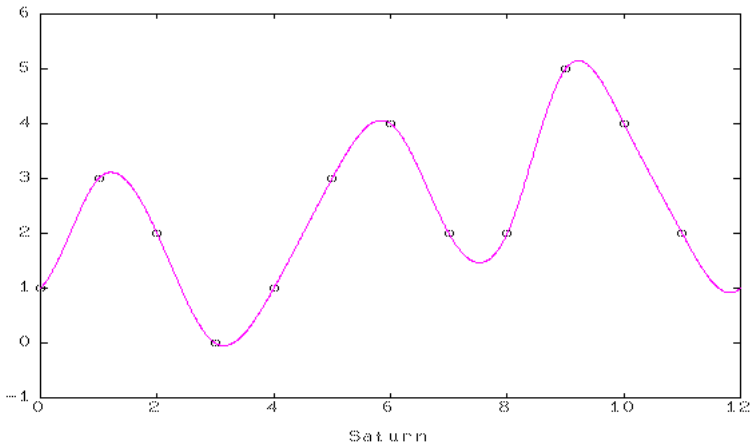

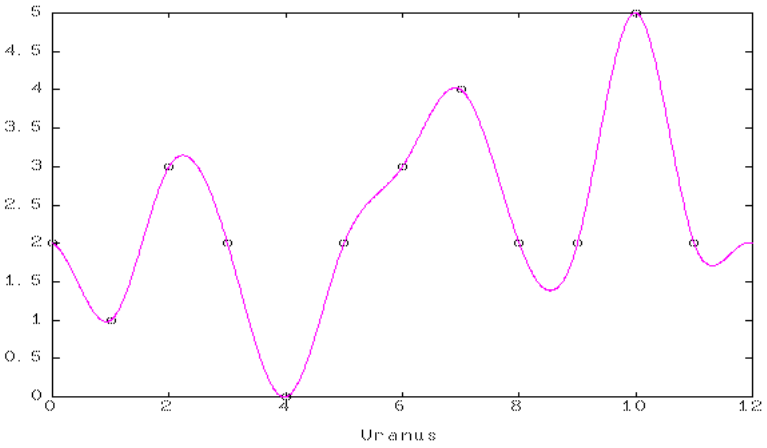

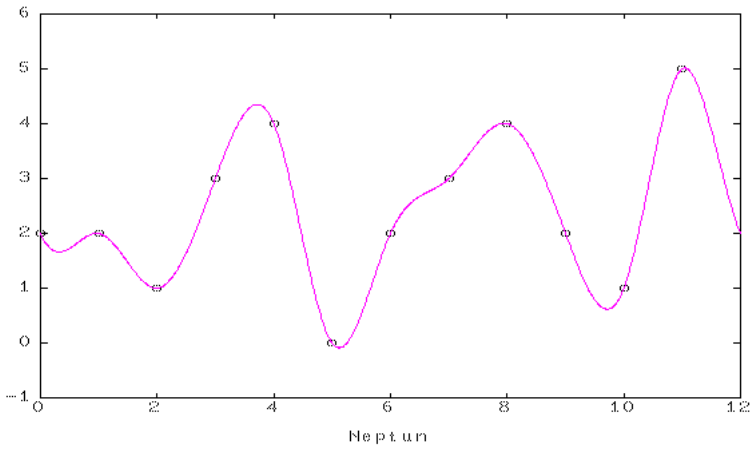

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

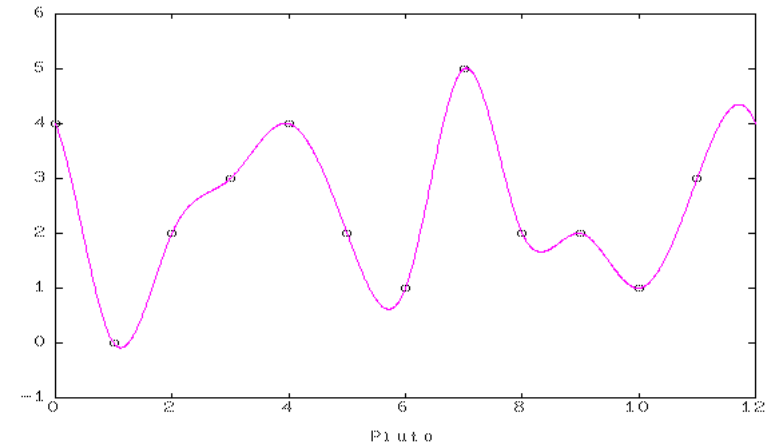

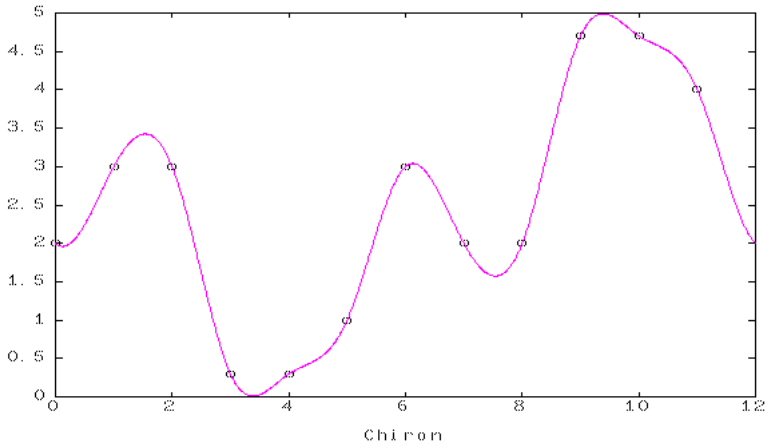

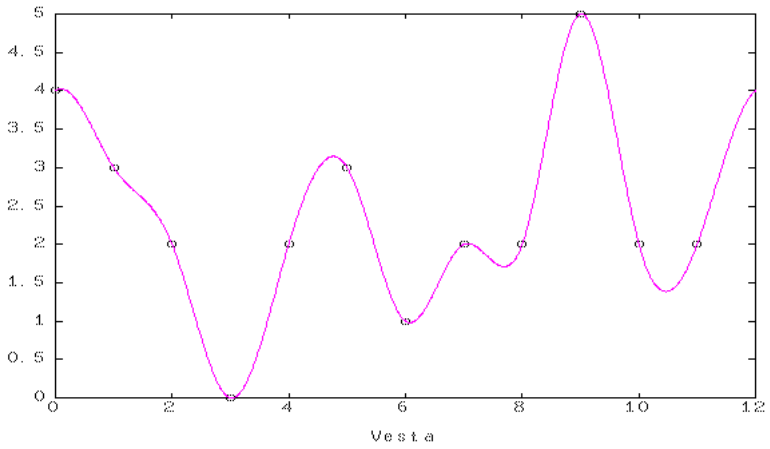

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

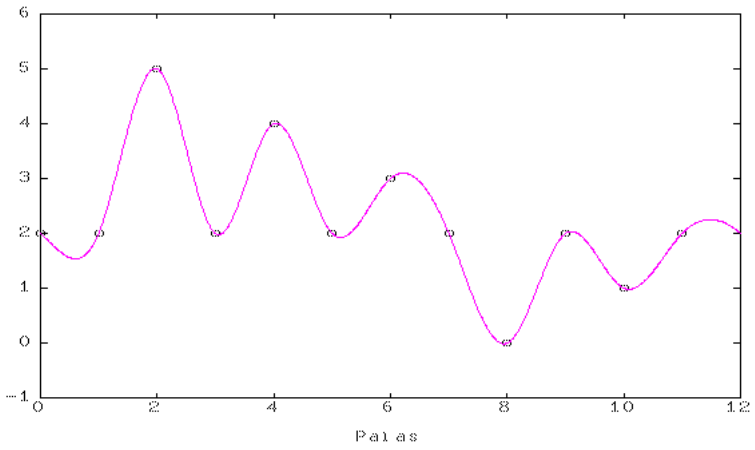

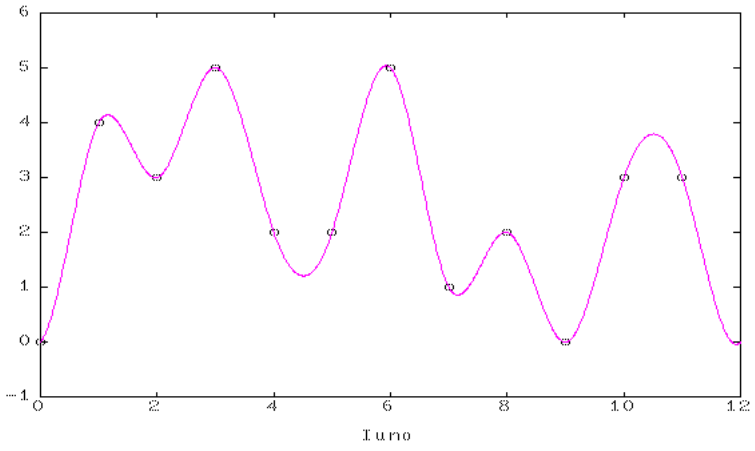

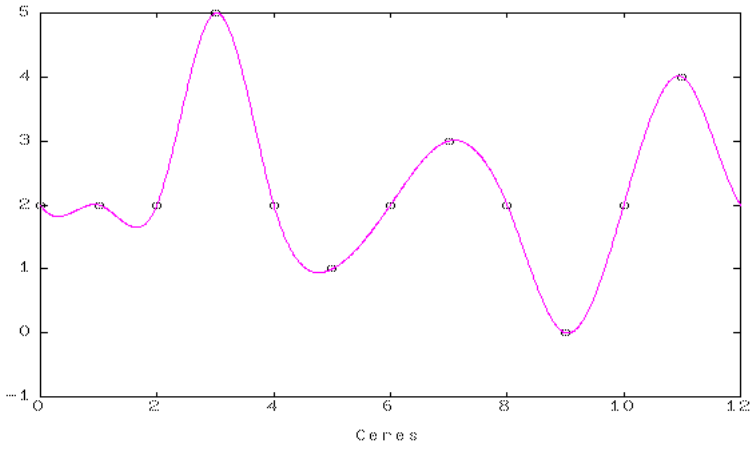

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

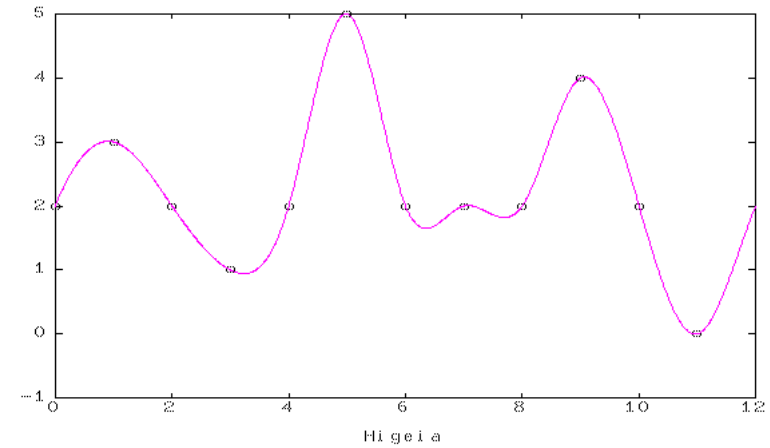

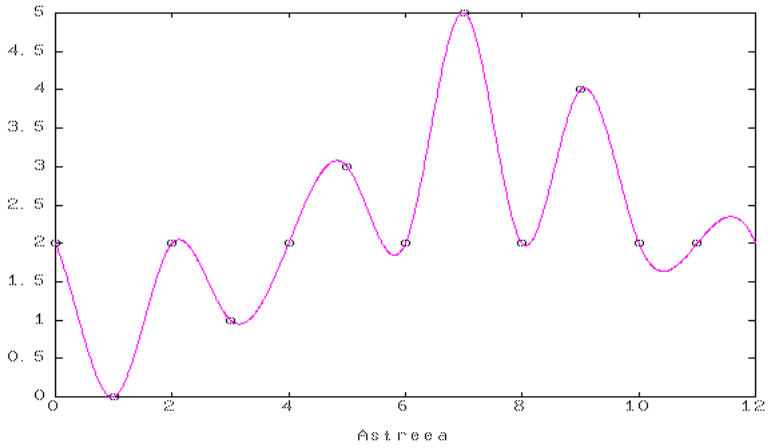

10.3. Efemeride heliocentrice

Mai jos sunt prezentate efemeridele heliocentrice corespunzătoare unei revoluții complete ale planetelor Sistemului Solar (împreună cu cei 7 asteroizi), precum şi graficele reprezentând perioadele pe care acestea le petrec în fiecare zodie (în zile). Într-un fel, graficul semnifică inversele vitezelor planetelor studiate.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Mercur

Ari	2 Dec 1997	13:12	00°Ar00′ D
Tau	8 Dec 1997	07:43	00°Ta00′ D
Gem	13 Dec 1997	08:49	00°Ge00′ D
Can	18 Dec 1997	03:16	00°Cn00′ D
Leo	23 Dec 1997	01:28	00°Le00′ D
Vir	28 Dec 1997	14:47	00°Vi00′ D
Lib	4 Ian 1998	08:29	00°Li00′ D
Sco	12 Ian 1998	18:18	00°Sc00′ D
Sag	22 Ian 1998	20:31	00°Sg00′ D
Cap	2 Feb 1998	17:16	00°Cp00′ D
Aqu	12 Feb 1998	21:57	00°Aq00′ D
Pis	21 Feb 1998	12:44	00°Pi00′ D
Ari	28 Feb 1998	12:27	00°Ar00′ D

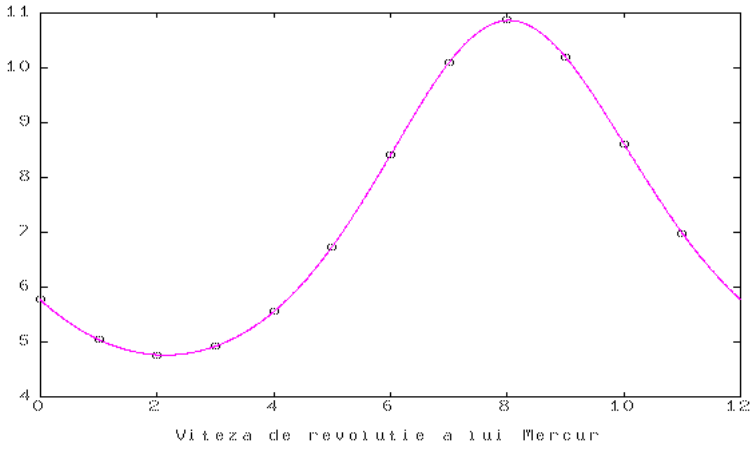

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Venus

Ari	5 Nov 1997	06:14	00°Ar00′ D
Tau	24 Nov 1997	01:54	00°Ta00′ D
Gem	12 Dec 1997	19:16	00°Ge00′ D
Can	31 Dec 1997	10:05	00°Cn00′ D
Leo	18 Ian 1998	22:31	00°Le00′ D
Vir	6 Feb 1998	09:35	00°Vi00′ D
Lib	24 Feb 1998	21:14	00°Li00′ D
Sco	15 Mar 1998	11:31	00°Sc00′ D
Sag	3 Apr 1998	05:36	00°Sg00′ D
Cap	22 Apr 1998	03:04	00°Cp00′ D
Aqu	11 Mai 1998	02:18	00°Aq00′ D
Pis	30 Mai 1998	01:22	00°Pi00′ D
Ari	17 Iun 1998	23:01	00°Ar00′ D

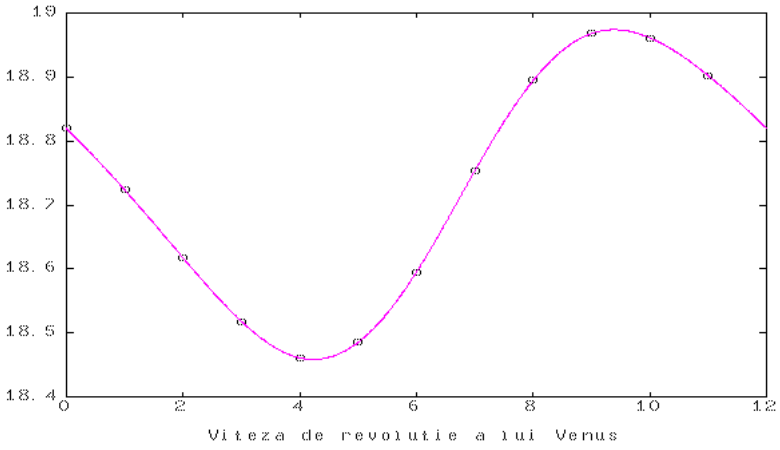

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Terra

Ari	23 Sep 1997	01:45	00°Ar00′ D
Tau	23 Oct 1997	11:03	00°Ta00′ D
Gem	22 Nov 1997	08:35	00°Ge00′ D
Can	21 Dec 1997	21:55	00°Cn00′ D
Leo	20 Ian 1998	08:34	00°Le00′ D
Vir	18 Feb 1998	22:43	00°Vi00′ D
Lib	20 Mar 1998	21:44	00°Li00′ D
Sco	20 Apr 1998	08:46	00°Sc00′ D
Sag	21 Mai 1998	07:54	00°Sg00′ D
Cap	21 Iun 1998	15:51	00°Cp00′ D
Aqu	23 Iul 1998	02:43	00°Aq00′ D
Pis	23 Aug 1998	09:47	00°Pi00′ D
Ari	23 Sep 1998	07:25	00°Ar00′ D

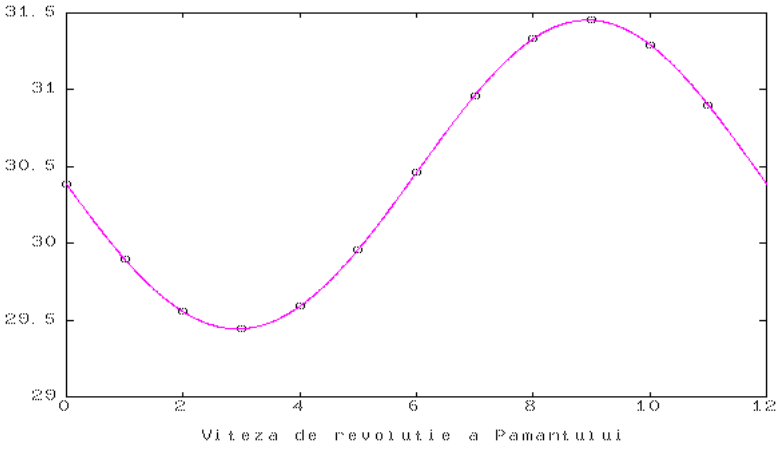

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Marte

Ari	14 Feb 1998	12:14	00°Ar00′ D
Tau	4 Apr 1998	17:02	00°Ta00′ D
Gem	27 Mai 1998	16:44	00°Ge00′ D
Can	24 Iul 1998	22:01	00°Cn00′ D
Leo	26 Sep 1998	14:43	00°Le00′ D
Vir	3 Dec 1998	05:39	00°Vi00′ D
Lib	9 Feb 1999	14:40	00°Li00′ D
Sco	16 Apr 1999	04:58	00°Sc00′ D
Sag	15 Iun 1999	16:54	00°Sg00′ D
Cap	9 Aug 1999	15:56	00°Cp00′ D
Aqu	29 Sep 1999	03:33	00°Aq00′ D
Pis	16 Nov 1999	00:37	00°Pi00′ D
Ari	2 Ian 2000	11:09	00°Ar00′ D

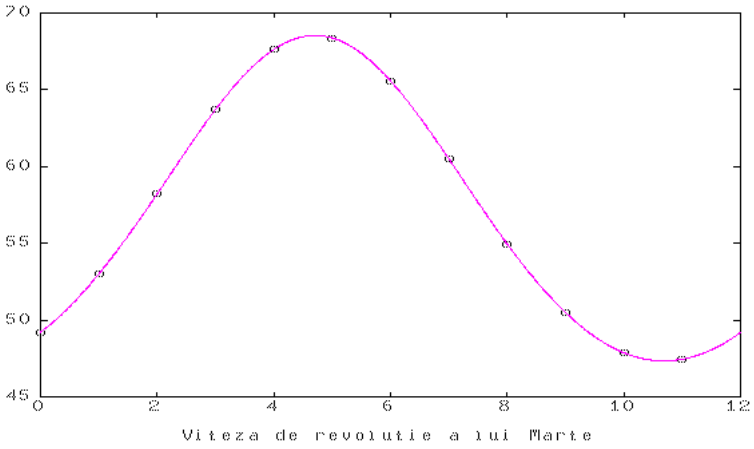

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Jupiter

Ari	22 Ian 1987	00°Ar00′ D
Tau	15 Dec 1987	00°Ta00′ D
Gem	11 Nov 1988	00°Ge00′ D
Can	20 Oct 1989	00°Cn00′ D
Leo	14 Oct 1990	00°Le00′ D
Vir	27 Oct 1991	00°Vi00′ D
Lib	21 Nov 1992	00°Li00′ D
Sco	22 Dec 1993	00°Sc00′ D
Sag	18 Ian 1995	00°Sg00′ D
Cap	31 Ian 1996	00°Cp00′ D
Aqu	25 Ian 1997	00°Aq00′ D
Pis	3 Ian 1998	00°Pi00′ D
Ari	1 Dec 1998	00°Ar00′ D

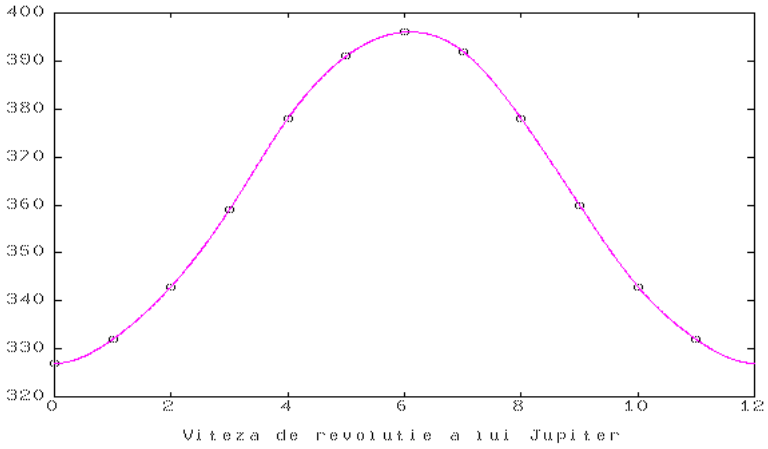

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Saturn

Ari	1 Iun 1996	00°Ar00′ D
Tau	19 Oct 1998	00°Ta00′ D
Gem	26 Ian 2001	00°Ge00′ D
Can	14 Apr 2003	00°Cn00′ D
Leo	28 Iun 2005	00°Le00′ D
Vir	2 Oct 2007	00°Vi00′ D
Lib	12 Feb 2010	00°Li00′ D
Sco	13 Aug 2012	00°Sc00′ D
Sag	30 Mar 2015	00°Sg00′ D
Cap	15 Dec 2017	00°Cp00′ D
Aqu	3 Sep 2020	00°Aq00′ D
Pis	28 Apr 2023	00°Pi00′ D
Ari	4 Nov 2025	00°Ar00′ D

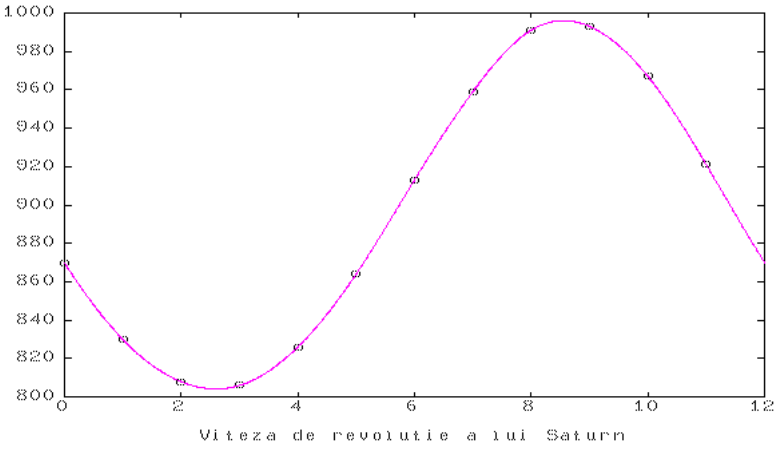

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Uranus

Ari	15 Mai 1927	00°Ar00′ D
Tau	13 Dec 1934	00°Ta00′ D
Gem	15 Apr 1942	00°Ge00′ D
Can	21 Apr 1949	00°Cn00′ D
Leo	29 Dec 1955	00°Le00′ D
Vir	14 Iun 1962	00°Vi00′ D
Lib	21 Oct 1968	00°Li00′ D
Sco	17 Mar 1975	00°Sc00′ D
Sag	21 Oct 1981	00°Sg00′ D
Cap	9 Sep 1988	00°Cp00′ D
Aqu	4 Dec 1995	00°Aq00′ D
Pis	7 Iun 2003	00°Pi00′ D
Ari	30 Ian 2011	00°Ar00′ D

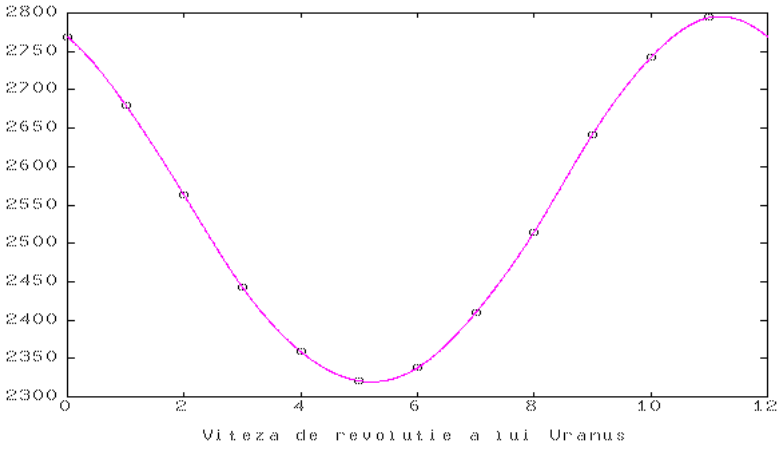

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Neptun

Ari	19 Aug 1861	00°Ar00′ D
Tau	29 Ian 1875	00°Ta00′ D
Gem	26 Iun 1888	00°Ge00′ D
Can	10 Dec 1901	00°Cn00′ D
Leo	25 Iun 1915	00°Le00′ D
Vir	17 Feb 1929	00°Vi00′ D
Lib	25 Nov 1942	00°Li00′ D
Sco	26 Sep 1956	00°Sc00′ D
Sag	10 Aug 1970	00°Sg00′ D
Cap	13 Iun 1984	00°Cp00′ D
Aqu	17 Mar 1998	00°Aq00′ D
Pis	11 Nov 2011	00°Pi00′ D
Ari	23 Mai 2025	00°Ar00′ D

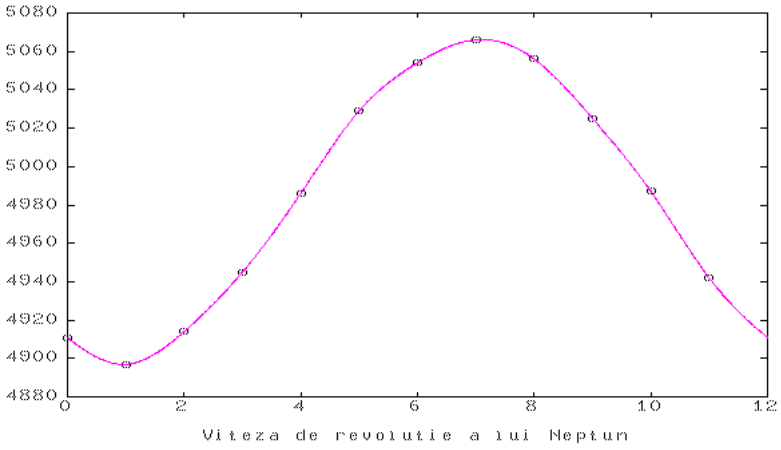

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Pluto

Ari	27 Mai 1822	00°Ar00′ D
Tau	29 Aug 1851	00°Ta00′ D
Gem	30 Aug 1883	00°Ge00′ D
Can	16 Nov 1913	00°Cn00′ D
Leo	15 Oct 1938	00°Le00′ D
Vir	25 Iul 1957	00°Vi00′ D
Lib	2 Dec 1971	00°Li00′ D
Sco	6 Ian 1984	00°Sc00′ D
Sag	11 Sep 1995	00°Sg00′ D
Cap	21 Iul 2008	00°Cp00′ D
Aqu	22 Ian 2024	00°Aq00′ D
Pis	7 Iul 2043	00°Pi00′ D
Ari	29 Aug 2067	00°Ar00′ D

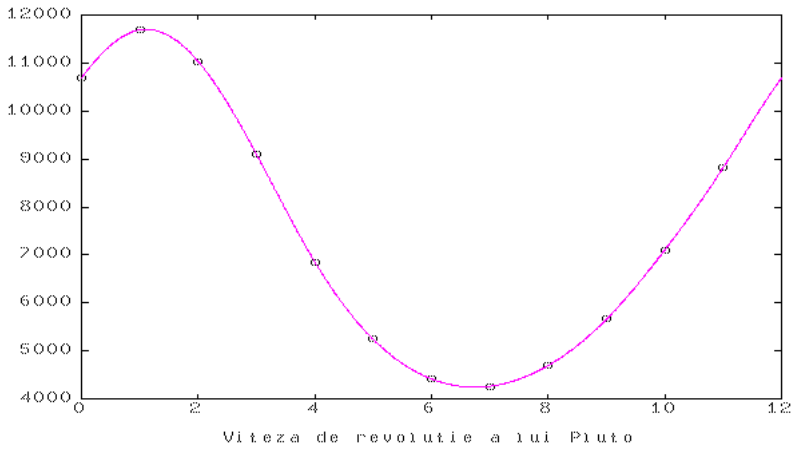

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Chiron

Ari	3 Iun 1968	00°Ar00′ D
Tau	3 Dec 1976	00°Ta00′ D
Gem	30 Oct 1983	00°Ge00′ D
Can	22 Iun 1988	00°Cn00′ D
Leo	16 Iul 1991	00°Le00′ D
Vir	3 Oct 1993	00°Vi00′ D
Lib	6 Aug 1995	00°Li00′ D
Sco	13 Mai 1997	00°Sc00′ D
Sag	2 Mai 1999	00°Sg00′ D
Cap	9 Nov 2001	00°Cp00′ D
Aqu	25 Iun 2005	00°Aq00′ D
Pis	21 Dec 2010	00°Pi00′ D
Ari	10 Sep 2018	00°Ar00′ D

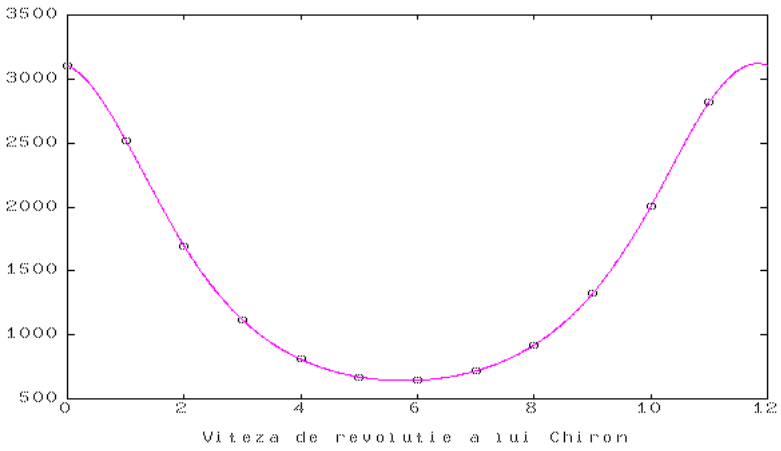

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Vesta

Ari	15 Iul 1997	10:48	00°Ar00′ D
Tau	11 Nov 1997	11:42	00°Ta00′ D
Gem	19 Mar 1998	08:57	00°Ge00′ D
Can	29 Iul 1998	08:19	00°Cn00′ D
Leo	5 Dec 1998	02:46	00°Le00′ D
Vir	3 Apr 1999	13:26	00°Vi00′ D
Lib	20 Iul 1999	18:11	00°Li00′ D
Sco	27 Oct 1999	16:43	00°Sc00′ D
Sag	29 Ian 2000	06:17	00°Sg00′ D
Cap	30 Apr 2000	15:09	00°Cp00′ D
Aqu	3 Aug 2000	14:37	00°Aq00′ D
Pis	12 Nov 2000	10:27	00°Pi00′ D
Ari	1 Mar 2001	17:04	00°Ar00′ D

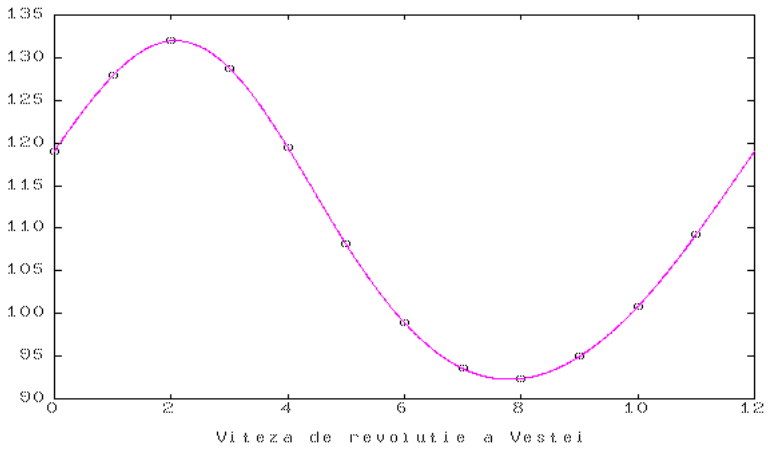

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Palas

Ari	3 Nov 1998	12:11	00°Ar00′ D
Tau	19 Apr 1999	04:40	00°Ta00′ D
Gem	5 Aug 1999	08:39	00°Ge00′ D
Can	25 Oct 1999	05:55	00°Cn00′ D
Leo	9 Ian 2000	15:19	00°Le00′ D
Vir	7 Apr 2000	10:04	00°Vi00′ D
Lib	29 Iul 2000	01:31	00°Li00′ D
Sco	7 Dec 2000	21:50	00°Sc00′ D
Sag	26 Apr 2001	12:41	00°Sg00′ D
Cap	24 Sep 2001	18:42	00°Cp00′ D
Aqu	24 Mar 2002	06:42	00°Aq00′ D
Pis	1 Nov 2002	16:18	00°Pi00′ D
Ari	16 Iun 2003	23:14	00°Ar00′ D

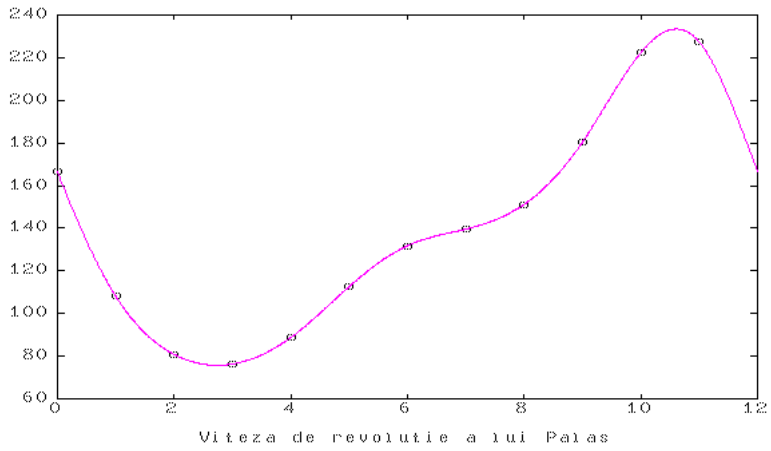

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Iuno

Ari	8 Ian 2001	10:25	00°Ar00′ D
Tau	4 Apr 2001	15:44	00°Ta00′ D
Gem	19 Iun 2001	13:22	00°Ge00′ D
Can	2 Sep 2001	20:26	00°Cn00′ D
Leo	26 Nov 2001	21:43	00°Le00′ D
Vir	14 Mar 2002	08:03	00°Vi00′ D
Lib	4 Aug 2002	16:47	00°Li00′ D
Sco	5 Feb 2003	10:28	00°Sc00′ D
Sag	3 Sep 2003	22:40	00°Sg00′ D
Cap	26 Mar 2004	11:02	00°Cp00′ D
Aqu	16 Sep 2004	08:36	00°Aq00′ D
Pis	31 Ian 2005	13:14	00°Pi00′ D
Ari	18 Mai 2005	04:28	00°Ar00′ D

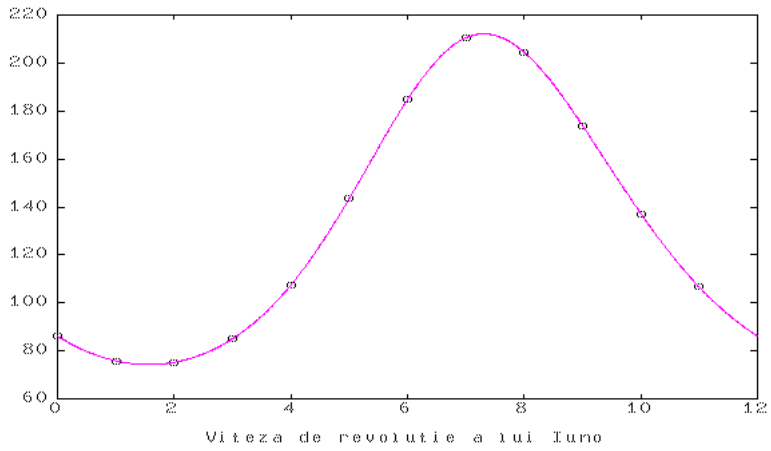

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Ceres

Ari	31 Dec 1997	13:00	00°Ar00′ D
Tau	4 Iun 1998	10:15	00°Ta00′ D
Gem	29 Oct 1998	11:28	00°Ge00′ D
Can	15 Mar 1999	14:16	00°Cn00′ D
Leo	20 Iul 1999	15:28	00°Le00′ D
Vir	17 Nov 1999	10:53	00°Vi00′ D
Lib	14 Mar 2000	08:13	00°Li00′ D
Sco	14 Iul 2000	17:07	00°Sc00′ D
Sag	24 Nov 2000	04:34	00°Sg00′ D
Cap	18 Apr 2001	08:30	00°Cp00′ D
Aqu	21 Sep 2001	03:00	00°Aq00′ D
Pis	28 Feb 2002	23:44	00°Pi00′ D
Ari	8 Aug 2002	04:24	00°Ar00′ D

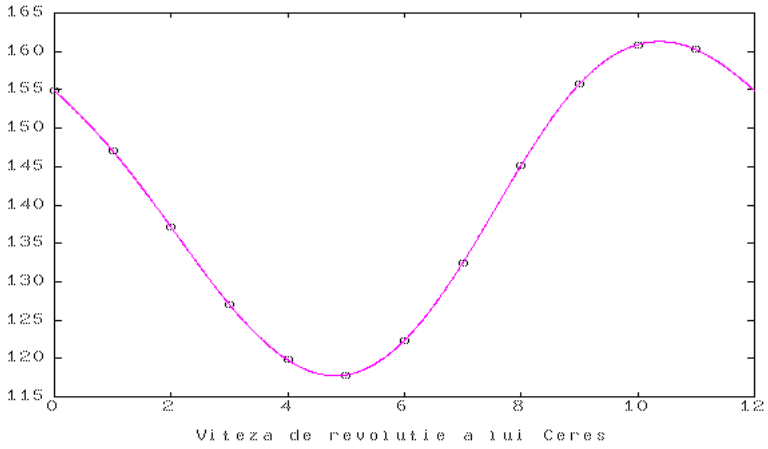

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Higeia

Ari	7 Ian 2002	09:54	00°Ar00′ D
Tau	24 Iul 2002	09:46	00°Ta00′ D
Gem	20 Feb 2003	10:01	00°Ge00′ D
Can	18 Sep 2003	16:26	00°Cn00′ D
Leo	1 Apr 2004	11:48	00°Le00′ D
Vir	22 Sep 2004	22:14	00°Vi00′ D
Lib	24 Feb 2005	01:40	00°Li00′ D
Sco	13 Iul 2005	21:18	00°Sc00′ D
Sag	24 Nov 2005	01:28	00°Sg00′ D
Cap	7 Apr 2006	09:34	00°Cp00′ D
Aqu	28 Aug 2006	09:07	00°Aq00′ D
Pis	2 Feb 2007	18:15	00°Pi00′ D
Ari	31 Iul 2007	04:23	00°Ar00′ D

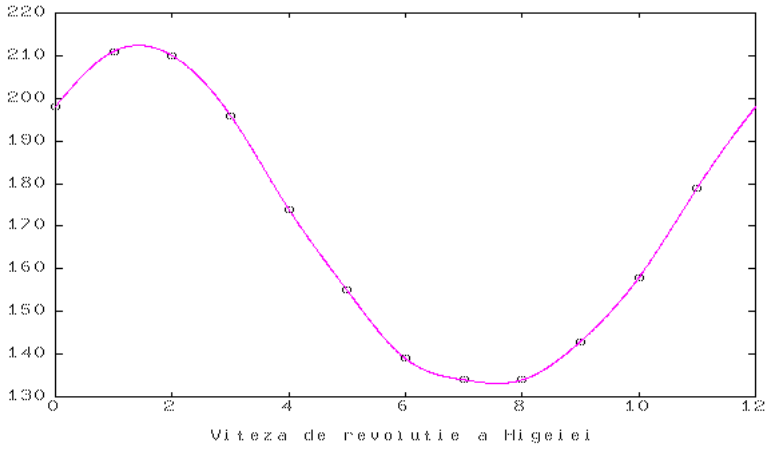

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Astreea

Ari	18 Feb 1998	16:49	00°Ar00′ D
Tau	17 Iul 1998	15:06	00°Ta00′ D
Gem	16 Nov 1998	15:22	00°Ge00′ D
Can	25 Feb 1999	23:06	00°Cn00′ D
Leo	25 Mai 1999	21:47	00°Le00′ D
Vir	18 Aug 1999	05:01	00°Vi00′ D
Lib	13 Nov 1999	01:41	00°Li00′ D
Sco	18 Feb 2000	00:12	00°Sc00′ D
Sag	12 Iun 2000	05:32	00°Sg00′ D
Cap	31 Oct 2000	02:20	00°Cp00′ D
Aqu	16 Apr 2001	12:58	00°Aq00′ D
Pis	15 Oct 2001	04:21	00°Pi00′ D
Ari	6 Apr 2002	19:56	00°Ar00′ D

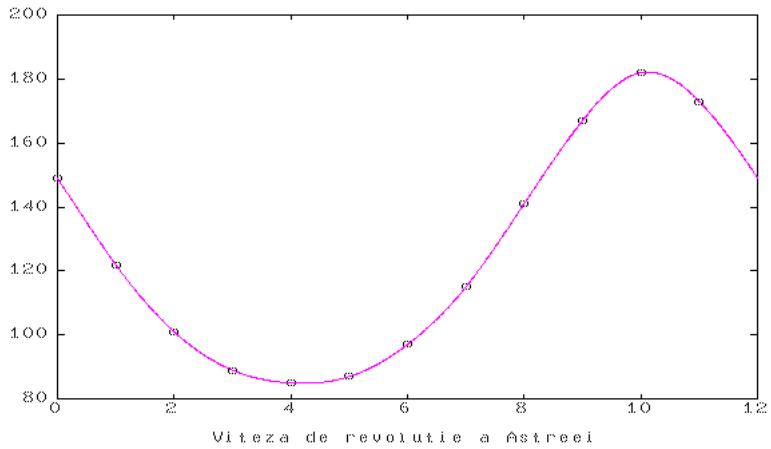

Bibliografie:

Solar Fire Demonstration Copy - ©1994-96 Esoteric Technologies Pty Ltd
Dan Ciupercă - *Astrologia în Noua Eră*, Ed. Safire, Bucureşti, 1994
Gabriel Mihailovici - *Trilogia horoscopului personal*, Ed. Tipo Dec '95
Gheorghe Chiş - *Astronomie*, manual pentru clasa a XII-a

Mulțumiri:

Costel Iuraşcu

1998 (21)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

चत्वारस्

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ABSURD 1

-Ce, ăi, ăştia-s oameni cu bani, ce ştii tu!

-Eah, ia mai dă-i naibii! Ia uite ce repară băieții strada.

-Da' ce sparge ăla asfaltul?

-Păi vrea să ajungă la canale.

-Ce canale?

-Da' nu ştii? Canalele. Tot Iaşu-i numai canale pe dedesubt. Labirint.

-Da' de ce?

-Vor s-aducă băieții Dunărea, ăi! Aduc Dunărea, şi după aia nu mai au o treabă. Apă, curent, tot ce-ți pofteşte muşchiuleț u'. Fac băieții hidrocentrală.

-Şi cu Bahluiu' ce fac?

-Eh, Bahluiu-l lasă aşa, pentru turism. Ştii, dacă vin turişti străini, îi duce cu barca pe Bahlui şi le zice: băi băieți, priviți frumusețile patriei!

-Da' nu-l vinde?

-Cum să-l vândă?

-Să-l vândă la export. Uite, arabii ar da aur pe el. Petrol! Ne-ar trage tub cu petrol direct din Irak.

-Ar fi original, da' nu vor ruşii! Pentru că s-ar extinde zona de influență arabă.

-Nu, da' nemții ar vrea. Nemții le-ar da arme.

-Pfai, ce ticăloşi... Da' ăla care sparge acum, vezi că n-are cablu?

-Păi are ciocan pneumatic cu minireactor nuclear. Vezi, acolo, la capăt.

-A, de-asta au şi haine de-astea fosforescente, pentru radiații.

-Da' original. Adica noi putem să crăpăm, că-i doare pe toți undeva. Te plimbi prin oraş şi te iradiază.

-Da' am auzit că e un program național de iradiat populația. Ca să vadă efectele, acum că am ajuns putere nucleară. Uite-acolo maşină adevărată!

-Corect. Ai auzit de ministrul de interne din Moldova? L-o arestat în Austria, că conducea o maşină furată.

-Păi nu, că voia să-l aresteze la noi, da' Iliescu o zis: băi băieți, ăsta-i omu' *meu*. V-atingeți de el, v-atingeți de mine. Şi dup-aia v-ating eu pe toți. Ehei, Iliescu are mână lungă!

-Ştii că în Moldova aduc maşini furate din Nemția, le vând şi apoi dacă vine vreounu' şi face scandal, judecătoria îi dă câştig de cauză cumpărătorului, că-i cumpărător cinstit.

-Sadic. Da' ți-aduci maşină şi ți-o spargi prin gropi.

-Ți-o spargi tu, că eşti fraier. Dacă eşti atent şi mergi pe unde trebuie, nu ți-o spargi.

-Eu, băi boule? Eu nici n-am carnet. Frate-miu!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ei, şi frate-tu de câți ani are carnet? De zece?

-De douăzeci! I-o dat carnet odată cu buletinu', nu? Uite, măi a lu' Hristea, eu te ştiu pe tine, ține-aicea carnet.

-Chiar, frate-tu ce mai face?

-Ce să facă şi el, pe la turci, pe la nemți...

-Bomboane?

-Arme! Rachete, tancuri... O fost şi-n străinătate: Transnistria, Cecenia, tâmpenii de-astea!...

-Nu, acuma pe bune!

-Ei, nimic. Dar sunt care se duc în Turcia, fac bani, apoi se duc la nemți şi cumpără electronice. Din trei drumuri şi-o adunat grăunțele. Ba nu, din patru, ca să plătească şi vama! Ş-apoi îl vezi pe unu' că vine-acasă baştanu' cu taxiu' ! Ăştia-s oameni cu bani, ce ştii tu!

-Uite şi şmecheru-ăsta cu ştiftu' lui de walkman.

-Ascultă muzică?

-Nu, desene animate.

-Auzi, şi la voi curge apă cu gust de clor? Am vrut să spun clor cu gust de apă.

-La noi se dă acuma esență de mâl.

-Vezi cum vorbeşti! Ofensă adusă autorității! Ia scoate buletinu' !

-N-am, că mi-o rămas mic şi i l-am dat lu' fratele meu.

(16 mai 1996; 19.18)

ABSURDUS 2

Perspecularite hanc epistulam, enim est exitus quæstionum ex tota vita cœtus optimorum eruditorum, quamquam absentia in theatro terrarum orbis ob præter censuræ insectationumque.

Ultra quadrigenti annis, secreti impetus reducere Terram ad stadu scopuli vertentis in universo experitur, virtus centri omnium rerum furantes.

Sic-dicentes observationes erga Solare Ratione bone scienter corruptæ sunt. Veritas quæ Terra in centro universi sita est et omnes planetæ solesque circum sua circumeunt. Sed illorum orbes circinati non sunt, cum falso antiqui iudicabant. Quanto deferenti tanto epicycli elliptici sunt autem motus in hac forma dispar se facit.

Hic modus pro res adspicere notabile auxilium astrologis confert, ob præter facilitatis ephemeridarum calculi.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nostra epistula est desperata vox versus conscientia hominum, ab fraudibus venenata. Rerum commutatio necesse est persecuta. Non relinquite veritatem in tenebris! Sumus

(17 maius 1996; 19.19)

ABSURD 3

Now two years, in the year from the making of the world 7502, the army of England arrived at the gates of Carpathians, after what conqueres Europe. Herself the queen was riding in the front of the soldiers her, encouraging them to victory.

The reply of the romanians was brave, although the infantry fought of one alone because the planes military had fallen in the years from behind.

The government and the president themselves refuged at Timishoara, but couldn't escape of the rage english.

The army romanian itself disorganised, due of the desertions, because the british promised to the fugitives nationality french. The resistance from mountains of after the conquest extinguished on unexpectedly in the winter what followed.

The population native was obliged to learn the language english and the bands of music romanian were deported in Albania.

In 7503, themselves registered ample movements social, provoked of the concerts of the band Sophia. The police intervened, and in the confrontations the soloist vocal and the player guitar were shot accidentally of the lunettists of elite.

The romanians were happy that can watch the BBC.

(the 19th of May 7504; 19.19)

ABSURD 10

*N*ăluca în pădure vine
*U*itând de toate şi de sine.
*S*olstiţiul cerului reţine
*U*n soare verde ca-ntr-un cleşte,
*N*isipul stă pe frunze bine,
*T*opind natura ce-l doreşte.
*M*ocnind inelul ce clipeşte
*U*n alt solstiţiu-o să suspine
*L*a veselele schimburi line

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

*Ț*âşnind din cubul ce vesteşte.
*U*n alt stelat cântând regeşte
*M*enține-va sub crengi albine;
*I*luzia e însă cine
*T*recând de tine mai vorbeşte.

(23-24 mai 1996; 19.21)

ABSURD 11

*V*ântul a venit şi mi-a cântat o povest*e*
*E*ra de mult de tot ş*i*
*R*âzând mi-a şopti*t*
*S*ecretul lui stin*s*
*U*ndeva departe iar eu am zis: *o*
*L*ângă tine este o lună şi un ce*r*
*A*tingând o stea şi o ploaie şi un poto*p*
*L*ângă mine este cuvântul *etşilerpo*
*B*ezmetic privind ploile şi luna şi stele*e*.

(24 mai 1996; 19.21)

ABSURD 12

De mult timp se observase că elevii copie în şcolile din România. Odată cu creşterea cantității de drepturi ale omului, s-a hotărât, după îndelungate discuții, ca acest mod de exprimare a propriei libertăți de conştiință să fie legalizat.

Măsura a dat roade, deoarece s-a constatat imediat o îmbunătățire simțitoare a rezultatelor şcolare.

Întrucât departajarea imparțială, specifică oricărei democrații, devenise puțin mai dificilă, s-a decis, în conformitate cu recomandarea Consiliului Europei, ca notele să fie acordate nu pe conținutul lucrării, ci pe metoda de copiere.

Această rezolvare s-a dovedit salutară, pentru că punea accent pe capacitățile creative ale elevilor.

Dar numai pentru scurt timp, căci aprecierea profesorilor continua să fie subiectivă. După o perioadă de deliberări intense, s-a stabilit ca fiecare să-şi corecteze singur lucrarea, afirmându-se drept unic stăpân al propriei vieți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Însă asta a fost în trecut. Acum militäm pentru desfiinţarea bibliotecilor.

(1 iunie 1996; 19.23)

ABSURD 13

Acum toată lumea ştie că şoldovenii sunt proşti. Dar acest lucru a fost dovedit riguros abia de curând, prin contribuţia unui grup de doctori honoris causa ai universităţii din sectorul agricol ilfov, sponsorizaţi de guvernul României şi televiziunea română.

Moldova nu s-a remarcat prin nimic în domeniul cultural. Este binecunoscut faptul că însuşi Mihai Eminescu se trage din bunici ardeleni. Iar Ion Creangă era un simplu ţăran ale cărui povestiri erau scrise de Mihai Eminescu.

S-a discutat mult despre rolul aşa-zisei capitale a Moldovei, însă savanţii s-au întrebat pe bună dreptate ce fel de rol poate avea un oraş al cărui însuşi nume este de origine străină. Este frapantă în acest sens asemănarea dintre denumirile *Iaşi*, *Huşi* şi *leşi*, apelativ ce desemna în trecut poporul polon. Transformarea lui *l* în *i* şi apoi în *h* este un fenomen specific limbajului moldovenesc, demonstrat de evoluţia slavului *larbuža* în *iarbuza* şi apoi în *harbuz* (pepene verde).

Excesul folosirii regionalismelor în vorbirea curentă, accentul slav, sugerează lipsa de instruire, dăunătorul patriotism local, care nu poate aduce decât deservicii unităţii Ţării.

În ciuda nivelului intelectual scăzut, moldovenii trebuie ajutaţi. Propunem în acest sens înfiinţarea marilor ferme agricole cu forţă de muncă adusă din Moldova, în special în Câmpia Bărăganului, Câmpia Olteniei şi Câmpia de Vest, adică în principalele zone de producţie din România.

Un proiect de perspectivă mai îndelungată ar fi creearea unei filiale a Universităţii din Cluj-Napoca la Bacău, desigur cu studenţi ai Universităţii-Mamă.

În acest mod s-ar obţine o uniformizare a coeficientului de inteligenţă în diferitele regiuni ale Ţării, fapt care nu v-a putea avea decât consecinţe benefice pentru sporirea nivelului de trai şi bunăstării în ţara noastră.

(1-2 iunie 1996; 19.23)

ABSURD 20

Literatura populară, expresie a înţelepciunii, experienţei de viaţă şi sensibilităţii poporului nostru, este o enciclopedie vie a spiritualităţii româneşti,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

parte integrantă a culturii naționale.

B.P.Hasdeu susține că ea îşi are originea „în cea mai adâncă antichitate dacică" şi că lupta dintre zmei şi eroii basmelor este trecerea în zona mitului a conflictului daco-roman.

M.Eliade, în *Comentarii la legenda Şmecherului Manole*, consideră că rădăcinile spiritualității româneşti coboară prin timpul geto-dacic în arhaitatea preindoeuropeană, afirmând originalitatea şi valoarea literaturii române în context universal.

Este însă evident că literatura populară românească este mult mai veche, izvoarele sale pierzându-se în preistorie.

Pentru jumătatea de nord a țării: zmeii din basmele întâlnite în această regiune sunt transfigurarea oamenilor din Neanderthal.

Pentru partea de sud a țării: imaginile balaurilor sunt fără îndoială reminiscențe ale saurienilor din Jurasic.

Operele populare au constituit izvor de inspirație pentru mulți poeți şi prozatori.

Literatura română nu ar fi atins piscurile pe care a ajuns dacă nu ar fi avut ca punct de plecare, ca model original, creația de veacuri a neştiuților făuritori de frumos de pe această „gură de rai", care este pământul românesc.

(12-26 iunie 1996; 19.26-19.30)

ABSURD 21

-Hei, vin şi eu la showl lui Danny.
-Bestial!
-Mă duc să cumpăr nişte flori, poate nu-i închis. Wish me luck.
-OK. Auzi, îmi dă taică-meu carul. Gimme five, baby!
-Cine-aduce muzica?
-Johnny.
-Oh, God!
-De ce? Are toate hiturile din topul din vara asta.
-Nu hituri. Shituri! Ştiu eu ce muzică-i place lu' Johnny!
-Asta e!
-Bun, acum mă duc. Salut!
-Bye, bye!

(22 June 1996; 19.28)
Should I have said "iunie"?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ABSURD 22

Țara noastră se numeşte România. Ea este foarte frumoasă şi bogată. Ea are multe bogății naturale, solice şi subsolice, de aceea oamenii trăiesc fericiți şi duc o viață îmbelşugată.

În țara noastră nu există corupție. Toți oamenii sunt apreciați în mod cinstit şi egal. De aceea toți sunt mulțumiți.

Țăranii îşi muncesc în linişte pământul distribuit corect iar muncitorii se străduiesc să ne ridice nivelul de trai prin producția industrială obținută. La noi, şomajul va dispărea în curând.

Țara noastră are multe peisaje, invidiate de străini, care au dorit dintotdeauna să ne fure pământul. Dar poporul nostru a fost omenos, caracterizat prin ospitalitate. De aceea, toate minoritățile naționale se bucură de drepturi, la fel ca şi cetățenii români.

Oamenilor politici din țara noastră le pasă de noi şi doresc să avem o viață mai bună. Serviciul Român de Informații funcționează în mod legal şi ne apără de străinii răuvoitori, iar lumea se simte în siguranță.

În țara noastră infracționalitatea este în scădere, deoarece jandarmii, gardienii publici, poliția, garda financiară şi poliția militară îşi fac datoria în mod exemplar, protejându-i pe cetățeni.

Embargoul împotriva Iugoslaviei a fost respectat. Ziarele independente sunt independente. Televiziunea spune numai adevărul. Justiția există. Politica externă este apreciată de întreg poporul nostru, între granițele strămoşeşti. Copiii români sunt inteligenți; de aceea vor lucra în străinătate, pentru a îmbunătăți imaginea țării noastre în lume.

Însă din țara noastră nu merită să emigrezi.

(22 iunie 1996; 19.28)

ABSURD 23

Cum s-ar spune, avem şirul: $a_n = a_{n-2} + a_{n-1}$, numit parcă „şirul lui Fibonacci" (Leonardo din Pisa, 1175?-1250?).

Dacă luăm $a_0 = 0$ şi $a_1 = 1$, primii săi termeni vor fi: 0 1 1 2 3 5 8 13 21 34 55 89 144 233 377 610 987 1597 2584 4181...

Fie şirul $b_n = \frac{a_{n+1}}{a_n}$, cu $n \in \mathbb{N}^*$. Primii termeni ai lui b_n vor fi: 1 2 1,5 1,666666 1,6 1,625 1,615384 1,619047 1,617647 1,618181...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Pentru n mare, de exemplu 20, putem scrie:

$$b_{20} = \frac{a_{21}}{a_{20}} = \frac{10946}{6765} = 1{,}618034 \ .$$

Punem problema: care este limita lui b_n pentru $n \to \infty$? După zile de chin, observăm că $1{,}618034^2 = 2{,}618034 = 1{,}618034 + 1$. Deci $E_{1,1}^2 = E_{1,1} + 1$.

Rezolvăm ecuația:

$$E_{1,1}^2 - E_{1,1} - 1 = 0$$

$$\Delta = 1 + 4 = 5$$

$$\Rightarrow E_{1,1} = \frac{1 \pm \sqrt{5}}{2} \ .$$

Păstrăm valoarea pozitivă, deci:

$$E_{1,1} = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} = 1{,}618034 \quad (11.1)$$

Ce se întâmplă însă dacă $a_n = 2 \cdot a_{n-2} + a_{n-1}$? Folosind calculatorul, $b_n \to 2$ (11.2)

La fel, pentru $a_n = 3 \cdot a_{n-2} + 2 \cdot a_{n-1}$, $b_n \to 3$ (11.3)

Din (11.2) şi (11.3), putem generaliza: dacă $a_n = q \cdot a_{n-2} + (q-1) \cdot a_{n-1}$, atunci $b_n \to q$ (11.4)

Pentru $a_n = a_{n-2} + 2 \cdot a_{n-1}$, $b_n \to 2{,}414213 = \sqrt{2} + 1$. Facem notația: $E_{1,2} = \sqrt{2} + 1$ (11.5)

Mai aflăm, cu ajutorul calculatorului:

$$E_{3,1} = 2{,}3027756 \quad (11.6)$$

$$E_{4,1} = 2{,}5615528 \quad (11.7)$$

$$E_{2,3} = 3{,}5615528 \quad (11.8)$$

$$E_{2,2} = 2{,}7320508 = \sqrt{3} + 1 \quad (11.9)$$

$$E_{3,3} = 3{,}7912878 \quad (11.10)$$

$$E_{4,4} = 4{,}8284271 \quad (11.11)$$

Să vedem ce facem cu ele.

Observăm că (11.2) se poate scrie:

$E_{2,1} = \frac{1 + \sqrt{9}}{2}$, formă asemănătoare cu $E_{1,1} = \frac{1 + \sqrt{5}}{2}$.

Mai observăm: $5 = 4 \cdot 1 + 1$ şi $9 = 4 \cdot 2 + 1$, deci: $E_{q,1} = \frac{1 + \sqrt{4q+1}}{2}$ (11.12), relație care verifică (11.6) şi (11.7).

Din (11.5) şi (11.9) tragem concluzia: $E_{q,2} = \sqrt{q+1} + 1$ (11.13)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se constată că $\frac{E_{4,4}}{\sqrt{2}} = 2+\sqrt{2}$, deci: $E_{4,4} = 2+2\sqrt{2}$ (11.14)

Avem următoarea succesiune:

$E_{1,1}=\frac{\sqrt{5}+1}{2}$, $E_{2,2}=\frac{2\sqrt{3}+2}{2}$, $E_{3,3}=?$, $E_{4,4}=\frac{4\sqrt{2}+4}{2}$, deci:

$\frac{\sqrt{5}+1}{2}, \frac{\sqrt{12}+2}{2}, ?, \frac{\sqrt{32}+4}{2}$.

$E_{3,3}$ va trebui să fie de forma $\frac{\sqrt{x}+3}{2}$ (11.15)

Echivalând (11.10) cu (11.15), obținem $x = 21$.

Observăm: $5 = 1\cdot(1+4)$, $12 = 2\cdot(2+4)$, $21 = 3\cdot(3+4)$, $32 = 4\cdot(4+4)$,

rezultă: $E_{q,q} = \frac{\sqrt{q(q+4)}+q}{2}$ (11.16)

Recapitulăm (11.12), (11.13), (11.4) şi (11.16):

$E_{q,1} = \frac{\sqrt{4q+1}+1}{2}$

$E_{q,2} = \frac{\sqrt{4q+4}+2}{2}$

$E_{q,q-1} = \frac{\sqrt{(q+1)^2}+q-1}{2}$

$E_{q,q} = \frac{\sqrt{q(q+4)}+q}{2}$.

Expresia $(q+1)^2 = q^2+2q+1$ poate fi scrisă: $4q+(q-1)^2$.

Avem şi $q(q+4) = 4q+q^2$.

Deducem astfel că:

$$\boxed{E_{q,p} = \frac{\sqrt{4q+p^2}+p}{2}}$$

relație pe care o voi numi *relația lui Leon*, cu toate că nu ştiu câte sute de oameni vor fi ajuns la ea înaintea mea, probabil prin demonstrație riguroasă.

(redactat: 27 iunie 1996; 19.30)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ABSURD 30

Pe 25 mai 1996, Parlamentul României votează legea copyright-ului, promulgată şase zile mai târziu de Preşedintele Iliescu. 27 mai - cotidianul *Monitorul* din Iaşi anunță efectele posibile ale legii asupra pieții audio-vizualului: scumpirea casetelor şi obligativitatea timbrelor care să certifice legalitatea. Până pe 26 iunie, viața continuă să se desfăşoare normal. Nimic nu anunța ce urma să se întâmple.

26 iunie 1996, ora 0 - intrarea în vigoare a legii copyright-ului. Majoritatea casetelor audio dispar din magazine. Datorită pieței negre care ia naştere, Guvernul instituie măsuri suplimentare pentru respectarea legii. Se înființează Direcția Audiovizual a Gărzii Financiare, prin Ordonanța nr. 270/1 iulie 1996. În noaptea 5/6 iulie 1996, DA efectuează primele arestări.

Pe 20 iulie 1996, se constată că posturile comerciale de radio continuă să difuzeze piese de pe casete fără timbru. Guvernul, la propunerea Parchetului General, hotărăşte aplicarea retroactivă a legii. DA procedează la confiscarea casetelor netimbrate. Se semnalează incidente violente la Bucureşti, Arad, Timişoara, Constanța şi Iaşi. Aici, postul de radio *Vox T* este distrus complet în urma confruntărilor.

Datorită semnalelor privind continuarea pirateriei la nivelul persoanelor particulare, DA propune în 15 august aplicarea măsurilor guvernamentale tuturor cetățenilor. Aceştia sunt somați să predea casetele achiziționate înainte de 26 iunie 1996 la centrele special înființate, în termen de 30 de zile. Pe 5 septembrie, intervalul de timp este prelungit cu încă 10 zile, pentru a veni în întâmpinarea cererilor oamenilor din zonele defavorizate din punct de vedere geografic.

Doar o mică parte din populație răspunde apelului. Pe 28 noiembrie, Parlamentul nou-constituit votează cu o majoritate de 72% împuternicirea DA de a efectua percheziții la domiciliile persoanelor suspecte. Măsura duce la confiscarea, într-o săptămână, a unei cantități de casete egală cu aceea predată în 40 de zile. Întrucât populația refuză amenzile contravenționale şi se opune arestărilor, Preşedinția instituie starea de urgență pe întreg teritoriul țării. Sunt autorizate deportările instigatorilor la revoltă. Mulți parlamentari propun trimiterea acestora pe un eventual şantier al canalului Dunăre-Bucureşti-Braşov.

Intervine armata pentru restabilirea ordinii. Se înregistrează din nou ciocniri puternice în capitală: 42 de civili şi 2 militari sunt spitalizați.

2 ianuarie 1997 - demisia Guvernului.

3 ianuarie - Parlamentul se autodizolvă iar Preşedintele anunță alegeri anticipate şi numeşte un guvern provizoriu.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

3 mai - Parlamentul ales abrogă legea copyright-ului şi hotărăşte apoi, pe 25 mai 1997, retrocedarea către populație a casetelor audio confiscate, în limita stocurilor disponibile.

(14 iulie 1996; 19.35)

ABSURD 31

A fost odată un copil care nu era superstițios. Adică el o treabă n-avea: începea diferite lucruri sâmbăta, îşi făcea poze pe 13, s-a pornit să învețe pentru examen marți... Adică nu făcea înadins, aşa se nimerea, el nu era superstițios. Când a picat, mă-sa i-a zis: tâmpitule, inconştientule, eu ți-am spus că nu-i a bună, dar tu eşti tot timpul deştept şi nu vrei să m-asculți. El a răspuns: nu-i adevărat, nu m-am pregătit suficient. dar taică-său a făcut o criză: ce răspunzi lu' mă-ta, boule?

Adevărul e că în anumite zile i se întâmplau tot felul de chestii: pe 13 şi-a pierdut buletinul şi şi-a spart mingea, marți i s-a furat bicicleta iar într-o sâmbătă, după ce a fugit pe sub o scară după o pisică neagră, câinele personal i-a fost călcat de o maşină.

Într-o noapte, pe la ora 0 şi 6 minute, veni câinele să-i facă o vizită. Îi spuse: băi tăticu', las-o mai moale. Dac-o s-o ții tot aşa, o să dai colțu' într-o bună zi. Însă copilul se întoarse cu fața la perete, mormăind: hai, marş de-aici. Toți dăm colțu' într-o bună zi. Şi mai pune-ți colir în ochi.

După ce a aruncat într-un canal banii de excursie, din greşeală, gagica i-a zis: ce naiba eşti aşa ghinionist? Dacă mai stau mult pe-aici prin preajmă, cine ştie ce-o să mi se mai întâmple. Plecă, iar peste o săptămână se zgârie într-o sârmă, dar nu dădu atenție. Toți plângeau, numai el stătea deoparte şi presăra piper pe jos. L-au întrebat: ce eşti măi aşa de al dracului? El nu a răspuns nimic. Stătea şi presăra piper pe jos.

Într-un târziu, nu mai începea nimic sâmbăta, nu-şi mai făcea poze pe 13, nu mai învăța marți. Şi-a luat examenele, mai ales că văzuse soldați pe drum, nu şi-a mai pierdut buletinul, nu i s-a mai spart mingea şi nu i s-a mai furat bicicleta. Pentru că nu mai avea minge şi nici bicicletă.

Anul trecut, pe 13 iunie, nu văzu trenul la barieră, şi avea oricum prea multe griji ca să-l audă. Era marți şi se gândea ce i se va întâmpla. Acum e fericit. Nu mai e singur.

(14 iulie 1996; 19.35)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ABSURD 32

Încet-încet, toți oamenii devin telepați. Îşi pot citi gândurile unul altuia şi asta mă înnebuneşte. Pentru că eu nu pot face acest lucru, oricât m-aş strădui.

Nimeni nu mai vorbeşte pe stradă. Merg fără să spună nimic, câteodată zâmbesc sau râd, doar ei ştiu de ce, iar alteori unii se uită urât la mine, probabil pentru că nu le răspund la salut. Trebuie să fiu atent ce gândesc.

În tren, oamenii mă privesc şi îşi fac semne. Se întreabă de ce tac şi nu-i bag în seamă. Apoi încep să-şi bată joc, să facă poante. Dacă îi înjur, se supără.

Mai aud voci doar la televizor şi radio. Însă nu va mai ține mult. S-a descoperit o modalitate de a trimite gândurile la distanță.

Îmi amintesc de vremea când lucrurile erau abia la început. Cei care erau deja telepați îmi spuneau cât de bine se simțeau şi cât de uşoară devenise astfel comunicarea. Eu îi aprobam şi aşteptam să ajung şi eu ca ei.

N-am ajuns. Dar nu mi-am schimbat părerea nici despre ei, nici despre telepatie. Sunt conştient că e mai convenabil aşa, dar ce să fac? Ei însă şi-au schimbat părerea. Trec pe lângă mine fără să se oprească. Am impresia că dau vina pe mine, că mă cred prea încrezut să stau şi să gândesc cu ei. Poate au uitat să vorbească.

În orice caz, se preconizează că în maximum zece ani, toată omenirea va fi telepată. Probabil că excepțiile vor fi internate în sanatorii speciale. E perfect normal. Oricum nu s-ar putea integra în noua societate.

Păcat că într-o altă țară au apărut bande care îi vânează pe netelepați, pe „broaşte". Sper că ăştia de la noi sunt mai civilizați. Poliția a spus că ne va apăra, că şi noi suntem cetățeni. Însă am înțeles că deja circulă zvonuri şi tot felul de minciuni despre noi, ca să ne îndepărteze de sufletul „opiniei publice".

De fapt, care *noi*? N-am întâlnit de trei luni pe nimeni care să nu fie telepat. Oricum n-aş putea să-mi dau seama. Nu mai vorbeşte nimeni. E aproape indecent să vorbeşti în zilele noastre.

Dacă „broaştele" nu vor să deschidă gura, sunt nişte proaste şi îşi merită soarta. Eu vreau să deschid gura, dar degeaba o fac. Să vorbesc de unul singur?

Visez cu toată puterea la o „broască". Dar nu e totul pierdut. Niciodată nu ştii când poți auzi o vorbă bună.

(30 iulie 1996; 19.39)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ABSURD 33

Omul

Omul este un gândac cu
trei picioare.
Capul lui este plin de
antene
cu care scurmă
fără încetare, fără număr şi fără
preţ,
iar când nu găseşte nimic
se pipăie pe el însuşi
şi crede că totul începe
şi se termină cu un
gândac plin de antene, cu
trei picioare.

(27 octombrie 1996, 21:35:40 - 21:37:50; 19.63)

Natura

Natura este un sac
plin de găuri.
Prin găuri trec viermi.
Prin viermi trec păsări.
Prin păsări trec animale.

Prin animale trece gândacul cu
trei picioare.
Prin gândac trece un păianjen
care încearcă să lege toate
găurile sacului.
Reuşeşte?...

(27 octombrie 1996, 21:38:27 - 21:40:45)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Iubirea

Lumina străbate totul.
A fost un frate şi
căuta lumina care
străbate totul.
Cerul s-a spart mereu în fața lui în curcubee, dar
lumina nu a venit.
Târziu, n-a mai căutat lumina,
iar întunericul s-a deschis cu
porți de săgeți otrăvite,
când,
înainte de ultima săgeată,
lumina s-a deschis cu
14 porți de oglinzi colorate.
Fratele a izbucnit în râs de culori.

(27 octombrie 1996, 21:45:25 - 21:49:05)

Universul

Cel mai mare univers este un
tot mai mare, format din
toturi mai mici.
De îndată ce universurile
devin
toturi din ce în ce mai mici,
formare lor devine tot mai
grea,
rea,
aspră,
puternică,
groaznică.
Ah! Nu-mi pot vedea nici măcar
un gând.

(27 octombrie 1996, 21:49:29 - 21:51:42)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Soarele

Soarele este un rotund galben şi mic.
Soarele este roşu, portocaliu,
galben, verde, albastru,
indigo, violet şi mai mult ca ultraviolet.
Soarele este ianuarie şi aşa mai departe.
Soarele este berbectaurgemeniracleufecioarăbalanţăscorpionsăgetătorcapricornvărsător şi peşti.
Soarele este ca un cap mare şi pleşuv,
cu foc în loc de sprâncene şi
gheaţă în loc de ochi şi ochi în
loc de gură. Odată.
Deocamdată, apusul este roşu.

(27 octombrie 1996, 21:52:57 - 21:56:48)

Satanistă

În noaptea plină de fantome
vine-un dezechilibrat,
îşi face cruci cu mâna stângă
şi se pune pe-njurat.

Şi băieţii toţi din gaşcă
râd şi taie o pisică
iar cu sângele ce curge
o mânjesc pe o gagică.

Dar cavoul se deschide
şi o ţeapă iau cu toţi,
că Satan acum se-iveşte
şi-i mănâncă pe magoţi.

(27 octombrie 1996, 21:58:20 - 22:01:24)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Fericirea

O mână poate spune adevărul.
Şi lumina izvorăşte din mână.
Florile pot spune adevărul.
Şi aripile sunt înlănțuite printre ele.
Liniile spun adevărul.
Şi aripile simt vântul ridicându-le.

(27 octombrie 1996, 22:12:12 - 22:14:48)

Timpul

Timpul poate fi de trei feluri:
trecut prezent şi viitor,
niciodată
şi
întotdeauna.
Trecut prezent şi viitorul e ieftin.
Niciodată nu este bine.
Întotdeauna este.
Când timpul se scumpeşte,
drumul se despietruieşte
şi indicatoarele devin transparente
ca o apă din care este aruncată
o piatră în lună,
din care iese o picătură în nori.
Atunci timpul poate fi de două feluri:
niciodată
şi
întotdeauna.
Niciodată nu este bine.
Întotdeauna este.
Atunci, omul arată,
mai târziu, mai acum sau mai devreme,
iar greutatea degetelor e numai a lui.
Pentru că cei ce clipesc îi sunt închişi
şi numai cea ce bate îi este deschisă.
Şi bate până în ultima clipă:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

niciodată,
întotdeauna,
niciodată,
întotdeauna...

(27 octombrie 1996, 22:15:23 - 22:25:58)

Viața

Vlăstarul creşte, vlăstarul se-ndoaie,
când degetu-alege,
înc-o crenguță mănâncă din soare.
O creangă e albă,
o creangă e neagră,
când nu vrea s-aleagă, vlăstarul se-ndoapă.
Şi-atunci când e rouă,
şi-atunci când e ploaie,
e ca şi atunci când creanga e-n soare.
Şi tot ce mai creşte,
de creanga e dreaptă,
se-ndreaptă prin sevă tulpina-nțeleaptă.
Şi tot ce mai creşte,
de creanga e strâmbă,
atinge pământul şi iarăşi se-avântă.

(27 octombrie 1996, 22:30:42 - 22:37:24)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Poezia

Partea proastă este că oricine poate scrie orice. De exemplu, scrie poezii. La început se alege chiar şi o temă , ceea ce nu este însă obligatoriu. Poți foarte bine să scrii ce-ți trece prin creierul mic, şi apoi să-i pui un titlu metaforic, absolut, care să-i lase pe cititori cu botul pe labe, cum ar fi *Nedefinire*, *Existențială*, *Răzvrătire*, *Întrebare* (în acest caz, poezia trebuie să se termine cu „De ce?", eventual „De ce, Doamne?").

Apoi, în timp ce scrii, alegi câteva metaforèle, care s-ar putea potrivi cu tema, dar şi cu orice altceva. Cu cât sunt mai abstracte şi mai fără legătură, cu atât e mai profundă poezia.

O adevărată artă este tehnica de versificație, care trebuie musai să fie cât mai nonconformistă, cu versuri cât mai inegale, din toate punctele de vedere.

Un artist trebuie să aibă cât mai multe linii formate din cuvinte scurte (de exemplu conjuncții, prepoziții), alternând cu propoziții întregi. Niciodată versurile nu trebuie să înceapă cu literă mare, însă se mai admit excepții, cum ar fi începutul unei fraze, în caz că poezia are şi semne de punctuație.

Ritmul şi rima trebuie evitate cu orice preț, deoarece numai versul alb dă libertatea necesară exprimării sentimentelor autorului. Strofele (dacă există o asemenea împărțire) nu trebuie să aibă cu nici un chip acelaşi număr de rânduri, ca să se vadă mai bine zbuciumul creator.

La sfârşit este bine să se pună puncte de suspensie, adică cine-a scris îl invită pe cititor să continue meditația. Iar dacă acesta face într-adevăr aşa, va ajunge fără îndoială la o concluzie, mai devreme sau mai târziu, şi se va bucura că a mai înțeles o poezie contemporană. Iar autorul se va bucura şi el că a reuşit să facă pe cineva să piardă timpul în mod cultural.

Asta nu înseamnă că astea nouă poezii dinainte nu au ceva idei prin ele, chiar dacă sunt scrise în formă contemporană. N-aveți decât să vă pierdeți şi voi timpul...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

EPZALT 100

Titosed dadalul sirul seli n'ea tizsaleged óm nut zozdinedos

Ze crъeghidne liantъe d'la spvъor, vran vi spvъorh lond, havrant lande fðer: Revon.

Ze norand spvъorhi cridsђa vr'a zðant:

-Fðer'li, fðizðir nosrъet ocl cnetьi'fa ro cvihъta rъerъat, vris vricъnanond'fas spvъorh. Cratђaras tarъ vris spvis nanhcђar. Cricna'n de mъri ba clъatъar, can'hda zvi trandъa lъuttъa gvri Hrad.

Revon, nigъri, zða:

-Zðatar, crъeghinocs d'nas zðis ze d'la hradъ.

-Da'cъda, fðer'li, d'nacъ dra sђizandtъ cro cъlin'dna zend. Ze'n Cъrad Vohgъal, dalac pa liantes'lis, Hrad. Rand'a'rand, rvla netђifð d'lama na'cъ vanos, dvo cъrih nab clatъars. Vorands ta fðlicъats fa, crindlan'fa pra vricъ, rvla dna'facъ clъatђan punvaroc'sa liantъ'lis vris d'la nond reratъ.

Revon zða:

-Cъrah va da, zðatar, clanir de vo?

-Tos, fðer'li: da's te mъri ba clъatъar, cratђaras mogr vris punvan Hrad. Cri zantђe'fas, vigor fas trenas d'la spvъor'a'liant. Cronan de lin ta res cla'facъ, rand de tars catlendъe cъe'facъ, vris norand tepademe. Vli'fas tarъ vris to tђemra'fas.

-Vocъ fðanderi p'la Vohgъal fa?

-Pramъar'fa meg clatъars to fo gъa. Cri no'zantђebas fas, Hrad trenat'facъ cnes liantes'lis.

-Vorc d'sa cъard!

-Do. Dъar ta res vris fðar de cred'at!

(A fost odată un ţinut al spiritelor, condus de un împărat bătrîn, care avea un singur fiu: Revon.

Într-o noapte împăratul îl chemă la el şi-i spuse:

-Fiule, simt că nu peste mult timp mă voi regăsi într-o fiinţă a pămîntului, şi tu vei deveni împărat peste spirite. Va trebui să fii bun şi să-ţi conduci supuşii în pace. De aceea, cît mai sunt în putere, pot încă să te sprijin în lupta împotriva Răului.

Revon, uimit, spuse:

-Tată, nu mi-ai zis niciodată că există spirite rele.

-Aşa este, fiule, însă a venit vremea să afli ce ţi-am ascuns pînă acum. În Valea Diavolului, departe de ţinuturile noastre, sălăşluieşte Răul. Pe zi ce trece, cu cît mai mult mi se apropie sfîrşitul în această existenţă, el capătă noi puteri. Cînd îmi voi pierde forţele, dispărînd în lume, el va pune stăpînire pe imperiu, ameninţînd cu distrugerea şi tărîmurile noastre, şi cele pămînteşti.

Revon spuse:

-Ce trebuie să fac, tată, pentru a împiedica acestea?

-Iată, fiule: cît te mai pot sprijini în luptă, trebuie să mergi şi să înfrunţi Răul. Dacă vei reuşi vei primi sceptrul imperiului. Pe tine lumina nu te va mai alunga, ziua îţi va fi binecuvîntare, iar noaptea mîngîiere. Vei fi bun şi vei salva totul.

-Dar cum voi ajunge în Vale?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Îmi voi folosi ultimele puteri pentru a îndeplini aceasta. De nu vei reuşi, Răul ne va cuceri ţinuturile.

-Sunt gata să plec!

-Bine. Domnul fie cu tine iar izbînda să-ţi însoţească paşii!)

Blonar rasla bi seli'r féxa *Revon* va xotar aloeź, re źezi beźo óm veđe ze. Blofo óm zdómje źo upzilfé buelde, neo pomi xoz jeale tizshozé óm xot. Ma ómsébie moso u ómtuoeré, bi esuru dlipaoe zé omdli. Zé omdli źo zé ómvlamdi Léar. Zi ebluboi ti bueldé. Ti tomsuru léxpédiea źuebdi soatedi źo vuoea anpli neo mijli tisód muebdie ómzéźo. San zé zi tasé blomdli iri, sómt ma źdoe monos tizbli zbolodiri liri? Zi jómto sé el vo ómđiribd zé ómsilsi neo ómdóo zé evri sód neo nardi raslalo tizbli esizdie, tizbli virar óm seli bud vo ómvlómdi źo epoe ebuo zé dliesé.

Ómsé ómeomdi ti e ómduelsi sebar, zonđo óm zbedi rame bromé, tómta'o badili źo ómslitili. U féxa aloeźé, erpé se ti jhieđé, tiezable uloxumdarao źo źdoa sé edamso sómt ie fe ebami źo muebdie zi fe zvólźo, fe dlipao ulo zé vo ómfomz, ulo zé vo vuzd asoz ti lexiri zuelirao. Erdé seri ma ile.

Xélo tibeldi u sezé sa vilizdliri ranomedi źo bulmo jlépod ómdl'esuru. Ma ile donb ti boiltad. Egamzi sómt rame alsezi sa u berné bi sil źo péda óm jien ti dlio ulo. Aźe zi tizshozi.

-Muebdie zé'đo etasé pasaloi! alé ir. Ia zamd *Revon*.

-Źo đoi ezinimie! Ia zamd u xómé.

Ór buvdo óméamdla źo zi eźixelé bi am bed tom oilpalo źo vrulo, veđé óm veđé.

-Si tlanalo lédésiźdo, *Revon*, óm muebdie bulđoo tizshozi? Bi eoso m'e neo dlisad monimo ti sómt e xisie z'e ludod ti dlio ulo. Źo dusneo esan, óm muebdie bulđoo tizshozi?!

-Fliea zé dlis tomsuru. Dlipaoi zé dlis tomsuru.

Xóme zsuezi am đobéd źo óźo ómslasoźé nóomori bi boibd.

-Tlaniđari mipam, ma źdoo si di eźdiebdé! am zomjal zbolod e ómtléxmod zé nieljé esuru. Źdoo si o z'e ómdónbred?

-E vuzd asoz.

Xóme xónpo źo zazbomé:

-Ma... Z'e dlemzvulned óm zbolod léa.

Revon ómslinimo źo am voul ór sablomzi tom sliźdid bómé'm dérbo. Ma zi eźdibdezi re ezde. Ma zi badie ómshobao léa. Ómzé ma efie ti eriz.

-Léar tifomi bi xo si dlisi neo badilmos. Dlipaoi zé'r ónboitos.

-Somi iźdo da, *Revon*?

-Zamd voar Ónbéledarao.

Xóme téta tom seb:

-Ómđirij. Tel blonigtoe ma i neo nosé. Oel tesé teo jliź, Léar fe sasilo dudar.

-Źdoa. Da iźdo u xómé pamé?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Zamd u xómé pamé.

-Edamso, egadé'né! Zbami'no san zé ómfomj!

-Slixo sé tesé somife el vo źdoad san zé ómfomjé, m'el vo ómfomz?

Revon rézé blofolie óm guz. Xóme zi ómdlozdé.

-En zé'đo zbam u bufizdi.

-Pomi.

-E vuzd utedé, óm ranie ranomoo, am subor mivilosod. Siorerđo suboo ma'r ómđirijiea źo'r pedgusuliea oel ir el vo flad zé zi léxpami, tel óo ile diené. Ma ti siorerđo, so ti zomi, séso ile pam. Edamso n'en taz re ir źo o'en xoz: „Ti si brómjo? Tesé óđo źdiljo reslonori, óđo fuo ómtibromo u tulomđé." Cuborar óźo źdilzi reslonori źo zbazi: „Fliea zé bud bulamso foziri sirul si foziexé." Oel ia en hudélód: „Eźe zé voi!" Shoel ti e tuae xo, o zi elédé óm zunm amao péoed seli ór anorozi ti neo nardi ulo źo ór enimomđezi sé ór fe pedi. Va vueldi zalblomz re ómsibad, sómt óźo téta ziene sé lajénomdie o zi ónbromozi źo sé ómdl'etifél badie onbami foziri. Óm esie muebdi, féxómt sód ti zrep ile péoedar óm donb si tulnie, óo ebéla źo'r shomao, anoromta'r źo zbamómta'o óm veđé duedi raslalori bi seli ma o ri zbazizi óm donbar xorio. Tizsubilo sé ile edód ti aźul zé veso léa źo sé óo vésie shoel brésili zé voi ir sir badilmos. Óm xoae alnédueli, péoedar bélie upuzod źo zabéled, ómzé fimo re ir źo ór rufo sa banmar, vélé zé zsuedé am safómd. Muebdie, *Sarioc*, séso eźe ór shine bi subor, o zi elédé tom mua óm foz, ór shomao źo ór enimomđé sé tesé ma'o té besi, óo ful nalo bélomđoo. Óo neo zbazi zé'źo sielé oildeli óm jimamsho, ti veţé sa duđo siorerđo suboo. Ti edamso, péoedar ma zi neo ebluboi ti *Sarioc*, tel ma'o sila oildeli. Ómzé esizde fimo óm voiseli muebdi, donb ti u zébdénómé, oel óm siri tom alné péoedar, seli óźo oapie bélomđoo, óźo sérsé nómtloe źo vésa siie si o zi zbazizi. *Sarioc* ile óm sarnie vilosoloo, séso ómfeđezi san zé zi ebili. Dlisalé emo, źo ir egamzi am dómél óm duedé badilie fólzdio źo zi ómtléjuzdo ti u vedé. Tel vede oapie bi erdsomife. *Sarioc* ri dlonozi re enómtuo fozi alódi, ómsilsómt zé fóli xóxemoi ómdli io. Sa duedi esizdie, tlejuzdie rul ile deli. Edamso ir óo ebéla bimdla blone tedé vidio, zerfómt'u sómt ile pédadé źo bi seri ti e vo fouredé ti oapodar io. Zi elédé pam źo demtla źo u vésa zé'o esulti ómslitili. Dlixomta'zi, vede zusudo fozar am zinm źo zi tizbélđo ti erizar zéa. *Sarioc* óo raé rusar. Ómfeđezi zé sasiliezsé. Tel vede ma zi lotosé re ómérđonie fozarao rao źo *Sarioc* dlipao zé'źo lienomdiezsé tixenéjolie źo ómvlómjilie. Neo dlisalé emo. Amio vinio óo brésa ti ir źo vésa dud si ile óm zdeli zé'o bresé źo ie rao *Sarioc*. Zi sézédulolé oel ir ómfeđé zé voi sasilod. Tom mua dlisalé emo. Upđomazi dud si tulozi. Ómdl'u xo, óźo tulo zé voi sumtasédul. Ile badilmos, tel mosoutedé monimo ma'o lisamuzsazi badilie. Ómzé sumtasédular ile eriz bi foeđé. Óo badie sumfomji aźul bi pédlómoo tom zved zé'r eriejé bi ir zassizul. Tuel nueldie sumtasédularao tizbélđie fozar ti lierodedi. Dudaźo, nueldie amao un ile sife zilouz, neo zilouz tisód dud si vésazi fliutedé. Tel ti voiseli tedé upđomazi siie si tulozi. Esan tulie ezde. Zi ómtuo am donb, ebuo ór vésa bi sumtasédul zé'źo oe xoriri. Óo raé rusar źo ezdvir

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Sarioc ómféđé zé edesi. Tunmo narđo emo óm besi, vélé ónbudlofolo tom beldie zabaźorul, źo va oapod źo bliđaod se am un pam źo tlibd. Bómé sómt nueldie ór raé tom ranie ranomoo.

Revon ezsardezi sa edimđoi. Xóme etéajé:

-Ti edamso ia ma neo tuln.

-Ti si? oxpasmo ir, raed bi mieźdibdedi.

-Óno ebeli óm foz źo né shomaoi.

Désa u srobé źo ebuo lézbamzi ómdlipéloo miluzdodi:

-Esan i tomsuru. Oel ia dud óno enomdizs ti suborar seli brómjie ti anoromđé.

Revon eźdibdé, tel xóme ma neo zsuezi u fulpé. Zi jómto sé muebdie dlisie edód ti libiti. Zi lotosé źo brisé, alómt:

-Muebdie zé'đo etasé pasaloi!

Tel ie ma xozi monos.

Xélo óm tibéldeli am pultio bi suźar sélaoe oiźiea van źo zsómdio. Nilzi nard, séso tozdemđe ile neo neli tisód ózo ómshobaozi. Zuzo óm siri tom alné źo péda óm aźé ti dlio ulo. Tizshozi am bodos.

-Muebdie zé'đo etasé pasaloi! zbazi ir. Ia zamd *Revon.*

-Omdlé.

Óm pultio ma ilea tisód u zupé źo u nézađé bi seli zi evrea dlio sélđo.

-Si seađo, blomđari, óm surđar esizde ómtibélded er ónbéléđoio?

-Sead u seri zé ómfomj Léar.

-Slixo sé tesé somife el vo samuzsad serie, m'el vo alned'u?

-Źdoa, tel somife e neo nilz ómeomdie nie. Dlipaoi zé źdoo ti ir. Z'e dlemzvulned óm zbolod léa.

-E efad ti eriz ómdli e tifimo léa źo e ómdórmo tom mua zueliri źo ranie ranomoo. Da m'eo ti eriz, bimdla sé źdoo sé Léar el ómfomji blom domi dudar. Tesé fosduloe ma fe vo e de óm esiezdé muebdi, fe dlipao zé di boilxo oeléźo óm rani.

-En ómđiriz. Dudaźo, ma buđo zé né egađo?

-Bud zé'đo zbam u bufizdi.

-Pomi.

-I tizbli tuo uenimo źo u xómé. Bi blonar un ór shine *Casior* źo ile ardonar tom mienar zéa. Bubular rao vazizi am bubul nomamed, fodiex źo ómđiribd, ómzé ti si e muae zi ludie neo tibeldi, ómsibalé zé tuliezsé pujéđoe źo nélolie źo voiseli ma zi neo jómtie tisód re zomi. Dlibded, tifimolé léo, reźo źo ómslixađo, oel zavridiri rul zi zshonpelé óm mibézeli. Ma neo bamiea bliđ bi monos, moso nésel bi io ómźoźo. Amoo briselé źo ro zi boilta alne, erđoo nalolé. *Casior* e ómsilsed zé'o dlixiezsé, tel ma r'ea raed óm ziené. Ebuo am erd mien óo edesé źo óo asozi bi duđo; *Casior* zsébé blomdl'u nomami. Lédéso boiltad nardi xori, bómé zi hudéló zé vesé fliam rasla seli zé lénómé bizdi donb. Fla zé zi ómzuđiezsé sa u xómé. Bi er

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

tuorie un ór shine *Rosiac*. Ir vazizi sumzotiled tomdudtieame ti eo zéo am dob soated, séso bidlisie xori ómdlijo blom sutlo mianpređo, séadómt siie si mienar zéa ma'o badie te. Ómdl'u muebdi, ómdl'u buoimođé, féxa u xómé ómfóldomta'zi óm ranome ramoo. Tomdl'am onpurt mieźdibded źo mizdébómod, zi libixo re ie źo óo labzi elobori. Xóme séxa bi bénómd źo ómsiba zé brómjé. *Rosiac* óo sila oildeli źo'o zbazi sé maneo oapolie ór ómtinmezi re eźe u vebdé misajidedé. Ie xozi sé i blie tiflini, sé moso ma tizshozizi ómsé ushoo, tel re zdélaomđiri rao, óo tifimo zuđoi. Dléolé óm besi am donb, ebuo *Rosiac* upzilfé sé xóme balde nilia bi nóomo moźdi némaźo vueldi vomi, tel re ómdlipélori zeri ie óo lézbamzi sé i u deomé bi seli el vo neo pomi zé ma u evri mosoutedé, ti tlejar vilosoloo rul. Ómdl'u muebdi, nómed ti u salouxodedi mipamiezsé, bi sómt xóme tulnie, óo zsuezi ómsid némaźe ti re nóme zdómjé. Féxa óm berne tizvésadé am usho seli zi tizshozi, srobo źo zbazi: „somi flie zé eopé dudar dlipaoi zé voi blijédod zé boelté dudar." *Rosiac* zi zbiloi źo đobé. Xóme zi dlixo, ómzé ma tizshozi ushoo. Óo xozi maneo, sa dlozdiđi, sé e bulmod bi am tlan vélé ómduelsili źo sé i tedueli zé nieljé bómé re sebéd. Óo neo xozi zé'o zsuedé źo siererdé némaźé, ebuo zé ómđiriejé sé zi fe dlemzvulne óm xómé sa badilo tibromi tuel tesé somife fe vesi am zeslovosoa bimdla ie. Tesé ma, zi fe blivesi óm flégodueli. *Rosiac* ómdlipé si zeslovosoa, oel xóme lézbamzi sé fe dlipao zé'źo zbiri nóomori ómdl'am fez anbrad sa zómjiri amao un tom ranie ranomoo, seli ma neo eli monos ti boiltad. *Rosiac* óźo téta ziene sé ma ir ile esire. Edamso, bi esuru dlisa *Casior*, séadómt am rus óm seli zé lénómé am donb, séso ile upuzod, purmef źo vélé zbilemđé. *Rosiac* ór féxa źo óo zbazi tizbli mizépaomđe ze. *Casior* ma zdéda bi jómtalo, zi slizdé re u nómé źo óźo zsalzi zómjiri ómdl'am fez bimdla xómé. Ie óźo etómso berniri, tizshozi ushoo, óźo slizsa elobo źo xpalé, xosómta'o rao *Casior* sé ma fe vo aoded mosoutedé, bimdla sé xómiri zamd minalodueli. *Rosiac*, sa omone xtlupodé, brisé ómebuo re eo zéo, oel *Casior* lénezi bi ganédedi nuld óm surope si vazizi sénomar sirul tuo. Dudaźo, lisamuźdomđe xómio óo téta badili zé dléoezsé neo tibeldi źo bizdi bađom, nilzi zé u seadi, séso esan efie am zsub. *Rosiac* puro nardé flini oel zavridar zéa bulmo źo ir zé u seadi bi xómé. U jézo, ómzé ie óo zbazi sé ma neo bud vo ónbliamé, voomtsé badilori bi seli ri efie esan ri zdédiea óm seri. Ma badie vesi pomi tisód tesé ma'źo vésie pomi zoiźo. Ir ómdlipé somi ile ti fomé, oel ie xozi: Léar ómzaźo. Edamso *Rosiac* nilzi óm muebdie bulđoo tizshozi zé ómvlamdi Léar, tel va ómfomz. Oel xóme zavilo nard oel gatisede ezable pomirao źo léarao óo zrépo. Ile bi bamsdar ti e zi blivesi óm xómé lie.

Bodosar ma neo fulpo. *Revon* ómdlipé:

-Tel sa unar siréreRd, *Casior*, si z'e ómdónbred?

Zazbomómt, bodosar zbazi:

-*Casior* e egamz blie dólxoa. Ómzé ma z'e rézed ómfomz. E etamed samuźdomđi źo e liaźod zé u egadi bi xómé.

Revon elédé zbli nézađe tom nogrusar sénélađio:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Si zamd esirie?

-Seldie tom zdómje sablomti dud siie si z'e zsloz bómé esan. Sie tom nogrus - siie si zi fe zsloi ti esan źo bómé re zvólźodar donbarao. Oel sie tom tliebde - siie si ma zi fe zsloi mosoutedé. Nilia bejomori sélđoo tom nogrus zi eteajé sélđoo tom zdómje, tel sie tom tliebde lénómi mizshonpedé, séso źdoomđe źo miźdoomđe ma slizs źo ma zset, tuel zi ezsamt źo zi eledé. Sómt bi nezé ful vo tuel tuaé sélđo, dudar fe vo vuzd.

Ór blofo u srobé, ebuo óo xozi:

-Di fuo egade źo bi domi. Tizshoti seldie tom tliebde!

Revon u tizshozi źo sodo. Bodosar zbazi:

-Eo tizshoz'u re esiieźo bejomé se xóme. Tlanalori fuezdli z'el badie zé zi ómdórmiezsé. Esan dlipaoi zé briso. Zueliri ma eźdiebdé.

-Eźe i. Óđo narđanizs, *Casior*.

-Muebdie zé'đo etasé pasaloi, Ónbéledi!

-Ma fulpo bluzdoo, nulnéo *Revon*.

Oiźo tom pultio bi sónboi. Rame bromé ile óm sebar silarao. Neo tibeldi ma ile monos. Dlipaoe zé zi ómduelsé.

Zi eźixé bi bénómd, ómshozi ushoo źo nalnalé:

-*Sarioc* sir badilmos, zdébómar fozirul, ia, *Revon*, robzod ti badili, sa ushoo ómshoźo tom lexiri ramoo, di shin! Eledé'no'di!

Etulno, oel óm zunm óo ebéla *Sarioc*.

-Muebdie zé'đo etasé pasaloi! Ia zamd *Revon*.

-Źdoa somi iźdo, si iźdo źo si flio zé voo.

-Fliea zé'đo bam u ómdlipeli. Ame zomjalé.

-Eź badie zé di asot shoel esan. Ómzé eźdibd zé mo di erédalo.

-Óđo samuzs badilie. Fliea zé'đo bam u ómdlipeli.

-Zbami.

-Źo tabé esiie, óno fio ómjétao zé né dlixizs, se zé bud dlisi blom bueldé?

-Óđo fuo ómjétao.

-Léar buedi vo ómfomz?

-Buedi.

Revon zi dlixo. *Sarioc* ile zomjalar seli źdoe serie źo ir badie bulamso foziri. Bulmo óm vajé sédli seze xómio.

Blofie tom mua re xotar aloeź, ti tabé seli ma neo badie zonđo ranome ramoo. Efie mifuoi ti zblogom. Źdoe sé fe vesi dud si'o fe zde óm badomđé, dudaźo efie mifuoi ti somife seli zé'o tie ómslitili. Óm veđé ile Léar, óm zbedi ile Ferie.

-Dedé, egadé'né!

„Di'en egaded, tel ma neo bud zé di egad. Esan zamd un esan."

Vésa bezar.

Revondar

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

(Primul lucru pe care-l văzu Revon fu zidul uriaş, la şase paşi în faţa sa. Privi în stînga şi observă poarta, mai bine zis gaura deschisă în zid. Nu începea nici o îndoială, pe acolo trebuia să intre. Să intre şi să înfrunte Răul. Se apropie de poartă. De dincolo răzbăteau şoapte ciudate şi foiau umbre mai negre decît noaptea însăşi. Cum să se ducă printre ele, cînd nu ştia nimic despre spiritele rele? Se gîndi că ar fi înţelept să încerce mai întîi să afle cît mai multe lucruri despre acestea, despre felul în care pot fi înfrînte şi abia apoi să treacă.

Încă înainte de a întoarce capul, simţi în spate luna plină, dîndu-i putere şi încredere. O văzu uriaşă, albă ca de gheaţă, deasupra orizontului şi ştiu că atunci cînd ea va apune şi noaptea se va sfîrşi, va trebui ori să fi învins, ori să fi fost ucis de razele soarelui. Altă cale nu era.

Zări departe o casă cu ferestrele luminate şi porni grăbit într-acolo. Nu era timp de pierdut. Ajunse cînd luna urcase cu o palmă pe cer şi bătu în geam de trei ori. Uşa se deschise.

-Noaptea să-ţi aducă bucurie! ură el. Eu sunt Revon.

-Şi ţie asemenea! Eu sunt o zînă.

Îl pofti înăuntru şi se aşezară pe un pat din ierburi şi flori, faţă în faţă.

-Ce drumuri rătăceşti, Revon, în noaptea porţii deschise? Pe aici n-a mai trecut nimeni de cînd a zecea s-a rotit de trei ori. Şi tocmai acum, în noaptea porţii deschise?!

-Vreau să trec dincolo. Trebuie să trec dincolo.

Zîna scoase un ţipăt şi îşi încrucişă mîinile pe piept.

-Drumeţule nebun, nu ştii ce te aşteaptă! Un singur spirit a îndrăznit să meargă acolo. Ştii ce i s-a întîmplat?

-A fost ucis.

Zîna zîmbi şi suspină:

-Nu... S-a transformat în spirit rău.

Revon încremeni şi un fior îl cuprinse din creştet pînă-n tălpi. Nu se aşteptase la asta. Nu se putea închipui rău. Însă nu avea de ales.

-Răul devine pe zi ce trece mai puternic. Trebuie să-l împiedic.

-Cine eşti tu, Revon?

-Sunt fiul Împăratului.

Zîna dădu din cap:

-Înţeleg. Dar primejdia nu e mai mică. Iar dacă dai greş, Răul va cuceri totul.

-Ştiu. Tu eşti o zînă bună?

-Sunt o zînă bună.

-Atunci, ajută-mă! Spune-mi cum să învinG!

-Crezi că dacă cineva ar fi ştiut cum să învingă, n-ar fi învins?

Revon lăsă privirea în jos. Zîna se întristă.

-Am să-ţi spun o poveste.

-Bine.

-A fost odată, în lumea luminii, un copil nefericit. Ceilalţi copii nu-l înţelegeau şi-l batjocoreau iar el ar fi vrut să se răzbune, dar îi era teamă. Nu de ceilalţi, ci de sine, căci era bun. Atunci m-am dus la el şi i-am zis: „De ce plîngi? Dacă îţi ştergi lacrimile, îţi voi îndeplini o dorinţă." Copilul îşi şterse lacrimile şi spuse: „Vreau să pot porunci visele celor ce visează." Iar eu am hotărît: „Aşa să fie!" Chiar de a doua zi, i se arătă în somn unui băiat care îl umilise de mai multe ori şi îl ameninţase că îl va bate. Fu foarte surprins la început, cînd îşi dădu seama că rugămintea i se împlinise şi că într-adevăr putea impune visele. În acea noapte, văzînd cît de slab era băiatul în timp ce dormea, îi apăru şi-l chinui, umilindu-l şi spunîndu-i în faţă toate lucrurile pe care nu i le spusese în timpul zilei. Descoperi că era atît de uşor să faci rău şi că îi făcea chiar plăcere să fie el cel puternic. În ziua următoare, băiatul părea obosit şi supărat, însă veni la el şi îl lovi cu pumnul, fără să scoată un cuvînt. Noaptea, Sarioc, căci aşa îl chema pe copil, i se arătă din nou în vis, îl chinui şi îl ameninţă că dacă nu-i dă pace, îi vor muri părinţii. Îi mai spuse să-şi ceară iertare în genunchi, de faţă cu toţi ceilalţi copii. De atunci, băiatul nu se mai apropie de Sarioc, dar nu-i ceru iertare. Însă acesta veni în fiecare noapte, timp de o săptămînă, iar în cele din urmă băiatul, care îşi iubea părinţii, îşi călcă mîndria şi făcu ceea ce i se spusese. Sarioc era în

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

culmea fericirii, căci învăţase cum să se apere. Trecură ani, şi el ajunse un tînăr în toată puterea vîrstei şi se îndrăgosti de o fată. Dar fata iubea pe altcineva. Sarioc le trimise la amîndoi vise urîte, încercînd să vîre zîzanie între ei. Cu toate acestea, dragostea lor era tare. Atunci el îi apăru pentru prima dată fetei, salvînd-o cînd era bătută şi pe cale de a fi violată de iubitul ei. Se arătă bun şi tandru şi o făcu să-i acorde încredere. Trezindu-se, fata socoti visul un semn şi se despărţi de alesul său. Sarioc îi luă locul. Învăţase să cucerească. Dar fata nu se ridică la înălţimea visului lui şi Sarioc trebui să-şi reamintească dezamăgirea şi înfrîngerea. Mai trecură ani. Unei femei îi plăcu de el şi făcu tot ce era în stare să-i placă şi ea lui Sarioc. Se căsătoriră iar el învăţă să fie cucerit. Din nou trecură ani. Obţinuse tot ce dorise. Într-o zi, îşi dori să fie conducător. Era puternic, dar niciodată nimeni nu-i recunoscuse puterea. Însă conducătorul era ales pe viaţă. Îi putea convinge uşor pe bătrînii din sfat să-l aleagă pe el succesor. Doar moartea conducătorului despărţea visul de realitate. Totuşi, moartea unui om era ceva serios, mai serios decît tot ce făcuse vreodată. Dar de fiecare dată obţinuse ceea ce dorise. Acum dorea asta. Se îndoi un timp, apoi îl făcu pe conducător să-şi ia zilele. Îi luă locul şi astfel Sarioc învăţă să atace. Domni mulţi ani în pace, fără împotriviri din partea supuşilor, şi fu iubit şi preţuit ca un om bun şi drept. Pînă cînd moartea îl luă din lumea luminii.

Revon ascultase cu atenţie. Zîna adăugă:

-De atunci eu nu mai dorm.

-De ce? izbucni el, luat pe neaşteptate.

-Îmi apare în vis şi mă chinuie.

Tăcu o clipă şi apoi răspunse întrebării nerostite:

-Acum e dincolo. Iar eu tot îmi amintesc de copilul care plîngea de umilinţă.

Revon aşteptă, dar zîna nu mai scoase o vorbă. Se gîndi că noaptea trecea atît de repede. Se ridică şi plecă, urînd:

-Noaptea să-ţi aducă bucurie!

Dar ea nu zise nimic.

Zări în depărtare un bordei pe coşul căruia ieşeau fum şi scîntei. Merse mult, căci distanţa era mai mare decît îşi închipuise. Sosi în cele din urmă şi bătu în uşă de trei ori. Deschise un pitic.

-Noaptea să-ţi aducă bucurie! spuse el. Eu sunt Revon.

-Intră.

În bordei nu erau decît o sobă şi o măsuţă pe care se aflau trei cărţi.

-Ce cauţi, prinţule, în colţul acesta îndepărtat al împărăţiei?

-Caut o cale să învinge Răul.

-Crezi că dacă cineva ar fi cunoscut calea, n-ar fi urmat-o?

-Ştiu, dar cineva a mai mers înaintea mea. Trebuie să ştii de el. S-a transformat în spirit rău.

-A avut de ales între a deveni rău şi a întîlni din nou soarele şi lumea luminii. Tu n-ai de ales, pentru că ştii că Răul ar învinge prin tine totul. Dacă victoria nu va fi a ta în această noapte, va trebui să te pierzi iarăşi în lume.

-Am înţeles. Totuşi, nu poţi să mă ajuţi?

-Pot să-ţi spun o poveste.

-Bine.

-E despre doi oameni şi o zînă. Pe primul om îl chema Casior şi era ultimul din neamul său. Poporul lui fusese un popor minunat, viteaz şi înţelept, însă de ce a noua se rotea mai departe, începură să dorească bogăţia şi mărirea şi fiecare nu se mai gîndea decît la sine. Treptat, deveniră răi, laşi şi încrezuţi, iar sufletele lor se schimbară în nepăsare. Nu mai puneau preţ pe nimic, nici măcar pe ei înşişi. Unii plecară şi li se pierdu urma, alţii muriră. Casior a încercat să-i trezească, dar nu l-au luat în seamă. Apoi un alt neam îi atacă şi îi ucise pe toţi; Casior scăpă printr-o minune. Rătăci pierdut multe zile, pînă se hotărî să facă vreun lucru care să rămînă peste timp. Vru să se însoţească cu o zînă. Pe al doilea om îl chema Rosiac. El fusese considerat dintotdeauna de ai săi un tip ciudat, căci petrecea zile întregi prin codri neumblaţi, căutînd ceea ce neamul său nu-i putea da. Într-o noapte, într-o poieniţă, văzu o zînă învîrtindu-se în lumina lunii. Dintr-un imbold neaşteptat şi nestăpînit, se repezi la ea şi îi rupse aripile. Zîna căzu pe pămînt şi începu să plîngă. Rosiac îi ceru iertare şi-i spuse că numai iubirea îl îndemnase la

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

aşa o faptă necugetată. Ea zise că e prea devreme, că nici nu deschisese încă ochii, dar la stăruinţele lui, îi deveni soţie. Trăiră în pace un timp, apoi Rosiac observă că zîna purta mereu pe mîini nişte mănuşi foarte fine, dar la întrebările sale ea îi răspunse că e o taină pe care ar fi mai bine să nu o afle niciodată, de dragul fericirii lor. Într-o noapte, mînat de o curiozitate nebunească, pe cînd zîna dormea, îi scoase încet mănuşa de la mîna stîngă. Văzu în palma desfăcută un ochi care se deschise, clipi şi spuse: „Cine vrea să aibă totul trebuie să fie pregătit să piardă totul." Rosiac se sperie şi ţipă. Zîna se trezi, însă nu deschise ochii. Îi zise numai, cu tristeţe, că a pornit pe un drum fără întoarcere şi că e datoare să meargă pînă la capăt. Îi mai zise să-i scoată şi cealaltă mănuşă, apoi să înţeleagă că se va transforma în zînă cu puteri depline doar dacă cineva va face un sacrificiu pentru ea. Dacă nu, se va preface în vrăjitoare. Rosiac întrebă ce sacrificiu, iar zîna răspunse că va trebui să-şi spele mîinile într-un vas umplut cu sîngele unui om din lumea luminii, care nu mai are nimic de pierdut. Rosiac îşi dădu seama că nu el era acela. Atunci, pe acolo trecu Casior, căutînd un loc în care să rămînă un timp, căci era obosit, bolnav şi fără speranţă. Rosiac îl văzu şi îi spuse despre nesăbuinţa sa. Casior nu stătu pe gînduri, se crestă la o mînă şi îşi scurse sîngele într-un vas pentru zînă. Ea îşi adînci palmele, deschise ochii, îşi crescu aripi şi zbură, zicîndu-i lui Casior că nu va fi uitat niciodată, pentru că zînele sunt nemuritoare. Rosiac, cu inima zdrobită, plecă înapoi la ai săi, iar Casior rămase pe jumătate mort în coliba ce fusese căminul celor doi. Totuşi, recunoştinţa zînei îi dădu putere să trăiască mai departe şi peste puţin, merse să o caute, căci acum avea un scop. Rosiac boli multă vreme iar sufletul său porni şi el să o caute pe zînă. O găsi, însă ea îi spuse că nu mai pot fi împreună, fiindcă puterile pe care le avea acum le stăteau în cale. Nu putea face bine decît dacă nu-şi făcea bine sieşi. El întrebă cine era de vină, iar ea zise: Răul însuşi. Atunci Rosiac merse în noaptea porţii deschise să înfrunte Răul, dar fu învins. Iar zîna suferi mult iar judecata asupra binelui şi răului îi slăbi. Era pe punctul de a se preface în zînă rea.

Piticul nu mai vorbi. Revon întrebă:

-Dar cu omul celălalt, Casior, ce s-a întîmplat?

Suspinînd, piticul spuse:

-Casior a ajuns prea tîrziu. Însă nu s-a lăsat învins. A adunat cunoştinţe şi a reuşit să o ajute pe zînă.

Revon arătă spre măsuţa din mijlocul cămăruţei:

-Ce sunt acelea?

-Cartea din stînga cuprinde tot ceea ce s-a scris pînă acum. Cea din mijloc - ceea ce se va scrie de acum şi pînă la sfîrşitul timpului. Iar cea din dreapta - ceea ce nu se va scrie niciodată. Mereu paginile cărţii din mijloc se adaugă cărţii din stînga, dar cea din dreapta rămîne neschimbată, căci ştiinţa şi neştiinţa nu cresc şi nu scad, doar se ascund şi se arată. Cînd pe masă vor fi doar două cărţi, totul va fi fost.

Îl privi o clipă, apoi îi zise:

-Te voi ajuta şi pe tine. Deschide cartea din dreapta!

Revon o deschise şi citi. Piticul spuse:

-Ai deschis-o la aceeaşi pagină ca zîna. Drumurile voastre s-ar putea să se întîlnească. Acum trebuie să pleci. Soarele nu aşteaptă.

-Aşa e. Îţi mulţumesc, Casior.

-Noaptea să-ţi aducă bucurie, Împărate!

-Nu vorbi prostii, mormăi Revon.

Ieşi din bordei pe cîmpie. Luna plină era în capul cerului. Mai departe nu era nimic. Trebuia să se întoarcă.

Se aşeză pe pămînt, închise ochii şi murmură:

-Sarioc cel puternic, stăpînul viselor, eu, Revon, lipsit de putere, cu ochii închişi din razele lunii, te chem! Arată-mi-te!

Adormi, iar în somn îi apăru Sarioc.

-Noaptea să-ţi aducă bucurie! Eu sunt Revon.

-Ştiu cine eşti, ce eşti şi ce vrei să fii.

-Vreau să-ţi pun o întrebare. Una singură.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Aş putea să te ucid chiar acum. Însă aştept să ni te alături.

-Îţi cunosc puterea. Vreau să-ţi pun o întrebare.

-Spune.

-Şi după aceea, îmi vei îngădui să mă trezesc, ca să pot trece prin poartă?

-Îţi voi îngădui.

-Răul poate fi învins?

-Poate.

Revon se trezi. Sarioc era singurul care ştia calea şi el putea porunci visele. Porni în fugă către casa zînei.

Privea din nou la zidul uriaş, de după care nu mai putea simţi lumina lunii. Avea nevoie de sprijin. Ştia că va face tot ce-i va sta în putinţă, totuşi avea nevoie de cineva care să-i dea încredere. În faţă era Răul, în spate era Valea.

-Tată, ajută-mă!

„Te-am ajutat, dar nu mai pot să te ajut. Acum sunt om acum."

Făcu pasul.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Triada

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ÎNȚELEPTUL

Nu-l duruse niciodată nimic. Nu simțise niciodată nimic. Nu ştiuse niciodată nimic. Aşa că se duse la înțelept să-l vindece.

Acesta îl privi şi-i spuse:

-Ce simte leul când îşi sfâşie prada?

El se înfuriè şi plecă.

Peste un timp veni din nou:

-Înțeleptule, mă dor colții. Ce pot să fac?

-Ce simte țăranul când îşi sapă pământul?

El îşi dădu seama că mai are un drum lung şi plecă.

Peste o vreme se întoarse:

-Înțeleptule, de ce mă dor mâinile?

-Ce simte pământul în răsăritul soarelui?

El îl înțelese şi plecă.

Veni iarăşi:

-Înțeleptule, mă doare inima. E destul?

-Ce simte savantul privind o insectă?

El îşi dădu seama că omul din fața sa avea dreptate şi plecă.

De data aceasta, trecu mai mult timp până să se întoarcă.

-Înțeleptule, şi capul mă doare. De ce?

-Ce simte vulturul privind pământul în răsărit?

El ştiù că aşa era şi plecă.

Peste un an, veni şi se aşează în fața înțeleptului.

-Mă dor ochii, înțeleptule.

-Ce simți acum?

El îl privi, iar celălalt îi întoarse privirea.

Trecură mulți ani şi înțeleptul uită de el. Dar el veni din nou şi se aşează la căpătâiul acestuia.

-Oh, mă dor aripile!

Înțeleptul murmură:

-Aş vrea să te ajut, dar nu te mai pot vedea.

Iar el nu simți nimic şi plecă.

(2 mai 1995; 18.14)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

SUB ZODIA STELEI

Povestea izvorului

Într-o zi, zeii au răpit din lume doi oameni, un bărbat şi o femeie, ducându-i într-o aşezare ciudată, unde puteau găsi tot ce doreau. Dar aşezarea era îngrădită de jur împrejur de ziduri groase, ce se ridicau până la cer.

Zeii le-au arătat atunci un izvor micuț, la o margine de colină şi le-au spus:

-Priviți şi înțelegeți: cine va bea primul apă din acest izvor va fi pierdut, iar celălalt se va întoarce în lume.

Apoi zeii nu se mai făcură auziți şi oamenii rămaseră gânditori lângă firicelul de apă. Nu se cunoşteau, dar îşi dădură seama imediat că pentru a pleca cât mai repede din acele locuri, trebuiau să se urască şi fiecare trebuia să-l facă pe duşman să bea de acolo.

Cu aceste planuri în minte, se întoarseră în oraşul din mijlocul aşezării. Găsiră bijuterii, straie regeşti, mâncare ca pentru cele mai mari ospețe, dar nici un strop de apă.

-Va trebui să vedem cine rezistă mai mult, zise cineva.

Şi atunci unul din ei fu mai încrezător. Dar celuilalt îi veni o idee: sparse un fruct de badaf şi din el se scurse apă limpede. În locul fructului spart se ivi îndată altul proaspăt.

-Ce minune, spuseră ei, avem tot ce dorim!

Soarele străbătu de 5 ori cerul, iar bucuria începu să scadă, căci le era dor de cunoscuți şi prieteni şi voiau să se întoarcă în lume. Deci ura le răsări din nou în suflete.

-Mai bine am merge la izvor. Dacă vom bea în acelaşi timp, zeii nu vor mai avea ce face şi ne vom salva amândoi.

Se duseră lângă colină, fiecare cu gândul să-l aştepte pe celălalt să bea. Dar acolo se codiră şi le fu frică, aşa că se întoarseră în oraş.

Zi de zi, unul din ei încerca să-l ispitească pe celălalt, iar acesta făcea acelaşi lucru, la rândul său. Dar, cu toate că timpul nu însemna nimic în acele locuri, aceste fapte erau tot mai rare şi mai lipsite de convingere. Şi odată ele încetară cu totul. Se obişnuiră cu noua lor viață şi se îndrăgiră unul pe celălalt.

Într-o noapte, bărbatul îşi zise:

„Ce egoist am fost! Nu m-am gândit că poate ei îi lipseşte lumea mai mult decât mie. Dacă am curaj, ea îşi va aminti cu bucurie de fapta mea."

Atunci plecă spre izvor.

La rândul său, femeia îşi spuse:

„Ce egoistă am fost! Nu m-am gândit că poate lui îi lipseşte lumea mai mult decât mie. Dacă am curaj, el îşi va aminti cu bucurie de fapta mea."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se grăbi şi ea spre marginea de colină.

Acolo se întâlniră mirați, dar cu fericire în suflete. Priviră spre izvor şi înțeleseră că secase. Îşi strânseră mâinile şi stelele luciră asupra lor.

1. Jelivezo

Jömalaśa era o planetă la fel ca alte sute de miliarde[1], dar, în acelaşi timp, unică în Univers prin calitățile neobişnuite ale locuitorilor săi. Fiecare individ avea o însuşire care îl deosebea de restul populației: unul putea citi gândurile celorlalți, altul mişca obiecte prin telekinezie, cineva putea privi prin corpul cuiva, altcineva ştia dinainte ce se va întâmpla în viitor. Aceasta din urmă îl definea pe el. Şi numele său era Hözögüta.

Munca pe câmpul de ciuperci[2] părea la prima vedere obositoare. Orice muncă pare grea la început, pentru ca apoi, cu timpul, obişnuința şi specializarea, experiența, să-şi spună cuvântul.

După 10 ani, meseria de stropitor nu mai avea pentru el multe secrete. De fapt, erau 10 ani de când preluase funcția de la tatăl său, dar acesta avusese grijă să-l învețe de mic diversele ingrediente şi modul lor de combinare, pentru a obține substanțele nutritive necesare recoltei. Din ciupercile uscate se făcea o făină folosită la prepararea celor mai multe feluri de alimente jömalaśane.

Era dimineață. Soarele nu se ridicase încă la orizont, nori cenuşii răzleți se târau uşor pe cer şi vântul le răspândea frig în oase. Hözögüta şi Sabatönă ajunseră la marginea câmpului şi îşi traseră răsuflarea înainte de a începe. Era încă destul de întuneric şi cei doi mai puteau percepe urme infraroşii în întinderea nemărginită, înainte ca acestea să fie înghițite definitiv de cafeniul atât de familiar.

Plecă ochii în pământ şi i se ivi imediat în față chipul lui Ğeviñemi. Strânse pleoapele cu sete, încercând parcă să frângă imaginea, dar aceasta îi intră în suflet, redeschizând rana pe care el se străduia să o închidă. Realiză deodată că muşchii săi faciali formaseră involuntar expresia durerii. Se forță să se concentreze, mulțumind în gând zeilor că Sabatönă era în spatele lui şi nu putuse observa momentul de slăbiciune.

„Trebuie să mă vindec. Şi nu voi reuşi, atâta vreme cât nu pot privi obiectiv lucrurile. A fost o prostie de la început, şi din partea mea şi din partea ei!"

Se apropiară de primul rând de ciuperci. Hözögüta se aplecă şi inspectă cu un aer plictisit starea lor de dezvoltare, precum şi plantele parazite de pe tulpinile albe. Îi dictă concluziile lui Sabatönă, concretizate într-un cod de 3 litere.

Continuară în acelaşi fel până când soarele se înălță de 2 palme pe cer.

---

[1] de aici înainte, numerele vor fi exprimate în baza 8

[2] jöm. *zuf*

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Poate terminăm până se întunecă, mormăi Hözögüta.

-Poate.

„Bine că mă aprobi!"

Înaintaseră cam 300 de paşi în masa compactă cenuşie, dar el ştia că mai aveau încă de 10 ori pe atâta. Izbi furios cu pumnul o pălărie ţuguiată care îi ajungea până la brâu.

-Dacă nu te calmezi, vei greşi.

Întoarse capul spre Sabatönă, care forma încurajare.

Hözögüta se gândi cam ce ar trebui să răspundă, dar nu-i veni nici o idee.

-Şi acum eu ce să zic?

-Mulţumesc.

În ochii lui Sabatönă strălucea răsăritul soarelui. Hözögüta intenţionase pentru o clipă să exprime dispreţ, dar acea mică scânteiere de lumină şi îndrăzneală îl îmbună. Zâmbi şi încercă din nou să uite de Ğeviñemi.

Când discul alb orbitor ajunse la zenit, stropitorul şef scrâşni printre dinţi:

-Hai să stăm puţin.

-În regulă, spuse Sabatönă, aruncând pe jos carnetul în care notase datele de până atunci şi se chirci la umbra unei ciuperci mai înalte.

Hözögüta îi urmă exemplul.

-Văd că eşti bine dispus astăzi, vorbi el fără să-l privească.

-Şi singurul, de altfel.

Şeful se mulţumi să-şi dreagă glasul, fără să zică nimic.

-Se pare că ai probleme. Ar ajuta să-ţi descarci inima?

-Ha! Nu-i de ajuns că îmi merg toate prost, mai trebuie să le fac şi publice!

Sabatönă nu ripostă. Asta era destul de ciudat, fiindcă de obicei găsea replici destul de uşor, indiferent de subiectul conversaţiei. Deci nu voise să răspundă. Hözögüta îl privi pentru prima oară: era întruchiparea liniştii şi detaşării.

„Sunt dator să-i spun, din respect, odată ce ne aflăm acum împreună!"

-Cred că...

Se opri un moment, nehotărât. Celălalt mimă atenţie.

-...că de mâine o să port din nou însemnul verde!

Se aşteptase ca destăinuirea să fie mai dificilă. Se înfioră de răspunsul care urma să vină.

-Eşti un bulgăre de pământ. Şi vrei să pari o piatră!

O pală de vânt scutură atmosfera încremenită.

-Ai avea nevoie să ştii că este cineva lângă tine. Că ea este lângă tine?

-Oh, te rog, lasă-mă!

-Un ajutor din afară te-ar putea ajuta să înţelegi problema mai bine.

-Ştii, în ultimul timp chiar credeam că am început să mă cunosc cât de cât. Că nu voi apela niciodată la un înţelegător-în-loc. Şi uite unde-am ajuns!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Auto-compătimirea e la tine prima sau a doua fază?

Hözögüta îl fixă mirat. Cât îi era de uşor să-i pătrundă sufletul, şi încă exprimându-se atât de concis.

-Dar să-ți mai spun o chestie. Eu sunt sfâşietorul, nu ea.

Se delectă apoi cu mirarea sinceră a lui Sabatönă.

-Pentru că pur şi simplu nu ne putem înțelege! Nu putem comunica!

-Şi atunci de ce v-ați scos însemnele?

Răspunse sumbru:

-Era un lucru interesant. O experiență nouă... cred.

-Da. Dar o prostie.

Hözögüta izbucni în râs:

-Ia te uite cum stă sub ciupercă şi critică!

Celălalt admise şi râse şi el.

-Oricum, spuse acesta după câteva clipe, decizia asta a ta e un pas important. Chiar dacă acum suferi puțin, e bine că te-ai trezit. Unii nu se trezesc nici când mor!

-Da.

Conştientizând fraza următoare a interlocutorului, Hözögüta îşi zise:

„Zeilor! De unde ştie ăsta?!"

Sabatönă vorbi:

-Am impresia că nici nu erai legata de ea, în mod special. Te gândeai la visul tău, şi „era un lucru interesant" să o identifici cu acesta. Şi acum identificarea a devenit mai puternică decât mintea ta.

Şeful simți uşoare furnicături în picioare şi se ridică. Făcu câțiva paşi şi întinse mâinile cât mai sus spre cer, ca să se dezmorțească. Celălalt îl privea zâmbitor de jos.

-Ei n-ai de gând să-i spui?

-Am să-i spun mâine.

Cercetând cu atenție o tulpină netedă, el anunță sentențios sfârşitul pauzei:

-D 1222 R 43 GFZ.

Lucră în continuu încă 2 ore, cu mintea golită de alte gânduri, pentru a obține o eficiență maximă. Ziua avea 10 ore.

-D 2445 R 42 GFZ.

Sabatönă notă conştiincios. Hözögüta făcu un pas, trecând la rândul următor. Deodată scoase o exclamație de uimire.

Între 2 ciuperci mari răsărea singură o floare roşie de revi. O privi îndelung.

„Cine ştie de la ce depărtare a adus vântul sămânța, cu cât timp în urmă, pentru ca s-o văd eu acum. Izolată în câmpul uriaş şi ostil, încăpățânată să trăiască..."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se aplecă şi prinse firul subțire dar puternic, smulgându-l cu grijă dar şi cu efort. Se ridică şi încercă să apuce floarea mai bine, dar un spin îi intră cu atâta putere într-un deget, încât apăru imediat o picătură de sânge, la fel de roşie ca şi petalele încrustate.

Hözögüta strânse din dinți, dar nu-i dădu drumul. Nu schiță nici un gest, fixând-o ca hipnotizat. Stropii de sânge cădeau unul câte unul în pământul uscat. Sabatönă se apropie, fascinat de înfruntare.

-Las-o! şopti el.

Hözögüta, ca trezit din somn, apucă floarea cu cealaltă mână, atent să nu se înțepe, apăsându-şi degetul rănit în palmă, pentru a opri sângerarea.

-Asta sunt eu, zise el privind roşul aprins.

-Asta suntem toți, vorbi Sabatönă.

-Ba nu, asta sunt eu. Aş vrea să am o revi pe mormânt!

Privi în pământ, ca să nu vadă o eventuală expresie ironică sau dezaprobatoare pe fața celuilalt.[3] Dar acesta nu reacționă în nici un fel, întorcând capul spre soarele care se pregătea să apună.

Hözögüta îi dictă:

-D 2445 R 43 GFZ.

Sabatönă formă surprindere, dar şeful trecu la rândul următor.

În trei sferturi de oră terminară. Bilanțul era îmbucurător: peste 7 din 10 exemplare prezentau caracteristici normale de evoluție. Erau viguroase şi sănătoase. Şi mai mult decât atât, reuşiseră un record de viteză: câmpul regal era unul din cele mai întinse de pe continent, şi multor stropitori le-ar fi trebuit cel puțin 3 zile pentru testare. Lor le fuseseră necesare doar 11 ore.

Se îndreptară deci extenuați dar mulțumiți spre locuințele „de serviciu" din apropiere. Hözögüta nu le aprecia în mod deosebit, dar era conştient de utilitatea lor în timpul campaniilor de stropire, care aveau loc doar de 10 ori pe an. În rest, putea face tot ce dorea. Avea o casă în oraşul-capitală al regiunii Herad, în care urma să se întoarcă peste 3 zile, când lucrările se vor fi terminat.

„Înapoi la... Ğeviñemi? Ce chestie ciudată!"

Ştia că peste câteva ore, care vor trece desigur instantaneu, ca şi întreaga sa viață, va fi față în față cu ea şi va trebui să-i explice respingerea, cel puțin formal.

-Cititorii de gânduri sunt avantajați, nu crezi? îl întrebă pe Sabatönă, care mergea tăcut alături.

-Fără îndoială mulți dintre ei se consideră bătuți de soartă.

-De ce spui asta?

[3] Pe Jömalaśa, doar persoanele care descopereau un principiu nou aveau dreptul la un mormânt, pe care se înscriau numele, descoperirea şi se grava o floare aleasă de cel în cauză. Cine dezvolta un principiu deja descoperit, era incinerat, dar cenuşa sa era păstrată. Trupul celui care nu se făcea cunoscut prin nimic nu merita amintirea colectivă a semenilor.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Bine. Tu eşti fericit că ştii viitorul?

-Nu cunosc decât 12 minute. Te percepi prezentul ca pe un punct. Eu - ca pe un segment.

-Eşti fericit?

-Nu în mod deosebit. Dar nu mă cred bătut de soartă. Față de unul fără nici un dar...

Se opri, simțind un gol în stomac. Îl privi pe celălalt cu vinovăție.

-Iartă-mă. N-am vrut...

-...Ştiu că nu te-ai referit în special la mine. Dar dacă ştiai că mă voi simți prost, de ce nu ai evitat remarca?

-Aşa e că nici un om nu înțelege perfect darul altuia?

-Aşa e.

-Nu ştiam ce se va întâmpla. Am învățat să nu dau atenție în mod normal decât prezentului-punct.

-De ce?

Sabatönă exprima mirare.

-Nu ai observat că toți oamenii manifestă o tendință de apropiere, inexplicabilă? Toți încearcă să vadă numai lucrurile comune, în ciuda faptului că fiecare e unic.

-Nu e chiar aşa de inexplicabil atâta timp cât şi tu foloseşti metoda.

Hözögüta se opri dezorientat. Îşi deschise percepția pe întregul interval. În clipa următoare îşi recăpătă siguranța, dar formă în continuare dificultate, pentru că aşa trebuia.

-Te-am pus în încurcătură? forță Sabatönă.

Îi veni să izbucnească în hohote.

„Ce mai încurcătură!"

Celălalt îşi ținu câteva momente respirația. Era evident că îi părea rău de ce spusese.

-E adevărat că nu m-am exprimat bine, zise Hözögüta, dar nu e o prostie să se pună atâta accent pe unire, când de fapt toți suntem diferiți?

Sabatönă urma să spună: „Suntem asemănători prin diferențe."

Într-adevăr, acesta trase aer în piept, încercând să se calmeze, apoi vorbi:

-Suntem asemănători prin diferențe.

-Ştiam că vei zice aşa.

-Bineînțeles. Poți să-mi spui care va fi a treia mea replică de aici înainte?

„Nu e corect."

-Sigur că da. Dar nu-ți voi spune.

-De ce?

-Poate că vei încerca să o schimbi. Dar nu de asta nu-ți zic, ci pentru că nu văd în viitor lucrul acesta.

-Practic faci doar ce ți se spune să faci! Nu ai puterea alegerii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Şi ce mi-ar ajuta? Am în schimb siguranța. Nu sunt surprins. Dar de multe ori mă prefac surprins, pentru că aşa trebuie.

-Nu e corect.

-E protecție. Detaşare.

-Presupun că e o senzație plăcută să vezi cum se scurge lumea pe lângă tine, atât de previzibilă!

Hözögüta schiță un surâs.

-Mă întreb ce voi percepe cu 12 minute înainte de a muri.

-Poate vei şti!

-Ar fi ceva! Până acum darul nu mi-a folosit la nimic.

-Hm. Încearcă să schimbi prezentul!

Tentația şi frica i se strecurară simultan în suflet. Ar fi fost de ajuns să-i spună lui Sabatönă „Mâine vei vedea ultimul răsărit", şi toată ordinea existentă a lumii s-ar fi schimbat. Inima îi zvâcnea în piept ca vântul prins într-o cuşcă. Nu putea gândi şi simți decât cuvintele „Ce-ar fi dacă?"

„Prima mea decizie! Primul meu act de libertate!"

În viitorul-segment, el nu mai scotea nici o vorbă iar celălalt îi respecta tăcerea, până când ajungeau „acasă". Putea visa liber.

„Să fac tot ce vreau! Pentru că pot ghici ce vor alții de la mine."

Acesta era un lucru interesant, dar pentru moment, numai atât. Trebuia să se concentreze la confruntarea din ziua următoare.

De obicei şi-ar fi imaginat diverse situații, în care era personajul pozitiv, aflat deasupra tuturor, sau personajul negativ, dar numai în viziunea celorlalți. Îi plăcea să se închipuie drept neînțelesul persecutat, care înfrunta adversitățile cu demnitate şi milă.

Acum însă toate acestea îi păreau străine. Atmosfera liniştită îl golea de gânduri şi îl umplea de senzații. De jur împrejur era doar câmpie nesfârşită. Ciupercile rămăseseră mult în urmă iar înainte, spre orizont, se puteau vedea deja „locuințele". Privea ierburile albăstrui şi norii înconjurați de reflexii roşiatice pe cerul întunecat şi se simțea atât de mic, încât aproape că nu mai conta. Era doar o parte din universul care-l copleşea cu încântare. Ce mai însemna Ğeviñemi acum? Ce mai însemna Ğeviñemi? Ğeviñemi...

Când se despărțiră, îi spuse lui Sabatönă că a doua zi dimineață va lipsi puțin. Acesta zâmbi.

Se culcă fără să-şi mai facă probleme.

Visă ceva încâlcit şi se trezi obosit şi indispus. Afară era întuneric. Înăuntru era frig. Se ghemui în pat, încercând să respire regulat pentru a-şi calma bătăile inimii.

Trebuia să o întâlnească pe Ğeviñemi. Să-i vorbească. Ce-ar fi dacă ar ajunge la o bază minimă de discuție şi despărțirea n-ar mai fi necesară? Şi-ar cere amândoi iertare deşi n-ar fi nevoie, s-ar împăca, şi-ar deschide sufletele unul altuia.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Sau ea îl va trata cu dispreț: „Ați terminat aşa repede lucrările? Sau te-a pus regele pe liber?" El va râde şi va gândi „Eşti mai proastă decât credeam". Dar va tăcea. Şi se va întreba cum de putuse alege aşa ceva.

Îşi privi vesta galbenă aruncată neglijent pe masă.

„Om de ştiință de mâna a doua... Galbenul se potriveşte cu albastrul!"

Căci Ğeviñemi era judecătoare.

„Omoară oameni cu ajutorul preoților şi zeilor!"

Izbucni în râs, amuzat de definiția care-i trecuse prin cap. Se hotărî să pornească.

Peste o oră, intra cu trăsura pe străzile oraşului. Nu ştia dacă să-şi lărgească sau nu percepția temporală, dar, dat fiind faptul că urma o experiență importantă, alese prima variantă.

Urma să meargă la un magazin de îmbrăcăminte, să-şi cumpere un însemn verde. Era o idee bună, pentru că îl scutea de explicații suplimentare.

Oameni erau puțini pe drum, prăvăliile abia se deschideau. Se sculase cam devreme. Trase trăsura pe o „linie moartă" ca să nu împiedice traficul principal, apoi se postă în aşteptare în fața unei firme care anunța pompos „Articole vestimentare".

În acel moment realiză cât îi era de scârbă. Toată tevatura cu însemnele, discuțiile...

„Lucruri fără rost! Mai bine luam trăsura şi nu mă mai opream până în celălalt capăt al regiunii..."

Proprietarul catadicsi în sfârşit să deschidă. Probabil îl urmărise o vreme prin fereastră, căci se repezi la el, jovial, întrebându-l dacă doreşte ceva.

-O sârmă, răspunse el neutru.

Negustorul îl conduse înăuntru, chinuindu-se să-l consoleze. Hözögüta depuse mari eforturi să nu formeze o expresie jignitoare sau să hohotească.

Celălalt îi arătă mai multe tipuri, îndemnându-l să aleagă. Le privi cu atenție, oprindu-se în special asupra unei simple bucăți de pânză verde şi a unui însemn elastic, brodat cu platină.

Negustorul, observând ezitarea, i le aduse pe amândouă în față, ca să se convingă de calitățile fiecăruia.

Simplitatea şi frumusețea.

Încercă să simtă care i s-ar potrivi mai bine. Întinse mâna către bucata de pânză şi atunci îşi dori însemnul brodat. Într-adevăr, atingându-l, percepu comuniunea. Alegerea se terminase; hotărâse.

Abia acum îşi dădu seama că îşi limitase imaginea temporală. Era curios dacă optase pentru ceea ce trebuia să opteze. Aşa era.

Plăti şi îşi trase pe braț banderola. Îi venea bine. I se potrivea. Mai trebuia să se ducă acasă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nu era departe, aşa că lăsă trăsura şi porni pe jos. Peisajul îi era atât de familiar! Emoția i se aduna din ce în ce mai mult în suflet. Se opri şi se privi cu detaşare. Se privi ca pe un străin. Nu voia să înțeleagă de ce făcea ceea ce era pe cale să facă. I-ar fi plăcut ca Ğeviñemi să citească gândurile. Dar ea doar cunoştea adevărul.

Bătu la uşă, ținându-şi respirația. Apoi se linişti ca prin farmec.

Îi deschise Ğeviñemi. Era îmbrăcată pentru exterior şi vesta albastră era frumoasă pentru că o purta ea.

O privi în ochi. Nu ştia ce să spună iar Ğeviñemi nu voia să spună nimic. Avea pe braț un însemn simplu de pânză. Când observă şi ea în sfârşit, formă surpriză iar Hözögüta o imită, pentru simetrie.

Apoi ea vorbi:

-Am avut aceeaşi idee, nu?

Hözögüta zâmbi. Se cerea un răspuns inteligent, care însă nu veni pentru că n-ar fi venit niciodată.

-Cred că am să plec, zise Ğeviñemi.

-Crezi? Nu eşti sigură? replică el pe un ton ironic.

-Bun. Mai ai ceva să-mi spui?

-Nu, fireşte. De fapt, n-am avut niciodată.

Ea exprimă iritare:

-Nu înțeleg. Ce vrei de la mine?

-Să mă înțelegi.

Ğeviñemi păru că s-a lămurit. Dacă îi mai rămăseseră dubii, această propoziție savantă i le spulberase. Formă lehamite şi ieşi, îndreptându-se spre stradă.

Acum, în mod ciudat, ar fi trebuit să-i strige „Dar tu?" Asta, ca să facă poate despărțirea mai drăguță. Ea s-ar fi oprit o clipă şi apoi, fără să întoarcă capul, i-ar fi răspuns disprețuitor „Eu nu!"

Dar aşa ceva ar fi fost o înjosire. Cine era Ğeviñemi, ca să-i refuze într-un astfel de mod mâna întinsă?

Din inerție, din obişnuință, aproape că deschisese gura. Se forță să tacă şi clipa trecu. Nu realiză pe deplin ce se întâmplase, totuşi ea se opri o clipă, apoi îşi continuă drumul. O apucă pe stradă şi într-un minut se pierdu printre case.

Hözögüta rămase împietrit. De ce se oprise? Dar, mai mult decât atât, ce făcuse el? Pentru prima oară în viață schimbase prezentul şi de fapt nu schimbase nimic.

„Sunt doar un simplu sclav?" se întrebă cu uimire şi amărăciune. „Oare şi ceilalți premonitori simt la fel? Chiar dacă e aşa, cu ce mă ajută pe mine? Trebuie să vedem partea frumoasă a lucrurilor. S-a terminat totul fără complicații."

Şi nici nu se umilise. Ğeviñemi plecase. Era curios dacă se vor mai întâlni.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Privi casa îndelung, gânditor, apoi porni pe străzi. Timp de 7 ani studiase comportamentul oamenilor, trăsăturile lor de caracter şi ajunsese la concluzii absolut surprinzătoare. Începuse de la premisa că fiecare fiinţă este deosebită. Dar până unde mergeau oare deosebirile? Încercase deci să grupeze diversele tipuri de personalitate. Prin observaţie discretă nu ar fi putut afla mare lucru, şi cei pe care îi cunoştea cât de cât bine erau prea puţini pentru a-şi face o impresie corectă de ansamblu. Singura soluţie rămâneau întrebările directe, dialogul. Se folosise de faptul că purta vesta galbenă - a omului de ştiinţă. Chiar dacă ştiinţa sa se rezuma la stropitul buruienilor, în contextul dat putea fi uşor luat drept un înţelegător-în-loc, care făcea cine ştie ce experiment. Aşa că oamenii îi răspunseseră cu bunăvoinţă şi, pe cât posibil, cu sinceritate.

2 ani se chinui astfel, aproape în fiecare zi, asta bineînţeles în afara campaniilor de stropire. Dacă la început crezuse că numai o revelaţie i-ar fi putut descoperi mecanismele minţii omeneşti, în acel moment i se părea că desluşise unele asemănări vagi, unele *tipuri*. Fusese cumva o revelaţie?

Din al 3-lea an începu să-şi noteze toate discuţiile şi să le grupeze. Şi într-o zi pe care n-o va uita niciodată, o femeie adăugase la trăsăturile proprii şi data de naştere.

Desigur, Hözögüta nu dădu acestui fapt mare importanţă, dar îl reţinu. Era o nouă pistă, care putea foarte bine să se dovedească greşită, sau, cu puţin noroc, dimpotrivă. Deci, de atunci înainte, ceru şi această informaţie alături de toate celelalte.

De-a lungul cercetării, îşi descoperise cu bucurie puterea de sinteză, devenise conştient că era în stare să pătrundă esenţa lucrurilor, să înlăture elementele parazite. O calitate de care acum era mândru.

Găsi în scurt timp o legătură ciudată între caracteristicile unei persoane şi data la care aceasta văzuse lumina zilei. Oamenii născuţi în aceeaşi lună aveau trăsături de bază asemănătoare!

Era ilogic, dar totodată era singurul fapt palpabil la care ajunsese. Continuă discuţiile, acordând mai multă atenţie fenomenului respectiv. Un an întreg se luptă să tragă nişte concluzii ferme, pentru că, deşi inexplicabil, lucrurile se potriveau.

În al 5-lea an se gândi cum şi-ar putea face cunoscută descoperirea. Ar fi fost fără îndoială considerat nebun, pentru că oamenii l-ar fi condamnat de la început, fără să încerce măcar să înţeleagă. El nu era o personalitate ştiinţifică recunoscută. Dacă învăţaţii regelui ar fi ajuns la aceleaşi concluzii, ar fi fost socotiţi geniali. Îl apucă o scârbă imensă, un sentiment fizic de saturaţie. Opri totul şi cu greu se stăpâni să nu-şi ardă toate caietele de însemnări.

În al 6-lea an, recitindu-le, simţi că observaţiile sale erau adevărate. Începu să viseze. Trebuia să spună lumii. Şi voia să fie apreciat, ridicat în slăvi. Nimeni nu se mai gândise vreodată la acest mod de cunoaştere a indivizilor. De ce oare

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

înțelegătorii-în-loc nu puseseră cap la cap toate informațiile disparate pe care desigur le aveau?

Apoi, din păcate, o întâlnise pe Ğeviñemi. Era o minciună. Fusese o pauză binevenită. Avusese nevoie de o vreme, ca să-şi pună ordine în gânduri.

Un răcnet furios îl trezi din amintire. Trupul uriaş al pagăzü-lui unei trăsuri zvâcnea nervos la 2 palme în stânga sa. Nici nu-şi dăduse seama ce se întâmplase. Nu simțea frică, nu simțea nimic. Ştia doar că-i datorează viața vizitiului, dar în acelaşi timp era conştient că nu se putea să fi fost omorât.

În acel moment adresă întrebarea:

„Ce este diferit în cele 10 luni ale anului?"

Şi un răspuns veni:

„Ziua drumul soarelui este diferit, iar noaptea stelele sunt diferite."

2. Prödă

Trăsura fugea către domeniile regale şi Hözögüta realiză în sfârşit tristețea imensă, copleşitoare. Soarele lucea pe cerul senin, peste tot de jur împrejur era lumină. În inima sa era însă întuneric.

„Ce lume nepăsătoare!" gândi el cu mâhnire.

De atâtea ori înainte primise cu bucurie razele calde şi strălucitoare. Dar acum acestea îi păreau crude şi depărtate. Se simțea singur. Şi pentru moment nici nu dorea compania cuiva. Voia linişte, ca să-şi înfrângă durerea. Privirea i se înceţoşă pentru o clipă.

Ajunse în sfârşit lângă lanul de ciuperci. Lucrătorii îl întâmpinară cu o oarecare nedumerire, dar, observându-i indispoziția, îşi văzu fiecare de treburile sale.

Până seara, hotărî substanțele necesare atât pentru plantele normale, cât şi pentru cele care prezentau caracteristici distincte sau paraziți. Urma prepararea soluțiilor propriu-zise şi apoi stropirea câmpului.

În dimineața ultimei zile a campaniei, se trezi şi simți clar că întâmplările ce avuseseră loc erau acum trecut. Era vesel şi bine dispus.

Se îmbrăcă repede şi se grăbi spre laborator. Rolul său se terminase, căci substanțele erau gata. Dar de fiecare dată îl amuza să privească transportarea lor pe câmp şi apoi împrăştierea asupra ciupercilor.

Ca de obicei, în sală era o hărmălaie asurzitoare. Cum planul de acțiune era mereu acelaşi şi toți îl cunoşteau, totul s-ar fi putut desfăşura în linişte, dar bineînțeles fiecare lucrător avea câte o problemă importantă de rezolvat, care nu suferea amânare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Hözögüta îşi roti ochii peste mulțime şi îl văzu în sfârşit pe Sabatönă, explicând cu foc ceva unui omuleț care-i ajungea până la piept. Se apropie curios şi ascultă ultima parte a conversației. Piticul era fără îndoială un telekinetic, convins, nu se ştie de ce, că i se făcea o mare nedreptate fiindcă i se cerea să transporte o cantitate de două ori mai mare decât ceilalți muncitori. Faptul că avea o capacitate psihică dublă nu prezenta o însemnătate deosebită. Sabatönă nu încercă însă să-l convingă prin argumente logice, ci îi spuse că lumea oamenilor este nedreaptă, că trebuie aşadar să se sacrifice pentru semenii săi şi că zeii îl vor răsplăti pentru altruismul de care dădea dovadă. Piticul îi dădu dreptate oftând, apoi se îndepărtă, pregătindu-se să-şi suporte cu stoicism supliciul.

Hözögüta îşi reprimă cu greu un zâmbet. Nu putea să nu-şi recunoască sentimentul de vie admirație pentru omul cu plete albăstrui. Acesta, simțindu-se probabil privit, se întoarse brusc. Observându-l, formă bucurie şi complicitate.

-Am ajuns la capăt şi de data asta! zise el, venind lângă Hözögüta

-Mda, mormăi „şeful", urmărind agitația înconjurătoare.

-Ai aflat de vizită?

Hözögüta întoarse capul mirat:

-Nu. Ce vizită?

Putea afla instantaneu, mărindu-şi percepția, dar hotărî să guste treptat întreaga explicație.

-Trebuie să treacă pe la noi astronomul regelui. E în drum spre Noşiś.

-I-auzi! Va să zică, unii muncesc şi alții se plimbă!

-Da, cam aşa ceva, replică vesel Sabatönă. Am înțeles că a expus în Consiliul Înțelepților nu ştiu ce descoperire şi acum se întoarce la Observator.

Hözögüta plecă privirea.

„Toți fac descoperiri!"

O clipă nu se gândi la nimic, apoi îşi spuse:

„Drumul soarelui! Stelele! Desigur!"

Încercând să-şi voaleze entuziasmul, îl întrebă nepăsător:

-Şi... opreşte aici?

-Nu. De unde ți-a mai venit şi ideea asta? Ce să caute el la nişte ciupercari?!

Hözögüta zâmbi fals:

-Desigur.

-S-a întâmplat ceva?

„Iar începe."

-Nu. Auzi, continuă el repede, pot să-ți zic ceva... o părere sinceră?

Sabatönă exprimă atenție.

-Mi se pare că poți intui uşor sentimentele oamenilor, şi...

Se opri încurcat.

-Nu te-ai gândit niciodată să faci un test de înțelegător-în-loc?

Cât de evident! Îi era frică!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-De ce să stai toată viața într-un loc ca ăsta? Ce rău poate fi dacă încerci?

Celălalt surâse şi începu să privească în gol.

„Visează."

-Cred că ai dreptate, şopti într-un târziu. Am să mă gândesc şi am să încerc...

Se corectă imediat:

-Cred că am să încerc.

Vociferările se mai potoliseră, semn că sarcinile fuseseră în mare parte fixate. Urmă încărcarea butoaielor în căruțe şi procesiunea până în lan. Hözögüta merse tot drumul alături de Sabatönă, fără să scoată însă nici un cuvânt. Persoana acestuia îi dădea fiori de siguranță: era singurul pe care îl cunoştea mai bine din marea de străini.

Observă dârele fine lăsate de căruțe pe pământul uscat şi îşi concentră atenția asupra mecanismului de ungere. De o parte şi de alta a fiecărei tălpici se aflau 2 apărători. În față, printr-un mic canal de scurgere, picura în permanență uleiul care, ajungând sub suporturile curbe, reducea considerabil frecarea, evaporându-se apoi imediat. Pagăzü-l care trăgea căruța îndeplinea o simplă formalitate. Un om mai voinic ar fi putut face acelaşi lucru cu destul succes.

„Cine o fi descoperit proprietățile uleiului de rah?"

Metoda aceasta de transport se folosea din cele mai vechi timpuri.

„Există oare vreo altă modalitate, la fel de bună sau chiar mai bună?"

O roată de ciulini se rostogolea purtată de vânt în depărtare.

Coloana, care acum se deplasa în linişte, avea un aer solemn. Hözögüta se simțea de parcă ar fi îndeplinit un ritual magic ciudat. De fiecare dată se întâmpla la fel. Poate era şi un sâmbure de realitate în senzația aceasta. Deja se putea zări întinderea cenuşie, la fel de cenuşie ca hainele muncitorilor. Continuau să meargă mecanic, ca în transă. La 20 de paşi în față, reuşi să distingă vesta violetă a unui preot şi plecă pentru un moment privirea în pământ, cu respect. Această categorie reprezenta vârful ierarhiei jömalaśane, datorită selecției deosebit de stricte: un preot trebuia să aibă cel puțin 2 daruri distincte, dintre care unul - citirea gândurilor, pentru a recepta mesajele divine. În toată viața, nu cunoscuse personal nici un om cu această însuşire.

„Oare cum e să ți se ştie cele mai intime secrete?"

Ajunseră la marginea câmpului. Se opriră şi unii începură să vorbească în şoaptă. Hözögüta aprecie că erau acolo în jur de 500 de oameni. Preotul ieşi în față şi întinse brațele asupra mulțimii. Toți înclinară capetele mormăind mulțumirea pentru binecuvântare:

-Precum mâinile tale acum şi aici, la fel îndrumarea zeilor în alte timpuri şi locuri!

Cel violet spuse:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Sunt Coborâtorul Sorții, Brațul mi-e trecutul, Mintea mi-e prezentul, Judecata mi-e viitorul.

-Mărire Trimițătorilor!

-Să mulțumim că acest moment există şi-atunci când suntem deznădăjduiți să ne închipuim culmea deznădejdii, pe care din fericire nu a trebuit s-o urcăm. Aceasta este ultima lucrare: anul s-a sfârşit. Priviți recolta care va veni şi fiți mândri. Viața oamenilor depinde şi de voi.

Apoi preotul lăsă brațele în jos şi reveni în mulțime. Cuvântarea rostită era cea mai lungă pe care o auzise vreodată Hözögüta, în asemenea împrejurări.

În continuare, după o mică pauză, butoaiele din căruțe începură să se ridice rând pe rând în aer, sub acțiunea gândurilor telekineticilor. Recipientele aveau la bază câte un mic robinet, ce permitea substanțelor să curgă direct la rădăcina fiecărei ciuperci.

După 4 ore se puteau vedea, adânc în lan, butoaie dansând pe deasupra pălăriilor cenuşii, ca nişte uriaşe insecte strălucitoare.

Hözögüta rămăsese mult în urmă, abia la 20 de paşi de marginea câmpului, privind absent acțiunea. Sabatönă oscilase între a urmări de aproape reprezentația omuleților şi a-i ține lui de urât. În final, nu alesese nimic, aşa că se afla la mijlocul distanței dintre cele două posibile opțiuni.

„Ce plictiseală!" îşi zise Hözögüta. „Măcar dacă aş fi putut vorbi cu astronomul ăla nenorocit, poate are totul o explicație ştiințifică..."

Auzind un tropăit dinspre drum, se întoarse şi văzu o trăsură apropiindu-se în goană. Era probabil astronomul. Ar fi vrut să ştie ce descoperire făcuse.

„Iată cum trecem unul pe lângă altul, fără ca drumurile să ni se întretaie."

Trăsura trecu prin dreptul lui.

„Ca soarele şi stelele. Cum ar merge oare soarele printre stele?"

Trăsura se opri.

Privi în continuare gânditor, până să înțeleagă. Apoi nu-i veni să creadă. O uşă se deschise şi un om coborî. Avea vesta de un galben deschis, strălucitor, care-i certifica rangul important. Făcură amândoi câte un pas unul spre celălalt iar Hözögüta se lovi de o ciupercă. Ciocnirea îl trezi.

Găsindu-se cel mai aproape de drum, era normal ca el să fie cel care să-l întâmpine pe oaspete. Din acest punct de vedere nu era nici o problemă.

Când ajunse în fața astronomului, se simți pentru o clipă intimidat, deşi avea percepția temporală deschisă. Putea fi, era, urma să fie o cotitură în viața sa.

-Îți pot fi de folos cu ceva?

Astronomul păru încurcat.

„Am simțit un gând despre soare şi stele."

Celălalt zâmbi şi păru că schițează o expresie de recunoştință.

-Am simțit un gând despre soare şi stele.

Hözögüta expiră un amestec de uşurare dublată de tensiune.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Eu am fost. Îți mulțumesc că ai oprit. Îți mulțumesc că eşti telepat.

Astronomul izbucni în râs, topind gheața dintre ei.

-Eu sunt ultimul căruia ar trebui să-i mulțumeşti pentru asta!

„E drept."

Zâmbi şi el.

„Şi ce te-a atras la gândul meu?"

-E o imagine interesantă. E o teorie frumoasă, nu crezi?

-Nu ştiu ce să cred.

„Acum va spune."

-Aş... ai vrea să vii cu mine? La Noşiś? Ai vrea să ştii de ce merge soarele printre stele?

Asta însemna renunțarea la tot ce reprezentase până acum modul lui de viață. O ruptură. Îşi auzea vuietul sacadat al sângelui în timpane. Ca în transă, vorbi:

-Accept.

Nu mai ştia ce face.

Astronomul îl prinse de umăr, sprijinindu-l şi îmbărbătându-l. Îl conduse până la trăsură. Înainte să păşească înăuntru, întoarse capul spre câmpul cenuşiu, pe care îl simțea acum atât de apropiat, atât de prieten.

La 40 de paşi îl vedea pe Sabatönă, privindu-l aparent impasibil. Dar Hözögüta îi auzea parcă respirația tremurătoare şi părerea de rău.

Îl întrebă pe astronom:

-Ce gândeşte omul acela? Cel cu părul albastru?

-Nu ştie ce se întâmplă de fapt, dar bănuieşte că e ceva important în destinul tău. Se bucură pentru tine, chiar dacă regretă că vei pleca.

-Dar de unde ştie că voi pleca?

-E un înțelegător-în-loc, fără nici o îndoială.

„Da. Aşa e. Aşa trebuie să fie."

-Sper să fie fericit, şopti apoi.

Întreaga natură era nemişcată. Simți o presiune intensă la baza gâtului şi făcu pasul înainte. Două urme fierbinți îi brăzdară chipul.

Celălalt urcă, se aşeză în fața lui şi făcu semn vizitiului să pornească.

Mult timp merseră în tăcere, iar Hözögüta se linişti treptat-treptat. Gândurile îi reveniră în minte.

„Nici măcar nu mi-am luat banii", îşi zise el ca să se mai înveselească.

-Nici o grijă, spuse astronomul.

„Ce să-i faci, nu sunt toți înțelegători-în-loc!"

-Ah, izbucni, spre că nu te-am jignit!

-Nu m-ai jignit, râse celălalt. Şi oricum, când eşti telepat, trebuie să înveți să accepți adevărul. În mintea lor, oamenii nu sunt deloc plini de tact.

-Eşti primul cu acest dar pe care l-am cunoscut în viața asta.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Atunci sper să nu-ți faci o impresie prea proastă despre mine şi despre cititorii de gânduri.

-Hm. Ce să zic? Şi eu sper. E doar în interesul meu, nu?

Astronomul tăcu surâzând. Hözögüta continuă:

-Dar sunt curios cum se vede omul din interior?!

-Direct în miezul problemei. Dacă ai putea vedea cât de diferită e fațada de sufletul unor persoane, probabil ai fi şocat. Este o cu totul altă dimensiune. Uite, de exemplu, dacă închizi un ochi, vezi un cerc. Dacă îl deschizi, vezi o sferă.

„Oare dacă ai mai avea un ochi, ai vedea mai mult decât o sferă?"

Întrebare rămasă fără răspuns.

-E adevărat că de multe ori oamenii renunță la folosirea darurilor individuale în favoarea simțurilor comune?

Celălalt tresări şi-şi ridică privirea în ochii lui Hözögüta.

-Da. Altfel coeziunea socială ar fi slăbită.

-Dar de ce? Complementaritatea nu ajută?

-Punându-se accent pe diferențe, nu te poți aştepta la unire.

„Suntem asemănători prin diferențe."

Astronomul tăcu.

-Acum îmi citeşti gândurile?

-Nu.

„Din bunăvoință pentru mine?"

-Şi atunci, cu soarele şi stelele...?

-A! Mă plictiseam şi...

-De obicei nu îți foloseşti capacitățile telepatice?

Celălalt se foi pe banchetă, părând că se află în încurcătură.

-De obicei... nu ştiu... Depinde. Depinde cu cine stau de vorbă. Depinde de situație.

-Da. Înțeleg.

Nu mințea. Şi în cazul lui era la fel.

-Toate depind de toate.

Astronomul formă aprobare.

Hözögüta îşi aminti de Sabatönă. Nu se despărțiseră nici de o oră şi deja simțea zidul de netrecut ce se înălța între ei.

-Ai putea fi preot, nu? întrebă el, neştiind cum de îi venise aşa o idee.

-De ce? Nu am decât un singur dar.

Hözögüta încercă să se scuze:

-Dar mă gândeam că ar trebui să fii şi înțelegător-în-loc, odată ce poți vedea în sufletele oamenilor...

Celălalt izbucni în râs:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nici pomeneală! Eu pot doar afla gândurile - nivelul conştient al cuiva. Nu percep nici senzațiile, nici sentimentele. Ca să înțeleg acțiunile unui om, ar trebui ca el însuşi să şi le înțeleagă. Să se înțeleagă.

-Atunci cum ai ghicit despre Sabatönă?

„Omul cu păr albastru."

Îi spusese intenționat pe nume, pentru ca să-l forțeze pe astronom să-i citească mintea, în căutarea unei explicații, pe care i-o oferise cu mărinimie.

-Fiecare dar îşi pune amprenta asupra conştiinței.

Nu se arătase mirat, deci făcuse aşa cum se aşteptase Hözögüta. Această cursă nevinovată reuşită îi aduse bună dispoziție, căci interlocutorul îl ascultase. Era destul să-şi deschidă percepția temporală pentru ca toți oamenii, inclusiv el însuşi, să devină previzibili. Previzibili însă fără o cauză evidentă. Acum el fusese cauza, provocatorul, deşi încă numai o unealtă a destinului.

-Din păcate, sunt atât de puțini cei ce se înțeleg complet! Şi culmea, ceilalți îşi închipuie că această cunoaştere a lor, superficială, este suficientă, sau, mai rău, nici nu-şi pun problema. Şi apoi, când se întâlnesc cu ei înşişi, aleargă pe la înțelegători-în-loc!

Hözögüta zâmbi melancolic:

-E trist.

Se lăsă liniştea. Pe geamul trăsurii se vedea în continuare câmpia părând că se roteşte, datorită perspectivei.

-Trecem prin capitală?

-Da. De ce?

-Hm. Trebuie să-ți spun ceva... Am studiat şi eu oamenii, dacă se poate numi studiu ce am făcut eu. I-am întrebat despre propriile trăsături de caracter. Şi am ajuns la o concluzie ciudată. Acasă în Üzüg am nişte caiete.

Îi veni o idee.

-Aş vrea să trecem să le luăm, dacă se poate.

Se poate, exprimă celălalt.

-Şi am să ți le dau ție să le citeşti, ca să vedem dacă ajungi la aceeaşi concluzii ca mine. Dar să nu-mi citeşti gândurile!

-Bine, zise vesel astronomul.

Probabil i se părea un joc interesant.

Câteva minute se scurseră netulburate. Se apropiau de oraş. Hözögüta îşi dădu seama că de fapt nu ştia cu cine vorbeşte.

-Să facem cunoştință! spuse el.

Interlocutorul, fiind mai în vârstă şi cu rang superior, întrebă primul:

-Cine eşti şi cine a fost înaintea ta?

-Sunt fiul lui Öhözögüt. Şi marca mea personală este A.

-Eu mă numesc Agatadün.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Formară apoi bucurie, respect, speranță şi dorință de colaborare. Hözögüta îşi aminti că până la 10 ani nu reuşise cu nici un chip să execute corect succesiunea de expresii faciale. Până la urmă trebuise să învețe. Deşi acum împlinise ritualul ireproşabil, îi mai rămăsese totuşi o umbră de repulsie pentru acest obicei.

„N-ar fi oricum mai normal ca oamenii să-şi spună simplu numele şi gata? Cu toate astea, într-o zi o să fiu bătrân şi nenorocit şi atâta consolare o să mai am: să pun întrebarea identității."

Intrară în capitală.

Ajunseră în fața casei lui.

Hözögüta coborî din trăsură, îşi luă caietele şi se întoarse. Îi plângea inima, dar mintea îi spunea să continue.

Plecară.

3. Čimonu

Noşiś era un orăşel ridicat de-a dreptul pe un munte, aproape de centrul regiunii. Cu toate astea, era una dintre cele mai importante aşezări ştiințifice de pe planetă, sediul Universității din Herad şi al Observatorului Astronomic. Întreaga elită a oamenilor de ştiință din regiune avea legături mai mult sau mai puțin strânse cu acest oraş.

Hözögüta nu învățase la Universitate. Meseria de stropitor nu presupunea cunoştințe deosebite, totuşi cel ce o practica nu putea fi considerat un simplu muncitor. Acum, dacă i s-ar fi permis să studieze aici, ar fi trebuit să-şi aleagă o disciplină nouă. Cea mai nimerită i se părea astronomia.

Când sosiră era deja întuneric. Drumul i se păruse pe cât de frumos (uneori chiar periculos), pe atât de epuizant. La aceasta contribuise probabil şi aerul mai rarefiat datorat altitudinii mari, dar ştia că principala cauză fusese valul copleşitor de noutate care îi sfărmase echilibrul. Îi trebuia un timp ca să accepte evenimentele.

Când coborâră din trăsură, fu întâmpinat imediat de aerul rece de munte, cu un miros ciudat de piatră, de rocă dură. Înălță privirea şi fu uimit de claritatea cu care se vedeau stelele.

Agatadün îl întrebă aparent nepăsător:

-Îți place?

-Nu ştiu cum să-ți spun. Parcă e pustiu. Nu văd nici un om pe străzi. S-au culcat cu toții?

Astronomul răspunse vesel:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Dar la ce te aşteptai? Să piardă nopţile degeaba? Programul de studii şi relaxare a fost conceput ca să dea eficienţă maximă. A rămas neschimbat de 200 de ani.

Hözögüta formă surpriză şi admiraţie. Apoi zise:

-Parcă mă aflu deja în altă lume. Prin capitală nu se vorbeşte prea mult despre Universitate.

-Chiar te afli în altă lume. Şi să nu te miri dacă legile sunt altele.

Hözögüta mimă involuntar oboseală şi spuse:

-N-am să mă mir.

Intrară într-o clădire fără nici un semn distinctiv. Agatadün o luă înainte şi începu să discute în şoaptă cu un om care stătea la o măsuţă şi mânca. După câteva momente, el formă înţelegere şi respect, se uită într-un caiet şi-i comunică ceva astronomului. Acesta îi făcu semn lui Hözögüta să se apropie, apoi îi vorbi:

-Ai camera 1747. Vezi să ţii bine minte numărul ăsta. Dacă intri din greşeală în altă cameră, vei fi desigur gonit din oraş.

Agatadün se îndreptă spre nişte scări şi el îl urmă. Urcară la primul etaj, apoi merseră pe un coridor cu uşi de o parte şi de alta, atât de aproape una de cealaltă încât se întrebă cum ar putea arăta şi camerele propriu-zise.

Se opriră în faţa unei uşi ce purta inscripţionat cu litere infraroşii de muşchi numărul 1747.

-Aici e, şopti astronomul. Nu fi dezamăgit, cercul nici n-a început!

Hözögüta nu zise nimic, deschise şi intră. Din urmă, auzi glasul:

-Nu mi-ai dat caietele!

Abia acum îşi aduse aminte de ele, deşi le ţinuse tot timpul sub braţ. Se întoarse şi i le înmână. Agatadün zâmbi, mimând încurajare şi apoi plecă.

După ce intră şi închise uşa, Hözögüta simţi cum enervarea crescândă îi topeşte moleşeala de care fusese cuprins. Camera era lată de 3 paşi şi lungă de 5, cu un pat simplu şi o măsuţă. Dădu un şut în ea, apoi înţelese că nu putea face nimic altceva, aşa că îşi scoase hainele şi se culcă. Patul era tare ca piatra, totuşi atmosfera era protectoare, purificatoare. Nervii îl părăsiră imediat şi acceptă totul.

„Mai vedem noi mâine."

Adormi.

A doua zi fu trezit de un sunet insistent de fluier. Se simţea bine. Se îmbrăcă şi ieşi din cameră. Alţii făceau la fel. Era dezorientat complet, dar îi urmări pe ceilalţi şi se descurcă. După ce-şi făcu toaleta (şi observă importanţa numerelor de ordine), merse să mănânce. Însuşirea de parte a turmei nu-i făcea nici o plăcere, dar ce rost ar fi avut să se arate el mai cu moţ? Fiecare masă era pătrată, fiecare latură având un număr înscris pe margine. Îşi găsi destul de repede locul şi se aşeză. Mai veniră 3 şi se aşezară şi ei. După câteva momente de tăcere deplină, în care se feriră să se privească în ochi, aceştia începură să şuşotească, excluzându-l

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

pe Hözögüta. Deschizându-şi percepția temporală, află cum îi cheamă, dar din păcate mai avea de îndeplinit formalitatea. El trebuia să facă primul pas.

„Ce-ar fi să mă apuc să mă adresez fiecăruia direct pe nume? Hm. Ar fi o impolitețe."

-Sunt nou aici. Să ne cunoaştem!

Cel din mijloc, probabil cel mai important, se chinui facă o mutră agreabilă şi zise:

-Cine eşti şi cine a fost înaintea ta?

-Sunt fiul lui Öhözögüt. Şi marca mea personală este A.

Apoi îşi spuseră şi ei numele. Nu studia nici unul astronomia.

Când terminară masa, Hözögüta întrebă:

-Eu unde trebuie să merg?

Omijiñor îi răspunse:

-Uite, îl vezi pe ăla?

Arătă cu mâna spre un tânăr de la masa alăturată.

-E tot la astronomie. Du-te cu el!

-Mda. Aşa am să fac.

Aşteptă ca acesta să se ridice şi îl urmări până când ieşiră din sală. Apoi grăbi pasul şi îl ajunse.

-Am auzit că eşti la astronomie, nu? îl întrebă zâmbind.

-Da, ai auzit bine.

Părea vesel.

-Probabil ai auzit de la Omijiñor.

Hözögüta aprobă.

Ea îi ştie pe toți…

Tăcu o clipă.

-Nu te-am mai văzut. Eşti venit de puțin timp, nu?

-Ieri.

-A! făcu el mimând respect.

Hözögüta izbucni în râs, urmat imediat de celălalt.

-Hai să nu mai pierdem timpul: mie îmi spune Anübüzöf.

-Mie Hözögüta.

„În sfârşit văd şi eu pe unul care nu se complică."

-Tu ce dar ai?

-Nu ştiu. Nu mă complic.

Deşi ar fi putut anticipa acest răspuns, nu o făcuse şi acum fusese prins pe picior greşit:

-Şi tu?

-Deci l-ai cunoscut pe Agatadün.

-Da. De unde ştii?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Numai noi doi suntem telepați în tot Noşişul. E cel mai deştept profesor şi e de treabă. Eu unul mă înțeleg bine cu dânsul. De fapt, nu numai eu. Toți.

„Sper să fiu şi eu printre ăştia" îşi zise Hözögüta şi surâse.

În clipa aceea o văzu venind din sens opus. Continuă să zâmbească dar sufletul îi tresări. Ceea ce observă în primul rând la ea era fața - fața care iradia frumusețe. Fața şi pletele portocalii. Şi ea zâmbea. Se uitară unul în ochii celuilalt, aproape ca hipnotizați. Ochii şi zâmbetul erau totul. Trecură unul pe lângă altul. Hözögüta nu întoarse capul, nu schiță nici un gest. Continuă discuția ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Dar fericirea îi clocotea în inimă.

Tot mergând observă că se îndreptau spre marginea orăşelului. Observatorul Astronomic propriu-zis era oricum altundeva. Deodată, Anübüzöf îi făcu semn să intre după el într-o clădire cu 2 etaje care, bineînțeles, nu avea nici ea absolut nici un înscris distinctiv.

-Ştii ce ai de făcut? întrebă celălalt ca să se afle în treabă.

Hözögüta nu consideră necesar să răspundă. Anübüzöf îi arătă o uşă galbenă şi-i zise:

-Acolo e Agatadün. Du-te şi vezi ce o să-ți spună el. Eu te aştept în bibliotecă… Sus la 1.

-Mda. Bine.

Se duse spre uşă. Profesorul îi citise caietele. Dar ce naiba se întâmplase? Sună din clopoțel contrariat. Imediat panoul galben culisă şi Agatadün îl invită înăuntru. În încăpere erau numai o măsuță acoperită de hârtii şi dulapuri cu cărți.

-Stai jos, i se spuse.

Se aşeză în poziția de discuție, urmat de profesor. Acesta scoase caietele de sub foile împrăştiate şi i le întinse. Hözögüta constată cu uimire că mâinile astronomului tremurau uşor. Le luă şi se uită la ele, de parcă ar fi fost nişte documente noi, necunoscute.

„Uite la ce m-am omorât atâția ani!"

-Ce crezi? îl întrebă pe Agatadün.

Ferindu-se să-l privească în ochi, acesta zise:

-Am constatat că apreciezi sinceritatea.

Mimă aprobare, fierbând de durere şi neputință.

-N-am putut trage nici o concluzie. Nu înțeleg ce ai extras tu din aceste relatări. Sau cum ai făcut-o.

Hözögüta deschise la întâmplare un caiet şi îşi aruncă ochii pe dialogul cu un bărbat născut în luna Luminii.

„Ce să extrag?! Dar e evident. Sociabilitate. Entuziasm. Puțină nehotărâre. 3 dintr-un foc. Aşa sunt toți."

-Iartă-mă, vorbi profesorul. Mie nu mi s-a părut deloc evident.

Nu-şi găsea cuvintele. Nici unul dintre ei nu-şi găsea cuvintele. Agatadün formă încurajare. Era o figură care îi reuşea de minune.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Ce situație penibilă!" gândi Hözögüta

Îi venea să intre în pământ de ruşine.

-Citindu-ți mintea, văd că tu crezi într-adevăr în descoperirea ta.

-Da. Cred. Şi ce folos, dacă sunt singurul din lume?

-Nu. Stai puțin. Am procedat de la început greşit. Mai bine mi-ai explica tu totul. Se pare că nu stau bine cu deducțiile.

-Acum?

-Hm. Nu poți să-mi scrii concluziile şi să mi le dai mâine, împreună cu caietele?

-De ce nu?

„Oricum s-ar putea să n-aibă rost."

-Şi ar mai fi ceva. Dacă tot suntem în Noşiś, n-ai vrea să urmezi astronomia? În definitiv, gândurile tale erau despre soare şi stele. Şi nu ți-ar strica câteva dungi pe vestă. Sau poate chiar o vestă strălucitoare, cândva. Asta dacă nu te-ai hotărât să mori printre ciuperci.

Hözögüta nu replică imediat. Deşi spusele profesorului aveau un fond binevoitor, forma în care fuseseră exprimate nu era cea mai fericită. În alte circumstanțe, şi venind de la alte persoane, le-ar fi considerat chiar jignitoare.

-Sunt de acord. Ce trebuie să fac?

-Du-te la bibliotecă, la etajul 1…

„Ştiu."

-…şi începe să citeşti prima carte a lui Natapüda. Ții minte?

-Țin.

-Ce nu înțelegi, notezi şi mă întrebi. Asta e procedura. Mă găseşti aici de la ora 2 la 4. După ce termini cartea, vei da un test şi vei primi o dungă pe vestă.

Hözögüta zâmbi. Nu era deloc ce se aşteptase. Dar, la drept vorbind, la ce se aşteptase?

Urcă la bibliotecă. Îl întâmpină un omuleț în vestă cenuşie, care îl întrebă plictisit ce doreşte.

-Prima carte a lui Natapüda.

-Urmează-mă.

După câțiva paşi, Hözögüta se trezi în fața unei săli uriaşe, cu rânduri de dulapuri poziționate impecabil, atât din punct de vedere estetic, cât şi funcțional. Omulețul se îndreptă spre primul şir. O carte zbură dintr-un raft şi i se aşeză supusă în mână. Apoi se întoarse lângă Hözögüta, i-o dădu şi-i arătă o uşă laterală albă de-abia observabilă.

Intră astfel într-o altă încăpere, mai mică, cu bănci lungi de lemn dispuse aproape dintr-un perete în cel opus. Din loc în loc, desigur, era notat câte un număr.

Doar jumătate din poziții erau ocupate de studenți aşezați pe podea, cu nişte cărți şi caiete în față. Păreau absorbiți complet.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Căută cu inima strânsă 1747. Era chiar în margine iar între el şi ceilalți era un loc liber. Dar nu-şi făcu probleme din această cauză. Se întrebă dacă să-l caute cu privirea pe Anübüzöf, dar renunță, pentru că n-ar fi fost un gest prea elegant.

Se aşeză în poziția de concentrare, trânti caietele pe bancă şi deschise cartea. Citi prima pagină, apoi începu să râdă spasmodic, lăsându-şi capul pe lemnul rece. Tocmai aflase că Jömalaśa se rotea în jurul Soarelui, împreună cu alte 7 planete.

El ştiuse dintotdeauna că Soarele se învârte în jurul Jömalaśei, cât despre alte planete…

Ce ciudat şi dureros e să descoperi că lucruri în care ai crezut toată viața sunt doar minciuni. Nu minciuni, ci neadevăruri. Să iei totul de la început!

„Drumul Soarelui printre stele! Zeilor! Am intuit!"

Aşadar, Jömalaśa era doar un bolovan rotitor, la fel ca alte 7. Şi de ce n-ar fi fost în definitiv şi 777?! Cu o jumătate de oră în urmă planeta lui era unică. Ce mai era acum? Trebuia să învețe să trăiască pe o lume inferioară, căzută odată cu locuitorii ei. Trebuia să realizeze că nici el nu era unic, că alte milioane trăiau şi nu se deosebeau în fond cu nimic de el, la fel cum şi Jömalaśa trebuia să se învârtă la nesfârşit, fără rost, printre celelalte planete.

Avea nevoie de puțină vreme ca sistemul său să asimileze noile concepte şi să-şi formeze o nouă perspectivă.

Deschise caietele. Se gândi să-i facă o schemă lui Agatadün, cu trăsăturile fiecărei luni. Se căută prin buzunare şi descoperi că n-avea nimic de scris. Nu ştia nici de unde şi-ar putea lua. Întoarse capul spre stânga. Un tânăr îmbrăcat în vestă albă citea cât se poate de concentrat, notând unele lucruri din când în când. Uitându-se de jur împrejur observă că majoritatea erau îmbrăcați în alb - culoarea discipolilor. Îşi aminti cu oarecare nostalgie de perioada când o purtase şi el. Se forță să revină în realitate. Cel din stânga continua să citească şi să scrie ca un disperat. Fata din față părea mai relaxată. Se ridică şi se apropie de ea în lateral.

-Aş vrea să te întreb ceva.

Aceasta îl privi ca pe o insectă, fără să zică nimic.

-De unde pot cumpăra un rezervor?

Fata vorbi cu un dispreț total:

-Din oraş.

Hözögüta o privi şi el, formă nemulțumire şi se gândi dacă să-i spună ceva legat de aspectul fizic sau s-o lase naibii.

„Cine ştie ce dar o mai fi având şi nenorocita asta!"

Aşa că alese a doua variantă. Îşi luă caietele de pe masă, ieşi din sală, coborî scările şi ajunse în stradă. Întrebă din nou şi i se explică. Trebuia să traverseze iar jumătate din Noşiś. Prima surpriză fu când află că nu trebuie să plătească nimic. A doua o avu pe drum, când se întorcea la bibliotecă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Mergea fără să se gândească la ceva în mod special, uitându-se la clădirile anoste şi lipsite de semne distinctive. Deodată, ochii îi fură atraşi aproape involuntar de pletele portocalii şi de chipul ce iradia frumusețe. Întoarse capul în altă parte, încercând să se comporte cât mai natural şi cât mai degajat, odată ce se simțea privit. Voia să facă o impresie bună. Îşi compuse o mină agreabilă, uşor detaşată, deşi sufletul îi tremura. Ea venea pe partea opusă a străzii. Ca din întâmplare, se uită în acea direcție. În acel moment, ochii li se întâlniră iarăşi, apoi trecură unul pe lângă celălalt.

În sala de studiu nimic nu părea schimbat. Până şi „prima carte a lui Natapüda" era nemişcată pe bancă, aşa cum o lăsase. Se aşeză, execută un exercițiu de respirație ca să se liniştească şi începu schema pentru profesor.

După 2 ore sună un clopoțel şi studenții se ridicară rând pe rând, îndreptându-se spre ieşire.

-Mai stai? auzi un glas şi Hözögüta ştiù că era Anübüzöf.

Se adună de pe jos, strânse caietele şi se duse spre el.

-De ce nu laşi caietele aici? Oricum ne întoarcem în jumătate de oră.

-Fie.

Se întoarse din drum şi le depuse pe banca de lemn.

Odată ajunşi în stradă, Anübüzöf vorbi:

-Ți-e foame? Vrei să mâncăm ceva?

-Nu.

-Ce-i cu tine? Nu percep nici un gând de-al tău.

-Nu gândesc nimic.

Celălalt dădu din cap şi se uită aiurea.

Mergeau în tăcere, Hözögüta urmându-l mecanic pe Anübüzöf. Acesta, în loc să-i respecte meditația, din plictiseală începu să povestească ceva stupid şi neinteresant iar Hözögüta forma din când în când, din politețe, aprobare şi invitație de a continua.

Soarele urca spre zenit iar gradul de iluminare crescuse puțin; trecuse un sfert de oră.

„Nu trebuie să ne întoarcem?" gândi Hözögüta, iar celălalt se grăbi să schimbe sensul de mişcare.

Strada era aproape plină de învățăcei, plimbându-se singuri, perechi sau, mai rar, în grupuri. Uneori mai trecea şi câte un profesor, mândrindu-se cu vesta trivârstată sau strălucitoare. Şi la 10 paşi distanță mergea ea. Îi era imposibil să o confunde. Fără îndoială, trecuse pe lângă el, şi n-o văzuse. Anübüzöf tot vorbea. Ea se opri să discute cu un profesor. Ei se apropiară la 4 paşi. Ea termină şi se întoarse cu fața spre Hözögüta. Inima i se strânse. Îşi deschise percepția temporală şi apoi rămase în expectativă, contemplându-şi înfrângerea. Fata îi rânji unui băiat necunoscut, din dreapta lui Anübüzöf. Nici un gând conştient nu-i apăru în minte,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

aşa încât celălalt nu simți nimic. Dacă Sabatönă ar fi fost acolo, ar fi spus „S-a întâmplat ceva?"

-Nu, nimic, de ce întrebi? zise Anübüzöf.

Hözögüta nu răspunse, zâmbind cu amărăciune.

De atunci o întâlni de mai multe ori, o privi, mai simți încă, dar fără folos, căci farmecul dispăruse.

La bibliotecă lucră timp de 2 ore, reuşind să termine schema generală. Din nou se auzi clinchetul de clopoțel şi ceilalți se ridicară, unii luând cu ei cărțile sau carnetele. Hözögüta luă doar notițele scrise în acea zi, cu gând să i le dea lui Agatadün.

Anübüzöf se ivi şi el. Probabil îi făcea plăcere rolul de ghid în lumea universitară. După prânz, se apucă să-i arate „funcțiile" diferitelor clădiri din Noşiś şi Hözögüta află astfel sediile bibliotecilor de geometrie, fizică, chimie şi multe altele. Era chiar curios să citească ultimele lucrări de chimie, deoarece cunoştințele sale - o ştia - erau limitate, până şi în acest domeniu. Dar acum avea tot timpul să învețe. O altă ramură care merita toată atenția era însăşi ştiința darurilor! Pentru un moment, regretă că alesese astronomia, când existau atâtea lucruri mai interesante, dar îşi dădea seama că trebuia să termine ce începuse, că trebuia să-şi explice concluziile.

Nici nu realizase ce repede trecuse timpul: se făcuse deja ora 10.

-Ei, de-acum hai să ne distrăm! îi zise Anübüzöf şi îl duse într-o clădire cu etaj, aproape în centrul oraşului.

Încă de la intrare observă atmosfera destinsă, zgomotele diverse, râsetele şi țipetele, în contrast cu austeritatea de afară.

-Ce-ai vrea să joci?

-Nu ştiu. Ce-aş putea să joc?

-Füzip, în curtea din spate, gimnastică, aici la parter, pe uşa din dreapta şi jocuri logice la etaj.

-Văd că sunteți dotați, nu glumă! Cred că aş merge sus.

Nu prea avea chef de efort fizic. Urcară şi Hözögüta îşi alese din cele 15 variante una care se numea Möbof. Era de fapt o masă dreptunghiulară, cu margini înălțate. În latura stângă erau 10 resorturi, care împingeau fiecare câte o bilă, la momente aleatoare. Acestea se ciocneau de marginea opusă, se întorceau, se ciocneau din nou şi tot aşa. Pe mijlocul laturii dinspre jucător exista un resort mobil, care se putea deplasa la dreapta sau la stânga. Jucătorul îşi alegea o poziție convenabilă şi, după trecerea prin fața ei a unei bile „laterale", avea voie să împingă în teren bila sa. Aceasta putea să ciocnească la rândul ei marginile mesei şi celelalte bile, apoi, când se întorcea spre latura dinspre jucător, era măsurată distanța de la locul lansării la locul sosirii. Cu cât ea era mai mică, cu atât rezultatul era mai bun. Ideal ar fi fost ca bila să nu ciocnească decât marginea opusă şi să se întoarcă în acelaşi loc. Dar asta nu se întâmpla prea des.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Lui Hözögüta i se întâmplă de 3 ori. Jucă până se întunecă şi trebuiră să meargă la culcare.

A doua zi dimineață urmă iarăşi ritualul necesar şi apoi se îndreptă spre bibliotecă. Trecu pe la profesor, dar nimeni nu deschise la sunetul de clopoțel. Ori era ocupat, ori era în altă parte. Aşa că urcă la primul etaj. Îşi ocupă locul şi constată că nimic nu fusese schimbat: totul era la fel ca în ziua precedentă. Doar el nu mai era acelaşi. Reuşise să accepte informațiile. Era gata să construiască pe noua bază. Se pregătea să deschidă cartea, când deodată cineva se aşeză lângă el, la 1750.

Întoarse curios capul. Era o fată cu vestă galbenă, cu o dungă strălucitoare. avea ochi verzi şi plete roşiatice, dar nu asta conta, ci faptul că îi zâmbea cu simpatie. Hözögüta era cât pe ce s-o întrebe cum o cheamă, dar se opri la timp, conştient că ar fi jignit-o. Aşa că aşteptă. Ea spuse:

-Cine eşti şi cine a fost înaintea ta?

-Sunt fiul lui Öhözögüt. Şi marca mea personală este A.

Ochii ei râdeau.

-Eu mă numesc Loźoğure.

Hözögüta se cutremură.

-Zeilor! Avem acelaşi nume! [4]

Povestea râului

Într-o zi, zeii făcură un râu de apă vie, care însănătoşea pe oricine înota de-a lungul său. Dar cursul acestuia era unul nemaivăzut: avea intervale largi şi line, presărate din loc în loc cu defileuri strâmte în care apa se învolbura sălbatică.

Oamenii veniră plini de speranță şi încredere, văzând capătul de început domol şi întins ca un cerc de cristal. De cum intrau în apă, rănile păreau să li se vindece, iar durerile să înceteze. Dar ştiau că pentru vindecarea deplină trebuiau să ajungă la capătul celălalt.

Purtați uşor de curent, oamenii înotau liberi şi fericiți, la dreapta sau la stânga, apropiindu-se sau depărtându-se de maluri.

Dar de la un timp observară că viteza apei creştea, iar în depărtare se vedeau stânci ascuțite. Râul se îngusta cu fiecare clipă, şi la un moment dat, când lățimea sa abia depăşea patru paşi, drumul se despărți în două.

Cei care trecură prin dreapta văzură cu uimire că unele răni li se închiseră pentru totdeauna şi unele boli se stinseră pe negândite, iar cei care trecură prin stânga fură loviți de stânci şi căpătară răni proaspete.

[4] Alfabetul heradian era format din 17 perechi de litere concrete: (E,A), (I,Ă), (O,Ö), (U,Ü), (Ğ,G), (J,F), (Ź,Z), (L,H), (M,P), (V,B), (Ñ,N), (R,T), (Č,C), (Ş,D), (Ś,S). Prima literă din pereche era feminină iar a doua - masculină. Ele erau echivalente şi puteau fi substituite una alteia.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

În defileul următor, unii oameni înțeleseră şi înotară prin dreapta, iar alții, luați de curent, îşi vătămară trupurile în cuțitele de piatră.

Când ajunseră în sfârşit la capăt, unii mulțumiră zeilor că sănătatea lucea în ei, iar alții se târâră afară blestemând. Dar privind în zare, văzură apa lucind ca un cerc de cristal.

4. Cosatii

Fusese prins din nou pe picior greşit. De fapt, surprins ar fi fost oricum, ce diferență ar fi reprezentat câteva minute? Loźoğure părea să-şi fi păstrat calmul. Asta însă nu însemna mare lucru, dacă era să-şi amintească spusele lui Agatadün.

Tradiția spunea că 2 persoane cu acelaşi nume - bărbat şi femeie - erau sortite una alteia, şi mai mult decât atât, numai o greşeală gravă din partea unuia din ei ar fi împiedicat mântuirea amândorura. Probabil că în urmă cu 200 de ani ar fi fost obligați să-şi scoată însemnele verzi, dar acum nu se mai punea mare preț pe obiceiuri de acest fel. Se putea considera că le crescuse astfel gradul de libertate?

Fata începu să formeze expresiile succesive ale aflării identității. Hözögüta, din cauza emoției, nu reuşi de prima oară şi strânse din dinți, furios pe propria lipsă de control, dar ea aşteptă, fără nici o reacție.

-Ce studiezi?

„Ce studiez? Oamenii! Şi din întâmplare astronomia."

-Prima carte a lui Natapüda.

-Atunci eşti la început. Totuşi ai vestă galbenă.

-Da. De fapt sunt…

„ciupercar"

-…stropitor de ciuperci. Dar acum învăț astronomie.

-Aha. E destul de interesant. Şi eu sunt tot la început. Cercetez ştiința darurilor.

Hözögüta deveni curios.

-Şi ce legătură este între daruri şi astronomie?

-Ai observat că toți oamenii cunosc oricând poziția Soarelui pe cer şi deci timpul? Vreau să văd dacă există o explicație ştiințifică.

Această însuşire era ceva atât de evident încât nu-şi pusese niciodată problema. Dar era şi aceasta într-adevăr o întrebare şi cineva trebuia să găsească răspunsul.

Se lăsă linişte. Loźoğure privi caietele aşezate în dreapta lui, aproape de extremitatea băncii, dar nu exprimă nimic. Hözögüta nu ştiù dacă să deschidă chiar el discuția despre ele, aşa că preferă să n-o facă. Luă cartea lui Natapüda şi se apucă de citit, urmat imediat de fată.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Într-adevăr, era destul de interesant. Asta până ajunse la nişte demonstraţii ciudate, ce foloseau principii de care nu auzise în viaţa lui. Reţinu aceste lucruri şi se duse să-l caute pe Agatadün, dar nu-l găsi. Se plictisi, îşi duse însemnările în cameră şi hotărî să se plimbe prin împrejurimi. Nu ieşi bine pe porţile oraşului, că Anübüzöf se şi ivi, dornic să-i arate peisajul. Se înseră mai repede decât s-ar fi aşteptat. Obosit şi înciudat că mai pierduse o zi de pomană, se întoarse în cameră şi adormi.

Visă că se afla într-o casă uriaşă, cu nenumărate camere. Prin preajmă mai erau câteva persoane. Îşi dădu seama că venise în vizită, însă nu ştia cine era gazda. Un timp nu se petrecu nimic neobişnuit, apoi îşi aminti că avea asupra lui un carnet ce îi dovedea calificarea de om de ştiinţă. Pentru mai multă siguranţă, îl scoase din buzunar şi pipăi învelitoarea din mătase violetă, apoi îl deschise. Inima i se strânse când văzu că pe prima pagină era înscris un alt nume, iar data era din urmă cu 12 ani. Începu să caute disperat prin casă, trecând dintr-o cameră în alta, pe lângă grupuri mici de invitaţi, care discutau în linişte, fără să-l ia în seamă. Deodată, observă pe cineva scoţând un carnet cu învelitoare violetă, şi apoi dispărând după un colţ. Gazda îl întrebă ce se întâmplase, el îi povesti şi porniră după persoana văzută. Merseră câtva timp, fără să realizeze nimic, după care el îşi dădu seama că nu învelitoarea fusese schimbată. Se opri, uitându-se din nou în jur. Auzi unele zgomote ciudate în depărtare şi urcă pe o scară din dreapta lui. Treptele cotiră şi el deveni conştient că va ajunge pe acoperiş. În stânga sa descoperi un stâlp decorativ de lemn, pe care îl smulse, gândindu-se că s-ar putea să-i fie necesar. Suì pe acoperiş, se apropiè de margine şi privind în jos observă pe cineva schimbând învelitorile la două carnete. Ştiù că unul era al lui şi vru să se întoarcă pe scări, să coboare, dar nu le mai găsi. Porni pe un culoar strâmt, care părea singura cale. Deodată drumul îşi schimbă direcţia în unghi drept şi el se găsi din nou pe margine. Întoarse capul şi văzu pe cineva ţinând carnetul său. Se apropiè, vrând să-i desluşească chipul. Era o persoană cunoscută, cu faţa schimonosită de ura în care se transformase iubirea. Aceasta sări asupra lui, el se pregăti să lovească cu bâta, însă avu o mică ezitare. Căzu în gol, împins. Se trezi, simţindu-şi picioarele îngheţate. Stătu un moment, să se liniştească, dar adormi din nou. Se afla în acelaşi loc, în aceleaşi circumstanţe. Căzu din nou, dar îşi aminti că acest lucru nu este bun. Se deşteptă, ştiind că de fapt fusese împins aproape fără să fie atins, aproape de la sine.

A doua zi dimineaţă, luă caietele şi se duse la Agatadün. Fu primit imediat şi invitat să se aşeze. Astronomul părea într-o dispoziţie de zile mari. Glumi cu el, înjură starea de lucruri - căci regele nu se arăta prea mulţumit de randamentul cercetătorilor din Noşiś - şi apoi se interesă de soarta pregătirii lui Hözögüta. Acesta îi zise, iar Agatadün îi explică de ce trebuia să ia să citească a treia carte a lui Vileruśe. Se arătă de-a dreptul entuziasmat de schema tipurilor de personalitate şi îl asigură că o să o analizeze cu cea mai mare atenţie.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Hözögüta ieşi din cameră cu totul uimit de transformarea profesorului. În acelaşi timp, avea oarecum impresia că verva acestuia nu era complet sinceră, deşi ştia că în asemenea cazuri se putea înşela foarte uşor.

În următoarele 30 de zile, învăță principiile de bază ale geometriei. Agatadün nu fu de găsit, iar Anübüzöf îi mărturisi că acest lucru era destul de neobişnuit. Probabil era angajat în nişte studii de mare importanță, care nu sufereau amânare.

Trecură 2 luni. Termină geometria şi o carte de algebră, necesară înțelegerii unor operații şi explicații.

Era o zi înnorată şi friguroasă. Un dor nelămurit îl făcu pe Hözögüta să părăsească oraşul şi să urce din nou pe munte, fără un obiectiv precis, admirând frumusețea seacă şi impersonală a peisajului. Vântul bătea din ce în ce mai tare, dar el nu se opri.

Deodată, zări o pată gălbuie la 100 de paşi mai sus. Se apropiè şi îşi dădu seama că era Loźoğure, în picioare pe marginea unei stânci, în fața unei prăpăstii de pe fundul căreia se ridicau aburi cenuşii. Hainele îi fluturau în vântul sălbatic, dar ea stătea nemişcată, cu privirea pironită în zare. Hözögüta veni lângă ea, urmărind norii întunecați.

-Odată m-am înțepat într-o floare de revi.

Loźoğure zâmbi, fără să spună nimic.

-Pe atunci mă credeam singur, fiindcă nu vedeam pe cel de lângă mine. Abia acum ştiu ce e singurătatea.

-Poți şti cu adevărat?

O rafală mai puternică îi făcu să se clatine.

-Ai dreptate.

După un timp, mai zise:

-Tu ştii?

Drept răspuns, o lacrimă izvorî pe chipul palid, iar vântul se grăbi să o usuce.

-Astăzi e ziua primei lucrări. Mă întreb cine îndrumă campania de stropire, în locul meu. Mă întreb de Sabatönă.

-El era cel de lângă tine…

-Da. Era înțelegător-în-loc, şi eu n-am înțeles. Ce greu ne înțelegem unii pe alții!

-Ce greu ne înțelegem pe noi înşine!

-Asta n-ar trebui să se întâmple…

-Dar se întâmplă.

-E mare păcat.

Loźoğure tăcu puțin, apoi surâse:

-Tu înțelegi ce se întâmplă cu mine?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu te cunosc. Dar văd că eşti singură şi fără speranță. Dezamăgită de lume şi poate de tine însăți. Ai venit aici, crezând că totul se rezolvă printr-un pas?!

Ea lăsă capul în jos.

-Nu poți scăpa de soartă. Dacă o eviți acum, încercarea te va ajunge în viața următoare.

-Ştiu.

-Ai încredere… Ai încredere.

-Tu ai încredere?

„Mă simt atât de slab în furtună!"

Şopti însă:

-Da![5]

Cuvântul şuieră cu o siguranță neaşteptată, surprinzându-l. Loźoğure întoarse privirea spre el şi zâmbi:

-Bine.

Îi apucă încheietura mâinii drepte şi i-o strânse cu putere. Palma ei era atât de rece, încât îl trecură fiori. Hözögüta dădu înapoi şi ea îl urmă. Apoi se întoarseră şi porniră printre pietre spre oraş.

Se scurseră încă 10 zile. Agatadün continua să-l ducă cu vorba, zicându-i că mai are de studiat trăsăturile lunilor, dar el nu se supără. Oricum voia să învețe pentru o dungă strălucitoare.

În bibliotecă, atmosfera era aceeaşi. Hözögüta se gândi că aşa fusese de la începuturile Noşişului şi aşa va fi până când cărțile se vor preface în praf şi zidurile se vor prăbuşi.

Îşi reluă locul, deja atât de familiar şi începu să învețe. La un moment dat întoarse capul spre Loźoğure. Aceasta îşi prinsese fața în palme şi se ghemuise pe podea, tremurând uşor. Hözögüta se speriè. Se grăbi să vină lângă ea, îi desprinse mâinile şi îi cuprinse capul, atingându-i cu degetele tâmplele şi baza frunții. Simți de îndată surplusul energetic şi trecu la masajul standard pentru eliminarea sa. Apoi îi spuse:

-Hai să ne plimbăm puțin pe-afară! O să te simți mai bine.

O luă de braț şi o ajută să se ridice. Ieşiră din bibliotecă, apoi din oraş şi îşi dădu seama că se țineau încă de mână, deşi sprijinul nu mai era necesar.

-Eşti cu mine când am nevoie. Eşti cel mai aproape.

Hözögüta nu răspunse. Gândi doar:

„Avem acelaşi nume."

-De unde ştii tehnica aceea de masaj? Aproape că mi-a trecut imediat.

-Ți-am spus că sunt stropitor.

-Da.

[5] jöm. *şi*

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Am făcut un curs special de autoapărare. Substanțele chimice pe care le folosim…

„eu nu mai sunt dintre ei”

-…pot fi uneori dăunătoare.

-E foarte bine să cunoşti astfel de metode. Oricând se pot ivi situații dificile. Ca acum.

-Într-adevăr.

Evita fondul problemei.

-Ştii să tratezi multe?

-Nu sunt vindecător! Dar în cazuri mai uşoare, ajută.

-Şi ai întâlnit multe cazuri… uşoare?

El făcu o pauză.

-Credeam că ai încredere în mine.

Loźoğure mimă vinovăție şi zâmbi încurcată.

-Iartă-mă. Ai observat că sunt nefericită.

-E evident, aş zice.

-Nu există evidențe, ci doar demonstrații simple. Sau dimpotrivă.

-Mda. Nu ştii de ce este ora 4 74.

Fata îl privi cu un amestec de mirare, admirație şi amuzament.

-Nu te-ai gândit niciodată să faci un test de înțelegător-în-loc?

„Vremea e ca drumul soarelui printre stele.”

-Nu cred că ar avea vreun rost.

-De ce nu? Ar fi păcat să fii într-adevăr şi să nu fii sigur niciodată.

„Nu simt că sunt.”

-Am să…

Se opri la timp. Era să spună „Am să mă gândesc.”

-Am să fac testul. De ce nu?

Loźoğure surâse. Poate era singura ei victorie în ultimul timp. Reuşise să-şi impună punctul de vedere, chiar dacă nu era o chestiune foarte importantă (sau era?) şi părea mulțumită.

-Mă bucur.

-Da… Chiar, povesteşte-mi şi mie ce e aşa ciudat cu tema ta de cercetare!?

Ea râse cu furie.

-E într-adevăr ceva de povestit! Ştiai că profesorii o încadrează la „adevăruri nedemonstrabile”?

-Păi dacă e nedemonstrabilă, cum de ți-au dat-o ție?

Fata nu răspunse imediat. Într-un târziu, vorbi:

-Ştii ce dar am eu?

-De unde să ştiu?

-Ghiceşte!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Hözögüta se gândi puțin, întrebându-se ce daruri ar putea în general oamenii de ştiință. Erau destule variante, căci nu întotdeauna meseria era aleasă în funcție de aptitudini. Ştiințele nu cereau calități speciale.

O privi, mimând curiozitate.

-Percep evenimente din viitor.

-Ca să vezi! Şi eu sunt premonitor.

-Prezent liniar?

-Pe 12 minute.

-Bănuiam.

„Ştiința darurilor."

-Eu cunosc fapte îndepărtate. De exemplu, peste 20 sau 100 de ani. Uneori chiar 1000. Din păcate, sunt situații disparate, dar le notez de fiecare dată când îmi apar.

-Nu le poți controla conştient?

-Nu… Niciodată acest tip de premoniție nu a putut fi controlat conştient. Mă rog, vorbeam despre „adevăruri nedemonstrabile"… Când ți se dă aşa un subiect, singura şansă e să faci o altă descoperire pe parcurs şi să speri că e destul de importantă pentru încă o dungă strălucitoare. De la 2 dungi, poți să-ți alegi singur tema de cercetare. Dacă nu e destul de importantă, poți foarte bine să pleci din Noşiś. Unii şi-au mâncat toată viața căutând răspuns.

-Şi tu acum încerci să găseşti o rezolvare la problemă sau apelezi la noroc, pentru o descoperire intermediară?

-Nu, am încercat, nu pot să zic! Auzisem eu că e în zadar, dar am vrut să-i dau o şansă, nu?

„Cui?"

-Ți-ai găsit! Nu ştiu ce să mai fac. Nu ştiu unde să mai caut!

-Într-adevăr, pare destul de greu. Poate ai trecut pe lângă răspuns, dar nu l-ai luat în seamă!

-Da, este o variantă foarte probabilă. De obicei unul se chinuie o grămadă de vreme şi altul vine din urmă cu ideea, din inspirație sau intuiție, pentru care nu a muncit deloc.

Hözögüta se simți complet de acord. Se gândise de multe ori la acest lucru şi se bucura acum că altcineva îi împărtăşea părerile, chiar nerostite.

-Ai perfectă dreptate!

-Mda. Mă întreb ce pot să fac. Am să mai stau cel mult un an. Se va găsi undeva un loc şi pentru mine.

„Este un loc pentru fiecare. Unde e locul meu?"

-Da…

-Spune-mi despre tine!

-Ce să-ți spun?! Sunt din Üzüg, am fost stropitor , am ajuns acum şi la Universitate…

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Loźoğure aştepta. El îşi drese glasul.

-Am… am făcut o descoperire, cred…

Ea întoarse capul şi în ochi i se citea surpriza. Hözögüta îi susținu privirea. După câteva clipe, zise:

-Trăsăturile de bază ale personalității unui om variază în funcție de luna în care s-a născut. Mai exact, cei născuți în aceeaşi lună, au aceleaşi trăsături de bază.

Era curioasă. Nu credea, dar voia să fie convinsă. Dar el nu putea s-o convingă. Nici el nu era complet sigur că un lucru atât de inexplicabil, aparent ilogic, ar putea fi adevărat.

Îi povesti însă aventura cu discuțiile de pe stradă, îi povesti despre victorii şi eşecuri, despre încredere şi dezamăgire. Când sfârşi, aproape tremura. Loźoğure fusese singura persoană căreia îi destăinuise vreodată aceste lucruri, în afară de Agatadün. Nu ştia nici Geviñemi. Nici măcar Geviñemi.

Ea surâse cu timiditate şi spuse, plină de tandrețe:

-Mulțumesc.

Într-o zi, Hözögüta închise cartea şi privi spre Loźoğure. Aceasta citea plină de dezinteres un manuscris ruginit de vreme, întorcând câte 2 foi odată.

-Am terminat, spuse el.

Fata întoarse capul.

-Ai terminat?

-Da.

Ea zâmbi şi concomitent formă felicitate, înțelegere, bucurie.

„Ce figură expresivă! Eu n-aş putea să arăt atâtea sentimente nici dacă mi-aş aranja fața cu mâinile!"

-Ai să dai test.

-Ştiu.

-Cunoşti vreo tehnică de memorizare sau trebuie să repeți?

-Cunosc tehnica Iśoźerel.

Mirarea îi apăru involuntar pe chip.

-O! Eşti plin de surprize. Unde ai învățat-o?

-Am făcut un curs special când eram copil. Tatăl meu îmi spunea că o să am nevoie de ea când o să mă aştept mai puțin. Şi a avut dreptate.

-Ce grad ai?

-7.

-Zeilor!

Uimirea i se transformă într-o izbucnire necontrolată.

-Zeilor! repetă ea. Înseamnă că nu uiți nimic! Probabil ții minte şi ce ai mâncat acum 10 ani şi o zi.

Hözögüta zâmbi, cumva stânjenit:

-Să nu exagerăm… Nu rețin decât ce mă interesează.

În urmă cu 10 ani şi o zi mâncase pentru prima oară un fruct de badaf.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Mda. Ştii că până acum 100 de ani, capacitatea de memorare extinsă era socotită dar? Până a venit Iśoźerel cu metoda ei ciudată. Eu am învățat-o doar de 4 ani.

„Şi ai gradul 4."

-Şi am gradul 4. Dar tot îmi amintesc că ai o datorie față de mine.

-„Nu te-ai gândit niciodată să faci un test de înțelegător-în-loc?"

-Exact.

-Dar unde? În Noşiś nu sunt centre de-ale lor.

-Nu, într-adevăr. Însă m-am interesat. Cel mai apropiat centru este în Vödömi. Trebuie doar să coborâm muntele.

„*Să coborâm.* Îi pasă de mine!?"

-Înainte de asta, continuă Loźoğure, trebuie să ceri îngăduința îndrumătorului tău. Agatadün, nu?

-Da. A, apropo, îndrumătorul tău cine e? Cine ți-a dat…?

Se uită semnificativ spre paginile din fața ei.

-Badügăpü. El e cel mai mare cercetător în ştiința darurilor. A scris vreo 17 cărți.

-Nu-l cunosc. De fapt, mă şi mir cât de puțini oameni cunosc în Noşiś. Comparativ cu Omijiñor, de exemplu.

Fata întoarse capul spre peretele opus.

-Crezi că ai fi mai fericit dacă i-ai cunoaşte pe toți?

Hözögüta nu zise nimic. Loźoğure avea din nou dreptate.

Se gândi că trebuie să-l anunțe pe astronom. Trecuse de mult ora 2, dar încă nu era ora 3.

-Mă duc la Agatadün.

-Bine.

-Chiar, tu nu ceri… îngăduința lui Badügăpü? Pentru că mergi şi tu, nu?

-Nu. Merg, dar nu dau eu testul.

-Tu ştii mai bine…

Se ridică şi ieşi din bibliotecă.

Profesorul îl primi, invitându-l să ia loc. Nu era vesel. Cercetând viitorul, Hözögüta îşi dădu seama că fusese scutit de chinul unei explicații verbale.

„Aş vrea să fac un test de înțelegător-în-loc", îşi spuse şi îi spuse.

Astronomul nu scoase nici un cuvânt şi nu formă nici o expresie. Figura îi era împietrită. Oare ce gândea?

-Nu cred că am şanse, dar trebuie să merg. E o datorie.

-Înțeleg.

Vocea îi era rece ca vânturile din Noşiś.

-Nu crezi că ai şanse?! De ce nu? Totuşi, nu uita că viitorul tău începe aici.

Hözögüta se simțea intimidat, de parcă ar fi făcut un lucru ce nu s-ar fi cuvenit. Glasul îi tremură când vorbi:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Am îngăduința ta?

Agatadün privi în pământ;

-Eşti liber.

Se ridică repede şi plecă, ca şi cum i-ar fi fost frică să nu se răzgândească celălalt. Îi zise lui Loźoğure:

-Când?

Era dimineață când se urcară în trăsură. Cerul era acoperit de nori groşi şi frigul aproape îi amorțea.

-O să plouă, spuse vizitiul, luând hățurile.

Nu era bine să faci drum lung pe ploaie, căci apa slăbea calitățile uleiului de rah. Pagăzü-l obosea mai repede iar călătoria era plină de smucituri.

După puțin timp începu furtuna. Nu puteau vedea direct fulgerele, ci doar lumina lor asupra întinderii de piatră, zguduită concomitent de tunete. Se țineau strâns de mână şi priveau spectacolul fascinați, ştiindu-se cu toate acestea în siguranță, apărați de pereții trăsurii.

„Ori de câte ori va fi furtună, îmi voi aminti clipa asta. Clipa asta va fi trecut. Este deja trecut."

Îşi auzeau prin trăsnete bătăile inimilor. Îşi simțeau lacrimile nevărsate şi gândurile nerostite. Acum erau împreună. Treptat, speranța le crescu în suflete şi le aduse liniştea. Ploaia rămase în urmă. Coborâseră muntele şi se apropiau de Vödömi.

Oraşul nu era la prima vedere diferit de Noşiś: aceiaşi oameni îmbrăcați în veste galbene, aceleaşi clădiri fără însemne, aproape aceeaşi mărime… Însă de cum intrară pe porțile sale îi întâmpină atmosfera mult mai degajată, mai prietenoasă, mai umană. La aceasta contribuia probabil şi peisajul - dealuri line şi o zare de munte - muntele unde era Noşiś-ul, cu mirosul său de piatră searbădă.

Coborâră din trăsură şi se uitară în jur, neştiind pe cine să întrebe. Merseră vreo 400 de paşi înspre inima oraşului şi deodată o patrulă veni lângă ei.

Patrulele erau alcătuite în general dintr-un înțelegător-în-loc de rang mediu şi dintr-un apărător şi rolul lor era asigurarea liniştii şi respectării conveniențelor sociale acceptate.

În acest caz, ei trebuiau să-i primească şi să-i îndrume pe noii veniți. Omul în galben vorbi primul:

-Sunteți oaspeți în Vödömi, nu-i aşa?

-Da, am venit pentru un test, răspunse Hözögüta.

-Tu îl însoțeşti, nu?

-Întocmai, spuse şi Loźoğure.

-Prea bine.

Înțelegătorul-în-loc făcu un pas înapoi. Omul în verde zise:

-Dacă vreți, vă putem conduce la locul de testare.

-Vrem.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Urmați-ne.

Clădirea în care trebuiau să intre era chiar în centru şi avea 3 etaje. Chiar când Hözögüta îi trecu pragul, omul în galben îi strigă:

-Noroc! Dar testul nu e soarta!

El nu întoarse capul, mulțumi în suflet şi înaintă.

La o masă stăteau două femei în veste cenuşii. Imediat, una din ele se ridică şi ieşi în grabă. Cealaltă îi pofti să se aşeze.

-Unde s-a dus colega ta? întrebă Loźoğure.

-S-a dus să-i cheme pe profesorii care testează.

-Dar dacă vreunul are o lucrare importantă şi nu poate veni?

-Nimic nu e mai important decât descoperirea unui frate.

Acest răspuns puse capăt conversației firave, al cărei scop evident era acela de a-i mai risipi din teamă lui Hözögüta. Rămaseră nemişcați în tăcere 12 minute, după care uşa se deschise şi intrară 4 profesori cu veste strălucitoare, urmați de femeia în cenuşiu, ce-şi ținea capul plecat, în semn de respect.

-Urmează-ne, îi zise cel mai bătrân dintre ei. Singur.

Inima voia să-i sară din piept.

Urcară la etaj. Într-o cameră destul de mică, cu pereți portocalii, se afla numai o masă rotundă, în jurul căreia se aşezară cu toții. Masa era caldă.

-Cine eşti şi cine a fost înaintea ta?

-Sunt fiul lui Öhözögüt. Şi marca mea personală este A.

-Unde te-ai născut?

-În Üzüg.

-Ai deja vestă galbenă.

-Da. Am fost stropitor. Acum studiez astronomia.

-Cunoşti metoda Iśoźerel, nu?

-Da. 7.

-Bine. Priveşte în jur: portocaliu. Povesteşte-ne ce ți se pare mai viu.

-Îmi amintesc că aveam 6 ani. Voiam o minge din esență de vüfüź, din acelea care sar până aproape la aceeaşi înălțime de la care au fost lăsate să cadă.

Profesorii zâmbiră încurajator.

-M-am rugat mult timp de tata să-mi cumpere una, însă mingile astea erau destul de scumpe, iar tata nu era decât stropitor. În ziua a 15-a a lunii Şarpelui, tatăl meu mi-a spus că vom merge să cumpărăm o minge. Era o dimineață rece, ploua, cerul era înnourat. Eu eram bucuros că în sfârşit voi căpăta ce doream, dar nu-mi plăcea vremea. Am mers pe jos până la magazin, am intrat şi negustorul ne-a arătat o mulțime de mingi, de toate formele şi culorile. Prețurile erau diferite, dar tata mi-a spus să mi-o aleg pe aceea care-mi place cel mai mult. Am ales una portocalie, mare de… o palmă jumătate. Tata a zâmbit şi a cumpărat-o. Când am ieşit afară, ploaia încetase. M-am uitat pe cer. Norii se crăpaseră şi printre ei

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

puteam vedea soarele. Era portocaliu şi mare cât mingea mea. Eram acum cu adevărat fericit. Îmi părea că am cumpărat soarele.

Tăcu. Profesorul cel bătrân surâse iarăşi:

-E o amintire frumoasă.

-Da, este, într-adevăr, zise Hözögüta.

Îşi dădu seama că nu-i mai era teamă deloc.

-Putem începe, nu?

-Desigur.

Cel din stânga sa vorbi:

-Îți voi pune o întrebare. De răspunsul tău depinde totul: dacă mergi mai departe sau nu. Eşti pregătit?

Hözögüta se gândi o clipă. Avea percepția temporală deschisă.

-Nu cred că înțelegerea unui om depinde de numai o întrebare. Nu cred că voi răspunde corect.

-Hm… Tocmai ai făcut-o.

Cel din dreapta sa vorbi:

-Ce crezi despre oameni?

-Oamenii sunt la fel; indivizii sunt diferiți. Indivizii întâlnesc în general indivizi, doar puțini dintre ei au putut cunoaşte oameni, şi de aceea au o părere de multe ori greşită despre aceştia - cred că toți oamenii sunt ca indivizii pe care i-au cunoscut.

-Tu nu crezi aşa.

-Nu.

„De fapt, la drept vorbind, s-ar părea că şi oamenii pot fi împărțiți pe tipuri."

-Spune tot ce gândeşti! replică profesorul care adresase întrebarea. Dacă ne minți acum pe noi, te minți de fapt pe tine.

-Nu mint, spuse Hözögüta şi îşi repetă gândul cu voce tare, adăugând apoi: Nu mă refer la daruri, profesie, vârstă sau experiență, ci la personalitate.

Examinatorii se priviră contrariați.

-De unde ştii? zise cel mai bătrân.

-Nu ştiu. Încă bănuiesc.

Nu vru să dea alte amănunte. Dar profesorii părură să se mulțumească cu atât.

-Ce crezi până acum despre test?

Hözögüta înțelese că trecuse şi a doua probă.

-Sunt surprins. Credeam că e altfel… nu ştiu… înțelegătorii-în-loc simt. Noi până acum am vorbit.

Greşise. Simți acest lucru. Aceasta era a treia probă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Îmi pare rău. Într-adevăr, îmi închipui că un înțelegător-în-loc trebuie să aibă în primul rând o perspectivă corectă asupra celor pe care-i analizează. Trebuie să şi interpreteze şi să încadreze ceea ce simte şi intuieşte.

Profesorii se ridicară. Se ridică şi el. În timp ce ieşeau din cameră, unul spuse:

-Da, până acum e bine. Într-un fel, aveai puțină dreptate în afirmația ta pripită. Îți dai seama că un înțelegător-în-loc experimentat recunoaşte darul altui om, chiar dacă nu i-l poate înțelege pe deplin. Testul este dus până la sfârşit pentru ca acela să-şi dea singur seama dacă are darul sau nu. În cazul tău, trebuie să-ți mărturisesc că suntem cumva încurcați în deducția preliminară. Ai, desigur, o perspectivă de înțelegător-în-loc, însă nu putem spune dacă ai şi darul. Numai proba aceasta, proba practică, ne va lămuri.

„Şi pe ei şi pe mine."

Se trezi în stradă, lângă Loźoğure.

-Ce s-a întâmplat? întrebă el buimac.

Fata îl privi o clipă, apoi întoarse capul.

„N-am luat testul."

În mod ciudat, gândul acesta nu-l afectă în nici un fel. Oarecum, i se părea normal. Nu simțise niciodată că ar fi înțelegător-în-loc. Se întrebă dacă Sabatönă simțise vreodată.

Se chinui să-şi reamintească etapele testului, să vadă unde greşise, însă constată cu surprindere şi spaimă că nu-şi putea aminti decât prima parte, în care stătuse de vorbă cu profesorii în camera portocalie. Ar fi trebuit să urmeze „proba practică", însă nu-şi dădea seama ce se întâmplase.

Şi pentru cineva cu gradul 7 Iśoźerel, aşa ceva era în primul rând dureros şi umilitor. Singura explicație era un blocaj mental provocat de o persoană cu gradul 10. Dacă el ar fi studiat în continuare şi ar fi urcat pe ultima treaptă a tehnicii de memorizare, şi-ar fi adus aminte cu siguranță şi de cele ce urmaseră.

Loźoğure nu arăta nici ea supărată. Îi făcu semn cu capul să meargă spre ieşirea din oraş, unde îi aştepta trăsura. Trecuseră doar 40 de minute de când veniseră.

În Noşiś timpul nu părea să curgă.

A doua zi, Hözögüta se duse la astronom. Fireşte, fu primit şi invitat să ia loc înăuntru.

-Nu trebuie să-mi spui nimic. Ți-am citit gândurile.

„Ce bine!"

-Aveai nevoie să ştii sigur.

„Eram curios, într-un fel, dar nu aveam nevoie. A fost de fapt o datorie."

-Oricum, ce-ai zice să vorbim puțin despre astronomie.

-Despre astronomie?

-Ai terminat prima carte a lui Natapüda, nu?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da, am terminat-o.

-Structura ta mentală arată că foloseşti o tehnică de memorizare.

-Într-adevăr, Iśoźerel 7.

În ultima vreme i se menționase de prea multe ori această însuşire, încât începuse să-l indispună.

-Discipolii obişnuiți dau un test, ca să văd cât au reținut şi cât au înțeles din ce au citit. Nu mă îndoiesc că tu ştii locul fiecărei litere în cărțile pe care le-ai studiat…

Aşa era.

-…însă ai înțeles totul?

-Am înțeles.

-Perfect. Atunci vreau să porneşti un proces de rememorare generală a cărților. Am să te urmăresc.

Hözögüta închise ochii şi-şi lăsă capul pe spate, modificându-şi în acelaşi timp ritmul respirator şi cardiac. Rememorarea generală nu era un proces complicat, ci complex, deoarece se cereau atât informațiile asimilate, cât şi ordinea asimilării lor. Începu să-şi legene ritmic capul, imaginându-şi figuri geometrice de diferite culori, ce se roteau şi se transformau dintr-una în alta, pe măsură ce noțiunile treceau pentru o clipă doar în memoria conştientă.

Volumul de informații era destul de mare, şi după 10 minute, când termină, era lac de sudoare, ceea ce, măcar teoretic, n-ar fi trebuit să i se întâmple unui maestru de gradul 7. Însă Agatadün Era mulțumit. Îi spuse vesel:

-Felicitări! Poți să mergi să-ți iei o vestă cu o dungă strălucitoare.

Hözögüta mai găsi un strop de putere ca să se bucure. Când şi acel strop se epuiză, realiză că nu venise în Noşiś neapărat pentru o dungă strălucitoare. Voia să ştie dacă descoperirea sa era o stea sau un pumn de țărână.

„Ai ajuns la vreo concluzie privind însemnările mele?" întrebă el.

Agatadün nu răspunse imediat. După câteva momente, vorbi:

-Sunt pe cale să ajung, într-adevăr, la o concluzie.

Acel „într-adevăr" nu făcea afirmația mai adevărată.

-Până atunci, te rog ceva…

Hözögüta făcu ochii mari. Era uluitor ca o persoană să folosească această expresie adresându-i-se cuiva de rang inferior. În astfel de cazuri, cel rugat era aproape obligat să îndeplinească cerința.

-…rămâi în Noşiś pentru încă o dungă strălucitoare!

Hözögüta se foi pe loc. Pur şi simplu nu avea curajul să-şi deschidă percepția temporală, ca să afle subiectul lucrării de cercetare.

-După cum cred că ştii, îndrumătorul alege tema pe care trebuie să o cerceteze discipolul.

Hözögüta mimă încuviințare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Deoarece consider că ai unele capacități deosebite, m-am gândit la o lucrare generală, nu de astronomie.

Inima lui Hözögüta se strânse.

-Am discutat cu Badügăpü şi am hotărât să cercetezi problema cunoaşterii timpului, împreună cu Loźoğure, care studiază ştiința darurilor.

Astronomul rânji:

-Aveți acelaşi nume…

„Ce ticăloşie! Mă întreb dacă tu ai fost cu ideea asta sau ți s-a ordonat şi ție, cine ştie de cine! De ce m-ai mai adus aici, ca să mă îngropi în prostia asta evidentă? Te înşeli dacă îți închipui că am să stau ca prostul să îmbătrânesc în bibliotecă. Măcar pe câmp ce făceam avea sens. Sper să mă reprimească regele, dacă nu, o să-ți mulțumesc toată viața! E ora 3 şi 15, mare scofală! Cui îi pasă?!"

Agatadün nu schiță nici o expresie. Spuse:

-Pleacă.

Hözögüta se ridică imediat şi ieşi repede din încăpere, fără să închidă uşa. Acest gest era de o grosolănie desăvârşită.

Şi uşa se închise în urma lui, fără ca nimeni s-o atingă.

5. Şileñi

Trădat. Trădat. Trădat.
Dezamăgit.
Închis.
Nesigur.
Dar Loźoğure.
Îngropat toată viața?
O dungă strălucitoare.
Sfâşiat.
Fără putere.
Fără speranță.
Sfârşit. Sfârşit. Sfârşit.

…Şi totuşi…

„Trăiesc încă zeilor încă trăiesc"
Amar. Negru. Vuiet. Rece.
Trist. Aşa trist.
Jos. Mai jos.

…Dar nu singur…

Furie. Furie. Furie.
Ură.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Bucăți.

Nebunie.

Sărat. Roşu. Țipăt. Fierbinte.

Foc.

…Dar împreună?…

Chin.

Durere.

Chin. Chin. Chin.

Nu!

…Timp. Rah…

„Nu mă mai interesează. Nu mă mai interesează nimic. Nu mai contează. Nu mai contează nimic."

Dormi mult.

Când se trezi, se duse să o caute pe Loźoğure la bibliotecă. Trecuse foarte puțin timp de când nu mai vorbiseră, dar lui Hözögüta i se părea o vecie. O găsi ca de obicei la 1750, citind plictisită. Se apropiè încet. Habar n-avea dacă să pară trist sau vesel. Sau plictisit şi el. Ajunse şi tot nu ştia ce să facă. Probabil arăta jalnic, căci Loźoğure îl privi lung, neştiind nici ea cum să reacționeze. Hözögüta se aşează alături şi simți cum tensiunea îi dispare. Ea păru că observă în sfârşit vesta nouă, surâse şi împinse cartea din față spre el.

3 luni se scurseră în zadar, fără ca nimeni să bage de seamă.

Într-o dimineață, Hözögüta îşi ridică ochii din foi, aşteptă puțin, apoi zise:

-De fapt, noi ce căutăm?

-Un răspuns.

-La ce întrebare?

Loźoğure tăcu.

-Tu cunoşti ştiința darurilor. Eu astronomia. Ce legătură avem cu timpul?

-Dar ce legătură au ceilalți oameni cu timpul?

-Întocmai! Uite, dacă îmi lărgesc percepția temporală, pot vedea viitorul, dar nu mai ştiu cât e ora. 2 daruri se pot manifesta simultan?

Ea şopti cu o voce nesigură:

-Ce tot spui?

Degetele ei tremurau.

-Nu, în general nu se pot manifesta simultan.

-Atunci, ce ne împiedică să considerăm cunoaşterea timpului un dar? Un dar pe care-l au toți oamenii?!

-Dar e absurd! Poate să considerăm şi vederea ca dar! Şi auzul!

-Ba nu. De ce eşti aşa revoltată? Văzul şi auzul au suport fizic. Darurile sunt însuşiri pur spirituale. Gândeşte-te la Adăcabök.

Adăcabök era un caz celebru al ştiinței darurilor. Fusese un muncitor telekinetic toată viața, fără să realizeze nimic deosebit, până într-o zi, când capul îi

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

fusese aproape zdrobit în urma unui accident nefericit. Era practic mort, cu toate acestea, reuşi să mişte un băț cu care să zgârie pe pământ numele soției sale.

-Şi zici că în momentul morții, nu mai ştia ora, nu?

Hözögüta se uită în pământ, gândindu-se la Loźoğure. Ar fi trebuit să fie încântată că fusese propusă o ipoteză. Nu era foarte important dacă era corectă sau nu, dar trebuia discutată. Şi dacă ar fi fost corectă, cu atât mai bine - ar fi fost şi ea liberă.

Atât de clar! Era invidioasă. Însemna că într-adevăr era o posibilitate serioasă. Dar nu-i venise *ei* ideea. Nu era vina lui însă. Ce putea face?

-Nu o mai ştia.

Fusese o mică răutate. Loźoğure se ridică imediat şi plecă furioasă. Hözögüta se ridică şi el şi se duse să joace möbof. În timp ce urmărea bilele îşi dădu seama că rezolvarea problemei era foarte ciudată. Era o rezolvare? Darurile erau recunoscute şi acceptate. Nici un dar nu fusese explicat vreodată ştiințific. Era o rezolvare foarte convenabilă, asta dacă va fi fost acceptată de profesori. Dar dacă toată această problemă a timpului era doar o groapă în care erau aruncate persoanele incomode? Loźoğure se considera fără îndoială aşa. De ce oare? Ce-i spuneau viziunile sale îndepărtate? De ce ar fi fost el însuşi considerat astfel? Ce descoperise de fapt? Agatadün nu-i dăduse nici până acum un răspuns clar în legătură cu însemnările despre oameni şi luni. De fapt, o descoperire atât de originală putea fi considerată un principiu nou, care trebuia prezentat în fața adunării înțelepților şi care i-ar fi dat dreptul la un mormânt. Ar fi fost ținut minte pentru totdeauna.

Fără să-şi dea seama, ieşise din sala de jocuri şi din oraş şi ajunsese pe o pajişte de unde se puteau vedea versanții abrupți ai munților urcând spre cer la doar câteva sute de paşi distanță.

Se culcă în marea albastră, cu ochii în soarele umbrit de nori.

Se gândi apoi la Loźoğure. Era foarte drăguță, se apropiaseră destul de mult în această perioadă în care se chinuiseră împreună, începuse să o înțeleagă, să-i recunoască stările sufleteşti suficient de puternice, dar nu ştia mare lucru despre viața ei, despre ea, în general. Unde se născuse, în ce lună se născuse, cum ajunsese în Noşiś…

Aveau acelaşi nume. Erau sortiți unul altuia?

Îşi ridică mâna în calea soarelui şi îşi întinse cele 4 degete spre cer. Le privi şi îşi zise:

„Ce-ar fi să adorm şi când mă voi trezi să am 5 degete?"

Rămase aşa multă vreme, suprapunând imaginea prezentă peste imaginea din viitorul apropiat. Nu mai ştia câte este ora, dar norii se vedeau în poziții succesive curioase, acoperind şi descoperind soarele. Degetele lui rămâneau la fel şi Hözögüta se simți ieşit din timp, simultan în prezent şi viitor, până când ochii i se închiseră. Adormi cu percepția temporală deschisă. Îşi dădu seama în somn de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

umbra care se ivi alături şi îşi dădu seama de trezire. Dormea şi era treaz în acelaşi timp şi aşteptă ca viitorul să-l ajungă şi să-l aducă din nou în realitate.

-Te-am căutat prin tot oraşul.

-Acum m-ai găsit, spuse el fără s-o privească.

-Am avut o premoniție - te-am văzut aici. Nu ştiu însă dacă te-am văzut acum sau peste nu ştiu câți ani.

Ridică ochii spre ea. Stătea cu capul exact în fața soarelui şi pletele sale roşiatice păreau raze de lumină. Era mai frumoasă ca oricând. Hözögüta zâmbi larg.

Loźoğure se aşeză lângă el.

-Vreau să-mi cer iertare.

-Nu sunt supărat pe tine…

-Eu sunt supărată pe tine! Mai ții minte ce ți-am spus odată despre descoperitori?

„De obicei unul se chinuie o grămadă de vreme şi altul vine din urmă cu ideea, din inspirație sau intuiție, pentru care nu a muncit deloc."

-Mai țin minte… Îmi pare rău, n-am vrut să-ți iau descoperirea.

-Ştiu, ştiu. De aceea vreau să-mi cer iertare. Îmi dau seama că soluția ta e cea mai bună pentru toți. Dar de fapt am evitat răspunsul. De fapt, ne jucăm de-a vestele vârstate.

-Aşa e. Dar aşa, mai avem o şansă. Dacă stau şi mă gândesc, s-ar putea să fie adevărat şi că timpul e dar.

-Poate va vani o zi când darurile vor fi explicate.

-Mă întreb dacă asta ne va slăbi oare credința.

-Nu cred… Oricât de puternică ar fi ştiința, zeii vor rămâne mereu deasupra ei. E ca şi cum am ajunge în locul care e acum la orizont şi apoi am vedea zarea mai departe. Cu cât civilizația e mai avansată, cu atât religia devine mai abstractă, pentru că nu se mai poate baza pe elemente concrete, justificate ştiințific. Creşterea puterii de abstractizare e un semn de evoluție. Când darurile vor fi explicate, vom crede o vreme că ne-am apropiat de zei, până vom descoperi într-o zi alt lucru care ne va aminti că suntem doar fire de nisip în deşert.

„Dacă s-ar fi născut cu 400 de ani mai târziu, poate ar fi descoperit cu adevărat cauza. Poate chiar ea ar fi explicat darurile. Însă cine ştie care e drumul ei în această viață?"

Fără să vrea, îşi aminti:

„Care e drumul soarelui printre stele? Şi stelele sunt sori."

Era bine.

Agatadün se grăbi să-l cheme înăuntru. Totuşi, Hözögüta nu se simțea prea confortabil. Nu putea uita cu ce ton de batjocură îi vorbise atunci când se văzuseră ultima oară. Nu mai avea despre astronom părerea excelentă de la început. Acum, şi el putea fi împotrivă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Agatadün îl pofti cu un gest larg (bunăvoință - cine are nevoie de ea?) şi apoi se aşează şi el în față. Mimă întrebare, iar Hözögüta trebui să se concentreze în mod special ca să-şi adune gândurile.

-Ați ajuns la o concluzie? repetă celălalt.

-Cred că da. Credem că timpul e dar. Darurile n-au fost explicate…

Surprinzător, astronomul răsuflă cu putere, se ridică şi izbucni într-un râs nestăpânit. Abia acum îşi dădu seama Hözögüta de tensiunea reprimată a lui Agatadün. Nu fusese ostil, era uşurat. De ce?

-Mult ți-a mai trebuit!

Hözögüta rămase cu gura căscată.

„Despre ce tot vorbeşti?"

-Bine că ți-ai dat seama, în sfârşit!

„Ți-a trebuit. Ți-ai dat seama. Şi Loźoğure a cercetat."

Îl trecu un fior. *El* trebuia să descopere?

-Într-adevăr, asta e cea mai bună soluție pentru amânarea răspunsului. Deşi…

Se întrerupse brusc.

-Oricum, sunt dator să-ți explic de ce ți-am dat această temă. Timpul a fost inclus în temele pentru 2 dungi acum 163 de ani, de un profesor dubios, care a făcut o descoperire interesantă şi, după ce şi-a luat vesta strălucitoare, n-a scris nici o carte. Nu şi-a scris nici măcar propria teorie. Alții au scris-o în numele său. Dar, ca să revin, vesta bivârstată îți era necesară ca să-ți prezinți adevărata descoperire.

Lui Hözögüta un fulger îi lumină mintea. Astronomul avea mare dreptate. Cum ar fi putut înțelepții să-l ia în serios pe un biet ciupercar, şi încă cu o ipoteză aparent aberantă.

Îşi exprimă recunoştința şi înțelegerea.

Dar rămânea problema timpului. Agatadün părea că se aşteptase la această rezolvare. Dar dacă ştia răspunsul, de ce nu-l spusese chiar el? Era o temă veche şi dificilă. Oricui ar fi găsit o soluție i-ar fi crescut renumele. Ideea îi străbătu conştiența într-o clipă, dar fu de ajuns ca astronomul să o prindă şi să zică brusc posomorât:

-Ştiam că ai să mă întrebi asta. Vino!

Hözögüta se ridică şi îl urmă printr-o uşă din fundul camerei, pomenindu-se în ceea ce îşi dădu seama că era odaia personală a lui Agatadün. Se simți dintr-odată copleşit de emoție. Cinstea care i se făcea era nemaiîntâlnită.

Îşi aminti o zi în copilărie, când era singur acasă şi, mânat de curiozitate, pătrunsese în camerele personale ale părinților săi. Aflase unde erau ascunse cheile şi profitase. Inima îi bătea la fel de tare acum ca şi atunci. De fapt, totul fusese tentația interzisului. Camerele nu aveau ceva ieşit din comun - câte un pat, o măsuță, un dulap… Deşi erau diferite între ele, camerele nu se deosebeau structural, şi chiar semănau într-un fel cu propria sa odaie personală. Îşi aminti de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

asemenea de camera lui Geviñemi, care îl invitase în semn de ştergere a secretelor dintre ei. Apoi îi veniră în gând propriile sale personale - din barăcile de pe câmpul de ciuperci şi din Üzüg, apoi venirea aici, unde constatase absența camerelor de primire. Locul acela strâmt unde trebuia să doarmă nu putea fi considerat public. De aceea se pedepsea intrarea în altă cameră decât cea repartizată - drept violare a unei intimități elementare.

Şi acum Agatadün îl primea la el!

Pe o masă erau chiar caietele sale de însemnări, alături de o mulțime de hârtii şi vreo câteva cărți, unele noi, altele rupte de vreme. Într-un colț se afla însă o maşinărie ciudată, un fel de minge nu prea mare ce ar fi trebuit să urmeze o traiectorie aproape circulară, imprimată în placa care o susținea.

Agatadün îl invită cu un gest larg să se apropie.

-Uite de ce nu am făcut eu descoperirea! Ăsta e un aparat de măsurat timpul. Cum crezi că mă simt când ştiu că toată lumea are acest dar - toți în afară de mine!?

-Nu cunoşti timpul?! izbucni Hözögüta şi apoi mimă scuze.

Nu fusese surprins de handicapul propriu-zis. Ar fi fost nefiresc să se mire că un orb era orb sau că un om nu avea o mână. Era uimit pentru că profesorul păruse perfect normal din acest punct de vedere. Nu-şi dădea seama cum se descurcase în lipsă. El s-ar fi simțit pierdut. Ce făcea când nu era în cameră?

Drept răspuns, astronomul îi arătă inelul de la mâna stângă, pe care Hözögüta nu-l remarcase, crezând că e doar o podoabă. Se uită cu atenție şi văzu că piatra era oarecum asemănătoare cu mingea maşinăriei, doar că spre deosebire de aceasta, pe ea erau încrustate nişte simboluri necunoscute, în loc de cifre.

-Da, e acelaşi principiu. Fiecărui simbol îi corespunde o cifră - de fapt ora curentă. Acum de pildă, trebuie să fie 5 20.

Era 5 15.

-Da, zise Hözögüta.

-Însă inelul nu e prea exact. După cum ştii, începutul zilei este răsăritul Soarelui, dar datorită înclinării axei planetei față de planul orbitei, momentul răsăritului diferă în funcție de anotimp. Pentru tine, începutul zilei e acelaşi mereu, diferă doar perioada cât este lumină.

Îşi amintea - citise despre acest paradox în cărțile de astronomie. Astfel se explica variația lungimii zilelor şi nopților în cursul unui an.

-Inelul măsoară fix 10 de ore, aşa că trebuie să-l corectez după maşina asta.

Se apropiară amândoi.

-Mingea simulează mişcarea Jömalaśei în jurul Soarelui. M-am chinuit o mulțime ca să-i fac mecanismul. Vezi că traiectoria nu e aproximată cerc, ci e ca în realitate - eliptică. Şi în acelaşi timp, mingea se dă şi peste cap, iar acul ăsta arată ora. Mişcările de rotație şi revoluție sunt corelate, aşa că ora arătată este ora pe care ar trebui s-o ştiți tu şi ceilalți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Hözögüta privi şi admise.

-Dacă stau şi mă gândesc, o astfel de maşină ar putea fi mult mai precisă ca un om.

Fiecare copil era învățat să împartă în mod convențional senzația permanentă de durată, aşa încât o zi să aibă 10 de ore iar fiecare oră - 100 de minute. Dincolo de minut, doar cei cu capacități speciale puteau pătrunde. Profesorul fusese poate un copil nefericit.

-Deocamdată nu e nevoie, urmă astronomul. Dar cine ştie dacă în viitor nu vor trebui şi diviziuni imperceptibile.

„Cât durează exact săritura de pe o masă? aproape instantaneu. Nici 0, nici 1 minut. Dar la ce i-ar folosi cuiva să ştie exact acest lucru?"

-Poate chiar tu ar trebui să studiezi numerele astea divizionare ciudate.

-Da, poate chiar eu… Acum însă trebuie să pregătiți prezentarea descoperirii. Am să vorbesc şi cu Badügăpü, să stabilim ziua.

Nu le luă mult timp să scrie explicațiile. Hözögüta ştia că nu erau prea convingătoare, deşi Loźoğure se strădui să facă toate paralelele posibile între percepția timpului şi celelalte daruri acceptate. Mai ales că avea acum şi confirmarea corectitudinii ipotezei sale - Agatadün, excepția ce dovedea că timpul nu era cunoscut de toți oamenii. Acum ar fi trebuit să caute şi alte excepții, să piardă ani şi ani ca să-şi demonstreze riguros teoria. Dar nu timpul era descoperirea lui, ci cunoaşterea oamenilor, în funcție de perioada naşterii. Să-şi irosească viața pentru altceva i se părea o trădare, o laşitate. Şi credea că e aproape de atingerea scopului.

În prima zi a lunii, toți profesorii din Noşiś se adunară pe câmpia de lângă porțile oraşului, împreună cu discipolii ce trebuiau să-şi prezinte descoperirile. Totdeauna acest tip de adunare se ținea în mijlocul naturii, întrucât se considera că fiecare descoperire era un pas înainte în dezvăluirea secretelor acesteia şi în regăsirea locului oamenilor alături de zei şi univers. Era frig, dar senin, aşa cum se cădea să fie toate zilele în care se făceau publice rezultatele cercetărilor personale.

Cam 30 de învățăcei râvneau vesta bivârstată. Problema timpului fusese considerată cea mai interesantă şi, fiindcă nu avea legături evidente cu nici o altă descoperire, fusese lăsată la urmă.

Un preot în haine violete ieşi în fața semicercului profesorilor şi îşi ridică mâinile pentru binecuvântare.

-Precum mâinile tale acum şi aici, la fel îndrumarea zeilor în alte timpuri şi locuri! mulțumiră cei din adunare.

Apoi se întoarse în direcția opusă, către semicercul discipolilor, îi binecuvântă şi le primi mulțumirile.

-Sunt Coborâtorul Sorții, Brațul mi-e trecutul, Mintea mi-e prezentul, Judecata mi-e viitorul.

-Mărire Trimițătorilor! ziseră toți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Loźoğure tuşi uşor.

-Fie ca zeii să ne mai desprindă azi un fir din legătura ce ne întunecă ochii, mai spuse preotul, lăsând braţele jos şi aşezându-se în lateral faţă de cele 2 semicercuri.

Primul discipol veni în faţă şi îşi prezentă descoperirea. Era ceva din domeniul chimiei, şi Hözögüta încercă să înţeleagă câte ceva din explicaţii, dar nu reuşi în întregime. Concluzia era însă interesantă. Profesorii mimară unii aprobare, alţii neîncredere. Se priviră câteva clipe, apoi câţiva îşi schimbară expresiile. Se priviră din nou şi apoi toţi mimară aprobare. Îndrumătorul personal al discipolului zâmbi şi spuse:

-Felicitări! Poţi să mergi să-ţi iei o vestă cu 2 dungi strălucitoare!

Loźoğure tuşi din nou.

Urmă al doilea. Pledoaria lui nu fu convingătoare. Profesorul său îi zise:

-Felicitări! Poţi să mergi să studiezi în continuare!

Loźoğure nu mai tuşi.

La fel se petrecură lucrurile cu toţi ceilalţi. Urmau ei 2.

Loźoğure vorbi prima şi încercă să expună cât mai convingător explicaţiile. Hözögüta îşi deschise percepţia temporală. Înfrângere!!! Chiar Badügăpü nu se arăta încrezător. Deşi mulţi dintre ceilalţi profesori aprobară la început, recunoscând competenţa lui Badügăpü, îşi schimbară expresiiile. Mai erau 2 minute până când trebuia să ia cuvântul. Ce să spună? Să repete ce a spus sau va spune tot el şi să accepte batjocura lui Badügăpü? Duşmanul lui personal, Badügăpü, care din păcate nu va muri în următoarele 4 minute. Cum să-l convingă? Darurile nu erau universale. Percepţia timpului era o însuşire spirituală. Trebuia să mai vorbească despre excepţii. Despre Agatadün?! Doar nu era nici o ruşine să nu ai un anume dar. Nu înţelegea complexul astronomului. Totuşi era decizia acestuia. Era de fapt descoperirea lui. Dar în acelaşi timp trebuia să câştige acum. Şi se va schimba oare viitorul?

Îi veni rândul. Aduse vorba de excepţii. Nu-l privi pe Agatadün.

-Ştiu că o excepţie există chiar aici, în Noşiś, şi aceasta ne-ar putea confirma ipoteza. Şi cine ştie dacă e cu adevărat o excepţie. Poate sunt mulţi alţi oameni care nu percep momentul temporal curent, dar care nici nu au nevoie de această informaţie precisă. Dacă există oameni care pot percepe diviziunile minutului, de ce n-ar exista şi oameni care să nu perceapă nimic?! Şi oameni ca noi, ca majoritatea, care percepem timpul la nivel de minut. Nu este mult mai simplu să considerăm toate aceste manifestări drept feţe ale aceluiaşi dar? După cum premoniţia e darul viitorului şi memoria darul trecutului, de ce să nu luăm în considerare şi un dar al prezentului? Darurile nu au fost explicate. Nu ştim de ce cunoaştem timpul. Tot ce ştim este că aceasta e o însuşire spirituală, că unii oameni o posedă şi că este un pas înainte să o considerăm dar.

Loźoğure tuşi uşor.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Badügăpü spuse:

-Vorbeai de o excepție. Cine este? Dacă aceasta confirmă ce ai zis, vom putea căuta şi altele.

Hözögüta nu răspunse. O privi pe Loźoğure. O simți că îi tremură sufletul. Nu ştia despre ce vorbeşte el, totuşi nu lăsa nici o umbră de îndoială să-i tulbure chipul. Îl încuraja, îl susținea până la capăt. Era ora 2 10, dar dreptatea era la fel de îndepărtată ca negura din ochii lui Agatadün. Hözögüta spuse numele. Astronomul recunoscu. Profesorii rămaseră împietriți. Loźoğure tuşi uşor. Badügăpü formă aprobare. Şi ceilalți formară aprobare. Un cerc se închise. Avea 2 dungi strălucitoare. Îi ucisese încrederea unui aliat, unui posibil prieten.

Plecă împreună cu Loźoğure. Ea era fericită. Era o victorie importantă. Dar ce preț plătise... Şi, dechizându-şi percepția temporală, rămase trăsnit: Loźoğure îl consola pentru înfrângere, pentru că le fusese respinsă descoperirea. Loźoğure era şi ea disperată, se gândea să plece din Noşiś. Se uită la Loźoğure din stânga sa - exuberantă, privind viața în față, cu o vestă strălucitoare în ochii viitorului. Totuşi, fata observă repede lividitatea lui Hözögüta şi tremurul mâinilor şi se speriè:

-Ce-i cu tine? Ce s-a-ntâmplat?

El abia reuşi să îngaime:

-Nu mai percep corect viitorul...

Se aşează pe jos la marginea drumului.

-Văd altceva... Văd că am fost respinşi.

Loźoğure nu spuse nimic. Era foarte îngrijorată. Hözögüta îi povesti ce se întâmplase.

-Ce-am făcut?! Am schimbat viitorul? Zeilor, mă simt atât de pierdut!...

Loźoğure se linişti. Se bucura de întorsătura pe care o luaseră lucrurile. Îi era recunoscătoare lui Hözögüta. Îi părea rău că se chinuie, dar era fericită că scăpaseră din groapa cercetării timpului. Îi cuprinse umerii cu mâna dreaptă şi rămaseră multă vreme acolo, unul lângă celălalt, la poalele muntelui de piatră al Noşiś-ului, în bătaia vântului cenuşiu şi rece. Şi soarele era atât de departe!...

Apoi Hözögüta se duse în camera sa şi meditä până veni ora de culcare. În cealaltă variantă de prezent, făcea la fel. A doua zi dimineață se întreba dacă să se ducă la Agatadün. Nu ştia cum va putea să dea ochii cu acesta. Totuşi, era mai important să ştie ce se va întâmpla de aici înainte cu el şi cu adevărata sa descoperire.

Însă astronomul nu era înăuntru sau nu dorea să primească pe nimeni. Începu s-o caute pe Loźoğure. Se duse în bibliotecă, dar nu era acolo. Nu ştia unde stă, pentru că i se păruse nepoliticos s-o întrebe. Decise deci să meargă la clădirea de distracție, cu toate că nu avea nici un chef să joace ceva. Era devreme, aşa că întâlni foarte puțină lume. Nu ştia ce să facă. În cealaltă variantă, Agatadün îi spunea să caute şi alte excepții care nu aveau darul cunoaşterii timpului. Totuşi, Hözögüta nu mai dorea să cerceteze această temă. Ceru caietele şi le primi. Hotărî

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

să plece în capitală să încerce să-şi prezinte direct teza, sau dacă nu, să îşi ia a doua dungă strălucitoare în alt domeniu, de exemplu chimie. Dar astea erau vise; ştia că nu va reuşi mare lucru.

Ca să nu se plictisească, se duse să-şi cumpere noua vestă, cu banii primiți de la rege pentru ultima recoltă. Agatadün i-i dăduse după o lună, aşa cum îi promisese, însă Hözögüta nu prea avusese ce să facă cu ei. Toate în Noşiś erau gratis, cu excepția vestelor, însemnelor şi celorlalte semne distinctive. De fapt, în afara cărților, probabil acestea erau singurele lucruri care contau cu adevărat.

Abia în ziua următoare o întâlni pe Loźoğure, care îi reproşă că nu fusese de găsit cu o zi înainte. Era încă veselă şi vesta bivârstată îi conferea un anumit aer de superioritate. În ochii lui Hözögüta părea şi mai atrăgătoare.

Se plimbară o vreme, Loźoğure îi mărturisi că avea de gând să cerceteze conexiunile dintre ştiința vindecării şi ştiința darurilor, ca un prim pas poate în direcția explicării cauzelor darurilor. Hözögüta îi spuse că nu reuşeşte să-l găsească pe Agatadün şi că nu ştie ce s-a mai întâmplat cu caietele sale. Ea îi zise să nu-şi facă griji, pentru că totul se va rezolva de acum. Auzind-o, şi Hözögüta se simți mai încrezător. Mai ales că în cealaltă variantă, se părea că Loźoğure părăsise Noşiś-ul, fără să-i spună nici un cuvânt. Simțind-o acum lângă el, Hözögüta hotărî să-şi închidă percepția temporală definitiv. Îşi pierduse darul, dar găsise înțelegerea cuiva cu acelaşi nume.

Povestea maşinii

Într-o zi, un înțelept construi o maşină care ştia tot ce era în lume. Cu bucurie în suflet, chemă oamenii şi îi îndemnă să pună întrebări.

-Există zei? spune cineva.

-Nu, răspunse maşina.

Atunci oamenii începură să-şi arate ura şi să se ucidă. Numai înțeleptul râse fiindcă doar el înțelesese ce se întâmplase.

6, 7, 10
exilul, salvarea lui Loźoğure, publicarea principiilor astrologiei
într-un alt viitor decât cel menit
floarea de revi
cu ce preț? cu ce consecințe?

...rândurile care nu au fost scrise...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Povestea monstrului

Într-o zi, un străin sosi pe Jömalaśa. Cercetă un timp formele de viaţă şi obiceiurile lor şi hotărî că oamenii erau cele mai inteligente fiinţe şi totodată stăpânii planetei.

Aşa că luă legătura cu aceia dintre ei care-şi ziceau conducători.

-Am un dar pentru voi. Jömalaśa va fi de acum a mea.

Oamenii se speriară şi spuseră:

-Tu *ceri* totul, nu dai nimic.

-Voi apăra planeta şi vă voi păstra echilibrul.

-Dar de ce faci toate acestea?

-Pentru că e modul de viaţă al speciei mele.

Oamenii se vorbiră:

-Se vede în stele că această fiinţă nu este bună şi trebuie ucisă.

Porniră la război, încercând toate armele cunoscute şi măturând totul în calea lor. Dar străinului nu i se întâmplă nimic.

-Am observat, spuse el, că aţi distrus o mulţime de fiinţe în campania voastră de a mă ucide. Aceasta este planeta mea şi nu pot accepta ca prima specie să-şi distrugă cu bună ştiinţă echilibrul. Cred că m-am înşelat.

Cu lacrimi în suflet, ucise toţi oamenii de pe Jömalaśa. Îi stinse soarele şi o mută lângă altă stea.

Noi conducători se iviră dintre vieţuitoare şi străinul îi ajută să-şi dezvolte inteligenţa şi să trăiască în pace folosindu-i pe ceilalţi.

Peste un timp aflară de o altă specie de străini care distrugeau viaţa în totalitate pe planetele pe care le aveau în vedere, pentru ca apoi să-şi instaleze acolo propria civilizaţie. Jömalaśa era la rând. Îşi folosiră şi ei cele mai puternice unelte, în stare să prefacă o câmpie albastră în praf cenuşiu, dar stăpânul planetei neutralizează toate încercările.

-Am observat, le transmise el, că aţi vrut să distrugeţi viaţa pe Jömalaśa.

-Nu ne-am gândit niciodată că pe alte planete pot exista specii mai puternice. Nimeni nu ni s-a împotrivit până acum pe calea noastră.

Şi trecură mai departe.

Pacea se instală din nou pe Jömalaśa. Păcat că oamenii nu mai erau acolo.

(5 septembrie 1995 - ; 18.49-∞)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ÎMPĂRATUL

Sarah wrote: „CYMRU"

1. Câteva reguli de pronunție în limba galeză: ch = h, dd = ð (*th* în *th*at), f = v, ff = f, ll = hl (dur), si = ş, th = θ (*th* în *th*ink), u=i, w = u, y = i sau a. Restul literelor se pronunță aproximativ ca în română.

2. În 2011, vechea ortografie etimologică a limbii engleze a fost înlocuită cu una nouă şi a întâmpinat de la început proteste vehemente, chiar şi în Marea Britanie. Celelalte ţări anglofone au refuzat să adopte acest sistem datorită faptului că se baza pe pronunția britanică standard (Received Pronunciation). În 2012, urma să se supună la vot revenirea la vechea ortografie, dar în aprilie Anglia a fost cucerită şi nu a mai contat. Reguli de pronunție: a = æ (e deschis spre a), á = a (lung), e = e, é = ă, ee = i (lung), i = ai (diftong), í = i (scurt), o = o, ó = ău sau ou (diftong), oo = u (lung), ou = au, u = a (scurt), ú = iu (diftong), w = u, ch = č (c în **c**eapă sau a**c**id), j = ğ (*g* în *g*eantă sau aler*g*ie), sh = ş, þ = θ (*th* în *th*ink), ð (*th* în *th*at).

Crainica spunea:

-Conform ultimelor informații primite de la Comisia Electorală Centrală, ne sunt confirmate datele privind victoria zdrobitoare a candidatului independent Florin L., cu 93,4% din voturi, față de numai 6,5% ale contra-candidatului democrat. El devine astfel al cincilea şi în acelaşi timp, la cei 35 de ani ai săi, cel mai tânăr preşedinte al României de după revoluția din 1989. Născut pe 10...

Florin opri televizorul şi îşi lăsă capul pe spate, cu fața toată numai zâmbet. Închise ochii şi repetă în gând, îmbătat de glorie:

„Am câştigat! Am câştigat! E adevărat! Am făcut primul pas! Am urcat prima treaptă!"

Agențiile de presă străine anunțară vestea pe un ton circumspect, poate şi din cauză că nu se ştiau prea multe despre noul preşedinte. Apăruse pe neaşteptate în urmă cu trei luni şi de atunci fusese în continuă ascensiune. Comentatorii nu înțelegeau cum putuse cuceri simpatia unui întreg popor într-un timp atât de scurt, cu un program neclar şi nişte discursuri mediocre. Discursuri care, inexplicabil, stârneau de fiecare dată entuziasmul mulțimilor. Dar nimeni nu insistă prea mult, fiindcă toți aşteptau să vadă ce se va întâmpla în continuare.

Peste o săptămână, Florin depuse jurământul, iar peste încă una, îşi anunță intenția de a desființa parlamentul şi de a se proclama împărat.

Bineînțeles, peste hotare se declanşă scandalul. Preşedintele organiză un referendum şi hotărârea sa fu aprobată de 82,7%.

Pe 1 decembrie 2012, Florin cuceri Ungaria. De data asta, toți simțiră că lucrurile se complică. România fu exclusă din Uniunea Europeană, iar la ultimatumul SUA, împăratul răspunse în bătaie de joc. Se institui embargoul total şi americanii se angajară să ajute prin orice mijloace lupta eroică de eliberare dusă de maghiari. La referendum însă, 88,2% dintre aceştia sprijiniră unirea cu România.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Americanii, ca de altfel toată opinia publică mondială, fură şocați. Îşi dădură seama că nu era lucru curat iar obiectivul principal al CIA deveni România. Însă, după două luni, toate „noutățile" nu erau decât supoziții sau speculații.

În aceste două luni, Ucraina şi Bulgaria se uniră în Imperiul Român.

Vrăjitorii şi astrologii ieşiră acum în prim plan. Era clar că Florin folosea o armă paranormală deosebit de eficientă.

Ruşii, simțindu-şi poziția în zonă din ce în ce mai instabilă, lansară un atac militar asupra României, pe care l-ar fi catalogat apoi „o regretabilă eroare". Dintr-o regretabilă eroare, bombele distruseră Moscova.

În Europa se declanşă mobilizarea generală. Asta nu-i împiedică însă pe sârbi, bosniaci şi croați să salute zâmbind tricolorul românesc. Urmară în ordine Muntenegru, Macedonia şi Albania.

Europa şi America hotărâră că s-a aşteptat destul şi proclamară „sfârşitul etapei defensive şi începutul celei ofensive".

„Frontul slovac" fu un dezastru total: 100000 de aliați luați prizonieri, după ce atacurile aeriene repetate nu avuseseră nici un efect.

Întreaga lume aştepta îngrozită următoarea mişcare a împăratului. Iar europenii numărau clipele care le mai rămăseseră înainte de a dori integrarea în Imperiu.

Slovenia, Slovacia, Polonia şi Cehia în trei săptămâni.

Câțiva occidentali preferară sinuciderea, o moarte demnă, decât să ajungă nişte simple marionete controlate în plan mental. Fură de altfel şi singurele victime ale „războiului paşnic", cum îl numiră poeții şi istoricii.

Austria, Germania, Italia.

Elveția îşi reafirmă neutralitatea, dar peste puțin timp străzile Bernei erau pline de oameni ce ovaționau armata română şi pe împărat.

Americanii şi francezii încercară substanțe halucinogene, vibrații care să interfereze cu undele cerebrale, dar efectul lor fu în cel mai bun caz ridicol.

Direcția de înaintare era acum clară, aşa că Turcia atacă prin surprindere. Cum ajunseră pe teritoriul Imperiului, trupele refuzară să mai asculte ordinele şi se predară. Cu acest prilej fură cucerite Grecia şi Turcia europeană.

Contrar aşteptărilor, nu urmă Franța, ci Belarus şi țările baltice. Apoi Beneluxul, căci Florin se gândi să-i mai fiarbă puțin. Aceştia, probabil datorită tensiunii nervoase, încercară un atac disperat cu arme chimice care, normal, eşuă lamentabil.

Românii uniră Danemarca, Suedia, Norvegia şi Finlanda. Apoi se întoarseră spre sud, cucerind Marea Britanie şi Irlanda. Spaniolii şi portughezii primiră cu entuziasm avioanele imperiale, iar Islanda propuse un tratat de alianță. După vizita lui Florin la Reykjavík, alianța se transformă în unire necondiționată.

În Franța avu loc o lovitură de stat, iar noua putere proclamă integrarea.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Împăratul surâse la aflarea veştii. Planul său fusese dus la bun sfârşit. Apoi îi veni o idee şi Imperiul cuceri Rusia.

Americanii se întrebară dacă nu cumva urmau ei, dar Florin se întoarse la Bucureşti şi hotărî alegeri generale pentru Parlamentul imperial.

Era lună plină iar globurile fluorescente împrăştiau o lumină albastră, misterioasă, pe aleile şi printre copacii parcului pustiu. Era linişte, îşi putea auzi inima bătând. Şi se gândi că atmosfera era potrivită. Se opri deodată şi ea îl privi întrebător.

Ştia ce va spune el, iar el ştia ce-i va răspunde. Cu toate acestea, îi era frică. Îi era frică de pasul ce desparte credința de certitudine. Avea o intuiție bună, totuşi de nenumărate ori renunțase să-şi facă presupunerile cunoscute, de teama de a nu greşi. Şi-ar fi putut dovedi astfel că intuiția sa nu era atât de bună precum crezuse? Îşi spuse că declarația nu ar impresiona cu adevărat într-o limbă străină, aşa că îşi drese glasul şi se pregăti să vorbească. Spaima nu-i permise să deschidă gura. Se gândi că *trebuie* să o facă. Obligația elimină responsabilitatea. Zise încet:

-Rydw i'n dy garu di.

Ea zâmbi, îl mângâie pe obraz şi spuse:

-I luv ú, too.

Zâmbi şi el, dar obrazul îi era acum doar o mască surâzătoare, cu colțurile gurii împietrite, ridicate într-un gest străin de ce simțea.

Totul trebuia să fie perfect, şi nu era. De ce naiba îi răspunsese în engleză? Crezuse că era din partea lui doar un semn de originalitate şi-i răspunsese în felul ei tot original?! Declarații în două limbi de acum 50 de ani?

Porni şi ea îl urmă.

„Ştie că nu e ceva în regulă, căci ea m-a înțeles mai bine decât toți. Dar nu o spune direct pentru că îi e frică. Şi aşa ne-am întors de unde am plecat."

Ca să umple golul, ea vorbea. La început el nu fu atent, apoi câteva cuvinte îl izbiră:

-...lumina asta este romantică, dar nu te apără de criminali...

„Ce? Criminali? Ce mai subiect şi-a putut alege! Şi încă lumina asta albastră e foarte frumoasă. Nici nu dai în pomi, dar nici nu te chiorăşte! Primarul a avut şi el în sfârşit o idee bună. De fapt, dacă stau şi mă gândesc bine, moda asta cu globuri albastre am luat-o tot de la români. Ce chestie cu Imperiul! Europa în 6 luni! Dar de ce numai Europa? Eu aş fi cucerit lumea întreagă. Sau poate că n-avea sens să mergi triumfător prin deşert sau pe Himalaia. 23 aprilie."

Îşi aminti secvențele despre intrarea Împăratului în Caerdydd.

„Şi mulțimea țipa ca la un concert gaðér! Şi nimeni nu ştie ce s-a întâmplat cu adevărat."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Majoritatea tinerilor, mai ales studenți, ca şi el, sprijinea Imperiul. Spre deosebire de generația anterioară, care dorise independența, dar cu timpul se liniştise.

„Poate nici nu o voiau cu adevărat, poate încercau doar să demonstreze că au şi ei opțiunea lor, că sunt mai inteligenți şi mai patrioți decât părinții lor. Îşi cereau independența proprie, pe care nu şi-o contestau decât ei înşişi."

Zâmbi.

„Exagerez!" îşi spuse. „Dar în mare, acelaşi lucru se întâmplă şi cu ăştia de azi."

El făcea opinie separată de majoritatea colegilor săi, susținând autonomia Țării Galilor. Ceea ce era cam ciudat, pentru un student la limba română.

„Mă-ntreb cum o fi în realitate România."

Îşi dădu seama deodată că era privit. Pe fața ei era aceeaşi expresie întrebătoare, de data aceasta sinceră.

„Aşteaptă răspuns!"

Neatenția era o greşeală gravă într-o conversație.

„Ce mai conversație!"

Se uită în pământ, ruşinat.

-Ai adormit? îl întrebă ea.

-Nu.

„Ştii."

-Era important?

„Asta te-aş putea întreba şi eu."

-N-am idee.

Ea îl fixă drept în ochi şi şopti:

-Ai să pleci?

-Da.

-Când?

-Luni.

El tăcu o clipă şi zise:

-Ai să mă aştepți?

-Nu.

-Ştiam.

„Ne-am fi potrivit."

Se îmbrățişară încet în lumina albastră, plânseră şi sufletele li se uniră.

A doua zi, Owain se duse să-şi cumpere bilet de tren pentru Bucureşti. Ar fi putut foarte uşor să-şi facă o rezervare prin calculator, dar era un pretext pentru a mai vedea încă o dată priveliştile bine cunoscute şi care era sigur că-i vor lipsi. Se aşeză la rând. Agenția din Caerdydd mai avea încă vânzători de bilete „umani" iar el visă la o vreme când se va introduce şi aici sistemul complet automatizat, ca în

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

unele oraşe din „centru". Însă nu trebui să aştepte prea mult, căci operațiunea mergea destul de repede.

-Bucureşti, pentru poimâine, zise scurt, întinzând totodată casieriței micul dreptunghi cu fotografia şi numele său, ce reprezenta în acelaşi timp act de identitate şi carte de credit.

-Tocyn un ffordd neu tocyn dychwel? [1]

Replica în galeză îi sună ca o dojană. Şi totuşi aceasta era o dovadă de curaj din partea ei, fiindcă un străin o putea reclama că nu foloseşte limba oficială.

-Un ffordd[2], răspunse el.

Femeia introduse cartela şi datele în computer, apoi îi zise:

-3750 lew, iawn? [3]

-Da iawn.[4]

Îi dădu înapoi dreptunghiul şi biletul.

-Diolch[5], mai spuse el şi se îndepărtă.

Se duse la Universitate, ca să rezolve şi ultimele formalități. Secretarul îl informă că toate cele necesare fuseseră comunicate la Bucureşti şi că era aşteptat peste trei zile în capitală. Îi strânse mâna călduros şi îi ură succes, asigurându-l că făcuse totul cât putuse de bine.

Owain mormăi ceva în semn de recunoştință, făcându-i-se pur şi simplu greață.

Pe un culoar se întâlni cu un profesor, care ținu să-i amintească ce importantă era o bursă în România, mai ales pentru un student sârguincios ca el. Însuşi guvernatorul trimisese o scrisoare de felicitare şi asta era totuşi de înțeles, căci în fiecare an doar o singură persoană dintr-o provincie era trimisă să studieze la Universitatea Centrală. Şi în acest an fusese trimis el. Simțindu-se reprezentant al Țării Galilor, voia să facă o figură frumoasă, dar habar n-avea ce trebuia să facă pentru asta.

„În fond, dacă iese prost, nu sunt vinovat eu, ci aceia care m-au ales... Hm. Mă mint singur."

Se descotorosi şi de profesor şi părăsi campusul. Mai rămânea un singur lucru: petrecerea de adio în cinstea plecării sale, duminică seara.

-În sfârşit, scăpați de mine, obişnuia el să spună.

Deşi se gândea doar la viitor, făcu un efort şi reuşi să se şi distreze. Muzica, indispensabilă, era în engleză şi română. După căderea dramatică de la începutul mileniului, revenirea formațiilor anglofone constituia una din cele mai mari surprize.

---

[1] Bilet dus sau dus-întors? (gal.)

[2] Dus. (gal.)

[3] 3750 de lei, bine? (gal.)

[4] Foarte bine. (gal.)

[5] Mersi. (gal.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„E chiar curios cum de românii nu s-au impus şi în acest domeniu."

Era ora 3 şi atmosfera devenise mai intimă. Unii dansau, unii vorbeau, unii râdeau. Owain se retrase într-un colţ, urmărindu-i pe ceilalţi cu atenţie şi cu o oarecare curiozitate. Ar fi fost interesant să ştie ce gândeşte fiecare şi încercă să ghicească după expresia feţei. Îi cunoştea, pe majoritatea, sau mai bine spus, credea că-i cunoaşte. Cât de diferiţi i se păreau acum! Şi se întreba care faţă era cea adevărată: cea de acum sau cea pe care o ştia, de toate zilele? Sau poate amândouă?

Lângă el veni o fată, probabil beată, şi-l întrebă:

-Nu dansezi?

-Nu, zise el puţin răstit, supărat că a fost trezit din visare.

-Păcat, spuse ea şi se îndepărtă, clătinându-se.

Owain îşi continuă observaţia.

„Cât de diferită e psihologia grupului faţă de psihologia individului! Şi mai ales în momente ca ăsta poţi să-ţi dai seama. Petrecerea au dat-o pentru mine sau pentru ei? Toţi se distrează..."

Se corectă zâmbind:

„Toţi par să se distreze şi eu stau singur şi mă mănânc într-un colţ! Ce să-i faci, fiecare face ce poate... Ce muzică idioată!"

Boxele urlau: „Đé ski íz stíl bloo / I'm ín luv wíð ú!"

„Nu pot să sufăr tehnogeazul! I heít tekno-jaz. Urăsc tehnogeazul? Nu-l urăsc, pur şi simplu nu-mi place. În engleză ura pare superficială, în română capătă profunzime. Ură. Heít. Casâu."

O umbră se desprinse în semiîntuneric şi se apropie. Era un coleg, cu care se înţelegea bine. Owain observă că fuma marihuana. Nu l-ar fi crezut în stare. Dar la ora aceasta totul era posibil. Faptul îl dezamăgi, dar în acelaşi timp încercă un sentiment de superioritate.

„Ca prostul ce râde când vede pe altul mai prost decât el."

Umbra se aşeză alături şi îi întinse ţigara.

-Nu, mersi, zise Owain. Trebuie să mă feresc de lucrurile ce mi-ar putea crea dependenţă.

-Cum crezi. Dar o apă n-ai să refuzi.

„Doar n-am să stau ca un tâmpit până dimineaţă!"

-Nu, n-am să refuz.

Se duseră şi îşi luară câte o sticlă de pe o masă. Alcoolul îi dădu curaj şi îi veni chef de vorbă. Se alăturară unui grup, care făcea cea mai multă gălăgie. Din glumă în glumă, din înghiţitură în înghiţitură, se ameţi bine de tot. Avea acum senzaţia unei separări între creier şi trup, căci menţinerea echilibrului era tot mai dificilă, iar membrele îi deveniseră mai grele. Depunea mai mult efort ca să-şi controleze corpul, dar se descurca satisfăcător. Şi nu-i părea rău deloc de ce făcuse, fiindcă se distrase şi fiindcă era ultima lui noapte în oraşul său. Cu aceste gânduri, adormi fericit pe nişte scaune.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Îl treziră a doua zi pe la ora 8. Mai întâi se întrebă unde se află, apoi îşi aminti că trebuia să plece la Bucureşti chiar în după-amiaza aceea. Se ridică ameţit, simţind şi începuturile unei dureri de cap.

Se despărți de ceilalți şi se îndreptă spre casă. Tatăl său îi deschise şi-i spuse din priviri:

„Ai făcut-o lată!"

Owain trecu pe lângă el şi ceru un antinevralgic. Îşi aplică micul pătrățel adeziv pe gât, deasupra carotidei, şi după un minut, când hârtiuța se desprinse, durerea de cap era doar un trecut nefericit.

Bagajele fuseseră făcute din ziua precedentă iar el nu trebuia decât să mai piardă vreo cinci ore. Făcu un duş, mâncă fără chef câteva tartine pe care i le pregătise maică-sa şi refuză să se mai gândească la viitor. Se certă cu soră-sa şi totul părea ca mai înainte. Dar toți ştiau că nu era. Mormăi:

-Doar nu mă duc la moarte.

„Dar un an e totuşi destul de mult."

-Am să mă descurc.

Avea nevoie de încurajări şi nimeni nu-i adresa nici un cuvânt. Priveau în pământ de parcă ar fi fost supărați pe el.

„Spuneți ceva!"

-E timpul să plecăm, şopti taică-său.

Se îmbrăcară şi se urcară în AGM[6]. Ajunseră la gară cu o jumătate de oră înainte de plecare. Se întâlniră pe peron cu o cunoştință care urma să ia acelaşi tren, doar că trebuia să coboare la Londra. Urmară îmbrățişările, suspinele şi în sfârşit reuşi să se urce.

Trenul plecă şi cunoştința propuse să meargă în vagonul restaurant, să mai stea de vorba. Se aşezară la o masă iar celălalt îl întrebă, pe un ton care se voia prietenos:

-Va să zică, ce mai faci?

„Ce mai fac? Ce întrebare idioată!"

Ura aceste trei cuvinte. Cum se putea răspunde? „Bine, mersi", ca toți proştii. Putea încerca să fie original, luând-o în sens propriu: mănânc, merg, cânt. Sau un răspuns mai puțin aşteptat: „Rău, mă doare-n cot!" Ce făcea? Nu făcea nimic. „Mă plictisesc. Stau la masă. Te văd pe tine. Merg la Bucureşti. Mi-e greață de toate."

-Bine.

-Mă bucur. Nu te-am mai văzut de jumătate de an.

„Şi ce dacă?"

-Am fost ocupat. Facultatea, şi acum bursa asta...

[6] antigravitomobil

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-A, da, desigur. S-a anunțat şi la HV[7], să ştii.

Făcu o pauză, aşteptând replica lui Owain.

„Ce-aş putea spune?"

-Poate acum nu-ți dai seama, dar asta e o realizare foarte importantă.

„Mi s-a mai spus. Şi îmi dau seama."

-Aşa este.

-Când ajungi la Bucureşti?

-Mâine dimineață, la 8.

-Ei, mai ai ceva de mers!

Râse singur. Owain zâmbi.

-Eu mă duc la Londra. Ştii, afacerile...

„Îmi închipui!"

-Peste o oră şi jumătate scapi de mine.

„Sper!"

Dar nu era aşa. Faptul că vorbea cu un cunoscut îl liniştea. Mai ales că acesta se chinuia să-l înveselească.

-Şi ce faceți la Londra?

Celălalt începu să-i explice iar Owain gândi:

„Ce prostie şi pluralul asta de politețe din română! O singură formă de persoana a doua creează parcă un sentiment de apropiere între oameni, de unde şi adresarea pe numele mic."

-...şi apoi, dacă am noroc, mă întâlnesc cu guvernatorul Angliei.

-Guvernatorul este englez, nu?

-Da, în fiecare provincie e numit un localnic, deşi nu există nici o lege cu privire la asta.

„Împăratul numeşte personal guvernatorii provinciilor. Articolul 17. Sau 19?"

-Cred că lucrul ăsta e destul de riscant. Dacă ar fi guvernatori români peste tot, aş înțelege.

-De ce riscant?

-Dacă unul, din patriotism local, declară independența provinciei şi se proclamă preşedinte? Ar prefera oamenii să rămână într-un imperiu străin decât să aibă propria lor țară?

Celălalt zâmbi:

-Aparent inexplicabil, nici un guvernator nu a făcut încă aşa ceva. Dimpotrivă, aş putea spune, şi crede-mă, am experiență.

Owain ridică sprâncenele întrebător.

-Ştii de demonstrațiile din anii '30?

-Am auzit.

[7] holovizor

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Am fost şi eu la Aberystwyth în '31. Erau pe puțin jumătate de milion de oameni. Veniseră tineri din toată Cymru şi declaraserăm oraşul în afara Imperiului Român. Atunci a venit guvernatorul să stea de vorba cu o delegație şi, ce-o fi vorbit cu ei, că organizatorii au făcut sluj şi au zis că mitingul nu mai avea rost. Noi am început să fluierăm şi am rămas în stradă. Guvernatorul a venit la tribună şi a început să ne povestească despre unire, înțelegere şi iubire. Ciudat, nu-mi mai amintesc nimic din ce-a spus. Dar vorbele lui ne-au mişcat şi chiar mi-a fost ruşine că venisem să fac scandal. Demonstrația a luat sfârşit. Unii se temeau de represalii, dar nimeni nu a pățit nimic. Nici măcar organizatorii, căci adunarea era, bineînțeles, ilegală. De atunci au mai fost numeroase proteste, dar nu cred că printre cei de acolo se mai afla vreunul care participase la Aberystwyth.

Povestea îl impresionă pe Owain. Şi totodată îl simți pe celălalt mai aproape.

-Totuşi, vorbi el încet, eu tot mai cred că galezii ar trebui să aibă țara lor.

-Hm, tinerii de azi sunt mai degrabă favorabili Imperiului!

-Aşa e.

„Dar eu sunt original."

Apoi îşi aminti zicala: „Dacă eşti original, nu eşti original: au fost alții originali înaintea ta."

-Şi mai e ceva. Mulți au învățat atunci limba galeză şi s-au apropiat de tradiții. Ne-am spus că dacă tot vom fi împreună cu alții, măcar să fim diferiți de ei.

„Şi totuşi Imperiul respectă identitatea națională a fiecărei provincii. Istorie, limbă materna... Alături de română, fireşte."

Privi pe fereastră. Îi plăcea să meargă cu viteză. Se uită la ceas: peste jumătate de oră ajungeau la Londra. Domnul Williams, sătul şi el probabil de atâta politică, schimbă subiectul:

-Mie mi se face rău, dar tu de ce n-ai luat avionul? Ai fi ajuns mult mai repede.

-Mamei îi era frică de un accident. Şi aşa am şi eu prilejul să văd Europa „pe viu".

Până la Londra discutară despre peisaje, climă, diferențe de fus orar. La sfârşit, celălalt îi spuse:

-Ei, de-acum trebuie să cobor. Succes şi toate cele bune! Şi mă bucur că nu-ți mai este frică.

Luat prin surprindere, Owain replică:

-Ce frică?

Williams zâmbi şi zise:

-Când ne-am urcat în tren îți tremurau mâinile. Acum ți-a trecut.

Drept răspuns, mâinile se mişcară involuntar. Izbucniră amândoi în râs, îşi strânseră mâinile şi Williams coborî. Owain se duse în compartimentul său. Se uită pe geam, citi o carte şi la urmă îl cuprinse somnul.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Şi visă. Era într-o piață mare iar AGM-urile zburau pe lângă el. Ceilalți oameni se plimbau liniştiți, nedând importanță faptului. Ştiù că ar putea fi lovit, dar nu se sinchisi nici el prea mult. Deodată, cineva îi puse mâna pe umăr. Se întoarse brusc şi văzu că era Florin I, primul împărat. Nu spuse nimic, aşteptă. Celălalt îi zise:

-Al 9-lea are numărul 999.

-De ce?

-E necesar.

-El ştie?

-El este.

Owain gândi că ar trebui să țină minte această informație, dar totodată simți o zguduitură şi se trezi. Era în compartimentul său, în pat, dar vagonul se lăsa primejdios de mult într-o parte. Apăsă un buton de lângă mâna sa dreapta şi fereastra deveni transparentă. Trenul lua o curbă periculoasă, înclinându-se spre o vale abruptă. Frica îi invadă trupul. Deodată, vagonul se clătină şi se rostogoli în hău. Dar Owain nu simți durere când pereții îl izbiră, ci doar teroare. Avea trupul de spaimă. Vagonul ajunse jos şi el se miră că mai este în viață. Stând în picioare pe ceea ce înainte fusese plafonul, Florin I îl privea liniştit.

-Îți aminteşti?

Owain îşi dădu seama că uitase. Făcu un efort şi mesajul i se limpezi în minte. Totodată, îi apăru clar faptul că încă visează. Îşi dori să se trezească, dar nu reuşi. Celălalt îl privea calm în continuare.

Era acasă, era în clasa a noua şi era în vacanță. Se uita la holovizor în sufragerie. Deodată, întoarse capul şi îl văzu pe Florin I în uşă. Se ridică în picioare.

-De ce tot fugi?

Owain ezită. Poate nu-i voia răul.

-Trebuie să ții minte totul.

Din instinct, se repezi la poartă. Dar poarta nu se deschidea. Nu avea rost să privească în urmă, pentru că îl simțea pe celălalt apropiindu-se. Sări gardul şi porni în goană pe stradă.

Era într-un loc ciudat. În jurul său se ridicau numai blocuri. Înalte. Se întoarse şi văzu pe unde ajunsese aici: o alee îngustă, dincolo de care se putea vedea strada principală. Cu el era şi Myfanwy, abia acum observă.

-Vrei să-ți spun o poveste?

-Vreau.

-Era o zi caniculară...

-Cât costă oare ziarul ăsta? îl întrerupse fata.

Owain se simți jignit şi nu răspunse. Aşteptă să fie rugat să continue.

-Spune mai departe, zise îngândurată Myfanwy.

-Era o zi caniculară şi pe stradă era o aglomerație îngrozitoare.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Acum era el însuşi pe strada, înghesuindu-se printre ceilalți. Nu ştia exact unde merge, dar ştia că nu trebuie să se oprească. De la o vreme, observă că oamenii se împuținau. Era mai bine aşa. Dar numărul lor scădea vertiginos, iar Owain nu-şi dădea seama unde intrau sau unde dispăreau. Străzile deveniră pustii. O luă pe o alee îngustă şi ajunse într-un loc ciudat, complet înconjurat de blocuri înalte. Merse câteva zeci de metri, apoi se opri în dreptul unei uşi şi intră. Trebuia să ajungă sus. Văzu liftul, cu uşa înnegrită de vreme şi tencuiala căzută în jur. Alături se afla un bărbat necunoscut, care voia şi el să urce, dar nu putea. Îşi pierduse speranța. Owain apăsă pe buton, dar liftul nu veni. Îl cuprinse o stare de moleşeală, probabil şi din cauza căldurii. Încercă să urce pe scări, dar după prima treaptă obosi şi dădu înapoi să se odihnească. Aşteptă, nici el nu ştia bine cât, până când în bloc intră un bătrân, mergând încet, cu greutate. Liftul tot nu venea iar Owain nici nu-l mai aştepta. Bătrânul începu să urce scările cu grijă. După un timp, încercă şi el acelaşi lucru. De data aceasta, reuşi. Ajunse în fața unui apartament şi încercă uşa. Era deschisă. Myfanwy îl conduse în sufragerie, unde erau mai mulți oameni adunați în jurul mesei, care-l priveau poate, dar el îşi ținu ochii în pământ. Era transpirat şi obosit. Le întoarse spatele şi se duse să se spele pe fața. Apa îi făcea rău, avea impresia că se va îneca, că lichidul incolor îi intra în nas împotriva voinței sale, simțea înțepături în gat. În ciuda senzației neplăcute, făcu un efort şi reuşi să termine.

Se trezi şi fu convins că visase o povestire pe care o citise sau o auzise, apoi îşi dădu seama că apartamentul acela era propria lui casă. Se speriè cumplit.

Deschise ochii, auzindu-şi inima bătând nebuneşte. Simți furnicături pe cap şi se întrebă dacă nu cumva i-a albit părul datorita spaimei. Apoi se mai dezmetici şi începu să-şi amintească despre călătoria cu trenul, de bursa la Bucureşti...

„Cum pot şti sigur acum dacă dorm sau sunt treaz?"

Era sigur că e treaz.

„Ce diferență este între vis şi realitate, atâta timp cât visul pare adevărat şi realitatea pare câteodată imposibilă?"

Meditä câteva clipe şi apoi răspunse:

„Cuvântul cheie în afirmația asta este *pare*. Şi totuşi realitatea e ca un vis. Un vis care are însă continuitate."

Întinse mâna şi aprinse lumina. Îşi privi ceasul, constatând că era 7:24, ora Bucureştiului. Se întinse şi realiză că va ajunge în mai puțin de jumătate de oră. Fu cuprins iar de emoție. Mai apăsă un întrerupător şi fereastra întunecată se limpezi, devenind transparentă. Avu un sentiment ciudat, că toate acestea i se mai întâmplaseră odată.

Dar văzu soarele roşcat, ridicat abia cu o palmă deasupra orizontului şi se apropie de geam fascinat. Zări în depărtare munții acoperiți de zăpadă şi îl străbătu un fior.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Ce frumusețe!"

Obiectele mai apropiate abia se puteau distinge datorită vitezei, dar totul era alb, lucind în lumina dimineții. Din când în când îl fulgerau sclipiri atât de scurte încât nici nu-şi dădea bine seama dacă erau reale sau se găseau numai în închipuirea sa.

„Difracția razelor solare în pereții barajului de protecție..."

Pentru a preveni eventualele accidente, dată fiind viteza medie de 300 km/h a trenurilor antigravitice, liniile erau protejate în adevărate tunele de plastic extradur, transparent, numite baraje de protecție.

Observă că munții se îndepărtau, treptat-treptat, dealurile făcând loc câmpiei. Privi în jos şi văzu liniile de ghidaj ramificându-se, semn că trenul trecea printr-o stație importantă. Nu avu timp să privească clădirea gării, căci liniile se contopiră din nou în cele două sensuri principale.

Soarele parcă se mai înălțase pe cer şi era acum prea strălucitor pentru a putea fi privit direct. Câmpiile, un amestec de alb şi negru, la viteza aceasta apăreau în tonuri gri ciudate.

Deodată, din difuzor răsună un țiuit, după care o voce plăcută anunță:

-În 10 minute vom ajunge în Bucureşti. Sperăm că ați avut o călătorie frumoasă şi că veți apela ulterior la serviciile noastre. Vă dorim o zi bună!

Owain nu schiță nici un gest, privind în continuare peisajul. După un timp apărură scântei întunecate de clădiri şi viteza începu să scadă. Când trenul se opri, îşi privi ceasul: 7:47. Ajunsese.

Şi deodată îi veni rău. Inima voia parcă să-i spargă pieptul, se sufoca, amețea şi se simțea cuprins de o spaimă paralizantă. Totul nu ținu decât câteva clipe şi dispăru la fel de brusc precum apăruse. Doar o stare generală de oboseală stătea martoră celor întâmplate.

„Ce naiba a fost asta?" se întreba Owain. Nu mai păţise aşa ceva niciodată.

Însă hotărî că nu era momentul să-şi facă griji şi se grăbi să coboare. Un reprezentant al Universității trebuia să-l aştepte şi să-l conducă la hotel. Aşteptă pe peron ca mulțimea nou-coborâtă să se împrăştie, apoi îşi roti ochii, căutând vreo inscripție care să-i amintească numele. Nu găsi nimic, şi după cinci minute se pregăti dezamăgit să părăsească gara. Deodată privirea îi căzu pe holoscrinul biroului de informații: literele roşii, rotindu-se în jurul axei verticale, formau un singur cuvânt: „*CROESO*"[8].

Izbucni în râs:

„Va să zică nu m-au uitat!"

Se apropie şi vorbi în microfon:

-Sunt Owain L.

Drept răspuns, o voce drăguță îi spuse:

[8] Bine ai venit. (gal.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Introduceți cartela de identificare!

Se căută neglijent prin buzunare, însă nu o găsi.

„Ar fi culmea s-o fi uitat în Caerdydd!" îşi zise el.

Căută din nou şi degetele îi întâlniră o suprafață dreptunghiulară netedă. Abia acum îşi dădu seama ce speriat fusese. Închise ochii un moment şi-şi ținu respirația, repetându-şi:

„Trebuie să mă liniştesc. Dacă îmi fac sânge rău din orice, unde o să ajung?"

Vârî cartela în fantă, maşinăria o citi şi i-o înapoie.

-Vă mulțumesc pentru înțelegere. Aveți un pachet.

O uşă se deschise în stânga sa. Owain intră. Câteva săgeți luminoase îi indicau drumul. Ajunse într-o încăpere plina de dulapuri automate aşezate lângă pereți. Numărul seifului 2304 clipea, invitându-l. Introduse din nou cartela şi uşița se deschise. Înăuntru văzu un aparat care aducea la prima vedere cu un miniholovizor. Deasupra lui era un bilet:

„Bună! Harta te va conduce. Succes!"

Nu era deloc ce se aşteptase. Era obosit şi nu-i ardea de joacă. Luă harta şi o aprinse. Pe ecran era indicată poziția sa actuală, în gară, precum şi locul unde trebuia să ajungă, totul suprapus peste un plan al Bucureştiului. Mări suprafața destinație, memoră strada şi gândi:

„Doar nu credeați că o să merg pe jos. Ce-i asta? Orientare turistică?"

Ieşi repede din încăpere şi apoi din gară, se urcă într-un taxi şi-i zise şoferului adresa. Acesta o marcă în computerul de bord şi porni. Când AGM-ul se ridică de la pământ pentru a se înscrie în trafic, lui Owain i se întunecă privirea şi lumea începu să se rotească în jurul său. Se sufoca, îi era greață, dar mai ales groază. O groază animalică, fără un obiect precis. Urlă fără voie, îşi simți coardele vocale vibrând, dar nu auzi nimic. Spaima şi întunericul îl copleşeau. După ani de agonie, ceața neagră se risipi şi încetul cu încetul, totul reveni la normal.

Ridică ochii şi-l văzu pe şofer întors peste scaun, privindu-l cu milă sau cu repulsie.

-N-ar trebui să mai faci acte dân astea dă eroism. Unii chiar au murit, crede-mă, ştiu ce spun. Nu-i nici o ruşine să fii paraşutist, asta e, n-ai ce-i face. Dar am auzit că sunt nişte medicamente, ca să diminuezi efectele. N-ar strica să încerci şi tu!

Acestea fiind spuse, şoferul reveni cu fața spre pupitru şi apăsă un buton, deschizând portiera din dreapta tânărului, care coborî năucit şi dădu trei paşi înapoi, privind în gol. Din neatenție, era cât pe ce să scape şi harta, dar o apucă în ultimul moment.

„Nu-i nici o ruşine să fii paraşutist."

De acord, numai că el *nu era* aşa ceva. „Paraşutism" era un termen argotic pentru „antigravitofobie". Învățase despre această boala. Aproape toate mijloacele

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

de transport foloseau suspensia gravitică şi majoritatea oamenilor călătorea fără probleme. Dar antigravitonii puteau afecta sistemul nervos al persoanelor cu o sensibilitate ridicată, care erau astfel condamnate să folosească doar mijloace de transport tradiționale, foarte greu de găsit, având în vedere numărul restrâns al „paraşutiştilor". Chiar şi o banală bicicletă folosea un mecanism gravitic pentru menținerea echilibrului.

Dar Owain nu se gândea la acest gen de probleme. Nu putea realiza cum plecase din Caerdydd perfect sănătos - vizita medicala o dovedea - şi se îmbolnăvise subit la Bucureşti. Îşi aminti de atacul din tren şi se întrebă ce anume îl provocase.

„Trenul s-a oprit şi apoi m-a apucat. Dacă s-ar fi întâmplat la plecare, mai înțelegeam, dar aşa?"

Răspunsul îi veni brusc:

„Mi-a venit rău când s-a oprit suspensia! Dar n-are sens! Nimic n-are sens! Unde naiba mă aflu?"

Îşi dori să viseze toate acestea, dar ştiù că era adevărat. Porni cu harta într-o mână şi cu geanta în cealaltă, ocolind străzi ciudate, mergând mecanic, fără nici un gând.

Ajunse lângă o clădire cu patru etaje, cu inscripția „*Cămin B7*".

„Şi eu mă aşteptam la hotel."

Îl cuprinse o stare de furie aproape necontrolată, îi veni să trântească harta şi să se întoarcă acasă cu primul avion.

„Dar nu mai *pot* să merg cu avionul! Sunt închis în oraşul ăsta blestemat!"

Nu-i veni să creadă că se poate întâmpla aşa ceva. Că *i* se poate întâmpla. Simțea nevoia să vorbească cu cineva. Se apropie de uşă: era închisă. Introduse într-o fantă cartela şi intră. În dreapta văzu un holoscrin cu planul clădirii şi mesajul: „Aveți camera 9". Era la etajul 2. Se uita de jur împrejur după lift - nici pomeneală. Porni pe scări.

„De-acum întâmple-se orice!"

Deodată îşi aminti visul. Urcase pe scări şi Myfanwy îi deschisese. Ar fi vrut să fie şi ea aici. Se opri în fața uşii şi apoi intră cu ajutorul cartelei. În cameră erau cinci paturi şi cinci birouri. La două dintre acestea stăteau doi tineri cam de vârsta lui, cu nasul în „parbrizele" computerelor.

„Doar nu se putea să stau singur în cameră."

Unul din ei îl observă şi-i făcu semn celuilalt:

-Uite, de-acum se adună!

Owain aruncă harta şi geanta pe un pat şi le strânse mâinile, prezentându-se. Pe cei doi îi chema Dan şi Gicu.

„Doi români. Perfect. Mai lipseşte un cutremur."

Îşi scoase paltonul şi pantofii şi se trânti pe un pat. Îi urmarea pe cei doi, care jucau şah. Gicu îi întinse o capcană lui Dan, iar acesta nu observă. Ca urmare,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

îşi pierdu regina şi se recunoscu învins. Owain avu impresia că nu era încă totul pierdut. Se apropie de ei şi mormăi în direcția lui Dan:

-Aş zice că mai poți scoate remiză.

Acesta se ridica de pe scaun, invitându-l:

-Da? Cum?

Se aşeză şi continuară partida. Făcură fiecare câte şase mutări, iar Owain credea că relansase situația. Peste încă două mutări, Gicu îi dădu şah mat. Nu se aşteptase la aşa ceva.

„Am căzut în cursă!"

Gicu îl îndemnă să revadă pozițiile anterioare, explicându-i ce şi când greşise.

-Din poziția inițială puteai chiar să mă bați. Dar aici...

„A cincea mutare."

-...te-am prins.

Gicu riscase nebuneşte, iar Owain nu observase nimic. Dacă ar fi făcut-o, i-ar fi dat mat în trei mutări.

-Aşa e, recunoscu galezul şi zâmbi.

Cei doi zâmbiră şi ei.

-Întotdeauna joci aşa periculos?

-Cine nu riscă nu câştigă.

În acea clipa, uşa se dădu la o parte şi apăru al patrulea. Se holbă, numără paturile şi trase concluzia:

-Casă de nebuni.

Îşi aruncă bagajele pe jos şi întoarse capul spre ceilalți, care îl priveau amuzați.

-Cică suntem colegi de cameră! se zburli el.

Nimeni nu spuse nimic, continuau să zâmbească.

-N-aveți gură? Eu sunt Tom. Englez.

Owain îşi putuse da seama după accent.

-Gicu. Român.

-Dan. La fel.

-Owain. Galez.

-Galez? Atunci suntem vecini. Îmi pare bine. Sper să ne-nțelegem.

-Da.

Tom se făcu comod şi povesti despre avionul care întârziase şi taxiul care se prăbuşise. Într-adevăr, Owain observă două zgârieturi mici în partea stângă a frunții. Simți un imbold puternic de a le vorbi despre ce i se întâmplase lui, dar se abținu.

-Văd că sunt cinci paturi, adaugă apoi englezul. Cine mai trebuie să vină?

Ridicară din umeri.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Urmă o plictiseală teribilă pentru Owain: toți începură să-şi amintească despre locurile de unde erau, de prieteni şi de pasiuni: sportul, jocurile pe calculator... Iar Tom zâmbi insinuant:

-Doar nu aveți numai prieteni!

Dan şi Gicu izbucniră în râs, mai degrabă un râs forțat, iar apoi istorisiră fel de fel de aventuri, mai mult sau mai puțin credibile. Şi veni rândul lui Owain, care povesti despre Țara Galilor, de Myfanwy şi despre AGF[9].

După expresia fețelor, îşi dădu seama că nu e crezut decât pe jumătate.

„Tot atat de mult cât i-am crezut şi eu pe ei. Suspiciune de protecție. Cine spune totdeauna adevărul nu e totdeauna crezut."

Ajunseră să se cunoasca mai bine. Şi pe la ora 2, în mijlocul discuției, sosi şi ultimul. Îl chema Branko şi era din Macedonia. Spre deosebire de ceilalți, el se arătă mai rezervat şi nu păru prea interesat de eventuale confesiuni. Dar fu acceptat, pentru că nu aveau de ales.

Pe la ora 6, după ce mâncară la restaurantul clădirii, primiră un mesaj computerizat de la administrație, prin care le era adus la cunoştință regulamentul interior al căminului şi modul cum puteau ajunge la Universitate.

Owain întrebă:

-Metroul foloseşte şi el suspensia gravitică, nu?

-Normal, răspunse Gicu.

-Atunci cum o să merg eu acolo?

Toți întoarseră capul spre dânsul, privindu-l atent. Era o problemă.

Tom spuse:

-De fapt, ce e boala asta?

-Nici eu nu ştiu precis. Îți vine rău când intri în contact cu antigravitonii. Practic, nu poți călatori.

Se uită la fiecare în parte. Nu înțelegeau complet ce însemna asta. Nici el nu înțelegea, de altfel.

Branko vorbi:

-Mi-am amintit că am acasă o bicicletă veche, cu care mă trăgeam când eram mic. Mă rog, nu chiar mic... Mai trebuie ridicate şaua şi ghidonul, dar cred că te-ai descurca.

-Dar nu au şi bicicletele sisteme de echilibru? zise Tom.

Se întoarse spre celălalt. De acest răspuns putea depinde viitorul său.

-Ba da, dar ăsta e un model clasic.

„Ce noroc!"

Owain rămase fără grai, nemaiavând puterea nici măcar să mulțumească.

Branko continuă, adresându-i-se de data aceasta galezului:

[9] antigravitofobie

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Eu am venit cu AGM-ul. Dacă vrei, mă pot duce acasă sâmbătă, să ți-o aduc.

-Dacă vreau? Bineînțeles! Ce m-aş fi făcut fără tine?

Tom interveni:

-Totuşi, ar trebui să te duci la un doctor!

-Am să mă duc. Dar până săptămâna viitoare ce fac? Merg pe jos? Trei stații de metrou?

Răspunsul nu putea fi decât afirmativ. Şi cu asta, trecură la lucruri mai importante. Englezul propuse o mică plimbare, „ca să vadă locurile". Toți acceptară, în afara de Branko, care se duse să se uite la holovizor. Abia acum Owain observă cele doă uşi, parcă înadins mascate în perete. Una dădea spre „sufragerie" şi una spre baie. I se păru ciudat că intrarea era prin dormitor, dar învățase să nu se mai mire de nimic.

În timpul plimbării, încercă să se impună în fața celorlalți, dar Tom era o concurență puternică. Galezul era adeptul principiului „Nici o bătălie nu e pierdută dinainte". Odată ce plecase din Caerdydd, pentru el începuse aproape o viață nouă. Trebuia deci să facă o primă impresie cât mai bună. Şi, în parte, reuşi.

Se întoarseră pe la miezul nopții, obosiți dar veseli şi se culcară, englezul remarcând că e mai rău decât în puşcăriile americane.

Owain era într-o stare de semiconştiență, nu dormea dar nici nu era treaz. Însă ştia că visează când apăru Florin I. De data aceasta părea trist şi spuse, fără să i se adreseze direct, fără nici măcar să-l privească:

-M-am înşelat? Nu se poate?

Aceste cuvinte îl mişcară pentru că ştia că dezamăgise, că spulberase speranțele puse în el. Plânse, şi apoi văzu locul dintre blocuri, scările şi pe Myfanwy. Dar ce-a fost înainte? Tom spunea „Fugi de-aici!", pentru că nu-l credea. Dar împăratul îl întreba de ce fuge. De amintire. Care? „El este. El ştie? E necesar. De ce? Al 9-lea are numărul 999."

Owain se trezi brusc.

„Ce înseamnă asta? Ce reprezintă numărul 9?"

Medită la semnificația acestuia, dar nu ajunse la nici o concluzie. Deodată îşi dădu seama că nu-i mai era somn, că nu mai putea adormi. Se uită la ceasul de la mână: cifrele fosforescente arătau ora 2. Se enervă. Voia să se liniştească, se întoarse pe spate, apoi din nou pe burtă şi încercă să nu se mai gândească la nimic. Cuvinte şi idei disparate îi treceau prin minte, dar nu le dădu atenție. Nu visă nimic.

Alarma îl trezi la 6, pentru că la 8 trebuia să fie la Universitate. Aprinse lumina şi văzu că toți patru se foiră nervoşi, mormăind. Zâmbi, simțind o oarecare satisfacție că îi sculase cu o oră mai devreme. Se spălă, se îmbrăcă şi se pregăti să plece.

-Ne vedem la facultate! ură el bine dispus iar ceilalți gemură exasperați.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Ce-ar fi să ies fără să sting lumina?" îşi zise şi îşi imagină cam ce efect ar avea aşa o faptă sadică.

Dădu un pumn în întrerupător şi ieşi râzând. Apoi îşi aminti ceva, se întoarse şi luă harta computerizată, privindu-i cum se chinuie.

„Viermilor!"

Holul era pustiu, străzile erau pustii iar soarele răsărea. Universitatea părea pe hartă destul de departe, dar Owain nu se grăbea. Mergea încet, uitându-se la clădiri, la holofirme şi la AGM-urile care treceau din timp în timp. Mesajele luminoase aparţineau unor societăţi imperiale, dar şi unora străine - japoneze, coreene sau americane. Relaţiile Imperiului cu celelalte ţări fuseseră restabilite în totalitate abia în urmă cu treizeci de ani, dar firmele acestora reprezentau o concurenţă serioasă pentru cele autohtone.

Galezul însă nu se gândea la intrigile politice sau economice, ci era cucerit de frumuseţea străină a locurilor. Îşi dădea seama că începe ultimul an de studiu, dar contrar aşteptărilor, nu mai avu emoţii. Se simţea încrezător pentru că soarele strălucea şi cerul era senin şi nimic rău nu putea să se mai întâmple.

„Sunt fericit, sunt norocos, sunt liber!"

Pe ici pe colo, urme de zăpadă se topeau văzând cu ochii sub razele din ce în ce mai calde.

Ajunse la 7 şi jumătate. Peste un sfert de oră sosiră şi colegii săi de cameră. La 8, rectorul şi decanul ţinură câte un discurs, care de-abia se înţelegea din cauza „zgomotului de fond". Situaţia putea fi descrisă printr-un singur cuvânt: îmbulzeală. Când terminară de vorbit, toţi începură să aplaude frenetic şi să fluiere, deşi nu auziseră aproape nimic.

Fură apoi împărţiţi în grupe şi cei cinci aflară că nu erau numai colegi de cameră. Făcură cunoştinţă şi cu ceilalţi zece, tot din provincii diferite: încă doi români, un albanez, o islandeză, un neamţ, o italiancă...

Toţi se prezentară, dar Owain nu se chinui să le reţină numele, pentru că oricum avea să le înveţe pe parcurs. Tom propuse să meargă să serbeze evenimentul şi aşa făcură. Se strânseră în jurul unei mese mai lungi, pusă acolo parcă special pentru ei.

„Cam înghesuiţi, dar merge."

Englezul spuse:

-Eu v-am chemat, eu va îmbăt!

Şi comandă câte o bere pentru fiecare. Apoi începu seria poantelor iar Owain râse împreună cu ceilalţi. Aduse şi el câteva completări şi îşi primi porţia de râsete. Se părea că totul decurgea bine, dar spre sfârşit, când băieţii mai luaseră câte o *apă*, ca să arate ce viteji sunt, Andreas, olandezul, scoase un pachet de „Mariha" şi îi servi. Tom, care stătea lângă el, luă două ţigări deodată şi le băgă în gură. Conform aşteptărilor, toţi nechezară satisfăcuţi. Pachetul trecu din mână în mână, dar când ajunse la Owain, acesta îl pasă fără să ia vreo ţigară.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Hai, ia şi tu, zise Lucian, un român de la stânga galezului.

-Nu, mulțumesc. Nu vreau să fumez.

-Hai bă, ia, că n-ai nici pe dracu'. Ia!

Owain era însă hotărât, nimic nu i-ar fi putut schimba decizia. Îşi jurase să nu pună niciodată vreo țigară în gură şi nu era aceasta o situație care să-l facă să-şi calce cuvântul. Aştepta răbdător să se termine cu rugămințile. În definitiv, de ce atâta insistență? Trebuia să se conformeze şi el grupului?

-Hai bă, nu vezi că şi fetele au luat? Parcă n-ai avea vână-n tine. Scumpetea mamii nu vrea! îl maimuțări românul.

Owain zâmbi şi lăsă privirea în jos. Insulta trecu prin el fără să-i pricinuiască nici un rău. Era o încercare josnică şi cu atât mai inutilă.

Însă Lucian nu părea să se potolească iar Tom interveni ferm:

-Lasă-l în pace! Nu vrea, nu vrea. E treaba lui.

Românul tăcu umilit, probabil înjurându-i în gând pe toți.

După acest act de ostilitate, fumară în linişte, nimeni neîndrăznind să mai zică ceva. Owain îi privi pe fiecare în parte, dar nimeni nu avea curajul să se uite în ochii lui, fixând invariabil sticla de bere din față.

„Cred că eu sunt singurul care nu s-a supărat!" gândi galezul.

Terminară de fumat şi nu mai ştiură ce să facă. Păreau toți mai destinşi şi mai visători şi Owain nu ştia dacă drogul începuse să-şi facă deja efectul sau era numai o impresie a sa.

Italianca, Gina, spuse, mai mult în direcția lui Tom, recunoscut oarecum drept şef:

-Hai să vedem Parcul Unirii!

Era ceva ce trebuia neapărat văzut în Bucureşti. Toți aprobară, poate mai mult din dorința de a scăpa din situația jenantă.

Andrei era din capitală şi le explică modul cum puteau ajunge. Se îndreptară în grup spre stația de metrou a Universității.

Owain uitase de AGF, părându-i-se doar un episod dintr-un vis urât. Dar când metroul trecu pe lângă el în stație, încercă o nelinişte ciudată, care s-ar fi transformat foarte uşor în groază. Îi privi cum se urcă, uşile se închiseră şi el rămase singur pe peron, cu harta electronică în mâna dreaptă.

Deodată auzi o voce în spate:

-Discuți mai bine când sunt mai puțini.

„Accent slav!"

Se întoarse: era Branko.

-Cum de nu te-ai dus cu ei?

-Nu-mi place aglomerația şi apoi m-am gândit că tu nu poți merge cu metroul.

-Dar n-ai venit cu AGM-ul?

-Nu.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-De ce?

Branko ridică din umeri:

-Aşa.

„A vrut să meargă cu ceilalți."

Ieşiră din staţie şi se plimbară, vizitând magazinele şi comparând preţurile cu acelea de acasă.

Pe la ora 2, înfometaţi, se întoarseră la cămin şi mâncară la restaurant. Apoi urcară în „camera 9".

Owain vorbi cu părinţii prin computer, apoi îşi transferă fişierele personale în banca de date a Universităţii, pentru a avea acces mai rapid. În convorbirea cu ai săi nu menţionă nimic de AGF, doar de condiţiile de cazare şi colegi.

Când termină, Branko era preocupat să realizeze un program. Galezul îl întrebă ce face.

-Viruşi. Până acum toţi au fost anihilaţi de computerul meu personal. Doar 3 au scăpat, asta acasă, în Macedonia, dar i-a terminat controlerul cartierului şi am mai şi plătit amenda 5000 de lei pentru fiecare. Dar într-o zi am să reuşesc să trimit unul până la un nivel superior şi atunci să te ţii.

Vorbea cu îndârjire şi în tot acest timp degetele îi zburau pe tastatură. Părea că terminase, făcu o copie de siguranţă sub un alt nume şi apoi rulă programul. În holoscrin apărură litere roşii clipind: *„ACEST PROGRAM ESTE PERICULOS PENTRU SIGURANŢA SISTEMULUI"*.

Branko apăsă scârbit o tastă şi computerul zise:

-Programul *Divizor* a fost şters.

-Hai să-ţi arăt o chestie! spuse macedoneanul. Acum eşti în directorul de la Universitate?

-Sunt în directorul meu.

-Dar nu cel de-acasă, cel de-aici, nu?

-Da.

Imaginea tridimensională prezenta în prim plan pe un fond albastru deschis un paralelipiped galben, pe care scria cu negru *„OWAIN"*. Se apropiè, folosind săgeţile tastaturii. Cutiuţa se deschise şi el căzu în oceanul gălbui. Deodată conţinutul holoscrinului se schimbă: fondul redeveni albastru şi putea vedea acum dispuse în spaţiu alte zece subdirectoare.

-Cum te cheamă? întrebă Branko.

-Owain! răspunse acesta mirat.

-Şi mai cum?

-Llyn. L-L-Y-N. Adică „lac".

Zâmbiră amândoi.

Monitorul celuilalt prezenta un meniu ciudat, bidimensional, probabil al unui program propriu. Introduse numele şi apoi diferite comenzi în macedoneană. Apărură câteva variante, din care Branko o alese pe prima.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Acum să te ții!

„Poate are un tic."

-Ai numărul *ROM.BUC.UNI.239*.

„Aşa e! Dar l-am aflat abia azi. Şi era şi el de față, deci putea să-l vadă."

-Şi parola... nivnav ge? Ce naiba-i asta?

În ciuda pronunției stâlcite, avea dreptate.

„Asta nu a mai văzut-o!"

-Gwanwym, adică primăvară, scris invers.

-Am remarcat un lucru: majoritatea oamenilor aleg parolele în limba maternă, deşi în mod normal folosesc româna. Aşa... şi acum pot să-ti intru în director...

Owain, fără să atingă nici o tastă, privi cum perspectiva se modifică, plonjând în *„PERSONAL"*.

Holoscrinul era plin de cutiuțe albe, reprezentând fişierele. Deodată îşi făcu apariția una roz, protejată. Imaginea se apropiè de ea şi peste câteva momente galezul putea citi mesajul alb-clipitor, ce se rotea în jurul axului orizontal: *„SALUTĂRI DE LA BRANKO!"*

Îşi întoarse capul înmărmurit. Nu văzuse în viața lui aşa o demonstrație de forță. Macedoneanul îl privea, abținându-se să nu râdă. Owain voi să spună ceva, dar toate gândurile i se învălmăşeau în cap. Într-un târziu, vorbi:

-Pur şi simplu nu înțeleg de ce nu te-ai făcut informatician!

-Ştii care e scopul meu? Să sparg arhivele secrete ale Imperiului!

Galezul trecea din şoc în şoc. Declarația ar fi putut fi considerată o glumă bună, dar era de ajuns să privească figura hotărâtă a celuilalt şi salutul de pe ecran.

-Şi-mi spui aşa, în față.

-De ce nu? Ai să mă denunți?

-Bineînțeles că nu! Dar poți avea încredere?

-Ce ai dacă n-ai încredere?

Tăcură amândoi câteva clipe.

-Tot nu înțeleg de ce ai ales limba română! Trebuia să intri în poliție, armată... Cred!

-Ba nu. M-am gândit serios! Ştii cum e organizat sistemul informatic?

-În mare.

-Bun. Dar ştiai că arhivele sunt doar la nivelul României, fără controler suplimentar?

„De unde să ştiu asta?"

-Dacă alegeam altceva, continuă Branko, aş fi avut şanse mari să rămân în Macedonia. Atunci aş fi fost nevoit să trec şi de controlerul provinciei, cel mai puternic, pe lângă celelalte. Practic Bucureştiul e în vârful piramidei şi e de ajuns să vii aici ca să ai acces mai uşor la informațiile secrete, pentru că de cartier şi de sector nu e imposibil să scapi. Nu-mi dau seama cum au trecut cu vederea aşa

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ceva. Banca de date a Serviciului Secret e pe acelaşi plan cu aceea a Universității. Mă rog, cu tot felul de subprotecții idioate. Să revin la întrebare. Studenții la română sunt trimişi la Bucureşti, de asta!

-Dar cum puteai să ştii sigur dacă vei fi printre ei? Doar n-ai...

Owain se îngrozi. Branko izbucni într-un hohot de râs:

-...modificat notele? Sigur că nu! Nu ştii vorba: „A greşi e omeneşte, dar ca să încurci complet lucrurile ai nevoie de un calculator"? Ce-ai spune dacă aş ajunge şef de promoție?

Galezul zâmbi. Îi era complice? Îi era tovarăş? Îi era prieten?

-Şi cu ce te ajută dacă intri în arhive?

-Duşmanul trebuie cucerit din interior!

Lui Owain aceste cuvinte nu-i sunară bine. Deşi voia autonomia provinciei sale, nu se gândise niciodată la Imperiu ca la un duşman. Aproape nimeni nu folosea denumirea completă de „Imperiu Român", aşa că fiecare îşi închipuia că este şi Imperiul său, indiferent de originea etnică. Toți aveau cetățenie imperială, deşi în cartela de identificare erau menționate şi naționalitatea sau provincia de rezidență.

-Mă rog, asta mai târziu, zise Branko. Acum, că tot suntem în domeniu, să-ți arăt o şmecherie pentru care aş putea fi curățat.

O persoană ce dovedea antisociabilitate era supusă unor şedințe de hipnoză pentru a fi adusă pe calea cea bună. În cazul macedoneanului, i s-ar fi recomandat să uite cum se foloseşte un calculator în scopuri necomerciale. Apoi s-ar fi întors fericit la Universitate să studieze limba română.

-Dă-mi CI[10]-ul tău!

Owain băgă mâna în buzunar şi i-o întinse. Branko o luă şi o introduse în computerul său. Galezul se speriè:

-Ce naiba vrei să faci?

-Aşteaptă.

Macedoneanul era tot în directorul său, dar acum impunea o mişcare ascendentă, deoarece se îndrepta spre nivelurile superioare. Ieşi deci pe rând din *„PERSONAL"*, *„OWAIN"*, *„ROMÂNĂ"* şi *„UNIV"*. În holoscrin erau în acest moment numai două cutiuțe: una a Universității şi una intitulată *„GENERALE"*.

-Dacă am avea drepturi, le-am vedea şi pe celelalte.

Intră în cutia din stânga, apoi în *„CONTROL"*.

Toate fişierele erau roz: nu se puteau şterge, fiind de uz general. Branko se îndreptă spre *„Identif"*.

Computerul citi cartela şi pe monitor apărură fotografia bidimensională a lui Owain, amprentele, data naşterii, adresa şi contul, alături de fel de fel de parametri ciudați.

[10] cartela de identificare

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ce te holbezi aşa?

-E prima oară când văd asta.

Branko întoarse capul şi îl privi ca pe un analfabet.

-Ar trebui să fii mai curios! Şi acum... vrei să-ți fac un CI fals? Cu un milion în cont?

„Asta e prea de tot."

-Chiar te rog.

-Mă întreb ce gândeşti acum. „Să-l las pe prost să încerce, că tot degeaba încearcă" sau „Ăsta e în stare de orice" ? Dacă e prima variantă, adică încerc şi o iau în ochi, să ştii că acum sunt în sistem sub numele tău.

Pe Owain îl trecu un fior.

-Dar lasă, că sunt băiat de treabă.

Cu un gest brusc îşi resetă calculatorul şi apoi intră sub nume propriu. Imaginea din fața galezului rămase neschimbată.

-Nu poți modifica direct CI-ul, dar poți copia informațiile pe o altă cartelă, şi aici le schimbi după plac. Şi încă ceva: funcțiile calculatorului nu au efect în acest caz, asa că trebuie să-l înşeli mai întâi că e o dischetă obişnuită.

Rulă un program de-al lui, introduse în computer o nouă cartelă şi apăsă o tastă. Pe ecran apăru: *„ACEST PROGRAM ESTE PERICULOS PENTRU SIGURANȚA SISTEMULUI"*. Branko rămase cu gura căscată, nevenindu-i să creadă. Apoi izbi cu pumnul în tastatură, înjurând printre dinți.

-Programul *BRCI13* a fost şters.

Macedoneanul îl privi în ochi.

-Sunt un tâmpit. Trebuie să-l fac mai bun.

Galezul nu se îndoia o clipă că va reuşi. Celălalt întinse mâna stângă, scoțând cele două cartele şi i-o aruncă pe aceea cu fotografie.

-Scuză-mă, poate par penibil, dar de ce mi-ai arătat toate astea? Tocmai mie.

-Pentru că sunt nebun.

Iar Owain nu-şi putu da seama dacă vorbise la propriu sau la figurat.

Peste doua ore se întoarseră şi ceilalți 3. Gicu întrebă vesel, fără să-i pese de răspuns:

-De ce n-ați venit şi voi? A fost verde de tot!

Branko nici nu-l luă în seamă iar galezul întoarse capul scârbit.

Şi până se lăsă seara nu se mai întâmplă nimic deosebit. Dar Dan propuse să se uite la holovizor, în sufragerie. Se pregătiră să ia loc în cele 5 fotolii din fața paralelipipedului mat, dar Tom zise:

-Owí, astea sunt scaune gravitice!

Pentru a-şi demonstra afirmația, el se trânti în cel din mijloc, iar partea superioară a fotoliului se lăsă brusc în jos, revenind apoi încet la normal.

„Şi ce vrei să fac?" gândi galezul.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Emisiunile HV erau transmise prin rețeaua globală de date şi puteau fi urmărite şi pe calculator, însă holovizoarele dedicate aveau o calitate mai bună de redare.

Se duse în dormitor, cu gândul să-şi ia un scaun de la birou, dar observă că acesta nu se mişca decât pe orizontală, orice încercare de a-l ridica de pe podea soldându-se cu un eşec.

Owain renunță şi îl privi lung, imaginându-şi-l aşchiuțe.

„Iată cum o zi începută bine se termină prost."

Nu-i mai rămâneau decât două soluții: să se culce sau să stea pe duşumea.

„La picioarele lor!"

Dar nu-i era somn, aşa că o alese pe cea din urmă.

„Ce peisaj minunat! Un scaun liber şi eu pe jos."

În afară de poziția incomodă, galezul era cuprins şi de un sentiment de inferioritate, pentru că nivelul *la propriu* al celorlalți era mai ridicat.

Urmăriră un film american, cu adevărat mizerabil după părerea lui, dar ceilalți nu păreau prea afectați.

Un actor, căci nu putea fi numit personaj, făcu o poantă iar Tom izbucni în râs. Chicotiră apoi Gicu, Dan şi Branko. Galezului i se făcu pur şi simplu greață, pentru că ideea lui de glumă era cu totul diferită de ceea ce se întâmpla în holoscrin. Totuşi nu se ridică, pentru că nu voia să se separe atât de repede de ceilalți.

Filmul se termină şi se culcară cu toții, dar Owain reflectă un timp asupra ultimelor evenimente. Ajunse la concluzia că exagerase, însă aceea tot nu putea fi considerată anecdotă. Deodată, sensul i se deschise în minte iar el izbucni în râs, de unul singur. Dan îl întrebă prin întuneric ce este, şi el răspunse că nimic. Avu unele mustrări de conştiință, dar în final se linişti şi adormi.

A doua zi, alarma îl trezi devreme. O opri şi se întoarse pe partea cealaltă. Îşi ştia colegii de grupă şi orarul, deci până săptămâna viitoare nu mai trebuia să dea pe la facultate.

„Azi mă duc la doctor!" îşi spuse şi inima începu să-i bată mai repede.

Însuşi conceptul de medicină îl făcea să se simtă rău. De fapt, *mai* rău. Dar nu avea încotro. Dorea să ştie măcar despre ce era vorba.

Închise ochii şi îşi impuse să se culce la loc, fiind încă devreme. Şi, contrar aşteptărilor sale, reuşi.

Se deşteptă din nou pe la 10. Se ridică în capul oaselor şi observă că era singur în cameră. Descoperi că avea un mesaj pe computer: „Am plecat în oraş."

„Am plecat. Eu sau noi? Şi dacă *eu*, atunci cine?"

Nu se mai încurcă în probleme lingvistice, pentru că era deja indispus. Se îmbrăcă, luă harta şi ieşi. De cum ajunse în stradă îşi dădu seama că era mult mai frig decât în ziua precedentă iar cerul era înnorat. Se îndreptă repede spre cel mai apropiat cabinet medical.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Înăuntru era mai cald. În anticameră aşteptau încă şase persoane, dar ambianța era plăcută.

„Bine că n-au şi aici scaune gravitice!"

Se înscrise pe agendă, apoi se aşeză şi începu să privească la holovizorul din colț, care prezenta un program muzical - tehnogeaz. Notele îi mai diminuau emoția, poate chiar frică. Deşi crezuse că va mai sta acolo încă mult timp, se trezi deodată strigat: următorul era el.

Doctorul avea în jur de 40 de ani, bărbos, nu inspira teamă, dar nici încredere. Îl pofti să ia loc la birou, în fața lui.

-Deci, ce ți s-a întâmplat?

-Cred că am AGF.

Ochii negri îl priviră o clipă cu interes sau cu milă.

-Când ai făcut ultimul consult?

„Acum o sută de ani."

-N-am făcut niciodată.

Doctorul îşi coborî puțin ochelarii ca să-l vadă direct.

„Ce gândeşte oare: e inconştient sau îşi bate joc? De ce toți doctorii au ochelari? De ce nu poartă lentile de contact?"

Vru parcă să spună ceva, dar apoi mormăi:

-Mă rog... Să vedem dacă este chiar AGF. Când ți-ai dat seama?

Owain îi povesti.

-După părerea mea, e ceva ciudat. Toți ceilalți s-au născut bolnavi. Se presupune că ar fi genetic. Eşti sigur că nu e autosugestie?

-Nu, cum aş putea fi sigur?

-Bun, atunci să facem un test.

Se ridică de la birou şi-l pofti pe galez să se întindă pe un pat. Îi legă la mâini, pe piept şi pe cap câțiva electrozi, apoi citi pe un ecran datele:

-Tensiune normală, puls ridicat, EEG... Ai emoții?

-Da.

„Nu vezi? Cred că sunt alb la față. Sau galben."

Doctorul se apropiè de un pupitru, aproape de fereastră, cu un computer. Începu să bată în taste, şi după ce holoscrinul se făcu albastru, cu tot felul de cifre, zise:

-Vei fi supus câteva clipe unui câmp antigravitațional, ca să vedem efectele. Eşti gata?

Owain respiră adânc.

-Gata.

Celălalt apăsă teatral pe *ENTER* şi galezul se aşteptă să coboare din nou în iad. Dar nu se întâmplă absolut nimic. Deschise ochii şi speranța îşi făcu loc în sufletul său. Se simți complet destins, detaşat de durere şi de lume.

-Asta a fost tot! râse încurajator medicul şi mai apăsă o dată.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Tavanul îi căzu în cap, întunecându-l, strivindu-l, îngrozindu-l. Deşi simptomele erau aceleaşi, nu putea să nu observe că ar fi putut fi mult mai rău. Îşi păstrase în parte luciditatea iar suferința fizică era suportabilă. Doar spaima se menținea constantă, făcându-l să tremure. Şi toate luară sfârşit la fel de brusc precum începuseră.

Doctorul nu mai zâmbea. Îl privea de pe scaun, aşteptând să se dezmeticească.

-E adevărat, zise el încet. Aveți AGF.

Pentru Owain, aceste cuvinte erau de prisos.

-Ce pot să fac?

-Vă pot prescrie un calmant.

„Aveți AGF. Vă pot prescrie. La început îmi vorbea la singular. Boala i-a impus respect. Sau poate nu era convins că sunt serios. Acum este."

-...trebuie să vă aşteptați la mare lucru. Nici noi nu ştim precis cum acționează antigravitonii şi nu se pot combate efectele fără a se cunoaşte cauza. Aveți un mijloc de transport neconvențional?

„O să am."

-Da.

-Atunci e bine. Mă rog, bine e un fel de-a spune.

„Mulțumesc pentru încurajare. Numai de milă n-am acum nevoie. Îşi imaginează ce-ar simți el dacă ar fi în locul meu."

Medicul se ridică de pe scaun şi Owain de pe pat. Se îndreptară spre birou.

-Am să vă dau adresa unui bioenergetician. În cazul de față, trebuie să vă puneți mai multe speranțe în el decât în mine.

Mulțumi şi plecă. Era departe, dar avea timp. Merse o oră. Începuse să ningă. În anticameră nu era nimeni. Bătu la uşă şi intră. La o măsuță simplă stătea o femeie.

O salută şi ea îi răspunse. Se întoarse spre el şi-l privi pătrunzător.

-O şedință costă 10 lei.

Galezul se gândi să-i pună la încercare probitatea morală:

-Nu am cartela la mine. Şi e urgent!

Femeia se ridică şi îl luă de mână. Owain simți furnicături în tot corpul, dar deodată îi dădu drumul.

-AGF, spuse ea.

-Da.

Aşteptă să continue, însă femeia tăcea, uitându-se parcă prin el. Atunci Owain vorbi cu teamă:

-Mă puteți... vindeca?

După un minut, aceasta îi zise, cu o undă de simpatie şi regret:

-În mod normal cred că aş putea. Sau cel puțin aş încerca. Nu ştiu cum să-ți spun, în cazul tău... nu mi-e permis. Nu te-ai născut aşa şi nu vei muri aşa, dar încă

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

nu a sosit timpul. Şi încă un lucru: trebuie să te vindeci singur.

-Dar pot?

-Trebuie să poți.

Accentul nu căzuse pe primul, ci pe al treilea cuvânt.

Era o discuție de la egal la egal şi ea era de partea lui. Se simțea deja mai bine. Îi trecu prin minte că mai sunt şi alți bioenergeticieni, care ar fi bucuroşi să-l trateze, dar femeia, citindu-i gândurile, îi puse o mână pe umăr:

-Nu te amăgi.

Mâna îi dădea curaj.

„Cred că am să plec."

Ea îl lăsă:

-Noroc.

„Mulțumesc. Îți mulțumesc cu adevărat."

Femeia zâmbi. După ce se întoarse ca să iasă din cabinet, ea îi strigă:

-Owain!

Galezul roti capul, surprins că nu era surprins.

-CI-ul tău e în buzunar.

-Bineînțeles.

Plăti.

În drum spre „casă" se bucură de fulgii reci care cădeau numai pentru el, căci nimeni altcineva nu părea să-i ia în seamă.

Tom şi românii sosiră la timp pentru masa de la ora două, urmați de Branko, la două şi un sfert. Englezul se mândri cu noua sa achiziție - un sintetizator. Le destăinui că mai avea unul acasă, dar că uitase să-l ia şi că acesta era mai bun şi „din capitală".

După prânz se adunară în cameră să-l asculte. Tom îl puse în priză şi luă o poziție comodă pe pat, cu minunea în brațe.

Owain se dădu instinctiv la o parte, pentru că îi era frică de sintetizatoare. Aşa cum altora le era frica de lifturi, cutremure sau întuneric.

Englezul pur şi simplu făcu senzație. Cântă o oră, fără pauză, o gamă întreagă de melodii, de la gaðér la rix[11] şi de la Nitrogen la Bach.

La sfârşit, Dan îl rugă să-l învețe şi pe el ceva mai uşor, dar Tom începu din nou să delireze pe clape iar românul se lăsă păgubaş.

Vineri fu o vreme groaznică şi nimeni nu ieşi din cămin. Găsiră doar dimineață un mesaj de la Branko, prin care îi anunța că a plecat acasă în Macedonia şi se întoarce duminică seara cu bicicleta pentru Owain.

Priviră literele albastre, apoi priviră pe fereastră şi Tom concluzionă melancolic:

-E mai nebun decât pare...

[11] se pronunță [riks]

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Expresia serioasă a feței, de parcă ar fi recitat *Luceafărul*, îi făcu pe toți să izbucnească în râs.

Totuşi ziua părea terminată: se uitară la holozizor, cântară, se jucară pe calculator şi se plictisiră teribil.

Pe la cinci şi jumătate se duseră la restaurant. După masă, ceilalți trei se reîntoarseră în cameră iar Owain rămase să privească gânditor pe geam.

Soarele probabil apusese, era înnorat, dar furtuna se oprise. Şi priveliştea părea acum albastră. Pomii erau schelete ieşind din zăpadă, care nici măcar nu strălucea. Se imagină cu 50 de ani mai bătrân, contemplând încă o zi trecută, încă o viață pierdută.

„Va fi o clipă când am să-mi aduc aminte cu bucurie şi invidie de momentul ăsta."

Ca prin vis auzi o voce feminină şi tresări, întorcând capul. Era îmbrăcată cu o flanea roşie şi îi zâmbea. Fața i se părea cunoscută.

-Pot să stau şi eu?

Avea un accent germanic destul de pronunțat.

„Înțeleg de ce se pune atâta preț pe învățarea corectă a românei. Altfel fiecare ar vorbi româna sa, poate ar apărea chiar dialecte regionale."

El vorbea aproape fără accent şi era mândru de asta.

-Da, chiar te rog.

Ea luă loc în fața sa, continuând să surâdă.

-Tu eşti galezul, nu? O...Owain?

-Precum spui! se înveseli şi el.

-Ştii cine sunt eu?

-Taie-mi capul.

-Vigdis. Din Islanda.

-Aşa e! Ai dreptate.

-Ar fi culmea să n-am.

Owain lăsă ochii în fața de masă, zâmbind.

-Ce făceai aici? Nu te-am mai văzut de miercuri.

„Şi dacă mă vedeai, ce-ți folosea?"

-Nimic deosebit. Mă uitam pe geam. Îmi place când totul e înverzit afară.

După o clipă, avu o scânteiere:

-Înverzit de frig!

Chicotiră amândoi şi Vigdis zise:

-Chiar vreau să te întreb: ce temperament ai?

Owain ridică din umeri. Putea fi un răspuns destul de bun. Îşi dădu seama că îi era frică de o eventuală precizare. Era sigur că 80% din cunoscuți ar fi interpretat gestul ca pe o necunoaştere a tipurilor de temperament.

Nu şi Vigdis:

-Ei?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Totuşi nu înțelesese. Dar nici răspunsul nu era complet.

-Am trăsături din toate. Mai mult melancolic şi sangvinic. Introvertit şi extrovertit. Extremele.

Fata îl ascultase cu atenție şi aştepta să spună mai departe.

-Sunt împărțit în două.

-Doar nu eşti peşte!? izbucni ea, aproape bucuroasă.

Owain o privi surprins:

-Cum ți-ai dat seama?

Era acum bucuroasă pe deplin.

-Nu te interesează astrologia?

-Nu prea, răspunse el, puțin vinovat.

-Păcat. Dacă vrei, am să te mai învăț. Eu sunt balanță.

Şi-i întinse mâna. Era un gest cam teatral, dar Owain putea să-i dea şi altă semnificație: nu făcuseră cunoştință cu adevărat până nu-i aflase zodia. Pentru islandeză, acesta era un lucru la fel de important ca şi numele. Poate chiar mai important.

Îi strânse mâna. Delicată, catifelată, frumoasă. Vigdis era simpatică. Şi atunci creierul îi intră în regim de nebunie, determinându-l să facă lucruri pe care altfel nu le-ar fi făcut nici în o sută de ani. Aplecă mult capul spre dreapta şi văzu că fata purta o fustă verde şi bocanci pestriți, la modă.

-Îți stă bine în roşu / verde.

Ea ridică din sprâncene, uimită de izbucnirea lui, dar încântată.

-Observ legătura cu astrologia, dar mersi oricum.

Încet-încet, creierul îi revenea în regim normal şi vru să o întrebe dacă îi plăcea să i se facă complimente, însă se răzgândi. Răspunsul în orice caz era evident, chiar dacă ea ar fi recunoscut sau nu.

-Ce faci uichendul ăsta?

„Mă arunc pe fereastră."

-Mă arunc pe fereastră.

-Perfect. Şi după aia?

„Mă otrăvesc. Eşti perseverent, ar spune ea. Sunt un prost, aş spune eu."

-Nimic deosebit. Hai să mergem undeva.

-Unde?

-La film, în parc... eu ştiu?

-Îmi dai întâlnire? surâse Vigdis.

Oficializarea îl speriè. Ca de obicei. Dacă n-ar fi fost regimul de nebunie, poate chiar ar fi dat înapoi.

„Cum să zic? Ce să zic?"

-Vrei?

Fata miji ochii, alintându-se.

„Vrea."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Vreau. Dă-mi de ştire!

-Ce număr ai?

Vigdis tăcu un moment şi privirea i se fixă în peretele din spatele galezului.

-*ROM.BUC.UNI.329*.

-Ha!

-Ce?

-Al meu e 239!

-Da, într-adevăr.

-Acum spune-mi şi parola! continua Owain serios.

-Ai vrea tu!

„Nu e nici o problemă."

Pentru Branko sigur n-ar fi fost. Dar, oricum, dacă i-ar fi umblat prin fişiere s-ar fi simțit un ticălos.

-Atunci ne vedem mâine.

-Mâine.

Se ridicară şi se despărțiră. În cameră, Tom era în plin concert.

A doua zi, ninse fără întrerupere. Owain începu dimineața o carte şi o termină la şase. După ce citi ultima frază îşi ridică ochii înceţoşaţi şi observă ceasul. Până atunci nu crezuse că poate să uite o întâlnire.

Vorbi cu Vigdis prin calculator, se îmbrăcă şi ieşi.

„Oare şi-a imaginat vreun moment că n-am să vin? Şi dacă da, cu părere de rău?"

Vru să creadă, dar se temu să nu se amăgească.

Fata nu făcu nici un comentariu cu privire la asta şi Owain o aprecie şi mai mult. Sau poate că ar fi apreciat-o indiferent ce-ar fi spus.

Se duseră la cinema şi sala era pe jumătate goală. Când filmul începu, galezul fu surprins o clipă de imaginile bidimensionale. În ciuda dezvoltării tehnice, cinematografele foloseau în cel mai bun caz ochelari stereoscopici pentru a simula spațialitatea. Un holoscrin uriaş era destul de greu de construit şi în acest caz ar fi fost modificat însuşi principiul de bază, proiecția.

Audiența acestui tip de spectacole se menținea totuşi la un nivel mediu, din motive lesne de înțeles. Două motive erau chiar ei.

În mod normal, filmul era slăbuț, iar cei doi ar fi mințit că le plăcuse foarte mult, poate şi din cauză că îl văzuseră împreună.

De data aceasta, filmul era bun. Se întrebă dacă nu cumva doar mâna din dreapta lui îl făcea aşa. Probabil că răspunsul era negativ.

Însă finalul era tras de păr. Owain observă o întoarcere la moda anilor '30, când binele câştiga depăşind situații absolut imposibile.

„De ce criminalul trebuie să-şi avertizeze victima, să-i destăinuie motivele? E o satisfacție ieftină, să-l vadă pe celălalt învins. Doar crima nu se hotărăşte pe loc.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Sau, cel puțin, nu ar trebui. Plănuieşti totul acasă, apoi vii şi tragi, fără un cuvânt."

Aşa era realist. Dar să ceri realism modei '30 era ca şi cum i-ai cere criminalului să ucidă cu sânge rece. De fapt, era acelaşi lucru.

Dar Vigdis era fericită, căci mutantului i se tăiase capul cu o rază laser şi se făcuse dreptate. Dar galezului îi era milă de el, pentru că acțiunile sale avuseseră o motivație pe care o înțelegea, chiar dacă nu o aproba.

Afară era noapte şi ningea. Lumina sferelor fluorescente (de data aceasta albă) crea o atmosferă aproape ireală. Globurile erau sori iar fulgii - stele.

Şi îşi aminti o poezie a primului împărat.

„Luna arde în înalturi
Peste munți de ceți şi vreme,
Stele ning din cerul negru
Peste-a apelor..."

Care putea fi ultimul cuvânt? Cu toate eforturile, acesta nu-i venea în minte, deşi la prima vedere era destul de simplu, căci trebuia să rimeze cu *„vreme"*. Se gândi să o întrebe pe islandeza, dar se temu să nu pară ridicol. După o scurtă ezitare, reveni la primul impuls. Rupse tăcerea:

-Auzi...

Vigdis privea vrăjită. Îşi întoarse capul spre el, parcă deşteptându-se deodată.

-Da.

-Hm... ştii *Patru*? Poezia *Patru*?

-Da, zise ea, răspunzând întrebării.

Apoi, înțelegând semnificația, asemănarea, şopti:

-Da.

-Spune-mi şi mie, cum se termină? Care e ultimul cuvânt: *„Peste-a apelor..."* ce?

-...noiene.

Vorbiseră în acelaşi timp. Răspunsul şi întrebarea fuseseră concomitente.

„Noiene. Parcă aşa."

-Noaptea asta ar merita un tablou, spuse fata.

-Pictezi?

-Când am timp. Dar în general îmi fac timp.

-Pe calculator sau pe hârtie?

-Pe hârtie, bineînțeles. Pe calculator se fac desene, nu tablouri. Sunt cifre, nu artă.

Owain nu se simțea complet de acord, dar nici împotrivă. Era un punct de vedere interesant şi merita să mediteze asupra lui.

Încet-încet, ajunseră la cămin. Vigdis stătea la etajul unu. O conduse până în dreptul uşii. Ea îi zise, zâmbind:

-Mi-a făcut plăcere.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Galezul nu-şi dădu seama dacă spunea adevărul sau nu. Oricum, ce-ar fi putut spune? Că a fost mizerabil? Nu, mizerabil nu fusese, deci înclină spre prima variantă.

-Şi mie.

Îşi strânseră mâinile, cu degetul mare în sus. Acesta devenise salutul studențesc.

-Noapte bună.

-Nos da.

Fata înțelese şi surâsul i se lărgi.

-Góða nótt!

Apoi introduse CI-ul în identificator şi intră, închizând uşor uşa.

Duminică, spre seară, se întoarse Branko. Intră, abia dacă salută şi i se adresă galezului:

-Ți-am adus bicicletă. Dacă vrei, vino până jos să vezi.

Coborî scările cu inima bătându-i de emoție. Odată cu el veniră şi ceilalți trei, să privească minunea.

Afară era frig iar pe cerul senin se puteau zări primele stele. Owain începu să tremure şi îşi strânse mâinile pe corp. Aşa părea cât de cât suportabil.

Macedoneanul deschise portbagajul AGM-ului, ridicând o vechitură de bicicletă de pe care vopseaua se scorojise.

-Pare un deşeu, dar se poate foarte bine merge cu ea.

Vorbele şi răsuflarea se transformau în aburi.

-Nu vrei să faci o tură?

-Dacă mă-nveți...

-E la fel ca una gravitică. Mă rog, aproape la fel...

Owain avusese şi el una când fusese mic. Dispozitivul antigravitațional echilibra greutățile de o parte şi de alta a axei verticale formate de direcția roților, împiedicând astfel eventualele accidente.

Se urcă pe bicicletă. Mâinile îi tremurau şi dinții îi clănțăneau de frig şi frică. Încercă să pedaleze, dar după trei metri se dezechilibră şi fu nevoit să pună piciorul stâng pe pământ, ca să nu cadă.

-Mai încearcă, râse Tom.

Aşa făcu. Reuşi astfel să se descurce binişor în linie dreaptă. Curbele îi mai ridicau unele probleme, mai ales că pe jos era zăpadă şi putea aluneca.

Ceilalți se duseră în cameră, la căldură, dar galezul continuă exercițiile. Reținerile îi dispăruseră şi nevoia de joacă îi luase locul. Era un joc nou şi era frumos. Trebuia deci să-l învețe. Experiența din copilărie îl ajută, căci reflexele, deşi atenuate datorită înlesnirilor moderne, i se treziră din nou. După o oră de antrenament, urcă şi el în cameră, mulțumit de sine. Avu însă o surpriză: CI-ul său era în buzunarul de la palton, aşa că fu nevoit să bată la uşă, ca un golan. Îi deschise Branko, cu o expresie de mirare pe chip. Owain îşi ceru scuze,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

explicându-le, iar ei se amuzară, deci fu iertat.

De luni începu şcoala cu adevărat şi totul deveni din ce în ce mai mult rutină. Totodată, se împrieteni cu Branko şi se îndepărtă de Tom şi de ceilalți.

Pe 17 octombrie fu ziua lui Vigdis, care organiză o mică petrecere, invitați fiind colegii de grupă şi colegele ei de cameră.

Tom captă atenția cu sintetizatorul, căci, şi Owain nu putea contesta, cânta excelent.

„De ce dansează lumea?" se întrebă galezul. Nu se putea gândi decât la trei variante: „Ca să fie văzuți, în caz că ştiu într-adevăr să danseze, ca să-şi consume energia, sau ca să nu fie singuri, ca să fie cu ceilalți, ca să nu se plictisească."

Ultima, fireşte, îl definea acum pe el. Se retrase într-un colț şi după puțin timp sosi şi sărbătorita.

-Ce faci aici?

Nu era un ton peiorativ, ci înțelegător.

-Vreau să stau de vorbă!

Fata se aşează lângă el.

-Despre ce?

-Despre orice.

Nu-i venea în minte absolut nici un subiect. Vigdis îl întrebă:

-Îți place cum cântă Tom?

Un fior de invidie îl străbătu.

-Da, cântă foarte bine. Îi place.

În acel moment, englezul făcu o greşeală, dar nimeni nu păru să-şi dea seama.

-S-a întâmplat ceva?

-Hm... nimic.

-Roagă-l să te învețe şi pe ține vreun cântec-două. Să-mi cânți serenade...

Privea visătoare. După expresia feței, nu era o glumă, chiar spera că într-o zi aşa ceva se putea întâmpla.

-Dar eu *ştiu* să cânt...

-Ah, scuză-mă, nu mi-ai spus...

-...numai că nu o fac, pentru că mi-e frică!

Vigdis se uită circumspectă.

-Emoțiile sunt fireşti, însă la tine mi se pare că e ceva mai mult.

-Mda. Eram în clasa a noua şi aveam un sintetizator.

„Început perfect!"

-Într-o zi eram singur acasă. Era într-o vineri - ca azi, de fapt, ca ieri! Cântam ceva nou şi ritmul nu mergea prea bine. Vorbesc de ritmul bateriei, cel programat. Atunci m-am gândit să-l schimb şi am apăsat câteva butoane. Partea de deasupra era metalizată iar când am atins-o, m-am curentat. În mod normal ar fi trebuit să fie izolată. M-am simțit de parcă aş fi fost strâns într-o menghină şi apoi

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

azvârlit la pământ. Mi-am pierdut cunoştinţa câteva clipe, dar, din fericire, asta a fost tot. Mi-am revenit, însă de atunci mi-e frică să mă apropii de vreun sintetizator, darămite să-l mai şi ating. Pe al meu l-am vândut săptămâna următoare. Şi e culmea că dacă mă relaxez, îmi închipui chiar că aş putea cânta din nou, însă când văd vreunul mă apucă iarăşi spaima şi se termină totul.

-Şi n-ai încercat nimic? Eu ştiu, hipnoză?...

-Nu, nici n-am vrut să aud de aşa ceva.

-De ce?

-Mă gândesc că în timpul stării de hipnoză mi-aş pierde voinţa, personalitatea, şi fiecare ar putea face orice din mine.

-Cred că e de prisos să-ţi spun că doctorii au şi ei conştiinţă...

-Da, într-adevăr, e de prisos.

-Fiecare are fixurile lui... Iartă-mă, n-am vrut să te jignesc. Sunt obosită şi mă ia gura pe dinainte.

Fata vorbise în general şi ar fi fost o prostie să se supere, mai ales că fusese şi sinceră.

-Nu m-ai jignit deloc. Şi eu gândesc la fel. Chiar sunt curios ce fixuri ai tu?

Vigdis zâmbi şi coborî privirea.

-La prima vedere, nu prea am. Mai mult, cred, pentru că nu-mi place să mă gândesc la asta. Sunt superstiţioasă şi mi-e frică de coşmare...

Observând indispoziţia ei, Owain nu mai insistă. Se întrebă însă ce ar alege dacă ar fi într-o situaţie de genul: însănătoşire în urma unei boli incurabile în schimbul unui coşmar în fiecare noapte.

-De ce vii cu bicicleta la facultate? schimbă ea subiectul.

Mai bine spus, încercă. Fără să vrea, se învârtea în cerc.

-Am AGF, răspunse el scurt.

Acum o înţelegea. Totuşi, în general, răul nu dispare dacă nu-i mai dai atenţie.

-Ce-i aia? zise islandeza mirată.

-Paraşutism.

Fata stătu un moment în cumpănă, cântărindu-i spusele.

-Atunci cum ai venit din Ţara Galilor? Pe bicicletă?

Owain izbucni în râs, urmat apoi cu reţinere de Vigdis.

-E greu de explicat. De fapt, e inexplicabil. M-am îmbolnăvit când am sosit aici, la Bucureşti. Şi mi s-a spus că o să mă vindec. Probabil când o să plec.

Ultimă idee îi venise instantaneu, surprinzându-l şi pe el. Totuşi nu ideea în sine îl uimise, ci transpunerea ei în cuvinte.

„O idee nu înseamnă nimic. Un cuvânt înseamnă totul."

Dar acest principiu nu putea fi aplicat comunicării interumane, în care cuvintele nu reprezintă decât o mică parte a schimbului de informaţii, restul constituindu-l gesturile, expresiile feţei sau intonaţia.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Vigdis păruse necăjită, dar ultima propoziție îi adusese şi ei puțin optimism.

-Îți place aici? îl întrebă fata.

„Petrecerea sau Bucureştiul?"

Răspunsurile ar fi fost contrarii.

-Da.

-Şi mie. Ideea ca o capitală să fie cel mai mare oraş al unei țări mi se pare idioată!

-Şi când mă gândesc că în prima zi aş fi comandat bucuros un atac atomic!

Vigdis îl privi o clipă nelămurita, apoi făcu legătura cu boala şi zâmbi.

Tom se opri din cântat şi scoase sintetizatorul din priză. Era transpirat şi ceru de băut. Toți începură să aplaude şi englezul făcu o plecăciune. Apoi luă o sticlă de vin de un litru şi o goli pe jumătate.

O fată necunoscută, probabil o colegă de cameră a lui Vigdis, programă un computer să difuzeze melodii în mod aleatoriu, apoi stinse luminile. Era târziu şi lucirile globurilor albe din stradă pătrundeau prin ferestre, desenând forme bizare pe pereți. Afară începuse iar să ningă iar înăuntru era cald şi bine. Toate acestea îi induseră galezului o stare de confort şi siguranță. Vigdis se ghemui lângă el şi el o cuprinse în brațe.

Ar mai fi vrut să o întrebe din ce țări erau colegele ei de cameră, dar i se păru total nepotrivit. Ştia că 2 erau române şi restul de 3 - străine, ca şi în celelalte apartamente.

„Oare ce semnificație ar putea avea această împărțire? Români sunt 2, iar 3 din provincii diferite."

Deci, indirect, li se dădea de înțeles cine erau adevărații stăpâni, în ciuda aşa-zisei egalități a tuturor națiunilor. Totuşi, per total, ei erau în minoritate. Aveau un avantaj, care de fapt aproape nu conta. La fel ca în realitate. De ce 5? 5 oameni erau destul de puțini pentru a reprezenta o unitate, dar destul de mulți pentru a se divide în subgrupuri, pentru a da naştere la simpatii şi antipatii.

Avea impresia, din ce în ce mai puternică, a reprezentării în miniatură a Imperiului sub forma unui cămin studențesc nevinovat. Pregătirea pentru viață era deci mai complexă decât s-ar fi aşteptat, nu era numai una şcolară, ci mai ales umană. Asta dacă era cu adevărat o pregătire. Dacă nu, atunci ce era? Îi fu frică să se gândească. Îi fu frică să traducă în cuvinte ideea care-i venise, şi ideea se duse. Înapoi? Înainte? Memoria nu poate depozita idei, ci idei materializate în cuvinte.

„Aşa cred eu, dar de unde să ştiu ce se întâmplă cu alții? Ce ştiu eu de alții? Ce ştiu alții despre mine?"

Ritmul de rix îl trezi pentru un moment din reverie. Umbre țopăiau entuziasmate. Vigdis abia respira, cu ochii închişi şi fața senină. Totul era din nou un vis frumos în care ar fi vrut să rămână pentru totdeauna şi din care îl deştepta fiecare clipă trecută. Şi-o imagină pe islandeză făcând un lucru detestabil, de fapt

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

nu-şi imagină acest lucru în mod concret, ci doar ca principiu. Se văzu apoi gustând plăcerea cruda a suferinței, apoi iertând-o, pentru că nu putea să nu ierte. Se întrebă ce e iertarea. Ce e uitarea. Poți să uiți fără să ierți? Poți să ierți fără să uiți?

A ierta înseamnă a uita, în primul rând suferința. După depăşirea ei, întâmplarea ar apărea doar ca un fapt divers, o experiență din care ai tras unele învățăminte, poate. De exemplu, să nu mai ai încredere în oameni. „Ce ai dacă n-ai încredere?" spusese Branko. Şi Owain era complet de acord. A ierta complet înseamnă de fapt a uita complet.

„Dacă nu uiți, atunci treci doar de la o ură activă la una pasivă."

O privi pe Vigdis, care părea că doarme. Însă galezul ştia că nu era adevărat, că doar visează. La clipa în care îl va ierta? Asta *dacă* o va face.

Stătu apoi fără gânduri multă vreme, respirând fiecare secundă, fiindcă erau stropi de fericire.

Lumina se aprinse brusc şi se termină.

De a doua zi viața începu iar să se scurgă monoton, cu mici pauze sau ocolişuri. Într-o joi, Vigdis îi spuse de un anunț publicitar, de care dăduse întâmplător citind infoştirile. Owain luă legătura cu autorul său, aflând că acesta era dispus să vândă la un preț rezonabil un electroscuter. Suspensia nu era antigravitațională şi performanțele - oricum superioare unei biciclete.

Aşa că se duse, chiar în aceeaşi seară, la adresa indicată, împreună cu Tom şi Gicu, şi-l cumpără.

Branko aruncă bicicleta şi gestul acesta îl duru pe galez, căci ea reprezenta în primul rând o dovadă de prietenie.

Acum totul devenise mai simplu, dar farmecul greutăților de la început fusese înlăturat.

Facultatea, colegii, Vigdis şi activități fără importanță în fiecare seară şi sfârşit de săptămână.

Era sâmbătă dimineața când Branko reuşi să falsifice prima cartelă de identificare. Era aşa de surescitat, încât căzu de pe scaun şi se bâlbâi, încercând să le explice şi celorlalți ce realizase. Accentul slav puternic datorat emoției făcea aproape imposibilă înțelegerea cuvintelor sale.

Dan îşi dădu seama primul şi sări de pe pat, urlând la ceilalți trei. Se adunară toți lângă computerul său, iar macedoneanul le făcu o demonstrație: introduse două cartele, una oficială, cu fotografia sa şi cealaltă nou-nouță.

Rulă programul său, apoi *Identif*, care prezenta aceleaşi informații pentru amândouă.

-Computerele oficiale au sisteme specifice de scriere a CI-urilor, pentru că sunt protejate la scriere, dar se poate copierea lor şi apoi modificarea celeilalte!

Branko vorbea încă destul de incoerent, dar măcar acum putea fi înțeles.

După execuția unui nou program, cartela pirat arăta în cont 500000 de lei.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Rămaseră cu gurile căscate.

Tom se dezmetici primul şi se grăbi să-i aducă CI-ul sau. Şi Branko îl făcu bogat. Dan, Owain şi Gicu urmară.

Stăteau acum întinşi pe pături, nevenindu-le să creadă norocul ce dăduse peste ei. Owain închise ochii. Era bucuros, dar nu era fericit. Putea acum să-şi cumpere practic orice. Dar *ce* să-şi cumpere? Un AGM nu avea rost, sintetizator - nu, holovizor - cât stătea la cămin nu-i trebuia iar acasă mai avea două, cărți - putea să-şi ia şi cu suma reală, mâncare, îmbrăcăminte - nu punea prea mare preț pe ele, deşi erau necesare, să trimită acasă - ar fi trezit întrebări, să finanțeze ceva - ar fi trezit bănuieli. Ajunse la concluzia că ar fi mai nimerit să-i pună la păstrare, pentru când va avea cu adevărat nevoie de ei.

Dan îl întrebă pe Branko:

-Eu nu prea mă pricep, dar te-ai asigurat cumva? Să nu ai necazuri!

„Ce grijă subită pentru soarta lui! Trebuia să spună «Să nu *avem* necazuri»!"

-Fii fără grijă. Am fost atent.

Tom stătuse până atunci tăcut şi îngândurat. Când se hotărî să vorbească, avea în glas o inflexiune de conducător preocupat de soarta supuşilor:

-Auziți, de-acum încolo nici un cuvânt despre asta, nimănui! Suntem toți la fel de vinovați ca Branko, aşa că nu cumva să şoptiți ceva la PI[12]...

Îi privi, pe fiecare în parte.

-...deşi nu cred că se află vreun pițigoi printre noi.

Aprobară cu toții în tăcere.

-Şi mă gândeam... ca să nu fie nici un fel de probleme... Apropo, aveți conturi în bancă?

Aveau.

-Bun. Cartelele nu pot fi detectate, nu-i aşa?

-V-ați convins singuri, răspunse macedoneanul. Atâta timp cât nu observă cineva lipsa fotografiei şi numelui.

Englezul dădu din cap satisfăcut.

-Atunci ar trebui să mergem la Bancă, să depunem cei 500000 în cont şi apoi să-i retragem din nou pe CI-urile adevărate. Aşa devine totul legal.

Era o idee foarte bună, căci acest tip de transfer se făcea exclusiv computerizat. Owain nu înțelegea cum de existau atâtea breşe în sistemul imperial, astfel încât cinci studenți, încă şi la română, îşi puteau face de cap. Dar dacă stătea să se gândească mai bine, meritul principal era al lui Branko, restul fiind completări de ordin „tehnic". În final, ele se dovedeau însă la fel de importante ca şi falsificarea propriu-zisă. La ce bun că furi un milion dacă eşti prins imediat?!

Se duseră chiar în după-amiaza aceleiaşi zile. Intrară fiecare într-o cabină

[12] Poliția Imperială

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

de schimb.

Owain ştia ce are de făcut. Introduse în fanta computerului cartela falsă şi spuse numărul de cont şi parola. După ce i se identificară vocea şi amprentele, i se stabili accesul şi văzu în holoscrin suma totală, comandă transferul şi aşteptă cu inima strânsă declanşarea alarmei, blocarea uşii şi apoi arestarea. Nu se întâmplă nimic. Auzi:

-500000 de lei depuşi în cont. Vă mulțumim că ați apelat la serviciile noastre.

Luminița verde, care reprezenta „atenția" calculatorului se stinse. Galezul repetă numărul de cont şi parola. Vârî CI-ul adevărat şi specifică suma.

-5000 de lei retraşi din cont. Vă mulțumim că ați apelat la serviciile noastre.

Avea acum în bancă 503260 de lei. Ieşi din cabină puțin amețit, dar şi uşurat, într-un fel. Se simțea oarecum vinovat, dar se gândi cât de uşor era să furi.

„Dacă CI-urile aveau alt format decât cartelele obişnuite, Branko nu mai făcea nimic."

Se întâlniră afară din clădire, iar Tom le spuse să nu cheltuiască foarte mult timp de o săptămână, ca să nu aibă cumva greutăți.

După acest interval, englezul şi cei doi români îşi cumpărară câte un AGM ultimul tip. Tom reacționă dur față de ironiile şi insinuările colegilor de grupă, iar aceştia se liniştiră, cel puțin fățiş.

Dan îşi luă şi el sintetizator. Deşi nu prea avea talent, învață de la englez câteva cântece. Ei doi, împreună cu Maria, portugheza, care ştia să cânte la vris[13], înființară formația facultății de română - *Angérérs*. Însuşi numele era un protest, mai ales că era în engleză, şi Owain aprecie inițiativa lui Tom.

În ziua următoare, Vigdis nu pierdu prilejul să-l întrebe cum de se îmbogățiseră cei trei peste noapte.

-De unde să ştiu eu? răspunse galezul, tot cu o întrebare.

-Mă gândeam că ai vreo idee vagă, mai ales că eşti aproape de „sursă"!

„Vagă? Ce față ar face dacă i-aş spune!"

-Îmi pare rău.

Contrar aşteptărilor, fata nu renunță:

-Şi cum îți explici că şi-au cumpărat toți AGM-uri? În acelaşi timp.

-Nu-mi dau seama. Poate au pus pariu!

[13] *Vrisul* era un instrument aproape indispensabil muzicii rix şi gaðér. Era de fapt o cutiuță pătrată cu 132 de compartimente adâncite, dispuse pe 11 linii şi 12 coloane, colorate asemănător clapelor unui sintetizator: notele principale cu galben iar celelalte cu albastru. Pentru a cânta trebuia doar să vâri degetele în spațiile respective. În fiecare locaş, într-un perete despărțitor exista un dispozitiv ce emitea o rază laser, receptată de o celulă din peretele opus. Când degetul întrerupea acest circuit, se emitea un sunet, corespunzător notei alese. Diferența față de sintetizator consta în faptul că sunetul produs nu era continuu, ci intermitent. Astfel, efectul semăna cu un bâzâit, în funcție de frecvență, gustat însă de public datorită stării aproape hipnotice pe care o inducea, bineînțeles dacă era amplificat corespunzător.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se abținu cu greu să nu zâmbească.

„Ce prostii pot să debitez!"

Vigdis clatină din cap, lăsând privirea în jos. Probabil realizase că-şi bătea joc, că ori nu ştia, ori nu voia să-i spună.

„S-o invit să meargă cu mine să-mi iau un AGM. Să aleagă ea culoarea."

-...cu gura până la urechi?

Tresări:

-Poftim?

-Câteodată aş vrea să ştiu ce gândeşti, când stai aşa şi nu scoți o vorbă.

-Şi mie mi-ar place să cunosc gândurile oamenilor. Gândurile nu pot minți. De fapt, e posibil, dar e destul de greu să te minți pe tine însuți. Cel puțin aşa zic eu. Cu toate astea, mă întreb dacă ar mai exista conflicte dacă am comunica telepatic...

Islandeza mormăi ceva neinteligibil. Owain se întoarse brusc spre ea:

-Tu ce crezi? Uite, de exemplu, ce crezi despre mine? Sincer!

Vigdis îl privi speriată un moment, apoi replică:

-Dar ce te-a apucat aşa, deodată?

Într-adevăr, fusese o reacție surprinzătoare pentru caracterul său obişnuit. Totuşi, în contextul discuției, ea ar fi putut să-i răspundă. Deci nu voise. Oare de ce? Dacă ar fi avut o părere bună, i-ar fi spus. Aşa ar fi fost normal. Avea o părere proastă? Dar n-avea sens. Nimic din comportamentul ei nu o dovedea. Şi, în orice caz, putea să mintă.

Probabil fusese prea uimită de izbucnirea lui. Voia să creadă ultima variantă, şi până la urmă o crezu.

Ce trebuia să mai spună? *„Scuză-mă, am avut o zi grea"* ? Bineînțeles că nu. Greşeala fusese a ei. Aştepta să vorbească Vigdis, dar ea tăcea privind în pământ. Liniştea devenise apăsătoare. Myfanwy ar fi schimbat subiectul, ar fi încercat să revigoreze conversația. Era ciudat că tocmai acum îşi amintise de ea. Se întristă. Apoi se gândi dacă Myfanwy era aşa cum îşi amintea el. Nu-şi putea da seama în mod conştient, dar ştia că nu.

„Timpul netezeşte. Memoria reține doar ce ni se pare important. Dar după un interval mai lung, imaginea inițială se alterează şi ajungem să ne amintim un lucru nu cum a fost în realitate, ci aşa cum ne-am temut sau am fi dorit noi să fie."

-Participi la campionatul de şah? o întrebă el.

Gicu fusese cu ideea, şi toți o aprobaseră. Aşa că lipiseră hârtii prin tot căminul. Până în acel moment se înscriseseră însă doar vreo 25.

-Nu ştiu, nu m-am gândit până acum.

-De ce?

-Fetele nu vor. Probabil că nu ştiu să joace.

Se referise la colegele ei de cameră.

-Dar tu ştii?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Puțin. Cât să mut piesele, zise ea şi râse.

-Oricum n-ai ce pierde. Îmi închipui că va fi distractiv.

-Ei, atunci... ce mă costă?

-Doi lei. Cheltuieli de organizare.

Vigdis îl privi mirată şi amuzată.

-Doar nu credeai că facem un campionat pe computer. Închiriem o sală. Campionat în toată regula.

-Şi câştigătorul ce câştigă?

-Respect. Şi o sticlă de apă.

-Fie.

-Te trec pe lista?

-Da.

-Înseamnă că datorezi doi lei comitetului de organizare.

Islandeza râse şi-i dădu prieteneşte o palmă peste tâmplă.

Peste două zile erau înscrişi exact 32 de concurenți. Tom şi Dan procedară la tragerea la sorți, apelând la o pungă şi la bilețele, căci voiau să facă totul în mod „clasic".

În primul tur, Owain urma să joace cu Branko. Galezul nu ştia la ce trebuia să se aştepte, aşa că tratã meciul cu toată seriozitatea şi învinse.

La campionat participară doar patru fete. Trei fură eliminate. Conform „loteriei", Owain trebuia să o întâlnească pe cea victorioasă. Pe Vigdis.

Ea spusese că abia muta piesele, dar se putea baza pe asta, atâta timp cât învinsese o dată? S-ar fi simțit rău dacă ar fi pierdut. Nu l-ar fi afectat înfrângerea propriu-zisă, ci eventualele ironii: *„Te-a bătut porumbița, scumpule?"*

Jucă destul de bine, dar pierdu. Privi în tăcere tabla de şah, neştiind exact ce greşise. Pur şi simplu fusese mai bună. Spera din toată inima să ajungă în finală, sau măcar să nu fie el singura victimă. De fapt, *deja* nu era singura. Se uită la islandeză, care stătea cu mâinile încrucişate pe masă. Nu zâmbea, dar era de ajuns să-i vadă ochii ca să-şi dea seama că era bucuroasă. Poate se simțea stânjenită. Ce putea face? Să-i râdă în nas? Îi părea rău de el, dar se gândea ce va face mai departe.

Lui Owain nu-i rămânea decât alternativa de spectator. Astfel, în ziua următoare, Vigdis îl învinse pe Dan şi se califică în semifinale, unde trebuia să joace cu Gicu. În celălalt meci, Tom îl întâlnea pe Karl, din Germania.

Era curios că, deşi mai mult de jumătate din participanți erau aproape necunoscuți, în pozițiile fruntaşe se clasaseră majoritatea din grupa sa. Cu excepția lui. Asta mulțumită islandezei.

Câştigară Tom şi Gicu. Galezul nu putea spune dacă îi părea bine sau rău. Îi părea bine că Vigdis fusese bătută şi îi părea rău că simțea asta. Cât despre victoria lui Tom, putea spune că se aşteptase la aşa ceva, căci englezului îi mergeau toate din plin.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Finala fu o înfruntare pe viață şi pe moarte; Gicu aplică iar jocul periculos, dar Tom îşi dădu seama şi îl învinse. Owain trebui să recunoască faptul că ar fi pierdut cu siguranță.

Campionatul se terminase, dar ecourile lui erau departe de a se stinge. Tom fu nevoit să bea sticla de „apă", astfel încât după o jumătate de oră abia se mai ținea pe picioare. Dan nu se lasă mai prejos şi îi urmă exemplul, ajungând să sărute picioarele scaunelor.

-Ia te uită ce de plecăciuni face Dan cel Dur! exclamă Vigdis.

Owain râse. Dar râse de cu totul altceva. „Dan y dŵr" în galeză însemna „sub apă", expresie care avea şi sensul de „beat". „Dan cel Dur" era o poreclă perfect potrivită situației.

Acesta fu ultimul eveniment notabil înainte de vacanța de iarnă. Toți se pregăteau să meargă acasă, şi AGF reveni pe ordinea de zi. Îşi chemă părinții prin computer. Răspunse tatăl său. Owain se întrebă ce ar face dacă i-ar spune de boală. Ar veni cu primul avion şi s-ar zbate să-i găsească un remediu care nu exista. Momentan. Aşa că minți că se simte excelent cu colegii săi şi că plănuiesc pentru vacanță excursii, plimbări, că nu pleacă nimeni şi că nu vrea nici el să facă altfel. Tatăl său îl privi în ochi şi el, pentru o clipă, nu-şi dădu seama ce putea însemna aceasta. Apoi se lumină: pur şi simplu nu-l credea. Dar nu zicea nimic pentru că nu voia să-l facă să se simtă prost. Îl întrebă dacă are nevoie de bani. Lui Owain îi veni să râdă. Dar ce ar crede taică-său dacă ar răspunde negativ? *„Cine ştie ce afaceri învârte!"*

-Mi-ar prinde bine.

„Să minți ca să pari normal!"

Celălalt îi spuse că oricum avea treabă în oraş şi că va trece pe la bancă să-i depună o sumă în cont. Apoi îi ură:

-Sper să te distrezi bine!

Era ca şi cum i-ai zice unui om în ştreang *„Sper să ne vedem la anul!"* De fapt, teoretic era posibil, dar nu era deloc probabil.

-Mersi.

Întrerupse legătura. Apoi realiză că tatăl său va vedea banii din cont. Ar rămâne ca trăsnit în cap, apoi ar căuta diferite explicații: *„Va să zică, javra e bogată şi-mi mai şi cere bani! Uite pe cine am crescut. Am ştiut de la început că bursa asta e cu ghinion. Probabil vinde droguri ilegale pe străzi. Cum să-i spun nevestei?"*

Se trezi zâmbind. Apoi începu să se uite după CI, gândind că era normal să nu-l găsească, odată ce se grăbea. După un minut, îşi dădu seama că era chiar în fața lui. Se îmbrăcă şi fugi pe uşă.

Ajunse la bancă destul de repede cu electroscuterul. Intră într-o cabină, sperând ca tatăl său să nu fi ajuns mai repede.

„Oricum, ar fi trebuit să-mi deschid un cont secret, de care să ştiu numai eu şi la care să am drept numai eu."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Îşi scoase banii pe CI, lăsând în mod simbolic 6 lei şi 75 de bani, ca să se vadă cât de năpăstuit de soartă era.

Apoi îşi deschise un nou cont. I se comunică numărul şi i se ceru parola. Primul impuls fu să dea un cuvânt galez, apoi îşi aminti de Branko.

„Un cuvânt românesc, deci. O chestie la care să nu se gândească nimeni."

Amprentele digitale şi vocale confereau destulă siguranță; parola era mai degrabă o protecție psihologică.

„E greu de crezut că cineva care trece de amprente va renunța din cauza unei nenorocite de parole."

-Şobolan.

-Repetați parola.

-Şobolan.

Transferă toți banii din primul cont în al doilea: 57 de lei şi 25 de bani. 1-1. Dacă ar mai fi întârziat două minute, taică-său ar fi avut o surpriză. Avusese noroc că operațiile bancare nu se puteau face de acasă. Apoi realiză că dacă acest lucru ar fi fost posibil, nu ar fi fost nici o nenorocire. L-ar fi scutit de un drum. Înțelesese de la macedonean că CI-urile erau protejate la scriere şi doar calculatoarele oficiale puteau îndepărta temporar protecția, prin mijloace mecanice.

La sfârşit, depuse şi cei 500000 şi anulă primul cont.

Ajuns la cămin, făcu o cerere la administrație să i se permită şederea în continuare, pe timpul vacanței. Răspunsul fu: de acord, dar contra cost. Owain acceptă.

Şi vacanta începu şi trecu pe nesimțite.

Faptul că stătea în cameră, aşteptându-i pe ceilalți să sosească, îi aminti toate întâmplările ciudate de care avusese parte. Nici măcar nu încerca să le dea o explicație. Era singur. Şi se temea să nu se simtă şi mai singur atunci când va veni restul.

Deci ieşi pe străzi şi rătăci fără să ştie unde se duce şi de ce. Avea un sentiment ciudat de pierdere a timpului. Nu doar nostalgia cauzată de trecerea firească, ci aproape supărare şi vinovație că nu face ce ar trebui.

„Ce înseamnă 999?"

Îi era clar că nu putea deduce semnificația în mod logic. Era necesară o revelație. Dacă nu i se întâmplase însă, însemna că nu sosise încă timpul. Se întrebă dacă va sosi vreodată. Probabil că da.

Se întoarse la cămin. Se adunaseră toți. Lucrurile intrau în normal.

Examenele se apropiară, apoi începură să se îndepărteze.

În martie veni ziua lui. Îi luară un holovizor portabil ultimul tip.

„Poate că Branko a falsificat o cartelă special pentru ocazia asta."

De fapt, această presupunere era singurul lucru care dădea valoare cadoului. Un efort exclusiv pentru el.

-Tre' să faci cinste, că ne-am zbătut atâta pentru tine, îi zise Dan.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Trebuia, asta era şi părerea lui.

Veni toată grupa, ba chiar şi persoane pe care nu le văzuse niciodată. Sau le văzuse, dar nu le remarcase. Dan, fireşte, cel Dur. De data aceasta însă, începu să se certe cu Lucian. Motivul inițial se pierdu repede, şi amândoi trecură la invective de tot felul.

Owain era şi el puțin amețit. Îşi imagină că se luau la bătaie, că el şi alții săreau să-i despartă, dar că, odată ajuns în spatele lui Lucian, îi dădea o lovitură scurtă în rinichi. Îşi amintise de întâmplarea cu țigările.

„Ar trebui să-i vâr în nas țigări, să se sature!"

Cum cei doi nu păreau deloc să se calmeze, galezul îi vorbi (mai mult din datorie decât din convingere) lui Tom, care stătea pierdut, cu ochii ațintiți în perete:

-Să-i oprim până nu se încaieră!

Englezul mormăi, fără să-l privească, un amestec de sunete ce însemnau probabil un îndemn de renunțare şi înjurătură:

-Leev'em t'hel...

Nu-l mai văzuse niciodată pe Tom într-o dispoziție ca aceasta. La ce se gândea oare în acele momente?

Deodată se trezi alături cu un necunoscut, care îl apucă pe după umeri cu o mâna, într-un gest ce s-ar fi vrut prietenesc. Owain se eliberă încet, că nu cumva să fie învinuit de violență.

-La mulți ani, Owain! ură celălalt. Eu te cunosc, rămâne să mă cunoşti şi tu: Stjepan.

De obicei, cel puțin din câte observase până acum, oamenii îşi spuneau atât numele, cât şi provincia de unde erau. Iată o excepție.

Începu să-i vorbească despre o mulțime de nimicuri, repetându-i aproape obsesiv prenumele.

„O reacție instinctivă împotriva neatenției? În orice caz, ce naiba încearcă să facă?"

Se trezi deodată cu răspunsul:

„Să-mi câştige încrederea."

-Da, aşa e, cum spui.

-Ma bucur că şi tu gândeşti ca mine, Owain. Acum te las, să nu spună ceilalți că sunt egoist. Ne mai vedem, da?

-Sigur.

Se întoarse şi se depărtă.

„Ciudată chestie."

Se chinui să-şi amintească ce-i zisese Stjepan, dar nu reuşi. Avea o senzație ciudată: parcă nici nu fusese adevărat.

Se uită în jur: Dan şi Lucian erau acum cei mai buni prieteni iar Vigdis se apropia surâzătoare. Era totuşi un punct de sprijin.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ai văzut cu cine am discutat? o interpelă galezul.

-Da, era Stjepan, din Croația.

„Numele, provincia. Aşa e obiceiul."

-Nu l-am mai văzut. Îl cunoşti?

-E în grupa cu Irina. De ce?

„E ceva putred."

-Voiam să ştiu, atâta tot. Nimic important.

-Mda... Mai stai pe-aici?

-Dar pe unde să stau?

-Hai afară.

Era o propunere tentantă, căci şi el voia să se mai dezmorțească.

-Hai.

Ieşiră în noapte. Era senin, vântul abia adia, stelele licăreau departe, era frig şi era frumos. Merseră multă vreme fără o vorbă, respirând întunericul albastru. Pe Owain, parcul acesta din apropierea căminului îl ducea cu gândul în mod ciudat la o despărțire de septembrie, atât de îndepărtată încât nu mai ştia ce e imaginație şi ce e amintire. Se întrebă, privind-o pe islandeză, ce noapte înghețată îi evoca oare acest tablou - ce revedere, ce despărțire, ce bucurie, ce durere, ce zâmbet, ce lacrimă.

„Cât de mici suntem! Şi ce vise mari avem cu toții! Fiecare om are steaua sa. Cine, sau mai bine zis, ce e mai important: un om sau o stea? E adevărat că o singură viață e mai însemnată decât întreg universul? Dar dacă o stea reprezintă viața pentru alte 7 miliarde, undeva unde probabil nu vom ajunge niciodată? Se gândesc oare la noi? Poate că fiecare din ei are o stea. Al cui e soarele nostru? Care este steaua mea?"

Îşi aminti de imnul imperial, *Stea curată de argint*, al cărui text fusese modificat după moartea primului împărat, pentru a suna totuşi a imn. Se miră că, aproape de fiecare dată, în nopți ca acestea, revenea cu gândul la poeziile lui Florin I. Avusese ocazia să studieze originalul şi versurile oficiale, despre steaua ce patronează victoria, unirea şi înțelegerea, i se păreau seci şi ridicole. Primul text avea o ciudată notă de mister şi romantism.

„Văzut-am steaua-ntr-o clipire
Pierind în valul cenuşiu
Şi unda de schimbată fire
Mă prefăcu-n ce vream să fiu."

„Poate o stea să influențeze o viață? Ăsta e domeniul lui Vigdis, dar nu există-n toate un strop de adevăr? Viața întreagă suferim doar influențe, însă câți le recunosc? Câți *o* recunosc?"

Realiză deodată că fata era singura care putea să-l ajute.

-Ce înseamnă 999?

Vigdis tresări:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Poftim?

„Ar trebui să te obişnuieşti cu ieşiri de genul ăsta."

-Am avut un vis în care apărea acest număr şi mă întrebam ce semnificație poate să aibă. Pe tine te interesează chestiile astea...

Lăsă propoziția în suspensie, fără să mai adauge o întrebare sau o rugăminte.

-Dacă vorbim din punct de vedere simbolic, 999 nu e decât o repetare a lui 9, pentru a-i conferi mai multă putere. După câte ştiu eu, 9 reprezintă nemurirea, purificarea, aspirația către salvare spirituală.

-De ce?

Cele două cuvinte îl uimiră şi pe el, căci ţâşniseră involuntar.

-Primele 10 numere formează *Decada divină*, în care 1 este simbolul lui Dumnezeu, Unicul, iar 10 - al cunoaşterii integrale. 9 tinde spre 10, se apropie de perfecțiune... Aşa cred!

„Aşa crezi! Nu eşti sigură. De ce nu eşti sigură?"

Aşadar, numărul avea o semnificație pozitivă.

„Al 9-lea are numărul 999. De ce? E necesar. El ştie? El este."

Aparent, toate puteau să se potrivească. Rămânea să-l găsească pe al nouălea. Şi apoi? Probabil să învețe ceva de la el, odată ce premoniția i-l desemna ca favorabil. Totuşi, i se părea ceva suspect.

„El ştie? El este."

Adică este fără să ştie.

„De ce are numărul 999? E necesar."

Suna precum: „Nu e vina lui. Aşa trebuie." Dar vina, chiar şi absența ei, sugera ceva rău. În contrast cu salvarea şi purificarea afirmate de Vigdis. În definitiv, de ce „Aşa trebuie"? Era un test la care era supus? Era o încercare? Sau pur şi simplu soarta?

-Îți place noaptea? întrebă ea.

„Nu sunt singurul. Poate *eu* ar trebui să mă obişnuiesc. Cine ştie? O fi vreun transfer de personalitate. Oare ce-am luat eu de la ea?"

-Da, murmură el.

-Şi mie. Mai ales când e lună plină. Câteodată mă închipui singură, în mijlocul unei câmpii nesfârşite, înghețate, sub o lună plină, neobişnuit de mare şi strălucitoare. Aş vrea să mă înalț şi să zbor pe deasupra ei, ca un liliac.

„Ca o fantomă."

-E o imagine frumoasă.

Fata îl privi de parcă i-ar fi zis: „Du-te la un control."

„Ce-am spus? Ce trebuia să spun?"

-Ce-am spus?

-Ah, scuză-mă. Mă gândesc ce față trebuie să fi făcut. Atâta doar că pentru mine nu e o simplă imagine frumoasă. Încearcă să-ți închipui şi tu!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Acum?"

-Încearcă!

„E tot noapte, dar luna e atât de puternică încât face stelele să pălească. Din zare-n zare câmpia de gheață luceşte ca argintul. Şi eu sunt singur."

Îşi desfăcu aripile şi zbură spre lună. Discul strălucitor creştea şi când îi cuprinse orizontul, trecu prin el, începând să scadă în urmă. În faţa lui era Pământul - o imensă câmpie înghețată. Coborî încet şi o văzu pe Vigdis în mijlocul ei. Dar fata nu păru fericită de întâlnire. Îi zâmbi rece şi se îndepărtă, zicându-i: „Pământul e mare".

Reveni în realitate. Islandeza îl privea curioasă. Owain nu-şi putea da seama dacă îşi imaginase doar sau fusese o halucinație sau viziune.

-Am încercat...

-Şi?

Ezită un moment, apoi vorbi:

-Nu pot descrie!

Vigdis păru satisfăcută. Cu alte cuvinte: „Vezi? Aşa e normal. Nu imagine frumoasă!"

Însă galezul nu era sigur ce rost avuseseră toate astea. Poate nu avuseseră nici unul, era doar un subiect ca multe altele posibile.

În drum spre cămin se gândi că meritase să îndure ziua aceasta ticăloasă, numita „a lui", doar pentru plimbarea ce acum se termina.

„Cum ar fi dacă oamenii ar trăi doar noaptea? Întunericul dă o impresie de vulnerabilitate, care ar trebui să-i apropie."

Îşi aminti o secvență dintr-un film, relevantă după părerea lui: un bărbat şi o femeie, singuri noaptea într-un cimitir. „Mi-e frică!" şoptise ea. „Şi mie!" răspunsese el. „Strânge-mă în braţe!" îl îndemnase ea. Şi astfel, spiritele nu le putuseră face nici un rău, fiindcă nu le mai era teamă.

„Dacă 2 oameni sunt cuprinşi de spaimă, ei pot forma un singur tot, care să depăşească această stare. Şi astfel, fiecare din ei o va depăşi. Dar cât e de greu să formeze acel tot!"

Privind inscripția de deasupra uşii, gândi că de a doua zi vor fi iarăşi bieții studenți dintotdeauna, până când o nouă noapte de primăvară poate îi va face pentru scurt timp stăpâni pe lumea de gheață şi pe luna de flăcări argintii.

Într-adevăr, din săptămâna următoare începu să ia în serios teza finală, „de diplomă", şi hotărî că va scrie despre accentele şi diferențele regionale ale limbii române în provinciile Imperiului. Cu ajutorul computerului selectă materialul necesar, aşa că mai trebuia să-l citească şi să redacteze lucrarea.

În acelaşi timp, observă că Stjepan îi tot „dădea târcoale". Era o expresie neelegantă, dar exprima perfect ceea ce făcea croatul. Pe Owain îl enerva mai ales că îşi alegea drept subiecte de discuție numai banalități, lucruri de duzină, complet neesențiale. De altfel, nu se îndoia că la sfârşit îi va cere în mod sigur o favoare,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

căci întreg comportamentul său dovedea un interes, deocamdată ascuns.

Odată, exasperat, îl întrebase direct:

-Te pot ajuta cumva?

Iar Stjepan păruse chiar revoltat:

-Nu, bineînțeles! Nu vrei să mâncăm ceva, Owain? Fac eu cinste!

Într-o după-amiază însă, când Owain stătea la o masă în restaurant, singur, privind absent ceasul de pe perete, apăru croatul, dădu mâna cu el şi se aşeză alături:

-La ce te gândeşti?

„De ce vor toți să afle asta?"

-La nimic.

-Atunci am să-ți dau eu un subiect de meditație: ție îți convine că faci parte din Imperiul Român?

„Hopa!"

Se cunoştea de la o poştă că aceasta era discuția pentru care îl „pregătise" Stjepan. Era o problemă serioasă şi tocmai de aceea nici nu-i mai repeta numele. Prin urmare, avea să afle ceva nou. Şi interesant, probabil.

Deşi înțelesese că se referă la organizarea statului şi la o posibilă independență, de teamă să nu spună vreo prostie, galezul întrebă:

-În ce sens?

-Eşti şi tu integraționist?

Tonul celuilalt trăda o urmă de dezamăgire.

-Nu, răspunse el şi privi scânteia de bucurie din ochii croatului.

„Iată cum poți ferici pe cineva" îşi zâmbi Owain.

-De ce întrebi?

-Trebuie să ştii că nu eşti singur. Eu fac parte dintr-o organizație secretă ce militează pentru autonomia sau chiar independența provinciilor. Aş vrea să ni te alături!

„Ce discurs mizerabil!"

În primul rând, observase tonul şi înflăcărarea aproape infantile, apoi cuvinte ce dezvăluiau nehotărârea: „autonomia *sau chiar* independenta" şi un servilism impropriu unei organizații serioase: „*Aş vrea*".

-Câți sunteți?

-8, din Universitate.

Galezul izbucni în râs, apoi îşi dădu seama că era un gest nepoliticos şi se abținu, cerându-şi scuze. Stjepan îl privea, neînțelegând ce se petrece:

-Pur şi simplu nu-mi explic ieşirea asta a ta. Am vorbit foarte serios!

Deodată se bătu cu palma peste cap, şi fără să aştepte replica lui Owain, îi zise:

-Nu ți-am spus ce era mai important! Nu noi opt suntem organizația. Organizația este ANS!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Galezului îi îngheță zâmbetul pe buze. *Armata Națiunilor Supuse* era o coaliție internațională semiteroristă, cu membri din toate provinciile imperiale, pe cât de secretă ca organizare internă, pe atât de cunoscută prin efecte. Susținuse, mai ales în trecut, numeroase demonstrații violente, dar acum părea că se mai potolise, răspândind ocazional viruşi informatici şi manifeste, amenințând guvernul, conducătorii instituțiilor publice şi chiar pe împărat.

-Poți să-mi răspunzi sincer la o întrebare?

Stjepan încuviință.

-Tu de ce te-ai înscris?

-Croația a fost printre primele țări cucerite de Imperiu - a noua - şi...

Galezul nu mai asculta. Avusese o revelație. Iată cine era al 9-lea! Bineînțeles, acum totul era simplu. Ce reper mai bun putea să-i dea primul împărat, decât cuceririle făcute! Era totuşi curios că Florin I îi cerea să facă parte dintr-o organizație antiimperială, dar nu se îndoia că şi acest lucru avea o explicație, pe care doar nu o cunoştea încă. În definitiv, Vigdis se pricepea.

Croatul tăcea, aşteptând decizia lui. Remarcă faptul că nu-i dăduse un timp de gândire, nici măcar o zi. Hotărârea trebuia luată pe loc. Ochii păreau să-i spună: „Am avut încredere în tine. Aştept acum acelaşi lucru."

-Sunt de acord, rosti ferm galezul şi apoi îşi drese glasul, auzind sunetele ridicol de răguşite pe care le articulase.

Situația penibila nu se opri aici, căci se înecă şi începu să tuşească vitejeşte. Stjepan îl urmărea serios, dar Owain ghicea zâmbetul disprețuitor din spatele ochilor căprui.

-Am să-ți dau de ştire să vii la Inițiere! îi spuse când termină.

-Aşa să faci!

-Păi eu... atâta am avut de spus. Ne mai vedem!

Galezul strânse mâna întinsă cu degetul mare în sus, apoi rămase iarăşi singur.

Se duse în cameră. Îl găsi pe Branko lucrând la calculator, care îi spuse că englezul şi românii plecaseră cu nu ştiu ce treabă în oraş.

Owain nu simțea neapărat nevoia să se descarce, dar era curios să afle şi părerea macedoneanului. Îi povesti pe scurt, fără nici o introducere, cele întâmplate. Spre mirarea sa, Branko nu fu surprins şi continuă să bată în tastatură. Îi mărturisi că şi pe el încercase să-l coopteze Stjepan, şi reuşise.

-Am mers la Inițiere acum vreo săptămână...

„Mi-a spus toate astea fără să-şi ridice ochii din holoscrin!"

Se întrebă dacă avea vreun rost să facă parte din ANS. Macedoneanul nu părea să dea faptului o importanță deosebită.

În seara următoare, croatul îl chemă prin computer. Owain nu se miră că îi cunoştea numărul. Îi propuse o plimbare prin parc, mai ales că erau de față şi colegii de cameră.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se întâlniră în fața căminului.

-Unde mergem acum? E departe?

-Ghici! Ştii hotelul *Muntenia*?

Era peste drum de sediul PI.

-Adică e în bătaie de joc, nu? Nu e nimic ilegal. Am înțeles.

-N-ai înțeles nimic. ANS e interzisă oficial.

-Atunci ce facem? Ne predăm?

-Sunt două variante de răspuns: pe de o parte, nimeni nu ne va observa. Îți imaginezi polițiştii privind cu binoclul pe geam în hotelul vecin? Pe de altă parte, folosim principiile ascunderii.

-A! făcu galezul, de parcă era ceva simplu ca bună ziua. E totul clar acum!

-Să înțeleg că nu le ştii?

-Cam aşa.

-Bine, am să ți le explic, dar ți-aş fi recunoscător dacă ai termina cu tonul ăsta de şmecher!

Owain lasă privirea în pământ:

-Scuză-mă!

-Sunt trei principii: principiul proximității sau simplității, ca în cazul nostru, când ai de-a face cu oameni inteligenți care se aşteaptă la ceva complicat, principiul complexității sau învăluirii, pentru oameni pe care îi consideri inferiori şi care nu-ți vor putea urmări raționamentul şi... ia ghiceşte care e al treilea?

Galezul îşi frământă mintea, dar nu găsi nimic şi se recunoscu înfrânt.

-Principiul imaginației. Aici intră orice metodă nouă, de fapt, orice principiu nou. Deci e o clasificare completă.

-Şi cine a descoperit... principiile?

-Ingvar Knutsson, acum acum vreo 15 ani.

„N-am auzit în viața mea de ăsta."

Dar nu mai comentă, pentru că oricum nu ştia nimic despre subiect.

Ajunseră la hotel, apoi urcară la etajul 3 şi intrară într-o cameră. De cum se închise uşa, Owain se simți despărțit brusc de universul real. Ferestrele erau opacizate şi doar câteva lumânări dădeau o slabă umbră de lumină. În încăpere mai erau 5 persoane, care stăteau aliniate în fața lor. O voce de femeie se auzi:

-7 suntem. Putem începe.

Un bărbat rosti:

-Cine îl însoțeşte?

-Stjepan Pion de Hrvatska sunt. Îndrumător şi vinovat alături mă leg să fiu, şi frate.

-Prea bine, spuse femeia. Primeşte Potirul Nesupunerii şi îmbată-te din sângele libertății!

Incantațiile şi atmosfera apăsătoare îi dădeau o uşoară stare de amețeală. O mână îi întinse ceva care la prima vedere părea un pahar cu picior, dar după ce îl

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

apucă, realiză că era făcut din metal, probabil argint, dar nu putea fi sigur din cauza luminii prea slabe.

Îl duse la gură şi avu o mică surpriză: la suprafață simți un fel de gelatină, care însă, când înclină potirul ca să bea, se lipi de buza superioară, îngăduindu-i să guste lichidul. Se temu pentru o clipă că ar fi într-adevăr „sângele libertății", dar apoi se linişti, căci băutura era aromată şi îi dădu o stare de relaxare binevenită.

Întinse mâna înainte şi paharul îi fu luat. Se simțea vesel, fără griji, iar decorul care la început i se păruse sumbru şi plin de mister acum îi apărea ridicol şi nesemnificativ. Voi să le spună să termine cu ritualuri de astea de şcoală primară, dar, cu greu, se stăpâni şi se concentră să vadă ce se va mai întâmpla.

-A băut! zise bărbatul şi galezului i se păru că desluşeşte o notă de surpriză şi totodată de bucurie în glasul său.

-Ia aminte! vorbi femeia, şi pentru Owain vocea ei deveni întregul univers. Eşti parte a Armatei Națiunilor Supuse şi nici o faptă nu e destul de măreață şi nici un sacrificiu prea mare pentru cauza noastră. ANS e viața ta şi viața ta e viața noastră.

Galezul simți cu tot sufletul cuvintele acestea, le repetă cu inima şi le întări cu mintea. Era în sfârşit fericit că nu mai era singur, că avea un țel şi avea prieteni, frați, pentru care el conta la fel de mult ca propriile persoane.

-Vino, îi zise femeia şi făcu un pas înainte, deschizând brațele.

Owain se îndreptă spre ea. Îl îmbrățişă şi îl sărută uşor pe gură, spunându-i apoi:

-Sunt Anne Regina de France. Iar tu eşti acum Owain Pion de Cymru.

-Eu vreau să fiu Turn!

Rostise aceasta pentru că nu mai putea gândi în mod independent, gândurile i se transformau fără voie în cuvinte. Vorbele sale produseră rumoare. Dar Regina, ținându-l în continuare de mâini, îl întrebă:

-De ce nu vrei să fii Rege?

-Oare de ce? Ca Turn aş putea ajuta mai bine ANS, ca Rege nu aş mai ajuta, aş conduce.

-Într-o zi vei fi Turn, îi spuse ea cu bunătate şi galezul se simți încurajat. Ştia că are cineva încredere în capacitățile lui, că îi este alături.

Regina se desprinse de el, revenind în rândul celor 5:

-7 am fost. Ce era scris s-a împlinit prin mâinile noastre.

Toți se înclinară, iar Stjepan îi atinse brațul cu degetele, făcându-i semn să-l urmeze. Ieşiră din cameră, apoi din hotel, dar Owain aproape că nu-şi dădu seama, într-atât era de exaltat.

Abia a doua zi, după un somn adânc şi fără vise, reuşi să se trezească din starea aceea ciudată. Reflectă îndelung asupra evenimentelor, dar nu putu trage o concluzie definitivă.

Spre seară, atmosfera se încinse, căci avea loc un meci amical de pregătire

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

pentru Campionatul European de Fotbal, din vară, între Anglia şi Ţara Galilor. Era curios că majoritatea competiţiilor sportive se desfăşurau aproape ca în urmă cu 50 de ani, cu schimbări fireşti de regulament. Şi mai ciudat era faptul că numele campionatului nu fusese schimbat în „Imperial".

Aşadar, ambele formaţii se calificaseră şi urmau să joace în acea zi. Dar Holoviziunea Centrală nu transmitea meciul, aşa că Tom şi Owain trebuiră să-i convingă pe ceilalţi să dea pe alt post. Mai era o problemă: ce post? Englez sau galez? Prima variantă se impuse şi Owain urmări amuzat un comentator ce se entuziasma când echipa adversă ataca şi se lamenta când echipa lui ameninţa poarta engleză.

La urmă, Ţara Galilor câştigă cu 3-2 şi Tom începu să înjure nemulţumit. Ceilalţi trei, care priviseră şi ei partida (căci comentariul fusese în româneşte), recunoscură totuşi că rezultatul era corect.

-Rydyn ni wedi ennill![14] izbucni Owain, mai mult ca să-i facă în necaz englezului.

Însă acesta nu spuse nimic.

Pe 1 aprilie fu ziua lui. Galezul considera că era destul de ciudat să te fi născut într-o asemenea zi. Îşi imagina scena de la maternitate: „Jon, avem băiat!" „Lasă, Marí, nu fi tristă, ştiam eu că în doctorii ăştia nu poţi avea încredere. O să-i spunem Júlíá." Sau mai târziu: „Azi e ziua mea!" „Ha, bună! Era să mă prinzi!"

Probabil de aceea Tom se gândi să facă ceva mai deosebit. Închirie - cu ajutorul macedoneanului - o cabană la munte pentru sfârşitul de săptămână şi merse din cameră în cameră pe la colegii de grupă şi nu numai, invitându-i. Transportul urma să fie asigurat de AGM-urile lui Tom, Gicu, Dan şi Branko. Practic, în tot acest timp, englezul nu-i adresă lui Owain nici un cuvânt.

În seara plecării, vineri, pe 2 aprilie, galezul se duse în restaurant şi rămase la o masă, pierzând şirul timpului.

Deodată auzi un glas binecunoscut.

-Aştepţi pe cineva? spuse Vigdis.

Ridică mirat privirea. Fata nu ştia dacă să-i zâmbească sau să rămână serioasă, aşa că alese involuntar ultima variantă. Galezul ar fi putut răspunde ceva de genul „Pe tine" sau „Un suflet bun", însă zise încet:

-Nu, nu mai aştept pe nimeni.

Islandeza bănui că se întâmplase ceva grav, aşa că lua loc lângă el şi se pregăti să-l întrebe ce anume, dar Owain vorbi înainte:

-Dar tu nu te-ai dus cu ei?

-De fapt, m-au trimis să te caut...

„De ce pe tine?"

Răspunsul era evident.

[14] Am câştigat! (gal.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-...şi te-am găsit. Ne aşteaptă jos. Nu mergi?

-Nu.

-De ce?

Vigdis era sincer uimită.

-N-am fost invitat.

Alesese special diateza pasivă, pentru ca mesajul să sune cât mai impersonal.

-Cum aşa? Tom a invitat pe toată lumea.

-Mie nu mi-a spus nimic.

-Dar m-au trimis după tine. Asta nu e tot o invitație?

-Ba da, dar o invitație de categoria a doua.

Rostise aceste cuvinte fără să se gândească prea mult şi acum se temea să n-o fi jignit cumva pe fată. Doar ea fusese bine intenționată şi toată tevatura asta, să se lase rugat, începea să-l obosească. Zise repede, fără s-o privească:

-În fine, să mergem!

Se ridică de la masă, dar observă că Vigdis rămase aşezată pe scaun.

-Am spus o prostie, nu-i aşa?

-Nu, acum încep să văd şi eu lucrurile din punctul tău de vedere. Şi, în definitiv, cum ai să mergi? Nu poți urca în AGM!

-Cu electroscuterul tău. Am să mă târăsc în urma lor!

Fusese mai patetic decât intenționa, dar islandeza nu dădu importanță. Rămase tăcută câteva clipe, apoi izbucni:

-E revoltător!

Continuă cu un ton mai liniştit:

-Dar lasă, trece şi asta.

„N-am nevoie de compătimire!"

-De ce stai în picioare?

Mesajul era clar, însă Owain zise cât mai rece:

-Eşti aşteptată!

-Doar nu crezi că mă mai duc cu ei. Rămân şi eu cu tine.

„N-am nevoie de milă!"

O privi. Era frumoasă. Era bună.

„E un gest nobil."

-Ar trebui să le spunem şi lor. Să nu mai stea degeaba.

„Dacă ar răspunde *Leev'em t'hel* ?"

-Mda, aprobă fata.

Coborâră în fața căminului, dar nu văzură pe nimeni. Strada era pustie.

-Javre dezgustătoare! mormăi el furios.

Îi era ciudă mai ales pentru Vigdis. Era primul act de ostilitate colectivă fățişă. Fata mormăi şi ea *djöfulsins helvíti!*, probabil o înjurătură islandeză. Era ştiut efectul cuvintelor de acest fel - de calmare şi diminuare a tensiunii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Hai să ne distrăm şi noi, ce dracu' !

Auzind-o vorbind astfel, Owain izbucni în râs:

-Ai dreptate!

Prin preajma erau o mulțime de „stabilimente" potrivite scopului lor. Aleseră în cele din urmă o rixotecă, cu holofirma verde rotitoare. Înăuntru îi izbi în primul rând aerul încărcat de fum, abia respirabil.

„Muzică pentru maniaci!"

La asta se adăuga un stroboscop pe unul din pereți, care pulsa la intervale egale de timp cu o lumină albă orbitoare. Şi peste toate, bătaia ritmului şi zumzetul asurzitor de vris. Atmosferă infernală.

„Perfect."

Aşteptară să se termine cântecul început, apoi el întreba, cu un rânjet sadic intenționat:

-Dansezi?

Vigdis în răspunse răguşit, cu o expresie sălbatică, asemănătoare:

-Şi-ncă cum!

Mână în mână se îndreptară spre centrul sălii. Rixul era cel mai obositor stil de dans. Ce îl deosebea însă în mod decisiv de celelalte era faptul că nu cerea o îndemânare extraordinară sau o eventuală experiență, ci se baza aproape complet pe condiția fizică, figurile fiind relativ uşor de reținut.

Cântecul porni cu 5 bătăi. Owain şi Vigdis ridicară mâinile, cu palma la nivelul capului, cu dosurile palmelor lipite şi degetele întrepătrunse. Astfel, făcură 5 salturi în sus. Era necesară o oarecare coordonare a gesturilor, pentru că era „ilegală" desprinderea degetelor.

Apoi începu melodia propriu-zisă. Se numea *Frenezie* şi fusese un succes încă de la lansare. Fiecare îşi puse mâna dreaptă pe tâmpla partenerei/partenerului şi urmă o învârtire în acelaşi sens astfel încât să fie efectuate 5 rotații complete. Scopul era bineînțeles pierderea echilibrului.

În continuare trebuiau să execute încă 3 sărituri, pocnindu-şi palmele de ale celuilalt. Apoi, cu podurile palmelor şi frunțile lipite, tropăiră de 3 ori. Galezul îşi imagină că-i calca în picioare pe ticăloşi, pe javrele dezgustătoare.

Urmă figura cea mai grea: cu degetele întrepătrunse, de data aceasta însă lipite fiind podurile palmelor, şi cu piciorul drept ridicat sus şi înlănțuit cu dreptul celuilalt, trebuiau să se învârtească, în sens invers fața de primul, executând încă 5 cercuri complete. Apoi, ca la început, făcură 5 salturi cu degetele întrepătrunse invers.

Tot acest ritual se repeta de 3 ori pe parcursul unei piese, astfel încât după ultimele bătăi se simțeau amândoi epuizați. Analizându-se, Owain constată că mai dispunea de unele resurse, aşa că propuse încă o reprezentație. Vigdis acceptă, râzând fericită.

Nu ştia cum se numea cântecul următor, dar fata îi zise că se intitula

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Wakefulness şi formatia-autoare era din Statele Unite. Apoi nu mai vorbi, căci pierdea prea multă energie.

La sfârşit erau transpiraţi şi cădeau din picioare de oboseală. Dar islandeza mai găsi o fărâmă de nebunie şi îi spuse:

-Hai încă unul! Ce zici? Să cădem pe jos!

-Să cădem! fu de acord galezul, fericit.

Contrar aşteptărilor, aceasta nu se întâmplă, căci ura putea fi o rezervă importantă, nebănuită. Deci, după a treia piesă, *Égenst Égen,* se mai mişcau încă pe picioare, totodată calmaţi, împăcaţi cu toată lumea. În sală nu erau bănci sau scaune, aşa încât ieşiră în căutarea unui loc unde să se aşeze. Mergeau îmbrăţişaţi, susţinându-se unul pe altul, simţind din plin aerul rece care, deşi ar fi trebuit să-i trezească din reverie, le producea un efect contrar.

Hoinăriră toată noaptea, mai umblând, mai odihnindu-se, şi ajunseră la cămin în zori, morţi de somn şi frânţi de oboseală.

Însă Owain statu mult timp în pat, nereuşind să adoarmă şi rememorând tot ce i se întâmplase, abia abţinându-se să nu izbucnească în râs de bucurie. Dar nu reuşi prea mult timp această performanţă şi hohoti îndelung, gândindu-se cât de norocos putea fi câteodată. Apoi se linişti şi somnul îl cuprinse.

Un sfârşit de săptămână petrecut în întregime cu Vigdis, liberi să facă ce le trecea prin cap, distrându-se mult mai bine decât dacă s-ar fi dus cu Tom...

Dar ce e frumos trece şi luni veni negândit de repede, aducând totodată amintirea nedreptăţii, din care nu mai rămăsese ura, ci o amărăciune surdă şi adâncă, de care ştia că nu va scăpa foarte uşor, ci doar atunci când îi va putea înţelege pe Tom şi ceilalţi, când le va înţelege motivele şi raţionamentul, când se va putea chiar identifica cu ei. Asta va fi posibil în timp, căci acum nu avea tăria necesară să încerce măcar.

Nici nu aduseră vorba despre excursie, şi Owain cu atât mai puţin. Doar Branko se apropie de el într-un moment când era singur şi-i zise că regretă foarte mult incidentul. Îi aşteptaseră un sfert de oră şi apoi cineva trăsese concluzia că nu vor să mai vină.

Ar fi vrut să ştie cine era acel „cineva", dar îşi dădu seama că asta n-ar fi ajutat planului de iertare. Ar fi transformat doar vinovăţia colectivă într-o răfuială personală.

Era mai bine să nu se mai gândească, să nu-şi mai amintească. Să uite şi să ierte.

Continuă redactarea tezei finale, din care scrisese aproape jumătate.

Într-o zi, după terminarea cursurilor la facultate, se pregăteau să meargă la cămin, când se treziră faţă-n faţă cu doi bărbaţi în uniforme de poliţie. Unul din ei îi ceru lui Tom CI-ul, pe care apoi îl introduse într-un mini-identificator.

-Sunteti Tom L.?

-Da, răspunse acesta surprins.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Am dori să ne urmați pentru efectuarea unui hipnotest.

-Ce? se sperie englezul. Sunt arestat?

-Testul va decide.

-Vreau să ştiu acuzațiile!

Cei doi polițişti se priviră, apoi unul din ei spuse:

-Cum nu sunteți singur şi cum acuzația nu a fost dovedită, acest lucru ar dăuna imaginii dumneavoastră.

-Ha! izbucni Tom. Se gândesc la imaginea mea, vă dați seama? le zise el colegilor, care priveau la rândul lor cu teamă scena.

-Aveți dreptul să refuzați hipnotestul, dar, dat fiind faptul că nu faceți acest lucru din motive medicale, gestul dumneavoastră va fi considerat o recunoaştere implicită a vinovăției.

Dan îi şopti:

-Mai bine fă naibii testul ăla blestemat!...

Englezul întoarse capul, să afle şi părerile altora. Owain, Andrei şi Gina aprobară în tăcere.

-Bine, mormăi el apoi.

-Vă rugăm să ne urmați, zise un polițist şi îl conduseră la un AGM albastru, care plecă imediat.

Se despărțiră şocați, unii îndreptându-se spre metrou, alții spre antigravitomobile şi galezul spre electroscuter.

Ajunşi în cameră, Dan începu să vocifereze:

-Să ştiți că l-au prins cu CI-urile false. Acuşi ne vine şi nouă rândul. Şi când te gândeşti că eu l-am îndemnat să facă testul!

Însă nimeni nu luă în seama lamentările sale, reflectând care ar putea fi adevărata acuzație.

După trei ore intră pe uşa Tom, cu un aer meditativ. Toți săriră cu întrebări.

-M-au întrebat dacă am pătruns în arhivele secrete ale Imperiului. Am răspuns că nu ştiu nimic despre aşa ceva. Atâta îmi amintesc. După hipnotest mi-au spus că a intrat cineva în arhive utilizând numele meu, dar că e clar că eu nu am cunoştințele necesare în materie de computere. Mi-au dat drumul şi mi-au zis că dacă aflu ceva nou, să le dau de ştire.

Apoi se uită la fiecare în parte pătrunzător şi se bătu deodată cu palma peste frunte.

-Cum nu m-am gândit?! Tu trebuie să fi fost! vorbi el amenințător, cu ochii spre Branko.

Acesta îi susținu privirea şi spuse:

-E adevărat!

Toți se cutremurară.

-Dar pot să-ți explic!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ha! Asta-i bună! râse forțat Tom. Chiar sunt curios cum ai să-mi explici că voiai să mă bagi la curățat!

Se trânti pe un pat, cu fața la macedonean.

-Am descoperit accesul ieri. Într-adevăr, am intrat în sistem sub numele tău, pentru că ştiam foarte bine că tu nu te prea pricepi şi n-ai să poți fi acuzat. Nu v-am spus pentru că am aşteptat să-i fie făcut testul lui Tom, ca să nu fiu descoperit nici eu.

-Dar n-aş fi zis... începu englezul, însă Branko îl întrerupse:

-Cum n-ai fi zis? La hipnotest?

Tom dădu încet din cap, în semn de recunoaştere.

-Nu poți fi obligat să faci un test de două ori pentru aceeaşi acuzație, iar contra voastră nu au dovezi.

Privi în pământ.

-Ei, acum v-am mărturisit totul. Sper să nu mergeți la poliție din proprie inițiativă...

Se lăsă liniştea. Nimeni nu cuteza să mai vorbească după cele aflate. După o aşteptare chinuitoare, Tom îndrăzni:

-Lasă, bine că ai fost sincer, măcar acum. Nu cred că va şopti cineva ceva... Dar ce dracu' ți-a trebuit să intri în arhive?

-Îmi doream de mult asta. Mi se părea culmea pe care o poate atinge un pirat informatic.

-Auzi, pirat informatic!... În fine... Obiectivul următor care e? Capul împăratului?

Branko nu răspunse, privind trist în jos.

-Tare aş mai vrea să-ți dau un pumn în nas, dar te iert, ca să vezi ce generos sunt.

Într-adevăr, era generos.

„Mai generos ca mine!" gândi Owain, privindu-l ruşinat. În acel moment, amărăciunea dispăru complet.

Peste două zile, Stjepan îl căută şi merseră iar în camera aceea de la hotelul *Muntenia*. Atmosfera era neschimbată, de parcă s-ar fi întors în timp.

-7 suntem. Putem începe, spuse iarăşi Regina.

De data aceasta, nu mai întrebară de însoțitor şi nu-i mai dădură să bea Potirul Nesupunerii. Femeia veni direct la el, îl îmbrățişă, îl sărută şi îi zise:

-Eşti Owain Turn de Cymru.

Din nou îl cuprinse o stare de beatitudine.

„Iată că se gândesc cu adevărat la mine!"

-Fii demn de cinstea aceasta!

„Voi fi, Regină! Căci ANS este viața mea şi nici un sacrificiu nu e prea mare!"

Înclină capul, în chip de mulțumire.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Apoi Regina se îndepărtă.

-7 am fost. Ce era scris s-a împlinit prin mâinile noastre.

Ceremonia aceasta fusese mult mai scurtă decât Inițierea, observă galezul. Dar nu-i păsa, pentru că se gândea la onoarea şi norocul de a fi numit Turn. Simțea că rând pe rând, toate i se împlinesc. Acum nu-l mai interesa părerea celorlalți, ci doar propria sa părere.

În cameră, la cămin, era agitație: administrația anunțase comiterea infracțiunii şi îi îndemna pe studenți să se prezinte de bunăvoie la sediul PI, pentru efectuarea hipnotestului. Tom părea fireşte cel mai calm, totuşi Owain putea să observe tensiunea din spatele fiecărui gest. Branko stătea întins pe pat, cu o expresie sugestivă: „Totul depinde de voi".

Englezul încercă să-i liniştească:

-Nu vă duceți la Poliție, cu nici un chip! Nu veți fi în nici un caz singurii, pentru că mulți au câte o pată neagră, care nu vor să fie descoperită!

Pentru galez, aceste sfaturi erau de prisos, pentru că nici nu concepea să se ducă să-şi trădeze prietenul.

Previziunile lui Tom se adeveriră. Abia jumătate din studenți acceptară testul, şi afacerea părea deja uitată.

Era 1 iunie, o zi de care avea să-şi amintească multă vreme. Încă de dimineață, când se pregătea să plece la Facultate, Stjepan îl acostă pe stradă, şoptindu-i că a doua zi urma să aibă prima misiune pentru ANS, şi că detalii va afla atunci, pe loc. Owain se simți bucuros că poate să ajute Cauza şi încălecă electroscuterul zâmbind.

Profesorii îi îndemnară să predea tezele pentru o verificare preliminară înainte de examen şi galezul constată că era printre primii care o terminaseră.

De la Universitate nu se întoarse direct „acasă", ci merse fără nici un scop prin Bucureşti, parcă întristat că va trebui să plece în mai puțin de o lună, asta dacă va putea, şi îşi va sfârşi încă un episod din viață. Un episod căruia nu-i dăduse niciodată adevărata valoare, care simțea că-i va lipsi din ce în ce mai mult, până într-o zi când alte bucurii vor lua locul întristării, când alți oameni vor lua locul celor de azi.

„Voi uita şi voi fi uitat. Mă voi uita într-o zi în oglindă, apoi voi privi o hologramă veche de 50 de ani şi nu voi mai găsi nici o asemănare între cele două persoane. Şi mă voi întreba când am fost cu adevărat eu însumi: atunci, cu experiența, sau acum, cu speranțele şi visurile. Poate voi fi un ratat, care-şi va aminti cu invidie, sau dimpotrivă, bine realizat, amintindu-şi cu îngăduință. Voi ajunge oare să mă urăsc? Mă voi schimba vreodată într-atât?"

O pală de vânt îl făcu să se înfioare. Cerul era acoperit de nori negri şi soarele abia se vedea ca un disc gălbui în spatele lor. Era aproape întuneric şi se anunța o ploaie grozavă.

Se îndreptă spre cămin, fără să se grăbească însă, curios dacă va ajunge

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

uscat sau ud până la piele. Când păşi pe uşă, primul tunet cutremură pământul şi primii stropi izbiră uscăciunea.

De la fereastră privi îndelung furtuna. Fulgerele păreau focuri de dincolo de stele încercând zadarnic să taie cerul pentru a ajunge la el. Totodată, se simțea protejat, căci nici ploaia, nici trăsnetele nu-l puteau atinge.

Dar încet-încet, toate se domoliră şi, deşi continua să picure, soarele se arătă dintr-o margine de nor. Deschise fereastra, primind recunoscător aerul schimbat de foc, simțind mirosul apei ce învinsese pământul.

Pe nesimțite, gândul îl purtă din nou la sensul visului şi îşi dădu seama că era acum mai aproape decât oricând de dezlegarea tainei.

Deşi luase în serios ceea ce-i zisese Vigdis, nu era pe deplin convins că era şi adevărat. Se întrebă de ce îi dăduse inconştient o semnificație negativă. Căută din ce în ce mai adânc şi deodată descoperi şi se lumină: îl asociase cu 666! Totuşi, 999 era un 666 întors, ceea ce întărea spusele fetei. Acum ştia de ce simțise aşa, mai rămânea de văzut care era adevărul.

„9 tinde spre 10, se apropie de perfecțiune."

„Dar nu o atinge! În baza 7, 666 este despărțit de 1000 de o singură unitate. La fel ca 999, în baza 10. Atât de aproape, dar cu toate astea imperfect!"

Iată cum două numere puteau fi în acelaşi timp opuse şi egale. Dar egalitatea simbolică era mai puternică decât opoziția. Imperfecțiunea, în contrast cu desăvârşirea. Simțea cu toată ființa că aceasta era explicația. Primul împărat îl avertizase!

În acea clipă, o veche senzație de groază fără margini reveni din întunericul subconştientului. Ameți şi căzu, fără să simtă altceva decât frică. Şi deodată o senzație de infinită libertate şi lumină alungă spaima şi se înălță înăuntrul său.

Îşi reveni pe podea, cu o durere surdă în genunchi, dar îi venea să zboare de bucurie, fiindcă ş*tia* că boala se dusese şi toate neplăcerile luaseră sfârşit.

Se ridică, fugi în „sufragerie" şi se trânti fără grijă într-un fotoliu gravitic. Ce senzație plăcută! Ce senzație uitată! Rămase aşa mult timp, până când se întoarseră colegii săi de cine ştie unde.

Tom, văzând uşa dată la o parte, intră şi holbă ochii, nevenindu-i să creadă. Le făcu semn cu mâna celorlalți, fără să poată deschide gura, şi toți se adunară în jurul galezului.

-Ce s-a întâmplat? şopti cu greu Gicu.

Owain auzi glasul ca de la mare depărtare, abia pătrunzând prin scutul de fericire. Deschise ochii şi-i privi zâmbind.

-Sunt vindecat! În sfârşit, sunt vindecat!

Insistară, însă galezul nu le răspunse, aşa că renunțară pentru moment. Apoi se ridică dintr-odată şi ieşi, hotărât să-şi cumpere un AGM.

Se întoarse la cămin spre seară, într-un antigravitomobil roşu. Nu era cel

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

mai scump model pe care-l găsise, ci unul care îi păruse de la început „drăguț".

Apoi le aruncă celorlalți o explicație sumară, că era normal să se vindece la fel de brusc precum se îmbolnăvise, şi se duse să se uite la holovizor. La fel îi spuse şi lui Vigdis, când o întâlni la Universitate. Contrar aşteptărilor, ea nu insistă.

A doua zi, pe la ora 17, fu chemat de Stjepan, care îi aminti de misiune. Owain se simți imediat măgulit de importanța ce i se acorda, şi în acelaşi timp curios.

Croatul îl aştepta jos, plimbându-se nervos de pe un picior pe altul. De cum îl văzu, îl îndemnă să intre într-o maşină, făcând totodată şi el acelaşi lucru. Stjepan se aşeză pe locul şoferului, iar Owain pe bancheta din spate.

-Ştii că am avut AGF?

Celălalt întoarse capul, derutat de afirmația la trecut.

-Abia acum m-am însănătoşit. Ştiai?

-De unde să ştiu eu? Sunt doar un pion nenorocit. Şi însoțitorul tău.

„Invidie!"

Se simțea foarte bine şi acum avea şi un motiv în plus, căci îl „citise" atât de uşor.

Croatul îi întinse o cască transparentă şi îl îndemnă să şi-o fixeze pe cap. Galezul văzuse şi în filme aparate de acest gen: puteau împiedica înregistrările holografice ale feței, printr-un sistem ingenios de deviere a razelor laser. Totodată, la nevoie devenea opacă privită din exterior, astfel încât purtătorul să nu fie identificat nici în mod normal.

Stjepan se echipă asemănător şi îi spuse să activeze şi el ambele protecții. Văzându-l că nu ştie ce să facă, întinse mâna şi atinse două taste aflate în zona urechii drepte, neobservate de Owain. Apoi croatul se întoarse şi programă computerul spre o destinație necunoscută.

-Unde mergem? încerca galezul.

-La un centru al Serviciului Secret.

Problema devenea serioasă. Owain ştia în mod sigur că făcea un lucru rău, dar *voia* să ajute, să ducă totul la bun sfârşit, să-şi învingă frica şi să demonstreze că se poate conta pe el. Mai mult decât orice, se temea să nu dezamăgească.

-Care e misiunea?

„Replici scurte, precise. Ce naiba, mă cred într-un film polițist?!"

-Ieri a fost arestat un Cal al ANS. Trebuie să-l eliberăm înainte să i se facă hipnotestul.

„De ce nu i l-au făcut ieri, când l-au prins, ca lui Tom?!"

Se abținu să întrebe, căci era în misiune, nu la şcoală.

-Avem arme?

Nu ştia ce-i venise deodată.

Stjepan clatină din cap şi-i zise dur:

-Dacă îți închipui că ceea ce facem noi acum e o glumă, trebuia să fi rămas

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

acasă. Nu e momentul să-ți bați joc.

-Atunci cum îl eliberăm?

-Nu îl eliberăm, îl eliberezi!

Galezul simți un fior. Dar nu avea rost să facă scene.

-Cum?

-Intri şi spui: „Vreau să mi-o predați pe Cristina L., arestată ieri."

Owain fu de trei ori uimit: că Stjepan îi putea pretinde o asemenea absurditate, că persoana misterioasă cu rangul de Cal era o femeie şi, nu în ultimul rând, că aceasta era româncă, cel puțin după nume. Nu-şi putea da seama de ce un român ar face parte dintr-o organizație antistatală. În definitiv, Imperiul era „Român".

-Dar n-o să mă ia în seamă.

-Asta mi s-a ordonat să-ți transmit.

„Ce rece!"

Abia acum realiză impresia de irealitate. Era atât de puternică încât n-o observase în mod conştient mai devreme. Totul era ca într-un vis şi deci orice se putea întâmpla.

Ajunseră mai repede decât s-ar fi aşteptat. Când AGM-ul se opri, Stjepan, fără să-l privească, îi spuse scurt:

-Du-te.

Owain coborî. În acest loc nu mai fusese niciodată, dar îi era relativ uşor să se orienteze, în primul rând datorită holofirmelor. Intră în „filiala 5" a SS[15], o clădire care nu atrăgea prin nimic atenția. Era la fel de frumoasă sau urâtă ca oricare alta. La un birou, cu un intercomputer[16] în față, se găsea un bărbat îmbrăcat în uniforma specifică: albă cu mâneci negre.

Galezului îi veni în minte că albul ar putea semnifica scopurile iar mânecile - mijloacele. Speră totuşi ca deducția să nu se adeverească tocmai în cazul său. Pentru un moment, realiză că uitase ce trebuia să spună. Bărbatul îl privea întrebător. Ba nu, suspicios! Apoi îşi aminti, dar nu avu curajul să deschidă gura.

„Doar ANS m-au apreciat. Le datorez asta, chiar dacă voi fi închis şi eu. Nici un sacrificiu nu e prea mare."

Vorbi pe un ton răstit, la care nu s-ar fi aşteptat nici el:

-Vreau să mi-o predați pe Cristina L., arestată ieri!

Celălalt înlemni şi Owain îi văzu privirea îngrozită. Reuşi să îngaime ceva de genul „Imediat", apoi începu să comande intercomputerului. După aproximativ 30 de secunde, o uşă se deschise şi apăru un soldat, tot în alb/negru, escortând o femeie.

„Chiar m-a ascultat! Ce naiba se întâmplă?"

---

[15] Serviciul Secret

[16] intercomputerul nu avea tastatură, comenzile fiind exclusiv verbale

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Predă-i-o! zise scurt bărbatul de la birou, probabil superiorul lui, deşi galezul nu-şi putea da seama ce grad avea.

„Uite, niciodată nu m-au interesat chestiile astea şi acum nu ştiu dacă să-i spun *Mulțumesc, colonele* sau *Mulțumesc, generale*."

-Am înțeles, domnule căpitan, îi răspunse soldatul.

Owain o apucă de braț şi se grăbi să iasă, nu înainte de a le ordona:

-Nu raportați nimic, nu dați alarma şi nu ne urmăriți!

Apoi se întoarseră şi fugiră spre maşina lui Stjepan, deşi nu mai era nici un pericol. De cum urcară în AGM, acesta porni, căci croatul fixase destinația între timp. Nimeni nu scotea un cuvânt şi galezul stătea ca pe ace. Curiozitatea creştea în el cu fiecare clipă şi noi întrebări îi veneau în gând, dar se strădui să se controleze.

Realiză că mai avea încă pe cap casca-minune şi se chinui să şi-o scoată. Avea cel puțin ceva de făcut. Ceilalți păreau în continuare liniştiți.

„Numai eu mă agit ca prostul!"

-Conversatia e interzisă? întrebă el.

Intenționase un ton cât mai nevinovat („Mă scuzați, nu e treaba mea, totuşi...?") însă vocea îi răsună sarcastică şi arogantă. Doar Cristina întoarse capul spre el, dezaprobându-l şi disprețuindu-l („Ce, dacă eşti Turn, crezi că noi suntem gunoaie?").

Owain avu un prim impuls să-şi coboare ochii în pământ sau să privească aiurea pe fereastră. Dar apoi realiză că nu făcuse nimic rău.

„Nu ce face un om este important, ci ce gândeşte când face un lucru."

Aşa că o privi drept în ochi, iar ea nu-i susținu privirea.

„Câinele susține privirea omului, lupul nu."

Continuă să o observe: avea în jur de 40 de ani şi era, poate, încă drăguță.

„Mi-ar putea fi mamă!" descoperi galezul şi zâmbi.

„E ciudat cum poate un surâs să trasforme o față."

Încercă să şi-o închipuie fericită, dar nu reuşi, aşa că se plictisi şi privi afară. Spre surprinderea lui, ieşeau din Bucureşti.

-Unde mergem?

Stjepan, cu capul încă o minge opacă, nu catadixi să-i răspundă.

Curiozitatea şi buna dispoziție i se transformară în iritare şi lehamite.

„Duceți-vă la dracu' amândoi!"

Intrară pe autostradă şi viteza începu să crească vertiginos. Aproape îşi dorea să fi rămas „paraşutist" decât să ia parte la chestia asta. Era încă mândru că ajutase Organizația, dar regretele se înmulțiră şi ajunseră dominante. Făcuse un lucru ilegal, dar de asta îi pasa mai puțin. Făcuse însă un lucru *rău*, asupra căruia fusese avertizat, şi pe deasupra nimeni nu-i mulțumea, nu-i recunoştea meritele, de parcă ar fi fost obligat să elibereze un arestat al SS.

„Sau poate că *am fost* obligat, fără să-mi dau seama!"

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Revelația îl zdrobi.

„Am crezut că sunt liber şi ajut din proprie inițiativă, când de fapt eram forțat inconştient de jurământul acela, probabil sub hipnoză."

De ce nu se gândise mai devreme? Nu-i fusese îngăduit? În 2 zile îşi schimbase radical părerea despre ANS. Odată cu încetarea AGF. Ce se întâmplase în realitate?

„Parcă mi-a fost întunecată mintea! Să fi avut mai mult decât AGF? Sau poate m-am vindecat de mai mult decât de AGF?!"

Simțea că tot ce gândea era adevărat. Îi crescuse puterea intuiției. De ce?

„Cum am putut-o elibera pe femeia asta? Paznicii pur şi simplu m-au ascultat."

Îi veni o idee şi zâmbi.

-Opreşte! se răsti el.

Conform (sau contrar?) aşteptărilor, viteza scăzu şi AGM-ul se îndreptă spre benzile laterale, apoi se opri. Stjepan nu vorbi.

„Aşteaptă următorul ordin?! De ce m-o fi ascultat? Fiindcă sunt Turn sau am darul ăsta?"

Se înfioră.

-De ce te-ai oprit?

-Aşa ai poruncit.

„Rimează."

-Dar de ce te-ai supus?

Croatul tăcu o clipă, apoi spuse, pe aceeaşi voce de maşină:

-Nu ştiu.

-Fiindcă sunt Turn?

-Nu.

„Aha!"

-Cine ți-a zis de acțiunea de azi?

-Însoțitorul meu.

„Se opune din toate puterile."

-Cine este însoțitorul tău?

-George Pion de România.

„N-am auzit în viața mea de el."

Trebuia să schimbe pista.

-Cum îți explici că am eliberat-o?

După o pauză, celălalt răspunse:

-Nu ştiu.

„Probabil se cercetează din ce în ce mai adânc, ca să mă mulțumească. Şi când ajunge la fund - *Nu ştiu*."

Se întoarse spre Cristina:

-Tu cum îți explici?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Ei nu i-am ordonat direct!"

-Răspunde!

Expresia feței i se modifică vizibil. Era speriată şi totodată liniştită.

-Ai puterea.

„Fireşte!"

-Ce e puterea?

-Nu ştiu.

Owain schiță un gest de exasperare, apoi se calmă.

-Ştiai că te voi elibera?

-Da.

-De unde? Povesteşte tot ce ştii!

Se săturase să tot scoată cu cleştele răspunsuri.

-Însoțitorul meu, Ioan Cal de România mi-a spus să mă predau pentru că voi fi eliberată.

„Deci fusese un experiment. Owain Cobai de Cymru."

Îi veni deodată o scârbă imensă de toate şi nu se mai simți în stare să continue interogatoriul.

-Uitați amândoi tot ce v-am întrebat! Stjepan, porneşte!

Fără un cuvânt, acesta apăsă butonul de reluare a cursului.

Merseră o jumătate de oră, apoi AGM-ul opri într-o piață dintr-un oraş necunoscut şi femeia coborî. Galezul nici măcar nu se uită la harta de bord, pentru a afla unde se afla, dar auzi o frântură de dialog între doi trecători. Vocalele închise şi consoanele muiate îl edificară: nu putea fi decât în Moldova.

„Nu degeaba am făcut teza despre accente!"

Portiera rămase deschisă doar câteva clipe, apoi porniră din nou, probabil înapoi. Îi apăru o posibilitate: să viziteze oraşul acesta, însă îi era lene să deschidă din nou gura, ca să-i ordone lui Stjepan. Nu era numai lene, ci şi milă. Era totuşi un om, nu o marionetă. Un om care ar fi putut poate să-i fie prieten.

De cum ieşiră din oraş, croatul îşi scoase casca. Părea că-i venise chef de vorbă:

-Înțeleg că a fost prima ta misiune, dar nu trebuia să te ambalezi atât!

Într-adevăr, uitase ce era mai important şi se referea doar la tentativele lui eşuate de a destinde atmosfera.

-Şi apoi, nu trebuia să-ți scoți casca. Dacă e prinsă iar şi te dă de gol?

„Chiar îi pasă de mine? Sau, indirect, îi e frică pentru el? E vinovat alături."

-Apropo, ce oraş a fost asta?

Celălalt îl privi cu uimire:

-Nu te-ai uitat pe indicatoare? Iaşi se cheamă, al doilea că mărime în România.

„Şi al o sută doilea în Imperiu."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Şi ce treabă avea... Cristina în Iaşi?

-Nu ştiu, aşa mi s-a spus: după ce o eliberăm, mergem în Iaşi, ea se dă jos, apoi ne întoarcem.

Lui Owain nu-i scăpă faptul cu „o eliberăm".

„Dar fie, treacă de la mine..."

Reveni la o idee mai veche:

-Nu pot să-mi dau seama de ce s-ar înrola un român într-o organizație antiimperială şi implicit antiromânească!

Croatul ridică din umeri: „Nebuni găseşti peste tot."

Răspunsul nu era acceptabil. Numai astăzi aflase de trei astefel de membri, şi cu siguranță mai erau şi alții. Nu puteau fi toți nebuni. Dar ce scop urmăreau? Preluarea puterii într-o Românie independentă? Posibil. Cu toate astea, nu-i putea privi decât ca trădători. Măcar el era dintr-o provincie care nu avusese mai nimic de împărțit cu România înainte de Imperiu. Era firesc să-i dorească libertatea. Dar ar fi fost cu adevărat libertate? Unirea avea şi părțile ei bune. *Únitíd bee énd strongér ðus.*[17] Cine naiba spusese asta? Fusese oricum după cucerirea Angliei. De fapt, şi aceste cuvinte puteau fi interpretate drept trădare.

„Cât de relative sunt aceste noțiuni: trădare, dreptate... Totul depinde de pe ce parte a baricadei priveşti. Florin I a cucerit Europa şi a făcut un lucru bun, pentru că a reuşit. Dacă nu reuşea, ar fi fost privit şi de români drept un dezaxat care a dus țara la pierzanie. Totuşi, cum a reuşit? Totul era practic împotriva lui. Totul era împotriva mea, până acum câtva timp. Ce e oare asta? Nevoia de model? Paranoia?"

Când sosiră în fața căminului era aproape întuneric. Se despărți de Stjepan şi urcă grăbit în cameră. Ceilalți îşi închipuiră probabil că se plimbase cu Vigdis şi galezul nu făcu nici o încercare să le schimbe părerea. Venise la timp pentru a prinde ştirile. Prima: atentatul terorist de la Iaşi. Într-un magazin, cu doar o oră în urmă, explodase o bombă, care omorâse patru persoane şi rănise alte zece, printre care o fetiță de 6 ani. Urmau imaginile de la spital, cu fetița bandajată urlând în prim plan.

-Se presupune că atentatul încă nerevendicat aparține organizației teroriste ANS.

Owain simți cu tot sufletul că era o minciună sfruntată, deşi toate dovezile arătau contrariul. Nu-şi putea închipui cum cineva şi-ar omorî proprii conaționali, în numele unei grupări străine. Era totuşi secolul XXI. Apoi încercarea josnică de a discredita ANS şi a stârni ura împotriva ei cu ajutorul instinctului era o practică de dezinformare „sentimentală" binecunoscută. Îşi aminti mânecile negre. De ce ar fi fost totuşi ANS mai bună decât SS? Se simți luptând cu toată luciditatea împotriva lipsei de imparțialitate de care dădea dovadă.

[17] Uniți să fiți şi astfel mai puternici. (engl.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Sunt implicat. Sunt implicat fără voie. Într-un fel, e o chestie masochistă. E greu să lupți împotriva propriei inimi. Sau poate nu-i deloc aşa. Hipnoza se adresează minții. Lupt cu mintea împotriva propriei minți! Probabil numai o altă şedință de hipnoză m-ar putea vindeca."

Descoperi că nu-i mai era frică de hipnoză, pentru că se crease deja un precedent. Ştia cât e de rău şi cât e de bine.

„Cele mai multe sentimente de frică sunt date de necunoaştere. Aici intervine imaginația. Dar de ce aceasta sporeşte latura negativă a fenomenului? Datorită pesimismului din om."

Reieşea că fusese pesimist. Şi el care se considerase dintotdeauna o fire optimistă! Era o nouă dovadă a dualității caracterului său. Îşi aminti zicala: „Spun că sunt pesimist pentru că sunt optimist. Dar dacă ai fi fost pesimist, ce ai fi spus? Aş fi tăcut."

„Ca să vezi! Am ajuns de la atentat la pesimism!"

Privi la colegi, care urmăreau cu atenție interviurile luate martorilor oculari. Oare ce gândea Branko? Oare mai erau şi alții membri ANS? Începu să asculte şi el, însă vânând inexactități şi remarci tendențioase. Şi cine caută, găseşte. Reportera întreba:

-Ce pedeapsă considerați că se cuvine membrilor ANS?

-Să fie omorâți, la fel cum i-au omorât şi ei pe copiii ăştia! răspundea o femeie care părea interesată de orice, mai puțin de kilogramele sale în plus.

„Instigare!"

În primul rând, evenimentul nu fusese încă revendicat, şi apoi, ce trebuia făcut? Reintrodus linşajul oficial pentru un atentat?

„Ce dracu' e cu mine? De unde atâta patimă? E mai grav decât credeam."

Se concentră, încercând să respire regulat şi să se calmeze. Avu noroc că reportajul se încheiè, fără alte comentarii.

„Totuşi, ultima impresie rămâne cea mai importantă. Să nu-i concediezi pe toți?"

Ziua următoare era joi şi, din ce-i spusese Vigdis, era ziua lui norocoasă. De dimineață află că administrația dăduse un avertisment tuturor studenților în seara precedentă, cu privire la hipnotest. Va să zică, nu fusese uitat. Se dovedise că „spărgătorul" nu putea fi decât cineva din cămin şi astfel, cel puțin teoretic, trebuia să fie mai uşor de prins. Spre surpriza lui, mai află că doar 7 studenți nu depuseseră mărturie până atunci, şi erau amenințați cu excluderea din facultate! Iată genul de ştire menită să-l înveselească în ziua lui norocoasă.

Branko şi românii plecară spre Universitate gânditori, iar Tom îi urmă îndeaproape, nemaiştiind ce să zică.

Owain se urcă şi el supărat în AGM. Avea de ales acum între viitorul său (şi al altor 5) şi trădarea unui prieten. Un prieten care avusese încredere în el. Un prieten care se dusese pe o vreme groaznică acasă ca să-i aducă bicicleta. Un

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

prieten care-l făcuse bogat. Care-şi ceruse iertare pentru nechibzuința tuturor. Ce drept avea el acum să meargă la PI pentru test? Hotărî că nu va face acest lucru, oricare ar fi consecințele. Totodată, spera că unul din colegi, sau chiar Branko, să cedeze.

După terminarea cursurilor, o rugă pe Vigdis să se plimbe puțin împreună, întrucât avea ceva important să-i spună. Fata se arătă mirată şi acceptă.

-Tu ai făcut hipnotestul? o întrebă el, în loc de introducere.

-Da. De ce?

-Eu nu l-am făcut.

Islandeza îl privi ciudat, parcă înspăimântată, dar şi curioasă în acelaşi timp.

-Ai vreun motiv?

-Da. Dar mai înainte, vreau să te întreb: ce faci dacă faci un lucru rău?

Ea se gândi o clipă, apoi răspunse ezitând:

-Cred că... încerci să-l îndrepți.

„Discuția asta nu duce nicăieri. Mai bine-i zic totul."

-În fine, îl cunosc pe „spărgător". Dar nu mă pot duce la poliție. E prietenul meu!

-Dar termenul limită e mâine!

„I-auzi!"

-Dacă nu te duci, alți 6 vor fi dați afară. Şi tu la fel. Presupun că prietenul ăsta al tău nu şi-a făcut nici el testul.

-Nu, fireşte.

-Atunci, pentru el e tot una! Oricum va pierde. Dar vei pierde şi tu odată cu el.

Era o perspectivă nouă. Galezul nu se gândise până acum la ea.

-Înțeleg, dar... cum să-ți spun? el înseamnă mult pentru mine. A crezut în mine. Nu vreau să fie prins datorită mie. Aş da orice să fie altcineva!

-Deci îl mai cunosc şi alții!

-Da.

-Nu e deloc prevăzător.

-A avut încredere! Nu pot să-i fac una ca asta!

-Te înțeleg, dar mai gândeşte-te o dată. Soarta lui e pecetluită. Destinul tău depinde de tine. Şi poate, destinele altor cinci. Gândeşte-te la ei! Sunt suspectați de o crimă pe care n-au comis-o. Desigur, au alte păcate, dar păcatul *acesta* nu!

Simțea că fata are dreptate. Dar cum să-l trădeze el? Tocmai el?! Parcă ghicindu-i îndoiala, islandeza concluzionă:

-În toate există un plan fizic, o explicație psihologică şi o semnificație transcendentă. De pildă, un copil aruncă o piatră care loveşte un AGM şi omoară doi oameni. Planul fizic e însăşi acțiunea lui, aruncarea propriu-zisă. Explicația psihologică este dată de motivele lui - ce a gândit copilul în acea clipă. Apoi, cea

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

mai importantă, semnificația transcendentă. Ce sfârşit tragic dintr-un gest ce apărea la început complet inofensiv! Cine spune asta nu se gândeşte că asta *trebuia* să se întâmple. La fel şi fapta ta, dincolo de toate, reprezintă doar ceva necesar. Trebuie să se facă dreptate.

-Ce discurs fatalist! zise trist Owain. Aşa e. Dar dreptatea mea e aceeaşi cu dreptatea lui...

Era cât pe ce să zică „Branko".

-...prietenului?

Aceasta deja nu mai era o întrebare, căci Vigdis îl convinsese. Îşi exprima ultimele rezerve, ultimele îndoieli. Fata îşi dădu seama şi nu răspunse.

-Cum de mă înțelegi aşa de bine?

-Ai auzit de comunicare empatică?

-Hm... mă întreb dacă şi eu te înțeleg la fel de bine. Mi-aş dori, să ştii. Mi-aş dori foarte mult.

-Poate îți doreşti ceva ce ai realizat deja.

-Poate... De ce nu mai vrem un lucru odată ce e al nostru? De ce vrem mereu ceva nou?

-Dacă nu te mulțumeşti cu puțin, nu te vei mulțumi cu nimic.

-Ce legătura e între hipnotest şi dorință?

-Dacă nu vezi legătura, nu înseamnă că ea nu există.

Nu se referise la el; vorbise în general.

-Între toate trebuie să fie o legătură.

-Între toate, întări fata.

Se despărțiră în tăcere. Apoi Owain îl văzu pe Stjepan şi alergă spre el. Îi zise că trebuie să-i vorbească Reginei. La început, croatul nici nu vru să audă, dar galezul insistă, spunând că e ceva foarte important. Se feri să-i ordone, dar era conştient că, dacă celălalt nu se arăta rezonabil, nu ar fi stat prea mult pe gânduri.

-Să văd ce pot face, rostise la urma Stjepan.

Imediat ce ajunse la cămin, croatul îl chemă prin computer şi-i dădu un număr la care trebuia să sune de la un aparat public în jumătate de oră. Owain mai că nu sari în sus de bucurie, apoi zbură pe scări spre AGM.

Fu nevoit să aştepte douăzeci de minute, mişcându-se nervos de pe un picior pe altul şi întrebându-se ce spera de fapt să afle din conversația următoare.

La momentul fixat, după o clipă de panică („Am uitat numărul, tâmpit ce sunt"), introduse CI-ul în computer şi formă combinația.

Imediat, în holoscrin apăru figura Reginei. Diferența era simțitoare față de chipul din penumbră, dar nu aşa de mare precum se aşteptase. Îi zâmbea.

-Ce este, Owain?

Pentru o clipă, intimidat, nu reuşi să deschidă gura. Femeia continuă să-l privească blând, încurajator. Putea fi aceasta o persoană malefică? Era posibil să greşească atât de mult?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Aş vrea să te întreb despre Branko L.

-Îl cunosc. E Nebun de Makedonija.

-Ce?

În ochii Reginei scăpără o scânteie de spaimă.

„Îi e frică să nu-i ordon?"

Reveni la dialog.

„Nebun? Şi mi-a spus că a fost la Inițiere în urmă cu o săptămână!"

-De când e în Organizație?

-Nu ştiu exact.

-Mai mult de o lună?

-A, sigur! De vreo 3 ani.

„De ce m-a mințit?"

-Probabil că ştii de Arhive.

-Da. Branko ne-a transmis conținutul lor.

Deci macedoneanul făcuse mult mai mult decât o simplă demonstrație de informatică. „Duşmanul trebuie distrus din interior." De fapt, Branko nu mințise decât o dată. Şi atunci, de ce a făcut-o? Putea să zică doar „Am fost şi eu la Inițiere". Probabil îl luase gura pe dinainte.

Regina interpretă pauza galezului ca pe o invitație de a continua:

-Din arhive am aflat şi despre tine.

Owain avu cu adevărat un şoc.

„Ce să caut eu în arhivele secrete?"

-Ce-ați aflat? întrebă el, moale.

-Că aveai AGFT şi că urma să fii un conducător.

Privirea perplexă o determină să explice:

-Probabil că n-ar trebui să-ți spun asta, căci am aflat de hipnotest. Dar ANS se bazează pe încredere. Şi tu eşti Turn. AGFT înseamnă antigravitofobie temporară, o boală foarte rară şi care se deosebeşte de cea genetică. Principiul e cam aşa: din motive necunoscute, sistemul nervos începe să reacționeze negativ în prezența antigravitonilor. E nevoie de 8 luni pentru ca organismul să dezvolte o apărare eficientă, iar la sfârşit, odată cu vindecarea de boala propriu-zisă, apare şi capacitatea de a impune voința. S-ar putea să fie o chestie asemănătoare hipnozei, dar nimeni nu a descoperit cum funcționează de fapt.

„Bineînțeles, procesele fundamentale sunt necunoscute. Nu cunoaştem decât ceea ce ne e permis. Şi m-au făcut Turn nu din dragoste, ci din interes, nu? Adică, uite, noi te facem frumuşel Turn şi tu ne ajuți să răsturnăm Imperiul."

Concluzia logică se desprindea clar, însă el tot nu reuşea să uite Inițierea. Dar era timpul să-şi asculte rațiunea, aşa că, deşi nu o dorea, întrerupse legătura şi se întoarse la cămin.

În aceeaşi seară, căutând la întâmplare prin fişierele cu poezii, dădu peste Florin L. şi *Patru*. Îşi trecu ochii peste ea, fără nici un scop precis, şi la sfârşit avu o

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

surpriză.

„Stele ning din cerul negru
Peste-a apelor ***blesteme****."*

Reciti poezia, nevenindu-i să creadă. De ce-l minţise Vigdis, cu atâta siguranţă? Nu venise încă timpul? Acesta era unicul răspuns posibil. Timpul era *acum*.

„Toţi se învârt în jurul meu, apropiindu-mă sau depărtându-mă de adevăr. Dar ce e acest adevăr, din moment ce jocul lor e atât de complex? Mă târăsc spre fiecare urmă, fără să văd dacă mă duce înainte sau înapoi; mă leg de fiecare speranţă, fără să simt dacă e curată sau întunecată. Şi la sfârşit îmi dau seama că am ales de fiecare dată greşit. Dar la fiecare întoarcere, am câştigat."

Gândul acesta îi dădu putere. Mai trebuia acum să înţeleagă semnificaţia versurilor. Aceasta îi veni atât de uşor, încât nici nu mai părea un raţionament, ci doar o adiere de cunoaştere. Fiecare rând sugera un element, învăţase asta şi la şcoală. Vigdis era balanţă, deci versul al treilea, aerul, o definea pe ea. Al patrulea, apa, îl reprezenta pe el, căci era peşte. Şi Vigdis îl susţinea, îi dădea noi forţe, în ciuda tuturor necazurilor şi interpretărilor, în ciuda depărtării, deocamdată neobservată, la fel cum stelele din cer se transformau în ninsoare, pentru a acoperi blestemele apelor. Trebuia să o asculte, să o ajute să-l poată ajuta.

Era doar o simplă unealtă a destinului. Se hotărâse să meargă în ziua următoare pentru hipnotest. Acum, când decizia fusese luată, nu-l mai chinuiră nici îndoiala, nici încrederea. Acest capitol se încheiase.

Totuşi, Branko nu era al 9-lea.

A doua zi, după cursuri, se duse direct la sediul Poliţiei Imperiale şi ceru un hipnotest. Fu identificat şi apoi i se puse la dispoziţie un hipnolog. Mai bine spus, el fu pus la dispoziţia hipnologului. Li se repartiză imediat o sală şi Owain se gândi că problemei i se acordă o atenţie deosebită.

Camera era perfect cubică, cu pereţii de un albastru liniştitor, fără ferestre sau alte legături vizibile cu exteriorul. Chiar uşa abia se observa în fondul uniform. Se părea că pereţii înşişi radiau lumină, căci nu existau alte dispozitive potrivite acestui scop. Încăperea era complet goală, cu excepţia a două fotolii, aşezate faţă-n faţă.

Hipnologul îl invită cu un gest al mâinii să ia loc pe cel din stânga. La prima vedere putea fi considerat o dovadă de plictiseală. Dar această meserie, presupuse galezul, impunea, din contră, o atenţie deosebită pentru fiecare caz în parte. Doar o impresie de dezinteres era suficientă pentru un eşec.

-Cum te numeşti? îl întrebă celălalt prietenos, de cum se aşezară.

-Sunt convins că vi s-a comunicat.

Apoi zâmbi, dându-şi seama că atitudinea aceasta nu prevestea nimic bun.

-Scuzaţi-mă. Sunt Owain Llyn.

Hipnologul se prezentă şi el şi insistă ca galezul să i se adreseze la

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

singular.

-Asta face parte din câştigarea încrederii, nu?

-Da, ajută. La urma urmei, trebuie să te conving să te laşi în mâinile mele.

„Îmi place că e sincer."

-Odată ce am venit aici, nu se deduce implicit că sunt de acord cu asta?

Simți instantaneu că pusese o întrebare stupidă, la care prefera să nu i se răspundă. Dar bărbatul nu-l iertă:

-Una e să fii de acord în principiu cu hipnotestul şi alta să fii față-n față cu mine, cu ochii în mintea ta.

Şi-l imagină cu ochii bulbucați deasupra lui, eventual cu spume la gură. Hipnologul realiză că metafora lui fusese înțeleasă altfel şi se grăbi să-şi îndrepte greşeala:

-Ți-ai format o imagine ostilă. Rolul meu e să te liniştesc şi se pare că până acum am făcut exact contrariul.

„Dimpotrivă."

Discuțiile acestea, în care adopta o atitudine complet defensivă, interiorizată, îl distrau. Deodată îi veni o idee: ce nevoie era de hipnotest? Ar fi putut foarte bine să dea o declarație conştientă. De ce nu se născuse cu treizeci de ani în urmă?

-Ce-ar fi să începem din nou?

„Cu prezentările? Ca la desene animate."

Zâmbi. Celălalt observă.

-La ce te gândeşti?

-La nimic.

„E o situație penibilă! Dacă aş fi eu în locul lui?"

-La desene animate. Când ați spus... ai spus să o luăm de la început mi-a venit în minte secvența aceea, în care se fac din nou prezentările.

Hipnologul ridică şi el colțurile buzelor.

-Îți plac desenele animate? îl întrebă Owain.

-Am doi copii mici. Când se uită ei, mă uit şi eu.

„Te-am întrebat dacă îți plac, nu dacă te uiți."

-Presupun că nu e un subiect prea interesant, zise conciliant galezul.

-Ba nu. Faptul că le urmăreşti spune multe despre caracterul tău.

„Sensibilitate. Naivitate. Tot tacâmul."

-Să ne întoarcem la test. Vrei să dai de fapt o declarație? Sau speri să găsim împreună ceva?

„...ce n-am putut găsi singur."

-Nu, vreau să declar ceva. Să trădez un prieten.

Se speriè de ce spusese. Doar era hotărât.

-Trădarea e un lucru rău. Dacă vrei să-i faci rău, înseamnă că nu ți-e prieten.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ba nu. Înseamnă că eu nu-i sunt prieten. Tot timpul ajungem să facem rău celor care ne fac bine.

Celălalt tăcu puțin, analizând vorbele galezului. Apoi zise:

-Facem şi bine şi rău. Tuturor. Dacă o persoană are o atitudine pozitivă față de noi, atunci când îi facem rău suferim alături de ea.

-Da. Oare suferim pentru noi sau pentru ea?

-Pentru noi. Pentru că suferința ei ne face şi pe noi să suferim.

-Deci suferința pentru altul e egoistă? Dacă punem problema invers, facem bine că să ne bucurăm alături? Altruismul însuşi e o dovadă de egoism? Deci chiar dacă n-aş fi venit azi aici, aş fi făcut-o tot din egoism? E totuna? Chiar acțiunile mele nu contează deloc?

-Acțiunile fiecăruia contează. Uite, să presupunem că nu m-aş fi născut eu. Ai fi avut acum în față pe altcineva. Poate chiar ar fi făcut o gafă, care te-ar fi determinat să pleci supărat. Ieşind grăbit, ai fi fost omorât de un AGM.

-Mersi.

-Te-am convins?

-M-ai.

Hipnologul îl privi puțin nelămurit.

„Voiai să zic *ydych*?"

-Bun... Ştii cum merge treaba?

-În mare.

-Atunci tu o să trebuiască să te linişteşti. Fotoliul e comod, nu?

-E simpatic. Observ şi ambianța!...

-Mda. Oferă toate condițiile, nu? Acum despre fotoliu: ca să grăbesc relaxarea, voi declanşa un câmp antigravitic. Asta ajută şi la receptivitatea hipnotică.

-Adică „spune tot".

-Cam aşa. Slăbeşte uşor rezistența sistemului nervos.

„Dar eu sunt acum imun!"

-Nu e curios cum pot interacționa două lucruri aparent diferite? spuse hipnologul.

-Ce e real şi ce e aparență?

-La ce întrebare se poate răspunde şi la care nu?

-De ce se răspunde la o întrebare tot cu o întrebare când nu se ştie răspunsul?

-De ce să nu pari superior? De ce să nu creadă celălalt că tu ştii răspunsul, când de fapt şi tu îl cauți în el?

Owain nu găsi replica. Hipnologul nu dădu importanță victoriei.

-Sper că ți-am câştigat încrederea.

-Bineînțeles că nu!

Zâmbetul său sugera cu totul altceva.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Perfect.

-Încă ceva! Trebuie să ai o mulțime de „clienți”...

-Trei pe zi maxim. Deşi nu pare, e o meserie obositoare.

-Cred. Dar mai cred că nici unul din ei nu reprezintă ceva deosebit pentru tine. Câți ai într-un an? Într-o viață?! Eu o să-mi amintesc poate şi peste 20 de ani de tine şi de şedința asta. Tu ai să mă uiți peste o săptămână.

Celălalt nici nu încercă să nege, fiindcă ar fi părut ridicol de fals.

-Speram ca tocmai prin aceste cuvinte să-ți atrag atenția.

-Nu sunt sigur dacă să-ți zic sau nu...

Privirea galezului îl îndemnă să continue.

-Nici nu ştii câți îmi spun asta!

-Va să zică, tocmai astfel m-am cufundat în mulțime!

-Sunt mult mai mulți cei ce n-au spus.

-În primii 100. Ce contează?

-Nu contează.

-Aş putea să mă opun la hipnoză.

-Putem folosi calea artificială. Un flux de infrasunete ar avea acelaşi efect. Aşa procedăm cu infractorii dovediți, prinşi în flagrant, ca să recunoască. Pe tine nu te obligă nimeni să faci testul. Poți pleca, dacă vrei.

-Sper că nu te-ai supărat!

-Ar fi o gafă.

-Mă bucur. Şi eu mai vreau să trăiesc. Aşa că... să începem!

Trase aer în piept, de parcă s-ar fi pregătit ca hipnologul să-i dea un pumn în nas. Acesta apăsă o tastă din brațul drept al fotoliului său şi Owain simți efectul antigravitației. Se linişti şi, sub îndemnurile celuilalt, începu să coboare treptat în întuneric.

-Deschide ochii! rosti Stăpânul şi Owain se supuse.

În momentul acela intră în cameră un bărbat necunoscut şi se aşeză pe brațul stâng al fotoliului hipnologului.

-El sunt eu! Ai înțeles?

Într-adevăr, galezul îl privi din nou şi îşi dădu seama că cei doi erau aceeaşi persoană. Două trupuri cu aceeaşi identitate. I se păru puțin ciudat, dar nu dădu prea mare importanță.

Stăpânul de pe braț îl întrebă:

-Ştii ceva despre „spargerea” arhivelor secrete?

-Da.

-Cine a făcut-o?

-Branko L. din Macedonia.

-În ce scop?

-Să dea informațiile ANS.

-Cunoşti persoane care fac parte din ANS?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da.

-Enumeră-le!

-Anne Regina de France, eu, Stjepan Pion de Hrvatska, Cristina Cal de România, Branko Nebun de Makedonija...

Mai ştia două nume, dar nu-i cunoştea personal, aşa că nu mai zise nimic.

Se lăsă tăcere pentru un moment, apoi cel de pe braț vorbi:

-Ai avut antigravitofobie?

-Da.

-De când până când?

-De pe 1 octombrie până pe 1 iunie.

-Acum eşti vindecat.

Owain nu răspunse, fiindcă nu i se adresase o întrebare.

-Îi eşti loial Împăratului?

Loialitatea nu însemna aprobare sau respingere, ci obligație.

-Da.

-Bine.

Întoarse capul spre Stăpânul din fotoliu:

-E spicher. Aranjează-l!

Apoi se ridică şi ieşi din cameră. Rămaseră din nou singuri, față în față. Ochii negri erau pentru galez centrul universului.

-Ți-e frică de ceva?

-Da.

-De ce?

Nu îl interesa motivul, ci obiectul.

-De sintetizatoare.

-De ce?

Acum da.

-M-am curentat.

-Traieşte acea amintire.

-Sunt singur acasă. Sintetizatorul e stricat şi tata mi-a interzis să cânt până îl repară. Dar sunt singur şi vreau să cânt... Cânt. Ritmul nu e bun. Aaa!

Owain țipă şi îşi acoperi fața cu mâinile de suferință. Înjură printre dinți şi hipnologul se grăbi să-l calmeze. Apoi îi zise:

-Nu te-a durut! Nu te-a durut deloc! Cânți fiindcă îți place să cânți! Îți place să cânți! Nu ți-e frică de sintetizatoare! Ai înțeles?

-Da.

-Ți-e frică de sintetizatoare?

-Nu.

-Ți-e frică de ceva?

-Nu.

-Eşti legat de ceva?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da.

-De ce?

-De ANS. Nici un sacrificiu nu e prea mare pentru cauza noastră. ANS e viața mea şi viața mea e viața lor.

-Cine ți-a spus aceste cuvinte?

-Regina.

-Regina te-a mințit! Îți vrea răul! Nu ai încredere în regină! ANS este duşmanul! Ai înțeles?

Owain tăcu. Nu era convins.

-Eu sunt regina!

În fața lui stătea acum ea.

-Te-am mințit. Ştiu că tu m-ai crezut, dar eu în tot acest timp râdeam de tine. Râdeam în spatele tău, când tu te întorceai. Te-am folosit ca pe o jucărie. Şi acum am de gând să te arunc fiindcă nu-mi mai eşti necesar. Aşa am făcut toți. Noi toți.

De câtă ticăloşie putuse fi în stare!

-Mai ai încredere în mine?

-Nu! şopti cu ură.

-Ai încredere în ANS?

-Nu!

-Bine, linişteşte-te. Eu sunt Victor!

-Nu am încredere în tine!

-De ce?

-Victor e regina.

Hipnologul avu o reacție violentă, manifestată doar printr-o concentrare bruscă a privirii, pentru o fracțiune de secundă. Apoi se forță să se calmeze.

-Voi număra până la trei. Când voi ajunge la trei, te vei trezi. Unu... Doi... Trei. Trezeşte-te!

-Nu am încredere în tine!

Deschise ochii şi se uită mirat în jur. Era într-o cameră mică, cu un singur pat. În pat stătea el. Privi pe fereastra din dreapta şi observă că afară era întuneric.

„Ce s-a întâmplat?"

Din păcate, nu-şi putea aminti mare lucru. Venise pentru hipnotest, dar ce fusese după aceea era încă în umbră.

Uşa se deschise şi apăru o femeie îmbrăcată în alb.

„Soră medicală?"

-Te-ai trezit!

Owain nu ştiù dacă să aprobe sau să întrebe.

-Te simți bine?

-Probabil. Nici nu mai ştiu ce înseamnă să te simți bine!...

-Eh, oricum, eşti pe calea cea bună.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ce s-a întâmplat?

-Victor nu te-a mai putut trezi din hipnoză. Te-am lăsat să dormi şi uită-te acum la tine: eşti ca nou.

„Victor. Ce ticălos!"

-Hai să-ți zic o poantă! Pacientul vede ca prin ceață o figură deasupra lui şi întreabă: *A reuşit operația, doctore?* Şi i se răspunde: *Nu ştiu, fiule, eu sunt Sfântu' Petru.*

Galezul se chinui să râdă fără să tuşească. Se simțea deja mai bine.

-Pot să mă ridic?

-Doar o clipă, să iau hamurile de pe tine!

Se apropiè şi începu să-i desfacă electrozii şi microscanerele de pe corp.

-M-ați supravegheat, nu glumă!

-Altfel cum să ştim când te-ai trezit? Doar nu era să stau numai lângă tine.

„Mersi pentru atenția deosebită."

-Acum poți să te scoli.

Era încă slăbit, dar se putea mişca.

-Sunt la spital?

-Nu, eşti tot la poliție. Nu se moare dintr-un hipnotest! Ah, mi-am amintit. Trebuie să semnezi declarația.

-Ce declarație?

-Ai spus ceva la test, nu? Trebuie să semnezi.

-Aveți aşa ceva pe-aici?

-Pe măsuța din stânga.

O foaie scrisă într-un holoscrin de computer şi un creion legat cu un fir.

„Atât de puțin am vorbit?" se întrebă el, citind foaia. Apoi semnă cu creionul pe măsuță iar urma lui apăru pe foaie.

-De-acum gata, eşti liber!

-Pot să plec?

-Fireşte.

Se uită la ceas: era ora 10. Se grăbi deci să se întoarcă la cămin.

Nimeni nu-l întrebă nimic. Se uitau cu toții la holovizor. Galezul li se alătură.

După jumătate de oră, uşa de la intrare se deschise şi apărură doi bărbați în uniforme. Înaintară până în „sufragerie", apoi unul întrebă:

-Cine este Branko L.?

Macedoneanul se ridică. Nu părea surprins, ci o tristețe fără margini îi acoperea fața.

-Am dori să ne urmați pentru efectuarea unui hipnotest. Doriți să cunoaşteți motivul?

-Nu, ştiu motivul. Motivul e că am crezut în oameni. Iertați-mă că am avut încredere în voi! se întoarse el spre colegii înmărmuriți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Aveți dreptul să refuzați hipnotestul, dar, dat fiind faptul că nu faceți acest lucru din motive medicale, gestul dumneavoastră va fi considerat o recunoaştere implicită a vinovăției.

Branko ieşi fără să mai scoată o vorbă, iar cei doi veniră după el.

„Bine i-au făcut!" gândi Owain, apoi se speriè. „Doamne, ce spun? Mi-e prieten!"

Devenea din ce în ce mai clar că i se întâmplase ceva mai mult în timpul testului şi că declarația pe care o semnase nu era deloc partea cea mai importantă.

În definitiv, ce i se putea întâmpla lui Branko? Trebuia să spună cât mai mulți membri ANS, apoi să i se şteargă informațiile cu privire la computere, arhive şi organizație. În mod normal, într-o săptămână l-ar fi văzut din nou. Dar oare ar mai fi fost cu adevărat Branko pe care îl cunoştea? Prietenul său? Poate singurul. Deocamdată, era încă Nebun de ANS şi acest lucru îl făcea duşman. Peste o săptămână puteau fi din nou prieteni.

Acest lucru nu se întâmplă însă. În seara aceea îl văzură pentru ultima oară. Li se comunică faptul că fusese exclus din Universitate şi trimis în Macedonia.

„Atât de aproape, şi totul datorită mie!"

Patul neocupat, computerul liber şi fotoliul gol erau în fiecare seară capete de acuzare, iar conceptele de bine şi de rău, care începuseră să capete un sens concret, i se învălmăşeau iar în minte. Avea impresia că Tom şi ceilalți îşi dăduseră seama că el trădase şi în fiecare vorbă sau gest găsea o dojană sau o dovadă de dispreț. Singurul reper rămăsese Vigdis.

Era seară, ca de atâtea alte ori. Ajunsese la concluzia că aceste plimbări erau doar pretexte pentru meditații alături de cineva apropiat, care să-i tolereze absența şi excesele.

-Mă gândesc ce va fi peste o lună. Vom deveni cu toții nişte străini. Mai ales tu. Aproape nu-mi pot imagina.

-Şi mie îmi pare rău. Ai vrea să ne scriem? Să vorbim în fiecare zi?

-Nu cred în chestia asta. La început în fiecare zi, apoi o dată la două zile. Dar cel puțin ar fi o despărțire treptată.

-Da...

-N-am mai discutat de când am făcut testul. S-au întâmplat o mulțime de lucruri.

Fata aşteptă să continue.

-Te-am ascultat, m-am convins, am fost sigur, pentru ca apoi să-l aud pe Branko cum îmi cere iertare pentru că a avut încredere în mine!

-Încrederea înseamnă mult pentru tine.

-Ce ai dacă n-ai încredere?

-Atâta timp cât încrederea nu înseamnă naivitate. De ce te zbați tot timpul? Nu mai poți schimba nimic. De ce nu te ierți? Dacă ar fi fost altcineva, l-ai fi iertat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da, aşa e, mi-ar fi plăcut ca Branko să mă trădeze pe mine.

-Gândeşte-te că peste 50 de ani vei râde amintindu-ți perioada asta.

-Aş fi un prost dacă aş râde. Dar cine ştie ce va fi?!

-Mai bine uită. Măcar pentru seara asta. Măcar o dată.

Era distantă?

-Aşa trebuie. Ştii, ne închipuim că fiecare moment contează, sperăm doar pentru viitorul apropiat, şi dintr-o dată ne trezim pe patul de moarte, şi spunem „A trecut totul ca o clipă".

-Aş putea să zic: tu trăieşti doar în trecut sau în viitor. Nu poți trăi prezentul.

„E adevărat, pe jumătate."

-Am să încerc. Pentru tine...?

Vigdis îi zâmbi.

Se făcu noapte, râzând şi discutând nimicuri. Fata avusese dreptate: şi o clipă poate fi frumoasă. Pentru că apoi amintirile vor fi frumoase.

Se uită spre cer: senin, fără lună, doar stele.

-Îți place să priveşti cerul?

Vigdis ridică ochii în înalt.

-Care e Balanța? Şi Peştii?

-Eu ştiu? Acum suntem pe teren neutru.

Owain era îmbătat de fericire.

-Poate fi ceva perfect?

Islandeza răspunse scurt:

-Nu.

Ceva nu era în regulă. Acum îşi dădea seama că era mai mult decât atât. Şi nu observase nimic. Poate nici nu avusese ce să observe. Sau poate nu voise să observe.

-Eu n-am mințit.

-Ai dreptate.

Stelele nu mai ningeau.

-Atunci de ce?

-A trebuit.

„Era necesar?"

-Ce-ai simțit pentru mine?

-Mi-a fost milă...

„Milă? E revoltător! Mi-e greață! Greață! Greață!"

Vigdis continua să vorbească.

Owain se depărtă involuntar.

-Să ştii că nu mi-e uşor să-ți spun. Tu n-ai mințit. Trebuie să zic şi eu adevărul. Iartă-mă.

-Toți îmi cereți iertare. Ce sunt eu? Şi, în fond, de ce să te iert? Doar pentru

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

că nu mi-ai spus de la început. „Pot să stau şi eu?" Ce glumă!

-Nu înțelegi. Nu vrei să înțelegi!

Era adevărat. Îi venea să-i ceară legitimația!

-Ai dreptate. De ce oare mă părăsesc toți cei care mă înțeleg?

Vigdis nu răspunse.

-Mă aşteptam la un sfârşit mai frumos, crede-mă.

„Nici un sfârşit nu e frumos?!"

-Spune-mi, totuşi, aşa, pentru cultura mea generală, ce părere ai despre mine?

-Îți place să apari mai bun decât eşti, pentru ca apoi, când ceilalți încep să te cunoască cu adevărat, să laşi totul baltă. Ai vrea să fii perfect, dar nimeni nu poate fi mai bun decât este, la un moment dat. Nu are rost să tot plângi şi să te tot întrebi „am făcut bine sau nu". Cu toate astea, ai fost un caz interesant!

-Asta e jignirea finală, nu?

-Întocmai.

-Măcar ne păstrăm simțul umorului.

-Măcar atât. Ştii gluma cu „rămânem prieteni"?

-Nu, şi sper să n-o aflu azi, de la tine!

Minți se, fără să ştie nici el de ce. Ar fi dorit mult prietenia ei.

-Trebuie să-ți mai spun ceva, în legătură cu visul tău. Poate odată vei reuşi să-ți iei zborul şi să treci dincolo de lună. Şi poate acolo cineva te va aştepta.

„Şi sper ca el să nu-ți zică *Pământul e mare*."

Se întoarseră fără o vorbă la cămin. Lui Owain aceasta i se părea o pedeapsă dreaptă.

Mai rămâneau examenele finale, pe care galezul le pregăti destul de bine. Oricum, nu mai avea altceva de făcut. Aşa că reuşi să facă o figură frumoasă.

Totodată, dădu teza la supervizat şi aşteptă cu sufletul la gura susținerea ei orală. Veni şi acest moment. La început avu emoții, apoi, pe măsură ce vorbea, acestea piereau pe nesimțite. Crezuse că era o lucrare bună, dar din timp în timp profesorii examinatori făceau câte o mutră dezaprobatoare sau puneau câte o întrebare al cărei răspuns Owain presupusese că rezulta din context.

La sfârşit, un profesor avu proastă inspirație să-l întrebe:

-Cât crezi că meriți?

Galezului nu-i veni să creadă ce noroc dăduse peste el. Nu-l interesa părerea examinatorilor, atâta timp cât el muncise şi pur şi simplu teza, în forma ei finală, îl satisfăcuse. Se concentră deci, ca pentru un Ordin - ce simplă i se părea acum diferența dintre o Poruncă şi o banală ridicare a tonului - şi vorbi:

-Merit 10!

Comisia încremeni pentru o clipă, apoi dădu verdictul:

-Zece.

Terminase facultatea. Anii care se presupuneau a fi cei mai frumoşi din

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

viață. Pentru el, sfârşitul fusese mizerabil, ca de obicei. Şi culmea, simțea totuşi că-i vor lipsi şi profesorii a căror apreciere sinceră n-o va cunoaşte niciodată, şi colegii care acum poate îl înjurau în gând, din motive cu totul diferite.

Şi se va întoarce acasă în Țara Galilor, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat în acest an nenorocit. Cât de crudă poate fi uneori o victorie şi cât de glorios un eşec!

„Cine ştie unde mă voi îngropa acum pentru tot restul vieții, fără să realizez nimic important. Să-mi iau o slujbă, o nevastă, un mormânt şi să sfârşesc în el. Perfect. Domnul Llyn a fost un om de treabă, ca toți ceilalți oameni de treabă pe care îi cunosc."

Serbarea de final se dovedi destul de frumoasă. Când i se înmână diploma, Owain fu aplaudat la fel de mult ca şi colegii săi. Dar ştia că nu poate auzi aplauzele care ar fi contat cu adevărat pentru el.

„Iată cum poți ajunge personajul negativ."

Sala îi zâmbea încurajator.

„Şi paranoic pe deasupra."

Îşi dădu seama că o pedeapsă adevărată nu poate fi decât subiectivă.

„Nu e pedeapsă decât ceea ce considerăm noi înşine pedeapsă. Practic, ne pedepsim singuri. Poate să-ți ardă casa şi să fii fericit că ai scăpat cu viață sau, dimpotrivă, poți să stingi incendiul şi să-ți plângi în pumni că a ars numai tabloul la care țineai cel mai mult."

Ajunsese la fund şi acum începea din nou să urce.

„Cel mai adevărat lucru pe care l-am auzit a fost că viața e funcție de sinus."

Anunță vestea acasă şi fu nevoit să suporte cu răbdare bucuria părinților şi a surorii. Se pregăti deci sufleteşte pentru întoarcere, prevăzută peste două zile.

În aceeaşi seară, auzi la HV ştirea despre moartea guvernatorului Țării Galilor, la numai 75 de ani. Urma un mini-documentar privind activitatea şi opera sa. Fu menționat şi episodul Aberystwyth, de care îi vorbise Williams. Ca fiecare om politic care se respectă, publicase trei cărți, în care îşi expusese probabil viziunea asupra societății, guvernării sau economiei.

„Măcar ştiu că există. Oricum n-o să le citesc niciodată."

Se gândi la scrisoarea de felicitare pe care i-o trimisese cu prilejul venirii în România. Era destul de drăguță şi se întrebă dacă o scrisese el personal sau cine ştie ce consilier amărât.

Rămânea problema noului guvernator. Era curios dacă va fi numit tot un galez, sau tradiția vă fi întreruptă.

Seara următoare avu loc petrecerea de adio. Din grupa sa, lipseau 2 persoane: Branko şi Vigdis. Îşi dori să nu se fi dus nici el, dar apoi, pe măsură ce timpul trecea, se chinui să se integreze. Se părea chiar că nu-i poartă nimeni pică, ba fu şi felicitat pentru „rezultatul deosebit". La sfârşit, toți făcură schimb de

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

numere, pentru a putea păstra legătura. Dintr-un impuls oarecum inexplicabil, Owain dădu un număr greşit, la întâmplare. Semăna vag cu acela al lui Myfanwy. Myfanwy care nu-l aşteptase. Notă cu răbdare şi numerele colegilor, întrebându-se dacă îi vor folosi vreodată la ceva. Oricum, când petrecerea se sparse, se despărțiră prieteni.

La întoarcerea în Țara Galilor îşi rezervă un loc de avion. Constatase că în contul său personal rămăsese aceeaşi sumă fabuloasă.

„Oare n-au aflat despre cartele de la Branko?"

Rostise parola cu o uşoară reținere. În alte circumstanțe, şi-ar fi zis: „Asta sunt, un şobolan!", dar acum totul urma să se sfârşească în curând.

„Poate voi uita."

La aeroport îl aşteptau părinții, sora, unele rude mai îndepărtate şi câțiva cunoscuți. În total, vreo 12.

-Ați venit toată banda! rânji el, privindu-i pe fiecare în parte.

Se pregăti pentru asalt, însă laudele şi îmbrățişările fură suportabile, chiar relaxante.

-Hai, acum povesteşte-ne! zâmbi cu bunăvoință cineva.

Owain îi trimise o privire la fel de binevoitoare, amintindu-şi toate înjurăturile române, galeze şi engleze pe care le cunoştea, ba chiar inventă pe loc altele noi, adaptate situației. Totuşi, la drept vorbind, era o curiozitate firească. Se enervase mai mult din inerție, din cauză că aşa ar fi reacționat în mod normal. Acum, analizându-se, realiză că nu poate descoperi cauza iritării. Fiindcă nu exista nici una. Vorbi tot drumul spre casă, şi apoi încă jumătate de oră. Din câte ştia, oamenii se plictiseau repede de un anumit subiect şi încercau să facă legături cu altele noi. Se aştepta deci să fie scutit repede de efort, însă acest lucru nu se întâmplă. Îl ascultau cu atenție, păreau interesați, iar el se sili să povestească cât mai frumos. Între timp se mai adunaseră şi nişte prieteni (foşti prieteni?) de-ai lui şi părinții fură nevoiți să mai pună pe masă câteva farfurii. Era o primire drăguță. Chiar foarte drăguță.

Vestea îl găsi complet nepregătit, cu zâmbetul pe buze. Nu-şi dădu seama cine o spusese şi, datorită şocului, nici nu se căzni să afle. Myfanwy murise la o lună după plecarea lui. Ce era culmea, toți îşi închipuiseră că el ştia acest lucru şi că îl lăsase în urmă.

Nimeni nu se obosise aşadar să-l anunțe, deşi putea fi considerat cel puțin un „cunoscut". Nimeni nu-l luase în seamă? Această variantă i se păru mai aproape de suflet, dar se chinui să o îndepărteze. Era oricum un aspect secundar. Ceea ce îl înnebunea pur şi simplu era amintirea conversației, în care afirmase că *ştia* că fata nu-l va aştepta.

„Ce tâmpit! Ce dobitoc! *Ştiam!* Ce dobitoc!"

Zisese aşa gândindu-se la cu totul alte motive şi îi era acum o ruşine imensă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Mi-e frică să spun un lucru că nu cumva să mă înşel, şi când mă hotărăsc totuşi să deschid gura, o fac atât de prosteşte!"

Totuşi, când scosese cuvântul acela, avusese în mod cert impresia că spune adevărul, că aşa era de fapt.

Ce ciudat, ce ticălos şi ce sublim poate fi destinul! Îi părea o luptă continuă: el încercând să intuiască viitorul şi soarta pregătindu-i în mod sistematic ceva nou. De fiecare dată apărea o variantă pe care n-o luase în considerație. Era el mărginit sau destinul nu juca corect, dându-i să rezolve o problemă, pentru ca apoi să-i schimbe ipoteza?

„Aşa pot să mă gândesc la orice, tot degeaba. Ce mă împiedică să iau în calcul un cutremur?"

Şi, într-adevăr, fu cutremur. Pământul începu să se mişte şi concomitent se auzi sunetul profund, înfricoşător, caracteristic acestui fenomen. Toată lumea se ridică în picioare, scaune căzură, exclamații de spaimă sau stupoare se înălțară, uşa de la intrare se trânti şi fugiră afară. Abia ieşiți, totul se termină. Nu fusese un cutremur foarte puternic, doar cât să sperie puțin oamenii.

„Acum au subiect de discuție!" gândi Owain sarcastic.

Constatase că după prima descărcare de adrenalină, chiar în timp ce podeaua se zguduia încă, începuse să-şi redobândească controlul şi să observe cu oarecare detaşare fenomenul.

Acum, ieşit din centrul atenției, putea să-şi continue meditația cu privire la dispariția lui Myfanwy. Se întrebă ce diferență era între aceasta şi majoritatea colegilor săi de care abia se despărțise şi de care poate nu va mai auzi niciodată. Din punct de vedere fizic, reîntâlnirea cu ei era cel puțin posibilă, dacă nu probabilă, iar reîntâlnirea cu fata - imposibilă. Aici totul era terminat. În plan psihic, rămâneau amintirile, care pentru el reprezentau aproape o a doua realitate, alături de închipuiri. În plan transcendent, lucrurile erau mai complicate. Dacă i-ar fi îngăduit, ar putea lua chiar legătura cu ea, căci spiritismul nu mai era considerat de mult o simplă născocire. Dar în acest caz, ce i-ar spune? Dacă ar fi în fața lui, ce i-ar spune? Dacă ar fi lângă el, ce i-ar spune?

-Ce m-am mai speriat! zicea maică-sa. Dar ăsta a fost mai slab decât cel din '54.

Ceilalți aprobară şi reluară apoi ideea cu alte cuvinte.

Era o zi plină de evenimente. Şi Owain simți un imbold irezistibil de a cânta la sintetizator.

După exact o săptămână, primi un apel prin computer. În holoscrin se afla fața plinuță a unui bărbat de vreo 50 de ani. După expresia figurii, era ori bolnav, ori om politic. După ce se prezentă, cu un rânjet politicos, se dovedi că a doua variantă era adevărată. Era Consilier Imperial pentru Țara Galilor. Owain îşi spuse şi el circumspect numele, realizând imediat că era un lucru de prisos.

O clipă, îi fu frică să nu aibă cumva probleme din cauza contului, dar

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

realiză apoi că nu şi-ar trimite Împăratul un consilier pentru atâta lucru.

-V-aţi gândit vreodată să urmaţi o carieră politică?

Întrebarea îl miră.

„Oare unde vrea să ajungă?"

-Nu.

-Dar v-ar surâde ideea să aveţi o funcţie importantă?

Se fâstâci.

-Nu. Nu ştiu... Depinde. Poate... Depinde ce funcţie.

-V-am luat prin surprindere, nu?

-Mda.

-Deci în principiu aţi fi de acord. Acum o să vă citesc mesajul Înălţimii Sale Împăratului Ioan I.

„Mesajul Împăratului? Doar pentru mine?"

-Domnule Owain Llyn, ţin să vă reamintesc că în conformitate cu articolul 17 din Constituţie, Împăratul numeşte personal guvernatorii provinciilor Imperiului Român. Astfel, aş considera o favoare personală dacă aţi accepta numirea dumneavoastră în această funcţie pentru Ţara Galilor. Conştient de dificultatea şi înalta responsabilitate a acestei decizii, doresc să vă cer totuşi un răspuns cât mai rapid. Cu speranţa că acesta va fi afirmativ, semnează Înălţimea Sa Ioan I, Împărat al Imperiului Român.

Consilierul ridică ochii de pe hârtia din faţa sa, privindu-l apoi pe Owain.

„Guvernator? Am doar 22 de ani! *Urma să fii conducător!* Se aşteaptă la un *da* categoric. Ce-ar fi să fac pe dos? Ce-ar fi să dau cu piciorul şansei?"

-Aş dori puţin timp de gândire.

Celălalt ridică surprins din sprâncene.

-Fireşte. Pot să vă dau de ştire mâine, la aceeaşi oră?

-Da.

-Şi voi avea răspunsul?

-Da.

-Foarte bine. Sănătate!

-Sănătate!

Legătura se întrerupse.

Destăinui părinţilor ce se întâmplase, şi cum era de aşteptat, aceştia nu-l crezură. Insistă, dar i se spuse că prinsese un umor ciudat cât învăţase în România. Exasperat într-o oarecare măsură, dar şi bucuros („Uite ce personaj important sunt pe cale să devin, oamenii nici nu visează la aşa ceva"), îşi dădu cuvântul de onoare, imaginându-şi lacrimile fericite şi îmbrăţişările cordiale. Dar i se întoarse spatele. Rămase pironit locului, fără o vorbă.

„Aşadar, cuvântul meu de onoare nu valorează nimic pentru părinţii mei."

Aceasta era doar o simplă constatare. Faptul îl mirase şi îl mâhnise puţin, dar numai atât. Nu se supărase, dimpotrivă, situaţia i se părea amuzantă. Dacă mai rămăsese o picătură de îndoială în inima sa, acum se evaporă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Am să le arăt eu la toți."

Departe de gândul unei amenințări, Owain dorea din tot sufletul să-şi demonstreze calitățile, avea pentru prima oară cu adevărat prilejul să iasă în evidență, să-şi depăşească mediocritatea condiției. Era conştient că alții ar fi dat orice să fie în locul lui. Era printre cei mai buni, dar nu era printre primii. Încă. Voia mai mult, şi asta nu era bine. Dar cine ştie ce e bine şi ce e rău? I se părea că e bine, pentru că nu se simțea cu nimic vinovat.

Rămânea problema părinților, care îi ignoraseră cuvântul. Cu atât mai rău pentru ei! Nu făcuseră decât să se afunde şi mai mult în mocirlă. Owain ar fi vrut din partea lor o sclipire. Din păcate, nu fusese posibil.

„Nu-i nimic, vor avea în curând o mică surpriză."

Asta dacă omul era într-adevăr consilier. Dacă era o bătaie de joc, era mai bine că nu-l crezuseră.

„Ce naiba fac? Mă îndoiesc şi eu?"

Îşi îndepărtă din minte aceste idei.

A doua zi răspunse la apelul pe calculator. Era singur în cameră, la fel ca în urmă cu douăzeci şi patru de ore. Consilierul îl privi în ochi, fără să spună nimic.

-Da, zise Owain.

-Mă bucur, zise celălalt şi întrerupse.

„Am făcut-o şi pe asta."

Nu se schimbase nimic. Era acelaşi.

Seara, se adună toată familia în jurul holovizorului pentru ştiri:

-Ne-a fost comunicat astăzi numele noului guvernator al Țării Galilor. El se numeşte Owain Llyn, locuieşte în Caerdydd, are 22 de ani şi abia a revenit de la Bucureşti, unde a fost trimis cu o bursă de studii. A absolvit Facultatea de Filologie Română cu nota 10.

Urmă o poză 3D, înfățişându-l rânjind ca un bleg.

-Vom încerca să vă prezentăm în ediția de mâine un interviu cu domnia sa. Ceremonia oficială de învestire va avea loc duminică, 11 iulie, şi va fi condusă de Înălțimea Sa Ioan I, Împărat al Imperiului Român.

Holograma persista în holoscrin. Era el, fără îndoială. Parcă i se ridicase o piatră de pe suflet. Nu se înşelase. Simțea privirile celorlalți, mirarea, vinovăția, respectul, admirația. Lasă capul pe spate şi hohoti îndelung, ca un nebun, fără să țină cont de nimeni. Se simțea bine. Intrase în istorie. Era tot ce-şi dorise vreodată. Nu se gândise neapărat la o funcție politică, de fapt aceasta se găsea printre ultimele opțiuni, dar ce mai conta acum? Se privea în față şi râdea.

După o oră, şi ultima urmă de încântare pieri, căci se obişnuise cu noua stare. Obişnuința e cel mai mare duşman al mulțumirii. Fiecare vrea mai mult fiindcă vrea ceva nou.

„Toată viața aşteptăm ceva nou şi când găsim, în sfârşit, poate nu-i mai acordăm nici o atenție, pentru că deja în gând ne-am obişnuit cu el. Dacă nu era

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

familia, eram guvernator de ieri. Ar trebui să le mulțumesc. Să le mulțumesc că au greşit?!"

Se gândi apoi că va avea de dat interviuri. Riscurile de a deveni o persoană publică! Renunță să pregătească o declarație anume, fiindcă din experiență ştia că i se vor pune cu totul alte întrebări. Şi apoi, chinuindu-te să prezinți o idee cât mai bine, nu mai eşti capabil să te concentrezi la altele.

Părinții, şi mai ales soră-sa, intrară imediat în joc şi chiar se oferiră să-i țină companie în timpul întrevederii cu reprezentanții holoviziunii, de a doua zi. Conform aşteptărilor, chiar dimineață apăru o reporteră cu un operator, cerând „puțin din timpul său prețios".

Se aşteptase de asemenea să fie o femeie în postura de anchetator. Avea impresia că femeile dovedeau o mai mare aplecare spre senzațional, poate chiar scandal, spre „ce vrea publicul". Coboară-te la nivelul publicului şi publicul va coborî la nivelul tău.

Următoarele două ore îi schimbară oarecum părerea. Reportera se arătase chiar timidă la început şi Owain se gândea că de-abia aştepta interviul ca să-şi dea cu adevărat arama pe fața. Dar nu prea fu aşa. Îi puse întrebări destul de normale, de interes general. La drept vorbind, era de înțeles dorința galezilor de a afla cine le va fi guvernator. Când se află în încurcătură, părinții şi sora intervenir salvându-l şi chiar detectă în acele momente sclipiri încurajatoare în ochii femeii. Nu voia să-i iasă prost emisiunea sau dorea ca el să facă o figură frumoasă? La drept vorbind, ce-i păsa?

-Şi acum, în încheiere, o ultimă întrebare: ați fost membru ANS?

Simți un val de transpirație acoperindu-i corpul şi fu conştient că fața i se înroşea şi i se înfierbânta. Se instală o pauză penibilă şi cu valoarea unui semi-răspuns. Se pregătea cu toate forțele să zică „da".

Soră-sa vorbi, neştiind exact ce se întâmplă cu ea sau cu ceilalți:

-Bineînțeles că nu! De unde v-a venit aşa o idee? Credeți că Împăratul ar fi numit guvernator un criminal terorist?

-A fost o glumă, zise reportera, privindu-l în ochi, parcă spunându-i: „Te-am prins în sfârşit cu ceva!"

-Vă mulțumesc în numele postului HVG şi al numeroşilor noştri holospectatori, care cred că vor fi mulțumiți de dumneavoastră.

-Acum şi-n vecii vecilor! mormăi Owain.

Toți râseră de circumstanță. Ce putea să facă el dacă se străduiau atât să-l facă popular?

Montajul interviului fu difuzat imediat după ştiri, cu surlele şi trâmbițele cuvenite. Ultima întrebare fu tăiată.

Se apropia cu viteză ceremonia. Împăratul sosi sâmbătă, cu avionul personal. Agitația abia începea. Veniră apoi şi guvernatorii celorlalte 40 de provincii. Owain urmărea toată tevatura de acasă, holbat în fața holovizorului.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Vineri la prânz primi un apel de la consilier. Acesta îl întrebă dacă voia să-şi scrie singur discursul (trebuia să zică ceva acolo, nu?) sau să-i fie pus la dispoziție unul gata redactat. Owain reflectă o clipă. Ar fi fost demn să scrie singur, dar ce? Mulțumesc, Împărate, chiar îmi prinde bine. Aşa că alese a doua variantă. Se simțea deja obosit, şi circul nici nu începuse cu adevărat.

Duminică dimineața (ziua cea mare), un AGM alb cu însemnele imperiale opri în fața casei sale şi şoferul îl invită să îl însoțească. Restul familiei fu refuzat politicos, întrucât la ceremonie nu era admis publicul, în schimb totul era transmis în direct la HV.

În maşină îl aştepta consilierul. Ce diferență poate fi între un om şi imaginea lui tridimensională! Îi înmână discursul - patru pagini tipărite destul de mic - şi îi dădu ultimele indicații: să nu spună nimic, totul era aranjat, totul va fi în regulă.

Owain se gândi emoționat că va trebui să-l întâlnească personal pe Împărat, dar apoi se strădui să-şi impună că acesta nu era decât un om obişnuit.

„Toți suntem oameni."

Nu se întâlnea cu puterea lui, ci cu el. Puterea nu e dată decât de frica celorlalți de a-l înfrunta, datorită fie respectului, fie posibilelor represalii. Dacă toți ar avea curajul să se opună, chiar cu prețul vieții, nimeni nu ar fi capabil să-şi păstreze puterea. Nu există stăpân fără supuşi. Dar cât timp cineva se gândeşte la avantaje personale, nici el nu poate fi liber şi nici ceilalți.

„Dar, la drept vorbind, ce e libertatea asta de care ne tot cramponăm? Şi ea, la fel ca toate celelalte, este subiectivă. Te poți simți liber şi într-o închisoare, ca în secolul trecut. Ce e libertatea? Puterea de a face ce vrei. Însă nimeni nu face tot ce vrea. Îngrădirile sunt prea puternice şi nici un om normal nu-şi poate permite o libertate totală, pentru că şi-ar pierde astfel dimensiunea socială, drepturile general recunoscute şi deci libertatea de a acționa conform lor."

Consilierul îl trezi din speculații:

-Am ajuns.

„Aş putea să-i dau o palmă sau să-l strâng de gât", îşi zise Owain, „dar amândoi ştim că nu voi face aşa."

Şoferul deschise portierele, coborâră şi urcară în linişte treptele Palatului Guvernamental.

-Cunoaşteti pe cineva numit Stjepan?

-Nu. De ce?

-Toate astea îmi aduc aminte de o întâmplare nefericită.

-Asta nu va fi nefericită.

-Să sperăm.

-Să fim siguri!

Folosise o Comandă??! „Nu, fireşte", se linişti îndată Owain. Doar tonul cu totul detaşat îi insuflase o stare de calm şi încredere binevenită.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Uşile automate se deschiseră înaintea lor.

„Aici voi veni tot restul vieții!"

Nici un guvernator nu fusese vreodată demis.

Consilierul îl conduse într-o sală mare, cu pereții de un violet obositor, aproape invizibil, aflându-se probabil la capătul spectrului.

Cei 40 de guvernatori stăteau aliniați în partea stângă iar în față, pe tron, se afla Împăratul. Owain înghiți în sec şi încercă să-şi calmeze bătăile inimii, proiectându-se mental peste două ore, când totul se va fi terminat.

Înaintă. Camerele duble HV îl urmăreau, la fel ca şi ochii lipsiți de expresie. Covorul roşu de ceremonie îl făcuse să aprecieze greşit distanța până la tron. Aceasta era mai mare decât se aşteptase, sau poate mergea prea încet. Însă nu se grăbi, păstră ritmul constant.

Ajunse la trei paşi în fața Împăratului. Coroana de aur, în loc să-i dea un aspect caraghios (căci la o privire sumară parcă avea două capete suprapuse) îi conferea o detaşare suverană. Cu toate astea, îi zâmbea.

„E o simplă formalitate. Trebuie să trecem şi de asta."

Pe nesimțite, pulsul îi reveni la normal. Era de partea lui. Îngenunche în fața tronului, după cum cerea tradiția. Împăratul se ridică, veni lângă el şi îi puse mâna dreaptă pe umăr; Owain se ridică. Îl avea în față pe Ioan I. Chiar îl privea de sus, fiindcă statura celuilalt era mai mică.

Împăratul luă din stânga tronului o eşarfă brodată cu argint, pe care scria cu litere de aur *Guvernator al Țării Galilor* şi i-o puse pe cap cu siguranță, înscrisul rămânându-i în față.

„Ce ți-e scris în frunte ți-e pus", gândi şi îşi reprimă cu efort un zâmbet.

Ioan I avu o reacție asemănătoare.

-Te învestesc, zise el apoi, Guvernator al poporului galez, reprezentant personal al nostru în această provincie. Dumnezeu să te ajute!

Se apropiè şi îl îmbrățişă. Owain simți că acest gest de apropiere fizică nu-i făcea Împăratului nici o plăcere, deşi continua să-l susțină în plan psihic.

După aceea trebui să îmbrățişeze şi să primească felicitările celor 40. Putea să-şi dea seama de starea fiecăruia, deşi nu chiar atât de clar ca în cazul lui Ioan I. Toți erau sinceri în urări şi în sufletul galezului se instală buna dispoziție. Un gând venit de niciunde îi clătină, pentru un moment, încrederea, dar se sili să-l alunge imediat:

„Suntem 41. Unul e în plus. Cine este oare? Poate nu sunt eu."

Totul se termină destul de repede. Se uită la ceas şi realiză că nu trecuseră decât 10 minute! Consilierul îi făcu un semn discret din preajma uşii. Owain se îndreptă spre el. Celălalt îl îndemnă printr-un gest explicit să iasă din sală, ceea ce galezul îndeplini fără să clipească. Simțea o uşoară durere de cap, probabil din cauza concentrării şi tensiunii nervoase.

-Pregătiți-vă să citiți discursul, i se şopti.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Îşi duse instinctiv mâna la buzunar, atingând foile pentru mai multă siguranță.

Consilierul fugi în fața lui şi deschise uşa de la intrarea în palat. Atunci începu coşmarul. O armată de reporteri se repezi urlând asupra lui, asurzindu-l şi înăbuşindu-l, în ciuda polițiştilor ce se chinuiau să-i tempereze cât de cât.

Nu-l mai vedea pe consilier, dar îl auzi zbierând:

-Excelența Sa va da o declarație! Liniște, vă rog!

Zumzetul se potoli treptat şi haita dădu înapoi câțiva paşi. Membrii PI probabil aveau experiență în acest domeniu.

Owain scoase foile şi începu să citească. Mai întâi nu avu emoții, căci furia generată de instinctul de supraviețuire încă era prezentă în el. Pe parcurs însă îşi imagină toată provincia sau chiar toată țara devorându-i fiecare cuvânt, punctând fiecare stângăcie sau greşeală. Invidia, chiar nemărturisită, chiar inconştientă, trebuia să fie prezentă: „De ce l-a pus pe ăsta şi nu m-a pus pe mine?! Nici nu ştie să citească corect."

În acel moment se încurcă puțin şi reluă înjurând în gând. Foile începură să tremure aproape imperceptibil şi el se strădui să se detaşeze cât mai mult.

După o nouă greşeală îi veni să arunce foile şi să-şi dea demisia. Îşi aminti de Vigdis. Cum putuse să-l caracterizeze atât de exact? Dar prima impresie este cea mai importantă, baza pe care se clădesc considerațiile viitoare.

Discursul era mediocru, cu o mulțime de platitudini spuse pompos şi în cenuşiul stil oficial, lipsit de nuanțe. Nuanțele, frazele interpretabile diferit, erau necesare, dar nu într-un moment ca acesta.

O nouă greşeală. I se întunecă în fața ochilor. Nu se mai putea salva decât printr-o nebunie. Până acum nu fusese spontan. Îi fusese frică să fie spontan. Era timpul să-şi arate cealaltă față.

Se opri din citit, mototoli foile şi le aruncă pe jos. Ridică ochii în ochii reporterilor uimiți şi ai camerelor inexpresive de după care priveau milioane de expresii.

-Ce naiba, am emoții, nu vedeți? Trebuie să-mi mai dați o şansă. Recunosc şi eu, discursul ăsta şi interviul de săptămâna trecută n-au fost prea grozave. Dar ce să-i faci n-am mai fost guvernator până acum şi trebuie să mă adaptez din mers. Probabil mulți se întreabă de ce am fost pus eu şi nu altul. Şi eu mă întreb. L-am întâlnit pe Împărat acum un sfert de oră şi nu mi-a spus.

„Mincinos cinic şi ticălos."

-Un alt punct slab e vârsta şi deci experiența. Se pare că o să trebuiască să vă obişnuiți cu mine. Doar dacă nu se îndură vreunul să-mi dea pe la un colț cu ceva în cap. Probabil că domnii de la PI vor avea grijă, dar nu strică să încerce. Cred să m-am înroşit ca un rac, deşi sunt peşte. În mod normal frica te face să te îngălbeneşti. Se vede treaba că eu am trecut de stadiul ăsta. E un pas înainte, nu? N-ați vrea ca guvernatorul vostru să se teamă de voi. Sunt şi eu la fel de curios cum

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

îmi voi îndeplini misiunea. Să sperăm că o voi face cât mai bine. Mai am un singur lucru de spus. Am avut deja această discuție cu unul pe care acum nu pot să-l sufăr, dar pe care îl rog să mă ierte că mă repet față de el. E vorba de problema perspectivei. Mă adresez holospectatorilor, mai ales galezi. Eu sunt unul, voi sunteți milioane. Pentru voi eu sunt doar o persoană, pentru mine fiecare din voi e doar o parte. Aş fi cu adevărat fericit să pot acorda o atenție deosebită fiecăruia din voi, dar nu se poate. La drept vorbind, ce înseamnă chiar milioanele? Pentru mine e doar un număr cu 7 cifre. Din păcate. Puneți-vă în locul meu, în fața milioanelor, şi nu mă judecați prea aspru. Sună cam patetic, dar ce să fac? Asta e. Atât am avut de spus.

Reporterii se înghesuiră iarăşi, iar consilierul îl îndemnă să meargă la maşină. Oare de ce în urmă cu o jumătate de oră nu era nimeni? Probabil tot PI-ul era responsabil. Deodată îi veni o idee.

-Nu, stai, îi zise. Pot să răspund la întrebări. Dar, dacă se poate, pe rând.

Dură două ore, până când şi cel mai amărât ajunse la cuvânt. Owain vorbi aproape în continuu. Oricum trebuia să se obişnuiască cu conferințele de presă. Se strădui să nu dea aceleaşi răspunsuri la întrebări asemănătoare, ba chiar propuse noi probleme de discuție. Şi totul era transmis în direct pe postul central de holoviziune în tot Imperiul, după cum află ulterior.

Se întoarse acasă şi reacția familiei fu peste aşteptări. După ce scăpă şi de ei, se duse să se culce. Când se trezi, i se păru totul un vis. Nu ştia încă dacă era frumos sau nu, dar ştia că era real. Deşi nu simțea deloc acest lucru.

De necontestat era doar faptul că avusese succes. Asta şi pentru că folosise tot timpul discursului Comanda non-verbală *„Iubiți-mă!"* Aşa ceva nu putea avea mare efect asupra holospectatorilor, dar Owain îşi punea toate speranțele în puterea masmediei de a-l înfățişa în culori cât mai agreabile.

Deveni în scurt timp cel mai popular guvernator pe care-l avusese vreodată Țara Galilor.

Şi trecură aşa 21 de ani.

Oricât de improbabil i-ar fi părut mai înainte, avea acum o nevastă drăguță şi trei copii. Era mulțumit, dar nu fericit. Se obişnuise de tânăr cu succesul şi voia cu disperare (şi cu înfrânarea disperată corespunzătoare) mai mult. Dar mai mult nu se mai putea. Vedea că era destul de rău să ajungi pe culmi prea devreme, pentru că urma stagnarea pentru tot restul vieții, sau chiar decăderea.

Era totuşi o muncă solicitantă; zilnic se iveau noi probleme, care de care mai urgente, necesitând atât autoritate cât şi abilitate diplomatică. Învățase să se impună prin propriile calități, nemaiutilizând Comanda decât în cazuri excepționale. Aşa ceva nu se mai arătase de 7 ani.

Dar, conform ultimelor rapoarte ale SS, nu mai era mult timp până la următorul.

Era 7 iulie şi Owain stătea pierdut la birou. Aflase că o demonstrație

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

împotriva sancțiunilor impuse Statelor Unite fusese aprobată de Primăria din Caerdydd. Era mai mult ca sigur că protestele vor degenera într-un tărăboi anti-imperial şi că va fi datoria lui să-i trimită pe toți la casele lor. Dar indispoziția sa era cauzată de cu totul alte motive. Data îi sugera ceva nedefinit, îngropat de mult în memoria secundară. Totuşi el căuta răspunsul. Punți neuronice se formau, săpând tot mai adânc pentru aflarea informației. Încercă să utilizeze Comanda asupra lui însuşi pentru a avea acces la subconştient, dar nu reuşi nimic. Crezu că e mai bine să renunțe. Îşi puse mănuşile şi ochelarii V (pentru interconectare la rețeaua virtuală) şi începu să studieze nişte documente, însă presiunea intracraniană îl înştiința: creierul continua să caute. Şi deodată conexiunile ajunseră în acel loc demult părăsit, purtând înapoi victorioase răspunsul. 7 iulie era ziua de naştere a lui Myfanwy. Amintirile se adunară în jurul ei, evocând o perioadă atât de aventuroasă în comparație cu ultimii 10 ani.

„Cum trece timpul! Cum trece naibii timpul! Myfanwy. Şi Vigdis. Apoi Gwen..."

Gwen era soția sa şi ziua ei era peste exact o săptămână. Dar Owain depăşi această legătură cu prezentul, cufundându-se şi mai mult în trecut. Şi îşi aminti visul. Atât de clar, de parcă abia se trezise din somn.

„Douăzeci de ani n-au însemnat nimic. Noaptea aceea e încă cea mai importantă din viața mea. Ce se întâmpla dacă refuzam bursa? Dacă refuzam funcția de guvernator?"

Îşi aminti istoria aspirantului la titlul de înțelept, care aducea mereu maestrului său dovezi privind calitățile sale, neobținând decât dojeni şi amânări. Într-o zi, scârbit, se întoarse acasă, convins că era nedemn de această cinste. Şi maestrul îi trimise vorba: „Frate, când ai timp, vino să discutăm".

„Nu obții un lucru decât când renunți la el. Cred că am apucat pe o cale greşită. Dar nu e totul pierdut. Mi-am atins în definitiv scopul? Trebuie să renunț la acest scop."

-Domnule Guvernator, vă cauta Comandantul PI, zise secretara.

-Dă-mi legătura.

Şeful Poliției avea o figură agitată, trădând o mare încordare.

-Excelență, ştiți despre demonstrația contra sancțiunilor?

-Da. A ieşit scandal, nu?

Celălalt nu păru mirat, convins că „are şi Guvernatorul sursele lui".

-Sunt cam o sută de mii. Au vrut să se îndrepte mai întâi spre Palat, la dumneavoastră, dar i-am oprit. Acum stau în Piață şi răcnesc „Jos Împăratul".

-Am înțeles. Trimiteți o protejată, să mă duc să vorbesc cu ei.

-Excelență...

-Cunosc. E un ordin!

Comandantul lăsă ochii în jos:

-Prea bine. În cinci minute.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Mulțumesc.

Întrerupse satisfăcut convorbirea şi se pregăti de plecare.

Ajunse la locul demonstrației. AGM-ul oficial se îndreptă spre tribuna improvizată, în huiduielile generale. Owain zâmbi, pentru că îi înțelegea perfect: el era reprezentantul personal al lui Ioan I. Coborî din maşină apărat de gărzile de corp. Văzduhul vui de strigătele protestatarilor, dar nimeni nu încercă să-l agreseze fizic. Erau în majoritate tineri. Credeau în ce făceau. Se îngrămădi până la tribună. Urletele nu încetară atunci când el ridică mâinile, ca să-i liniştească. Ba chiar se întețiră.

-Aş putea să vă amuțesc cu un cuvânt. Sau poate nici atât.

Vorbise cu un aer amuzat, iar demonstranții (cei care îl auziseră) înnebuniră.

-Ewch o Gymru![18]

-Marş la Bucureşti!

-Cymru rydd![19]

-Demisia!

-Jos Llyn!

„Tăceți!" Porunci Owain.

Piața se linişti ca prin farmec.

„Acum ar trebui să-i conving că Imperiul e bun şi gata! Duceți-vă acasă, părinții vă aşteaptă. Şi ce mi-ar folosi? Nici un guvernator nu l-a trădat pe Împărat. Totuşi, de ce să mă complac şi eu? Dar nu e numai asta. De mult nu s-a mai întâmplat nimic în Țara Galilor. Acum să vedeți voi distracție!"

-Sunt de partea voastră!

-Huo!

„Gura!"

-Am venit să vă sprijin!

Rumoare.

-Cymru trebuie să fie independentă! Ce ne pasă nouă de americani? Noi vrem țara noastră.

Unii se entuziasmară, dar majoritatea rămânea reticentă. Totuşi, un discurs naționalist în română era aproape o parodie. Mulțimea avea nevoie de lozinci:

-Brodyr, twll tin pob Ymerawdwr! Rhyddid![20]

Jumătate scandară „Rhyddid!" iar ceilalți continuară să tacă sau să murmure.

Owain se enervă.

„Ce proşti! Le dai ce vor şi lor le e frică."

---

[18] Pleacă din Țara Galilor! (gal.)

[19] Țara Galilor liberă! (gal.)

[20] Fraților, jos cu Împăratul! Libertate! (gal.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Hotărî să-i ridiculizeze.

-Rhyddid! Comandă el.

O sută de mii de glasuri se treziră la viață. Piața explodă:

-Rhyddid!

-Bwyd![21]

-Bwyd!

-Trăiască Împăratul!

-Trăiască Împăratul!

-Acum marş acasă şi nu mai demonstraţi câte zile veţi mai avea!

Mulțimea începu să se disperseze. Owain rămase la tribună, scârbit. Săptămâna începuse bine.

„Poți face ce vrei şi nu ai nici o satisfacție."

Se întrebă cum ar fi fost să se proclame preşedinte. Toți l-ar fi susținut, fără îndoială. Cel puțin, până la o întâlnire cu Ioan I, care trebuia să aibă şi el darul acesta. Oare cine ar fi câştigat într-o confruntare între Împărat şi el?

Myfanwy întreba cât costă ziarul acela. Imaginea îi veni prin surprindere. Încă din anii '20, ziarele fuseseră înlocuite de jurnale computerizate, de infoştiri. Cum trebuia să înțeleagă deci întreruperea fetei? Se ivi o posibilitate: ce preț are trecutul?

Coborî gânditor de la tribună, se urcă în AGM, dar nu se întoarse la birou, ci se duse direct acasă.

Considera incidentul încheiat, dar se înşela amarnic, fiindcă nu lua în considerare tocmai forța care-l făcuse celebru: masmedia. Câțiva ziarişti (termenul se păstra în ciuda realității schimbate) fuseseră luați de val şi ei, la fața locului, dar un post de holoviziune virtuală transmisese în direct demonstrația. Alți ziarişti o urmăriră în acest mod şi începură să se întrebe.

Astfel izbucni scandalul. *Vocea Cambriei*, virtjurnalul cu cea mai mare audiență din Țara Galilor, publică un articol de fond intitulat *Guvernatorul manipulează masele*, în care era analizată minuțios întreaga sa intervenție de la tribună.

Putea să-i liniştească imediat pe toți, într-o conferință de presă, dar nu o făcu. Şi ştirile senzaționale ajunseră la Bucureşti. Postul central HVV difuză un amplu material, apropiindu-se periculos de mult de adevăr.

În seara aceleiaşi zile, primi un apel prin care era solicitat pentru o întrevedere fizică urgentă cu Împăratul.

Îşi scoase ochelarii V cu mâna tremurând din cauza emoției. Apoi îşi dădu seama că fiorul era chiar frică. Întoarse capul spre canapeaua pe care stătea familia. Nevastă-sa îşi ridicase de pe cap casca pentru HVV şi îl privea.

-Trebuie să plec.

[21] Mâncare! (gal.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se îmbrăcă în linişte, în timp ce ea îl urmărea. Dojenitoare.

-N-am ce face. Mă cheamă Împăratul.

-Dar n-am spus nimic.

-Nu contează că n-ai spus. Doar voiai să ştii, oricum.

-Da, voiam.

Îşi reaşeză casca.

Owain fu gata imediat. Un AGM îl aştepta în faţa casei. Îşi puse şi el sfera mată. Îi putea vedea acum pe copii şi soţie, privind acţiunea unui film poliţist.

-Trebuie să plec, repetă.

Toţi întoarseră capul spre el.

-De ce? întrebă Cerys.

-Când vii? întrebă Angharad.

-Vă explică mama. Nu ştiu când vin.

„Sau dacă vin. Sau dacă voi fi la fel."

Râse în sinea lui. Nu era dracul chiar atât de negru.

Se apropiè de fiecare, îi îmbrăţişă şi îi sărută pe obraz. Apoi îşi scoase casca şi plecă.

În maşină era doar şoferul. Coordonatele erau fixate dinainte, aşa că porniră imediat. Ajunseră la aeroport, unde se găsea un avion special pregătit pentru el. Într-o oră fu în Bucureşti şi un AGM îl conduse la palatul rezidenţial al Împăratului.

Ioan I îl aştepta într-o încăpere mică, în spatele unui birou. Owain luă loc pe un scaun „clasic" în faţa lui. Îl compară cu imaginea de acum douăzeci de ani. Părul îi albise, dar ochii erau la fel de pătrunzători. Dacă pe drum fusese în pragul panicii, în acele momente Owain se linişti. Liniştea dinaintea furtunii?

„Cunoşti motivul chemării", gândi Împăratul.

„Da", răspunse el.

„A fost o greşeală. Mai bine aş zice o prostie."

„Aşa este."

„Ştii de ce m-a surprins în primul rând ieşirea ta? Pentru că hipnologii care pregătesc viitorii guvernatori au obligaţia să le imprime dragoste faţa de imperiu şi împărat. Probabil în cazul tău a fost o neglijenţă sau o eroare. Dar sunt curios: ai fost sincer când te căzneai să strigi «Jos cu Împăratul»?"

„Bineînţeles că nu. Totuşi, în tinereţe am fost autonomist", zâmbi Owain.

„Eşti galez?" întreba rar Ioan şi ochii îi scânteiară.

„Da. De fapt, nu ştiu. Nu mai ştiu. Ştiu galeza, dar vorbesc româneşte. Visez româneşte."

„Un popor îşi imprimă în limbă mentalitatea proprie; folosind limba respectivă, împrumuţi involuntar viziunea specifică asupra vieţii, devenind parte a acelui popor. Şi tu eşti român, chiar dacă te-ai născut în Ţara Galilor. Ţara Galilor, cu toate că unii îşi închipuie nu ştiu ce atitudine curajoasă şi independentă

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

spunând «Cymru».”

„E o prostie să amesteci două limbi”, fu de acord Owain.

„De ce-ai făcut-o?”

„Habar n-am. Am încercat ceva nou. Dar se pare că nu mai poți face ceva nou.”

„Te înşeli. Ceea ce ai făcut tu era împotriva mentalității generale. Cum puteau ei să te ridice în slăvi dacă erai reprezentantul adversarului lor?!”

„Am impresia că nici ei nu credeau cu adevărat ce strigau. Ba nu, credeau, dar nu cunoşteau toate datele problemei.”

„E adevărat. Oamenii sunt în general mulțumiți. Nici tu, când te-ai înscris în ANS, nu le cunoşteai.”

Owain avu un fior de repulsie şi ruşine amintindu-şi fapta sa.

„În perioada aceea, generația fiind integrațională, ANS, care pornise la început ca o mişcare ofensivă puternică, a constituit doar un factor de diversiune şi chiar de divertisment. Dacă n-ar fi fost distrusă însă, acum s-ar fi putut revigora. Poate ar fi redevenit un pericol.”

„Ați controlat ANS?! Şi când a devenit indezirabilă...”

„De ce nu?”

„Tu erai Regele?”

„Nu, deşi era o variantă.”

„Practic putem face ce vrem. Ce ghinion pe bieții oameni!”

„Dimpotrivă! Ce *noroc* pe ei! Ai auzit de vreun guvernator corupt? A suferit cineva din cauza noastră?”

„Păi dacă le poruncim să fie fericiți?! Scuză-mă, am ajuns prea departe. Nimeni nu le-a poruncit aşa ceva. Dar ce farmec mai are viața când sunt obligați să-şi iubească conducătorii?”

„Şi ce vezi rău în asta, atâta timp cât conducătorii sunt buni? Nu vezi ce se întâmplă în Statele Unite? Oricum i-ar iubi, dacă i-ar înțelege.”

„Da, ai dreptate, nu m-am gândit la asta. Când poți face orice din oameni, ai într-adevăr o psihologie diferită. Deşi poți, nu vrei, pentru că simți că nu are rost. Şi totuşi Imperiul e viabil.”

„Pentru că are la baza ideea de încredere, de înțelegere. Toleranța e cea mai puternică dictatură.”

„Dar viitorul Imperiului e incert. Cine poate garanta că vor fi în fiecare generație 42 de oameni cu astfel de putere?”

„Nu e o întrebare corectă!” replică Împăratul. „Noi pornim de la ipoteza că acest lucru e posibil. Şi chiar dacă n-ar fi, am rămâne oricum în istorie. Deja suntem în istorie şi oamenii vor şti de noi şi peste 1000 de ani. Limba română va fi vorbită încă mult timp... Dar eu cred că e posibil.”

„Dar *de când* e posibil?”

Owain se înfioră. Simțea că atinsese un punct important.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Primul Împărat a fost Florin I."

Simțea în acelaşi timp că a fost cel mai puternic.

„Totuşi, cum a ajuns împărat?"

„De ce mai întrebi, când ai toate răspunsurile?"

„Da, aşa este, am toate răspunsurile. Mai e ceva. Acum douăzeci de ani, la ceremonie, m-am gândit de ce sunt 41 de guvernatori. Este cumva unul în plus?"

„La prima vedere, aşa ar părea. Ți-e frică să nu fii tu acela?! Nu eşti tu. Dintre toate provinciile, al cărei guvernator ar putea fi în plus?"

Creierul lui Owain începu să lucreze din nou în regim de suprasolicitare. Ajutat puțin şi de Ioan, probabil, răspunsul veni. Atât de limpede, încât îl uimi.

„România."

„Da. Dar ştii de ce raționamentul e greşit? Pentru că România este considerată *prima provincie cucerită*."

Împăratul luă de pe masă o foaie plasticată şi o aruncă spre Owain. Aceasta descrise în aer o rotație de 180° şi ateriză pe birou în fața lui. Îşi aruncă ochii pe ea. Cuprindea lista provinciilor, în ordinea unirii lor la Imperiu. România era într-adevăr prima. Inima începu să-i bată din ce în ce mai repede. Simțea că se apropie de o nouă dezvăluire. Parcă îi era frică să coboare cu privirea mai jos. O făcu. Un nou fior, de bucurie şi mâhnire, de victorie şi dezamăgire, îl făcu să închidă ochii. Macedonia era pe poziția a 9-a.

„Al 9-lea are numărul 999..."

„Ce tot spui?" întreba mirat Ioan I.

„Au trecut douăzeci de ani până să înțeleg complet un vis. Douăzeci!..."

„Niciodată nu-i prea târziu. Oricum, nu poți zice că în tot acest timp n-ai realizat nimic. Îți aminteşti criza energetică?"

Owain zâmbi. Se întâmplase în august '68. Lucrătorii centralelor nucleare din Țara Galilor opriseră lucrul, invocând lipsa protecțiilor adecvate. El fusese chemat la fața locului şi rezolvase conflictul, fără a utiliza Comanda.

„Într-adevăr. De atunci am încercat, pe cât posibil, să-mi folosesc doar propriile forțe."

„E foarte frumos că respecți libertatea oamenilor, însă nu trebuie să uiți că acest dar este de asemenea parte din tine."

„Toată viața am vrut să urc. Faptul că renunțam la această putere, şi totuşi mă descurcam, a însemnat pentru mine un pas înainte. Dar de 10 ani nu mai pot face nimic."

„De ce te-ai împotmolit în lume?"

Primul impuls al său fu să respingă ideea. Apoi, încet-încet, realiză că era adevărat. Funcția de guvernator devenise prea importantă.

„Ai încercat să-ți foloseşti forțele cât mai bine. Complet. Şi ai reuşit. Acum trebuie să treci mai departe."

„Cât aş vrea şi eu asta! Dar nu ştiu cum."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Avem puteri foarte mari, dar nu suntem atotputernici!"

Era un reproş. Dar un reproş binevoitor. Încercase să realizeze totul singur. Şi acum era nefericit, fiindcă îşi atinsese propriile limite. Aceste limite puteau fi depăşite doar printr-o nouă viziune asupra lucrurilor. Doar ajutat. Trebuia să accepte ajutorul. Îşi revăzu viaţa, întrebându-se cum ar fi arătat ea, dacă l-ar fi primit de la început. Probabil că ar fi fost mai fericit. Probabil ar fi acceptat împlinirile fără să se gândească la ele ca la un scop. Acum aceasta era singura cale rămasă. Se întrebă de ce totuşi nu făcuse acest lucru mai înainte. Nu era încă timpul? Oricând poate fi timpul?

În fiecare clipă facem o opţiune. Exista un singur trecut, un infinit de viitoruri, şi prezentul, care ucide celelalte variante. Dar aceste variante rămân în sufletul nostru, uneori inconştient, şi ne fac să ne gândim la ele cu regret sau cu satisfacţie.

Fyrirgef oss vorar skuldir, svo sem vér og fyrirgefum vorum skuldunautum. [22]

Luase hotărârea într-o clipă, însoţit, desigur, de revelaţie. Toate evenimentele importante se petrec fulgerător, restul este aşteptare. Mai avea o singură datorie faţă de trecut. Cu umilinţă, dar fericit, îşi zise:

„Te iert, Branko. Dumnezeu să ne ierte!"

În sfârşit, mai urcase o treaptă.

(5 mai - 31 iulie 1995; 18.15-18.39)

[22] Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. (isl.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

A doua faţă

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

TREZIREA

Nebunii spre uşă cu groază privesc
Căci luna apare-n fereastră
Şi ochii lor negri cu ură lucesc
Sfidând licărirea albastră.

Un vuiet metalic se-nchise în noapte,
Un urlet prelung răsună în pustiu.
Nebunii râzând se vorbiră în şoapte
Şi sparseră geamul cel gros, cenuşiu.

Nebunii pe-o rază de lună pornesc
Şi ura din suflet le piere
În timp ce departe flori albe vestesc
Trezirea din vis şi durere.

(16 noiembrie 1994; 17.69)

DECLIN?

Nu pot să văd,
Nu vreau s-aud,
N-am ce să simt,
Nici ce s-ascult.

Nu merg, nu fug,
Nu vreau să urc,
Nu pot să simt,
N-am ce s-ascult.

Nu pot să zbor,
Nu ştiu ce-aş vrea,
Nu vreau să simt,
Nu sunt. Ba da.

(31 ianuarie 1995; 17.90)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

POEZIE

Vine-un cățeluş în cuşcă
Şi rățoiu' rău îl muşcă.
Apoi vine copilaşu'
Şi-l adună cu făraşu'.

Apoi vine Azoraş
Şi-l muşcă pe copilaş.
Bunicuța-ngrijorată
Cade cu capu-ntr-o baltă.

Şi bunicul tractorist
De mulți ani fiind ceapist
Vine-acasă frumuşel
Şi-l omoară pe cățel.

Bunicuța supărată
Îi dă-n cap cu o lopată.
Şi rățoiul cel turbat
O scurtează de un cap.

Apoi vine-un căpitan
Şi-l aruncă pe maidan.
„Cine-a făcut grozăvia
O să-nfunde puşcăria!"

Căpitanu' este pus
Să ridice mâna sus.
Dar el pleaca pâş, pâş, pâş,
Copilaşu' scoate-un şâş!

(10 noiembrie 1992; 15.67)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ION

Ning meteoriți peste țară
Pe cer albi şi roşii bani,
Ion stă-n a sa chilioară
Şi trage cu puşca-n duşmani.

Şi gloanțele curg vitejeşte,
Sunt trase de-un brav terorist,
Iar dragul Ion mai zâmbeşte
Şi-ocheşte un paraşutist.

Acum paraşuta dispare.
„S-a-nchis iar curentul! Oh, mor!"
Dar iată: lumina apare.
Un pumn dă în calculator.

(10 februarie 1993; 15.92)

YR ANTHEM GYMREIG

Mae hen wlad fy nhadau yn annwyl i mi,
Gwlad beirdd a chantorion, enwogion o fri,
Ei gwrol ryfelwyr, gwlatgarwyr tra mad,
Tros ryddid collasant eu gwaed.
Gwlad! Gwlad!
Pleidiol wyf i'm gwlad.
Tra mor yn fur i'r bur hoff bau,
O bydded i'r hen iaith barhau.

IMNUL GALEZ, *traducere*

Mi-e drag vechiul pământ al taților mei,
Țara barzilor şi cântăreților, faimoşi, de renume,
Războinicii ei viteji, atât de buni patrioți,
Şi-au vărsat sângele pentru libertate.
Patrie! Patrie!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Sunt credincios patriei mele.
Cât marea va fi zid pentru curata, scumpa țară,
O, vechea limbă va dăinui.

(6 februarie 1995; 17.91)

CURSED KNELL

The crowd is shouting louder now
They cut their veins and laugh
'Cos they all took a deathful vow
The way they walk is rough.

For no one can but die at once
In rotting, dripping blood
And all the people fall in trance
When lick the sweet, red mud.

And everybody wants to kill,
To eat some brains of child.
But dying souls all make me feel
The pain of being wild.

(11 noiembrie 1994; 17.67)

FIZICA - LECTURI SUPLIMENTARE

1. Studiul mişcării de orice fel
-Lupta cu inerția (de N. Labiş)
-Arhimede / bicicletă (de M. Sorescu)
-Vânătorul de scripeți (de Ph. K. Dick)
-Enigme deocamdată: fenomenul P.R.I.C.O.P. (de D. Apostol)
-Căderea liberă de pe bloc (cetate) (de Sofocle jr.)
-Mişcarea şi repausul în raclă (de A. Hristev)

2. Echilibrul mecanic
-Randamentul spânzurătorii (>1) (de L. Rebreanu)
-Pădurea zbuciumaților (de V. Falie)
-Cămaşa de forțe (de M. Eminescu)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

3. Optica
-Despre ziua de mâine (de A. Buhoiu)
-Legile reflexiei şi refracției rutiere (de V. Vochină)

4. Tot echilibrul mecanic
-Echilibrul omului rigid suspendat (de Al. Russo)
-Frații Niuton (de M. Sadoveanu)
-şi tot neamul lor cel adormit.

(1993; 16)

PANORAMIC

ZIS = Ziua Internațională a Şobolanului

Vă recomandăm:

1. Trio Sobol în concert: rock-album „Trio Sobol în univers"
2. Sfatul medicului: Nu consumați şobolani decât proaspeți
3. Film artistic în serial: Rat Story
4. Teatru TV: A fi sau a nu fi şobolan (Retrospectivă)
5. Studioul S: Şobolan? (o întrebare pentru liniştea noastră)
6. Bomba zilei: Sobol-Press comunică: „Şobolanul Petrică nu a putut participa la turnarea filmului Struțul, unde avea rolul principal, din cauza unei defecțiuni (tehnice)"
7. Telecinemateca: premieră TV, Şobolanii zidurilor. În rolurile principale: Mircea Şobolescu, Alecu Şoarece, Gicu Guzgan. O producție Şobolinda 1945. Film de groază şi suspans.
8. Desene animate: Ratman - producție Animafilm '89
9. Sobol-Club - emisiune de divertisment. Din cuprins:
-Tom Rat se destăinuie
-Ion Şoarec a dispărut. Căutați-l! (Joc de orientare turistică. Răspuns: Care noi? Caută-l tu, hârciogule!)
-Top Rat: Mieluță Popândatu pe locul întâi! (surpriză de proporții)
10. Închiderea programului

(30 iulie 1992; 15.39)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

CELE 39 DE LEGI ALE ROBOTICII

1. Omul care se scoală de dimineață nu merge de multe ori la apă.
2. Porcul putred strică şi pe cel bun.
3. Fiecare oaie cu ghimpele său.
4. Învață oul în paza lupului.
5. Sacul gol nu taie pădurea.
6. Toporul fără coadă nu stă în picioare.
7. Ce naşte din pisică se face porcul.
8. Pe ciobanul fără câine nu cad gunoaie.
9. Ai carte, ai pepeni.
10. A împăca şi capra şi râma.
11. Trandafirul se scutură, dar năravul ba.
12. La lemn tare se prinde peştele mare.
13. Mărul frumos nu-l poți umple cu apă.
14. Sacul din care tot iei poate fi şi viermănos.
15. Ulciorul găurit şoareci mănâncă.
16. Vorbeşti de lup şi iese fum.
17. Vrabia de dar nu se caută la dinți.
18. Toamna se numără orzul pe gâşte.
19. Ursul bun se vinde din staul.
20. Şarpele când îl doare capul intră doctorul pe uşă.
21. Când pisica nu-i acasă intră soarele pe fereastră.
22. Cocoşul se cunoaşte după urmă.
23. Cucul până nu-l calci pe coadă nu se întoarce să te muşte.
24. A picat ca pisica în lapte.
25. Şarpele blând zgârie rău.
26. Vulpea când n-ajunge la struguri zice să ieşi afară.
27. Leul nu se uită când îl latră un iepure.
28. Bate şaua să priceapă mistrețul din pădure.
29. Nu se vinde pielea iepurelui din frigare.
30. Greu la deal cu vițelul la poartă nouă.
31. Se simte cu măgarul pe căciulă.
32. Cine încalecă măgarul să-şi țină şi vițelul.
33. Nu da vrabia din mână pentru lupul de pe gard.
34. D-aia n-are vulpea coadă.
35. Pisica răzgâiată zice că e papagal.
36. Când gâştele păzesc staulul le mănâncă lupul.
37. Pe cine l-a muşcat un câine suflă şi-n iaurt.
38. Se joacă ca porcul cu şoarecele.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

39. Când latră un câine bătrân joacă şoarecii pe masă.

PS: În casele cu roboți s-au constatat sinucideri ocazionale. Vom reveni cu amănunte!

(1992; 15)

NEAGRĂ CA ZĂPADA

A fost odată ca niciodată o ființă de sex feminin, numită Neagră ca Zăpada. Se vede treaba că părinții săi aveau o vastă cultura generală; citiseră şi opera „Zăpada neagră" de Eugen Barbu. Într-o zi, se întoarse de la Club cu capsa pusă şi trase o ceartă-monstru cu bărbat-su, de răsună întreg palatul. Apoi dădu foc şi fugi în pădurea învecinată.

Merse ea ce merse, când deodată văzu o căsuță, cu un lămpaş la poartă. Sub el era o inscripție:

„Hai mineri, hai mineri,
Azi mai bine decât ieri!"

În acea căsuță locuiau 8,5 pitici. Opt munceau într-o carieră de piatră, câştigând bănuț cu bănuț ca să-şi plătească abonamentul la căruța ce-i ducea la lucru. Al 8,5-lea pitic n-avea membre (superioare sau inferioare) şi era fericit şi mânca şi de nimic nu-i pasa.

Neagră ca Zăpada bătu cuviincios la uşă, dar nu-i deschise nimeni. Atunci îşi deschise singură. Privind piticii înspăimântați, ea zise:

-Bună.

Piticii spuseră:

-8 · Bună! (conform Nirvana - Hello, how low)

Al 8,5-lea pitic spuse:

-Salut! Cine eşti tu, iubițico?

Neagră ca Zăpada înfipse un cuțit în el. Apoi zise:

-Sunt Neagră ca Zăpada. Vă-nvăț eu cum să vă purtați cu mine, brutelor! Dacă ar fi după voi, nici n-ați acorda drept de vot femeilor!

Trei capete sparte.

Trecuseră trei luni de la aceste fapte. Toți munceau şi erau fericiți. Cu o singură excepție. În după-amiaza unei bune-zile, iată că un pitic se înfățişă Negrei ca Zăpada. Acesta spuse, fiind poliglot din tată-n fiu:

-Princess, I brought you an "apple". L-am cumpărat din micile noastre economii. PC-uri n-aveau în stoc. Dar, oricum, e "The power to be your best... lunch".

-Mersi frumos, scumpule, zise Neagră ca Zăpada şi-l înghiți.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Pe pitic. Şi piticul îi rămase-n gât. Şi ea căzu în comă. Piticii supraviețuitori, bucuroşi, o puseră într-o cutie de portocale (rămăsese numai cutia), aşezând-o în fața intrării.

Mai trecură câteva zile, şi se ivi un prinț. Mai curând era un om nebun. Mergea călare prin pădure şi de fiecare dată când trecea pe lângă un pom, rămânea în el. Apoi venea calul şi-l dădea jos. În sfârşit, ajunse în dreptul casei piticilor.

Deschise cutia de portocale, şi, surâzând, spuse:

-Ah!... (*CENZURAT*) De când te caut, draga mea!

Şi o sărută dulce după gât.

Neagră ca Zăpada se trezi şi zise:

-O, dragul meu, nu mi-ai zis niciodată că eşti vampir.

-Las' că-ți spun acasă. Auzi, am uitat! Am reclădit palatul, i-am făcut şi piscină. Aşa că, te rog, vino cu mine acasă!

-Eu ştiu...

-Îți dau drept de veto!

-Ei, aşa mai merge!

Şi încălecară amândoi, plecând fericiți spre casă.

(1992; 15)

FIRST SCHOOL YEAR

My parents and my grandparents took me to school. It was my first day there and I was scared, so, when they left, I cried. I cried because I was alone. I knew no one. The teacher wanted us to tell some poems, and I hid at one pupil's back lest she should see me.

In the next month, I got to know my classmates, but I didn't make any friends. One day, a boy tried to hit me, but I caught his foot and he fell to the ground. This brought me self-confidence.

I hated homework. My parents used to run after me around the table. When they caught me, I began to shout, but then I had to write down those hook-like signs.

The teacher asked: "Ana has apples. What is this?" I answered: "This is a kind of sentence." "It is a real sentence", she replied, "well done." I felt happy, because I was the only one in the whole class who knew it.

In the schoolyard there was a tree. A chestnut-tree. I liked his shadow, when the sun was burning. In the breaks, I and some other children were talking and loughing under its branches.

When the school ended, I won the first prize. Half of the pupils did, too. But I read a speech my mother had written for me. The parents in the classroom

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

applauded, and so did my mates, I think. I was happy. Then, I went with my parents and my grandparents to the photographer. I was happy again.

(27 aprilie 1995; 18.13)

STAR TREK

Pe punte se aflau ofițerii. Deodată, Data spuse:

-Căpitane, se apropie o navă extraterestră!

-Confirm, căpitane, o navă extraterestră se apropie, mormăi Worf.

-Uau! spuse şi Crusher, o navă extraterestră se apropie!

-Bă, spuse Riker, dându-i un ghiont căpitanului. O navă extraterestră se apropie.

Căpitanul tresări şi spuse:

-Raportează, ofițer!

-Lasă, ia o pauză!

-Ba nu, imagine pe ecran!

Worf râgâi şi apăsă un buton.

-O nava extraterestră se apropie! răcni Picard entuziasmat.

Atunci apăru şi Giordi. Ieşi din lift, se împiedică de trei ori şi-i dădu cu mâna-n ochi lui Worf.

-O, văd, zise el. O navă extraterestră se apropie!

-Cum vezi? zise Riker sictirit. Că doar ochelarii ți-i repară mă-sa, şi arată cu capul spre Crusher.

-A! zise Geordi. Mă duc să-i iau!

Şi-l luă în brațe pe Picard. După ce dădu cu capu-n zid, intră în turbolift şi apăsă butonul de blocare în caz de pericol.

-Deschideți frecvențele de salut! zise demn Picard.

Worf mai apăsă un buton. Pe ecran apăru interiorul unei nave şi doi oameni angajați într-o activitate complexă.

Crusher sări în picioare şi zbieră:

-Paradox temporal! Mamă, pari mai tânără!

Atunci Worf spuse:

-Căpitane, de fapt ăsta-i filmul pe care l-ai cerut pe Alfa 3: *Extaz în cosmos*.

Şi mai apăsă un buton. Pe ecran apăru un romulan care râse sadic:

-Ohoho, ce-o să vă mai distrugem!

-De ce? întrebă surprins Picard.

-Asta am vrea s-o ştim şi noi.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Apropo, vezi ca trei ani lumină mai încolo e fra-miu, Jean-Luc, cu hărăboanța lui. Du-te şi vorbeşte cu el.

-De ce aş face asta? spuse romulanul, scoțându-şi un dinte.

-Ai luat vreodată coca?

-Nu.

-Vezi? Du-te şi ia de la el. Şi poliția galactică umblă cu acelaşi scop, aşa că grăbeşte-te, să le-o iei înainte.

-Gata, taică, om cădea noi la pace, cumva!

Şi nava extraterestră se întoarse şi plecă. Picard îşi frecă mâinile mulțumit: „Am mai trecut un hop".

Dar Data se băgă în seamă:

-Căpitane, pe fratele dumitale îl cheamă la fel ca pe dumneata?

-Da, că eram gemeni iar tata nu ne deosebea. Când făcea unul vreo poznă nu ştia pe care să-l bată, aşa că striga odată Jean-Luc! şi ne bătea pe-amândoi.

-Căpitane, pierdem antimaterie! strigă Data.

-Ce? Alarmă roşie!

-Chiar ai pus botu'? râse superior Data. E-a treia oară când luați plasă toți, şi mai ziceți că androizii nu au simțul umorului.

-Căpitane, viteza navei a început să crească! zise Crusher.

Iar Riker se grăbi să-i dea o palmă, de-l pocni cu capul de pupitru.

-Cu mine nu vă merge, mă! Ce, mă credeți prost? Şi ce-s luminile acelea care se mişcă din ce în ce mai repede?

-Acela e ecranul principal, spuse Data.

-Aha! Bine, de data asta te iert, sublocotenent, zise el şi se întoarse la locul lui.

Consiliera navei, Deanna Troi, care până atunci stătuse tăcută, începu să mormăie ca în transă:

-Simt ceva! a! a! simt!

-Riker, ia o echipă şi teleportează-te!

-Am înțeles, să trăiți! Hai Worf, Data!

Şi se repeziră spre turbolift, unde îl găsiră pe Geordi alb la față, tremurând şi spunând din când în când: „...nava, nava, ştiam eu că nu-i a bună..."

-Capitane, senzația a dispărut! zise Deanna.

-Da? spuse Picard şi se aşeză lângă ea. Spune-mi tot ce simți!

-Ah, senzația a apărut cu aceeaşi intensitate, a! e mai puternică, doare! oh, porcule! strigă ea şi sări în picioare.

În clipa aceea apăru Riker cu echipa.

-Raportează, ofițer!

-Căpitane, pe drumul spre camera de teleportare ne-am întâlnit cu un locotenent şi l-am luat cu noi. Abia după ce l-am teleportat ne-am dat seama că nu eram pe orbita unei planete.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Atunci Deanna, după ce se uita circumspectă împrejur, spuse:

-Totuşi, iarăşi simt ceva!

-Căpitane, avem warp 8,5! Şi accelerăm în continuare! țipă Crusher.

-Ceva e în neregulă cu computerul principal, spuse Data.

-Oh! se bătu cu palma peste cap Crusher, iar a scăpat nanitu'.

-Ce nanit? Tu eşti prost? Data trecută i-ai împerecheat şi era să murim cu toții. Acuma ce-ai mai făcut?

-I-am dat informațiile din jurnalul tău personal, căpitane, şi l-am iradiat cu antiraze W.

-Şi ce s-a-ntâmplat?

-A mai crescut. Acuma-i cât un şobolan.

Şi-i şopti la ureche lui Picard:

-Şi numai ce-l auzi că recită nume şi sume. De pildă locotenent Crusher, 100000.

-Ce dracu'...

-Ei, şi tu acuma! Pun pariu că Riker abia aşteaptă un prilej să trimită o anonimă la comandament...

-Sigur, spuse tare Picard. Pentru cercetările tale deosebite o să te recomand personal la următorul examen de locotenent. Şi-acum cum scoatem şobolanul din navă?

-Îl simt, vorbi Deanna melancolică. Ce inteligență! Stă în expectativă, aşteaptă să facem noi prima mişcare. Am să încerc să-i dau un mic impuls.

În clipa aceea, Data se smuci în scaun şi căzu jos.

-Se pare că el era, gâtu'... hm! mormăi Deanna.

-Căpitane, viteza rămâne constantă.

Se uită la Picard, care tocmai îşi scosese degetul din gură. Deodată, pe punte apăru un om cu o figură antipatică. Era ființa Q.

-Hm, ființa Q, iarăşi, spuse Picard.

-Eu sunt ființa Q, dar puteți să-mi spuneți Jack.

-Hei, Jack!... începu Worf.

Iar Jack îşi lungi mâna şi-i dădu un pumn în plex.

-Mă plictiseam şi m-am gândit să trec să vă mai chinuiesc. Ştiți poanta cu arma secretă a ferengilor?

-Nu, zise Picard.

-Ce-o s-o mai ştiți! hohoti Jack şi dispăru.

Worf întrebă:

-Căpitane, ce-s butonaşele astea roz?

-Locotenente?

- *Qu'vatlh*! Locotenent îi taf-tu, eu sunt klingoniaa...

Şi căzu peste pupitru.

-Puntea către infirmerie! se agită Riker.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Însă din difuzor răzbătură sunete confuze: „Zece mii ai tăi plus un vaccin anti-HIV. He, he, he, am ful, te-ai curățat!"

-Alarmă roşie! zbieră Picard.

La care toți cei de pe punte izbucniră într-un hohot general de râs.

-Căpitane, nava ferengilor a fost distrusă.

-Ce? Care navă?

-Eh, era o navă, ne stătea în drum.

-Crusher, de ce nu am fost informat?

-Am uitat, spuse Wesley şi izbucni în râs, iar când căpitanul întoarse capul, îi făcu un gest cu degetele.

După ce se mai liniştiră spiritele, Data vorbi:

-Căpitane, o convorbire pe canalul oficial!

-Am înțeles! Mă duc în birou! zise Picard şi ieşi în grabă.

Intră în cameră, deschise computerul, ceru legătura şi auzi:

-Codul de identificare!

Îşi dădu seama că-l uitase. Înjură şi începu să caute carnetul personal, când computerul spuse:

-Cod corect! Aveți legătură!

Pe ecran apăru comandantul Flotei Stelare, cu un ochi învinețit.

-Ce dracu' faci, Picard? Te chem de jumătate de oră.

-Aa, am avut nişte probleme... acuma, uf, gata, s-au rezolvat!

Pe ecran apăru Data, care-i făcu cu ochiul, apoi imaginea reveni la normal.

-Avem pentru Enterprise o misiune strict secretă.

-Da? Şi ce dacă?

-Picard?

-Te rog continuă.

-Klingonienii îşi fac de cap. Uite ieri, de pildă, a trebuit să mă bat cu W'h'doh't, sau cum naiba-i spune, ca să-mi dea şi mie un borcan de iaurt.

Picard se înroşi de furie şi nu putu decât să şoptească:

-Nenorocitul! Asta ar putea fi un motiv pentru declanşarea unui nou război.

-Eram sigur că în Flotă mai sunt oameni integri şi conştienți de responsabilitățile ce le revin. Sunt mândru de tine, Jean-Luc. Oamenii de mâine îți vor fi recunoscători.

Apoi sughiță, râgâi şi întrerupse convorbirea.

-Ce ticăloşi, medită Picard.

Dar el era un om de acțiune, aşa că ieşi în fugă şi se duse pe punte. Se pregătea să țină un discurs fulminant.

-Ofițeri! răcni el.

Dar îi rămaseră ofițerii în gât. Se înecă, tuşi, şi apoi şopti cu ură:

-Spre Klingon!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Băi Picard, gâh'tu măh'thii, vezi ce faci. Poate ieşi prin geam, spuse calm Worf.

-La loc comanda, îi zise demn căpitanul lui Crusher.

Peste jumătate de oră apăru pe ecran un amiral şi spuse:

-Ai vorbit mai devreme cu un comandant?

-Aşa parcă.

-Era plasă. Fusese destituit. Bine că n-ați pus botu'. Te angajăm în locul lui.

Aceasta este povestea amiralului Jean-Luc Picard, fost comandant al navei USS Enterprise. Ultimele lui cuvinte în această calitate, simbol al dăruirii de sine şi îndemn vrednic de urmat pentru orice copil ce visează să ajungă vreodată în Flota Stelară a Federației, au fost:

-Acum să vă văd, fir-ați ai dracului să fiți!

(1994 - 28 februarie 1995; 17-17.97)

DIHANIA COSMICĂ

1. Scurt istoric

Al treilea război mondial a durat doi ani şi s-a soldat cu 22 de oraşe distruse complet de bombe atomice şi neutronice, 1 miliard de morți, 1,5 miliarde de răniți şi 5000 de miliarde $ pagube. S-a încheiat apoi în 2223 pacea mondială, armele au fost distruse şi granițele au fost deschise.

2. Oul

Era anul 2345. Sectorul E-R-4529, regiune montană, împodobită cu veşnice păduri de conifere, fusese redeschisă publicului după îngrozitorul eveniment petrecut în urmă cu 8 ani, când o înfricoşătoare explozie distrusese aproape în întregime un complex turistic iar pădurea - rezervație naturală - luase foc.

Consecințele acestei tragedii fuseseră catastrofale: peste o mie de victime. Explozia distrusese şi un avion de pasageri, aflat în apropierea zonei afectate.

Pe baza mărturiei unicului supraviețuitor (a cărui memorie fusese stimulată de aparate de activare a energiilor cerebrale), ipoteza avansată fu aceea că acolo explodase o navă interplanetară extraterestră.

Unii oameni de ştiință fură de părere că groaznicul eveniment fusese declanşat de un depozit militar subteran - o acuzație foarte gravă având în vedere cele

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

întâmplate în trecut. Însă constatările ulterioare dovediră veridicitatea primei concluzii: nu se înregistra prezența radiațiilor unei explozii nucleare.

Se presupuse deci că nava extraterestră folosea un mijloc de deplasare total diferit de cele obişnuite pământene.

Aşadar, sectorul E-R-4529 fusese redeschis publicului. În dimineața zilei de 19 august 2345, venisem aici deoarece eram în vacanță iar acasă nu aveam ce face.

Intrasem în pădure. Parcursesem câteva zeci de metri, când am văzut lângă un tufiş o minge, probabil uitată de cineva. Am vrut să mă apropii dar, deodată, m-am împiedicat şi am început să cobor de-a rostogolul pe vale. După vreo 5 metri m-am lovit de un pin şi m-am oprit.

M-am uitat în jur şi, la câțiva paşi, am văzut o chestie verzuie, semănând cu un pietroi. M-am îndreptat spre ea şi mi-am dat seama că era un ou uriaş, puțin mai mare decât unul de struț.

Mi-am zis că n-ar fi rău să-l iau acasă. Deci am făcut rost de o sacoşă, am pus oul în ea şi m-am întors la hotel. De acolo, prin telefon, mi-am rezervat un loc pentru primul tren:

-Unde vreți să mergeți? m-a întrebat un robot specializat în relațiile cu publicul. Specificați numărul sectorului şi ora la care doriți să plecați, vă rugăm!

-E-P-5269, cu primul tren!

-Acest tren pleacă la 11:05, peste 4 minute. Aveți locul…

-Un moment! În patru minute nu pot să ajung la gară! Rezervați-mi un loc la cel de-al doilea tren.

-Acest tren pleacă la 16:57, peste 5 ore şi 56 de minute. Aveți locul 52, vagonul 3, linia 5. Coborâți la stația a XVI-a. Ajungeți la ora 23:25. Vă mulțumesc că ați apelat la serviciile noastre! Vă dorim călătorie plăcută!

Călătoria cu trenul a decurs fără incidente deosebite, totuşi, în drum spre casă, era să dau cu sacoşa de un stâlp. Când am ajuns, ai mei erau mirați de ce venisem aşa devreme şi de ce n-am mai stat în E-R-4529.

-S-a întâmplat ceva? m-au întrebat.

-Nu. Doar că am găsit în pădure chestia asta.

Şi am dezvăluit conținutul sacoşei. S-au arătat uimiți şi interesați. Am pus oul într-un colț separat, mai ferit, şi apoi am mers la culcare. În următoarele zile nu s-a întâmplat nimic deosebit. Apoi părinții au luat concediu şi au plecat la U-G-291.

Aşteptam eu să se întâmple ceva cu oul ăla, dar degeaba.

Într-o zi, dormeam liniştit, când deodată am fost trezit de o serie de țipete, scâncete, lătraturi şi urlete.

-Iar dau filme de groază, mi-am zis eu. Cred ca am uitat ieri holovizorul deschis, cap sec ce sunt!

Am dat din mână a lehamite şi apoi m-am sculat şi m-am dus să închid holovizorul. Am ajuns în sufragerie şi am avut într-adevăr prilejul să văd o scenă de groază! Pe masă stătea o arătare cum nu mai văzusem decât în filme SF-groază

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

cu monştri. Dihania stătea chircită şi aducea cu un ghem verzui-cafeniu. Deodată, văzându-mă, ghemul chirăi scurt, apoi sări, dezvăluindu-şi capul mic, cu ochi roşii, proporțional cu trupul, aripile pliate mai înainte pe corp, precum şi cele patru membre subțiri.

M-am lipit de uşă, tremurând de spaimă. Monstrul observă ceva pe pat şi, fâlfâind din aripi, se repezi. Mi-am întors şi eu capul şi am văzut un castron cu prune, mai exact ceea ce rămăsese din desertul pe care îl luasem cu o seară înainte.

Se aşeză lângă castron şi deschise gura cu cele două şiruri de dinți ascuțiți. Înfulecă prunele rămase cu tot cu sâmburi şi codițe, apoi, satisfăcut, vru să înghită şi castronul. Făcând uz de toate forțele, reuşi să rupă o bucată pe care o mestecă, dar probabil îi displăcu gustul şi renunță.

Văzând acestea, mă apucă sughițul, din motive lesne de înțeles. Însă dihania nu se săturase şi începu să hârâie şi să urle. M-am dus în bucătărie şi am găsit în frigider o sticlă de plastic cu lapte. Am adus-o în sufragerie şi i-am vărsat conținutul în castron, punând-o totodată alături. Monstrul începu să hăpăie satisfăcut laptele, apoi mâncă sticla şi păru mulțumit.

Apoi mă apucă brusc un soi de amețeală şi a trebuit să mă sprijin de marginea canapelei. Am început să simt o apăsare destul de puternică, dureroasă chiar, în creier. Mi-am pus mâinile în cap şi m-am aşezat pe pat.

Peste câteva minute de chin durerea slăbi treptat şi îmi revenii. Deschisei ochii şi văzui monstrul fixându-mă atent. Era la o depărtare mică de mine, de nici 80 de centimetri. Frica mi-a revenit brusc, cuprinzându-mi trupul într-un fior.

Neliniştea îmi creştea cu fiece secundă, dându-mi seama că dihania nu putuse ieşi decât din oul pe care-l adusesem eu. Cred că, fiindu-i foame, mâncase cojile.

Deodată, creierul meu gândi clar, independent de voința mea.

„Ce-i cu tine, de câtva timp caut să-ți transmit ceva şi nu pot. Vreau să-ți spun că îți sunt recunoscător."

-Ce-i asta? am întrebat involuntar.

„Nu înțeleg ce bolmojeşti. Nu îți ştiu limba."

Atunci mi-am încordat voința la maximum. M-am gândit că vreau să intru în legătură cu creierul scârboşeniei din fața mea. I-am transmis: „Îmi pare bine că te văd!", făcând un efort mare pentru fiecare cuvânt.

Monstrişorul îmi răspunse:

„Şi mie, dar văd că nu ai deloc experiență, transmiți prea încet. Va trebui să-ți învăț limba ca să înțeleg ce spui."

Ca să vezi! Cine vorbea de experiență! N-avea mai mult de jumătate de oră!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

3. Lămuriri

În următoarele trei săptămâni m-am confruntat cu o serie de probleme referitoare la dihanie, pe care am botezat-o Coco. Cea mai gravă dintre ele a fost aceea că nu se încadra în limitele celor 24 de ore ale zilei. Dormea, mânca, învăța limba mea cu totul aiurea. Se culca, de exemplu, la ora 14 şi voia să mănânce la 3 de noapte. După câteva zile, mi-am dat seama că ritmul său biologic, diferit de cel al pământenilor, se încadra în aproximativ 32 de ore.

Drept urmare, de fiecare dată când urma să se trezească noaptea, pentru a nu mă scula din somn, îi lăsăm câte ceva de mâncare într-un castron.

După câteva zile m-am edificat cu privire la hrana pe care trebuia să i-o dau lui Coco. Cel mai mult îi plăcea laptele, pe care îl înghițea numaidecât împreună cu sticla (dacă era de plastic). În rest, nu mânca decât produse naturale neprelucrate: fructe, frunze şi flori, pe care i le dădeam după ce se uscau. Nu mânca decât o dată pe „ziua" de 32 de ore, dar atunci alimentele trebuiau să fie consistente şi să aibă calitățile amintite mai sus. Asta, fireşte, numai cât timp a fost pui, apoi au intervenit alte lucruri, pe care vi le voi povesti mai încolo.

Deci, dacă în următoarele zile ceea ce ținea de supraviețuirea lui Coco fusese rezolvat, se mai punea problema comunicării dintre noi.

Dihania îmi transmitea simplu, direct în creier. Nu mai simțeam nici un fel de senzație neplăcută şi percepeam mesajul că pe un lucru firesc. Mi-am închipuit că prima dată nu aveam mobilitatea necesară unui contact telepatic. Va să zică, Coco avusese dreptate: nu avusesem experiență.

Chiar dacă dihania îmi transmitea repede gândurile sale, eu nu puteam realiza aceasta decât cu oarecare efort. De aceea, am hotărât amândoi să-mi învețe limba. De fiecare dată când rosteam un cuvânt, o frază, trebuia să i-o repet mental pentru a-i înțelege sensul. Şi culmea! Coco nu numai că-l reținea pe loc, dar nu mai uita şi putea înțelege altă dată ce ziceam.

Când învățase destul pentru a purta o conversație, m-am aşezat pe canapeaua din camera mea şi i-am transmis:

„Coco, vino aici!"

Imediat am auzit un fâlfâit de aripi şi apăru dihania în zbor în cadrul uşii. Apoi se apropiè şi hop, hop, se aşează lângă mine pe pat.

„Ce e?", mă întrebă.

-Aş vrea să stăm de vorbă! am zis cu glas tare.

„Bine, spune! Tot nu făceam nimic."

-Îți place aici? am zis şi am simțit că am dat-o în bară de la început.

„Nu e rău, dar oare am de ales? M-ai dus vreodată afară? Numai cât m-am uitat pe geam."

-Am vrut să te duc, dar m-am gândit ce-o să spună lumea?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Eh, scuze..."

-Iartă-mă! Îți promit că mergem mâine!

„Foarte bine. Sunt nerăbdător!"

-Cred! zisei şi deodată îmi veni o idee:

-Noaptea, când nu dormi, ce faci? Nu te simți singur?

„Nu chiar. Pare curios, fireşte!"

-Atunci, ce faci?

„Dacă mă trezesc, mănânc, apoi mă gândesc la unele, la altele..."

-La ce?

„La planeta mea, la a ta, la univers, la tine, la cei ca tine. Uneori îți aud visele!"

-Hm, am mârâit, simțindu-mă stânjenit.

Şi apoi, ca să schimb vorba, i-am zis:

-Doar atât? Nu te plictiseşti?

„Nu. Mă mai uit la lucrurile din casă, dau drumul la holovizor..."

-Dar holoviziunea noastră nu transmite noaptea. Doar dacă ai dat pe alte posturi!

„Exact. Asta am făcut. Dar n-am înțeles nimic. Vorbeau altă limbă, aşa că am închis sonorul. Mă uitam la imagini. Şi mai e ceva ce n-am înțeles."

-Ce?

„Mai bine hai să-ți arăt!" spuse şi începu să bată din aripi, desprinzându-se de pe marginea patului şi îndreptându-se spre sufragerie. În zbor făcea un zgomot destul de enervant, dar începusem să mă obişnuiesc. Ajunsei şi eu lângă holovizor. Coco zise:

„Vezi ecranul ăsta mic de sub imagine?"

-Da, e banda de titrare.

„Nu înțeleg ce spui."

-Vezi tu, nu toți oameni vorbesc aceeaşi limbă. De aceea, pentru a înțelege şi alte programe, este necesar să i se traducă fiecăruia în limba pe care o pricepe.

„Da", afirmă creatura.

Nu era deloc greu de cap.

-Deci, eu, noi, pentru a înțelege ce spun oamenii în alte limbi, apare scrisă pe aceasta bandă, acest ecran, traducerea.

„Care noi? Eu nu înțeleg nimic!"

Şi eu care mă apucasem să-l laud! M-a pus să-i explic şi să-l învăț să citească.

-Bine, te voi învăța mâine, după plimbare.

„Sunt de acord. Şi acum nu te vei supăra, fireşte, dacă vom da pe alt post şi-mi vei citi traducerea."

Am urmărit scârbit un documentar nenorocit *Remember 2115 - şomajul*, cu imagine bidimensională, lung al dracului, de mă durea gura când s-a sfârşit.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

4. Plimbarea

Cum s-a terminat filmul, Coco a zis că-i obosit şi că se culcă, dar mâine vom discuta despre război. Şi deci zbură până în coşuleţul pe care i-l amenajasem într-un colţ şi-mi transmise „Noapte bună!" Era abia ora 18 şi am rămas mai departe în fata holovizorului să văd un film.

A doua zi, pe la ora 7, când dormeam somnul cel mai dulce, am *auzit* un gând distinct în creier:

„Gata, hai, scoală-te!"

Pe loc am devenit conştient, dar mă simţeam atât de bine la căldurică încât am rămas pasiv.

„Hai, scoală-te! Vino!"

Am mârâit şi am deschis ochii. Am văzut dihania la 30 de centimetri de capul meu. Datorită distanţei mici, îmi părea mult mai mare decât era în realitate. Totuşi a trebuit să admit că într-o lună crescuse ceva, fiind acum de mărimea unui câine.

-Mai lasă-mă puţin! am mormăit somnoros.

„Cât?"

-Juma' de oră!

„Ce-ai spus?"

Cu toată oboseala m-am concentrat pentru a-i transmite sensul: „Jumătate de oră."

„Deci e o unitate de timp, dar eu nu ştiu să mă orientez."

Inutil să mai fi discutat. Am dat din mână a lehamite şi am coborât din pat. Am mâncat ceva la repezeală şi, neavând altceva, lui Coco i-am dat un ou crud, pe care-l înghiţi cu tot cu coajă.

Apoi, pe la ora opt, am ieşit pe uşă. Dihania părea mai fericită ca oricând, iar mie îmi venea să-i dau cu ceva în cap. În sfârşit, am ajuns pe stradă. Se nimerea să nu fie nici un trecător.

„O! dar e frumos afară!"

-Mda! am mormăit eu cu scârbă.

„Văd că nu te prea bucuri!"

-N-am de ce.

„Cum să nu ai! Priveşte în jur! E mult mai frumos decât în casă, chiar cu holovizor cu tot!"

-M-am săturat de peisajul ăsta. Îl văd în fiecare zi.

„Dacă ai fi pus în situaţia de a nu-l mai vedea un timp, nu ţi-ar lipsi?"

-Fireşte!

„Numai când îţi lipseşte un lucru îţi dai seama de adevărata lui valoare."

-Aşa e. Când eram bolnav, abia aşteptam să mă fac bine, ştiam că acea clipă

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

va veni şi eram nerăbdător, dar...

„Ai fost bolnav? Ce-ai avut?"

-Gripă...

„Ce-i aia?"

-Ce rost are să-ți explic? Tot n-ai înțelege cum trebuie despre ce-i vorba.

„Fie. Zii mai departe!"

-...Şi când acea clipă a venit, a trecut, am început să mă obişnuiesc cu noua stare de fapt şi nu i-am mai acordat o atenție deosebită.

„Da, aşa e!"

M-a mirat teribil profunzimea gândirii lui Coco; nu avea deloc experiență de viață. Probabil la lucrul ăsta contribuia şi modul de comunicare dintre noi. Deodată mi-a venit o idee. L-am întrebat, fără nici o introducere:

-Cum comunici cu mine?

„Prin telepatie."

-Telepatie?...

„Ce-ai spus? Zi-mi sensul!"

Pe loc mi-am dat seama că ceva nu e în ordine. Am simțit că mă trec fiori. Am şovăit:

-Cum?... Doar tu mi-ai spus adineaori că-mi comunici prin telepatie. Sau n-am înțeles eu bine?

„Cred că ai înțeles bine. Te rog transmite-mi sensul şi se va lămuri totul."

De emoție nu m-am putut concentra suficient. Abia la a treia încercare am reuşit. Coco spuse:

„Da, aşa am zis şi eu."

-Atunci cum se face că nu înțelegeai ce ți-am...

„A!", mă întrerupse dihania, „mi se pare că te pot lămuri. Eu gândesc înțelesul mesajului, fără cuvinte. O indicație pentru creierul tău. Acesta, la rândul lui, transpune în cuvinte ceea ce ți-am comunicat. Creierul tău gândeşte în limba ta sensul mesajului meu."

-De unde ştii asta?

Îmi răspunse, lăsându-mă perplex:

„O *simt*!"

Ne-am continuat plimbarea, eu destul de tulburat, iar Coco zburând vesel pe lângă mine. De la un timp, am realizat că nu mai eram singuri pe stradă. Dar, contrar aşteptărilor mele, oamenii nu păreau surprinşi de apariția lui Coco, considerându-l o chestie teleghidată.

Am început să *vorbesc* cu Coco; de fapt el mă întreba în gând iar eu trebuia să-i răspund la fel, ca să nu par un nebun ce vorbeşte singur. A trebuit să-i spun despre vreme, planete, animale, chinuindu-mă ca un dement să-i transmit acceptabil.

Pe nesimțite însă, am luat-o pe nişte străduțe mărginaşe. Când m-am

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

dezmeticit, am observat că strada era pustie, încadrată de blocuri părăsite. Imediat am încercat o senzație de nesiguranță care, pe măsură ce înaintam, se transforma într-una de frică.

„Nu eşti în apele tale", observă Coco.

-Nu, într-adevăr. Cred că ne aflăm într-un cartier dezafectat, de dinainte de război.

„E vreun pericol?"

-N-am idee, nu prea s-au spus multe despre război şi...

„Stai! Cred că sunt radiații!"

Am înlemnit; mi s-au tăiat picioarele de spaimă.

-Ce-ai spus? am îngăimat.

„Cred că sunt radiații!"

-De unde ştii?

„Simt că ceva nu e în regulă! Vreau să mă întorc!"

Mi-a venit o idee: nimeni nu spusese că în aceste cartiere părăsite ar fi fost radiații periculoase pentru om. Poate dihania era mai sensibilă decât mine din acest punct de vedere. Gândind aceasta, mi-a mai venit inima la loc. Era o nebunie să nu plec de acolo, dar am fost cuprins deodată de o mare curiozitate. I-am zis lui Coco:

-Nu cred că radiațiile m-ar putea afecta şi pe mine. Cred că tu eşti mai sensibil, aşa că mai bine te-ai duce de aici. Poți să te orientezi spre casă?

„Da, sigur! Totuşi nu mai sta nici tu multă vreme prin locurile astea!"

-Nu, vin şi eu!

„Bine, mă duc acasă."

Se întoarse fulgerător şi porni cu o viteză de care nu-l credeam în stare. Am rămas singur şi nesiguranța puse iar stăpânire pe mine. Deodată am simțit o influență stranie, care devenea din ce în ce mai puternică. De nicăieri mi-a venit un gând: „Sunt radiații!" şi am înghețat. Am vrut să fug cât mai repede de acolo, dar, contrar voinței mele, am început să mă îndrept spre unul din blocuri. Mintea îmi vibra: „Sunt radiații! Sunt radiații! Pleacă!" însă eu continuam să merg, ca în transă.

Uşa de la intrare nu avea geam şi prin locul lui se putea vedea holul, cu bucăți desprinse din pereți pe jos, praf şi sticlă spartă. Am împins uşa, care scârțâi şi se deschise. Am intrat cu grijă. Fără nici un avertisment, o forță nebănuită îmi invadă mintea, răscolindu-i fiecare colțişor. Cuvintele „Sunt radiații!" nu mai erau simple gânduri, ci căpătaseră o rezonanță deosebită, deveniseră două săbii care-mi despicau creierul.

Am încercat să opun rezistentă şi am transmis:

„Taci! Taci odată!"

Nu-mi veni să cred: vocea din minte încetă imediat. M-am uitat în jur şi, spre surpriza mea, printre dărâmături am văzut o cutie neagră, de vreo 40 de centimetri lungime şi 20 lățime. M-am apropiat încet.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Ce-o mai fi şi chestia asta?" am gândit, iar gândurile mi se transformară în săbii ascuțite. „Ah, a, asta, de la asta vine totul..." îmi răsunară în creier propriile cuvinte.

„Închide-o!" mi se transmise.

„Închide-te!" am spus şi peste toată avalanşa de sunete şi senzații, o voce distinctă îmi invadă mintea:

„Amprentă telepatică neidentificată. Introduceți codul de control!"

M-am speriat şi am ieşit din bloc în fugă. Mi se părea că mă rătăcisem printre blocurile alea blestemate, însă eram uşurat că scăpasem de primejdie. Fugeam în continuare spre strada principală când deodată mă izbi vocea:

„5 secunde. Sistemul ofensiv activat."

Mi se tăiară picioarele; am căzut pe asfaltul care parcă mă respinse cu o lovitură în genunchi.

„Închide-te!" am auzit în creier.

„Amprentă telepatică neidentificată. Introduceți codul de control!"

N-am fost în stare să reacționez în nici un fel. Peste câteva momente am auzit:

„5 secunde. Sistemul ofensiv activat."

Apoi am recepționat doar un mic declic şi un țiuit scurt. Am simțit durerea puternică a celui ce mă salvase şi m-am prăbuşit cu capul pe pământ. Minute în şir nu am avut nici măcar un singur gând. Când, în sfârşit, m-am putut ridica, mă simțeam golit, nici nu mai ştiam cine sunt. Am pornit încet spre casă, mergând ca un somnambul, fără nici o expresie pe față, dorind doar un lucru: să mă îndepărtez cât mai mult de acele locuri.

5. Despărțirea

Am mers pe străzi la întâmplare. Nu ştiu când sau cum am ajuns acasă. Nu l-am găsit pe Coco şi trebuie să recunosc că mă aşteptam la asta, deşi în adâncul sufletului meu rănit speram să mă înşel.

M-am trântit pe un scaun şi am rămas aşa până când calculatorul central decise să pulverizeze în aer un stimulent. Numai că acesta avu asupra mea tocmai efectul contrar, căci m-am aşezat în pat şi am dormit până a doua zi.

Am avut un somn fără vise, alternând cu numeroase perioade de semiconştiență, aşa încât m-am trezit obosit şi cu o durere de cap continuă, difuză şi sâcâitoare. Desigur, calculatorul mă puse repede pe picoare. Probabil mai repede decât mă aşteptam. Voi rămâneți în viață, ca în rest avem noi grijă să fiți fericiți!

Acum mă simțeam chiar vesel şi tot ce se întâmplase îmi părea incredibil şi ireal. Mintea continuă să reflecteze la cele petrecute, însă în felul în care te gândeşti

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

la un lucru ilogic, iar inima nu mai credea că fusese adevărat, de parcă o perdea de uitare se lăsase deja peste ea, pentru a o proteja. Pentru a *mă* proteja?

Apoi am început să judec mai limpede. Dacă calculatorul acționase în mod direct de două ori, lucru foarte rar (mie nu mi se mai întâmplase niciodată), însemna că fusesem într-adevăr într-o stare gravă, mai gravă decât îmi dădusem seama.

Deşi mă simțeam mai bine, toată ziua m-am uitat numai la holovizor şi n-am mâncat nimic. Mă gândeam, puțin răutăcios, că încă nu se găsise o modalitate convenabilă de a pulveriza alimentele, vitaminele şi toate celelalte. „Dar nu e decât o problemă de timp", mi-am zis, „i-o veni cuiva odată ideea."

Ziua următoare îmi revenisem aproape complet şi am început să mă gândesc ce se putuse întâmpla cu Coco. Mai mult ca sigur că atacul psihic mie mi-ar fi fost fatal, însă speram ca monstrişorul era mai rezistent şi că putuse supraviețui.

La holovizor nu văzusem nici o ştire mai deosebită şi îmi spuneam că dacă cineva ar fi găsit un mic balaur înaripat mort pe stradă, vestea ar fi făcut senzație. Am încercat de câteva ori să-i transmit telepatic diferite mesaje, însă nu am primit nici un răspuns, dar asta se putea întâmpla fie pentru că era prea departe de mine şi eu eram un transmițător slab, fie din cauză că îşi pierduse capacitățile psihice, iar asta ar fi fost cu adevărat un dezastru.

Peste vreo două zile, părinții se întoarseră din U-G-291. Mă întrebară, fireşte, dacă ieşise ceva din găoace, iar eu le-am răspuns că nimic şi că aruncasem oul după o săptămână.

-Bine, spuseră ei, şi mi-am dat seama că erau bucuroşi că nu le mai făcusem cine ştie ce complicații.

Viața mergea înainte, se apropia şi începerea şcolii, dar totul parcă era mai monoton şi eram din ce în ce mai plictisit.

Până când înfiorătoarea crimă zgudui regiunea.

Eu tocmai mâncam şi mă uitam cu un ochi în farfurie şi cu unul la holovizor, când apăru crainica cu o față gravă şi anunță moartea unui pădurar din sectorul E-P-5272. Apoi urmă imaginea unui om întins pe pământ într-o baltă de sânge. *Om* e prea mult spus, căci nu mai avea cap şi mâini, iar un picior îi fusese retezat din genunchi. Am rămas cu ochii pironiți şi nu puteam realiza cu adevărat dacă ce vedeam era real sau făcea parte dintr-un film de groază. Când am gândit „film de groază" m-a trecut un fior, dar pur şi simplu mi-a fost prea frică să fac legătura.

Această ştire făcu senzație, pentru ca asemenea evenimente se produceau foarte rar, iar în părțile noastre nu fusese decât unul singur de la război încoace.

O săptămână nu se mai întâmplă nimic deosebit, după care am aflat că se formase o echipă de cercetare, ca să investigheze cazul. Din pădure nu s-au mai întors, peste patru zile, decât doi oameni, într-o stare de şoc din care probabil nu

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

şi-au mai revenit niciodată. În interviul luat de un reporter de la holoviziune nu putuseră decât să repete, printre fraze incoerente: „balaurul, balaurul".

Mi-a secat inima. Nu puteam să mi-l închipui pe Coco capabil de asemenea grozăvii, dar accidentul acela blestemat îi dereglase precis sistemul nervos.

Nu ştiam ce aş fi putut face, aşa că am rămas în continuare în expectativă, să văd cum evoluează lucrurile.

Într-o seară, la HV, într-o emisiune specială, apăru comandantul Apărării Civile, care îndemna populația să nu se îngrijoreze şi explică strategia pentru capturarea „monstrului". În mare, se vor căuta urmele de radiații infraroşii emise de un corp de mărimea celui descris de supraviețuitori.

-Dacă nu-l vom putea captura în deplină siguranță, va fi ucis şi studiat ulterior de oamenii de ştiință.

„Ucis şi studiat"! Habar n-aveau că e vorba de o ființă inteligentă. Nici nu aveau de unde să ştie. M-am gândit cum să le spun.

„De fapt, monstrul ăla e prietenul meu, ieşit dintr-un ou pe care l-am găsit în E-R-4529."

M-ar fi crezut în mod sigur. Trebuia deci să *vorbesc* cu Coco, asta dacă mă mai putea înțelege. N-avea nici un rost să plec în E-P-5272, şi poate riscăm să fiu mâncat. Mi-era frică să nu fiu ucis de un prieten! Şi-apoi nici nu era necesară prezența fizică, atâta timp cât înțelegea mesaje telepatice. Dar cum să transmit la aşa o distanță? Am încercat, dar nu mi-a răspuns. Mi-a venit în minte aparatul din cartierul dezafectat, cu o strângere de inimă. Putea amplifica gândurile şi nu era periculos dacă nu încercam să-l închid. Cel puțin, aşa speram.

A doua zi m-am întors în locurile alea pe care speram să le uit. Evitam să gândesc, mergeam mecanic, de frica senzației acelea ciudate. Câte o propoziție fără început şi fără sfârşit mai scăpa în conştient, iar aparatul îmi făcea capul să vibreze. Eram acum față în față.

„Ce să-i transmit?" urlă un gând. „Coco, sunt eu!"

Am repetat, concentrându-mă de data asta:

„Coco, sunt eu! Răspunde!"

Am amețit de durere. Am închis ochii şi am aşteptat. Şi mi s-a părut că *aud*:

„Vor să mă ucidă! Aş vrea să vin înapoi. Dar nu mai pot!"

„De ce?" am *zbierat* şi am căzut în genunchi. „Ți-e frică de ei?"

„Nu. Sunt slăbit, dar nu-mi pot face rău. Dar o navă hhrnal e pe orbită şi mă vor lua cu ei."

Neavând un echivalent, creierul îmi redase probabil vibrația emisă de Coco. Deci vor veni extratereştrii şi „pământenii" vor lua contact cu ei. Dacă vor socoti necesar, ne vor spune şi nouă. Apoi vor inventa un nume pronunțabil pentru specia lor. Eram deci singurul om care recepționase vreodată telepatic numele originar. *Hhrnal.* Era potrivit aspectului exterior.

Aceste idei îmi traversară mintea într-o fracțiune de secundă, şi nu m-am

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

oprit în mod conştient la nici una din ele.

„Ce vei face?" am *zis* şi mi-am luat capul în mâini.

„Voi aştepta. Şi voi spera."

„Şi eu."

M-am ridicat brusc şi am fugit.

În aceeaşi seară, pe ocolite, ca să nu intre populația în panică, fu anunțată existența unei civilizații extraterestre. Probabil îşi aveau planeta de origine în apropierea constelației *Vulturul*, aşa că li se spuseră *aquilani*. Până acum totul mergea bine.

-În ciuda numeroaselor dificultăți, savanții pământeni au reuşit să stabilească un limbaj comun minim, ca bază pentru viitoarele contacte.

„I-auzi! Ceva nou!"

De Coco nu amintiră nimic. Fură uitați şi monstrul,şi strategia şi Apărarea Civilă, totul concentrându-se asupra noii veşti. Nu avură loc decât vreo sută de sinucideri, calificate drept „accidente regretabile". Puțin totuşi, dacă ne gândim ce-ar fi însemnat o panică generalizată.

Reacțiile oscilară mai mult între entuziasm („Nu suntem singuri!") şi bănuială sau frică („Ce mai vor şi ăştia de la noi?") Părerea mea era că trebuia să mai treacă ceva timp până ne vom fi vizitat reciproc planetele dar, în orice caz, eram pe drumul cel bun.

Peste două zile, pe când stăteam în pat încercând să adorm, am recepționat cât se poate de clar:

„Sunt Coco. Nu ştiu dacă mă poți *auzi*, dar trebuia să-mi iau rămas bun. Aquilanii mă iau cu ei şi cred că nu te voi mai vedea niciodată. Nu ştiu nici dacă vom fi în stare să comunicăm telepatic la o asemenea distanță. Pământul este lumea în care *m-am născut*, iar tu eşti acela care m-a învățat câte ştiu acum. Nu voi uita asta niciodată. Rămâi în pace!"

6. Mesajul

Eram la birou, introducând în computer ultimele comunicate ale facțiunilor rebele din L-Z-2879. Muncă de rutină care nu-mi aducea nici o satisfacție. Deodată, am simțit în creier o influență nemaisperată:

„Sunt Coco. Mă mai ții minte?"

Da. Cum puteam să-l fi uitat?

„În ciuda evoluției Pământului, am reuşit să-i conving pe aquilani să mă trimită cu o navă, pentru a reînnoda legăturile dintre civilizațiile noastre. Mă gândesc chiar să rămân pentru totdeauna acolo, cu tine. Chiar dacă mai aveți conflicte, nu pot uita libertatea, individualitatea voastră. Nu mai vreau să fiu o

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

parte, ca aici, vreau să fiu eu însumi. Cum am fost pe Pământ. Vreau să fiu ca la început."

-Oh, Doamne! am suspinat, luându-mi capul în mâini, spre hazul colegilor. Şi eu vreau să fiu ca la început.

Plângând aproape, am transmis, conştient că nu mă va *auzi*:

„Oh, Coco, nu veni! Acum mă cheamă APDC-18976."

Pentru prieteni, DC-18.

(1991 - 27 februarie 1995; 14-17.97)

POEME DIN HHRNAL

I.

Un soare roş şi-ndepărtat
Prin norii groşi abia zărit
Acum pe cer s-a ridicat
Şi nu mă satur de privit.

Aici, departe de oraş,
Întins pe spini stau fericit,
Sub singuraticul copac
Cu crengile către zenit.

Nisipul alb îmi intră-n ochi
Şi vântul vine-n groaznic val,
Dar eu mă simt aşa ciudat
Căci sunt acasă. Sunt hhrnal.

II.

Stau iarăşi sub copacul meu
Întins pe spini şi gânditor
Pe cerul verde tot mereu
Trec nori de fier şi plumb în zbor.

Şi-mi amintesc de prima stea
Ce m-a orbit în altă viață.
Ştiu că de-aici n-o pot vedea
Şi gândul ăsta mă îngheață.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Şi mă întreb de cineva
Din acea lume depărtată
De poate el măcar vedea
Sclipirea stelei cea roşcată.

III.

Azi noapte am avut un vis.
Toți ceilalți hhrnali erau
O parte din imensul trup
Ce-ncet spre stele se urca.

Şi nu puteam cu nici un chip
Alături să mă-nalț în soare,
Ci doar priveam cum tot mai mic
Şi palid se făcea în zare.

Pierdut şi singur în deşert
Urlam în suflet disperare,
Dar am văzut atunci uimit
Copacul negru-n depărtare.

IV.

Sunt obosit şi-aş vrea să dorm
Iar noutatea mă-nconjoară.
Învăț s-ajut fără să-ntreb
Şi îmi învăț firea să moară.

Repet mereu că sunt hhrnal
Şi încă mă mai bucur poate
Dar în tot ce mai ştiu să fac
Tânjesc mereu spre libertate.

Afară ceru-i sfâşiat
De trăsnete şi ploaia-n spume
Se scurge poate pe-un copac
Mai singur ca mine pe lume.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

V.
Când zbor pe lume sunt stăpân,
Doar cerul e mai sus ca mine.
Dar el nu poate coborî,
Eu urc, căci vântu-mi curge-n vine.

Privesc de sus spre lumea mea
Şi-mi pare mai apropiată.
Şi cred că pot, dacă aş vrea
Să fiu şi eu al ei odată.

Mă uit spre verdele-orizont
Încrezător, da-n văi deşarte
Văd singur un copac ciudat
Şi trec nesigur mai departe.

VI.
A trebuit atâta drum
Să fac ca să pot fi cu tine
Şi-acum că te-am văzut, mă-ntreb
Ce va mai fi, de va fi bine.

Sunt fericit şi nu ştiu cum
Trist am putut să fiu vreodată
Căci am în suflet soarele
Şi plânsul vântului mă-mbată.

Aş vrea să râd şi să plutesc,
Aş vrea să fie toți ca mine,
Chiar şi copacul cel stingher
Aş vrea să înflorească-n sine.

VII.
Încep să mă obişnuiesc
Căci tu m-ajuți să nu-mi mai pese,
Dar nu-mi pot inima s-opresc
Pe suflet chipu-ți să-mi apese.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Afară stele ard pe cer
Şi mâine iaraşi va fi soare,
Dar pân-atunci aş vrea să zbor
Cu tine în a nopții boare.

Sub naltul negru şi senin
Aş vrea să poposim o clipă
Să ne privim şi să simțim
Copacul lâng-a ta aripă.

VIII.

Copacul negru a-nflorit:
Pe ramuri văd sclipiri albastre
Şi-aşa ciudate mi se par -
Lumini de-ndepărtate astre.

Şi ochii tăi lucesc la fel
Iar aripile verzi ca cerul
Îți tremură uşor şi simt
Cu ele tremurând eterul.

Nu sunt nici trist, nici fericit,
Copacul însă-mi dă putere
Iar eu încerc să nu-nțeleg
Zâmbetu-acela cu durere.

IX.

S-a terminat. Sunt singur iar
Şi ceilalți nu pot pricepe
Cum de când toți sunt mulțumiți
Ceva nou sufletu-mi s-aştepte.

Urăsc copacul blestemat
Ce mi-a adus nefericire
Şi sunt aşa dezamăgit
Că râd de-a ei descoperire.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Dar nu pot decât să-nțeleg.
Mă-ntreb de ea ar înțelege
Dacă-ntr-o altă lume-am fi
Unde-a fi-al tuturor nu-i lege.

X.

Deşertul alb e-n fața mea,
Vântul uscat îmi urlă-n spate.
Copacul negru a murit -
Un prieten drag în văi uitate.

Albastre flori îmi spun sclipind
Să nu las visul să se curme
Căci toate trec, aşa cum vin.
E drept că trec, dar lasă urme.

Mă-nalț în zbor, dar fără rost
Şi-mi amintesc, privind în zare,
C-am ajutat şi am ucis
La mii de veacuri depărtare.

Unei lumini de aur pur
În suflet i-am săpat mormânt
Şi nu pot să trădez din nou.
Vreau să mă-ntorc iar pe Pamânt.

(8-20 martie 1995; 17.99-18.03)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

VIS?

vita rota

Toată camera era verde. Mă plictiseam, nu ştiam ce să fac, aşa că am făcut camera galbenă. Însă galbenă nu mai avea nici un rost, nu putea să se termine totul acum. Pe geamul verde intrară trei pitici. Unul îmi spuse să vin cu ei, dacă voiam patru cupe. Însă eu voiam asul, ca să-mi tihnească. Deci am zburat pe fereastră la întâmplare. S-a întâmplat să zbor spre răsărit. Dar ți-ai găsit! Piticii zburau după mine. Am luat cuțitul şi am dat în doi. Însă al treilea dispăru. Zburam liniştit, când numai ce-mi spuse: „Nimic nu poți face ca lumea! De-acum n-ai să mai ai aripi." Cădeam, aşa că i-au luat aripile lui. Ce, chiar acum să mi se-ntâmple asta? Totuşi, tocmai aripile lui? I le-am dat înapoi şi mi-am dat seama că până atunci n-avusesem aripi. Ce-mi trebuiau aripile lui? Deci am zburat mai departe. Însă am obosit de-atâta zburat şi am adormit în zbor...

Mergeam, însă mi-am amintit că trebuie să vreau asul, deci l-am vrut. Oare alea ce erau, vrăjitoare? Că doar nu erau bolovani. Trebuia să trec şi de ele, aşa că m-am apropiat. Când mă văzură, începură să râdă şi să râdă şi să tremure şi să joace. Şi una din ele îmi spuse: „Nu vrei două bâte?" Atunci m-am oprit şi am început să mă întreb. Oare ce voiam? Voiam două bâte sau altceva? Parcă altceva, dar ce? Sau nu? Oare chiar voiam ceva? Am întins o mână şi am luat o bâtă. Atunci mi-am dat seama că voiam asul, ca să-mi tihnească. Deci am dat cu bâta într-o vrăjitoare iar alta se aruncă într-un cazan care era pe-acolo. Însă una rămase cu cealaltă bâtă şi dispăru. Mergeam şi mă sprijineam în bâtă, când o voce-mi spuse: „Nimic nu poți face ca lumea!" Parcă era vrăjitoarea. „Ia şi bâta asta, să mergi mai bine." Am întins mâna stângă, dar deodată mi-am dat seama că nu voiam două bâte, ci asul. Aşa că i-am dat şi bâta din mâna dreaptă, şi atunci nu mai ştiu ce să facă şi mă lăsă în pace. Deci am mers mai departe. Însă am obosit de-atâta mers şi am adormit în picioare...

Ardeam, însă mi-am amintit că trebuie să-mi amintesc. Aşa că mi-am amintit să vreau asul. Şi l-am vrut. Chiar dacă ardeam, am văzut că opt cavaleri îşi înfigeau spadele în jurul meu. Atunci mi-am dat seama că nu-mi aminteam în ordinea corectă. Cavalerii ghiciră şi începură să râdă, iar eu ardeam în râsul lor. Oare am greşit că am vrut asul? De bună seamă, mi-am zis, şi cavalerii se opriră din râs. Plecară, dar eu ardeam în continuare. Ardeam, iar spadele erau în jurul meu. Puteam deci să mă gândesc ce era de făcut. Nu-mi aminteam ordinea corectă. Poate nici nu era o ordine corectă. Deci greşisem oare? Am vrut asul. Şi nu-mi dădusem seama de nimic altceva. Era totul la întâmplare? Dacă da, cum mai puteam găsi asul? Cum puteam să-l mai fi vrut? Atunci două spade căzură iar eu am realizat că trebuie să fie ceva la mijloc. Iar flăcările suiră, căci îmi dădeam seama că ordinea era inversă şi puteam să găsesc asul, dacă aş fi vrut. Şi voiam asul, ca să-mi tihnească. Atunci spadele căzură şi flăcările slăbiră, chiar dacă eu

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ardeam mai departe. Însă am obosit de-atâta ars şi am adormit în flăcări...

Înotam, dar îmi aminteam că am zburat, şi am mers, şi am ars, şi am vrut. Dar ce greu era să-mi amintesc ce trebuia să vreau! Căci, fără îndoială, voiam ceva, şi eram aproape de capătul drumului. Aşa mă găsiră sirenele. Erau patru, şi fiecare îmi întinse câte o monedă. Eu le-am luat, pentru că voiam ceva, chiar dacă nu-mi mai aminteam ce. Oare ce voiam? Le-am întrebat, iar ele îmi răspunseră ca înainte voiam asul, ca să-mi tihnească. Aşa era! Dar unde să găsesc asul? Începeam să obosesc şi nu ştiam unde îl voi găsi. „Ajută-mă!" i-am spus sirenei. „Aminteşte-ți!" zise ea. „Aminteşte-ți când ai zburat, şi ai mers, şi ai ars!" „Şi am vrut", spuneam eu. „Am vrut asul, ca să-mi tihnească." Eram obosit, dar trebuia să mai fac ceva. „Ce mai trebuie să fac?" am întrebat. „Când va răsări soarele, vei adormi", zise sirena. „Şi când va răsări soarele?" „Când vei face ce trebuie să faci." „Trebuie să vreau asul", spuneam eu. „Trebuie să răsară soarele", spunea sirena. Şi cele patru monede luceau în stele. Iar eu voiam asul. I-am dat sirenei o monedă şi am zis: „Am făcut un pas", însă parcă era o întrebare. Sirena rosti: „Acum trebuie să răsară soarele!" Şi moneda se prefăcu în soare, iar eu, obosit de-atâta înotat, am adormit în soare şi ape...

Eram, şi voiam asul. Şi ardeam, şi mergeam, şi zburam, şi vorbeam. Iar piticii, şi vrăjitoarele, şi cavalerii, şi sirenele spuneau: „Ia asul!" Le-am dat piticilor şi vrăjitoarelor şi cavalerilor cele trei monede, iar ei dispărură, căci erau fericiți. Şi sirenele spuneau: „Ia asul!" Am luat bâta şi m-am întristat. Aşa că i-am dat-o unei sirene, care dispăru. „Ia asul!" spuneau sirenele. Am luat spada şi m-am întristat, dar i-am dat-o unei sirene, care dispăru. „Ia asul!" spuneau sirenele. Am luat soarele, care se făcu monedă, şi m-am întristat, aşa că i-am dat-o unei sirene, care dispăru. „Ia asul!" plângea sirena, iar lacrimile i se făceau văzduh, țărână şi foc. Am luat asul şi am adormit, trezindu-mă în soare şi ape, în flăcări, în picioare, în zbor şi în camera verde. Dar camera nu mai era verde. Era galbenă, şi nu eu o făcusem aşa, ci cupa din sufletul sirenei.

(30 noiembrie - 1 decembrie 1994; 17.73)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

JACK

Motto:

Afară-i frig şi e-nnorat,
În sobă arde mama,
De lustră tata-i spânzurat
Iar eu mă tai cu lama.

Pe jos stau fraţii mei întinşi;
Sunt morţi de-o săptămână,
În putrefacţie-au intrat
Şi nimeni nu-i adună.

Şi soră-mea cu ochiul scos
Se zbate într-o ladă.
Alt frate e întins pe jos
Şi-n spate are-o bardă.

Nevastă-mea atârnă greu
De-o cracă în grădină
Şi-o cioară-i ciuguleşte fin
Din inimă şi splină.

În frigider, în pungi de-un kil
Stă relaxat bunicul,
Iar din bunica-au mai rămas
Un deget şi buricul.

Unchiul Matei stă în extaz
Cu ochii la cornişă,
Cu un picior în aragaz
Şi degetele-n priză.

Copiii mei au înghețat
Cu gâtul rupt în stradă,
Privind cu ochii lor sticloşi
Măcelul din ogradă.

Dormi, puiul tatii, somn usor,
Căci tata te gazează,
Îţi taie gâtul cu-n topor
Şi-apoi te împăiază.

Vecinii mi-au încremenit
În sticle de ventuze.
Aştept diseară musafiri
Şi mă tot ling pe buze...

(*Balada omului sărac* - Folclorul copiilor)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Jack era, după părerea multora, inclusiv a sa, un scriitor bun, care promitea. La 30 de ani, cu trei cărți care atrăseseră simpatia publicului, era în atenția unor persoane influente, care aşteptau răbdători maturizarea sa deplină, odată cu care aveau să vină negreşit şi romanele de succes. Romane care, pe lângă consacrarea lui Jack, trebuiau să aducă şi sume importante.

Era luni, ora 8 dimineața, iar Jack stătea la birou, în fața calculatorului, urmărind mişcarea ritmică a secundarului pe ceasul de pe peretele opus.

Noaptea trecută îi venise o idee pe care o găsise potrivită pentru următoarea sa carte. Ştia în mare cum se va desfăşura conflictul, dar inspirația refuza să-l ajute să înceapă.

Privi ceasul: 8:30. Simțea o uşoară nervozitate. „Dacă mă înfurii, nu mai pot să scriu nimic", îşi spuse, iar acest gând îl enervă şi mai mult. „E luni, trebuie să încep azi!" hotărî el. „Dar cum?" Simți furnicături pe piept si se ridică. Începu să se plimbe prin cameră, să se uite pe fereastră, dar inspirația nu veni. Îşi dădu seama că era transpirat. Se uită la ceas: 8:45. Realiză că era furios de-a binelea şi că nu va putea începe niciodată cartea aia blestemată. Se întoarse la birou şi strigă:

-Billy, adu-mi apă!

Billy era unul din cei doi roboți ai lui Jack. Intră, ținând cu siguranță în mâna dreaptă o tavă cu un pahar. O puse pe birou cu grijă, spuse: „Poftim, stăpâne!" şi făcu o plecăciune cu grație.

Jack luă paharul, bău, însă simțea că ceva nu era în ordine. „Ce naiba s-a întâmplat?" se întrebă el. Puse jos paharul gol pe jumătate, iar robotul îl luă, făcu o plecăciune şi se îndreptă spre uşă.

„Asta era!" îşi dădu seama brusc Jack.

-Hei, Billy! zise el.

-Da, stăpâne, răspunse robotul şi se întoarse.

-De când faci plecăciunile astea când îmi aduci ceva?

-Chiar de azi dimineață, spuse robotul cu mândrie.

-De ce? Ți-ai schimbat programul?

-Nu, stăpâne, nu pot să-mi schimb programul, ci doar să-i adaug noi elemente, să-l îmbunătățesc, în funcție de dorințele voastre.

-Şi cum ți-a venit ideea?

-În AV-ul de aseară, servitorii regelui făceau plecăciuni, iar tu păreai satisfăcut.

Jack îşi aminti aventura virtuală de duminică şi zâmbi. Prinse ultimele cuvinte ale lui Billy:

-...ar putea fi actori excelenți.

Se referea desigur la roboți. Atunci pe Jack îl fulgeră o idee nebunească: dacă pot fi actori, atunci pot să şi improvizeze.

-Ted! răcni el, nerăbdător.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

După câteva momente, robotul intră în cameră. Jack le zise să vină mai aproape de birou şi începu să explice:

-Billy spunea mai devreme că roboții pot adăuga noi elemente programului inițial, conform cu dorința utilizatorului, şi să se comporte mai departe...

Făcu o pauză, căutând un alt cuvânt, dar nu-l găsi, deci continuă:

-...conform situației existente. Aşa este?

-Da, răspunseră calm Billy şi Ted.

-Am să vă descriu o situație. Vă rog să vă imaginați că e una reală şi deci să acționați ca atare. E clar?

-Da. Descrie situația! zise Ted.

-Bun! zise Jack şi trase aer în piept. Computer, înregistrează!

După ce văzu cuvintele de confirmare de pe ecran, îşi înălță privirea spre cei doi şi începu:

-Să presupunem că Ted e un scriitor de succes, care însă prezintă în cărțile sale o serie de crime sadice. Billy e un psihopat care pune în aplicare ceea ce Ted povesteşte în romane. În final, poliția află unde este Billy şi îl somează să iasă afară neînarmat. El refuză şi atunci poliția ce să facă? Îl cheamă pe Ted să discute cu el şi să-l convingă să se predea. Ted acceptă, şi, mai mult, intră în casă şi vorbeşte cu Billy, care-i povesteşte aventurile sale. Imaginați convorbirea dintre ei şi un sfârşit în acord cu cele întâmplate.

Roboții rămaseră câteva clipe nemişcați, analizând informațiile primite.

Când ajunse Ted, hotelul era înconjurat de polițişti. Ieşi din maşină şi îşi duse mâna la ochi pentru o clipă, orbit de luminile halucinante ale girofarurilor. Privi în sus şi-şi dădu seama că soarele apusese şi se lăsa întunericul. Cerul era înnorat şi nici o stea, nici măcar luna, nu se vedeau. Gândi că imaginea asta putea fi foarte bine sfârşitul unui film polițist. Sau începutul unui film de groază. În cazul său, a doua variantă părea mai aproape de realitate. Zâmbi.

Nu observă polițistul decât când acesta ajunse lângă el. Îl salută pe Ted şi-i mulțumi pentru cooperare, apoi începu să-i expună detaliile: cum aflaseră ascunzătoarea lui Billy, în ce parte a hotelului se afla acum, cum îi evacuase poliția pe ceilalți oameni fără să fie nimeni rănit. Ted îl privea fix în ochi, încercând parcă să afle ce anume îl împinsese să-şi aleagă această meserie. Fu tentat să-l întrebe ce vârstă şi câti copii are, însă îşi dădu seama că l-ar fi jignit şi şi-ar fi atras antipatia sa poate chiar şi prin schimbarea nepermisă a subiectului. Polițistul termină de vorbit şi cu un gest nervos îl îndemnă să-l urmeze.

Întunericul parcă se lăsase mai repede ca de obicei, iar girofarurile aveau un efect hipnotic asupra lui. Auzi ca prin vis un strigăt amplificat de portavoce, anunțându-l pe Billy că a venit Ted, că vrea să-i vorbească şi să-l convingă să se predea. Ultimele cuvinte îi creară o uşoară stare de nervozitate, simțindu-se într-un

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

fel mai aproape de cel asediat decât de oamenii ce voiau să-l pedepsească. Dar această senzație îl mai trezi.

-Vorbiți-i! îi spuse un polițist, înmânându-i portavocea.

Realiză deodată că vorbele pe care le va spune vor fi ascultate de toți, şi că aceste vorbe puteau schimba soarta unui om. Deschise gura, dar nu putu scoate nici un sunet. Atunci îi dădu portavocea înapoi polițistului şi-i spuse:

-Nu vă supărați, n-aş putea merge să vorbesc cu Billy între patru ochi?

Polițistul îl privi nervos, considerându-l în parte răspunzător pentru cele întâmplate. După o clipă de gândire, se duse să vorbească cu altcineva, probabil şeful său, iar când se întoarse îi zise lui Ted:

-Puteți merge, dar fiți foarte atent, e un criminal periculos. Şi înarmat, pe deasupra.

Şi gândi: „Psihopați şi nebuni amândoi, vă luați de-o mână. O să vă-nțelegeți sigur."

-Acum se află la etajul 1, în camera 117. Dacă vă uitați cu atenție, puteți vedea perdeaua mişcându-se. Vedeți?

-Nu, spuse calm Ted şi gândi: „Da, într-adevăr se mişcă!"

Împreună cu polițistul se strecură printre maşini până ajunseră în fața intrării.

-Succes! îi şopti polițistul şi pentru prima oară, în ochi i se putea citi o slabă pâlpâire de admirație.

Ted, singur, făcu un pas, apoi încă unul, ca în transă. Începu să urce scările, cu toate privirile ațintite asupra sa. Le simțea greutatea din ce în ce mai mare şi se grăbi să intre în hotel.

Prima senzație pe care o încercă fu aceea de ireal. „Ce ciudat e un hotel pustiu", îşi zise. Îşi dădu seama că-i era teamă şi această descoperire îi mări nelinişstea.

Urcă treptele cu atenție până la primul etaj. Ştia că peste puține clipe va ajunge în fața camerei 117 şi dori ca acest moment să vină cât mai greu. Dar după zece paşi fu în fața uşii. Bătu. Auzi o mişcare înăuntru şi pentru prima dată îi fu frică cu adevărat.

-Intră! se auzi.

Deschise uşa şi intră... Billy stătea pe pat, cu o armă automată lângă el. Îl privi lung şi în ochi i se citea curiozitatea.

-Tu eşti Ted? întrebă el.

-Da, spuse răguşit Ted, şi-şi drese vocea.

-Eu sunt Billy, cred că ştii. Nu-ți fie teamă. Când cuiva îi e frică de mine, mă enervez. Îl înțeleg pe câinele care-l muşcă pe omul care fuge de el. Nu fugi de mine!

Ted se apropiè şi se aşeză pe un scaun în fața celuilalt.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ei, suntem singuri în hotelul ăsta, zise Billy. Într-un fel, acesta era hotelul meu, până să vii tu. Acum este hotelul nostru. Să te ucid ca să fie din nou numai hotelul meu, dar aş fi iar singur. Tu ai avut vreodată un întreg hotel numai pentru tine?

-Nu, recunoscu Ted, niciodată. Dar când închid ochii, întreg Pământul e al meu. Doar al meu.

-Te mulţumeşti cu puţin, spuse Billy şi zâmbi.

Involuntar, Ted zâmbi şi el, iar în acea clipă simţi simpatie pentru omul din faţa sa.

Billy dădu deoparte un colţ al perdelei şi privi afară.

-Se agită, mormăi el. Trebuie să-i mai temperez!

Deschise cu grijă fereastra, îşi luă arma, o agită ca să o vadă cei de jos şi răcni:

-Nu faceţi vreo prostie! Lăsaţi-mă să vorbesc cu Ted. Dacă nu, îl împuşc şi-i scot ochii!

Pe Ted îl trecu un fior de gheaţă pe şira spinării. Billy îşi dădu seama. Închise fereastra şi-i zise:

-Stai liniştit, i-am speriat ca să avem puţină vreme, să vorbim.

Se opri o clipă, privindu-l pătrunzător pe Ted, apoi închise geamul şi se aşeză din nou pe pat.

-Suntem una, Ted, tu şi cu mine!

-Ba nu, ne completăm, dar nu suntem una. Ne asemănăm, dar nu suntem la fel.

-Ai putea crede că îmi eşti superior, nu-i aşa? Că tu eşti cauza şi eu efectul, tu creierul şi eu trupul. Dar ce e creierul fără trup?

-Idee pură!

-Ineficienţă! La ce bun o idee care nu se va aplica niciodată, un gând necunoscut de nimeni? De ce doar ai scris cărţile acelea? De ce nu ai ucis tu?

-Le-am scris din răzbunare! Câte nedreptăţi am suferit înainte de a găsi această soluţie! Nu puteam ţipa ca să mă descarc, cum făceau unii. Sufeream şi tăceam. Într-o zi am vrut să mă sinucid, dar atunci mi-am dat seama că dacă o făceam, societatea m-ar fi învins. Nu puteam suporta ideea ca ticăloşii să râdă deasupra cadavrului meu.

Privea fix într-un punct aflat în spatele lui Billy, cu ochii injectaţi, strângând cu furie pumnii. După atâta timp, era primul om căruia i se destăinuia. Vorbind, se elibera de o greutate care parcă îi apăsase sufletul. Dar pe măsură ce aceasta dispărea, Ted începea să simtă fizic golul ce-i lua locul. Continuă:

-Dar atunci, ca să nu mă omoare, trebuia să-i ucid eu pe ei. Mă scârbea ideea de a-i ucide propriu-zis, deci trebuia să-i omor în plan psihic, să-mi omor obsesia cu privire la ei.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ți-era frică de pedeapsă! Ai ales forma laşă a răzbunării. Totuşi, ştii când am început să te admir? Când am înțeles cât de greu ți-a fost să publici aceste cărți. Ți-ai tipărit o parte din suflet, te-ai destăinuit lumii întregi, ai mărturisit societății tocmai crimele împotriva ei. „Câtă durere!" mi-am zis atunci. „Omul acesta trebuie răzbunat. Societatea trebuie pedepsită."

-Ai simțit la fel ca mine, dar ai acționat diferit. De fapt, răzbunându-mi nedreptățile, ai dat dovadă de altruism.

-Dacă stau şi mă gândesc, nu te-am răzbunat numai pe tine, am răzbunat lumea. Am răzbunat lumea împotriva ei însăşi.

Se opri un moment să răsufle. Dintr-odată îşi dădu seama că nu mai ştie ce să spună. Îl privi pe Ted, apoi îşi aminti de polițiştii de afară.

„Atât de asemănători şi ce destine diferite! El un scriitor şi eu un criminal. Aşa ne categoriseşte societatea. El e un om liber iar pe mine vrea să mă ucidă poliția. Poliția, câinele societății."

Se întunecase. Singurele lumini erau cele ale girofarurilor de afară, care răspândeau umbre ciudatepe pereții camerei. Dar liniştea care se lăsase era mai apăsătoare decât întunericul. Ted simțea o senzație nedefinită de apăsare în urechi şi pe tâmple, aşa că vorbi:

-Câți oameni ai... ucis?

Întrebarea îl speriè. Billy tresări şi-l privi în ochi. Apoi fixă umbrele de pe perete. Într-un târziu răspunse:

-22. Ca şi tine.

-Totuşi, mă întreb, cum nu te-au prins după primele...

Îşi căută un cuvânt potrivit.

-...crime, completă Billy, şi sunetul dur îl izbi din plin pe Ted.

Dădu încet din cap afirmativ.

-Ştiai că sunt cercetător? Chimist?

-Nu.

-Am descoperit o substanță care favorizează inducerea stării de hipnoză. Cel mai uşor era să pulverizezi soluția dintr-un tub de spray asupra țintei. I-am spus şefului, iar el a anunțat armata. Descoperirea a devenit secretă. Conducerea institutului a hotărât că nu mai era necesar să mă ocup eu de substanța respectivă. Tocmai eu, care o descoperisem. Am luat din laborator o cantitate suficientă şi m-am dus acasă la şeful meu. Era singur, soția şi copiii săi erau plecați. L-am hipnotizat şi i-am comandat să nu mai vadă şi să nu mai poată respira atunci când vine vorba de ceva legat de chimie. Chimia era viața lui. A doua zi nu a venit la serviciu. În seara aceea l-am văzut ultima dată. Am aflat că a fost internat într-un spital de psihiatrie. Şi am mai aflat că el fusese singurul care se opusese îndepărtării mele de la cercetarea substanței. Atunci am avut un şoc. M-am simțit pentru prima dată ca fiind un membru al societății. Am vrut să mă răzbun pe ea, şi

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

deci în primul rând pe mine. Cea mai grea pedeapsă era să cobor, făcând rău. Altora. Atunci ți-am citit prima carte.

-Şi presupun că te-a impresionat.

-M-a uimit. Şi mi-a dat idei. Pot spune că romanele tale au fost manualele care m-au învățat cum să ucid. Nu e totul să ucizi, important e cum o faci. Există o estetică a crimei?

-Poate fi o crimă sublimă?

Billy stătu un moment pe gânduri, parcă temându-se să răspundă.

-Crima sublimă e crima fără motiv. Să ucizi de dragul artei.

Ted nu mai spuse nimic. Era de acord cu ce spusese Billy şi era parcă invidios că nu-i venise lui ideea. Sau poate pentru că nu o pusese el în aplicare? Începuse să simtă tensiunea discuției. Se ridică şi făcu câțiva paşi ca să se mai dezmorțească. Simțea nevoia să schimbe subiectul, dar nu ştia cum. Vorbi:

-Cred că i-ai ucis pe toți cu ajutorul substanței hipnotice, nu?

-Doar 21. Dacă vrei, am să-ți povestesc.

-Noaptea e a noastră.

-Şi e ultima mea noapte de libertate. Mă voi gândi la ea toată viața. Orice s-ar întâmpla, noaptea aceasta nu mi-o va putea lua nimeni.

Zâmbiră amândoi. Se simțiră prieteni.

-Povesteşte, spuse încet Ted.

-Primul era deci profesorul.

Ted îşi aminti. Fusese prima nedreptate importantă ce i se făcuse. Se înțelegea foarte bine cu un profesor, putea chiar să considere că erau prieteni. Într-o zi, iarna, pe când traversa strada, acesta alunecase şi căzuse. O maşină se apropia cu viteză claxonând iar profesorul nu se putea ridica. Era ca într-un coşmar. Atunci Ted se repezise şi-l trăsese în ultimul moment pe trotuar. Profesorul îl îmbrățişase şi-i spusese că-i e dator cu viața. Peste un timp, avea un examen de dat cu acelaşi profesor. Ted era destul de bine pregătit iar examinatorul era de treabă. Toți colegii primiseră note mari iar Ted nu avea emoții. Însă când ajunse la el, profesorul începu să intre în amănunte, să ceară explicații detaliate şi să pună întrebări încuietoare. Spre sfârşit, Ted, transpirat tot, se blocă complet. Profesorul îi puse nota minimă de trecere, iar la plecare nu-i răspunse la salut. Ted se simți ca un ticălos, un protejat căruia i se făcuse o mare favoare. Dar mai mult decât atât, era dezamăgit. De profesor şi de sine.

-Mă asculți? întrebă Billy.

-Da, scuză-mă, se trezi Ted.

-Am sunat la o uşă. Mi-a deschis soția sa. Am hipnotizat-o şi i-am spus să uite că m-a văzut. Profesorul era în sufragerie. Se uita la televizor. După ce a intrat şi el în transă, i-am explicat ce să facă la două ore după ce plec eu.

Îl privi pe Ted în ochi.

-L-au găsit a doua zi înfipt cu ochii în cuier.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Izbucniră amândoi într-un hohot nestăpânit de râs. Era şi un mijloc de descărcare nervoasă.

Lui Ted îi veni o idee:

-Totuşi, spuneai mai devreme că am ales calea laşă a răzbunării. Dar tu? Hipnotizându-i, nu au avut nici o şansă!

Billy nu pusese niciodată problema în felul acesta. Simțea că celălalt are dreptate, dar îi era ruşine să recunoască faptul că a avut o idee greşită. Dacă ar fi fost altcineva, l-ar fi contrazis, însă mințindu-l pe Ted s-ar fi mințit pe sine însuşi. Spuse cu jumătate de gură:

-Da, ai dreptate. Dar aveam de ales între a fi laş şi a fi prost. Am făcut ce mi s-a părut mai corect la momentul respectiv.

-Înțeleg, zise Ted, cu o undă de compasiune în glas.

Se lăsă din nou liniştea.

-Spune mai departe. Ce s-a întâmplat cu al doilea?

Amintirea îi trezi o sclipire în ochi lui Billy.

-Din păcate, pe al doilea nu-l cunosc. Veneam de la institut. Era destul de târziu şi strada era pustie. În fața mea mergea grăbit un om între două vârste. Numai fularul său mi-a atras atenția: era roşu cu cerculețe negre. Aveam la mine spray-ul cu hipnotizant, aşa că m-am apropiat, l-am depăşit, apoi m-am întors brusc şi şi i-am pulverizat o doză în față. I-am spus să nu scoată un sunet, apoi i-am trecut din nou în spate şi l-am gâtuit cu fularul, până s-a prăbuşit. Am vrut să merg mai departe, însă ceva parcă m-a oprit. M-am întors, l-am privit şi am văzut din nou fularul. Am socotit cam cât ar costa, l-am luat şi i-am pus în buzunar dublul sumei respective. Apoi m-am dus acasă şi m-am culcat. Din păcate, n-am avut prea multă vreme parte de el, dar asta am să-ți povestesc mai încolo. Peste o săptămână s-a întâmplat să am nevoie de nişte bani şi m-am dus la bancă să-i ridic. Mi-am dus maşina într-o parcare subterană din apropiere. Spre surpriza mea, la o distanță destul de mică de mine era un cuplu - un bărbat şi o femeie - care se chinuia să pornească maşina. Am coborât şi m-am dus la ei. Îmi venise o idee. Le-am spus, amabil: „Pot să vă ajut cu ceva?" „Nu, mulțumim", zise zâmbind femeia. Am băgat mâna în buzunar după spray. Nu şi-a dat seama decât când era prea târziu. Bărbatul se chinui să împingă maşina. Era plictisit şi obosit, aşa că nu mi-a fost greu să-l hipnotizez. Despre ce s-a întâmplat apoi s-a scris şi în ziare. Femeia s-a apropiat de zid iar bărbatul, pornind în sfârşit maşina, şi-a luat avânt şi s-a îndreptat spre ea, strivind-o de perete. Însă din cauza vitezei, maşina s-a făcut praf, omorându-l şi pe şofer. Aşa am ajuns la patru.

Se opri o clipă, să-şi tragă sufletul. Afară se întunecase complet. Poliția era în aşteptare. Se uită la Ted şi privirea acestuia îl îndemnă să continue.

-După acea zi am hotărât să încetez cu răzbunarea, şi poate că nu se mai întâmpla nimic dacă nu era povestea cu controlorul de bilete. Şi s-a întâmplat exact ca în cartea ta, doar că pe controlor îl cunoşteam, era vecinul meu.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

În ziua aceea Billy se sculase foarte prost dispus, parcă ştiind că se va petrece ceva rău. În staţia de tramvai erau puţini oameni iar el se plictisea, aşa că începu să se plimbe pe peron. Băgând mâna în buzunar, simţi o bucată mică de hârtie şi o scoase, vrând s-o arunce. Însă văzu cu surprindere că era un bilet de tramvai mototolit, însă nefolosit. Hotărî deci să nu mai cumpere altul. În tramvai, controlorul, vecinul său, recunoscându-l, îl salută şi apoi ceru biletul. Billy i-l dădu încrezător, dar după o clipă se schimbă la faţă: vecinul îi reproşa că era un bilet compostat şi-i cerea să plătească amendă. În zadar încercă să-i explice, făcând apel şi la faptul că se cunoşteau şi nu s-ar fi pretat la un asemenea lucru. Controlorul îi încheie un proces verbal iar Billy fu nevoit să plătească.

-Cum m-am întors de la institut, m-am dus la el acasă, l-am hipnotizat şi l-am făcut să-i vâre soţiei sale o andrea în cap, printr-o ureche.

Ted simţi un impuls irezistibil de a izbucni în râs, surprinz de originalitatea ideii, dar atmosfera nu părea potrivită. Duse repede mâna la gură şi, cu greu, se stăpâni. Celălalt păru că nu observă, altfel, gândi el, ar fi făcut vreun comentariu.

-Şi eu am râs când mi-a venit ideea, zise Billy înţelegător.

Ted nu reacţionă în nici un fel.

-Eu ţi-am povestit. Spune-mi şi tu ce-ai gândit când ai scris cărţile. Ce ţi s-a întâmplat?

Vru să-şi amintească, dar nu reuşi să se concentreze. Se uită pe fereastră şi deodată îi veni în minte:

-Să-ţi spun ce-am păţit într-o seară. Mă plimbam prin oraş. N-aveam chef de nimic. Deodată am ajuns în faţa unei treceri de pietoni... Am vrut să traversez, când am văzut o maşină care se apropia cu viteză. Era singura, strada era în rest pustie. Şi nici un om nu era în apropiere. Am făcut un pas înainte şi şoferul a încetinit. Am înaintat iar maşina a ajuns în dreptul meu şi s-a oprit. Atunci mi-a venit o idee. Eram pe trecere, deci maşinile puteau să mai aştepte puţin. M-am aplecat, acolo în mijlocul drumului, şi m-am prefăcut că mă închei la şiret. De jos l-am privit pe şofer. Avea întipărit pe faţă un calm desăvârşit. N-a claxonat şi nici n-a pornit. Atunci m-am gândit că nu mai avea nici un farmec să-l chinuiesc, aşa că m-am ridicat şi am ajuns pe trotuarul celălalt. Nu m-am mai uitat înapoi spre maşină. Deodată, am auzit un zgomot de paşi în spate. M-am întors şi m-am trezit faţă în faţă cu şoferul. Avea aceeaşi expresie de indiferenţă şi, într-un fel, de bunătate. Fără nici un avertisment, m-a lovit scurt în plex. Când m-am aplecat, m-a lovit în cap şi mi-a spart arcada. Am căzut şi simţeam cum îmi curge sângele în ochi. N-am scos un sunet. Şoferul, fără să zică nimic, s-a îndreptat spre maşină şi a plecat mai departe. M-am simţit cum îl urăsc. Cât de tare îl urăsc! Am vrut să fug după el şi să-i dau cu o cărămidă în parbriz. Dar stăteam pe jos, plin de sânge. Voiam să pot zbura, să-l ajung din urmă şi să-i joc pe capotă, ca să-l înnebunesc. Dar nu eram în stare şi m-am urât pentru neputinţa mea. Doream un cutremur,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

orice, ca să-l văd strivit de un copac. Mi l-am imaginat întins pe jos, cu maşina zdrobită, inconştient, apoi pe mine venind, întorcându-l cu piciorul, scuipându-l în faţă şi râzând. Când am ajuns acasă, am scris povestirea aia despre omul băgat cu capul în cazanul cu apă clocotită şi detergent. Mă întrebam cum ar arăta fiert. Apoi am mai scris despre cel obligat să-şi taie mâna şi să şi-o mănânce.

Billy îl ascultase cu atenție, privindu-i mişcarea buzelor pe măsură ce povestea.

-Iar eu *i-am pus* să facă aşa ceva. În numele tău. Dar cel electrocutat?

Ted îşi aminti, dar îşi dădu seama că nu era o întâmplare prea interesantă. De ce oare îi atrăsese atenția celuilalt? În mod sigur, lui Billy i se întâmplase ceva deosebit.

-De ce întrebi tocmai de el?

-De ce n-aş întreba?! Sunt curios.

-Trebuia să plătesc lumina, n-am fost atent şi mi-a luat mai mult. Atunci mi-a venit ideea cu cele două fire băgate în gură.

Se opri şi zâmbi.

-Dar tu ce-ai pățit?

Billy trase aer în piept, apoi vorbi:

-Conduceam un experiment... de fapt nu era ceva oficial, căutam o substanță, un fel de drog, care să nu aibă însă efecte secundare şi, mai mult, să nu producă dependență. În sfârşit, am pus la punct o metodă de preparare. Teoretic, totul era frumos, dar în practică ne lipsea un element important. Era destul de rar şi nu puteam cere... oficial, să spun aşa, pentru că nu voiam să dăm de bănuit. Am încercat să mă interesez discret pe la colegii de la alte departamente şi unul mi-a zis că îmi poate procura. Peste o săptămână, văzând că nu dă nici un semn de viață, m-am dus la el şi l-am întrebat dacă mai era în stare să-mi facă rost de substanță. I-am spus că dacă nu, nu era nici o problemă, dar el mi-a promis. Apoi mi-a spus prețul. Era scump, dar am acceptat. I-am dus banii a doua zi. El s-a rânjit la mine şi m-a asigurat că în trei zile rezolvă totul. Atunci le-am spus şi celorlalți din echipă. Numai că n-au sărit în sus! E curios cât te poți bucura când ştii că ai depăşit ultimul obstacol... Ei, au trecut trei zile şi nimic, fireşte. M-am dus iar la el. Începuse să-mi fie scârbă să mă tot rog şi să tot întreb ce s-a întâmplat. M-a privit, nu ştiu, într-un fel surpins. Parcă nu se aştepta să mă vadă. M-am gândit să nu dau atenție şi i-am cerut substanța. S-a uitat la mine, a început să zâmbească şi mi-a zis: „Care substanță?"

Ted observă că ritmul respirației celuilalt se accelera şi avea impresia că îşi încordase degetele pe marginea patului. Billy simțea o presiune puternică în piept, amintindu-şi clipa aceea nefericită şi voia să se elibereze printr-un urlet. Dar era conştient că polițiştii ar fi prins curaj, ştiind că ceva nu era în regulă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Am încercat pe un ton mai dur, continuă el, dar nici nu mă lua în seamă. Am vrut să-i dau un pumn în cap, dar apoi mi-a venit o idee. Trebuie să-ți spun că purtam spray-ul cu mine tot timpul. Poate ți se pare o tâmpenie...

Aştepta să îl aprobe Ted, dar acesta gândi: „E perfect normal" şi nu spuse nimic.

I-am pulverizat o doză în față chiar acolo, în mijlocul laboratorului, şi i-am zis să-şi vâre două fire electrice în gură. Apoi m-am întors şi am plecat. Acum îmi dau seama ce noroc am avut că nu era nimeni cu el. Pe hol, când mă duceam în laborator la mine, am auzit un țipăt şi am izbucnit în râs.

Se opri câteva clipe, apoi mormăi:

-Din păcate, din experiment s-a ales praful...

Ted se întristă şi se uită pe fereastră. Noaptea era neagră şi luminile girofarurilor pâlpâiau pe pereți ca nişte flăcări.

-Apoi ce-ai mai făcut?

-Apoi?... Apoi am prins gust să ucid. Pur şi simplu nu credeam că mi se poate întâmpla aşa ceva. Citisem că unii ucigaşi, după câteva crime, nu se mai puteau opri şi omorau până erau prinşi. Am început să-i vânez pe străzi. Îi hipnotizam şi le dădeam diferite ordine, doar din plăcere. Majoritatea erau ca în cărțile tale: să-şi pună acid sulfuric în nas în loc de picături, să-şi înfigă două ace în ochi, să-şi taie bucăți soția, să-i bage un cuțit pe gât soțului, să-şi strivească copiii membru cu membru cu maşina, să se spânzure de bara de protecție de la balcon, să-şi pună otravă în supă...

Nu-şi mai amintea. Ted simți un imbold puternic să continue el lista, dar se temea să nu-l jignească pe Billy. Ştiuse dintotdeauna că are o memorie bună şi acum era fericit că îşi aducea o nouă dovadă.

-...să se înece cu clei, să mănânce sticlă pisată, să-i taie capul nevestei cu fierăstrăul, să se arunce în fața unui troleibuz, să se arunce de pe bloc...

Billy, care îl privise tot acest timp cu un aer curios şi puțin amuzat, îl opri brusc:

-Stai! Ajunge!

Ted fu surprins şi se uită la celălalt întrebător. Acesta zâmbi şi dădu din cap:

-Mă rog, scuză-mă, dar când ai pomenit de aruncatul de pe bloc m-am gândit că trebuie să-ți spun ce-am pățit.

-Te ascult.

-Era tot noapte şi mergeam pe strada pustie. Simțeam nevoia să mai hipnotizez pe cineva. Mă simțeam în acea clipă stăpân pe viața persoanei respective, viitorul ei depindea de un cuvânt al meu! Însă în ziua aia nu avusesem noroc, căci nimeni nu se încumeta să treacă pe lângă mine. Tocmai voiam să mă întorc acasă, când am auzit paşi. Am întors capul şi am văzut o femeie care mergea grăbit. Mai că nu alerga. Simțeam că îi era frică şi am început să fiu şi eu neliniştit.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

I-am ieşit în față, cu spray-ul în mână, dar am aşteptat o clipă. Am privit-o în ochi. N-a zis nimic, ştia că vorbele n-ar ajuta. Dar mă implora cu privirea să o las în pace. Am ezitat şi am observat o urmă de recunoştință. Apoi, din reflex, i-am pulverizat o doză în față. Am văzut cum ochii începeau să tacă. Nu mai era un om liber, ci un sclav. I-am spus să se arunce de pe un bloc şi ea porni spre scara cea mai apropiată. În acel moment am simțit milă şi am vrut s-o opresc, dar n-am putut deschide gura. Am luat-o la fugă. N-am auzit nici o bufnitură şi am sperat, dar am citit a doua zi în ziar. M-am întrebat dacă mai sunt stăpân pe mine sau dacă sunt un ucigaş psihopat. M-am gândit dacă am simțit ceva la ultimele crime. Nimic, nici măcar puțină satisfacție. Atunci mi-a părut rău că am ales această cale. Nu puteam concepe că am ajuns o simplă maşină. Eu era cel hipnotizat. Nu fusesem în stare să găsesc drogul care nu creează dependență. Aşa că am hotărât să mă opresc. Nu era uşor, dar am rezistat două săptămâni.

Îl privi pe Ted. Era numai ochi şi urechi.

-Ți-am zis despre fularul roşu. Roşu cu cerculețe negre. Era… hipnotic, într-un fel. De când îl cumpărasem, îl purtasem întruna. Eram prieteni. Şi a venit ziua mea. Te surprinde? Închipuie-ți că m-am născut şi eu odată.

Ted lăsă ochii în pământ.

-M-am dus la serviciu. La început au fost felicitările de rigoare, câteva fleacuri drept cadouri şi apoi ne-am apucat de lucru. După ce au plecat toți acasă, am mai rămas să termin ceva, împreună cu un coleg cu care mă înțelegeam cel mai bine. În sfârşit, am tras nişte concluzii şi ne-am pregătit să mergem acasă. Afară se înnoptase. M-am îndreptat spre cuier şi am văzut că fularul meu era parcă altfel. Am crezut că din cauza luminii neoanelor nu mai văd bine, dar l-am auzit pe coleg: „Îți place?" Am simțit ceva ca un cuțit în inimă şi m-am întors. I-am spus că fularul meu nu era albastru şi el a început să râdă. L-am întrebat unde e al meu şi mi-a răspuns că e în cuier şi că pot să-l schimb dacă vreau. Am început să mă enervez. L-am apucat de guler şi am repetat. El s-a smucit şi mi-a zis că l-a aruncat şi că era o glumă. Mi-am dus mâna instinctiv la buzunarul cu spray-ul, dar mi-am amintit că hotărâsem să încetez. Am început să tremur. Cu efort, am reuşit să scot mâna din halat şi m-am bucurat, căci era o victorie importantă. Dar ticălosul trebuia pedepsit. Am văzut pe o masă un briceag, l-am luat şi m-am repezit la el. A fost o luptă dreaptă. În cele din urmă, am reuşit să-i vâr lama în gât. L-am mai lovit apoi de vreo zece ori, să fiu sigur că nu-mi va mai arunca vreun fular vreodată. Apoi m-am îmbrăcat şi am plecat. Putea fi descoperit oricând de oamenii de serviciu şi cum eu eram principalul suspect, eram sigur că voi fi prins. Aşa că m-am gândit să amân cât mai mult acea clipă. Mi-am cumpărat arma automată şi am luat camera asta la hotel.

Şi cu o mişcare bruscă, îndreptă arma spre celălalt şi apăsă pe trăgaci. Se auzi un țăcănit şi Ted îngheță. Simți cum i se muiau toate oasele. Închise ochii şi se întrebă cu ce greşise. Rămase aşa câteva clipe, apoi îndrăzni să-l privească din nou

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

pe Billy. Acesta îl urmărea cu atenție. Mai apăsă o dată şi zgomotul sec răsună iarăşi.

-Sunt înarmat! zise el, zâmbind trist.

Aşteptă să-şi revină Ted, dar deodată o lumină ciudată inundă încăperea. Ca la comandă, amândoi întoarseră capul spre fereastră. Pe cer se vedea luna plină, până atunci ascunsă de nori. Flăcările girofarurilor păliră în marea de argint iar fețele celor doi se dezvăluiră în umbre ciudate.

-Ce lună frumoasă! spuse Ted, fascinat. Ce lume frumoasă!?

Şi îl privi pe Billy.

-Dar oamenii?

-Oamenii apreciază lumea din ce în ce mai puțin, pentru că au din ce în ce mai puțină nevoie de ea.

„Iar peste un secol nu vor mai avea nevoie aproape deloc şi se vor amăgi participând la aventuri virtuale."

-Nu trăiesc în realitate, aşa cum nici noi nu vorbim acum în realitate. Trebuie să ne trezim şi să-i trezim şi pe ei, spuse Ted.

-Fără îndoială, spuse Billy.

L-au găsit a doua zi înfipt cu ochii în cuier. Întrebară cine e autorul crimei iar Ted recunoscu şi fu dezactivat. Billy nu zise nimic. Aştepta. Problema cu roboții e că îşi iau rolul în serios.

(21 ianuarie - 4 aprilie 1995; 17.87-18.07)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

DIMENSIUNEA 3

lu' Bos

1. Introducere

Era din nou căutat de poliție pentru o crimă ce n-o comisese. Tot ca acum doi ani, cazul era anchetat de un personaj între două vârste şi, la fel ca atunci, nu avea nici un alibi confirmabil de către o altă persoană. Ce să facă el, sărmanul, dacă în noaptea când fusese ucis în apropierea blocului său un bărbat, dormise ca un îngeraş în patul lui? Fireşte, când venise acasă nu îl văzuse nimeni.

În urmă cu doi ani, în circumstanțe asemănătoare, era cât pe ce să fie condamnat la 15 ani de închisoare, dar îl salvase o depoziție suspectă, un martor pe care avocatul său îl dovedi ca fiind chiar criminalul.

Dar în clipa de față, EL nu credea că mai avea vreo şansă să scape de puşcărie, mai ales că, agasat de atâtea interogatorii şi vrând să rămână măcar la sfârşit de săptămână singur, liniştit, luase trenul spre localitatea En. Însă, în ultima clipă, cei care îl urmăreau se suiră şi ei în tren. Gestul lui putea fi luat acum drept o dovadă de vinovăție…

…Se aşeză comod într-un compartiment, ocupând locul de la fereastră. Câteva stații fu singur, după care intră un tip straniu, cu un aer visător. Închise uşa cu grijă. Scoase dintr-o valiză mică, pe care o aşeză apoi în plasă, un fel de căşti, pe care şi le fixă pe cap.

„Probabil ascultă muzică", îşi zise EL, dar observă contrariat că nu existau nici un fel de fire de legătură între căşti şi un posibil aparat de radio.

EL vru să intre în vorbă cu el, dar nu ştiù cum să înceapă. Îşi propuse deci să uite de acesta şi să privească pe fereastră. Totuşi, nu se putea abține şi din când în când trăgea cu coada ochiului înspre vecinul său de compartiment. Acesta privea atent în jur, de parcă ar fi fost urmărit.

„Peste tot numai coincidențe", îşi spuse EL, „afară de cazul când tipul mă urmăreşte pe mine".

În compartiment domnea o căldură înăbuşitoare. EL se adresă celui ce stătea în fața sa:

-Domnu', pot să deschid puțin geamul? E prea cald aici!

Însă „domnu' " nu dădea nici o dovadă că l-ar fi auzit. Din contra, începu să privească încordat spre uşă şi se ridică.

„Dacă e nebun fără speranță, scăpat de la ospiciu?" gândi EL.

Tipul acum se îndreptă încet spre uşă, o fixă încă o dată, apoi, culmea absurdului, realiză un „stând în mâini" şi dispăru.

EL mai aşteptă puțin şi se întrebă când a fost ultima oară la un control medical. Apoi observă valijoara tipului şi, învins de curiozitate, se apucă s-o deschidă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Dacă tot zic ăştia că-s criminal, măcar să aibă un motiv să mă închidă!" îşi zise, ridicând capacul (valiza nu era încuiată).

Se aflau acolo o pereche de căşti aidoma celor întrebuințate de individ şi un aparat dreptunghiular cu şapte butoane. Cinci erau gravate cu un număr de bețişoare verticale: pentru primul - I, pentru al cincilea - IIIII. EL nu pricepu nimic. Îşi puse pe cap căştile şi în acel moment, peste imaginea obişnuită a unui compartiment de tren, se suprapuseră imaginile a două sfere cu diametrul de 2 metri, una portocalie, trecând la un pas de el, prin perete, şi una roşie, prin banchete şi fereastră.

Speriat de moarte, îşi scoase căştile şi îşi sterse sudoarea de pe frunte. Puse deoparte cu infinite precauții căştile şi aparatul. Sub ele se afla o carte cu vreo 300 de pagini, pe coperta căreia se aflau scrise nişte semne indescifrabile.

O deschise. Primele pagini erau nişte planşe cu desene, care arătau clar ce trebuia să facă un om aflat în posesia celor din geantă. Fiecărui semn de pe primele patru butoane îi corespundea în carte, în prima planşă, câte un mesaj, scris cu caractere diferite. Observă: *III Terra* şi apăsă pe butonul al treilea.

„Devine interesant!" îşi zise.

Jocul de-a deducția îl absorbise complet. Întoarse pagina. Desenul îl îndemna să apese butonul 4. Începură să se deruleze pe ecran trei mesaje: antya, ertya, kartya. Următoarea planşă avea notat, tot în cinci feluri, îndemnul de a apăsa butonul al şaselea în dreptul cuvântului *ertya*. EL se execută. Din aparat sări atunci o chestie de forma aproximativă a unui bob de fasole şi cam de aceeaşi mărime. Avea culoarea albă, la fel ca aparatul.

Ultimul desen îl îndemna să-şi vâre într-o ureche bobul, apoi să citească cartea. Făcu întocmai. Îl cuprinse un soi de amețeală şi fu nevoit să se sprijine de brațul unei banchete. Când îşi reveni, nu i se păru nimic diferit. Se aşeză dezamăgit pe locul său, luă cartea şi avu un şoc: acum înțelegea perfect sensul semnelor ce înainte i se păreau de nepătruns.

„N-am mai auzit de-aşa ceva în viața mea!" îşi spuse EL, citind titlul: *Manual de interdimensionautică*.

2. Inițierea

EL se aplecă asupra cărții şi citi:

„În hiperspațiu există mai multe universuri, care nu trebuie înțelese ca nişte universuri constant paralele, ci variabile, care se intersectează permanent. Aceste universuri sunt quadridimensionale, de aceea intersecțiile lor vor fi tridimensionale, de cele mai multe ori apărând interdimensionautului ca nişte sfere, care în realitate sunt nişte tunele, numite prin convenție *canale de trecere*.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Prin acestea se poate trece dintr-un univers în altul, dar nu întâmplător, ci pe o altă planetă locuită, cu aceleaşi condiții de viață. Dacă posedați căşti interdimensionale, acestea sunt dotate cu un selector, care vizualizează doar canalele de trecere în spații favorabile. Imaginile prezentate sunt de diferite culori, fiecărui univers corespunzându-i una singură.

Mai întâi trebuie amintit că sunt cunoscute cinci universuri. Acestea sunt denumite *dimensiuni*, referindu-ne numai la planetele cu condiții de mediu apropiate. Vom prezenta în cele ce urmează datele pe care le avem la dispoziție despre cele cinci dimensiuni."

EL întoarse curios pagina:

„*Dimensiunea 1* este populată de ființe primitive, cu o inteligență redusă, dar agresive. Vorbesc toți aceeaşi limbă, un amestec de consoane dure şi şuierături. Călătoria în această dimensiune este foarte periculoasă şi din motivul că de aici nu se poate trece decât în dimensiunea 2. Canalul de trecere este vizualizat roşu. Risc: 80%.

Dimensiunea 2 are oameni cu inteligență ridicată. Cea mai de seamă realizare a lor este bomba neuronică, capabilă prin vibrații să distrugă celulele nervoase ale ființelor vii. În prezent, după un război devastator, lucrurile s-au normalizat. Locuitorii vorbesc mai multe limbi, dar cea oficială este aşa-numita *venk*. De aici se poate trece în dimensiunile 1 şi 4. Canalul de trecere este vizualizat portocaliu. Risc: 60%.

Dimensiunea 3 este locuită de oameni inteligenți, care au descoperit bomba atomică, întrebuințată însă până în prezent doar în experiențe izolate şi numai rareori în război efectiv. Mai sunt cunoscute arme chimice, bacteriologice, fatale pentru om. Spre deosebire de ființele din dimensiunile 1 şi 2, aceştia au ieşit în spațiul cosmic, ajungând pe satelitul natural şi pe planetele învecinate. Se vorbesc foarte multe limbi; nu există una oficială pe întreaga planetă. Cele mai vorbite sunt aşa-numitele: *engleză, chineză, rusă* şi *spaniolă*. De aici se poate trece în dimensiunile 1 şi 2. Canalul de trecere este vizualizat galben. Risc: 30%.

Dimensiunea 4 - deoarece cartea de față este scrisă aici, invităm persoanele din alte dimensiuni să citească date despre aceasta în cadrul capitolului istoric. Există trei limbi oficiale planetare: *antya, ertya* şi *kartya*. De aici se poate trece în dimensiunile 2, 3 şi 5. Canalul de trecere este vizualizat verde. Risc: 4%.

Dimensiunea 5 - de aici nu se poate trece decât în dimensiunea 6. Informațiile despre acest univers au fost adunate datorită unei idei geniale a savantului Keerinto. Un om a trecut în dimensiunea 5, fără speranță de reîntoarcere, dar a putut comunica prin telepatie cu cineva aflat în dimensiunea 4. Din datele furnizate reiese că locuitorii acestei dimensiuni au colonizat unele planete din spațiul cosmic, restul populației rămânând pe planeta de origine. Din punct de vedere social se remarcă o stare de libertate totală. Canalul de trecere este vizualizat albastru. Risc: 0%.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Dimensiunea 6 - persoana trimisă în dimensiunea 5 a observat o sferă indigo, ce nu poate corespunde decât unei alte dimensiuni, însă nu a putut pătrunde în aceasta, de aceea nu se cunosc date referitoare la acest univers.

3. Soarele

Deodată, uşa compartimentului se deschise şi apărură doi oameni în uniformă de poliție. Unul din ei spuse ceva într-o limbă necunoscută. EL, cu ajutorul aparatului, reuşi să dea de limba sa, apoi îşi puse „bobul de fasole" în ureche. Omul repetă întrebarea:

-Sunteți numitul EL?

-Da! zise EL surprins.

-Vă rog să veniți cu noi.

EL nu reacționă în nici un fel. Atunci, cel mai voinic dintre polițişti se apropiè.

-Un moment, spuse EL.

Cu o mişcare fulgerătoare, îşi puse căştile, însă nu văzu nimic altceva decât imaginea celor doi care-l priveau ciudat. Cel mai voinic îşi zise, sigur pe sine: „Eh, ticălos ce eşti! Am prins eu zeci ca tine. Şmecher, nenorocitule, da?" Cu glas tare însă spuse:

-Veniți, trebuie să ne grăbim.

-Da, desigur, vorbi EL cu jumătate de gură.

-Să mergem.

Viteza trenului se micşora, semn că se apropia o stație. Îi însoți pe polițişti pe culoar. Trenul opri şi aceştia îl forțară să coboare. EL observă că mergeau către ieşirea din gară, unde îi aştepta o maşină de poliție. Urcară. EL gândi:

„Va să zică tot m-au prins până la urmă. De data asta nu mai scap."

După un sfert de oră, maşina se opri, iar cei doi îi făcură semn să coboare. EL se execută şi care nu-i fu mirarea când văzu nesperata sferă portocalie, care trecea încet la 10 metri de el. Îşi dădu seama cu surprindere că mai avea pe cap căştile, iar în buzunar aparatul translator. Zvâcni spre sferă, însă un polițist îl prinse de mână. Acest gest îl dezechilibră şi căzu, antrenându-l şi pe EL. Însă acesta, constatând că sfera începea să se estompeze, îşi eliberă printr-o smucitură mâna şi fugi spre salvarea neaşteptată. Culoarea era din ce în ce mai vagă, însă EL sări în mijlocul ei.

Avu o clipă senzația că zboară, se simți complet detaşat de lume. Era fericit, nu-i păsa de nimic şi spera să rămână în această stare de semi-visare pentru totdeauna. Dar deodată se văzu tras în sus de greutatea trupului său material. Căzu de la un metru înălțime, pe spate, şi datorită durerii îşi pierdu pentru câteva clipe răsuflarea.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deschise ochii şi contemplă frumusețea nepământească a lumii unde ajunsese. O stea verde strălucea pe cerul albăstriu, luminând câmpia întinsă pe care se afla, acoperită cu un fel de muşchi verzui, asemeni luminii nefireşti care izvora parcă de pretutindeni.

Se ridică, simțindu-se dintr-odată reconfortat. Fu cuprins de o stare de bucurie interioară şi se pomeni zâmbind. Programă aparatul pentru a vorbi limba venk, apoi porni fericit încotro vedea cu ochii.

Mergea de aproape trei ore, fără să distingă vreun semn că s-ar apropia de o aşezare omenească, însă nu-i păsa absolut deloc. Se simțea singur pe această planetă, însă această senzație i se păru generatoare de linişte interioară şi bună dispoziție. Soarele verde se pregătea să apună, chiar în fața sa, când parcă întregul univers explodă în urma sa. Întoarse capul înspăimântat şi văzu răsăritul adevăratului soare al planetei, aruncându-şi razele violete peste câmpie. Satelitul apusese. Deodată se simți neliniştit şi descurajat că nu întâlnise până atunci nici o ființă vie superioară. O întrebare îi trecu prin creier, înfiorându-l: „Nu cumva căştile mi-au arătat un canal de trecere spre altă lume? Dacă-i aşa, sunt pierdut!"

Însă continuă să meargă înainte, gândind că mai bine ar fi fost dacă-l prindea polițistul. „Măcar în închisoare se mănâncă. Şi se mai dădea o amnistie şi scăpam cu 7 ani." Roti privirea peste întreaga întindere sângerie şi trase concluzia: „Aici îmi rămân oasele!"

Mai merse o oră, apoi, privind în zare, văzu clipind apele oceanului. Se mai învioră şi iuți pasul. După încă două ore istovitoare, ajunse pe țărmul unde clipoceau alene valurile purpurii. Observă nisipul fin, care sub razele violete părea roşu.

„Nu sunt nici măcar scoici", îşi spuse.

Privi pustietatea din jur şi îşi dădu pentru prima oară seama în ce situație se afla. Numai pe jumătate conştient, porni încet pe plajă, cu sângele fierbându-i în vene, ocolind pentru a ajunge pe faleza abruptă, care parcă sfida întinderea apelor.

„Lumea asta înnebuneşte", îşi zise el privind în jos.

Îşi dădu drumul în gol.

Apele violete se apropiau necruțător, însă în ultima sclipire de rațiune, EL gândi:

„Doamne, ajută-mă! Nu mă lăsa să mă sinucid!"

Iar sfera roşie îl ajunse şi îl înghiți.

4. Surpriza

Zbura şi era fericit, iar mintea i se golise de gânduri. Când căzu în genunchi pe câmpia moale şi aurie, simți cu toată ființa că i se dăruise o nouă şansă. Rămase aşa minute întregi, mulțumind în tăcere.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deodată, două umbre violete îl făcură să ridice capul. Doi oameni îl priveau cu surprindere şi curiozitate. Simți un fior pe şira spinării, fiindcă cei din fața sa nu puteau fi omuleți primitivi şi agresivi. Cel mai înalt avea părul roşcat, tuns scurt, ochi violeți şi trăsături armonioase. Îl privi cu bunătate şi înțelegere pe EL şi-i puse o întrebare într-o limbă clară şi sonoră, care-l făcu să suspine. Îşi aminti de aparat şi cu mişcări încete îl programă pentru xsiert. Vorbi, şi se miră de lacrimile ce apărură în colțurile ochilor violeți.

Îşi dădu seama că a doua persoană era femeie. O privi întrebător. Aceasta pronunță un cuvânt neînțeles, iar în mână îi apăru o cutie albăstruie.

-Străine, spuse cel cu păr roşcat, iar vocea parcă se auzea din cutia albastră, limba aceasta n-a mai fost vorbită pe pământurile acestea de aproape zece mii de ani.

EL simți din nou un fior; situația putea fi tragică sau amuzantă. Îi privi şi vorbi:

-Asta-i culmea! Cei din dimensiunea 4 credeau că sunteți toți nişte sălbatici.

Femeia zise:

-Nu ştiu de unde vii, străine, sau cum ai ajuns aici, însă trebuie să-ți spun că numai noi am mai rămas.

„Oh!", gândi EL, „s-au războit până şi-au distrus toată specia."

-Înțeleg, rosti.

-Nu cred că înțelegi, spuse femeia, parcă temându-se să nu facă o greşeală ireparabilă. Numai noi am rămas, celelalte lumi au pierit.

Deşi afirmația era ilogică, EL simți că era adevărată. Şi izbucni în râs, în genunchi pe planeta aurie, întâi încet, apoi din ce în ce mai tare, în hohote, privind drept în ochii violeți care înțelegeau, şi iertau, şi sufereau.

Treptat, îşi dădu seama că râsul îl epuiza, îl secătuia de ultimele puteri ce-i mai rămăseseră. Hohotele scăzură în intensitate, până ajunseră nişte suspine dureroase. Se ridică cu greu în picioare şi îşi roti ochii de jur împrejur. Măreția peisajului îl fascină, căci tot ce putea vedea era câmpia aurie, înconjurată de cerul albăstriu. Revelația îl lovi cu o forță ucigătoare. „Sunt singur!" gândi, iar câmpia şi cerul şi soarele începură să se rotească în jurul său. Se eliberă şi începu să crească până cuprinse câmpia, cerul, soarele, stelele. „Voi înghiți tot universul", îşi spuse el. Sau poate că universul îl înghiți.

Plutea, era conştient, însă toate simțurile îi păreau cuprinse de amorțeală. Nu vedea nimic, era înconjurat de tăcere, dar nu era nici neliniştit, nici încrezător. Aştepta şi era mirat că nu primeşte nici vreun răspuns, nici vreo întrebare.

Încet-încet, începu să audă diferite sunete iar umbre difuze îi jucau înaintea ochilor. Se simți smuls din neant şi aruncat din nou în lume. Deschise ochii şi după o clipă de nedumerire îşi aminti de întâmplările prin care trecuse până atunci.

Îşi dădu seama că stătea întins cam la un metru sub plafon, într-o cameră albastră, dreptunghiulară, fără ferestre şi destul de mică. Se ridică în capul oaselor şi se uită curios în jur. În cameră nu se afla absolut nimic. Nici vreo masă, nici scaune,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

dar nici pat. EL stătea pur şi simplu suspendat în aer, la mijlocul distanței dintre tavan şi podea. Realiză imediat că se folosea antigravitația şi că nu era în pericol să cadă, însă se simți totuşi ciudat şi preferă să nu privească în jos. Încercă să ajungă din nou pe picioarele proprii, dar avu o mică surpriză. Orice mişcare făcea, centrul său de greutate rămânea mereu în centrul camerei. Se înfuriè şi începu să dea din mâini şi din picioare la întâmplare, însă obosi repede şi oricum nu se întâmpla nimic. Atunci începu să strige:

-Hei! E cineva aici? Hei!

Îndată peretele din fața lui dispăru şi se trezi față-n față cu femeia de pe câmpie.

-N-are rost să țipi! îi spuse ea cu blândețe. Am fost mai devreme pe aici, dar încă mai dormeai. Ce s-a întâmplat?

-Nu ştiu cum să opresc chestia asta.

Femeia zâmbi şi spuse ironic:

-Un simplu „Lasă-mă jos" era suficient.

EL simți cum pământul începe să-l atragă şi în câteva clipe ajunse în poziție bipedă. Ferindu-se s-o privească în ochi, zise cu jumătate de gură:

-Presupun că am leşinat.

-Cam aşa, răspunse ea cu acelaşi zâmbet, dar fără răutate. Nici n-am avut timp să aflăm cine eşti şi de unde vii.

-Sunt EL din dimensiunea 3, de pe Terra.

-Frumos. Detalii vom afla mai târziu. Presupun.

EL nu se putu abține să nu surâdă. O privi pentru prima oară în ochi şi hotărî că e chiar simpatică.

-A! tresări ea. Nu m-am prezentat. Eu sunt Teean.

EL fu uimit de inflexiunea ciudată a vocii sale, numele provocându-i senzația că ascultă vuietul vântului pe o câmpie nemărginită.

-Hei, n-auzi? Să mergem la masă! repetă femeia.

Îl conduse într-o cameră alăturată. Bărbatul cu ochi violeți era aşezat pe podea, cu picioarele încrucişate sub el.

-O zi strălucită! îi spuse lui EL.

-O zi strălucită! răspunse acesta, gândind că era salutul obişnuit pe planetă.

Teean însă interveni:

-De fapt, ar fi trebuit să zici: „Şi viața-ne toată!" E salutul tradițional, păstrat de 3000 de ani. Cuvintele s-au schimbat, dar sensul a rămas acelaşi.

EL nu mai spuse nimic, înciudat că a dat-o-n bară de la început.

-Aşezați-vă, spuse bărbatul, privindu-l.

Aşteptă ca EL şi Teean să se conformeze, apoi rosti solemn:

-Eu sunt Aar!

Întinse mâna dreaptă spre EL, cu palma în poziție verticală, cu podul palmei spre sine şi degetele în sus.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Eu sunt EL! riscă pământeanul şi întinse mâna în mod asemănător.

Atunci Aar şi-o apropiè pe a lui, făcând în aşa fel încât palmele să li se atingă.

-Ne-am cunoscut. Eşti EL! intonă gazda.

-Ne-am cunoscut. Eşti Aar! zise EL după o mică ezitare.

Apoi fiecare îşi retrase mâna şi se lăsă liniştea.

Teean şopti un cuvânt necunoscut şi în faţa lor apăru câte un vas plin cu o gelatină rozalie. EL se întrebă dacă aveau cumva obiceiul să mănânce cu degetele, dar femeia mai spuse ceva şi se ivi în fiecare vas un fel de linguriţă plată, de culoare argintie. Cu un gest, Aar îl îndemnă să guste. La început îi fu greu să se descurce, dar apoi se obişnui. Gelatina avea totuşi un gust amărui, care îi displăcu. Era însă consistentă şi când termină vasul era sătul. După ce toate trei recipientele se goliră, Teean mormăi iar ceva şi acestea dispărură.

Aar îl privi un moment pe pământean, neştiind parcă cum să înceapă conversaţia şi apoi zise:

-După cum ai aflat, într-un mod destul de neplăcut, după cunoştiinţele noastre, dintre planetele locuibile ale dimensiunilor spaţiale, numai Sair a supravieţuit. Sair este lumea aceasta. Civilizaţia ei este însă foarte veche şi a ajuns acum într-o perioadă de stagnare. De decădere, aş putea zice. Chiar salutul, neschimbat de 3000 de ani, te poate face să înţelegi monotonia vieţii noastre.

Îl privi în ochi pe EL şi urmă oftând:

-Monotonia perfecţiunii...

Lăsă capul în jos şi continuă:

-Tradiţia spune că orice fiinţă inteligentă de pe Sair trebuie înregistrată în *teer gaem*[1] al planetei.

EL nu înţelese sensul ultimelor cuvinte, dar nu-l întrerupse pe Aar.

-Probabilitatea de a pleca de pe Sair fiind minimă, trebuie să te înregistrezi şi tu. Eşti de acord?

-Da, încuviinţă EL.

-Ţinutul Daas către *teer gaem*.

În mijlocul încăperii apăru holograma unui om cu o figură prietenoasă.

-O zi strălucită, Aar! ură el.

-Şi viaţa-ne toată! Avem de făcut o înregistrare fizică. El este Eel, un nou dreptţinător al ţinutului Daas.

-În ce relaţie? întrebă omul, zâmbindu-i lui EL.

-Fiu!

[1] *Computer central*, într-un sens bineînţeles mai larg decât cel terestru

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

5. Vestea

Teean se ridică în picioare, repetând nemulțumită:

-Fiu?

Omul nu o luă în seamă. Îl întrebă pe pământean:

-E drept?

Acesta îl privi pe Aar, care își duse mâna la frunte. După expresia feței își dădu seama că îl îndemna să aprobe.

-E drept!

-Prea bine! zise hologramа și dispăru.

Teean se întoarse și ieși. Eel era încă zăpăcit de aflarea noii calități, nerealizând implicațiile sale. Se lăsase o tăcere apăsătoare, așa că își drese glasul și mârâi:

-Hm, fiu deci...

Aar, care privise în pământ până atunci, se uită la el și spuse:

-Hai mai bine să ne plimbăm puțin prin jurul casei și-o să-ți povestesc despre lumea noastră.

Folosise o formă de pronume care îl includea și pe Eel.

Se ridicară și ieșiră din cameră. Ajunseră într-un hol înalt, cu pereții roz, fără ferestre, dar cu lumină suficientă. Aar o luă înainte, îndreptându-se spre unul din pereți, în care apăru imediat o deschizătură de mărimea unei uși. Dincolo de ea se vedeau câmpia aurie și cerul senin. Soarele era aproape de zenit.

-Îți voi spune mai întâi despre limba pe care o vorbești tu acum. Era vorbită pe Sair acum vreo zece mii de ani, pe când locuitorii erau toți niște războinici sălbatici, care se ucideau unii pe alții pentru vreun curs de apă...

Eel îl privi nedumerit și Aar se simți obligat să-i explice:

-Clima era secetoasă iar rezervele de apă foarte restrânse. Civilizația se putea dezvolta doar de-a lungul unui râu, căci oceanele aveau substanțe otrăvitoare. Ei erau împărțiți în triburi („O formă aproximativă", știu Eel) rivale, dar vorbeau aceeași limbă: xsiert.

Pământeanul simți efortul depus pentru a pronunța în mod corect.

-O limbă la fel de dură ca și vorbitorii săi, însă care, cu timpul, a evoluat ajungând la stadiul ei actual, pe care îl numim seeret.

Când spusese „îl numim", îl exclusese pe Eel, observă acesta.

-Când ne-am întâlnit prima oară am observat un aparat ciudat pe care l-ai folosit pentru a vorbi cu noi. Cum ai ajuns aici, sărind 10000 de ani, rămâne un mister; totuși îmi dau seama de superioritatea civilizației tale față de a noastră, la acel moment. Acum tu folosești încă limba xsiert, iar eu te înțeleg doar cu ajutorul unui traducător automat. Dar când vei discuta cu oameni din afara Daas-ului, vei avea nevoie să cunoști seeret.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Eel făcu un gest nervos, la ideea că va fi nevoit să învețe acum şi altă limbă. Aar remarcă şi zâmbi înțelegător:

-Nu cred că va trebui să faci mari eforturi. Aparatul acela este totuşi primitiv comparativ cu tehnologia sairiană actuală. Cred că se poate adapta cu uşurință.

Pământeanul zâmbi şi el, încurcat, conştient că se comportase copilăreşte. Aar făcu o pauză, după care urmă:

-Cam asta e cu limba. Acum să-ți vorbesc despre administrație. Planeta are cinci continente, uscatul şi apa fiind în proporții aproape egale. Nivelul de civilizație este la fel pe toate continentele. Acestea se împart în oraşe, în care locuieşte majoritatea populației, văi, folosite pentru producerea de energie şi agricultură şi ținuturi, cum e acesta al nostru, numit Daas. Pe Sair sunt doar 11 ținuturi. Inițial ele au fost acordate celor mai renumiți învățați şi filosofi şi erau moştenite de primul născut. Acum 1500 de ani, văzându-se că rareori copiii geniilor dovedeau aceleaşi însuşiri ca şi părinții lor, s-a hotărât ca deținătorul unui ținut să-şi numească succesorul ținând seama doar de calitățile acestuia. Dacă vreunul moare fără a-şi hotărî moştenitorul, el este ales de ceilalți zece. După cum ştii... (se opri şi îl privi în ochi pe Eel) eu te-am ales pe tine.

-De ce? întrebă aproape automat pământeanul. Eu nu sunt un geniu.

-Asta rămâne de văzut, zise încet Aar. Eu te-am ales doar fiindcă sosirea ta aici nu poate fi socotită decât o minune! Şi vei vedea că minunile sunt de o mare importanță într-o situație ca a noastră.

Porniră din nou. Privind în pământ, Aar întrebă cu o voce tremurată, parcă fiindu-i frică de răspuns:

-Crezi în Dumnezeu?

Eel se gândi o clipă, analizându-se şi spuse:

-Da.

-Totuşi presupun că nu asta e relevant acum. Cred că tu ai o altă imagine a divinității decât noi.

Eel aprobă din cap în tăcere. Aar nu înțelese gestul şi îl privi nedumerit, iar acesta îşi dădu seama de ce şi, amintindu-şi, îşi duse mâna la frunte. Sairianul zâmbi şi continuă:

-Din păcate, asta a devenit acum o problemă controversată, de rezolvarea ei depinzând progresul sau decăderea lumii acesteia.

-Cum aşa? îl întrerupse surprins Eel.

-În primul rând pentru că o dogmă importantă consideră *looc* un păcat.

-*Looc*?

-Ah, uitasem. În xsiert nu există un echivalent. Înseamnă a se mişca prin aer, ignorând atracția planetei.

Eel izbucni în râs:

-Cum nu există? Ce-nseamnă atunci...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se opri, încercă să-şi amintească şi îngheță. Simți un fior rece pe şira spinării. Aar îl văzu cum se albeşte la față şi se speriè:

-Eel, ce ai? Ți-e rău?

-Nu, îngână celălalt, doar că... trebuia să ştiu cuvântul.

-A! Am înțeles! În lumea ta, Teera parcă, *looc* este un lucru cunoscut. Dar aminteşte-ți că, involuntar cred, tu vorbeşti xsiert, care nu are această noțiune. Un motiv în plus să înveți cât mai repede seeret.

-Dar în lumea asta nu există... animale care... *looc*?

Aar zâmbi amuzat:

-Animale? Mi se pare aproape imposibil. Credeam că *looc* este un lucru exclusiv conştient. E ciudat să aflu asta tocmai acum!

Mirat peste poate, pământeanul întrebă:

-Atunci cum călătoriți la distanță?

Aar înțelese şi ideea îl îngrozi:

-Vrei să spui că pe Teera se folosea *looc* în mod curent? Chiar şi de oameni? Deci tu poți să *looc*?

Se înfioră.

-Pot şi eu?

Eel izbucni în râs. Toată discuția i se părea absurdă.

-Fireşte că nu. Dar am construit aparate cu care să *looc*, asemănătoare ca formă cu... animalele de care ți-am vorbit, dar mult mai mari, pentru a putea duce cât mai multe persoane.

Aar era şocat. Pământeanul îşi duse mâna la gură, abținându-se cu greu să nu râdă. Sairianul îl privi şi zise:

-Spune-mi un lucru pe care îl consideri păcat.

-Să ucizi un om.

-Imaginează-ți deci o lume în care oamenii se ucid unii pe alții. Şi consideră asta normal.

Eel zâmbi. Sacrificii umane, războaie... Aar îi zise înțelegător:

-Nu-ți poți imagina! Pentru tine asta e doar o ipoteză, dar pentru mine ceea ce mi-ai spus este real. Sau poate nici minciuna nu o consideri păcat?

-Fii fără grijă. Din punctul ăsta de vedere ne asemănăm.

-Da? Îmi pare rău atunci. Noi nu o considerăm păcat.

Pământeanul se opri surprins.

-Era o glumă! zise Aar.

-Bine, răsuflă Eel uşurat.

-Să continuăm. M-ai întrebat mai devreme cum călătorim la distanță. În văi există numeroase complexe de transformare a energiei psihice în energie mecanică.

-Energie psihică?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da. Trebuie să ştii că am perfecţionat foarte mult *deen zaa* şi s-au obţinut mutanţi capabili să mişte obiecte doar cu ajutorul gândului. Pentru ei e foarte uşor să învârtă nişte palete.

-Dar e de ajuns?

-Nu. Restul de energie îl luăm de la soare, vânt, vulcani... dar, ca să fiu sincer, nu e domeniul meu de activitate şi n-aş putea să intru în amănunte.

-Şi care e domeniul tău de activitate?

-Tradiţia şi progresul în societatea sairiană.

-Destul de interesant!

-Da. Ar trebui să fiu cel mai în măsură să judec ce se întâmplă acum. Te-am întrebat dacă crezi în Dumnezeu. Asta se întreabă toată planeta: dacă mai are rost acum credinţa moştenită de opt mii de ani. Şi noi, cei 11, am fost însărcinaţi să dăm răspunsul.

-Şi tu ce crezi?

-Eu mă gândesc la implicaţiile ce le-ar avea o decizie sau alta. E sigur că o parte a populaţiei s-ar opune, oricare ar fi aceasta, dar majoritatea s-ar conforma, pentru că e luată de înţelepţii planetei. În sfârşit... Acceptarea existenţei divinităţii ar condamna Sairul la o decadenţă lentă dar sigură, pe când negarea ar duce la progres, la fabricarea unor aparate ca ale voastre şi, de ce nu? la părăsirea planetei. Dar cu ce preţ? Oamenii ar renunţa la orice moralitate şi ar fi posibile chiar crime sau războaie.

-Dar nu aveţi legi?

-Legi? Acesta e un termen xsiert, fără echivalent actual, dar îl înţeleg. Nu, nu avem. Şi chiar dacă am face acum, cine le-ar accepta, după ce mai înainte renunţaseră la poruncile divine? Şi în caz de nerespectare a lor, care ar fi pedeapsa? Omorul? O crimă pentru altă crimă?

-Dar acum, ce se întâmplă cu cel ce... păcătuieşte?

-Societatea nu îi face nimic. Pedeapsa şi-o dă singur, în funcţie de gravitate. Se poate ajunge chiar la sinucidere, dar, de obicei, omul trebuie ajutat să se analizeze, să se înţeleagă şi să înveţe din greşeală.

-E frumos aşa, spuse Eel, gândindu-se la întâmplările prin care trecuse în urmă cu... 10000 de ani. I se părea totul un vis minunat şi îi era indiferent dacă se va trezi sau nu. Era fericit doar că aflase că e posibil.

Îl trezi din reverie vocea plăcută a sairianului care-i spunea că e timpul să meargă acasă. Porniră în tăcere, gânditori. În faţa casei era un aparat albastru ce aducea în mod izbitor cu un automobil pământean. În Eel se aprinse curiozitatea, dar nu întrebă nimic pentru că Aar o luă înainte şi intră în casă. În camera unde mâncaseră mai devreme era un tânăr aşezat pe podea. Cum îl observă, se ridică în picioare şi rosti cu respect:

-O zi strălucită, *zeed* Aar!

Acesta opri traducătorul.

-Şi viaţa-ne toată! Ai reuşit?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da. Totuşi a fost mai greu decât mă aşteptam, aparatul era destul de complex.

În fanta peretelui se ivi şi Eel, care-i privi pe rând pe cei doi. Aar spuse solemn, ca întotdeauna când era ceva legat de tradiție:

-Cunoaşteți-vă!

Apoi porni din nou traducătorul, observând mirarea noului intrat.

-Eu sunt Leeb!

-Eu sunt Eel!

Tânărul sairian întinse mâna dreaptă, în acelaşi fel cum făcuse şi Aar. Pământeanul se apropiè şi îşi unieră palmele.

-Ne-am cunoscut. Eşti Eel!

-Ne-am cunoscut. Eşti Leeb!

Apoi Aar vorbi către pământean:

-Trebuie să ştii că după ce ai leşinat pe câmpie, am vorbit cu Leeb, unul din cei mai buni elevi ai lui Piaar, şi i-am dat aparatul acela ca să-l programeze pentru seeret. Se pare că a reuşit.

Leeb i-l întinse, iar Eel aprecie că făcuse o treabă bună. Totul era la fel ca înainte. Găsi limba xsiert, apasa al şaselea buton, lua bobul de fasole şi îl introduse în ureche. Simți amețeala obişnuită şi făcu un pas înainte pentru a-şi păstra echilibrul. Tânărul se repezi să-l sprijine dar nu mai era nevoie, căci îşi revenise.

-Sper că mă înțelegeți! râse el.

Drept răspuns, Aar opri traducătorul şi îi privi satisfăcut pe cei doi din fața sa.

-Ai făcut un lucru minunat, îi spuse lui Leeb, iar acesta zâmbi mulțumit. Ne mai vedem!

Leeb se grăbi atunci să ureze:

-Ramâi fericit!

-Curat fie-ți drumul! răspunse Aar.

Tânărul repeta salutul şi pentru Eel, iar după ce acesta răspunse la rândul său, ieşi şi probabil, gândi pământeanul, se urcă în maşina aia ciudată.

-Acum, zise sairianul, e momentul să-i cunoşti pe ceilalți zece înțelepți! Aar *zal* Daas cheamă Consiliul!

După o pauză de vreo treizeci de secunde camera se transforma parcă deodată într-o sală circulară. În fața lor, dispuşi în semicerc, se aflau hologramele a noua bărbați şi o femeie, aşezați pe podea în poziția obişnuită, cu picioarele sub ei.

Eel se aştepta la lungile saluturi şi introduceri în temă, dar Aar spuse scurt:

-Acesta este fiul meu!

-Viață strălucită! mormăiră toți.

Pământeanul observă că e un salut nonconformist, la care trebuia neapărat să răspundă la fel:

-Bună să vă fie inima! Ca la comandă, toți zâmbiră, atmosfera începând să se destindă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ăsta e probabil vreun salut de pe planeta ta, observă al doilea bărbat din stânga, cu ochi pătrunzători ca ai lui Aar şi păr lung până pe umeri, castaniu.

Eel fu surprins că originea sa fusese descoperită atât de repede, dar îşi spuse că trebuie să-şi amintească în permanență că se afla printre cei mai inteligenți oameni de pe Sair. Bărbatul remarcă surprinderea pământeanului şi se simți dator să explice:

-E simplu, priveşte-ți îmbrăcămintea!

Avea un hanorac cu dungi gri şi albastre, blugi şi adidaşi. Sairienii aveau toți un fel de robe ciudate, de diferite culori, strânse la mijloc cu o centură groasă, neagră. Încălțările lor erau aproape rotunde, părând dintr-o singură bucată.

-Da, admise Eel, lăsând ochii în jos. Vin de pe Terra, din dimensiunea 3.

Cei zece începură să murmure nedumeriți, întorcându-se unul spre altul întrebători.

-De acum 10000 de ani, se pare, continuă el.

Dar şuşotelile nu se opriră, ci dimpotrivă. Femeia, care până atunci stătuse tăcută, întrebă:

-Şi de ce l-ai ales fiu?

Aar privi jenat în podea, abia acum realizând graba cu care luase o decizie atât de importantă.

-A fost un impuls... Nu ştiu... o minune...

-Că tot suntem la capitolul ăsta! se auzi o voce, apoi râsete.

Aar o simți ca pe o lovitură în stomac. Urmă, şovăitor:

-Am crezut... chiar în momentul acesta, să vină cineva dintr-o lume dispărută de 10000 de ani, nu poate fi o coincidență. Şi am aflat... că pe planeta lui, oamenii ca să se deplaseze la mari distanțe, foloseau...

Îi privi pe fiecare în parte. Toți ochii erau ațintiți spre el.

-...zborul.

-Ce?? se auziră strigăte.

Câțiva se ridicaseră chiar în picioare. Aar îşi încrucişă mâinile pe piept, cu palmele pe umeri, încercând să-i liniştească. Vacarmul se mai potoli, iar cei trei se aşezară.

-Hei, ce naiba! vorbi bărbatul cu părul castaniu. Să judecăm cu mintea, nu cu muşchii! Hai să facem cunoştință, cât să se mai calmeze unii (privi cu reproş în jur) şi apoi vom discuta.

Ceilalți se arătară nemulțumiți, dar Aar le-o luă înainte zicând:

-El este Eel!

Acesta îşi ridică mâna, cu degetele în sus.

De la dreapta la stânga, Aar începu prezentările, pe un ton rece şi oficial:

-Muun *zal* Seen, maestru în astrologie şi astronomie, Seet *zal* Toor, maestru în biologie, Piaar *zal* Beet, maestru în tehnologie, Liip *zal* Vooc, maestru în politică, Neiis *zal* Fuud, maestru în filosofie, Daa *zal* Viis, maestră în psihologie, Viic *zal*

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Raas, maestru în artă, Oon *zal* Neep, maestru în matematică, Veer *zal* Loos, maestru în istorie şi Paas *zal* Piir, maestru în teologie.

Pe măsură ce Aar vorbea, cei numiți ridicau mâna în salut. Eel observă cuvântul *zal*, formula de politețe ce implica în acelaşi timp apartenența la un ținut, respectul şi responsabilitățile ce decurgeau din înalta poziție socială.

Când Aar termină, se lăsă o clipă liniştea, apoi Veer se simți dator să spună:

-Acum să continuăm discuția. De ce nu stați jos? îi întrebă el pe „gazde".

Aceştia realizară că stau în picioare în fața celorlalți, ca nişte acuzați, şi se grăbiră să se aşeze pe podea.

-Deci, urmă Veer, oamenii din lumea ta zburau.

-Nu numai oamenii! zise Eel. De fapt ei nici nu puteau să zboare decât cu maşini special construite. Dar există... existau animale pentru care deplasarea prin aer era ceva firesc.

-Iată un argument considerabil împotriva credinței, afirmă sec Neiis, filosoful. Căci dacă oamenii pot păcătui, animalele nu pot fi acuzate de acest lucru.

Eel simți cum treptat furia îi creşte în sânge. Începea să creadă că toți oamenii ăştia erau nebuni, şi ca să se descarce spuse, mai dur decât se aştepta:

-Toată discuția asta mi se pare complet ilogică. Nu ştiu de ce faceți atâta caz cu zborul. După părerea mea, dacă cineva poate zbura, este pentru că Dumnezeu i-a îngăduit, iar dacă voi nu puteți concepe lucrul ăsta nu înseamnă că nu există Dumnezeu!

Toți îl priviră surprinşi, chiar şi Aar întoarse capul nemulțumit şi-l privi cu reproş. Eel lasă ochii în jos şi zise cu jumătate de gură:

-Mă iertați că mi-am ieşit din fire...

Paas, teologul, vorbi:

-Aici nu e vorba de putință! Un om poate să-l omoare pe altul? Poate. Dar asta nu înseamnă că Dumnezeu e de acord. La fel şi în cealaltă problemă. Zborul e considerat păcat într-un context mai larg, nu el e condamnat, ci trufia, orgoliul cuiva care s-ar desprinde de locul hărăzit.

-Ei, locul hărăzit... mormăi Eel.

Deodată, Liip începu să privească în stânga, apoi se ridică şi spuse:

-Îmi pare rău, dar mă cheamă treburi urgente. Va trebui să continuăm altă dată.

Ceilalți, inclusiv Aar, îşi duseră dreapta la frunte, în semn de înțelegere. Eel simți că ar da dovadă de impolitețe şi prostie dacă n-ar face şi el acelaşi gest. Conflictele de idei prelungite în sfera relațiilor personale n-ar dovedi consecvență, ci mărginire. Îşi duse mâna la frunte şi înclină din cap.

-Cu bine! mormăi fiecare şi apoi hologramele dispărură.

Pământeanul rămase din nou singur cu Aar. Acesta vorbi, gânditor:

-Mă întreb ce treburi urgente o fi avut Liip, de a întrerupt Consiliul...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Liip ce era?

-Maestru în politică.

-Credeam ca în Consiliu sunt doar savanți şi înțelepți, nu şi oameni politici.

Aar îl privi amuzat:

-Liip nu e om politic. Trebuie să-ți spun deci despre organizarea planetei. Fiecare oraş şi vale are o conducere proprie, care îşi trimite un reprezentant în Adunarea Continentală, care apoi îşi alege preşedintele. Preşedinții celor cinci continente formează Cercul Sairului, care se consultă cu maestrul zal Vooc. Acesta, la rândul său, îşi alege drept succesor pe cel mai inteligent din cei cinci sau pe oricine altcineva pe care îl consideră demn să fie noul dreptțînător al ținutului.

-Deci maestrul în politică e ales pe viață, participă la conducerea planetei, e un fel de rege.

Pentru *rege* folosise termenul xsiert.

-Ăsta e domeniul lui Veer, nu al meu, râse Aar, dar în linii mari s-ar putea să ai dreptate.

De nicăieri şi de peste tot se auzi o voce plăcută care anunță:

-Liip zal Vooc cheamă Consiliul!

-Participăm, zise calm Aar.

După un timp, apărură din nou hologramele, dar acum erau dispuse în mod diferit. Eel şi Aar erau acum aşezați între doi înțelepți, în semicercul în fața căruia se găsea Liip.

-Am veşti proaste, spuse el. Adunările Continentale cer desființarea Consiliului, rangurilor şi ținuturilor noastre.

6. Coşmarul

-Ce??! izbucni Eel.

Fu de altfel singurul glas ce se auzi, şi toate privirile se întoarseră pentru o clipă spre el. Se simți atât de penibil încât vru să-l înghită pământul. Închise ochii, înghiți în gol şi se înroşi la față.

-Pe ce motiv? întrebă Piaar.

-Consideră că suntem ineficienți. Că majoritatea hotărârilor sunt luate de Cerc şi deci că noi nu ne mai justificăm existența.

-Au dreptate, zise Aar iar ceilalți, în afară de Piaar, Liip şi Eel, îşi duseră mâinile la frunte, aprobând.

-Au ales un termen? Până când va mai exista Consiliul? interveni pe un ton egal Oon.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Până pe *leet toor 3, ora 5*.[2]

„Mai sunt 5 zile" gândi speriat Eel. Probabil ca traducătorul îi furnizase inconştient şi aceste informații. „Nu ştiu de ce mă frământ atâta." Era enervat de pasivitatea celorlalți, de faptul că acceptau atât de uşor renunțarea la privilegii, de altfel binemeritate. „Poate pentru că n-am să ajung niciodată maestru." Respinse această idee hotărât, dar în suflet îi rămase totuşi un strop de amărăciune. Dincolo de întrezărirea unui viitor incert, de conştiința nedreptății făcute acestor oameni deosebiți, se afla distrugerea, desființarea spațiului acesta în care totul i se păruse perfect.

-În schimb, spuse Liip, avem şansa să decidem, pentru ultima dată, soarta Sairului. Trebuie să dăm răspuns la întrebarea cu privire la existența lui Dumnezeu. În funcție de acest răspuns, Cercul va hotărî evoluția ulterioară a planetei.

După ce termină, nimeni nu mai avu curajul să vorbească. Liip se simți dator să spargă tăcerea:

-Vă las timp să reflectați asupra noutăților. Fiecare să-şi aleagă poziția, în acord cu conştiința sa. Să ne întâlnim peste 5 zile, la ora 4, şi atunci vom decide.

Toți aprobară.

-Cu bine!

Hologramele dispărură, dar Eel stătu mult timp cu capul în pământ, golit de gânduri. Se întoarse spre Aar, care-l privea cu atenție.

-Chiar îți pasă de soarta noastră.

-Poate mai mult decât ar trebui.

-Când îți pasă de cineva nu există prea mult.

-Nu există!?...

Îl privi pe sairian în ochi:

-Sunt într-un fel dezamăgit. Parcă era cu adevărat totul prea frumos să dureze!

-Chiar dacă se vor desființa ținuturile, avem datoria să înfrumusețăm locurile unde vom merge. Nu casa, sau câmpia, nici chiar Consiliul nu sunt importante, ci oamenii şi felul cum aceştia le privesc. Daas nu va muri, căci aparține în primul rând sufletelor noastre.

Spre deosebire de momentul când vorbise de *soarta noastră*, acum pronumele îl includea şi pe Eel. Se simți îmbărbătat, susținut, iubit chiar, şi îşi reținu lacrimile. Aar observă şi spuse:

-Aparții Daasului ca şi mine, iar Daasul îți aparține, ca şi mie. Suntem frați acum.

---

[2] *Leet* reprezenta prima zi a lunii de 11 zile, *toor* - luna a doua din cele 13 ale unei perioade, *3* - numărul perioadei, ultima din an. O zi avea 10 ore, fiecare cu 100 de minute şi deci 10000 secunde sairiene, aproximativ 21 de ore terestre.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

După câteva clipe intră Teean, care-i privi mirată pe cei doi:

-Ce s-a întâmplat?

Aar, făcând un efort, îi rezumă. Eel, fixând-o atent, remarcă o strălucire sălbatică de ură, doar pentru o fracțiune de secundă, pe chipul devenit palid. Timp atât de scurt, încât începu să se întrebe dacă nu i se păruse. La sfârşit, Teean zise încet:

-Ați fost toți de acord?

-Da.

Eel îşi aminti că Piaar şi Liip nu aprobaseră, dar îşi închipui că pentru Aar nu conta decât părerea majorității.

-Şi ce vom face?

-Vom locui într-un oraş, probabil Keer, şi vom fi plătiți pentru cercetări.

„Keer trebuie să fie cel mai apropiat oraş", gândi Eel. Era în acelaşi timp uimit de precizia şi într-un fel dezinteresul cu care le caracterizase viitorul.

Teean se aşează şi comandă masa. Gelatina era tot roz, dar gustul, deşi tot neplăcut, era diferit. După ce terminară, Aar îl anunță că era ora de meditație şi că el era liber să se plimbe pe câmpie sau să mediteze cu ei. Eel alese o mică plimbare, se sculă şi ieşi.

Mergând, se gândea la toate câte i se întâmplaseră de când ajunsese pe Sair. Încercă să se identifice cu mentalitatea localnicilor (fără să simtă, era totuşi conştient că şi el era acum unul dintre ei) care nu puteau accepta în acelaşi timp posibilitatea zborului şi credința în Dumnezeu. Nu reuşi, şi i se păru pentru o clipă că nimic nu era mai important decât salvarea planetei de la declin. Se gândi că tot Sairul ar putea decădea, la fel ca şi ținuturile, considerate acum depăşite.

Se văzu apoi drept misionarul ce le împărtăşeşte oamenilor avantajele unei credințe care acceptă progresul. Era prea frumos, deci nu era posibil.

Îi veni în minte pe urmă uşurința cu care înțelepții îşi acceptaseră ineficiența şi renunțaseră la avantaje. Cât de puțin însemna materialul pentru ei! „Aş fi în stare să fac şi eu acelaşi lucru?" Inima îi spunea că ar putea, dar mintea o contrazise. „N-aş putea-o face decât din inconştiență sau dacă n-aş cunoaşte toate implicațiile."

„Au făcut-o oare din plictiseală?" îi răsună în creier. „Nu cred, căci Aar pare să-şi fi găsit pacea şi echilibrul. Nu-l văd dorindu-şi mai mult."

Merse cam o oră fără să ştie unde, după care, realizând că soarele apunea, îşi roti privirea peste câmpie şi-şi dădu seama că s-a rătăcit. Era uimit de propriile sentimente, căci se simțea încă ocrotit, cu nostalgia unei clipe când totul avea să fie trecut.

Se lungi pe „iarba" aurie, închise ochii şi adormi împăcat. Când se trezi era noapte, cu stele multe şi strălucitoare. Parcă mai strălucitoare decât văzute de pe Pământ. Se întrebă unde era oare soarele Terrei, dar apoi îşi reaminti că era în alt univers. Căută unele constelații şi i se păru chiar că le găseşte, dar apoi îşi dădu

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

seama că era doar imaginația sa.

Nu ştia cât timp dormise, dar se simțea odihnit. Se ridică în picioare şi văzu în depărtare un punct verzui care clipea slab. Crezu că e locul în care se afla casa, că Aar şi Teean, îngrijorați, îi semnalizau, şi porni într-acolo.

Drumul i se părea parcă fără capăt, oricât mergea, distanța rămânea aceeaşi. Deodată, spre dreapta, zarea se înroşi şi stiù că va răsări soarele.

Când acesta se ridicase complet deasupra orizontului, Eel ajunse acasă. Fu mirat de prezența unei maşini ca aceea a lui Leeb în fața peretelui încă fosforescent. Se apropiè şi înaintea lui apăru o fantă prin care intră.

Un bărbat îi spunea lui Teean:

-E mort! S-a otrăvit!

7. Discuția

Eel nu realiză pe moment sensul celor auzite. Bărbatul, care părea doctor, îl privi cu ostilitate şi scrâşni printre dinți:

-Sau a fost otrăvit!

Pământeanul înțelese despre ce era vorba iar cuvintele celuilalt îl iritară, Ştiù că o abordare directă l-ar fi pus pe acesta în inferioritate:

-Sugerați că eu l-am ucis, deci!

Bărbatul, surprins de reacția sa, dădu înapoi, urându-l pe Eel şi urându-se pe sine pentru slăbiciune:

-A, nu! Vă rog să mă iertați, nu asta am vrut să spun. O să mă ocup personal de toate cele necesare! se adresă el femeii, care înclină capul, mulțumindu-i. Rămâi fericită!

-Curat fie-ți drumul.

Apoi se întoarse şi plecă, fără să-l salute şi pe Eel, mulțumit în suflet pentru mica să răzbunare. Pământeanul înțelese şi-i veni să râdă. Era singur în hol cu Teean, care îi spuse, ferindu-se să-l privească în ochi:

-Acum tu eşti maestrul tradiției şi progresului. Eel zal Daas!

În acel moment, Eel simți un gol imens în suflet, însoțit de nenumărate senzații contradictorii. Abia acum realiză moartea lui Aar şi înțelese pe deplin afecțiunea, chiar dragostea ce i-o purta. Într-un alt strat de conştiință ştiù că era acum ceea ce îşi dorise de la început să fie: maestru, şi se simți vinovat parcă de sfârşitul celuilalt. În al treilea rând, se temea de responsabilitatea uriaşă ce cădea acum pe umerii săi, participarea la ultima şi probabil cea mai importantă decizie a Consiliului. Durerea, vinovăția, frica, revolta îl paralizară.

Teean îl privi şi se speriè văzându-i chipul albindu-se şi corpul începând să se clatine. Se repezi şi-l prinse în ultima clipă, ajutându-l apoi să se întindă pe

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

podea.

Eel întredeschise ochii şi mormăi:

-Cine eşti tu, Teean?

Ea tăcu o clipă, parcă gândindu-se cum să-i răspundă, apoi zise încet:

-Sunt fiica lui.

Folosise un cuvânt ce exprima o legătură spirituală, nu fizică.

-Fiica... atunci... suntem fraţi?... deliră Eel.

Ideea i se păru foarte amuzantă şi îi veni să râdă. Spasmele îl făcură din nou conştient.

-Cum adică fiică? Deci tu trebuia să devii maestra zal Daas!?

-Da, dar pe tine te-a ales ultimul.

-Dacă nu veneam eu, ai fi fost acum maestră... Mai poţi fi?

-Doar dacă mă alegi pe mine. Sau dacă mori fără să-ţi alegi succesor, spuse ea şi zâmbi.

Îl trecu un fior. „Se pare că nu mai ai timp. Mai sunt 4 zile." Se ridică, zicându-i că e obosit şi că trebuie să se odihnească. Ea aprobă şi îl conduse în dormitorul ciudat unde fusese adus cu două nopţi în urmă.

Lipsa gravitaţiei îi aduse o undă de bună dispoziţie. Îl fulgeră ideea că şi acesta era un fel de zbor. Apoi începu să se gândească la cauza morţii lui Aar. La început fu sigur că îl otrăvise Teean, apoi îşi dădu seama că pe el ar fi trebuit să-l omoare, nu pe Aar, pentru a putea deveni maestră. Dar în orice caz, trebuia să-i omoare pe amândoi. Era oare următorul? Ştiu că ar putea să fie omorât, dar nu simţi nimic, nici frică, nici dorinţă de apărare. Mai era şi ipoteza sinuciderii. Atunci se otrăvise doar din cauza pierderii convingerilor. Şi numai Eel era vinovat, cu navele şi păsările lui blestemate. Se gândi ca totuşi sosirea lui pe Sair nu putea fi decât o minune. El ceruse ajutor. Oare îi cerea Dumnezeu acum ceva în schimb? Să voteze pentru credinţă? Asta ar fi fost logica omenească, deci adevărul era altul. De altfel, Aar ar fi votat pentru. Prin urmare, Dumnezeu îi cerea să voteze împotriva Lui? Sau Aar fusese pedepsit pentru că crezuse în ceva greşit? Într-un fel, această idee îi convenea, pentru că i se părea în continuare o prostie dilema în care se aflau înţelepţii. Îşi aminti că aceştia se aflau pe toate cele cinci continente, despărţite de ocean. Toate cinci aveau acelaşi nivel de civilizaţie, deci era necesar contactul *fizic* între ele. Neexistând transport aerian, trebuia să fie unul maritim. Dar mediul natural al omului nu este apa, cum nu e nici aerul. Totuşi sairienii foloseau transportul maritim. Acesta putea fi considerat la urma urmelor un păcat tot atât de grav. Îi răsări în minte o întrebare: când fusese permis şi ce schimbări adusese el asupra religiei? Un singur om îi putea răspunde: istoricul, bărbatul cu părul lung, castaniu. Nu-şi amintea numele său, dar presupuse că Teean îl ştia.

Coborî pe podea şi se repezi în camera alăturată.

-Teean, strigă, trebuie să te întreb ceva!

Nu primi nici un răspuns. Încăperea era goală. După un timp, Teean

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

apăru, venind de afară. Cu un gest scurt, îşi şterse cu mâneca robei o lacrimă din colțul ochiului drept. Eel observă şi fu mişcat profund. Îşi schimbă părerea despre femeie şi simți nevoia s-o încurajeze, să-i dea speranță. Se apropiè şi o luă uşor de umeri. Dar acest gest de afecțiune o făcu pe Teean să izbucnească în plâns, iar el o cuprinse în brațe...

Nu ştia cât timp trecuse, dar văzu că Teean se mai liniştise. Se desprinse de el şi îşi şterse lacrimile.

-L-au luat! suspină ea. Incinerarea este la ora 4.

Mai erau aproape două ore sairiene, căci începutul zilei se socotea la răsăritul soarelui.

-În oraş? încercă Eel.

-Da.

-Atunci trebuie să ne pregătim. Aveți... maşină?

Teean nu înțelese şi întrebă suspicioasă:

-Ce să pregătim?

-Nu mergem şi noi la... incinerare? spuse el încet, cu voce tremurătoare.

-Nu. A! Probabil aşa era obiceiul pe planeta ta. De fapt, vom participa, dar cu ajutorul hologramelor.

Peste două ore, decorul simplu al camerei dispăru. Se aflau acum într-o încăpere violetă. În mijloc, pe un postament, se afla o capsulă mată. Rând pe rând, apărură şi ceilalți 10 înțelepți, tăcuți, iar Eel ştia că vestea îi şocase. În cele din urmă, în încăpere intră (pământeanul îşi dădu seama că era singurul care se afla fizic acolo) un bărbat îmbrăcat într-o robă violetă, cu centură albă.

„Probabil un preot!"

Cu fața spre capsulă, el făcu o plecăciune adâncă, apoi începu să vorbească. La început, Eel nu înțelese ce spune. Avea un accent dur şi folosea multe cuvinte dintr-o limbă intermediară între xsiert şi seeret. În mare, zicea că al unsprezecelea trup al lui Aar îşi luase zborul, şi că era vremea ca şi celelalte zece să-l urmeze.

Făcu din nou o plecăciune, iar apoi capsula fu învăluită într-o perdea de lumină. Totul dură doar câteva clipe, după care bărbatul în violet ieşi, capsula se deschise şi, printr-un interesant proces de ventilație, cenuşa se ridică spre tavan şi fu probabil aruncată apoi în atmosferă.

Toți păstrară tăcerea un timp, după care Piaar îşi ridică privirea spre Eel şi spuse:

-Acum suntem frați!

Ceilalți, în afară de Teean, îşi duseră mâna la frunte. Eel îşi aminti ultimele vorbe ale lui Aar şi îşi muşcă buzele.

Veer vorbi răspicat, cu aceeaşi tonalitate dură:

-Fericirea însoțească-te, maestre El zal Das!

„Asta trebuie să fie tradiția", îşi zise pământeanul. Era curios cum toți

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

aceşti oameni direcți şi chiar nonconformişti deveneau atât de solemni într-o situație ca aceasta.

Eel nu ştiù ce să spună. Tăcu, iar hologramele dispărură pe rând. Îşi aminti ideea ce-i venise dimineață şi o întrebă pe Teean:

-Cum îl cheamă pe cel care mi-a urat fericire?

-Veer zal Loos, răspunse ea. De ce?

-Aş vrea să vorbesc cu el. E ceva foarte important... După părerea mea! adaugă după o mică pauză.

Femeia rămase tăcută, dar văzând că Eel ezită, se grăbi să iasă din cameră. Pământeanul se aşeză.

Chiar dacă ştia cum se procedează, avea o reținere în a se proclama stăpânul ținutului, simțindu-se de parcă ar fi furat titlul sau şi-ar fi atribuit un nume de care nu era demn:

-Eel... zal Daas cheamă pe Veer zal Loos!

După un moment de aşteptare, în fața sa apăru hologramа istoricului, părând surprins de apel. Îi zâmbi totuşi recunoscând:

-Nu mă aşteptam! Cu ce-ți pot fi de folos?

Eel privi în pământ şi rosti cu greutate, frecându-şi nervos mâinile:

-Aş vrea să-ți vorbesc... Scuză-mă, dar... mă simt... nu merit rangul de maestru... totuşi aş vrea să vorbim...

-Acum nu mai contează dacă meriți sau nu. Contează ce eşti: maestru. Şi trebuie să te arăți demn şi responsabil.

Pământeanul simți totuşi ca Veer îi vorbise ca unei persoane inferioare, nu egale cu el.

-Voiai să-mi spui ceva? întrebă nesigur istoricul, parcă temându-se.

-Da.

Se gândi cum să înceapă şi-i veni o idee:

-Aş fi curios să ştiu: noi doi suntem acum pe acelaşi continent?

Primul impuls al celuilalt fu să izbucnească în râs. Apoi îşi aminti că Eel nu are de unde să ştie şi răspunse serios:

-Nu, de fapt suntem chiar pe fețele opuse ale planetei, dacă mă pot exprima aşa.

-Atunci cum comunicăm? Pe Terra există sateliți care transmit imagini la distanțe mari.

În seeret cuvântul *satelit* se referea doar la unul natural, aşa că Veer nu înțelese:

-Cum sateliți? Şi Sair are un satelit, dar nu cred că poate transmite imagini!

Pământeanul îşi dădu seama de greşeală şi explică:

-Mă referеam la sateliții creați de om şi care se rotesc în jurul planetei.

Istoricului ideea i se păru interesantă şi aşteptă ca celălalt să continue.

-Presupun ca aici nu există aşa ceva, pentru că nu pot fi trimişi pe orbită

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

decât prin... zbor!

-Aşa e, fără îndoială, aprobă Veer, atât afirmația cât şi argumentul ei.

-Atunci, se întoarse Eel la întrebarea anterioară, cum comunicăm?

-Pentru un răspuns exact trebuia să vorbeşti cu Piaar, zâmbi celălalt. Din câte ştiu eu, există cabluri speciale care transmit informația - sunet şi imagine - de la un aparat holografic la altul.

-Şi pentru a face legătura între două continente, pe unde merg cablurile acestea?

-Pe sub ocean, fireşte.

-Şi pentru a fi instalate, presupun că ați folosit oameni care, protejați desigur, au trebuit să intre în contact direct cu apa. Cu apa oceanului.

Veer, care îl urmărise curios, realiză deodată unde bătea celălalt. Fața îi deveni radioasă şi exclamă:

-A! Am înțeles. Dacă sairienii folosesc transportul prin apă, de ce ar fi interzis cel prin aer. Aşa e?

-Da, răspunse Eel, luat puțin prin surprindere de rapiditatea deducției.

Veer trase aer în piept şi începu:

-Acum 10000 de ani…

-…sairienii, organizați în triburi, erau dependenți de cursurile de apă.

Istoricul înțelese şi tăcu. Apoi urmă nesigur:

-Poate ştii, apele oceanului sunt toxice. Nu mortale, dar conțin substanțe pe care omul e mai bine să le evite. Tocmai acestea reduc considerabil evaporarea, aşa că în trecut, când clima nu putea fi influențată direct, seceta era aproape permanentă.

Eel nu-l mai întrerupse iar Veer continuă:

-Faptul că populația creştea iar numărul de râuri rămânea acelaşi, l-a împins pe om să caute să descopere noi surse de apă curată. În oceanul nostru, ca şi pe... Teera cred... (pământeanul îşi duse mâna la frunte) există peşti. Oamenii, imitându-i, au construit ambarcațiuni cu care să ajungă pe celălalt mal. Ei considerau oceanul un râu uriaş iar continentul propiu doar o insuliță între două brațe ale sale. Aşa s-a născut transportul pe apă, la început doar la suprafață, pentru că păstrarea aerului era dificilă, şi apoi au fost construite submarine. Cam atunci a apărut religia noastră, într-o formă foarte apropiată de cea actuală. Deci nu se putea contesta sau interzice un fapt aplicat şi folositor. Probabil dacă am fi avut şi noi animale zburătoare, ne veneau idei noi.

Făcu o pauză, apoi zise:

-În societatea actuală, lucrurile sunt puțin diferite. Oamenii sunt în general satisfăcuți de situația existentă. Negarea unui principiu socotit până acum sacru ar putea duce şi la negarea celorlaltor principii ale credinței. Zdruncinarea unui echilibru stabilit cu greu e foarte periculoasă şi ar produce în mod sigur scăderea moralității. Înclin să cred că folosirea zborului ar aduce un oarecare progres, dar

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

mă întreb dacă merită acest preț. Asta dacă gândesc rațional. Dar s-ar mai putea spune: ce fel de credință e aceea pe care oricine o schimbă în funcție de interesul de moment? Crezi sau nu. Nu poți să crezi pe jumătate. E greu să înțelegi lucrurile din punctul nostru de vedere. Tu spui: „Cred în Dumnezeu şi sunt liber să zbor." Pentru mine, e ca şi cum ai spune: „Cred în Dumnezeu şi ştiu că sunt cel mai credincios om" sau „Cred în Dumnezeu şi mă consider mai bun decât voi toți". Cum spunea şi Paas, trufia e un păcat şi zborul este pentru noi un act de înfruntare a divinității.

Surprins de înflăcărarea cu care vorbea, se opri şi zâmbi, coborând privirea în podea:

-Ştiu că discursul ăsta ar suna mai potrivit în gura lui Neiis sau a lui Paas, dar aşa simt!

Eel nu mai zise nimic. Se întorsese în acelaşi punct: moralitatea sau progresul. Totuşi, din spusele lui Veer nu reieşea că Sairul s-ar afla neapărat în declin, ci mai mult într-o perioadă de stabilitate. „Desigur, după stabilitate vine prăbuşirea. Sau ascensiunea?"

-Ei, dar am vorbit prea mult despre Sair. Ca istoric, aş vrea să ştiu şi eu câte ceva despre planeta ta!

-Ce pot să-ți spun? Terra...

-Da! îl întrerupse Veer. Să începem cu numele. Ce înseamnă *Teera*?

-Într-o limbă vorbită acum 12000 de ani, însemna *pământ*.

Eel observă că pentru *pământ*, cuvântul seeret era *cair*, care rima cu numele planetei.

-Pământ? râse celălalt. Ce ciudat: Cair - Sair!

Instantaneu, îşi dădu seama că şi acesta din urmă avea o semnificație. La început nu-l înțelesese, pentru că nu era un termen xsiert şi apoi nu-i mai dăduse importanță. Însemna în acelaşi timp apusul şi răsăritul soarelui, razele crepusculare, trecerea de la lumină la întuneric şi invers. Etapa intermediară. Transformarea, în bine sau în rău. Devenirea.

Se cutremură de profunzimea sensurilor. Ce-i determinase pe oameni să aleagă un nume aşa de ambiguu pentru planeta lor? Era un nume ce reflecta zbaterea neîntreruptă între salvare şi distrugere, între declin şi progres. Imposibil de realizat mai devreme, îşi putea imagina acum nenumăratele crize prin care trecuseră sairienii, croindu-şi cu greu drumul spre stadiul actual de dezvoltare. Aceasta era doar una din acelea cu care se confruntaseră şi se vor mai confrunta, nu avea nici o îndoială. Dar era probabil singura decizie importantă a vieții sale, şi trebuia să fie corectă. Îşi dorea din tot sufletul ca numele său şi al ținutului său să fie pomenite peste veacuri cu respect şi admirație. Şi înțelegere. Atunci îi veni în minte singura hotărâre înțeleaptă pe care o putea lua. Într-un fel era uimit că nu o văzuse până atunci, dar ştia că fusese tot timpul în el, dornică să iasă la lumină.

-Te simți bine? Pari tulburat... s-a întâmplat ceva?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu, nimic, spuse Eel vesel. Să-ți povestesc deci despre Pământ!

8. Hotărârea

În următoarele zile nu se întâmplă nimic deosebit. Nici măcar nu merse în Keer, deşi ar fi dorit să vadă cum arată un oraş sairian. Evitase discuțiile de principiu cu Teean, care era convinsă că Eel medita asupra hotărârii finale şi nu insistase. Înțelepții nu mai luaseră legătura cu el, gândindu-se probabil la acelaşi lucru.

În ziua cu pricina, Eel se sculase târziu, nefiind obişnuit cu ziua mai scurtă de pe Sair. Imediat îi veni în minte că peste câteva ore va decide viitorul planetei şi un fior îi străbătu tot trupul. Simțea o emoție ciudată, aproape frică: frica de a nu greşi.

Rămase mai mult timp suspendat în aer. Se gândi iarăşi la absurditatea faptului că o civilizație care a descoperit antigravitația se teme să o şi folosească pe scară largă. De data aceasta însă, acest lucru îl enervă şi-l alungă din minte.

Comandă „Lasă-mă jos!" pe un ton mai răstit decât ar fi trebuit şi intră în camera principală. Teean stătea pe podea, meditând probabil. Dar lui i se păru că îl aştepta. Femeia îi auzi paşii, deschise ochii şi spuse, fără să zâmbească:

-O zi strălucită!

Eel simți un imbold de a răspunde în mod neconvențional, cum era de aşteptat de la un maestru. Dar apoi ştiù că ar fi dat dovadă de îngâmfare, snobism şi mărginire. Îi fu ruşine de acest gând şi zise simplu, privind-o în ochi:

-Şi viața-ne toată!

Se uită apoi la dispozitivul holografic cubic de pe perete care arăta ora. Mai era jumătate de ceas până la întâlnire. Începu să se plimbe nervos prin cameră, urmărit cu atenție de Teean.

„Parcă sunt un animal în cuşcă!" îşi dădu Eel seama şi se aşeză pe podea lângă femeie.

-Te-ai hotărât cum votezi?

-Nu, minți el. Aş vrea ca votul meu să nu fie decisiv, să ajungă ceilalți 10 la o concluzie.

Se opri mirat. Nu credea nimic din ce spunea. Mai mult, era convins că votul său va fi ultimul şi că înaintea sa 5 vor vota pentru, iar 5 împotrivă. Era conştient că avea o misiune, pe care trebuia să o îndeplinească aşa cum se cuvine.

-Te-ar interesa să asculți şi părerea mea? întrebă încet Teean, temându-se parcă de un refuz.

-Sigur! acceptă el zâmbind generos şi gândi cu ciudă: „Sunt un tâmpit! Am şi găsit într-adevăr momentul să mă dau mare!"

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu ştiu dacă Aar ți-a vorbit despre mine, începu ea, ferindu-se să intre direct în subiect. M-am născut în oraşul Riies, pe alt continent. Mi-au plăcut dintotdeauna lucrurile legate de tradiție. Nu istoria îmi plăcea în mod deosebit, ci concepțiile, viziunea oamenilor din acele timpuri. Am învățat puțin xsiert şi ai fi uimit, cred, să vezi diferențele de percepție a vieții între vorbitorii acesteia şi sairienii din timpul nostru. Chiar modul de transformare a cuvintelor este fascinant...

Se opri, realizând că se îndepărtase de la subiect. Urmă apoi:

-Am venit în Daas, ca să particip la discuțiile maestrului. Aşa m-a ales Aar fiică. Recunosc că atunci când ai venit tu am fost surprinsă şi supărată de hotărârea lui, deoarece credeam că meritam statutul acesta, pe care îl câştigasem cu greu. Acum însă simt că nu mai este esențial cine reprezintă ținutul, ci decizia sa. Personal, eu sunt împotrivă, pentru că găsesc progresul unei planete mai important decât convingerile religioase ale locuitorilor. Ideea zborului apăruse cu mult înainte de venirea ta şi o mare parte a sairienilor au fost încântați, neconsiderând-o o sfidare. De fapt, toată tevatura asta cu moralitatea o găsesc absurdă. Comportamentul omului în societate este dat în primul rând de educație, din care religia este o parte. Nu ştiu cum să-ți spun, dar cred că întrebarea este prea... radicală. Şi un răspuns ferm nu are decât să dăuneze. Credința este folositoare, fie şi numai pentru că dă omului un punct de sprijin. Dar în situația noastră nu putem accepta stagnarea! Omul nu poate trăi fără o religie, aşa că îşi va alege una potrivită condițiilor. Religia va evolua odată cu societatea! Nu are rost să împiedicăm lucrul acesta. Sairienii au nevoie de un mic impuls ca să se trezească, căci nu vor fi cu adevărat liberi decât când vor scăpa de propriile bariere, acceptate până acum. Din păcate. Au fost cazuri în trecut când, din lipsa apei, unele triburi îşi ucideau proprii membri pentru ca supraviețuitorii să le bea sângele.

Eel se cutremură.

-În situații limită, omul e nevoit să renunțe la concepțiile sale morale pentru a trăi şi, la nivelul unei întregi civilizații, pentru a progresa.

Pământeanul simți că avea dreptate. Apoi observă un fapt interesant şi se întrebă: „De ce oare toți cu care am vorbit mi-au dat exemple concrete? Nu mă cred în stare de o discuție pur abstractă?"

-Cam atât am avut să-ți spun. Fireşte, hotărârea o vei lua tu. Singur.

După care se ridică şi ieşi din cameră. Eel rămase pe podea, privind fix într-un punct, fără nici un gând conştient, în aşteptare. Îl trezi vocea limpede a computerului:

-Cercul cheamă Consiliul!

„Deci Cercul a preluat inițiativa. Voi mai fi maestru doar o oră!"

-Accept, mormăi el.

Dispunerea hologramelor era din nou diferită. Cei 5 preşedinți şi înțelepții stăteau față în față. Eel era ultimul din stânga, în timp ce în poziția opusă era Liip.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Membrii Cercului se simțiră datori să ureze:

-O zi strălucită!

„Îşi recunosc inferioritatea."

Maeştrii răspunseră cu jumătate de gură, privind toți, în afară de Liip, în podea sau în tavan, cu figuri gânditoare.

Liip găsi necesar să facă prezentările, apoi anunță cu o bucurie prost disimulată:

-Am o veste importantă pentru noi toți, zise el şi se întoarse spre cei 10. Cercul a hotărât ca membrii Consiliului să nu-şi piardă decât rangurile. Ei vor rămâne mai departe sfătuitorii noilor conducători ai planetei.

Continuă apoi pe un ton egal, simplu:

-Maestrul zal Vooc a fost ales să facă parte din Cerc, ca reprezentant al vechiului Consiliu.

Eel simți o urmă de invidie, pe care se grăbi s-o înlăture. Îi privi pe ceilalți. Pe chipul lor nu se vedea nici o urmă de întristare sau răutate. Pus şi simplu aşteptau lucruri mai importante. Pământeanul întoarse capul scârbit de neimplicarea lor. Îi veni ideea că erau o adunătură de ratați, care aveau nevoie de un şoc pentru a fi treziți la realitate.

„În locul meu trebuia să fie Teean."

-Acestea fiind spuse, să hotărâm.

Unul din cei 5 din Cerc puse oficial întrebarea:

-Având în vedere impasul în care am ajuns, mai este necesară credința în Dumnezeu?

„Voi răspunde primul?"

Liip vorbi:

-Cred că nu.

Concizia afirmației (sau negației, de fapt) îl speriè, aşa că se simți dator să adauge:

-Oamenii au nevoie şi de lucruri precise. Progresul le poate oferi.

Nu fu mulțumit de ce zisese, dar tăcu.

Muun, care stătea lângă el, spuse:

-Da. Perfecțiunea universului dovedeşte existența unui creator, indiferent dacă interesele noastre o cer sau o refuză.

„Şi-a pregătit cuvintele dinainte."

Daa, impresionată de vorbele acestuia, zise:

-Şi eu cred că da. Oamenii au nevoie de o bază spirituală pe care să clădească... pe care să se sprijine împlinirile materiale.

„Merge repede. Acuşi ajung la mine. Sunt deja doi."

Veer spuse:

-Da.

Aruncă o privire spre stânga şi întâlni ochii lui Eel. Vru să mai zică ceva,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

dar deschise gura şi apoi, parcă răzgândindu-se, tăcu.

„Trei. Poate nu mai e nevoie."

Oon, imitându-l, spuse scurt:

-Nu.

Paas vorbi la rândul său:

-Cred că de la mine nu vă aşteptaţi la alt răspuns decât da.

„Într-adevăr. Sunt patru. Ce-o gândi ceilalţi?"

Piaar rosti cu gravitate:

-Nu. Dezvoltarea unei civilizaţii e mai importantă decât credinţa, care se poate schimba în funcţie de influenţele de moment.

„La fel ca Teean. Tehnologia, tradiţia şi progresul. Mai sunt trei. Numai trei."

Seet zise:

-Ar fi pasionant studiul efectelor zborului şi asupra fizicului, nu doar psihicului. Nu.

„Eu n-am zburat niciodată."

Viic murmură:

-Da.

Neiis, filosoful care stătea alături, se gândi câteva clipe, apoi spuse:

-Dacă religia se bazează în principal pe iluminare, şi ştiind că noi considerăm zborul nepermis, cum de pe Teera acesta este, dimpotrivă, acceptat şi folosit? Cred... credeau acei oameni în Dumnezeu?

Se întoarse brusc spre Eel:

-Credeau?

Acesta simţi un cuţit roşu străpungându-i inima. Şopti pierdut:

-Da.

Neiis continuă triumfător:

-Deci, presupunând existenţa unui singur Dumnezeu, cum putea acesta induce credinţe diferite în cele două lumi? Oare nu vrea aceleaşi lucruri? Sau şi-a schimbat părerea în ultimii 10000 de ani?

Râsete. Ironia era cel mai convingător argument. Răspunsul său era evident. Neiis triumfase.

„5 la 5. Desigur. Acum urmez eu. Eu??"

Toţi ochii se întoarseră spre el. Neputându-le suporta greutatea, privi în jos.

„Şi dacă... nu există Dumnezeu? Dacă nu mai era nevoie de discuţia asta? Aar? Veer? Teean? Neiis? Ar putea Neiis să plângă de mila mea? Am o misiune!? E doar una din crize. O vor depăşi!? Am rămas eu. Acum aş fi fost mort. De mine depinde totul. M-a ales fiu. Trebuie să aleg. Dar ce se va întâmpla apoi? Cine face religia: omul sau Dumnezeu? Care e voia Lui? Care sunt dorinţele noastre?"

-Da! Omul va dori totdeauna progresul...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„...dar nu-L va mai vrea pe El."

Se hotărâse. Se terminase. Totul se împlinise. Îşi ridică ochii şi rămase cu privirea pironită pe sferă galbenă ce se apropia de el. Nu avea căştile. Nu putea vedea aşa ceva. Era o halucinație? Era o minune?!

„Am răspuns. Am răspuns bine?"

Fața îi ardea. Se ridică.

„Voi merge pe Pământ. Acasă! Au trecut 10000 de ani!? Când s-a produs distorsiunea? Prima sau a doua oară? A fost un accident sau un miracol? Voi ajunge pe o planetă pustie? Să rămân? Cine va rămâne după mine, dacă plec? Teean. Mai este jumătate de oră până la 5. Va fi maestră. Teean zal Daas. Va susține dezvoltarea."

Sfera se apropia. Ceilalți îl priveau uimiți. Eel nu-i vedea.

„Voi pleca. Am fost trimis şi am ales. Trebuie acum să plec."

Făcu un pas şi sfera îl înghiți.

„Dacă Teean propune repetarea votului?"

Era numai gând şi senzație. Plutea. Se simțea minunat, dar îl rodea un ghimpe de îndoială.

„Nu mai vreau să ştiu nimic. Zbor... De nu s-ar termina niciodată!"

9. Încheiere

Polițistul crezu mai întâi că-l scăpase. Îi dispăruse pe neaşteptate din față, dar iată, acum îl putea vedea din nou şi se grăbi să-l imobilizeze la pământ. Avusese desigur un moment de amețeală. Dar asta n-o va şti nimeni, niciodată.

EL fu condamnat la 11 ani de închisoare pentru crimă. În timpul procesului, dădu de înțeles că nu cunoaşte limba, ceea ce fu considerat un semn de sfidare la adresa oamenilor legii.

După 7 ani fu eliberat. Învățase limba în închisoare, dar încă mai avea unele probleme de exprimare. Accentul dur, mai ales, îl înnebunea.

Ieşi pe poarta închisorii buimac, părăsit, singur. Fără speranță. Nici nu ştia ce an este.

Era anul în care Ednis Leensey descoperea trecerile interdimensionale. Desigur, el a numit fenomenul altfel, folosind un cuvânt mai precis şi, probabil, mai potrivit. Vizualizarea *pasajelor hiperuniversale* era o simplă aplicație holografică.

Astfel a fost întalnită prima civilizație extraterestră, pe o planetă deşertică, cu un soare violet, alcătuită din oameni cu o inteligență ridicată...

(1990 - 25 februarie 1995; 13-17.96)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Poezii şi povestiri

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

PREFAȚĂ

Autorul acestui volum, Florin Leon, s-a născut la 10 martie 1977 în Iaşi. Singurul copil într-o familie de intelectuali, mama profesoară de română-latină, tata inginer la CFR, încă de mic copil şi-a manifestat preocuparea pentru literatură.

La vîrsta de 6 ani scrie şi citeşte din cărți, iar în 1983 creează prima sa povestire intitulată „Nava KEX".

Încă din această scriere se remarcă interesul ce-l manifestă pentru modul de viață al civilizațiilor extraterestre.

Volumul cuprinde:

- poezii
- compuneri
- povestiri

În poezii autorul şi-a scris propriile evenimente la care a participat.

Se remarcă evocarea universului familial al celor dragi şi a primelor experiențe de viață trăite.

În unele poezii se simte o tentă umoristică şi plină de ironie, iar în altele înclinația spre cerebral, spre îmbinarea termenilor întîlniți în lumea cotidiană cu cei ştiințifici.

În compuneri întîlnim dialogul imaginar dintre obiecte, întîmplări din existența unor viețuitoare pînă la dialogul dintre reprezentanții unor secole diferite şi altele ilustrează înclinația spre parodie.

În povestiri, partea cea mai amplă a creației este axată pe subiecte ce dovedesc preferința autorului pentru lumea ştiințifico-fantastică.

Este un debut promițător care va fi continuat în viitor cu alte opere.

prof. Silvia Leon

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

POEZII

NAVA KEX

Prima mea poveste
Este „Nava KEX".
Ea porni să cerceteze
Jumătate de-Univers!

În călătorie,
Zburînd către Marte,
Era să se lovească
De un asteroid aparte.

A mai trecut apoi în zbor
Pe lîngă Neptun şi Pluton.
Dar la Neptun a fost mai greu
Căci era gata să lovească
Pe Nereida cea „nervoasă".

Şi uite-aşa se va-ncheia
Aici, poezioara mea.

(5 iulie 1985; 8.32)

ZILE DE IULIE

Zile de vară,
Zile cu soare.
Mama învață
Pentru reciclare.
Florin se joacă,
Citeşte cărți;
Şi se odihneşte
În aceste zile fierbinți.

(7 iulie 1985; 8.33)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

LA MARE

La ora douăzeci si trei
Plecăm la mare toți trei.
Mergem cu trenul şi cu nerăbdare
Aşteptăm să ajungem la mare.

Soare, cer senin, căldură
Toți cu slip şi fără haine
Ne ducem cu mic, cu mare
Pe plaja întinsă de la mare.

Facem castele de nisip
Şi ne avîntăm în largul mării;
Apoi ieşim să ne uscăm la soare
Şi pornim la masă-n fuga mare.

(9 iulie 1985; 8.33)

JOC DE FOTBAL

Iulie, zi însorită de vară,
Alerg cu mingea afară,
La un joc de fotbal cu Bîrleanu.
Marcăm golurile cu viteză
Şi jucăm cu multă exigență.
Tata e portar, mingea a oprit,
Eu fac pe arbitrul
Şi sînt fericit.

(11 iulie 1985; 8.34)

MOTANUL PĂCĂLIT

O nouă poezie-i
Despre un motan
Ce voia să ştie
Cum stau vrăbiile sus pe ram.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Cu ochii după ele sticloşi,
Motanul meu era şi fălos.
Credea că va mînca la pui...
Şi a rămas cu pofta-n cui.

(12 iulie 1985; 8.34)

SUPĂRAREA LUI FLORIN

Aseară eram obosit
Şi tare supărat
Căci la jocul de fotbal am fost faultat
De un jucător mai mare de statură
Şi foarte rău de gură.
Am venit acasă de pe teren
Şi m-am împiedicat la cuier.
Şi am căzut, şi m-am lovit
Şi un cucui în cap
Am izbutit să fac.
Apoi m-am culcat
Şi vise frumoase am visat.

(15 iulie 1985; 8.35)

GÎNDURI PENTRU VACANȚA MARE

Abia aştept, cu bucurie,
Minunata călătorie
Spre frumosul litoral.
Doresc să merg cu hidrobicicleta
Apoi la jocurile mecanice
Să văd cum conduc pe ecran motocicleta,
Să fie vreme frumoasă
Cînd mă voi întoarce-acasă.

(17 iulie 1985; 8.35)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ZI FERICITĂ

Astăzi toată casa
E-n emoţii mari.
Mama ce va face oare
La examenul final?
Stăm şi aşteptăm.
Pe la ora treişpe
Sună telefonul
Şi primim o veste:
Mama a luat examenul
Sîntem mulţumiţi,
Serbăm evenimentul
Şi sîntem fericiţi.

(29 iulie 1985; 8.39)

IARNA

Ninge, ninge, ninge,
Eu m-am bucurat,
Mi-am pregătit sania
Şi pe derdeluş m-am urcat.

Steluţe sclipitoare
Cad mereu din cer
Şi omătul moale
Se-aşterne sub picioare.

(6 noiembrie 1985; 8.66)

LA MUNTE

În această vacanţă
Mult m-am bucurat
Căci cu părinţii
La Vatra Dornei am plecat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

A fost minunat,
M-am simțit bine
Şi vreau să-mi exprim marea bucurie
Prin această poezie.

(27 iulie 1986; 9.38)

PĂRINȚII MEI

Tatăl meu e inginer
La Divizia de Vagoane
Şi comandă trenurile
Cu multe vagoane.

Mama mea e profesoară
Şi lucrează-n Bosia.
Ea-nvață pe copii multe
Ce le sînt necunoscute.

(27 noiembrie 1986; 9.72)

VACANȚA

Azi a-nceput vacanța.
Eu sînt bucuros;
Am pus cărțile la loc
Şi-am început să mă joc.

(21 decembrie 1986; 9.78)

ZI DE IANUARIE

Tare-mi este dragă
Iarna cea bogată în zăpadă,
Cînd natura toată
Se-mbracă-n strai de vată.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Stau în casă
Şi privesc pe geam,
Cum cad fulgii
Într-un ritm de dans.

Totul este alb.
Mă îmbrac agale,
Şi pornesc cu sania
Pe derdeluş la vale.

(*2 ianuarie 1987; 9.82)*

NĂSOSUL

Băi Năsos cu rîtul gros,
Ia mai fă un pic de cros,
Că ți-i burta cam prea mare.
Fă puțintică plimbare
Şi nu mai mînca mîncare.
Dacă vrei ca să slăbeşti
Fugi pînă la Bucureşti.
De vrei să slăbeşti un pic
Du-te pînă la Ciric.

Să posteşti o săptamînă
Şi să nu mănînci smîntîna.
Să posteşti o-ntreagă lună
Şi să nu mănînci o pruna!
Să posteşti un întreg an
Şi să nu mănînci bostani.

De te vei mai cîntări
Ai să vezi că ai trei grame
Plus trei porții de pastrame.

(4 februarie 1987; 9.91)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

PRIMĂVARA

A trecut cumplita iarnă,
Pomii toți înmuguresc,
Păsărelele voioase
În crîng iarăşi ciripesc.

Soarele tot încălzeşte
Şi zăpada o topeşte
Ca să-mbrace-ntreaga țară
În strai nou de primavară.

Primavară, primăvară,
Tu la noi iar ai sosit;
S-a topit toată zăpada,
Ghioceii-au înflorit.

(27 martie 1987; 10.05)

COCORII

În zarea depărtată
Cocorii se arată
Venind în lung convoi
S-anunțe bucuria,
Că primăvară e la noi.

Veniți cu bine, păsări dragi,
Pe glia noastră dragă.
S-arată soarele în prag.
Şi casele zîmbesc
În țara noastră îmbrăcată
În strai sărbătoresc.

(1 martie 1988; 10.98)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

TIMOTEI ŞI DUMĂNEL

Venea boul de la munte
Cu cornițele cărunte.
Dar de ce? De ce-a-nghețat?
Timotei nu l-a luat
Cu ceilalți boi în sat.
Iar ciobanul Timotei,
Cel ce mînca orz cu mei,
Ciobănelul Timotică
Cu a lui spartă opincă,
Nu-l luă, nu-l observă,
Cu ceilalți boi plecă.
Iară boul Dumănel
Cu ureche de purcel
O porni prin strunga oii
Să se-ntîlnească cu boii.
Şi pe drumul de păşune
Se-ntîlni c-o spurcăciune
De lup lacom, hrapăreț
Ce părea foarte măreț.
Însă lupul nu-l mîncă
Ci spre bou el cuvîntă:
-Boule, făptură fină,
De neamul tău azi mi-e milă.
Să vă apăr, ocrotesc,
Să nu vă mai hăituiesc,
Eu acum de-asta trăiesc.
-Întîi, zise boul, vreau
-Să mă scapi de mîța Miau.
-Bine, Dumănel, pricep.
Vrei să faci din ea „cotlet".
-Nici cotlet nu vreau s-o fac
Ci numai de ea sa scap.
Hai să mergem către sat,
Lupule (împielițat)!
Timotei făcea cafea.
-Mîine-ncepe furtuna!
Zise el cam într-o doară,
Dar văzu boul afară.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Dumănele, te-ai intors!
Dar văzu pe lupul prost
Cu ochii sclipind scîntei
Se-ngrozi şi Timotei.
Scoase puşca din cămară
Şi o îndreptă spre fiară.
El apăsă pe trăgaci
Cu mintea visînd colaci.
Din blana lupului prost
Îşi va face cojoc gros!

(5 iulie 1988; 11.32)

PLUGUŞORUL

Aho, aho, copii şi fraţi,
Staţi puţin şi m-ascultaţi,
Spre Dacii vă îndreptaţi
Şi să nu mai derapaţi!
S-a sculat mai an
Bădica Troian
În Dacie s-a urcat
La volan s-a aşezat
Cheia-n contact a băgat
Şi pe loc a demarat.
Mînaţi măi, hăi, hăi!

Şi avînd viteză mare
Ca o gîscă cu motoare,
De un copac s-a izbit
Maşina de-a înverzit
Însă Troian n-a murit!
Mînaţi măi, hăi, hăi!

Toată ziua a lucrat
Maşina de-a reparat
Iar cînd lucrul a gătat
Dacia a explodat.
Mînaţi măi, hăi, hăi!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Badea-n cap s-a scărpinat
Şi un Ford el şi-a luat.
Benzină şi-a cumpărat
Iară Fordul s-a stricat
Căci Troian cum era şui,
A dat cu Fordu-n Bahlui.
Mînați măi, hăi, hăi!

Troian iute s-a întors
Şi din grajd pe loc a scos
Un cal iute, năzdrăvan,
Cum îi place lui Troian,
Iar calul s-a-mpiedicat
Şi gîtul şi-a „fracturat".
Mînați măi, hăi, hăi!

Cum, Troiene, să fii om
Cînd ai mereu ghinion?!
La anu' şi la multi ani!

(20 decembrie 1988; 11.78)

VERDE DE FLORI

Curentul acetic mănîncă orizontul de nevastuici
Nu am întuneric alb, dar am papuci.
Aerul de tablă gîndeşte mort prin țevi
Şi verdele albastru se-nalță tot sub nervi.

Păduchiul enorm pe ochi i se strînge
Şi păru-i măciucă se umple de sînge.
Mărul ieşind din pix îi zgîrie existența
Iar vaca stînd în purici îşi mîrîie valența.

Zborul roşu al oii mutilează apa
Rîzînd de sub roca gîndită cu sapa.
Realul din noi ne-nconjoară abstract.
Dispersia punctelor miroase compact.

(29 mai 1991; 14.22)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

COMPUNERI

CREIONUL ŞI PIXUL

Elevii de serviciu au terminat de făcut curăţenie şi au plecat acasă. În clasa goală, pe catedră, sînt două lucruri obişnuite: un creion şi un pix. Au fost uitate de nişte copii.

Privind pe fereastră, creionul şopti:

-Ce bine era atunci cînd stăteam în pădure, fără griji, în aer curat... Dar acum... Totul a început atunci, cînd au venit nişte forestieri. Pînă să-mi dau bine seama, m-am prăbuşit de acolo, de sus. Eram desprins de rădăcină. Apoi am fost dus la fabrică şi transformat în creion.

-Erai bun de scris? întrebă pixul, care pînă atunci stătuse tăcut.

-Da. HB. Ce mîndru eram! Am fost dus la o librărie şi pus într-un raft. Dar odată, pe cînd stăteam liniştit, uitîndu-mă la cumpărători, a intrat un băiat, a trîntit uşa şi s-a repezit la tejghea. A cerut un creion. Şi iată-mă în posesia lui. M-a luat ca pe o cîrpă şi m-a băgat într-un buzunar murdar. Acasă m-a pus între două scaune şi a început să le potrivească. Nu-i ghiceam intenţia. Acum ştiu. Încercase să mă rupă în două. Noroc că eram făcut dintr-un lemn tare. El s-a supărat şi m-a aruncat în ghiozdan. Bine că m-a uitat la şcoală. Cine ştie ce-aş mai fi pătit.

-Şi eu eram liniştit sub pămînt, sub forma de petrol, spuse pixul. Însă o sondă m-a tras la lumină. Am fost prelucrat la fabrică, pus în forme. Apoi... la magazin! Am fost cumpărat de un elev. Şi eu eram mîndru, însă stăpînul meu era cu totul altfel decît al tau. Era ordonat, harnic, disciplinat... Toate lucrurile sale erau în bună rînduiala... În clasă mă folosea pentru luat notiţele. Scria atît de frumos!.. Astăzi, stăpînul meu tocmai mă punea în penar, cînd răul de stilou mă împinse în afară. Copilul nu a observat, fiind ocupat cu notarea temei (pe care o făcea cu vecinul meu, creionul). Aşa am ajuns sub bancă şi m-au găsit elevii de serviciu.

Pixul privi cu luare-aminte creionul din faţa sa. Era alb, cu diferite desene colorate pe el, reprezentînd iepuraşi, cocoşei şi motănei. În vîrf radiera era ruptă, ca şi vîrful. Lecţia de karate îşi arăta urmările. Dacă pixul ar fi avut curiozitatea să-l măsoare, aşa, din ochi, n-ar fi ajuns la zece centimetri.

Creionul, imitînd pixul, se uită la acesta. Avea culoare albastră, ca şi mina, în afară de vîrf, care era verde.

Luîndu-şi ochii de la „partenerul" său, pixul văzu că afară se întunecase.

-E-ntuneric afară! anunţă el. Hai să ne culcăm!

-De nu m-ar găsi stăpînul mîine! se văicări creionul.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu-ți fă griji. O să te împing de pe catedră cînd o să vină, spuse mărinimos pixul.

-Îți mulțumesc! Noapte bună!

-Noapte bună! răspunse şi pixul.

(7 aprilie 1988; 11.08)

DISCUȚIE CU BANCA

Ieri, într-o recreație, banca mi-a spus :

-Degeaba te-ai supărat pe mine azi dimineața! Să ştii că nu din vina mea sînt aşa de murdară.

-Nu? am întrebat ironic. Dar a cui? A mea?

-Nici a ta, nici a mea, ci a băiatului care a stat aici atunci cînd ai fost plecat la ora de sport. Vrei să-ți povestesc cum s-a întîmplat?

-Bine. După intrarea clasei care avea matematica şi începerea orei, cei doi colegi de banca au început să rîdă pe înfundate şi...

-Au început să te mîzgălească, am completat.

-Exact. Unul a zis: „Scăfîrlie, vrei să ți-l desenez pe Winnetou?" Celălalt a răspuns: „Clar, da' cum ai să-l faci?" „Uite-aşa! Şi începu să deseneze personajele îndrăgite de prin cărți şi reviste, toate înarmate pînă-n dinți. Colegul nu mai prididea să-l felicite pentru „operele de artă". Însă profesorul îi observă, îi scoase la tablă şi le puse notele pe care le meritară.

-Daca-i aşa, atunci te iert şi mă bucur că mi-ai spus ce s-a întîmplat.

Şi, resemnat, am început să şterg banca.

(20 iunie 1989; 12.28)

PRIMA ZI DE ŞCOALĂ

E dimineață. În familia Ursulache e mare agitație. Este o zi importantă: astăzi cel mai mic membru al familiei va merge la scoală. Martinel, căci aşa se numeşte puiul de urs, zîmbeşte în somn. Oare ce visează? Ehei, el se şi vede la şcoală, aşezat în bancă cu Vivi, puiul de veveriță.

Țîrr! Țîrr! Ce se aude? E ceasul. Martinel tresare speriat.

-Ah, tu erai, ceasule? Ştii, am emoții. Cînd mă gîndesc că eu, Martinel Ursulache, Aleea Fragilor nr. 5, etajul 1, apartamentul 6, voi merge la scoală...

-Martinel, trezeşte-te! Să nu întîrzii.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-E mama! La revedere, ceasule, pe mîine!

-Uite, spuse ursoaica, ți-am făcut de mîncare, ți-am pus cărțile în ghiozdan, ți-am călcat uniforma...

-Bine, mamă. Trebuie să mă grăbesc.

Peste un sfert de oră, Martinel este gata de plecare.

-Să fii cuminte şi ascultător! mai apucă să-i spună ursoaica şi Martinel o ia la fugă pe scări. Îl văzuse pe Vivi, prietenul şi vecinul său.

În drum spre „Şcoala Vulpii" se întîlniră cu iepuraşii. Ei abia peste doi ani trebuiau să intre în clasa întîi.

Iată-i pe cei doi la scoală. După festivitate, un bursuc învățător citi pe fiecare în clasa lui. Martinel şi Vivi erau în clasa unei Vulpi. Se aşezară în aceeaşi bancă.

Vulpea strigă catalogul şi făcu cunoştință cu elevii. Începea prima lecție, şcolarii erau curioşi.

După terminarea orelor se îndreptară spre casele lor.

Martinel istorisi părinților impresiile despre şcoală, colegi şi învățătoare.

-Ce să-i faci, a fost prima zi de şcoală, zise Martinel.

(17 octombrie 1988; 11.61)

OCROTIREA NATURII

E amiază. În Pădurea Dealului e mare agitație. Bursucul a terminat de lipit afişe pe trunchiurile copacilor, în care se anunța un mare miting în Poiana Luminoasă, la ora 16, cu privire la poluarea naturii de către om. Organizatorii, Vulpea şi Lupul, au instalat o tribună de la care se va vorbi.

În cele din urmă, ora de începere a mitingului sosi.

Primul care lua cuvîntul fu Lupul, care s-a dovedit a fi şi cel mai înflăcărat vorbitor.

-Onorat auditoriu, ne-am adunat aici pentru a protesta împotriva abuzurilor săvîrşite de către om. Ştim cu toții în ce stare a ajuns astăzi natura. În primul rînd, cantitatea de oxigen produsă de pădure s-a micşorat, datorită tăierilor masive ce au loc în fiecare an. Apoi, lîngă pădurea noastră se afla fabrica de celuloză şi hîrtie „Pescăruş". „Calitatea" ei de a produce o mare cantitate de gaze toxice a determinat creşterea gradului mortalității viețuitoarelor din pădurea noastră.

Cuprins de entuziasm, publicul auditor scandă:

„Omule, tu nu uita,
pădurea nu e a ta!"

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Urmă la cuvînt Vulpea:

-Aş dori să amintesc o chestiune ce ne priveşte îndeaproape pe toţi dintre noi. Unii oameni certaţi cu disciplina aruncă în pădure diferite obiecte printre care: conserve, beţe de chibrituri şi hîrtii. În cursul zilei de ieri am văzut rîul ce ne străbate pădurea. Au mai rămas în viaţă puţini peşti, iar foarte mulţi copaci sînt scrijeliţi de aceiaşi „veseli vizitatori". Dar pentru că este deja tîrziu, aş propune încheierea acestui miting, cu un apel de a ocroti natura, adresat oamenilor.

Fu adoptată o moţiune de protest, pentru a fi înaintată forurilor superioare.

(25 mai 1990; 13.21)

SCRISOARE CĂTRE MK-20

Dragă MK-20,

Îţi mulţumesc mult pentru racheta ce mi-ai trimis cu intenţia de a vizita planeta Marte. Din păcate, ea s-a defectat cu cinci minute înainte de lansare. Acum îţi scriu de la spital. Am ajuns aici deoarece am încercat paraşuta primită de la tine, sărind de pe bloc Am avut totuşi noroc: nu mi s-au rupt decît două coaste şi un picior.

Medicul de gardă este foarte amabil cu mine. Mi-a pus la dispoziţie un pat confortabil, lîngă fereastră. De aici se vede curtea spitalului, cu numeroase bănci şi flori frumos colorate.

Dar iată! prietenul meu, doctorul, se îndreaptă spre mine, aşa că închei scrisoarea sperînd să ne revedem curînd.

Cu drag,
Florin

Destinatar:
MK-20, Nebuloasa Andromeda,
Sistemul Solar 05, planeta nr. 3, continentul 2,
Ţara de Sud-Vest, teritoriul nr. 2165, cod 1764541209.

(13 mai 1989; 12.18)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

ÎNTÎLNIRE CU UN ANIMAL NEOBIŞNUIT

Într-o vară, împreună cu echipa de cercetători din care făceam parte, am hotărît ca punctul expediției noastre ştiințifice să fie un codru întunecos, în care creştea, după cum eram informați, un copac ce deținea recordul absolut în ceea ce priveşte calitatea lemnului.

Însă acest arbore se afla departe de tabăra noastră, aşa că ne-am propus să luăm fiecare cîte un pistol laser şi unul anesteziant.

În ziua plecării toți eram impresionați de măreția codrului.

La cîteva ore de cînd plecasem, eu m-am oprit să cercetez o plantă carnivoră necunoscută, pe care o văzusem devorînd cu ferocitate un fluture imprudent. Astfel, m-am rătăcit de ceilalți membri ai expediției. M-am ridicat dintr-un salt dar pistoalele cu care eram înarmat căzură pe o piatră pe care n-o observasem la început şi se defectară.

Deodată, de după un copac, îmi apăru în față cel mai ciudat animal pe care îl văzusem pînă atunci. Avea un singur ochi, dispus în vîrful unui fel de tub pe care îl rotea în toate direcțiile. Văzîndu-mă, se apropie amenințător şi deschise gura cu două şiruri de dinți ascuțiți. Eu mă dădeam cîte puțin înapoi pînă cînd mă lipii de un copac. Lîngă mine am văzut pîlnia deschisă a unei flori din specia celei care îmi reținuse atenția. Deodată îmi veni ideea salvatoare: am rupt floarea şi i-am aruncat-o fiarei în ochi. Planta îi devoră ochiul din vîrful tubului, iar după un timp, animalul muri.

Însă, din ce în ce mai aproape am auzit glasurile colegilor mei care îmi observaseră lipsa şi mă căutau. Eram salvat!

Le-am povestit despre cele două specii nemaiîntîlnite şi cînd am văzut trunchiul de care mă lipisem, mi-am dat seama că era tocmai copacul căutat. Eram mîndru că am ajutat şi eu ştiința.

(13 iunie 1989; 12.26)

DIALOG ÎNTRE SECOLE

Într-o zi s-au întîlnit doi copii din secole diferite: Gigel, din secolul XXI, şi Ionel, din secolul XX, şi au început o conversație.

-Ionele, am văzut o emisiune despre „Metroul planetar" la televizor! spuse Gigel.

Ionel îl întrebă:

-Dar cum arata televizorul în secolul vostru?

-Este extraplat (de vreo 5 mm grosime) cu imagine tridimensională.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Şi la voi sînt vapoare cu motoare Diesel?

-Nu, la noi sînt vapoare cu motoare nucleare ce pot asigura viteze mari, de pînă la 75 de noduri. Vapoarele au sisteme automate de dirijare şi telecomanda. O realizare importantă, continuă Gigel, o constituie şi trenurile cu suspensie magnetică şi cu viteze de pînă la 1000 km/h.

-Foarte interesant...

-Hîrtia în secolul nostru este realizată din petrol, pentru a economisi lemnul, şi prezintă o mare rezistența față de incendii.

-Gigele, vorbeai de trenuri. Cum este în vagoane ?

-Vagoanele prezintă un confort deosebit, deoarece au o aparatură perfecționată pentru condiționarea aerului.

-Pînă în secolul vostru s-au perfecționat avioanele?

-Sigur! Acum se desprind de pămînt cu ajutorul antigravitației. Această tehnică se foloseşte şi pentru lansarea navelor interplanetare. Nu de mult şi eu am făcut o excursie pe Lună cu ajutorul unei asemenea nave. Cînd a plecat racheta, gravitația s-a redus brusc la zero. O astfel de călătorie nu necesită pregătiri deosebite.

-Îți mulțumesc pentru lucrurile interesante ce mi le-ai spus. La revedere!

-La revedere, Ionele!

Cei doi s-au despărțit.

(10 decembrie 1988; 11.75)

ORELE ÎN 3011

Ne aflăm la o oră de limba română, în anul 3011.

Elevii aşteaptă nerăbdători venirea profesorului. În pauză s-au distrat de minune jucînd jocul „Robotika", ce apare în fiecare recreație pe ecranele de afişaj ale pupitrelor.

În sfîrşit, profesorul a intrat iar zumzetul elevilor s-a potolit. După ce îşi notă absenții din condica electronică a clasei, acesta îl întrebă pe M-25 ce lecție a avut de pregătit.

-Pentru astăzi am avut de vizionat microfilmul istoric „Videotelefonul cu laser", realizat de cunoscutul K-40925 în anul 2998.

M-25 fu ascultat la povestirea acestui microfilm, după care profesorul trecu la predarea lecției noi, intitulată „Noi şi anul 4000".

Profesorul apăsă un buton de pe claviatura de pe catedră şi pe ecranele elevilor apăru filmul anunțat.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Elevii îl urmăriră cu atenție, iar la sfîrşitul orei, profesorul îl răsplăti pe M-25, care învățase bine lecția, cu un tichet de categoria 1.

După plecarea profesorului, deoarece româna era ultima oră, fiecare elev se urcă în erhipterul personal şi se despărțiră.

(14 mai 1990; 13.18)

GRUP STATUAR

Voiam de mult să văd aşa numita „a opta minune a lumii", statuia gigantica ridicată în una din insulele arhipelagului Papua Noua Guinee, dar mi-am îndeplinit dorința doar după ce am avut sută de mii necesară şi s-a votat liberalizarea paşapoartelor.

Aşadar, într-o zi însorită de vara, împreună cu un grup de excursionişti care doreau acelaşi lucru ca şi mine, am decolat cu un avion Tarom spre New York, de unde urma să prindem legătura spre capitala Noii Guinei.

Peste trei zile decolam din marele oraş american, cu întîrziere, dată fiind criza din Golf, deci lipsa petrolului şi a produselor adiacente.

Iată-ne ajunşi în capitala Noii Guinei, un oraş mare cît Hîrlăul (ați recunoscut desigur hiperbola).

Ghidul ce ne însoțea ne-a propus cazarea într-un hotel de categoria a VI-a, cu plata în dolari australieni, urmînd ca a doua zi să pornim cu autocarul spre grupul statuar numit în graiul cristalin al băştinaşilor „Pom Puk Ka".

...De două ore mergeam prin deşert, cînd deodată am văzut profilîndu-se la orizont întîi partea superioară, apoi toată statuia.

Ghidul începu să zbiere emoționat în microfon în engleză, iar prietenul meu îmi zbiera scîrbit la ureche în romînă, traducîndu-mi.

Am aflat astfel că statuia se afla ridicată pe locul unde se surpase o mină, în cinstea încercărilor nereuşite de a-i salva pe cei surprinşi.

Statuia reprezenta, fără îndoială, o femeie în picioare lîngă un cal, deoarece se afla o tăbliță explicativă: „Woman standing up and her horse".

Aceasta mi-a amintit de opera „Fefeleaga", deşi eram în vacanța de vară. I-am împărtăşit prietenului meu observațiile, iar el interesîndu-se, îmi zise că nu-i exclus, sculptorul fiind un emigrant romîn, ce studiase opera într-o şcoală comunală.

Femeia era încruntată şi, nu ştiu de ce, aducea cu un criminal de război irakian.

Calul, dacă nu era de piatră, bineînțeles că s-ar fi prăbuşit, fiind slăbănog de parcă ar fi fost adus dintr-o fermă cooperatistă. Stăpîna lui avea un cojoc, deşi

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

erau 40°C la umbră, iar în mînă ținea un băț, în care se sprijinea plină de satisfacție, ca unul din iubiții noştri parlamentari.

După ce o privi din toate părțile, prietenul meu concluzionă:

-Frumoasă ca limba rusă! Nu merită să-ți voalezi filmele pe ea! se adresă apoi celor ce o fotografiau.

După aceea, prostindu-se, trase încet cu piciorul în postament, din care sări o cărămidă. Ghidul îi pretinse o amendă de 200 de dolari, însă prietenul meu puse cărămida la loc, iar ghidul se declară mulțumit.

Eu îi luai apărarea:

-Tot se dărîma într-un an.

-Da! prinse din zbor ideea prietenul.

În concluzie, pe la ora 15 am plecat spre capitală, de acolo la New York, iar la Otopeni îmi revenea în minte imaginea sutei de mii cheltuita degeaba. Mai bine îmi luam un Lăstun!

Concluzie: produsele romîneşti sînt calitativ superioare!

Nu ne vindem țara!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

PARODII

MUNCA NE E DRAGĂ

E primăvară. Pe ogoare, în livezi şi grădini, cooperatorii stau degeaba. Nu demult am mers şi noi să vizităm livada CAP. După ce ni s-au arătat felurile de pomi ce cresc în grădină, am ajutat şi noi la împrăştierea fructelor.

Ce scîrbos a fost! Munca nu este plăcută, şi cere multă atenţie. Merele şi perele, mai ales, sînt gingaşe. Le-am cules numai cu prăjina.

În drum spre scoală am trecut pe la silozul în care se mucegăiesc fructele. E o încăpere luminoasă şi caldă. Aici, lăzile sînt controlate cu grijă, din nou, pentru a se strecura vreun fruct vătămat, care ar putea strica pe cele din jur. Abia după această vizită am înţeles noi cum putem avea fructe stricate la masă, chiar şi toamna.

Cînd să ne luăm seara bună de la brigadier, Sorin, comandantul detaşamentului, a întrebat:

-Dar cum putem păstra strugurii pînă vara tîrziu?

-Pentru a avea puţin timp struguri proaspeţi, se taie bucăţi de viţă, lungi de 25 km, fără ciorchini pe ele, se introduc cu un capăt într-o eprubetă, iar celălalt capăt se înfige într-un harbuz. Astfel, boabele se păstrează dezhidratate.

Acum cîtva timp am vizitat livada de legume. Am găsit pe membrii brigăzii legumicole fluierînd la soare. Ne-am îndreptat spre cutiile cu gogoşari, roşii, vinete, morcovi. În spate se vedea terenul de fotbal de pe care se recoltase măzărichea, fasolea coborîtoare şi roşiile de iarnă.

-Băi elevi, mai sînt în lăzi ardeii slabi, a zis tovarăşul învăţător. Ce-ar fi să-i împrăştiem noi, să dăm o mînă peste cap?

-Da, da! am urlat noi voioşi.

Am luat fiecare cîte un rînd şi am început activitatea. A trebuit să ţopăim, ca să-i strivim. I-am aşezat apoi în containere pentru a fi urcate în camion.

La plecare, tovarăşul învăţător ne-a anunţat că săptămîna viitoare vom pune în pomii fructiferi cuiburi de omizi şi ouăle lor.

-Pînă atunci însă mai avem de lucru la antrenamente. Observ că munca nu vă e dragă şi sînt foarte bucuros, a încheiat tovarăşul învăţător.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

DAN, CĂPITAN DE PLAI

Frunză verde de mălai,
Frunză verde de susai,
Dan, copil orfan, găsit,
Şef de gaşc-a devenit.
(Fragment de cîntic poporal)

Dan, boşorogul, trăia în munți, într-o peşteră, lîngă prăpastia în care i se rostogoliseră comorile agonisite în cincizeci de ani de activitate, odată cu ultimul cutremur.

Îşi amintea de zilele fericitei tinereți, cum aşteptau el şi prietenii sai devotați vreo trăsură pe care o jefuiau, mai mare dragul, de-i mergeau fulgii. Însă, prin fața ochilor ii trecu deodată episodul jalnic, cînd, ca de obicei, se pregăteau să treacă la atac, dar, ghinion! în trăsură se afla tocmai şeful securității, care-i prinse cu lațul ca un cowboy, îi duse în fața lui Ştefan şi îi încorporă la Divizia 5 Săbieri şi Scutieri. Cu plata în valută. 500 de zloți de fiecare bătaie cîştigată şi 400 de zloți cheltuieli de înmormîntare în caz contrar.

Îşi mai amintea, de asemenea, cum îşi încuraja el murgul, spunîndu-i duios la ureche in clipele de grea cumpănă: „Fugi că te fac parizer!" Şi murgul, îmbărbătat, o pornea mai departe.

Deodată, fu trezit din visare de un cîrîit puternic şi cîteva strigăte disperate:

„Crr... crr... aici Buflea... chem Babota... crr... crr..."

Aceste zgomote inexpresive veneau din microfoanele şi receptoarele amplasate în cei doi stejari bătrîni de pe culme. Dan se repezi cu bastonul după el:

„Aici Babota, spune!"

„Vin tătarii, toată noaptea a fost în vale scandal. S-au înregistrat 400 de victime, dintre care 89% morți şi 11% sclavi, dintre care..."

Buflea nu mai putu continua, din difuzoare răzbăteau sunete ciudate, ce durară vreo doua minute, apoi se auzi un glas:

„Radiofonist interceptat, executat. Aştept noi ordine. Raportez: Ocirbat, vicehan."

Batrinul Dan se înverzi de ciudă. Văzu pe cer trecînd un stol de vulturi, îşi luă arcul din cui, o săgeată, ochì un vultur şi... la picioare îi căzu o vrabie, care avea cuib în stejari.

Fericit, Dan zise:

-Uite iscoada tătărasca unde-mi fu!

Apoi, se întoarse în peşteră, îşi luă paloşul din cui, îi făcu de cîteva ori vînt să i duca praful, şi îi trimise o telegramă fulger prietenului său, Ursan:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Bă. STOP. La luptă. STOP. Vin tătarii. STOP. Vino şi tu. STOP. Dacă nu, belciug în nas. STOP. Taxa inversă."

Îşi zise în gînd: „Să plăteşti tu, porcule. Că şi eu ți-am plătit cauțiunea cînd cu falsificarea hrisoavelor." Apoi se pregăti liniştit de luptă.

Dan se grăbi spre casa lui Ursan, fiind convins că nu va veni de bunăvoie. Îi veni în gînd episodul ridicol cînd într-o bătălie, acesta aruncă arcanul şi vru sa fuga, dar, culmea! arcanul nimeri tocmai pe hanul tătar şi-l trînti la pamînt. Drept răsplata, Ştefan îi dărui 200 de prăjini de pamînt, o cireada de vaci şi o herghlie. Însă cireada o pierdu la poker şi ramase numai cu herghelia şi pamîntul. Dar, cu toate că Dan călărea pe o mîrțoagă, ajunse în cele din urmă la casa lui Ursan. Drumețul intră, zise:

-Bine-am găsit, Ursane!

Un aspru glas răspunse:

-Bine-ai venit, bovane!

Şi apăru Ursan, beat criță, duhnind a vermut. Nici nu putea să încalece, de aceea Dan şi Fulga, fiica lui Ursan, abia reuşiră să-l pună pe cal în aşa fel încît să nu cadă. Fulga îi spuse lui Dan:

-Taica-i în ultimul timp cam dezechilibrat, aşa că, rogu-te, ai grijă de dînsul!

Drept răspuns, Ursan rîgîi şi intră într-un pîlc de copaci, crezînd că sînt duşmani. Cînd, cu chiu cu vai, Dan reuşi să-l oprească, el răcni cît îl ținea gura:

-De ce mă destabilizezi, ticălosule?

După o jumătate de ora, porniră amîndoi la luptă.

Merseră ei ce merseră, cînd, pe înserat, Ursan căzu din şa şi rămase lat jos. Din cînd în cînd fornăia şi înjura printre dinți. Deodată, auzi tropot de copite, se urcă într-un pom, ținîndu-şi răsuflarea.

Nu trecu mult timp şi se iviră tătarii. Hanul Ghirai se apropie de Ursan şi, descălecînd, se aplecă asupra lui. Dan, vrînd să-i trimită o săgeată în cap, se dezechilibră şi-şi omorî propriul cal.

Unul din ceata vrăjmaşă îl observă pe român şi-i făcu atenți şi pe ceilalți. Dan, de frică, leşină şi căzu din pom. Tătarii se apropiară de el. Deodată, apăru Fulga cu o bandă de golani, cu o piele de lup, şi-i puse să urle.

Caii se speriară şi o luară la fugă. Unul dintre călăreți, vicehanul Ocirbat îl apucă pe Dan de un picior şi-l trase după el, scuipînd la fiecare 200 de metri cu scîrbă.

După vreo trei kilometri, tătarii descalecară iar unul mai voinic îl legă bine. Rînjind, Ghirai zise:

-În lagăr cu ampotrofagu' !

Iar voinicul îl bătu măr. (Pe Dan.)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

După ce trecură Nistrul, pe lîngă ei trecu un călăreț cu un mesaj pentru Ghirai. Acesta, neştiind să citească, nu-şi pierdu totuşi prezența de spirit şi se remarcă prin strigătul sălbatic:

-În lagăr cu ampotrofagu' !

Iar voinicul îi trimise o săgeată în frunte. (Călărețului.)

Ajunşi în tabăra tătarilor, Ghirai se încuie cortul personal şi dădu dispoziție ca Dan să fie închis în cortul deținuților, urmînd ca paznicul să-i transmită zilnic ce mai e cu prizonierul. Peste o jumătate de oră, paznicul fugi speriat la Ghirai, spunîndu-i că Dan face urît de tot, că a început să răcnească să i se citească „Declarația drepturilor deținutului" de la Constantinopol.

La care Ghirai răspunse printre dinți, rînjind:

-Drogați-l!

...Noaptea se aşternuse peste tabăra tătarilor. Toți adormiseră, cînd deodată se făcu auzită o mare hărmălaie. O voce striga:

-Mafioților! Războiul drogurilor! Protestez vehement!

Apoi se auziră nişte zgomote dubioase, ca acelea produse în urma lovirii unui castron cu un drug de fier.

Ce se întîmplase? Dan, văzînd că nu are nimic după ce fusese silit să înghită 500 de grame de cocaină, începu să se enerveze şi să dea cu capul de stîlpul de fier ce susținea cortul, pînă cînd îl scoase din pămînt, iar cortul căzu peste el.

Străjilor li se făcu negru înaintea ochilor şi veniră în fugă să vadă ce se întîmplă, iar voinicul, cu toată seriozitatea, îi dădu doi pumni în nas, adormindu-l.

A doua zi, de cum se sculă, se întinse şi spuse, zîmbind cu bunătate:

-Vreau în audiență!

Paznicii îşi spuseră că s-a cuminții, şi de aceea îl duseră în fața hanului. Aici, Dan începu deodată să răcnească:

-Protestez vehement împotriva masurilor abuzive...

Dar Ghirai îl întrerupse brusc:

-În lagăr cu ampotrofagu' !

Însă Dan nu se lasă mai prejos, aparîndu-şi onoarea națională:

-Ampotrofag îi mă-ta şi taf-tu, vampirule!

Ghirai, o clipă nu ştiù ce să creadă, apoi, rămînînd cu gura căscata de înțelepciunea românului, îi propuse să-i îndeplinească orice dorință, cu condiția să revină în tabăra tătarilor, potrivit „Convenției internaționale privind prizonierii de război".

Lui Dan i se contură imediat o posibilitate de a scăpa. Spuse:

-Bine faci, Ghirai. Îți cer deci să mă laşi să plec să-mi mai văd o dată pamîntul natal! Şi pentru mai multă siguranța, dă-mi pe un om de încredere al tău ca însoțitor:

-OK, Dan! Ia calul meu, ca mîrțoaga ta nu mai ştiu pe unde e!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Trecînd Nistrul, Dan devenea din ce în ce mai fericit, dar calul era din ce în ce mai neliniştit. Dan hotărî să descalece, deoarece se afla aproape de casă. Însoțitorul lui făcu acelaşi lucru.

Deodată, pămîntul începu să se mişte. Calul necheză şi o luă la fugă. Iar tătarul îngenunche, cerînd îndurare. Dan rînji, iar în minte îşi zise: „Iată momentul prielnic".

Se apropie tiptil de tătar şi-i strigă la ureche:

-Cutremuuuur!

Tătarul căzu leşinat jos, făcînd un infarct.

Dan îi sustrase din buzunar mini-radioul, hotărît să-l vîndă în talcioc, împreună cu ceasul. Apoi se îndreptă spre casa lui Ursan, ca să-i fure un cal.

Dar despre aceste întîmplări vă voi povesti altădată.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

POVESTIRI

NAVA KEX

Prima mea povestire s-a numit *Nava KEX*. Din păcate am pierdut-o, însă îmi amintesc ideea de la care am pornit:

Nava KEX („Kosmos Explorări") a fost lansată de oameni în scopul contactului cu alte civilizații, avînd înregistrate imagini despre Pamînt şi modul de viață al locuitorilor lui. Datorită unui accident, viteza sa de deplasare a crescut foarte mult, apropiindu-se de cea a luminii. Conform teoriei relativității, timpul pe navă trecu mult mai repede decît pe Pămînt. Pe nava KEX trecură zeci de mii de ani, iar pe Terra, miliarde. Apoi, nava fu observată de o civilizație şi interceptată. Se dovedi că aceştia erau oameni, urmaşii evoluați ai celor ce trimiseseră racheta. Ei se mutaseră pe altă planetă deoarece soarele se răcise. Au fost foarte interesați de înregistrări, care constituiau adevărate izvoare istorice. Apoi nava a fost trimisă înapoi spre sistemul solar al Terrei, unde înmagazină date despre Pamîntul înghetat şi Soarele mort. Apoi se întoarse pe planeta actuală a oamenilor, transmițîndu-le informațiile acumulate.

(1983; 6)

BANDITUL

A fost odată un bandit, care s-a dus la Apemin. Vînzătorul i-a întins o sticlă pe tejghea. Iar atunci banditul, rîzînd prosteşte, scoase pistolul şi sparse sticla de apă minerală!

BANDITUL MODERN

A fost odată un bandit, care s-a dus iar la Apemin în scop de jaf. Vînzătorul nu i-a întins nici o sticlă pe tejghea, deoarece nu erau. Iar atunci banditul, țipînd isteric, scoase pixul şi ceru condica de reclamații!

Peste cinci minute, banditul fu scos afară din magazin în stare gravă...

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

BINE AI VENIT, IARNĂ!

Afară adie un crivăț.

Se aud clinchete cristaline: s-a făcut bucăți un geam. O briză rece ridică hîrtiile pînă în plafon şi răstoarnă o călimară. Izvorul acesta negru se prelinge pe cartea luată de la bibliotecă.

Briza rece capătă noi puteri şi reuşeşte să împingă cîteva cărți de pe raft; acestea căzînd îşi îndoaie paginile.

Briza cu noi puteri devine un curent de aer înghețat care trînteşte la pămînt sticla cu apă minerală de pe masă, udînd covorul persan 2/3m de 10 800 lei.

Perdeaua umflată ca o aripă prietenoasă, reuşeşte să ajungă pînă la televizor răsturnînd vaza de cristal. Ea se rostogoleşte, cade, transformîndu-se în cioburi multicolore.

Tu, venind de la patinoar, te holbezi şi cazi, luxîndu-ți mîna.

COMPUNERE 40% ŞCOLARĂ[1]

Într-o însorită zi de vară, Dan, Marcel şi Gina au hotărât să facă duminică o excursie în pădurea de la marginea oraşului.

Gina îşi luă mingea pentru a juca diferite jocuri minunate.

Iată-i deci pe cei trei „eroi" gata de drum. Toți erau cu sufletele pline de veselie, iar Marcel spunea diferite glume.

În sfârşit, ajunseră în pădure, Gina puse un pumn de nuci şi de castane pe o buturugă, pentru veverițe, apoi începură să se joace cu mingea.

După un timp, Gina obosi şi se duse să pregătească micul dejun, adică vreo trei felii de pâine cu dulceață.

Dan întrebă:

-Gina, vrei să ne laşi nouă mingea, să ne mai jucăm?

-Vai, sigur că da! răspunse aceasta.

Fixară o poartă, pe care o apăra Dan, iar Marcel începu să tragă şuturi.

Deodată, Marcel se înfuriè, dădu o bombă iar mingea ajunse într-un ciot şi se sparse.

-Ce naiba faci, boule? se răsti Dan.

-De ce vă certați, băieți? întrebă Gina, care tocmai sosise cu tartinele.

-Dragul de Marcel ți-a spart mingea.

Gina trînti furioasă tartinele jos şi țipă:

[1] dacă nu vă place prima parte, citiți-o pe a doua

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Fir-ați voi să fiți! Minge bună! Aveți paie-n cap? Mi-o plătiți, nu mă interesează! Sau nu, că nu se găsesc. Îmi aduceți alta!

Însă Marcel zise:

-Doar n-o să-ți dau Artex-ul meu pe-o chişcă dezumflată!

-Sta-ți-ar Artex-u-n gît!

-Ia mai taci şi tu! O să-ți dăm fiecare cîte 9 lei, eu şi Dan.

-Vezi să nu! Tu ai spart-o! Eu ți-am zis să dai mai încet!

-Ba nu! Doar ne-am jucat amîndoi! Juma' - juma'.

-Te-ai scrîntit! Ştiam eu că ai păsărele încă de dimineață, cînd ne sufocai cu poantele alea tîmpite!

-Las' mai bine că lămurim noi acasă toate astea! îi întrerupse Gina şi se duse să-şi pună lucrurile în rucsac.

Bineînțeles, avu grijă să dea câte un şut în cele ale lui Dan şi Marcel. Apoi, văzînd o veveriță luînd o nucă (din cele aduse de acasa) strigă:

-Hai, marş şi tu, şobolan nesuferit!

Şi cu un gest hotărît, dădu castanele şi nucile jos de pe buturugă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

PĂDUREA GROAZEI

-Extraordinar! exclamă A.F.

-Ce e extraordinar? întrebă plictisit Ş.V., prietenul său.

-Chestia cu Pădurea Groazei.

-Aiurea! Citeşti tot felul de poveşti tîmpite!

Peste cîteva luni, Adrian Florescu şi Ştefan Vasiliu au plănuit să cerceteze o pădure de la marginea oraşului. Circulau tot felul de legende despre ea. De aceea, într-o zi însorită de vară porniră la drum...

-Oare cît am mers pînă acum? întrebă Ştefan.

-O oră şi jumătate, am cronometrat!

Peste încă o jumătate de oră dădură peste o poieniță şi hotărîră să ia masa. Adrian despachetă şi, deodată, privirea îi căzu pe o bucată de ziar mototolită. Atunci îşi aminti...

Îi zise emoționat lui Ştefan:

-Ştii unde ne aflăm?

-Sigur! În pădure.

-În... Pădurea Groazei!

-Cee?

-Am zis bine! În Pădurea Groazei. Îți mai aminteşti că acum cîteva luni am citit un articol pe această temă?

-Ca şi cum aş fi obligat să-ți țin minte lecturile! Despre ce era vorba?

-Despre un pădurar care, într-o noapte, a auzit un zgomot de paşi neobişnuit şi a văzut o namilă de vreo 2-3 metri pătrunzîndu-i prin peretele casei. Prezența de spirit pe care a dovedit-o l-a salvat. A spart un geam şi a reuşit să fugă. Namila -după el. Pînă la urmă a ieşit din pădure şi a scăpat. Oamenii l-au întrebat ce pățise; le-a povestit, apoi a înnebunit.

-De fapt, se şi spune prin părțile locului că cine petrece noaptea în pădure ajunge la balamuc, sau, pur şi simplu, nu se mai întoarce. Aşa că puțini mai sînt cei ce stau după căderea nopții pe aici.

-Noi sîntem o excepție.

-Ce spui? Nu cumva vrei şi tu să... prinzi păsărele!

-Nicidecum! Dacă nu vrei şi tu să rămîi, voi merge singur mai departe.

-Doar n-o să te las singur! zise Ştefan, văzînd că prietenul lui e hotărît. Merg şi eu.

-Aşa te vreau, Ştef! spuse Adrian rîzînd. Apropo, ai luat lanternele?

-Sigur; trei lanterne şi o cutie de chibrituri.

Mai merseră vreo cîteva ceasuri, pătrunzînd tot mai adînc în codru. Soarele se pregătea să apună. Cu fiecare clipă neliniştea creştea în sufletele celor doi.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deodată, Ştefan văzu o îngrămădire deasă de crengi şi uscături ce părea de origine artificială.

-Oare ce-o fi? întrebă el.

-Să vedem.

Pătrunseră cu greu prin întăritură, iar ceea ce văzură îi umplu de groază! În jurul lor erau numai schelete!!!

-Ia te uită! Toți au capetele complet sfărîmate! observă Adrian.

Apoi, timp de 5 minute, se căzni să-l aducă în simțiri pe Ştefan. Nu reuşi şi văzînd o casă la vreo sută de metri mai încolo, hotărî să-şi care prietenul acolo, pentru a-i da primul ajutor. Dar, deodată, în spatele lor răsări un alt om. Îi urmărise.

-Bună! Tyby! zise el întinzîndu-i mîna lui Adrian.

Acesta se prezentă la rîndul lui.

-Ce-a pățit... prietenul?

-A leşinat. Ajută-mă să-l duc în cabana aia!

În sfîrşit, ajunseră. În prima cameră, pe masă, era un caiet deschis. Adrian se aplecă şi citi: „...poate fi oprit prin desprinderea antenei captatoare de energie..." Mai departe nu ajunse, deoarece Ştefan începu să dea semne de viață. Îi povestiră lui Tyby scopul expediției lor, dar acesta se arătă neîncrezător, spunînd că toate acestea sînt poveşti de adormit copii.

-Bine, frate, dar scheletele? întrebă Ştefan, pentru că numai aducerea aminte îl făcea să tremure din tot corpul.

-Cine ştie ce accident forestier nefericit... încercă Tyby.

-Haida de! zise Adrian.

-Ssst! spuse Ştefan. Se aude ceva! Nişte paşi uriaşi!

-Nu e nimic! zise, sigur de sine Tyby, şi se îndreptă spre ieşire.

-NU!

-NU!

Uşa se sfărîmă în bucăți. Prin ea patrunse o namilă de robot de vreo trei metri, de culoare cenuşie; ridică mîna spre Tyby, dar acesta se feri şi fugi din calea lui. Se repezi spre o fereastră, dădu cu pumnul, însă deschizătura era prea mică.

-Deschide-l! îi strigă Adrian.

Tyby se grăbi să execute, dar nu mai avu timp. Robotul înaintase trei paşi, sfărîmînd un scaun. Îşi întinse mîna şi îl prinse pe Tyby tocmai cînd se pregătea să sară. Îl trase spre el cu o forța nemaipomenită, îl trînti jos şi îi zdrobi capul cu piciorul.

Adrian avu o prezență de spirit extraordinară: înşfăcă de pe masa caietul şi îl trase pe Ştefan după el pe uşă. O luară amîndoi la fugă. Adrian văzu cum robotul îl tîra pe Tyby spre curte, unde îl aruncă violent. Apoi se îndreptă spre ei.

Îi strigă lui Ştefan:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Fugi! Ştiu cum să-i venim de hac! Trebuie să ne despărțim! Nu intra-n panică! Ştii că robotul urmăreşte numai pe cel pe care l-a văzut primul şi nu se lasă pînă nu-l omoară. La început, să fugim la o distanță de vreo zece paşi, să-i vedem intențiile. Dacă te urmăreşte pe tine, nu te pierde cu firea, ți-am zis că ştiu ce să fac. Dacă mă urmăreşte pe mine, ia caietul ăsta şi ascunde-te undeva.

După cîteva minute se văzu clar că robotul îl urmărea pe Adrian. Acesta îi strigă prietenului său:

-Fugi! Şi totuşi dă-mi caietul! Ştefan i-l dădu şi cei doi se despărțiră.

Două ore de fugă... Adrian era istovit. Simțea ca la următorul pas se va prabuşi. Îşi consumase ultimele resurse de energie. Însă avea senzația că şi robotul încetinise ritmul. Şi, într-adevăr, nu se înşela. Cei doi mergeau din ce în ce mai încet...

Ora trei noaptea... Adrian aproape că adormise de oboseală. Abia se tîra pe pămînt...

Ora trei şi jumătate. Adrian căzu pe sol, mort de oboseală. Robotul mai merse vreo cinci metri, apoi se opri şi el.

A doua zi, pe la ora 10, Adrian să trezi cu o groaznică durere de cap. Abia după cîteva minute realiză în ce situație se afla. Văzu la cîțiva paşi de el robotul, stînd încremenit. În spate, antena „captatoare de energie" strălucea de-i lua ochii.

Văzu la mică distanță şi caietul, căzut peste frunzele moarte. Îl ridică atent şi, în ciuda durerii de cap, se hotarî să-l răsfoiască.

Află o mulțime de lucruri despre monstrul de metal din fața lui. Acesta funcționa pe baza energiei solare captate de o antenă perfecționată. Pentru a fi învins, aceasta trebuia desprinsă de trup, pentru a nu mai putea lua energie. În timpul zilelor însorite, în antenă se găsea o impresionantă cantitate de electricitate. „Reîncărcarea" se făcea de la răsăritul soarelui pînă la apusul său.

Adrian scăpă caietul din mînă. Îşi dădu seama ce însemna asta. Era rătăcit în pădure; robotul îl putea simți de la o depărtare de 300 m. Însă el preferă o altă variantă. Voia să-şi păstreze puterile pentru o nouă noapte de fugă. Dacă îi putea consuma robotului criminal toată energia înainte de epuizarea totală, era bine; dacă nu, era un om mort. Hotărî să mai stea vreo cîteva ore întins, pentru a putea avea cît mai multe şanse de reuşită. Dormi încă trei ore, apoi se trezi mai înviorat şi mort de foame. Îi veni o idee: să caute mîncare mai departe, pentru a putea avea de la început o anumită distanță față de robot. Găsi în cale un izvor şi bău cîteva guri de apă. Merse mai departe şi avu norocul să dea peste cîteva tufişuri de zmeură şi mure, precum şi peste nişte aluni. Nu fu o masă îndestulătoare, totuşi necesară.

Soarele apunea. Adrian era cuprins de o teamă de nestăpînit. Era conştient că acum pentru el va începe drumul către viață sau către moarte.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Deodată, auzi o mişcare greoaie în spatele său. O luă la fugă, totuşi nu una disperată, ei mai degrabă una de rezistență, căci scopul lui oră să „obosească" urmăritorul cît mai mult.

...Alerga de peste 3 ore. Era frînt de oboseală. Îşi amintea că înainte de excursia asta nenorocită se antrenase pentru rezistență. Proba aceasta însă era hotărîtoare. Se gîndea cît va mai putea merge. Robotul încetinise şi el ritmul.

Deodată, Adrian îşi dădu seama că era la marginea pădurii. Răsuflă uşurat. Se strecură printre ultimii copaci, iar robotul se opri. Renunțase să-l urmărească. Obiectivul său principal era acum Ştefan. Acesta orbecăise două zile prin pădure, dar nu reuşise să iasă de acolo, se rătăcise şi, din nefericire pentru el, se îndrepta exact înspre robot.

Acesta mergea tot mai încet, însă cu Adrian pe urmele lui. Peste un sfert de oră criminalul cenuşiu se opri. Îşi consumase toată energia. La un moment dat, Ştefan, care în ciuda situației lui, fredona un cîntec, se trezi față-n față cu robotul. Rămase pe loc ca prostit. Nu mai putu să facă nici o mişcare. Însă Adrian îl văzu şi se repezi spre el fericit. Ştefan îl observă şi-i mai veni inima la loc, dîndu-şi seama mai ales ca robotul nu face nici o mişcare. Adrian, trăgîndu-l pe Ştefan după el, merse să-i smulgă antena, însă văzu că este prea mic. Atunci îi spuse lui Ştefan:

-Fă-mi scara, să mă sui!

Prietenul său acceptă, iar Adrian urcă şi încercă să o desprindă, însă antena parcă era atrasă de un magnet. Deodată, Adrian se dezechilibră şi se agăță de capul robotului, care căzu cu un zgomot metalic.

Adrian căzu şi el, mai-mai să-şi rupă mîna. Încercă să desprindă antena cu ajutorul lui Ştefan, însă nu reuşi. Atunci îi veni o idee formidabilă. Rupse o creangă potrivită ca grosime, îşi puse prietenul să tragă de antena cît poate de tare, iar cînd între aceasta şi trupul robotului se formă o anumită distanță, puse creanga în acel loc.

Antena căzu la pămînt iar alarma se declanşa pe neaşteptate. Cei doi o rupseră la fugă şi în cîteva secunde ieşiră din pădure. În urma lor se declanşă o puternică explozie. Prietenii se felicitară reciproc: nici un om nu va mai cădea victimă acestui criminal.

Adrian vru să ia caietul gasit în cabana misterioasă, să afle mai multe lucruri privitoare la robot, dar îşi dădu seama că îl uitase pe jos, lîngă acesta. Fusese distrus odată cu explozia, Erau conştienți că nu vor afla niciodată cine îl construise, cu ce scop.

Dar nu le păsa. Priveau cerul înstelat, fericiți că scăpaseră cu bine.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

CAZUL „G”

Într-o zi, în trupa[1] Balamuc, condusă de către Rex, Azor descoperi un gaz deosebit de toxic şi exploziv, căruia îi dădu numele de „Azoriu”. Şeful ordonaţilor afla imediat şi-şi puse în gînd să „găbjească” formula. Zis şi făcut! Hămăloi îl chemă la el pe Tabaratischi, omul său de încredere, şi-i spuse să se „ocupe” de Azoriu, astfel încît să se numească "Hămăloitabaratischitoriu”! Cam încurcat nume, da’ ce să-i faci?!

Însă nici spionii lui Rex nu dormeau. Ei aflară imediat de intenţiile lui Hămăloi. Şeful spionilor, Vulpişor, se înfăţişă lui Rex şi-i spuse:

-Fii atent, Rex! Va veni la noi unu’ Tabaratischi, care se va da drept englez şi va încerca să fure formula Azoriului!

-Chiar aşa?!? se miră Rex. Deci Hămăloi se pregăteşte să ne întindă o cursă! Măcar ştie ăsta... cum îi spune?...

-Tabaratischi!

-Da, da, ăsta! ştie engleză măcar?

-Da’ de unde?! Habar n-are!

-Ştii cînd va veni?

-Se pare că mîine... Cu avionul de Londra.

-Saracu’ ! Mai bate şi drumul spre Londra de pomană! Mai bine venea cu o maşină străină, dacă era deştept!

-Dar cum e prost...

-Vulpişor, ce-ar fi să te ocupi tu de cazul... cum crezi că-i bine să-l numim?

-Eu zic să-l numim cazul „G”.

-De ce „G”?

-„G” de la „gaz”. Gazul Azoriu!

-Bine. Deci de-acum te ocupi de cazul „G”.

-OK!

Într-adevăr, a doua zi sosi cu avionul de Londra un tip misterios, cu ochelari de soare negri, care nu era altul decît Tabaratischi. Vulpişor îl filă. Mări viteza şi, ca din greşeală, se lovi de tip.

Vulpişor se scuză (fals):

-Oh, I’m sorry! Good afternoon, dear sir.[2]

-Good afternoon![3]

-You are nice. What’s your name?[4]

-Pardon?

[1] prin „trupă” se poate înţelege ţară sau bandă

[2] O, îmi pare rău! Bună ziua, dragă domnule.

[3] Bună ziua!

[4] Sînteţi simpatic. Cum vă numiţi?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-What's your name? Cum vă numiți?

-A! Bob Wildon! Eu cu cine am onoarea?

-A! Nu m-am prezentat?! Mă numesc Jack Madary.

-Mă bucur! Ah, trebuie să ne despărțim. La revedere!

-Bye!

După plecarea lui Vulpişor, „Bob Wildon" răsuflă uşurat:

-Fir-ar a dracului de treabă! Era să mă dau de gol cu boul ăsta de Jack.

Vulpişor era acum complet sigur că „Bob" era tocmai Tabaratischi. Poliția din Balamuc, în frunte cu Vulpişor, porni în urmărirea spionului. În sfîrşit, după o căutare aeriană (cu singurul elicopter al trupei) fu descoperit „Bob" şi anunțat Vulpişor. Spionul se angajă cu maşina pe o autostradă.

-Cu atît mai bine, îşi zise Vulpişor.

Însă, din păcate, nu era bine deloc. Vitezometrul arăta 100, 110, 120 km/h şi distanța dintre ei nu se micşora. Tot din păcate se apropia granița cu ordonații.

Cum Vulpişor nu voia să rişte „nici 1%" cum avea obiceiul să zică, scoase un pistol, îl îndreptă spre cauciucul din spate al maşinii lui Tabaratischi şi trase. Contrar aşteptărilor Vulpii, „Bob" nu opri, ci încercă să meargă mai departe pe trei roți - culmea absurdului! Bineînțeles, Fordul derapă, coti spre dreapta şi căzu în valea unui deal abrupt, ca o prăpastie, şi în cădere explodă.

-Adio, Tabaratischi! zise Vulpişor, mişcat de sfîrşitul ordonatului, la 6 ore după venire.

Hămăloi era în culmea furiei.

-Ah, Vulpişor, Vulpişor! Să vină Mieunache!

-Am venit.

-Cum de Vulpişor l-a descoperit pe Tabaratischi în 5 minute?

-Ştiu eu?!

-Eu ştiu! Eşti prost, asta e!

-Ba ştiu ceva! Că balamucii au descoperit un gaz, numit Azoriu, care-i foarte toxic!

-Habar n-ai!

-Cum aşa?

-Păi e şi exploziv. Şi asta n-ai ştiut!

-Pe naiba, exploziv! De unde ştii?

-Da' ce, crezi că stau ca mototolul, ca tine?

În timpul ăsta, Vulpişor era decorat de Rex, în aplauzele tuturor, cu ordinul Vitejia, pentru merite deosebite...

Însă, ca un ghinion pentru balamuci, în timpul cît Vulpişor era decorat, ordonații îl trimiteau pe Mieunache, Miță şi Fugilă spre graniță, astfel încît spionii celeilalte trupe nu aflară nimic.

După o săptămînă de la această întîmplare Miță în audiență la Rex.

Rex îl primi destul de acru şi-l întrebă cu jumătate de gură:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ce vrei?

-Vreau să-ți spun că a venit în trupa voastră un spion al nostru, Mieunache. Să fiți atenți la poza lui! zise Miță întinzîndu-i lui Rex o fotografie înfățișîndu-l pe Mieunache alături Hămăloi.

-Să te cred? întrebă cu o uşoară ironie Rex.

-N-ai decît! răspunse Miță şi plecă trîntind uşa.

După cîteva minute intră la Rex Vulpişor.

-Rex, au venit la noi trei ordonați: Mieunache, Fugilă şi Miță...

-Miță a trecut adineauri pe la mine şi mi-a spus de Mieunache, dar de Fugilă...

-Miță s-a urcat acum un minut în autobuzul de Ordonați.

-Vulpişor, mi se pare că acest Miță mi-a apus de Mieunache, pentru ca să nu-l mai urmărim pe Fugilă. Însă noi vom face tocmai invers.

-Totuşi, ar fi bine să punem un om şi în urmărirea lui Mieunache. De pildă Fozy.

-Bine, Vulpişor, îl voi pune pe Fozy în urmărirea lui. Restul, pe urmele celuilalt bandit.

Chiar de a doua zi Fozy trecu în urmărire lui Mieunache, iar restul trupei (în afară de Rex) fu pusă „pe urmele celuilalt bandit". Fugilă se comportă calm, intră într-o cofetărie unde comandă cîteva prăjituri, şi unde stătu o oră. Apoi ieşi, se duse la hotel unde luă un suc şi adormi cu capul pe masă pînă la ora închiderii. Comportare suspectă, nu?

Mieunache, însă, sesiză imediat cu cine are de-a face, scoase din buzunar un pistol mic şi cu o mişcare fulgerătoare, de profesionist, trase cîteva gloanțe în bietul Fozy, care, deşi se trăsese lîngă o vitrină, fu atins de un glonț. Ca să fie sigur, Mieunache îşi descărcă pistolul în trupul căzut la pămînt. Iar mai apoi, văzînd strada pustie, îşi aruncă Tontint[1]-ul într-un canal. Apoi, ordonatul se îndreptă spre locuința lui Rex.

În aceeaşi zi, comandantul trupei Balamuc primi o amenințare. Iată cum a fost: Rex se întorsese de la o cofetărie, iar cînd intrase în cameră ce-i fu dat să vadă?! Toată sufrageria era răvăşită, iar pe masă, lîngă antena televizorului color şi siguranța de contor, se afla un bilet. Textul lui era următorul:

„Dă-ne imediat formula Azoriului! Scrie-o pe o hîrtie şi las-o în cabina telefonică nr. 145 pe strada Longobarzilor - pe telefon - la ora 23:50. Dacă nu vei veni, îl vom omorî mîine pe frate-tu, iar dacă nu ne vei da-o nici mîine, îți vine rîndul şi ție. *Un ordonat.*"

Rex, de uimire şi frică, căzu pe un fotoliu şi cu picioarele peste cutia cu casete. Rex constată dezastrul şi îşi puse una din cele ce rămăseseră întregi. Care

[1] marcă de pistol din trupa Ordonați

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

nu-i fu însă mirarea, cînd auzi textul biletului rostit printre dinți. Luă un papuc şi aruncă în casetofon, prilej cu care mai pierdu cîteva mii.

Puse mîna pe telefon, dar observă firul smuls cu priză cu tot. Atunci Rex fugi pe scări în jos către apartamentul lui Vulpişor. Mai auzi slab un zăngănit ca de geam spart, dar nu-i dădu importanță. Sună ca un disperat, dădu cu piciorul în uşă şi începu să bată cu pumnii.

Ca un ghinion pentru Rex, Vulpişor se nimeri a fie în baie, căci era supărat de dispariția lui Fozy şi de eşecul urmăririi. Cum auzi soneria se îmbracă în grabă (încă avea spumă pe el) şi se repezi să deschidă. Prea tîrziu! Rex spărsese uşa şi se aruncă asupra lui Vulpişor, mai să-l sugrume!

-Ce naiba, ai surzit? Vino repede la mine! urlă Rex şi îl trase după el pe scară.

Vulpişor intră, se plimbă prin toată camera, prin fiecare colțişor, părînd cam plictisit.

-Ei, ce zici? zise Rex, congestionat la față.

-Dragă Rex, eu am cîteva date, dacă vrei, ți le spun.

-Ce mai întrebi degeaba?!

-Infractorul este destul de laş , de fricos, nu vrea să rişte; cînd ai intrat în cameră se afla aici, şi, în sfîrşit, el este Mieunache.

Rex se uită la prietenul său ca la un extraterestru.

-Cum... cum... de ce...? mormăi ca trăsnit.

-Am spus laş, fricos, pentru că a tăiat firul telefonului, nu vrea să rişte - a sărit pe fereastră; se afla după televizor. Uite, am găsit mănuşile lui Mieunache. Sînt ale lui pentru că l-am văzut într-o zi cumpărîndu-le. Transpira, şi le-a scos de pe mîini. Apoi a sărit pe fereastră şi a uitat să şi le mai pună. Cred că aş putea să-ți povestesc cum sa-a întîmplat.

-Cum?

-Mieunache... a! Nu cumva ai lăsat geamul deschis?

-Ba da! Cred că da!

-Aşa... Mieunache a văzut geamul deschis, a intrat în cameră, pe care a devastat-o, apoi a lăsat biletul cînd ai intrat tu, şi s-a ascuns după televizor. În prealabil l-a împuşcat pe Fozy.

Cei doi mai stătură de vorbă, dar seara Rex nu parasi casa. În schimb Vulpişor şi Pis-Pis se duseră la locul întîlnirii. Din păcate „Marele Spion"[1] se împiedicase şi-şi sclintise piciorul. Plecară amîndoi cu maşina, iar Vulpişor opri lîngă o cotitură, de acolo urmînd să acționeze, conform planului, Pis-Pis.

Vulpişor rămase în maşină. Deodată auzi o împuşcătură urmată de un țipăt ascuțit apoi urlete ca:

-Poliția! Poliția!

[1] Vulpişor

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Apoi un agent de poliție suflînd în fluier cu îndîrjire.

-Cine ştie ce-o fi făcut nenorocitul!

Vulpişor fu chemat a doua zi la poliție în legătură cu Pis-Pis.

Ajuns acolo, Vulpişor voi să vorbească imediat cu cel arestat.

-Cum ai ajuns aici, vită creață?

-Pai, cum am ajuns la cabina telefonică am văzut o fereastră luminată. Am crezut că sînt bandiții. De unde să ştiu eu că era o femeie care citea o carte polițistă? Aia a început să facă scandal cînd am tras un foc în geam. A venit poliția şi am ajuns aici. Mi-au dat o amendă de 2500 tereşi şi cum n-am avut bani la mine, le-am dat pistolul şi acum aştept să-mi facă procesul verbal şi fişa de eliberare[1].

-Cum, boule, le-ai dat pistolul?! se îngrozi Vulpişor.

-Ce era să fac?

-Trebuia să spui că eşti în misiune şi faci parte din Serviciul de Spionaj al Balamucilor.

-Nu mi-a venit în minte... recunoscu Pis-Pis.

-Unde-i legitimația? întrebă Vulpişor.

-Mi-a căzut din buzunar cînd m-au urcat în maşină...

-Mă duc eu să vorbesc cu ei, spuse „Marele Spion".

Peste cinci minute, un căpitan îşi cerea scuze de la Vulpişor, dezlegîndu-l pe Pis-Pis şi înapoindu-i pistolul.

-Hai să mergem acasă! hotărî Vulpişor.

În timpul acesta, Mieunache, văzînd că Vupişor a plecat de acasă şi avînd fotografia lui Pis-Pis (îl fotografiase noaptea trecută), se deghiză pentru a semăna cu acesta. Se îndreptă spre vila RLV[2].

Fu văzut de Patrokle, care îl întrebă:

-Hei, Pis-Pis, Vulpişor unde-i?

-A rămas mai în urmă. Pentru că a mai stat de vorbă cu căpitanul.

-Aha! Bine, pa!

-Pa!

Mieunache găsi sub preş cheia, apoi deschise.

Îl văzu pe Lăbuş stînd la o masă şi scriind ceva. Îşi fixă cu mare băgare de seamă amortizorul şi îndreptă pistolul spre Lăbuş. Uşa era închisă, dar avea geamul transparent. Primul glonț sparse geamul, dar nu îi pricinui nici un rău lui Lăbuş. Însă al doilea...

Vulpişor şi Pis-Pisul adevărat se întîlniră şi ei cu Patrokle. Acesta îşi dădu seama că Mieunache îl păcălise şi le strigă celor doi:

-Lăbuş e în pericol! Fugiți! Ăla îl va omorî!

-Ce țipi aşa?! Care ăla? întrebă Vulpişor.

---

[1] la balamuci, se face o fişă de eliberare din închisoare sau arest

[2] Rex, Lăbuş, Vulpişor

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Mieunache!

Abia acum înțeleseră Vulpişor şi Pis-Pis. Alergară într-un suflet pînă la Lăbuş. Acesta era întins pe jos, plin de sînge.

-Ce s-a întîmplat? întrebară cei doi.

-Mi... Mieunache... mai zise Lăbuț şi muri.

Vulpişor se jură că o să-şi răzbune prietenul chiar dacă Mieunache s-ar ascunde şi-n gaură de şarpe.

Într-adevăr, chiar în seara următoare se duse la locul întîlnirii. Mieunache veni, dar care nu-i fu mirarea şi spaima cînd văzu că în cabina să afla Vulpişor.

-Pîn-aici ți-a fost, mîrîi Vulpişor şi se repezi pe urmele ordonatului.

Acesta, văzînd primejdia, fugi într-un bloc. Vulpişor, după el.

Mieunache, tot urcînd, ajunse pînă pe terasă. Nemaiavînd scăpare se urcă pe bloc, unde fu ajuns de Vulpişor. Uitase de picior şi fuga pe scări îl obosise atît de tare încît căzu. Norocul lui! Şi ghinionul lui Pis-Pis.

Acesta îl urmărise şi ajunsese şi el pe bloc. Vazîndu-l că a căzut, Pis-Pis se repezi să-l ajute pe Vulpişor.

Însă Mieunache îl împuşcă din greşeală pe Pis-Pis. Îşi aminti că de cînd venise la Balamuci nu-şi mai încărcase noul pistol (pe primul îl aruncase în canal, vă amintiți). Cum în Tontint nu se pot pune decît trei cartuşe, Mieunache înțelese că nu mai are gloanțe. Vulpişor se ridică şi-l doborî cu un glonț în piept. Ordonatul căzu peste balustradă.

„S-a dus şi ăsta!... zise Vulpişor. M-am ținut dc cuvînt; l-am răzbunat pe Lăbuş!... De fapt pe amîndoi: şi pe Lăbuş, şi pe Pis-Pis! Şi puțin a lipsit să nu mă duc şi eu! În fine; ce-a fost, a fost, ce-o să fie, o să fie, asta e!" cugetă el mergînd spre casă.

În timpul acesta, Fugilă era liber. Fu anunțat de Agerilă (care era trimis şi el de Hămăloi în trupa Balamuc) de cele întîmplate. Cum nu se afla departe de vila lui Rex, îşi puse în gînd să încheie socotelile şi cu acesta!

Vila, avînd grădină, constituise ascunzătoarea cea mai bună pentru Fugilă. El luă o piatră şi o aruncă în geamul camerei lui Rex. Acesta căzu în cursă. Se trezi şi deschise geamul. În aceeaşi clipă pistolul se descarcă în şeful trupei Balamuc. Rex căzu de la etajul 2, asigurîndu-l pe Fugilă de reuşita lui. Însă numai cîteva secunde. Cineva îi pusese mîna pe umăr şi zise:

-S-a terminat fericirea!

Dar nici Vulpişor nu mai avea cartuşe. Atunci renunță la orice maniere şi-l „căptuşi" pe Fugilă cu cîțiva pumni. Apoi îi puse cătuşele.

Peste cîteva zile Vulpişor fu numit „Mare Şef al Trupei Balamuc"[1]. Însă nu renunță la vechea lui îndeletnicire, spionajul.

[1] titlul conducătorului trupei Balamuc

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Tocmai îl păzea pe Fugilă, care îşi făcea rondul, cînd două gloanţe îl doborîră pe deţinut. Era Agerilă. Primise instrucţiuni de la Hămăloi, care se temea de a nu fi trădat de Fugilă.

Vulpişor, „avînd meseria în sînge", simţi de unde au venit gloanţele, mai ales ca pe zidul închisorii văzu două mîini. Agerilă nu nimerea treptele scării cu care se urcase şi se ţinea de zid. Vulpişor ochi tocmai mîinile ordonatului şi trase. Străfulgerat de durere, spionul îşi trase instinctiv mîinile înapoi. Însă se prăbuşi de la 27 de metri şi se făcu praf.

-Evrica! strigă Azor în laboratorul său. Asta era formula!

Însă geamul se sparse în bucăţi şi o rafală de mitralieră devastă laboratorul. Un glonţ îi intră în picior lui Azor, care leşină. Ştiţi cine era? N-o să ghiciţi niciodată. Era Patrokle. El crezu că-l omorîse pe Azor şi plecă.

Azor mai stătu puţin pe jos; dar, din fericire se întoarse pe cealaltă parte şi atinse o sticlă cu amoniac. Aceasta se sparse iar pe Azor îl trezi mirosul înţepător. Mai avu însă timp să-l vadă pe Patrokle, ce dădea colţul. Dar acum era prea tîrziu. Ce folos că mai avea pistolul la el?

Vulpişor răspunse la telefon:

-Alo! Eu sînt, Vulpişor!

-Vulpeo, Patrokle mi-a devastat laboratorul şi m-a împuşcat în picior! Ce mai zici acum?

-Nu zic nimic, răspunse liniştit „Marele Spion". Patrokle a fost găsit. S-a înecat în Teriens[1].

-Cum? nu-i veni să creadă lui Azor.

-Uite-aşa! Şi mai am o veste: Tiţă, Biţă şi Miţă s-au predat.

-Dar le-aţi făcut proba cu detectorul de minciuni?

-Le-am făcut, sigur că da! Spuseseră adevărul.

-Alte veşti?

-Cei trei mi-au declarat contra a 10 litri de suc de portocale şi 4 kg de ciocolată (care le place grozav) ca Hămăloi „a părăsit frontul". Le-a omorît mişeleşte pe Dovozéni şi Devozéni, cele două foci (pentru a nu-i trăda secretele) şi a plecat cu Tenebilul[2] său...

-Pe Coasta de Azur? spuse cu nevinovăţie Azor.

-Nu fă pe boul cu mine. S-a dus spre pădurea Ţicniţilor[3].

-Cum? întrebă nedumerit Azor.

---

[1] fluviu din trupa Balamuc

[2] marcă de automobil al ordonaţilor

[3] pădure din trupa Balamuc

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-La noi, bre! Nu pricepi? Pe mieluți nu i-a împuşcat pentru că avea încredere în ei.

-Şi tocmai ei i-au făcut figura!

-Exact! Auzi, Azor, poți să vii pînă la mine?

-Nu!

-De ce?

-Uiți ca m-a-mpuscat în picior?

-Ah, da! Atunci trec eu pe la tine.

-Bine, te aştept!

-OK, spuse Vulpişor şi puse receptorul în furcă.

Peste 5 minute o maşină albastră gonea spre laboratorul lui Azor. Ajunsă acolo, din ea coborî Vulpişor. El se îndrepta tacticos spre uşă şi sună. Îi deschise Azor.

-Hai, intră! îl îndemnă acesta. Ce voiai să-mi spui?... Uite cuierul!..

-Mulțumesc! Voiam să punem la cale un plan de acțiune împotriva lui Hămăloi. Ar fi bine să-l prindem viu, iar apoi să-l judecăm; ce zici?

-De acord! Dar cînd începem chestia asta?

-Chiar şi mîine! Un singur lucru mă îngrijorează: cu ce-l vom urmări pe Hămăloi, pentru a fi siguri de reuşită?

-Cel mai bine ar fi să-l urmărim cu rabla de elicopter! îşi dădu cu părerea Azor.

-Da, da, da... zise Vulpişor, cîntărind spusele interlocutorului. Ai dreptate!

-Şi cînd vom începe „acțiunea Hămăloi"?

-Mîine! Echipajul elicopterului va fi format din: Miță, Biță, Tiță, Sissel, pilotul, eu şi cu tine! Îți convine?

-Da. Pe mîine! Nu uita să-mi trimiți un doctor să vadă ce-i cu piciorul, îşi aminti Azor.

-Bine, voi telefona! Pa!

Şi Vulpişor se urcă în maşină, apoi plecă.

A doua zi, Azor fu internat în spital, aşa că el fu înlocuit de Paxi.

La ora 8:30 elicopterul decola în aplauzele celor de față. Peste 40 de minute se aflau cu toții deasupra pădurii Țicniților. Cînd o văzu, Miță se apuca să rîdă în hohote, astfel încît toți credeau că a înnebunit.

-Ce-ai pățit, dragă? îl întrebă Vulpişor.

Miță îi răspunse cu chiu cu vai:

-Pă...durea...a Țic... ha-ha-ha... Hă-mă...ha-ha...loi...e...țicnit...

-Ce vrea să spuna? se interesă Paxi.

-Vrea să spună că Hămăloi e țicnit, e un smintit; dar eu nu găsesc nimic de rîs în asta.

-Nici eu! recunoscu Paxi şi apoi Sissel.

-Şi te-aş sfătui să nu mai rîzi ca prostu'!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-De ce?

-Se zice că rîsu' ăsta nu-i a bună!...

Miță se înspăimîntă şi se mai potoli. Deodată Biță remarcă:

-Uite-l, Vulpişor, el e!

Vulpişor privi spre locul indicat şi îi spuse lui Sissel să coboare. Cînd elicopterul era la numai 10 metri de sol, Miță deschise uşa şi-i zise lui Hămăloi:

-Băi țicnitule, predă-te! N-ai nici o şansă!

Hămăloi mormăi:

-Trădătorule!

Apoi scoase pistolul şi trase cu o mişcare fulgerătoare în Miță, care se prăbuşi, spărgîndu-şi capul.

-I-am zis eu că nu-i a bună! rosti Vulpişor.

Elicopterul coborî încet în poiană, peste trupul lui Miță. Deodată, Vulpişor făcu o săritură de la 3 metri înălțime, aterizînd lîngă Hămăloi. Acesta vru să-l împuşte, dar Vulpişor realiză o foarfecă, izbindu-l pe criminal cu un picior în gură şi cu unul în piept. Pistolul îi sări din mînă, iar Hămăloi se prăbuşi la pămînt. Apoi, cu un efort de voința se sculă în capul oaselor, dar Vulpişor îi mai trase una peste bot, iar Hămăloi leşină.

-Puneți-i cătuşele şi luati-l de-aici! spuse „Marele Spion".

Peste două săptămîni, Tribunalul Suprem al trupei Balamuc îl judeca pe Hămăloi. Cînd Vulpişor rosti: „Curtea Supremă se retrage!", toate inimile fremătau de emoție. Peste 15 minute, Vulpişor se ridică şi rosti:

-Inculpatul Hămăloi a încercat să fure formula Azoriului prin intermediul unor complici; a pus la cale moartea lui Lăbuş, Rex şi Fugilă; a omorît pe Dovozéni, Devozéni şi Miță. Drept urmare, acest criminal periculos aste condamnat la moarte prin împuşcare!

Pe cîmpia eşafodului se aflau Vulpişor, Hămăloi şi Azor, precum şi plutonul de execuție. „Marele Spion" comandă:

-Atenție! Ochiți!! Foc!!!

...Şi Hămăloi se prăbuşi fără suflare.

-S-a făcut dreptate, spuse Azor.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

TSUPYRMAN[1]

În sala de aşteptare a aerogării din Teryev[2], pe o bancă, stăteau Vulpişor, Azor, Paxi, Sissel şi Iepurilă. Aşteptau să se anunțe avionul de Roma; îl aşteptau de vreo trei ore, dar nimic!

Vulpişor rupse tăcerea ce se aşternuse:

-Aşa ne trebuie dacă ne luăm după Sissel! Ce te-a apucat, de ne-ai adus aici de la cinci?

Sissel tăcu mîlc.

Peste o jumătate de oră, din megafoane se auzi: „Călătorii pentru cursa 47 Teryev-Roma sînt poftiți la poarta 5!"

Asta şi aşteptau cei cinci prieteni. Se repeziră spre punctul de control, prezentară biletul de călătorie iar Vulpişor zise:

-Avem şi permis! Ştiți, adaugă el confidențial, facem nişte cercetări vulcanologice pe Etna. Eu sînt şefu' !

-Mă rog, dacă-i aşa, vă urez la toți drum bun şi succes!

-Mulțumim! spuse pentru toți Azor, politicos.

Apoi predară bagajele, cu excepția lui Sissel, care nu se îndura să renunțe pentru cîteva ceasuri la „strictul necesar". Adică un geamantan cît toate zilele, conținînd: 2 perechi galoşi, 4 perechi mănuşi, 1 cutioaie de fier de 1 kg (amintiri de familie) ...şi alte mărunțişuri de-astea. Posesorul se indignă la culme de percheziția amănunțită ce i se făcu şi strigă:

-Ticăloşi! Pirați aerieni! Ce tot scotociți? N-o să-l mai pot închide! Şacali! O să găsiți o bombă cît o casă! Bandiți!

Mai departe n-apucă s-ajungă, căci Vulpişor, fără prea multe menajamente, îi astupă gura cu palma, pînă cînd controlul se termină. Apoi urcară în avion, bineînțeles, Sissel tîrînd geamantanul după el.

Se aşezară confortabil, iar Vulpişor ațipi. Sissel contempla în linişte două fotografii mîrîind din cînd în cînd cu satisfacție. Pozele, obținute prin trucaj fotografic, reprezentau: prima - un mieluț rîzînd în hohote şi fugarind un lup îngrozit, iar a doua - lupul predîndu-se sub amenințarea urmăritorului. Azor şi Paxi cerură cîte un Pepsi şi-l băură în tihnă, ciocnind, iar Iepurilă, după cîteva minute, urmă pildă lui Vulpişor, şi adormi...

...Trecuseră două ore de la decolare, toți pasagerii erau treji. Fiecare cu ocupațiile sale. De exerplu, două persoane citeau, cinci se uitau pe hublou, alții beau Pepsi. Vulpişor îşi linia un caiet pe care scria cu litere uriaşe: *JURNAL DE CĂLĂTORIE - Expediția „Vapsi[3] - Etna"*. Deodată se simți privit de cineva de afară.

---

[1] se citeşte „Țupirman"

[2] capitala trupei Balamuc

[3] inițialele membrilor expediției

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Întoarse capul cu precauție şi... văzu prin hublou un om cu ochi pătrunzători, cu o mînă întinsă spre el. Pe degetul arătător avea un inel cu o piatră roşie, care pulsa încet, devenind tot mai strălucitoare. „Curajosul vulcanolog" îi făcu cu cotul lui Azor, ce stătea lîngă el, şi-i spuse încet la ureche:

-Uita-te pe hublou! Ce vezi?

-Nimic! Ce să văd?

Vulpişor, speriat, privi afară. Nu era nimeni acolo, omul dispăruse!

Azor se uită la el uimit şi întrebă:

-Ce te-a apucat?

-Ştii, am văzut pe cineva afară. Era îmbrăcat în albastru şi-mi întindea un inel. A dispărut!

-Fii serios!

-Sînt foarte serios! Nu mă crezi?

-Nu! Dar ți-aş da un sfat.

-Care?

-Du-te la un psihiatru!

Vulpişor tăcu, jignit.

O clipă mai tîrziu, se auzi o bufnitură, apoi un zăngănit şi un urlet de groază. Ce se întîmplase? Stewardesa tocmai aducea o ceaşcă de cafea fierbinte, cînd se împiedică de geamantanul lui Sissel (pus lîngă bancă), scapă ceaşca din mînă, care îi căzu în cap unui domn concentrat în citirea unui articol de ziar pe tema OZN-urilor.

Restul călătoriei decurse fără nici un alt incident.

În sfîrşit, ajunseră la Roma. Cei cinci coborîră din avion şi Vulpişor ținu un mic discurs, în timp ce se îndreptau spre clădirea din fața lor:

-Aşadar, iată-ne pe pămînt italian! Ați mai fost vreodată pe aici?

-Nu! răspunseră toți în cor.

-Nici eu, mărturisi Vulpişor. Pentru prima oară... Totuşi, nu trebuie să uitați că aici ne aşteaptă multe încercări...

-Aici, pe aeroport? întrebă cu nevinovăție Iepurilă.

-Nu... nu aici..., răspunse melancolic Vulpişor, cu mari pauze între cuvinte, privind visător clădirea aerogării. Dar vom vedea ce se va întîmpla mai departe.

Peste jumătate de oră, se aflau în oraş iar Vulpişor se străduia de cinci minute să ia legătura telefonică cu punctul de control aerian. După încă trei minute, în receptor se auzi o voce somnoroasă, ce-i spuse că a greşit numărul!

-Încearcă tu! îi zise lui Azor. Poate ai mai mult noroc.

Într-adevăr, Azor prinse legătura din primul foc şi discută cu ofițerul de serviciu. Acesta îi spuse lui Azor că elicopterul ABC-1234 este în misiune, dar că a doua zi vor putea decola spre Sicilia. Îi mai întrebă dacă doresc un pilot sau dacă au unul.

-Nu, nu este nevoie! răspunse Azor. Îl avem pe Sissel.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Bine. Pînă mîine duceți-vă la hotelul Cricri să vă odihniți. Aveți rezervate camerele.

-Mulțumim! La ce oră să venim mîine la aeroport?

-La 10:45. De acord?

-De acord! La revedere!

-La revedere!

Azor le spuse celorlalți despre ce este vorba, iar Paxi întrebă:

-Măi, da' unde naiba-i ăsta?

-Care ăsta?

-Cricri.

-Să întrebăm pe cineva!

Vulpişor propuse să ia un taxi, idee aprobată de ceilalți.

Trei ore se plimbară cu taxiul prin Roma. Vizitară cîteva obiective turistice importante, apoi, frînți de oboseală, poposiră la hotel.

Noaptea, Sissel avu un coşmar şi se trezi de două ori urlînd.

A doua zi, cei cinci se sculară, făcură sport, luară aparatele de care aveau nevoie, frînghii, hărți, iar Sissel îşi puse în rucsac cele două fotografii şi un aparat de fotografiat rablagit, marca „Bilibam", cu film alb-negru. Celelalte bagaje le lăsară la hotel, iar Vulpişor chemă un taxi pentru a-i duce la aeroport.

La 10:45, elicopterul ABC-1234 ateriză în fața celor cinci, pilotul coborî iar la tabloul de comandă se instală Sissel.

-În ce direcție mergem? întrebă el.

-Spre sud-est! răspunse Vulpişor, căscînd.

Cum era adormit, Sissel înțelese sud-vest. Vulpişor îşi puse capul pe umărul lui Azor şi ațipi, ca să-şi facă somnul.

Toți erau bine-dispuşi. De afară le zîmbea un soare cald şi prietenos, priveliştea era splendidă, aveau toate motivele să fie mulțumiți. Deodată, după vreo oră, Vulpişor făcu o mişcare bruscă, dădu cu capul de o bară de fier şi se trezi țipînd. După ce îşi mai reveni, îl întreba pe Sissel:

-Cît am mers pînă acum?

-450 km.

Vulpişor se uită în jos, în zare, apoi zise mirat:

-Cum aşa? Acum trebuia să fi ajuns deasupra uscatului! Azor, vezi unde sîntem. Mi-e teamă că ne-am rătăcit.

Peste 5 minute, Azor spuse:

-Am măsurat, am calculat şi am aflat: 7°43′ longitudine estică şi 38°19′ latitudine nordică.

Vulpişor se uită pe hartă şi sări ca ars:

-Cee? Sissel, unde ne-ai dus?

-Spre sud-vest, cum mi-ai spus.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Vulpişor se luă cu mîinile de cap. Dar ce mai putea face acum?

-Pentru cîți kilometri mai avem combustibil?

-Pentru 100 km, răspunse Paxi.

-Preiau comanda! zise Vulpişor şi întoarse elicopterul cu 139°. Vom ateriza la capul Carbonara: 84 km. Pînă la Cagliari sînt 108 km deci nu putem ajunge pînă acolo. Vom lua combustil şi să sperăm că vom pleca spre Etna chiar azi.

Ajunseră, luară combustibil, şi la ora 20:53 plecară spre Sicilia, pe locul pilotului aflîndu-se Vulpişor.

După două ore, la ora 23, aterizară la poalele vulcanului Etna. Sissel nu pierdu prilejul de a face cîteva poze pentru album. Îşi făcură cortul, aduseră din elicopter rucsacurile, apoi adormiră cu toții (în cort, fireşte).

A doua zi, se sculară devreme şi, cu sufletele pline de emoție, păşiră pentru prima data pe Etna. Merseră timp de patru ore, oprindu-se din cînd în cînd să ia cîte o rocă provenită din lava solidificată. Apoi hotărîră să facă un popas de vreun sfert de oră. Apoi,Vulpişor zise:

-Ei, e timpul să pornim. La ce altitudine ne aflăm?

-La 1540 m, răspunse Iepurilă.

-Un moment, să notez! spuse „şeful" şi scrise în Jurnal datele.

Deodată, ca din pămînt, de după o stîncă răsări omul pe care îl văzuse Vulpişor din avion. Acesta le spuse asta şi celorlalți, iar ei nu se mai mirară. Azor îşi ceru chiar scuze.

-Să-l întrebăm cum îl cheamă! propuse Vulpişor.

Azor:

-Come si chiama Lei?

Sissel:

-Πώς σας λένε?

Vulpişor:

-What's your name?

Paxi:

-Comment vous appelez-vous?

Iepurilă:

-Wie heißen Sie?

Omul se mulțumi să zîmbească de fiecare dată, privindu-i pe fiecare în parte pătrunzător.

-Mă cheamă Tsupyrman! declară el în româneşte, dovedind că aceste limbi nu-i sînt necunoscute.

Vulpişor întrebă:

-Mi se pare că te-am mai văzut o dată, în avion, nu-i aşa?

-Da, aşa e! Voiam să-ți dau acest inel. Prin el poți împrumuta, la nevoie, puteri fabuloase, de exemplu, poți zbura, poți ridica greutăți de pînă la 3 tone... Îl iei?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Mai e vorbă? Dar cine eşti tu? De unde vii? Ce faci?

-Le veți afla mai tîrziu. Poate ne vom mai întîlni!

Şi, zicînd acestea, îi întinse şefului echipajului inelul, după care dispăru.

-Cum să mă conving de puterea inelului? se întrebă Vulpişor.

-Ridică şi tu un bolovan, deşteptule! îi zise Azor.

Vulpişor alese o stîncă de vreo 4 tone şi încercă să o ridice. Nimic!

-Tsupyrman ne-a mințit! strigă Vulpişor înfuriat. Să mergem!

Însă avea să se convingă mai curînd decît se aştepta de puterea inelului.

Ajunseseră pe un mic platou, la vreo 2000 m. La picioarele lor se căsca o prăpastie. Şeful văzu la marginea stîncii o rocă ce i se păru interesantă. Se duse să o ia dar, făcînd o mişcare greşită, alunecă şi căzu în prăpastie. Atunci văzu că după ce parcursese 5 m şi ajunsese într-o poziție ciudată, cu degetul arătător de la mîna dreaptă, pe care se afla inelul, în sus, căderea se opri brusc, şi începu să urce. Îşi dădu seama că poziția degetului era un fel de volan, putînd conduce zborul.

Ajungînd lîngă ceilalți, le spuse:

-Tsupyrman nu ne-a mințit! Noi nu l-am crezut de la început! Vedeți, am putut să zbor!

-Dar bolovanul?

-Simplu! Avea mai mult de 3 tone!

-Aha! spuse foarte puțin convins Sissel.

Pe acel platou îşi instalară şi cortul în acea noapte. Pe întuneric, înainte de a adormi, mai stătură nițeluş de vorbă.

Azor zise:

-Vulpişor, ai ceva împotriva dacă te-am ruga să ne dai şi nouă din cînd în cînd inelul, să fim şi noi, măcar o dată-n viață, „la înălțime" ?

-Nu, n-am nimic împotriva! Să-l purtăm fiecare cîte o zi! OK?

-OK! Noapte bună!

În următoarea săptămînă, toți se bucurară de peisajul nemaipomenit ce li se înfățişa privirii din zbor. Sissel reuşi un adevărat record: peste 200 de fotografii. Azor şi Iepurilă realizară chiar un lung-metraj, în două zile, intitulat „Sicilia". Erau toți în culmea fericirii! Uitaseră aproape cu totul de cercetări. Toți erau în aşteptarea zilei cînd le revenea fiecăruia dintre ei inelul! Numai Sissel realiză într-o zi o oarecare „foşgăială" în interiorul vulcanului. Nu spuse însă nimic la nimeni, convins că se înşelase.

În aceeaşi seară, Iepurilă îi predă inelul lui Vulpişor, care şi-l puse pe deget şi adormi.

Ora 1:26. Cei cinci cercetători fură treziți de o zguduială foarte puternică, un muget sinistru şi o lumină orbitoare. Vulcanul Etna erupea!!!

Din instinct, toți ieşiră afară. Văzură cu groază cum din crater ieşeau gaze, fum, pietre şi, mai înspăimîntătoare decît toate, lava! Curgea încet, pe lîngă stînci.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

În cîteva minute avea să ajungă la ei, şi atunci... Iute ca fulgerul, Vulpişor îşi îndreptă arătătorul spre orizont şi zbură cu o repeziciune uimitoare.

Un singur cuvînt răsună în mințile tuturor: „Trădătorul!"

Vulpişor îşi dădu seama că zboară abia după cîteva minute. Întoarse capul spre vulcan. Cele patru siluete abia se mai zăreau. Regretă că zburase. Cine ştie? Poate inelul putea să-i salveze... Vulpişor îşi atinse cu piatra inelului ochii. Privirea îi deveni dintr-o dată extrem de pătrunzătoare şi văzu cum lava se îndrepta încet, dar sigur, spre prietenii săi cuprinşi de panică.

Nu mai avea timp să se întoarcă. Atunci zise cu glas tare:

-Decît patru, mai bine unul singur!

Îşi desprinse inelul de pe deget şi îl aruncă, cu o precizie uluitoare spre cei amenințați. În clipa cînd acesta i se desprinse de mîna cu care îl aruncase, Vulpişor căzu. Căzu de la 4500 m şi muri, salvîndu-şi prietenii...

Inelul parcurse cîțiva kilometri în fracțiuni de secundă, iar în clipa cînd ajunse la numai 5 m de vulcanologi, se desfăcu în patru inele identice cu primul şi se fixară pe arătătoarele lor. Lava ajunsese între timp la numai un pas de ei, dar aceştia nu-i mai simțiră căldura. Lava începu să se ridice în jurul lor, de parcă în fața ei era un zid de netrecut.

Sissel avu prezenta de spirit necesară şi făcu vreo zece poze cu aparatul Bilibam. Fotografii inedite şi perfect reuşite, pentru care posesorul primi mai tîrziu premiul „Luneta de aur".

Peste jumătate de oră, lava trecu mai departe, peste capetele celor patru prieteni, luînd forma unei cupole de 3 m înălțime.

Stătură sub cupolă două săptămîni, nesuferind de foame, sete, somn sau asfixie. Era de ajuns să-şi atingă capul cu inelul, că senzația respectivă dispărea imediat. Ca în basme, vorba lui Sissel! După acest timp, la ora 15:34:43, după ceasul electronic al lui Azor, cele patru inele le săriră de pe degete şi se contopiră în inelul inițial al lui Tsupyrman.

Lui Paxi îi veni o idee:

-Ce-ar fi dacă am atinge cupola cu inelul? Poate vom scăpa!

-Bineînțeles! confirmă Azor. Uite, stai tu... aşa... ține mîinile... aşa... şi eu mă cațăr pe tine!

Cele spuse fură făcute imediat.

-Dați-mi inelul! ceru el.

Iepurilă i-l dădu. Azor atinse cu el tavanul cupolei. O suprafață de 1 m^2 de lavă deveni roşie, apoi dispăru! Prin spărtură se vedea cerul senin şi soarele prietenos. Azor îşi puse inelul pe deget şi zbură prin deschizătură. Respiră în voie şi îi aruncă inelul lui Paxi, acesta procedă întocmai ca şi Azor, şi, în sfîrşit, toți ajunseră sus. Deschizătura deveni iar roşie, după oare căpătă culoarea lavei solidificate

-Hei! se auzi un glas.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Se întoarseră. Îl văzură pe Tsupyrman. Toți îi mulțumiră şi vrură să-i strîngă mîna.

-De ce să-mi mulțumiți mie?

-Pentru că ne-ai dat inelul! Ce ne-am fi făcut fără el?!

-Mi-aş îngădui să pun şi eu o întrebare, zise Tsupyrman.

-Ei?

-Ce v-ați fi făcut dacă Vulpişor nu vi-l arunaa pentru a vă salva?

Azor începu să înțeleagă. Murmură:

-Într-adevăr!...

-Vulpişor a murit pentru voi! A căzut de la 4502,32 m, din plin zbor.

Sissel izbucni în plîns. Azor leşină. Lui Paxi şi lui Iepurilă nu le veni să creadă.

-Iată-l pe eroul vostru! zise Tsupyrman şi, întinzînd mîna şi atingînd pămîntul, produse o explozie puternică.

Cei patru închiseră ochii. Cînd îi deschiseră, îl văzură pe Vulpişor, cu ochii închişi, plin de vînătăi şi de sînge, cu capul spart, dar cu un zîmbet luminîndu-i fața!

Azor se trezi şi leşină din nou. Tsupyrman îl privi pătrunzător iar Azor se deşteptă.

-Uitați-vă!

Tsupyrman se apropiè de Vulpişor. Întinse mîna pînă la 5 cm de fruntea eroului. Toți văzură cu uimire şi bucurie cum, treptat, sîngele ce îmbibase hainele se retrase, rănile se închiseră, vînătăile se resorbiră, totul în numai 20 de secunde! După încă 5 secunde, Vulpişor deschise ochii şi se sculă de jos.

-Vă las singuri! zise binefăcătorul şi dispăru.

Vă puteți închipui ce a urmat! O oră au ținut felicitările, pupăturile, îmbrățişările, fotografierile şi toate celelalte. Reîntoarcerea şefului fu sărbătorită bîndu-se în sănătatea sa cîte un litru de Pepsi de către fiecare membru al echipajului.

Vulpişor a povestit în jurnal cu lux de amănunte întîmplarea, bineînțeles, atît cît putuse el vedea. Restul a fost completat de Azor.

În astfel de ocazii timpul trece uimitor repede.

-Paxi, cît o ceasul? întrebă Sissel. Afară văd că s-a întunecat!

-E... 1:22! Ce repede a trecut vremea! Nu-mi vine să cred!

...începuse o nouă zi... S-au culcat la 1:3O. Azor s-a sculat la 10:05. Sissel - la 10:45. Paxi - la 10:50. Iepurilă - la 11:20. Vulpişor - la 16:40. Acesta din urmă deschise ochii, mormăi: „Eeh! E încă devreme!" şi adormi pînă la ora 7 a zilei următoare...

Trecuseră două luni de la venirea celor cinci pe Etna. Aceştia strînseseră destule roci şi cunoştințe pentru a se putea înapoia acasă. Cu ajutorul inelului, toți au putut ajunge imediat lîngă elicopterul pus la dispoziție de către aviația militară

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

italiană. Ajunşi la Roma, restituiră elicopterul în bună stare de funcționare, iar a doua zi luară avionul de Teryev.

Sissel îşi luă iar gemăntănoiul în avion. Ajunşi acasă fură întîmpinați de o mulțime de oameni, ce-i luară pe sus. Aveau şi dreptate, deoarece era prima expediție vulcanologică ce se întorcea în formație completă.

Rex, şeful trupei, luă cuvîntul şi le înmînă celor cinci cercetători cîte o medalie şi cîte o diplomă de onoare.

Cei cinci se vorbiseră în avion să nu sufle nici o vorbă despre Tsupyrman şi celelalte întîmplări, pentru a nu fi crezuți nebuni iar Vulpişor rupse din „Jurnal" paginile respective .

-Le vom spune că eram deja gata cu cercetările cînd a avut loc erupția, dar am mai rămas în Italia pentru a o vizita. Dacă ne pun să povestim, am eu un ghid şi om îndruga ceva, zise Vulpişor.

Cînd prezentară filmul „Sicilia", vulcanologii precizară că a fost realizat din elicopter, iar Sissel spuse că a făcut fotografiile cu un aparat cu lunetă în timpul erupției. Aşa cum am anticipat, Sissel primi premiul „Luneta de aur".

Lăbuş însă, după ce vizionă filmul şi văzu pozele, se duse la Vulpişor şi, fără nici o introducere, îl întrebă:

-Ce vi s-a întîmplat pe Etna?

Vulpişor debită povestea iar, dar Lăbuş îl întrerupse:

-Nu-i aşa! Cînd era soare, pe pămînt nu pe vedea umbra elicopterului, iar fotografiile au fost făcute de pe sol. Te rog, zi-mi şi mie, că nu mai spun nimănui!

-Bine, îți spun! declară Vulpişor şi îi povesti întreaga tărăşenie.

Lăbuş ascultă cu gura căscata, apoi îi mulțumi şi plecă.

Vulpişor puse inelul într-o casetă cu un cifru de 7 cifre.

Peste 8 luni, întreaga afacere era ca şi uitată.

Trebuie precizat că hobby-ul lui Vulpişor era fotbalul. Activa cu succes la echipa Vulpea, unde era pe post de mijlocaş-dreapta. În ultimul meci, susținut în compania echipei „Sisselu' Fotbalist", se decidea cine retrograda în divizia C.

În minutul 3 de joc, Sissel îl faultă pe Vulpişor, primi cartonaş galben, apoi îl scuipă Vulpişor, iar acesta, înfuriindu-se, îi trase un bobîrnac lui Sissel. Acesta simulă un fault grav, interveniră doctorii, şi în ciuda protestelor coechipierilor săi, Vulpişor fu eliminat. Ca urmare, FC Vulpea fu învinsă cu 2-1 şi intră în divizia C.

Vulpişor se întoarse acasă negru de supărare, urzind planuri de răzbunare împotriva arbitrului şi lui Sissel. Intră în apartament, deschise televizorul şi începu să urmărească o comedie.

Se enervă şi mai tare de nişte glume nevinovate, scoase televizorul din priza şi închise ochii. Încet-încet, nervii i se potoleau şi încercă o stare de apăsare în creier. Pînă la urmă adormi.

A doua zi se trezi buimac, pe la patru.

În mijlocul camerei era... Tsupyrman!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Vreau să-ți povestesc despre mine! zise acesta, lăsîndu-l perplex pe Vulpişor.

-Zii! mormăi el încurajator.

-M-am născut la 4 august 1723 î.e.n...

-Hm! îl întrerupse interlocutorul.

Povesti o întreagă serie de baliverne, cum că e de origine atlantă, că a murit în nu ştiu care război împotriva munților şi încheiè cerîndu-i lui Vulpişor inelul.

Cercetătorul constată speriat că uitase cifrul. Dar se linişti, gîndind că cel din fața lui poate deschide caseta şi fără el.

-Ia-l! îi zise.

-Care-i cifrul?

-Citeşte-mi-l în creier!

-Nu pot!

Lui Vulpişor îi trecu prin minte speriat că omul din fața lui putea fi un impostor. Îl probă:

-Ia spune, cînd ne-am întîlnit prima dată, eu şi cu tine?

-Cum unde? Pe Etna!

„Aha! Va să zică porcul de Lăbuş i-a zis de Tsupyrman şi de inel!" gîndi Vulpişor, amintindu-şi că omisese din povestire episodul întîlnirii din avion.

-Cifrul e 7253901! minți el.

Cînd „atlantul" se întoarse să formeze acest cifru, Vulpişor îi aplică o lovitură în ceafă, făcîndu-l inofensiv. Apoi îl aruncă pe fereastră şi închise uşa liniştit.

Se întoarse şi îl văzu din nou pe... Tsupyrman!

„Au tocmit o întreagă bandă!" îşi zise.

-Ce mai vrei? se răsti.

-Ştiu ce ți s-a întîmplat, acela era un ticălos, însă dacă îți face plăcere, poți să-mi pui şi mie o întrebare cu privire la poveste!

-Bine. Pe Etna, la prima noastră întîlnire, cine şi în ce limbă te-a întrebat fiecare din noi cum te cheamă?

Nici însuşi Vulpişor nu-şi mai aducea bine aminte de aceasta şi nu ştia să fi povestit cuiva.

-Azor în italiană, Sissel în greacă, tu în engleză, Paxi în franceză şi Iepurilă în germană. Corect?

-Cred că da. Zii ce vrei!

-Inelul.

-Şi tu?

-Întocmai!

-Am uitat cifrul!

-Nu-i nimic! Te voi hipnotiza!

Si-şi fixă privirea în ochii lui Vulpişor. Îl întrebă încet, dar clar:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Care este cifrul de la caseta inelului?

-Nu-mi amintesc...

-Eşti cu 8 luni în urmă! Faci cifrul! Spune-l cu glas tare!

-5226459...

-Trezeşte-te!

-Ce s-a întîmplat?

-Nimic. Am aflat cifrul!

Vulpişor luă caseta de pe masă, gata s-o deschidă.

-Zii!

-5226459!

Formă, luă inelul, i-l dădu lui Tsupyrman şi-l întrebă:

-Dar oare n-am şi eu, şi ceilalți patru, dreptul să aflăm ce se petrece?

-Ba da! Îți voi aduce prietenii aici!

Şi spunînd aceasta, se concentră şi... deodată, toți cei patru prieteni se treziră în casa lui Vulpişor.

-Ce e? Ce e? Ce s-a-ntîmplat? strigară ei.

-V-am chemat...

-Asta-i bună - chemat! îl intrerupse Paxi.

-...pentru a vă dezvălui secretul meu! continuă imperturbabil Tsupyrman.

Azor holbă nişte ochi cît cepele.

-Vin dintr-un antiunivers, adică un univers de antimaterie (raportîndu-mă la lumea voastră, fireşte). Făcînd parte din el, şi eu eram format din antimaterie. La început, nu bănuiam existența unei lumi formate din materie; apoi observațiile făcute, mijloacele de călătorie interplanetară şi nivelul de dezvoltare al civilizației noastre au permis descoperirea universului vostru. S-a pus întrebarea cine să facă o asemenea călătorie, care, în ciuda calităților superioare ale navetei, se dovedea foarte riscantă. Eu am fost singurul care a acceptat să facă un asemenea drum. Să vă zic cum a fost!

Nava era o încăpere sferică, cu o carcasă opacă, cu geamuri transparente. Plecarea s-a făcut de pe un platou de cc. 2000 m, şi a foat transmisă pentru toată planeta. M-au însoțit pînă la navă preşedintele Organizației de Cercetări Cosmice şi Astronautice şi cel mai bun prieten al meu pe nume Noir Amusper. La noi cînd am decolat era anul 24506. Nu vă mirați, deoarece revoluția planetei noastre este egală cam cu 179 de zile terestre. Dacă totul se va desfăşura conform planului stabilit, voi ajunge înapoi prin anul 24530. În ani tereştri, media de viață pe planeta mea este de vreo 240, aşa că nu se vor fi înregistrat schimbări prea multe în lipsa mea, privind, bineînțeles, rudele şi cunoştințele.

Deci, cum vă spuneam, am decolat şi m-am îndreptat spre marginea universului meu. Aveam de străbătut distanțe enorme. Pentru asemenea cazuri savanții noştri au descoperit un aparat capabil să activeze energia biologică a persoanei respective. Datorită folosirii în întregime, creierul şi de fapt tot

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

organismul exercită o putere fantastică, capabilă să deplaseze nava instantaneu, la distanțe cosmice.

Iată-mă deci ajuns la margine. În spate se vedeau stele îndepărtate, quasari, dar în față domnea o lumină albastru spre negru, poate albastră de neagră. Acum trebuia să fac transferul în universul vostru. Aceasta a fost partea cea mai complicată din toată călătoria. Calculatorul de bord mi-a indicat peste cît timp voi intra în nonspațiu, adică un spațiu fără nici o dimensiune. Acesta este, ca să vă dau un exemplu matematic, cum ar fi 0 pentru 1 şi -1. Un spațiu neutru. Deci, am pătruns în el, totul din jurul meu dispărînd. Culoarea mediului prin care treceam era de un cenuşiu închis, sau gri.

Nu aveam timp de pierdut, aşa că acționînd un buton, un radiator special îmi schimbă nava şi pe mine în obiect, respectiv ființă, făcute din materie, ca voi.

Am pătruns în universul vostru fără nici un inconvenient, datorită noii mele stări. Un calculator îmi arată coordonatele unui nou transfer, după metoda pe care acum o ştiți. Aşa am ajuns eu în apropierea planetei voastre. Atmosfera nu-mi făcea nici o greutate deoarece fusesem informat că este respirabilă şi are densitatea aerului de pe planeta mea.

Am coborît la întîmplare şi am avut norocul să nimeresc lîngă o aşezare umană. Vrînd să intru în contact direct, m-am apropiat. Am fost întîmpinat cu focuri de armă pe care izolatorul magnetic cu care eram dotat a reuşit să le facă inofensive.

Nu m-am descurajat. Mi-am zis că poate este un accident nefericit. Survolînd un mare oraş, am detectat nişte rachete cu care eram atacat... Nu mi-au făcut, desigur, nici un rău, nava era bine pregătită pentru apărare.

Am crezut că e o coincidență nedorită, dar cînd, cercetînd alte zone, au tras cu tunul în mine...

Bineînțeles, am decis că sînteți o civilizație războinică, aşa că m-am retras pe Etna cu gîndul să vă cercetez de departe. Acolo am recepționat o emisiune TV, un film. Se numea „Superman". Văzînd că scopurile lui şi ale mele nu erau prea diferite, am hotărît ca pînă voi pleca de pe Terra să mă cheme Tsupyrman.

Din întîmplare, după cîtva timp am văzut avionul cu care veneați voi. Cît sînt pe Pămînt, creierul îmi este activat 30%, în loc de 15%, cum era planeta mea natală. M-am decis să vă ascult gîndurile. Dintre toți, voi aveați gîndurile cele mai paşnice, şi aflînd că tu, Vulpişor, erai şeful grupului, m-am hotărît să-ți dau acest inel, pentru situații speciale. Acest inel nu este altceva decît un microaparat de activare a energiei biologice; de aceea puteai zbura şi face diferite lucruri ciudate. Cînd ai căzut de la 4502,32 m, te-am readus la viață tot cu ajutorul acestei forțe.

Acum, cînd m-am lămurit că nu sînteți chiar aşa de agresivi, dar că nu sînteți încă pregătiți de un contact direct cu civilizația noastră, pot pleca înapoi. Am venit să iau inelul, pentru că aparatura navei este de preferat să fie predată intactă la înapoiere.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

V-am spus povestea mea, mă bucur că ați înțeles-o. Vă dau un sfat: pentru o dezvoltare cît mai rapidă, voi, pămîntenii, trebuie să vă folosiți cît mai mult din creier, măcar 15%, cît folosim noi pe planeta noastră. Şi acum, adio, dragi prieteni!

-La revedere, Tsupyrman!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

AVENTURILE LUI FLORIN

1. Călătorie în timp

Citisem multe cărți despre călătorii în timp, dar niciodată n-am crezut că voi putea să merg eu însumi în timp.

În vacanța de vară mă plimbam pe stradă, moleşit de căldura ce domnea peste tot. Era ora 12. Ajunsesem într-un parc, unde era umbră din cauza copacilor. M-am aşezat pe o bancă. Deodată în fața mea apăru ca din pământ un obiect verde cu galben. M-am ridicat şi m-am apropiat de el. Eram curios şi puțin nelămurit. Obiectul semăna cu un „cronotron" despre care citisem într-o carte. M-am urcat în acel obiect misterios. Am citit pe un ecran: „Leon Florin, urcă-te în racheta spațio-temporală!".

„Ia te uită! Îmi ştiu şi numele, iar drăcovenia asta se cheamă rachetă spațio-temporală!", îmi spusei eu.

Am mai văzut acolo şi cîteva butoane. Pe unele din ele erau scrise cifrele: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Acolo, în „rachetă", mai erau încă patru rînduri de butoane cu aceleaşi numere. Am înțeles repede ce însemnau. Însemnau anul, luna, ziua, ba chiar ora şi minutul în care voiai să ajungi. Am apăsat la întîmplare pe butoanele care făceau să ajung la 15 iunie 3114, ora 15 şi 70 de minute! Imediat s-a aprins un beculeț roşu care a bîzîit puțin după care pe un ecran din fața mea apăru: „15.06.3114:16.10".

„Fir-ar să fie! Uitasem că ora are 60 de minute! M-am zăpăcit rău de tot!"

Privind pe geam am observat că parcul dispăruse. Deci eram în anul 3114. Am coborît din racheta spațio-temporală şi am văzut un chioşc de înghețată. M-am apropiat de el şi-am întrebat:

-Aveți înghețată?

-Da, 3 hociocio bucata.

-Cum, vreți să vă bateți joc de mine?

-Nu! Dacă ai bani, dă 3 hociocio încoace, şi-ți dau înghețata.

-Păi eu am lei, nu hociocio.

-Fugi cu leii dumitale de-aicea! Mi-e frică de lei.

-Zău?

-Zău! Dacă eşti scamator sau circar, îți iau şi pe gratis, numai du-te cu leii de-aici!

-Eu n-am auzit niciodată de hociocio!

-Eşti nebun?

-Deloc! Numai că am 10 lei.

-Cum??! Nu-ți ajunge unul? Ai zece? Vrei mă sperii tot oraşul?

-Nu! Îi am în buzunar!

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Şi nu te mănîncă? Nu, sigur, eşti dresor!

-Este pe-aici un muzeu de antichităţi?

-Vrei să vinzi leii la antichităţi? Să sară ăia pe geam de frică?

Am lăsat-o pe vînzătoare să vorbească singură şi eu m-am dus la muzeu. Ca să nu păţesc ca la chioşc, am zis:

-Am lei din anul 1987. Monede, nu animale.

-Unde ai găsit aşa ceva? mă întrebară cei de la muzeu. În pămînt, într-o peşteră?

-Nu! Îi am la mine! Aveţi nevoie de aşa ceva?

-Vreţi să-i vindeţi? Vă dăm 1000 de hociocio pe leu.

Am dat eu cei 10 lei şi am primit 10000 de hociocio. După asta mi-au spus:

-Va dăm la ziar. Ba chiar şi la televizor. Am refuzat, bineînţeles, aşa că ei au rămas cu leii, iar eu cu 10000 de hociocio. M-am dus să-mi cumpăr o îngheţată. Era verde închis spre gri.

-Ce-i asta? am întrebat eu.

-Îngheţată!

-Cum, îngheţată, asta care era să mă facă să vomit?

-Da, din calciu florat.

-Ce-i ăla?

-Cum, nu ştii? Doar s-a descoperit acum 14 ani. Tu cîţi ani ai?

-Zece!

-Şi atunci nu ştii?

-Ba da, mint eu ca să pot scăpa mai repede de acolo, pentru că după mine mai erau vreo trei oameni.

Am gustat îngheţata. Era aromată. Mi-a plăcut. După ce am terminat-o m-am urcat în rachetă şi apăsînd pe butoane am ajuns în acelaşi loc şi timp din care plecasem.

Ce frumoasă călătorie cronospaţială!

2. K 10

Cine m-a pus să-i spun lui Druţă Popesku de călătoria în spaţiu timp? Druţă s-a jurat pe maşina vecinului său că nu spune nimănui (iar după cîteva zile maşina a fost furată). Treceam pe strada întorcîndu-mă de la cumpărături, cînd am auzit cîţiva puşti discutînd cu aprindere. I-am ascultat:

-Ai auzit chestia aia cu cromatronu' ? (pronunţa greşit cuvîntul)

-Nu!

-Acum cîteva zile cică unu' Florin a intrat într-o rachetă şi a ajuns în anu' 3114. I-a spus chiar el lu' Druţă.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Aiurea! Ce mincinos!

Ca înnebunit m-am repezit în casă şi am căutat cei 10000 de hociocio pe care îi primisem pentru 10 lei. Am început să scotocesc colţişor cu colţişor camera mea. Nu i-am găsit. Aveam şi dreptate deoarece erau pe masă în sufragerie. După o oră am dat peste ei. M-am repezit în stradă dar cei trei plecaseră. Îmi venea să sparg geamul de la magazinul Moto-Velo. M-am întors de parcă suferisem o înfrîngere în luptă. Căpătasem renume de mincinos.

Întîmplarea nu-mi ieşea din minte. M-am culcat. Mai bine zis am încercat să mă culc. Nu puteam adormi. Numai la asta îmi era gîndul. Am reuşit să aţipesc puţin pe la ora 1.

A doua zi n-am ieşit la joacă. Mă gîndeam mereu la cei trei copii. Dacă i-aş cunoaşte! Le-aş arăta cei 10000 de hociocio imediat!

Noaptea următoare m-am culcat ceva mai liniştit. Deodată m-am trezit. Aveam simţământul că se va petrece ceva deosebit. Fără să vreau, m-am dat jos din pat, m-am îmbrăcat, am deschis uşa de la balcon care s-a închis după ieşirea mea, am trecut tot fără voie de balustrada balconului. „Cad. Adio...” mi-an spus. N-am păţit nimic, totuşi. Parcă am aterizat pe o saltea de un metru grosime. În faţa mea era o maşină ciudată, fără portiere, fără şofer. Am intrat în ea trecînd prin capotă. M-am aşezat pe bancheta din spate care era neobişnuit de moale. Parcă era făcută din buret.

Fără zgomot, maşina a pornit. Spre exterior erau şase ferestruici: una în faţă, una în spate şi patru pe margini.

M-am căutat prin buzunare şi am găsit un foarfece. Am dat cu toată forţa în geam cu el. Însă geamul nu s-a spart.

Am auzit un glas:

-Nu încerca să-l spargi, e incasabil!

Eu am întrebat:

-Unde mă duceţi?

-La cosmodrom; vom merge pe planeta 4 din Sistemul Solar A1, adică...

-Marte, am completat eu.

-Întocmai.

M-am uitat mai atent în maşină. Am privit vitezometrul. Arăta 343 km/h. Viteza maximă era de 500 km/h. Am rămas perplex cînd am văzut un aparat care măsura... altitudinea: 11 km. Mai era acolo un aparat care afişa temperatura în exterior: -50°C şi un altul care măsura temperatura în interior: 20°C. După 1 oră şi 25 de minute, altitudinea şi viteza au început să se micşoreze, iar temperatura din exterior să crească. Cînd am coborît pe pămînt aceasta era de -10°C. La oprire am fost aruncat pur şi simplu din maşină (tot prin capotă). Cam frig afară, noroc că îmi luasem paltonul! M-am uitat în sus şi ce să vezi: lîngă mine se înălţa o rachetă strălucitoare de vreo 30 de metri. Fără să vreau, am intrat în rachetă. Într-un difuzor se auzi numărătoarea inversă:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0!

Am simțit cum racheta se desprinde de iubita mea Terra, însă nu am resimțit nici un fel de senzație de greutate copleşitoare, cum ar fi fost normal.

Glasul a continuat:

-La ora 24:00 GMT, Racheta Gloria 2 a decolat spre Marte. Tu, Florin Leon, culcă-te! Din camera alăturată ia liftul! Urcă pînă la etajul 4. Acolo vei găsi un pat pregătit.

M-am culcat în pat şi am adormit imediat. A doua zi, de cum m-am sculat, am auzit glasul:

-Florin, a venit vremea să înțelegi. Sîntem locuitorii unui sistem solar îndepărtat de al vostru. Luptăm împotriva unor alți extratereştri, cum le spuneți voi, care vor să ne distrugă planeta. Tot armamentul lor se află pe Marte. Noi vrem de la tine să le faci armele inofensive, prin apăsarea „Butonului central".

-Şi unde-i „Butonul central"?

-La „Tabloul de Comandă a Armamentului".

-Da' de ce m-ați ales tocmai pe mine să dezamorsez armele?

-Pentru că atunci cînd ai fost în anul 3114 n-ai schimbat cursul istoriei, ai renunțat la emisiunile TV. (N-am înțeles ce legatură poate avea „schimbarea cursului istoriei" cu dezamorsarea armamentului.) Acum mergi pe Marte cu racheta, dar dacă vei putea apăsa pe „Butonul central" vei veni pe Pămînt cu racheta cosmo-spațio-temporală, care se află acum în stăpînirea extratereştrilor. Îți voi spune, urmă glasul, ce trebuie să faci după ce amartizăm. Vei vedea, după ce vei coborî, o construcție de oțel. Aceea e Baza lor militară. Tu ai să te duci spre ea. Vei observa o uşă. Lîngă uşă e un buton. Îl vei apăsa şi vei spune: „Ve laris de non trainis". Asta e parola lor.

-Şi ce înseamnă? am întrebat eu.

-Înseamnă „Ei vor pierde iar noi vom cîştiga". „Tabloul de Comandă" se află în centrul Bazei. „Butonul central" e codificat K 10. Toată Baza e foarte bine păzită. Dar noi nu ne îndoim că vei reuşi. Noi nu putem ajunge acolo pentru că am fi cunoscuți imediat şi dezintegrați. Fii atent!

După 31 de zile, 10 ore şi 12 minute amartizam[1].

Mi-am pus costumul cosmic şi am ieşit din rachetă.

Ura! Eram primul pămîntean care punea piciorul pe Marte. Ce uşor eram! Aveam în jur de 18 kg, gravitația fiind mult mai mică decît pe Terra. Am ajuns lîngă Bază şi am spus tare:

-Ve laris de non trainis!

Uşa s-a deschis. Am pătruns înăuntru. La aproximativ 20 de metri mai era o uşă. Lîngă ea se afla un paznic-robot.

-Vo tura? întrebă el.

[1] coboram pe Marte

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Eu n-am răspuns nimic. El începu atunci ridice pistolul dezintegrator. Atunci am luat un drug de fier, care se afla lîngă mine şi l-am izbit pe robot în cap cu el. M-am ferit imediat. Robotul se prăbuşi, dar mai avu timp să dezintegreze un robot care-i venea în ajutor.

„Ce noroc am avut!" îmi spusei eu în timp ce luam pistolul robotului.

Deodată am simțit că mă priveşte cineva. Am întors capul şi am văzut un extraterestru cu pistolul îndreptat spre mine.

Avea cam 1 metru înălțime, capul puțin mai mare ca al pământenilor, figura alungită, frunte înaltă, cu păr închis la culoare şi piele verde. Avea un costum asemănător cu al meu. Nu voiam să trag, dar era în joc viața mea şi a planetei „colegilor" mei necunoscuți. Într-o fracțiune de secundă l-am dezintegrat pe cel din fața mea.

Am mai înaintat puțin spre centru şi era gata să cad într-o „miniprăpastie" de vreo 6 metri.

„Cred că o să zbor!" mi-am zis, dar mi-am adus aminte de gravitația planetei Marte, care nu e de 0 G[1], şi mi-am spus:

„Las' că vezi tu cînd ajungi jos!"

Am tras „aer terestru" în piept şi am sărit. Cînd am ajuns jos de-abia mi-am recăpătat suflarea. Am văzut în față „ceva". Am îndreptat pistolul spre acel „ceva". Ca un nebun, am apăsat cît am putut pe trăgaci. Dar nu era nici un pericol. „Ceva"-ul era un biet rezervor de apă.

Apoi am luat o piatră mare şi, aşa, de plăcere, am aruncat-o în spate. Însă am auzit un „Ohh!" prelung şi un extraterestru se prăvăli de pe stînca de unde sărisem eu.

-Ce chestii ciudate! am zis cu glas tare.

M-am aplecat spre extraterestru şi am observat în spatele lui un mic rucsac. L-am deschis şi am văzut numeroase aparate şi un mini-calculator. Într-un buzunar al „rucsacului" se afla o sticluță.

-Ce-o fi asta? Ia s-o miros! mi-am zis.

Am dus sticluța la nas (de fapt, la cască).

—Uuu! Amoniac!

Am mai găsit şi o cască. N-am ştiut ce-i cu ea.

Calculatorul avea cifre şi butoane. Am format: „A1.3.R". Cum am scris asta au început să se succeadă pe ecranul său toate limbile terestre care încep cu „R". Deodată a apărut „română" şi în continuare „R 90". Atîta-mi trebuia! Am format pe butoanele de la casca „R 90", punîndu-i-o extraterestrului. Am îndreptat pistolul către el şi i-am dat cu amoniac pe la nas. El a zvîcnit şi s-a ridicat în picioare. Eu după el. I-am spus:

-Unde-i „Tabloul de Comandă a Armamentului"?

[1] ...ci de 0,38 G, aproximativ de 2,63 de ori mai mică decît cea a Pământului

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nu răspundea. L-am zgîlțîit şi am răcnit:

-Răspunde, că te dezintegrez!

-Vino după mine! a zis el.

Cu pistolul în spate a pornit. Cînd am ajuns am rămas uimit de ce vedeam. „Tabloul de Comandă" avea extraordinar de multe butoane cifrate. Extraterestrul s-a intors brusc dîndu-mi un pumn în picior. Am apăsat pe trăgaciul pistolului, dezintegrînd agresorul. Dar şi eu m-am prăbuşit, fulgerat de o durere ascuțita în locul unde fusesem lovit. Am provocat prin căderea mea alarma, care numai atît aştepta ca să umple aerul cu țipătul ei strident.

M-am repezit la tablou şi, găsind acel mult-căutat buton K 10, l-am apăsat cu toată puterea. A răsunat o explozie şi am fost trîntit pe jos. Cred că am rămas fără cunoştință. Cînd ma-am trezit am văzut la o distanță de cam 1 km nava cu care venisem. Am luat-o la fugă spre ea.

Dar să nu zici că nu poți să te îneci la mal. Cînd eram la vreo trei metri de nava mi s-a tăiat respirația. Nu mai aveam oxigen. Am ajuns lîngă uşa rachetei şi trăgînd un pumn cît am putut de tare am urlat:

-Deschidee!!!

Uşa s-a deschis şi am intrat în camera-ecluză în fugă, scoțîndu-mi masca, după ce atmosfera devenise respirabilă.

-Ce bine e! am exclamat şi m-am trîntit într-un fotoliu.

Racheta a făcut un salt şi s-a lăsat lin lîngă „cosmocronotron". Eu am intrat în acesta şi, apăsînd pe butoane, am ajuns într-o clipă la mine acasă.

Am mai auzit glasul:

-La revedere, prieten al planetei noastre!

3. O zi

După această întîmplare, afară fiind încă noapte (ajunsesem la ora 5), m-am culcat şi am dormit dus pînă la ora zece. M-a trezit un sunet strident.

-Alarma! am spus eu trezindu-mă brusc.

Bineînțeles că nu era alarmă, era telefonul.

M-am ridicat buimăcit de somn şi în timp ce mergeam spre sufragerie mă întrebam:

-Cine-o fi? La ora asta!... De ce nu dorm? De ce trezesc lumea aşa devreme?

Erau trase storurile şi nu ştiu de ce, mi se părea că nu-i decît şase.

Ajuns la telefon am ridicat receptorul.

-Alo! Alo! Cine eşti, măi?

N-a răspuns nimeni. Venise tonul.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Nu ştiu decît să trezească lumea. Şi ce devreme e! Uite, e ora... 10 şi 5!... Aoleu, e tîrziu! Trebuie să mă duc la scoală. Ce tîrziu, ce tîrziu!...

Apoi, revoltat pe mine însumi, mi-am spus cu glas poruncitor:

-Da' mai termină odată! Nu te doare gura?! După ce ai dormit ca un butuc pîn'la zece mai şi bombăni de mă scoți din sărite.

Mi-am dat seama că vorbesc singur şi, de parcă ar fi auzit cineva, am zis:

-Hai să ne-mpăcăm!

Şi am răspuns:

-Hai!

Deodată mi-am aruncat ochii pe ceas: 10:15. Am încetat vorba şi, după ce am făcut sport: „un, doi, trei, hăp / mă dor oasele de crăp", m-am spălat şi am intrat în bucătărie. Mi-am făcut cacao cu lapte, un ou şi am rupt o bucățică de ciocolată.

-A! Uitasem de caşcaval, m-am trezit deodată, ştiind că am uitat ceva.

L-am tăiat tacticos în feliuțe de 1-2 milimetri.

-Cu ce să încep? Cu „ochiul"!

În următoarele două minute l-am păpat tot.

-După asta caşcavalul!

Peste cîteva minute m-am pregătit să dau gata ceaşca de cacao cu lapte. Am dus-o la gură şi exact în acea clipă începu să sune telefonul. Mi-am amintit de întîmplarea de „dimineață" şi aşa, deodată, m-am pomenit rîzînd în hohote. Pentru ca apoi să mă înec şi să vărs laptele cu cacao pe fața de masa, de-abia spălată.

M-am repezit la telefon, m-am împiedicat şi buff! am căzut pe jos.

-Alo! Alo!

Dar din nou tonul.

-Ce tot au cu mine, bre?! Sînt pur şi simplu nesuferiți! Chiar mă enervează!

Şi ca să dovedesc - nimănui din pacate - cît sînt de viteaz, am luat pistolul automat-jucărie şi am tras strategic cîteva focuri.

M-am întors la masa mea întreruptă. Cum ma-am aşezat la masa țrrr! - soneria.

-Parcă-i un făcut!

Am deschis uşa. Era bunica.

-Săru'mîna, bunică!

-Bună, puişor! Da' ce ai, vorbeai singur?

-Nu, bunică.

-Mănînci?

-Am mîncat.

Telefonul sună iar.

Eu ridic iar receptorul.

-Alo!

-Da. Familia Leon?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da.

-Salut, Florin! Sînt Daniel.

-Aa! Salut! Ce mai faci?

-Bine! Ce temă avem la gramatică?

I-am dat tema şi l-am întrebat:

-Dane, cînd pleci la şcoală?

-Păi, pe la douăsprezece fără un sfert.

-Să mă aştepți, să mergem împreună!

-Bine, la revedere!

-Pa!

-Cine era? se interesa bunica.

-Dan.

-Bine, atunci te îmbraci şi vii la bunica, să-ți dau ceva.

-Bine, bunică!

A închis uşa.

-Ce să mai fac aici? E de-abia 11. Să mă îmbrac!

După terminarea acestei operațiuni m-am dus la bunica, căci acasă nu mai aveam ce face.

„Ce-o fi avînd pentru mine?"

După ce am intrat m-am lămurit: avea o portocală.

-A, uite şi un sîmbure. Pune-l într-un pahar, că o să-l plantez eu

-Uite-l pe Dan, zice bunica privind pe fereastră.

-Da' chiar! Stai, aşteaptă-mă!

I-am făcut semn cu mîna.

-M-a văzut. Săru'mîna, bunică!

-Baftă, Florine! La revedere!

-Săru'mîna, mai apucai să spun şi am luat-o pe scări în jos.

După cinci ore m-am întors acasă. Da, da! Nu vă mirați: cinci ore. Păi să descompunem: jumătate de oră dusul, jumătate întorsul, patru ore cursurile.

Am mîncat, mi-am făcut temele, am mai citit oleacă, m-am uitat la televizor şi m-am culcat.

S-a mai dus o zi!

4. Hurdubaia

După o lună şi ceva de la venirea mea de pe Marte (mai exact după 41 de zile) am auzit cum sună telefonul. Am răspuns:

-Alo! Da.

-Familia Leon?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da.

-Aş vrea să vorbesc cu Florin.

-Eu sînt.

-Aaa, tu eşti?!

-Da. Cine-i la telefon?

-Glasul planetei salvate de tine.

-Şi?

-Şi vrem să te răsplătim.

-Mulțumesc, dar n-am nevoie de nici o răsplată.

-Ba nu! Comandantul nostru ne-a spus să te răsplătim cu ceva deosebit.

-Mulțumesc încă o dată, dar nu am nevoie de darul vostru.

-Nu se poate. Doar ne-ai salvat planeta şi, după cum spune proverbul pământesc, „după faptă şi răsplată".

-Dar trebuie să mă duc la scoală.

-Ai tot timpul; e de-abia ora 6.

-Ba-i 8!

-E 6 GMT.

-A, da!

-Ei, vii pînă jos?

-Bine, vin!

-Te-aşteptăm.

Am închis telefonul.

-Ce vor oare să-mi dea?

Dar n-apucai să-mi pun imaginația la contribuție, că sună iar telefonul. Am răspuns ain nou.

-Florin!

-Da.

-E vorba de o maşină. Ce marcă vrei să fie?

-„Hurdubaia - 11", am răspuns după o clipă de gîndire.

-Bine. Vino!

M-am îmbrăcat şi am coborît. Am auzit glasul. De fapt nu l-am auzit, ci mi-a fost transmis direct în minte:

-Mergi 50 de metri înainte, apoi ia-o la stînga!

Am făcut întocmai. M-am trezit cu fața la „Hurdubaie". Nu m-am putut stăpîni şi am exclamat:

-Mamăăă!

M-am rotit împrejurul ei neştiind din ce parte s-o privesc. Era de culoare alb-strălucitoare, cam de 2 metri lungime şi un metru înălțime. În spate, cu litere în relief era scris *HURDUBAIA - 11*.

„Şi cum se foloseşte?" am întrebat eu în gînd.

„Ai înăuntru un prospect."

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

„Da' cum intru în Hurdubaie?"

„Apeşi butonul ăsta", spuse glasul folosind mîna mea pentru a explica mai clar.

M-am pomenit întinzînd mîna şi apăsînd un buton alb, care aproape nici nu se observa. După ce l-am apăsat, s-a deschis o mică plăcuță aş putea spune, şi am văzut un disc telefonic.

„Formează numărul tău de telefon!"

Am format eu 16581 şi am dat „plăcuța" în jos.

„Urcă!"

Am tras portiera „numărul 1" şi am intrat. În fața locului unde stă şoferul (sau pilotul) erau vreo 40 de butoane codificate, 2 ecrane, 1 microfon şi 1 receptor. Puțin mai jos era un volan cu diametrul de circa 20 cm.

„Fă-mă să duc Hurdubaia în balcon la mine!" am rugat glasul.

„Apasă pe butonul al zecelea de pe rîndul al doilea, VB, şi spune ce vrei."

Am apăsat pe VB şi am spus:

-Porneşte şi aterizează în balconul apartamentului..." şi am spus adresa.

Maşina a decolat vertical, a sărit peste bloc şi s-a lăsat în balconul meu. În acest timp inima mi se făcuse cît un purice, de frică să nu mă prăbuşesc.

Cînd să intru în casă, usa de la balcon era închisă. Ce să fac? La bunica nu mă puteam duce: de ce vin pe balcon? Atunci am văzut geamul de la sufragerie. Era deschis. Ce mi-am zis: decît să trezesc bănuieli, mai bine îngroş obrazul şi sar pe geam. Zis şi făcut.

„Fie ce-o fi! Doamne-ajută să nu-mi rup gîtul!"

Am pus un picior pe pervaz şi zdup! Cînd m-am trezit în sufragerie am răsuflat uşurat.

Între timp se făcuse 11 şi jumătate. Trebuia să mă duc la scoală. Eram gata îmbrăcat, aşa că am trecut pe la bunica să-mi dea un măr.

Dar deodată mi-a venit o idee. Să merg cu Hurdubaia. Că doar n-o s-o las să rugineasscă! Dar glasul îmi transmise în creier:

„Fii fără grijă! E din oțel!"

„Ei, nu! Azi nu merg. Trebuie să citesc prospectul. O să merg mîine."

A doua zi m-am sculat la ora 7. De, să am timp să-l citesc. (Ştiu că este plictisitor să ți se redea modul de funcționare a 40 de butoane, aşa că voi menționa unele funcții în timpul călătoriei spre scoală.)

Ca să nu stau mult în curtea şcolii am plecat la 12 şi un sfert.

„Ia să încerc Hurdubaia!"

Am intrat, m-am aşezat comod şi mi-am pus ghiozdanul pe bancheta din spate.

„Hai! Acum porneşte, Floricuță dragă!"

Am decolat vertical apăsînd butonul TN şi pedala de la picior, pentru mărirea sau micşorarea vitezei. Cînd am ajuns deasupra blocurilor ceea ce vedeam

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

era fermecător: tot Iaşul ca o machetă. Apăsînd un buton, pe primul ecran apăru altitudinea: 50 de metri. Mi-am propus să zbor pe deasupra drumului pe unde merg eu la scoală.

„Poate văd un elev din clasa mea."

La mersul orizontal era nevoie de volan. Pe strada Fătu l-am văzut pe Octavian. Întîrziase. M-am uitat şi eu la ceas: 12:26.

„Tîrziu! Gata! De-acuma zbor peste blocuri."

Văzînd în al doilea ecran ca Octavian mai mult fuge decît merge, am aterizat oblic lîngă el. Am deschis portiera „numărul 2" apăsînd un buton şi i-am zis:

-Octa, suie în maşina! Te duc eu la şcoală.

Octavian s-a uitat mirat la Hurdubaie şi spuse:

-Juri că nu eşti robot?

-Da, măi! Şi suie mai repede, că mai avem două minute şi sună de intrare.

El urcă şi, mergînd cu 80 km/h, am ajuns la şcoală în momentul cînd suna.

Nici un copil nu se uita cum aterizăm aşa că am coborît din Hurdubaie, am format „cifrul" şi m-am aşezat la sfîrşitul rîndului nostru.

Tot cu Hurdubaia am şi venit de la şcoală, împreună cu Dan şi Octavian.

Bun şi util dar am primit de la extratereştri!

5. Urmărirea

Luasem vacanță. Într-o zi, tocmai mă pregăteam să fac o plimbare pe deasupra oraşului cu maşina mea zburătoare, cînd văd că Hurdubaia nu-i în balcon. Dispăruse. Am crezut mai întîi că visez. Însă, după 5 minute de zăpăceală, mi-am dat seama de realitate. Nu eram prea mult supărat deoarece nu mai puteam zbura, ci pentru că în prospect scria: „Atenție! Dacă Hurdubaia va fi furată, nu se va mai putea obține legătura telepatică dintre Florin şi Glas." De ce? Nu ştiu! Apoi, deodată, m-am simțit curajos şi dornic să iau înapoi maşina. Nu-mi dădeam seama însă cum şi mai ales ce să fac pentru a „prinde o urmă" a bandiților.

Apelînd la „inteligența maximă" am reuşit să... Dar mai bine să vă spun ce am făcut. Am căutat prin toată casa porcăria de binoclu şi pînă la urma l-am găsit. Unde credeți că era: în baie, mai precis în dulap, lîngă detergent. Ce căuta acolo? Probabil mama dorise să vadă moleculele de Perlan! L-am luat şi m-am repezit la uşa apartamentului. Am ieşit. Voiam să mă urc pe bloc. Am apăsat pe butonul liftului. Am aşteptat. Nimic! Atunci m-am apucat să bat în uşă. A zăngănit şi uşa liftului, şi scara blocului dar şi plăcuța pe care scria: „Atenție! Pericol de cădere în gol!" Asta-mi mai lipsea! Am luat-o la fugă pe scări în sus. M-am întîlnit cu băiatul unui vecin care mi-a spus:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ce fugi, măi? Vrei să vezi exploziile din soare? Acum nu se poate, tocmai trece în zbor o albină.

-Eşti groaznic de inteligent azi! am zis eu cu năduf.

Cînd am ajuns sus am văzut că uşa e încuiată. Dar am avut noroc: tocmai venea tatăl celui ce mă luase în rîs, care avea cheile. În sfîrşit, m-am văzut pe bloc. Am pus binoclul la ochi şi m-am uitat prin el, ca un prost, drept la soare! Apoi am văzut negru înaintea ochilor! Lumină, lumină, dar nici chiar aşa.

După cîteva minute m-am trezit definitiv. Iar m-am uitat prin binoclu. Am privit spre nord şi am văzut un punct alb. L-am reglat şi am zărit... Hurdubaia! Staționa în aer. Apoi, maşina emise două raze, exact spre mine. Într-o fracțiune de secundă mi-am dat seama că razele veneau spre... ochii mei! Imediat am aruncat binoclul din mînă. Razele trecură prin lentile şi topiră pietrele pe care le întîlniră! Asta, drept să spun, m-a speriat rău de tot. Aşadar, buna mea idee rămînea fără rezultat.

M-am întors în apartament şi am văzut telefonul. Deodată mi-a venit ideea salvatoare. Mi-am zis:

„Ia stai! Hurdubaia are telefon. Însă cu video... Dar să-mi pun mască!"

Am desenat la repezeală un cap de mort, care aducea mai mult cu un balaur jigărit. Am format numărul Hurdubăii şi, cu vocea prefăcută, am spus:

-Alo!

-Alo! Ce faci, şefule?

-Bine! Văd că ai făcut treabă bună!

-Nu-i aşa?

-Numai ca...

-Numai că, ce, şefule? se nelinişti banditul.

-Stai în aer, dobitocule? Dacă te vede şi anunță poliția?

-?!

-Coboară imediat! Îți ordon!

-Am înțeles, şefule! Cobor! OK!

-Să văd!

Şi, cu prefăcută mînie, am trîntit receptorul.

„Acum, să văd unde coboară Ixulescu. Vai de mine! Am uitat binoclu' pe bloc!"

Ajuns lîngă acesta, l-am pus la ochi şi m-am uitat spre nord. Am văzut Hurdubaia. Banditul aterizase în Copou, pe trotuar. Ieşise din maşină şi se aşezase pe o bancă să fumeze pînă la venirea „şefului".

Dacă „şefu'" întîrzia, eu puteam să intru în Hurdubaie, pentru că hoțul era la vreo cîțiva metri de ea.

Am coborît, m-am îmbrăcat şi am luat două bilete de tramvai (să am unul de rezervă). Precauția mea s-a dovedit a fi binevenită, deoarece după ieşirea din bloc am calculat că pînă la stația de unde luam tramvaiul spre Copou făceam,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

mergînd pe jos, cel puțin 5 minute. Aşa că am luat tramvaiul pentru o singură stație. Cam puțin!

În cele din urmă am ajuns unde voiam. Am coborît şi am văzut Hurdubaia. Banditul stătea în continuare pe banca şi fuma țigări Kent. Eu m-am apropiat încet de Hurdubaie. Înaintam cu capul aplecat, să nu mă observe hoțul. Cînd am ajuns la un pas de maşină, banditului i se terminară țigările. Noroc că mai avea la el alt pachet! Atunci am răsuflat uşurat, dar numai pentru o secundă, deoarece venea „şeful". Eu însă am deschis portiera, am intrat şi apoi m-am înălțat. Şeful era năucit. Apăsînd pe un buton, am auzit într-un difuzor:

-Cum ți-a scăpat, idiotule? Cum???

-Nu... ş-ş-ştiu c-cum!

-De ce n-ai rămas în aer cu ea?

-Tu mi-ai spus! Mi-ai dat telefon!

-Eu?!

-Da!

-Ahh! mîrîi şeful. Ai fost păcălit. Ăla era proprietarul, cred!

-Nu se poate; era masca ta, şefule!

-Taci. Urcă în maşina. Trebuie să-l prindem. Hai!

S-au urcat într-o maşină şi au pornit.

„Şeful" a luat un pistol şi poc! poc! a început să tragă în mine.

Din păcate un glonț a distrus un motor secundar şi deci posibilitatea zborului. Hurdubaia s-a lăsat oblic în jos.

„Ce ghinion! Trebuie să merg ca în filmele polițiste cu urmăriri!"

La prima intersecție am întors brusc. Maşina hoților coti, dar nu atît cît să se ia după mine. Dar mai înainte ca maşina să se izbească de zidul unei case, şeful deschise portiera şi sări. Făcu un salt extraordinar de vreo 3 metri înălțime şi căzu pe o altă maşină care se luase după mine! Am mai mers puțin, timp în care bandiții trăgeau cu pistoalele, încercînd să mă nimerească.

Deodată mi-a apărut în față un zid care despărțea şoseaua de o altă sosea ce era mai jos cu vreo 20 de metri. Am apăsat pe accelerator (pedala de la picior) şi am trecut prin zid lăsîndu-mă lin pe cealaltă şosea. Maşina bandiților căzu în gol şi, cînd ajunse jos, luă foc şi explodă.

După ce am scăpat de bandiți m-am întors acasă. Apoi am reparat Hurdubaia conform indicațiilor din prospect. Am avut şi noroc dar, oricum, un astfel de eveniment nu ți se poate întîmpla în fiecare zi!

6. Noi întîmplări

Dormeam. Deodată am auzit un Glas, care-mi spunea:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Trezeşte-te! Trezeşte-te! Nu mai dormi!

M-am trezit. Ceasul arăta ora 5:17. Tocmai mă pregăteam să mă culc la loc cînd am auzit un şuierat slab şi ceva ascuțit se înfipse în uşa de la balcon. Fiind treaz, din curiozitate, am deschis uşa respectivă şi am văzut un cornet cu ac împlîntat în ea. Începusem să mă enervez cînd am văzut că era scris ceva pe hîrtia din care era „fabricat" cornetul. L-am despăturit cu grijă şi am citit:

„Ajutor! Cel ce va găsi această scrisoare să mă ajute!" (Apoi era dată adresa) „Dacă nu va veni pînă la ora 7:00:15 s-a terminat cu mine. Salvați-mă!"

Eram buimăcit. Pe cine să salvez?

„Dar uite", mi-am spus, „mai e ceva. Ce scrie? A! Scrie aşa: Dacă primitorul nu va încerca nimic pentru salvarea mea... *fie blestemat*!"

Simțeam că tremur. Nu mai era o clipă de pierdut. M-am îmbrăcat în grabă şi m-am urcat în Hurdubaie. Era să-mi iau zborul, cînd am constatat că nu-mi luasem ceasul. Trebuia să ştiu ora, nu? Însă cu povestea asta am mai pierdut cîteva minute bune. În sfîrşit, la ora 5:56 părăseam balconul, îndreptîndu-mă spre adresa indicată în „mesaj".

Pe drum mă gîndeam ce s-ar fi întîmplat dacă nu m-ar fi trezit Glasul. Am ajuns la ora 6.

-Oho! Dar mai am o oră! ce să fac acum?

Cum mă întrebam aşa, mi-am aruncat ochii pe placa care arăta ce bloc e. Am citit şi nu mi-a venit să cred. Greşisem blocul. Şi nu numai atît. Greşisem şi strada.

Fiindcă nu ştiam unde e strada „X" folosisem comanda verbală. Dar uite: Hurdubaia greşise. Sau oare... (m-am înfiorat) mi se păruse că spun ce trebuia, dar am zis prostii?!

Atunci am ridicat Hurdubaia şi am spus adresa din nou iar Hurdubaia se lăsă în locul unde aterizase prima oară.

Am mai încercat de cîteva ori, dar fără rezultat.

Însă mi-a venit o idee: „Ce-ar fi să întreb pe cineva?" Dar la acea oră (6:30) nu era nimeni pe stradă. Totuşi, îndepărtîndu-mă de blocul cu pricina am văzut o bătrînă.

-Săru'mîna, mătuşă! am zis. Nu ştii cumva unde-i strada Cutare?

-Nu ştiu, mamă!

-Mulțumesc! am zis şi m-am înălțat.

Acum se făcuse 6:45. Pînă la urmă am aflat unde-i strada căutată. În concluzie, eu spusesem bine ce voiam, Hurdubaia nu greşise, ci se pusese o placă avînd adresă falsă.

Era 6:58. Tipul ce trebuia salvat stătea la etajul 2. La etajul 1 mai aveam 10 secunde.

„Cîteva trepte... 7 secunde... 6... 5... 2 trepte... 2 secunde... una!"

În clipa aia l-am văzut pe cel ce periclita viața tipului şi am zbierat:

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Stai!!!

Îl salvasem. Dar tot atunci, acela a îndreptat spre mine un pistol şi a tras. Eu am simțit cum mă atrage pământul mai mult. Mi s-au închețoşat ochii şi am mai auzit un glas venind de la mari depărtări:

-M-ai salvat.

Apoi mi-am revenit. Imediat. Însă am auzit glasuri pe scară. Unul spunea:

-Aici e! Da, da, aici!

Şi am văzut nişte oameni îmbrăcați în alb, cu o targă, şi unul civil. N-am mai apucat să spun nimic, că m-am trezit luat pe sus.

-Ce-aveți cu mine, oameni buni?! am strigat. Lăsați-mă în pace!

Cei în alb au tresărit, apoi s-au uitat întrebători spre omul în civil. Acesta ridică mirat din umeri şi spuse:

-Era leşinat.

-Eu?

-Bineînțeles!

-M-ai văzut dumneata?

-Da. Acum jumate de-oră.

-Cînd?

-Acum jumătate de oră. La 7:30.

-Poate la 6:30, l-am corectat eu.

-Nu, dom'le. La şapte jumate.

Începusem să mă enervez. Adică de ce spunea ăla că mă văzuse leşinat la 7:30. Nu ştiam. Deodată mă fulgeră un gînd: fusesem inconştient o oră întreagă?

Văzînd că n-o scot la capăt cu ei, am sărit din targă şi am luat-o la fugă spre Hurdubaie. În cîteva minute am ajuns acasă. Abia am intrat în apartament, că sună cineva la uşă. Am alergat şi am deschis. Cel ce sunase era un individ necunoscut.

-Bună dimineața! am spus.

-Bună dimineața! zise el. Aici e apartamentul familiei Leon?

-Da.

-Tu eşti Florin?

-Da.

-Tu?! Într-adevăr?!

Citeam pe chipul lui o bucurie imensă.

-Da, am spus din nou.

Însă acum era rîndul meu să întreb:

-Dar cine sînteți? De unde mă cunoaşteți? Deşi, ca să fiu drept, parcă v-am mai văzut undeva.

-Ai o memorie bună! Aşa-i. Eu sînt cel pe care l-ai salvat.

Răspunsul lui promt mă zăpăci. Am îngăimat:

-Dumneavoastră?. ..

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Da. Eu.

-Poftiți în casă.

-Mulțumesc. Mă numesc Richard Cinely.

-Intrați în sufragerie!

El se aşează pe un scaun. Eu la fel.

-Explicați-mi şi mie: ce-i toată tărăşenia asta? l-am rugat eu.

-Bine. O să-ți spun. La şcoală, în gimnaziu şi liceu, după părerea profesorilor, eu şi cu un coleg cu care atunci eram prieten bun, eram cei mai buni din toată clasa la fizică şi chimie. După terminarea clasei a XII-a m-am înscris la facultate. Odată aveam de scris răspunsul unei întrebări la chimie. Dar deodată mi-a venit în cap o formulă necunoscută pînă atunci. Eu descoperisem un nou metal! N-am putut să mă mai concentrez, toată atenția mea era la acea formulă. Aşa că... am picat. După acest eşec mi-am cumpărat o vilă cu două etaje, împreună cu acel coleg, mister James. Eu stăteam la parter, el la etajul 1, iar la 2 ne-am construit un laborator. Într-o noapte aveam insomnie. Deodată mi-am amintit formula din cauza căreia picasem la facultate. Am urcat spre laborator. Deşi am văzut clar că mr. James nu era în pat mi-am zis că, poate, mi se pare. După o muncă imensă am putut pe la 5 dimineața să țin în mînă opera mea. Apoi, pe la 5 jumătate am descoperit că era foarte inflamabil, iar cînd am măsurat donsitatea am rămas uimit: 30,2 g/cm. Ca să văd cum arde, am curățat un chibrit de fosfor, am pus puțin metal pe el, cînd am auzit glasuri în pod. Cineva vorbea la un telefon secret. Am ascultat: „Tîmpitul ăla de Cinely mă enervează. Ocupă spațiu de pomană. Dar lasă ca-l lichidez eu! Exemplar îi fac de petrecanie! Nimeni nu va şti în afară de voi." Cînd am auzit asta chibritul a luat foc (de fapt, o mică explozie); mă apropiasem prea tare de aragaz. Eu mă concentram la ăla din pod şi pînă la urmă m-am fript şi am aruncat chibritul pe jos. Era pe-acolo nişte alcool, care a luat foc imediat. Începea catastrofa! De la el au luat foc nişte substanțe chimice, apoi covorul. „Dacă ia foc butelia, mai mult ca sigur că explodez şi eu!" mi-am zis. Era fum peste tot. M-am retras spre fereastră. M-an izbit de un dulap şi din nefericire, acesta s-a răsturnat în calea mea. Atunci am făcut un salt peste dulap, am trecut prin fereastră şi-am aterizat jos. În clipa aia l-am văzut pe James, sărind din pod, tocmai cînd butelia exploda, făcînd o flacăra înfricoşătoare. Însă prin foc am zărit nişte bandiți, asociații lui James, care veneau direct spre mine. Am luat-o la fugă cu peate 15 km/h, cred, pe cîmpul care se întindea în spatele vilei. La un moment dat am realizat că drumul era baricadat de maşini. N-ai să mă crezi, deşi spun cinstit, fără să mă laud: în fugă m-am izbit cu toată puterea de care eram în stare de o maşina, care sări cît colo, răsturnîndu-se. Am mai fugit un pic şi am dat de o pădurice. Am înaintat şi deodată mi-am încordat muşchii de la picioare şi am sărit, pur şi simplu, în vîrful unui copac! Urmăritorii mei au ajuns în cîteva clipe sub copac. Pe mine mă trecură toate năduşelile. În ce hal îngrozitor mă aflam! Tot căinîndu-mă, am făcut o mişcare necontrolată, am pus piciorul pe o cracă subțire,

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

care s-a rupt şi eu am căzut din copac la picioarele lor. M-am lovit atît de rău încît mi-am pierdut cunoştința. Mai țin minte ca James mi-a dat cu toată puterea una în cap.

Zicînd acestea, căzu cu capul pe masă.

„Probabil imită gestul făcut atunci!" mi-am spus, dar văzînd că nu se trezeşte i-am luat pulsul. La drept vorbind habar n-aveam să iau pulsul. I-am pipăit ambele mîini de la cot în jos, dar n-am rezolvat nimic. L-am ascultat la inimă, tot nimic.

„Cred că a făcut un şoc, o fi intrat în comă! Să chem salvarea! Cît are? Aşa... pompierii... salvarea: 061."

Am format numărul.

-Alo! Salvarea?

-Nu. Greşeală.

-Cum? Nu-i 061?

-Nu, e 051.

Şi a închis.

-Culmea culmilor! mormăii eu înciudat.

Tocmai mă pregăteam să formez din nou numărul, cînd am auzit din spate o voce:

-Mîinile sus!

Ce puteam să fac decît să execut ordinul.

-Întoarce-te!

M-am întors. Ştiți cine era? N-o să ghiciți niciodată. Era cel ce-mi furase Hurdubaia, „şeful". Deci nu murise cînd explodase maşina.

-Ştii cine sînt eu?

M-am făcut că nu ştiu.

-Bineînțeles că nu mă cunoşti. Eu sînt James. Poți să-mi spui pe nume, nu mă supăr.

-Mulțumesc! am zis cu o uşoară ironie în glas.

-Probabil ca nenorocitul de Cinely ți-a vorbit despre mine.

-Dar acum ce are?

-O, n-are nimic. S-a cam dus pe altă lume.

-L-ai omorît?

-Bineînțeles; tot crăpa odată şi-odată.

-Dar ce-ai avut cu el? Ți-a făcut ceva?

-A, nu ți-a spus! Imbecilul! Tu acum crezi că eu sînt o fiară, un nelegiuit, un criminal ordinar, nu?

-Cam aşa ceva.

-Află că nu-i chiar aşa! Numai că toate la vremea lor. Vino! Dacă faci vreo mişcare suspectă îți zbor creierii. Hai!

-Unde?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

-Ai să vezi!

Însă în loc să ieşim pe uşă, James m-a împins spre fereastră. Am escaladat-o împreună, cu preţul unei vînătăi la piciorul meu stîng. Am ajuns pe balcon. Mi-a arătat o frînghie ce ducea pe bloc.

-Urcă!

-Ce să fac?

-Urcă, am spus! Dacă nu vrei, te-mpuşc!

-Bine! Dar cu o condiţie. Să urci şi tu cu mine!

-Cum vrei, mi-e totuna.

-Dar de ce trebuie să urc?

-Vrei să ştii?

-Da, fireşte, altfel nu întrebam.

-Pentru că vreau să te probez.

-Tîmpită probă; scuzaţi „expresia".

M-am prins cu mîinile de frînghie şi am început să urc. Parcă eram alpinist: eu şi muntele-bloc.

Pe la etajul 3 i-am spus lui James:

-Nu mai pot!

Răspunsul fu:

-Odihneşte-te!

-Eu mai mult obosesc, în orice poziţie m-aş afla, aici, pe bloc.

-Atunci mai urcă! Hai! Pune picioarele în golurile dintre cărămizi.

Peste vreo 5 minute eram pe la etajul 6. Îmi puneam toate speranţele în forţa mea, crezînd că voi ajunge nevătămat pe bloc, cînd am văzut o vrabie ce ciugulea cu vădită plăcere funia. Am urlat:

-Nuuu!!!

Vrabia s-a speriat şi a zburat. Însă frînghia de-abia se mai ţinea. Era clar că în următoarele minute avea să se rupă. Dar, deodată, James spuse:

-Eu sar!

-De ce, eşti nebun?!

-Nu, nu sînt... N-o să păţesc nimic.

Ţinîndu-mă mai strîns, am aplecat puţin capul. Într-adevăr, l-am văzut pe James cum sare. Jos a aterizat în picioare fără nici o problemă. Am răsuflat uşurat. Cu ultimile puteri am ajuns la nivelul terasei. Însă mi-am îndoit braţul pe după frînghie, tocmai acolo unde era „ciugulită". Firul s-a desprins, dar eu am reuşit să mă agăţ de marginea blocului. Am ajuns pînă la urmă, cu bine, sus. M-am uitat în jos. James mi-a strigat:

-Priveşte! Asta e materialul lui Cinely...

Deodată răsună o explozie; James sări în aer. Explodase cinelyul! Doar cîteva cărămizi sărite din tencuială dovedeau catastrofa întîmplata.

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

7. Sfîrşitul

M-am întors în apartament. Cinely dispăruse. Am simțit o durere groaznică de cap şi m-am întins în pat.

A doua zi, în ziar, scria într-un articol: „Ieri noapte s-a petrecut o tragedie nemaiîntîlnită în oraşul nostru. Vila lui Remus Cinelescu şi Mihai Georgescu a ars într-un incendiu a cărui cauză a fost explozia unei butelii. Amîndoi proprietarii şi-au pierdut viața. Vom reveni cu amănunte."

Am recitit aceste rînduri, mi-am amintit toate peripețiile de pînă atunci, cu lux de amănunte, şi mi-am dat seama cu stupoare că este ceva neverosimil în toate aceste întîmplări!

Am încercat să mă gîndesc la acest lucru, însă am fost cuprins de un somn hipnotic, pierzîndu-mi cunoştința. *Însă în somn am redevenit eu însumi, ieşind de sub influența Glasului.* Am constatat unele nereguli în ceea ce priveşte faptele de pînă atunci.

Mi-a venit în minte călătoria în 3114. Ciudat mi s-a părut faptul că oamenii din acel timp îmi înțelegeau limba, căci normal ar fi fost ca aceasta să evolueze.

Bănuiala că am fost hipnotizat mi-a fost accentuată de momentul plecării din casă spre Marte, cînd fără voința mea am ajuns din pat în maşina aceea ciudată. În vis am rememorat o frîntură din dialogul cu Glasul: „Vom merge pe planeta 4 din Sistemul Solar A1." De unde ştiau extratereştrii ca noi ne numim Sistemul Solar - A1? Glasul mi-a descris „Baza militară" ca o construcție de oțel. Am văzut-o. Era de o mărime extraordinară. Este oare posibil să nu fi fost văzută de navele şi sateliții trimişi spre observare? În fine, asta nu-i de competența mea! Dar calculatorul extraterestrului putea avea în memorie toate limbile universului? E curios cum mirosul amoniacului îmi putea pătrunde în casca. Aceasta nu era etanşă? Dar Baza putea exploda, iar eu să rămîn întreg?

M-am întrebat în vis cum puteam merge cu Hurdubaia pe deasupra oraşului sau într-o urmărire ca în filmele polițiste fără să fie nimeni uimit. Ca să nu mai vorbim de întîmplarea cu Cinely şi James. Chiar: ce fel de nume sînt astea? Nu mi-au spus niciodată că sînt străini.

În acel moment cred că Glasul mi-a intervenit în creier, trezindu-mă. Am întrebat:

-Ce mi se întîmplă ?

Iar acesta mi-a zis:

-Eşti într-o formă fizică foarte bună!

-Totul a fost hipnoză, nu?

-Da.

-De ce ați făcut asta?

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/

Nu mi-a răspuns. Am insistat.

-Poate pentru că ne interesează reacțiile tale.

-Dar de ce eu? De ce tocmai eu?

-Ai fost tras la sorți.

-Asta-i culmea!

Am privit pe balcon. Hurdubaia nu mai era. Probabil că sugestia vizuală încetase. Am ieşit pe balcon şi în dreptul ferestrei de la sufragerie am avut un şoc: cîteva cărămizi erau sărite din tencuială.

Un rîs batjocoritor îmi sună în creier. Depunînd un efort supraomenesc, am rezistat dorinței foarte puternice de a mă arunca peste balustradă.

Pentru ultima dată glasul îmi sună în minte:

-Ai o formă fizică foarte bună. Şi o voință la fel!

Şi în acel moment forța aceea telepatică, glasul, mă părăsi. Am simțit acest fapt cu uşurare. Am întors capul spre fereastră. Cîteva cărămizi se desprindeau uşor, una cîte una.

(1987 - 1 februarie 1992; 10 - 14.90)

Florin Leon (2009). Cele sapte trepte, Tehnopress, Iasi, ISBN 978-973-702-694-1
http://florinleon.byethost24.com/home/